

**THE BOOK OF
MORMON**

**ESTONIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Mormoni Raamat

Mormoni käega plaatidele kirjutatud aruanne Võetud Nefi plaatidelt

Mispärast, see on lühendus Nefi rahva ja ka laamanlaste ülestähendusest – Kirjutatud laamanlastele, kes on Iisraeli koja jääk, ja samuti juudile ja paganale – Kirjutatud käsu kohaselt ning samuti prohvetliku kuulutamise ja ilmutuse vaimus – Kirjutatud ja kinni pitseeritud ning Issanda hoole alla peidetud, et neid ei hävitataks – Et tulla Jumala anni ja väega esile selle tõlkimiseks – Moroni käega kinni pitseeritud ja Issanda hoole alla peidetud, et ettenähtud ajal paganate kaudu esile tulla – Nende tõlkimiseks Jumala anniga.

Lühendus võetud ka Eteri raamatust, mis on ülestähendus Jeredi rahvast, kes hajutati ajal, mil Issand segas inimeste keele, kui nad ehtasid torni, et saada taevasse – Selleks, et näidata Iisraeli koja jäägile, milleid suuri asju on Issand teinud nende isadele, ja et nad võiksid teada Issanda lepinguid, et nad ei ole mitte igaveseks kõrvale heidetud – Ja samuti juudi ja pagana veenmiseks, et JEEBUS ON KRISTUS, IGAVENE JUMAL, kes teeb end ilmsiks kõikidele rahvastele – Ja nüüd, kui selles on vigu, siis on need inimeste vead; mispärast, ärge mõistke hukka Jumala asju, et teid võidaks leida plekita Kristuse kohtujärje ees.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

Esimene Nefi raamat

Tema valitsemine ja teenimistö

Aruanne Lehbist ja tema naisest Saariast ning tema neljast pojast, keda kutsutakse (alates kõige vanemast) Laamaniks, Lemueliks, Samiks ja Nefiks. Issand hoiatab Lehbit, et ta labkuks Jeruusalemma maalt, kuna ta kuulutab rahvale prohvetlikult nende süütegude kohta ja nad püüavad võtta temalt elu. Ta teeb oma perekonnaga kolmepäevase rännaku kõnnumaale. Nefi võtab oma vennad kaasa ja pöördub tagasi Jeruusalemma maale juutide ülestähenduste järele. Aruanne nende kannatustest. Nad võtavad naiseks Ismaeli tütre. Nad võtavad oma perekonnad ja labkuvad kõnnumaale. Nende kannatused ja vaevad kõnnumaal. Nende liikumise kulg. Nad jõuavad suurte vete äärde. Nefi vennad hakkavad talle vastu. Ta ajab nad segadusse ja ehitab laeva. Nad nimetavad selle koba Külluslikuks. Nad ületavad suured veed töötatud maale ja nii edasi. See on Nefi aruande järgi ebk teiste sõnadega: mina, Nefi, kirjutasin selle ülestähenduse.

1. Nefi 1

- 1 Mina, Nefi, olles sündinud headest vanematest, seepärast õpetati mind mõningal määral kõiges, mida minu isa teadis, ja olles näinud palju kannatusi oma päevade jooksul, ometi olles Issanda poolt kõrgelt soositud kõik oma päevad; jah, omades suurt teadmist Jumala headusest ja saladustest, seepärast teen ma ülestähenduse oma tegemistest oma päevil.
- 2 Jah, ma teen ülestähenduse oma isa keeles, mis koosneb juutide teadmistest ja egiptlaste keelest.
- 3 Ja ma tean, et ülestähendus, mida ma teen, on õige ja ma teen seda omaenda käega ja ma teen seda oma teadmiste järgi.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

- 4 Sest sündis Juuda kuninga Sidkija esimese valitsemisaasta alguses (minu isa Lehi oli elanud Jeruusalemmas kõik oma päevad); ja selsamal aastal tuli sinna palju prohveteid, kuulutades rahvale prohvetlikult, et nad peavad meelt parandama või see suur linn Jeruusalemm peab saama hävitatud.
- 5 Mispärast, sündis, et minu isa Lehi palus teel olles Issandat, jah, nimelt kogu oma südamest oma rahva eest.
- 6 Ja sündis, et kui ta palus Issandat, ilmus tulesammast ja jäi seisma tema ette kaljule ning ta nägi ja kuulis palju; ja tänu asjadele, mida ta nägi ja kuulis, vabises ja värises ta üliväga.
- 7 Ja sündis, et ta läks tagasi oma majja Jeruusalemmas ja heitis oma voodisse, olles haaratud Vaimust ja neist asjadest, mida ta oli näinud.
- 8 Ja olles nõnda Vaimust haaratud, viidi ta nägemuses ära, koguni nii, et ta nägi taevoid avanemas ja ta mõistis, et ta nägi Jumalat istumas oma troonil ümbritsetuna arvututest inglite hulkadest laulmise ja oma Jumala ülistamise meeleolus.
- 9 Ja sündis, et ta nägi Ühte taeva keskelt alla laskumas, ja ta nägi, et tema sära oli suurem kui keskpäeval päikesel.
- 10 Ja ta nägi temale järgnemas veel kahteist ja nende sära ületas tähtede oma taevavõlvil.
- 11 Ja nad tulid alla ja käisid mööda maa pinda; ja esimene tuli ja seisis minu isa ees ja andis temale raamatu ning käskis tal lugeda.
- 12 Ja sündis, et seda lugedes täitus ta Issanda Vaimuga.
- 13 Ja ta luges, öeldes: Häda, häda Jeruusalemmale, sest ma olen näinud sinu jäledusi! Jah, ja palju asju luges minu isa Jeruusalemma kohta – et see ja selle elanikud hävitatakse; paljud hukuvad mõõga läbi ja paljud viiakse ära vangidena Babüloni.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

14 Ja sündis, et kui minu isa oli lugenud ja näinud palju suuri ja imepäraseid asju, hüüdis ta Issandale mitmeid asju nagu: Suured ja imepärased on Sinu tööd, oo Issand, Kõikvõimas Jumal! Sinu troon on kõrgel taevais ja Sinu vägi ja headus ja halastus on üle kõikide maailma elanike, ja kuna sa oled halastav, ei lase sa sündida, et need, kes tulevad Sinu juurde, hukkuvad!

15 Ja niiviisi kõneledes kiitis minu isa oma Jumalat, sest ta hing rõõmustas ja kogu ta süda oli paisunud asjade tõttu, mida ta oli näinud, jah, mida Issand oli temale näidanud.

16 Ja nüüd, mina, Nephi, ei tee täielikku aruannet asjadest, mis mu isa on kirjutanud, sest ta on kirjutanud palju asju, mida ta nägi nägemustes ja unenägudes; ja samuti on ta kirjutanud palju asju, mida ta prohvetlikult kuulutas ja rääkis oma lastele, millest ma ei tee täielikku aruannet.

17 Aga ma teen aruande oma tegemistest oma päevade jooksul. Vaata, ma lühendan oma isa ülestähenduse plaatidele, mis ma olen teinud omaenda kätega; mispärast, pärast seda, kui ma olen lühendanud oma isa ülestähenduse, teen ma aruande omaenda elust.

18 Seepärast, ma tahan, et te teaksite, et pärast seda, kui Issand oli näidanud nii palju imepäraseid asju minu isale Lehhile, jah, Jeruusalemma hävitamise kohta, vaata, ta läks välja inimeste sekka ja hakkas prohvetlikult kuulutama ning teatama neile asju, mida ta oli nii näinud kui ka kuulnud.

19 Ja sündis, et juudid pilkasid teda nende asjade pärast, mida ta nende kohta tunnistas; sest ta tõepoolest tunnistas nende pahelisusest ja nende jäledustest; ja ta tunnistas, et asjad, mida ta nägi ja kuulis, ja samuti asjad, mida ta oli lugenud raamatust, tegid selgelt ilmsiks kellegi Messia tuleku ja ka maailma lunastuse.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

20 Ja kui juudid neid asju kuulsid, said nad tema peale vihaseks; jah, just nagu vana aja prohvetite peale, keda nad olid välja ajanud ja kividega loopinud ja tapnud; ja nad püüdsid ka temalt elu võtta. Aga vaata, mina, Nefi, näitan teile, et Issanda õrn halastus saab osaks kõigile neile, kelle ta on välja valinud nende usu pärast, et teha nad vägevaks koguni pääsemise väeni välja.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1. Nefi 2

- 1 Sest vaata, sündis, et Issand rääkis minu isale, jah, just nimelt unenäos ning ütles temale: Önnistatud oled sina, Lehhi, nende asjade pärast, mida sa oled teinud; ja kuna sa oled olnud ustav ja kuulutanud sellele rahvale asju, mis ma sul käskisin, vaata, nad püüavad võtta su elu!
- 2 Ja sündis, et Issand käskis minu isa, just nimelt unenäos, et ta peab võtma oma perekonna ja lahku-ma kõnnumaale.
- 3 Ja sündis, et ta oli Issanda sõnale kuulelik, mispärast, ta tegi, nagu Issand teda oli käskinud.
- 4 Ja sündis, et ta lahkus kõnnumaale. Ja ta jättis maha oma maja ja oma pärandmaa ja oma kulla ja oma hõbeda ja oma hinnalised asjad ja ei võtnud kaasa mitte midagi muud kui oma pere ja toiduvarud ning telgid ja lahkus kõnnumaale.
- 5 Ja ta jõudis ääremaale Punase mere kalda lähedal ja ta rändas kõnnumaal, ääremaal, mis on lähemal Punasele merele; ja ta rändas kõnnumaal oma perekonnaga, kuhu kuulusid minu ema Saaria ja mu vanemad vennad, kes olid Laaman, Lemuel ja Sam.
- 6 Ja sündis, et kui ta oli rännanud kõnnumaal kolm päeva, püstitas ta oma telgi orgu veejõe äärde.
- 7 Ja sündis, et ta ehitas kividest altari ja tegi ohverduse Issandale ning tänas Issandat, meie Jumalat.
- 8 Ja sündis, et ta nimetas selle jõe Laamaniks ja see voolas Punasesse merre; ja org asus ääremaal selle suudme lähedal.
- 9 Ja kui minu isa nägi, et jõe vesi voolab Punase mere allikasse, rääkis ta Laamanile, öeldes: Oo, et sa oleksid nagu see jõgi, voolates pidevalt kõige õigemeelsuse allikasse!
- 10 Ja ta rääkis samuti Lemuelile: Oo, et sa oleksid nagu see org, kindel ja vankumatu ja kõrvalekaldumatu Issanda käskudest kinnipidamisel!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

11 Nüüd, seda ütles ta Laamani ja Lemueli kangekaelsuse pärast, sest vaata, nad nurisesid paljudes asjades oma isaga, kuna ta oli nägemustega mees ja oli juhtinud nad välja Jeruusalemma maalt, jättes maha nende pärandmaa ja nende kulla ja nende hõbeda ja nende hinnalised asjad, et hukkuda kõnnumaal. Ja seda, nad ütlesid, on ta teinud oma südame rumalate ettekujutuste pärast.

12 Ja nõnda, Laaman ja Lemuel, kes olid kõige vanemad, nurisesid oma isaga. Ja nad nurisesid, kuna nad ei tundnud selle Jumala tegusid, kes oli nad loonud.

13 Ka ei uskunud nad, et Jeruusalemm, see suur linn, võiks saada hävitatud prohvetite sõnade järgi. Ja nad sarnanesid juutidega Jeruusalemmas, kes püüdsid võtta mu isa elu.

14 Ja sündis, et mu isa rääkis nendele Lemueli orus väega, olles täis Vaimu, kuni nende kehad hakkasid tema ees värisema. Ja ta ajas nad segadusse, nii et nad ei julgenud talle vastu hakata, mispärast, nad tegid, nagu ta neid käskis.

15 Ja mu isa elas telgis.

16 Ja sündis, et mina, Nephi, olles ülimalt noor, ent ometi suurt kasvu, ja mul oli ka suur soov tunda Jumala saladusi, mispärast, ma hüüdsin Issanda poole; ja vaata, ta kõneles minuga ja pehendas minu südant, nii et ma uskusin kõiki sõnu, mis minu isa oli rääkinud; mispärast, mina ei hakanud talle vastu nagu minu vennad.

17 Ja ma rääkisin Samile, tehes talle teatavaks asju, mis Issand oli oma Püha Vaimu läbi mulle ilmsiks teinud. Ja sündis, et ta uskus minu sõnu.

18 Ent vaata, Laaman ja Lemuel ei tahtnud mu sõnu kuulda võtta, ja olles kurb nende kõvasüdamelisuse pärast, hüüdsin ma Issanda poole nende eest.

19 Ja sündis, et Issand rääkis minule, öeldes: Õnnistatud oled sina, Nephi, sinu usu pärast, sest sa oled mind südame vagaduses usinasti otsinud.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 Ja kui võrd te peate kinni minu käskudest, saadab teid edu ja teid juhatakse töötatud maale, jah, nimelt maale, mille ma olen teie jaoks ette valmistanud; jah, maale, mis on kõikidest maadest parim.

21 Ja kui võrd sinu vennad sulle vastu hakkavad, lõigatakse nad Issanda juurest ära.

22 Ja kui võrd sina pead kinni minu käskudest, tehakse sinust sinu vendade valitseja ja õpetaja.

23 Sest vaata, päeval, mil nad mulle vastu hakkavad, nean ma nad koguni valusa needusega ja nad ei saa mingit võimu sinu seemne üle muidu, kui ka nemad mulle vastu hakkavad.

24 Ja kui on nõnda, et nad hakkavad mulle vastu, saab neist roosk sinu seemnele, et ärgitada neid mäletamise radadele.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1. Nefi 3

- 1 Ja sündis, et mina, Nefi, läksin Issandaga rääkimast tagasi oma isa telki.
- 2 Ja sündis, et ta rääkis minule, öeldes: Vaata, ma nägin unenägu, milles Issand käskis mind, et sina ja su vennad peate pöörduma tagasi Jeruusalemma.
- 3 Sest vaata, Laabanil on juutide ülestähendus ja ka minu esiisade sugupuu ja need on uurendatud vaskplaatidele.
- 4 Mispärast, Issand on käskinud mind, et sina ja su vennad peaksite minema Laabani maja juurde ja leidma need ülestähendused ja tooma need siia kõnnumaale.
- 5 Ja nüüd, vaata, sinu vennad nurisevad, öeldes, et see on raske asi, mida ma neilt nõuan; aga vaata, mitte mina ei ole seda nendelt nõudnud, vaid see on Issanda käsk.
- 6 Seepärast mine, mu poeg, ja Issand soosib sind, sest sina ei ole nurisenud.
- 7 Ja sündis, et mina, Nefi, ütlesin oma isale: Ma lähen ja teen seda, mida Issand on käskinud, sest ma tean, et Issand ei anna inimlastele ühtegi käsku ilma, et ta valmistaks neile tee, et nad võiksid täide saata seda, mida ta neil käsib.
- 8 Ja sündis, et kui mu isa oli kuulnud neid sõnu, oli ta ülimalt rõõmus, sest ta teadis, et Issand oli mind õnnistanud.
- 9 Ja mina, Nefi, ja minu vennad asusime oma telkidega kõnnumaal teele, et minna üles Jeruusalemma maale.
- 10 Ja sündis, et kui me olime jõudnud üles Jeruusalemma maale, pidasime mina ja minu vennad üksteisega nõu.
- 11 Ja me heitsime liisku – kes meist peaks minema Laabani maja juurde. Ja sündis, et liisk langes Laamanile; ja Laaman läks Laabani maja juurde ning rääkis temaga, kui ta istus oma majas.
- 12 Ja ta küsis Laabanilt ülestähendusi, mis olid uurendatud vaskplaatidele, mis sisaldasid minu isa sugupuud.

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

13 Ja vaata, sündis, et Laaban sai vihaseks ja viskas ta enda juurest välja; ja ta ei tahtnud, et ta saaks need ülestähendused. Mispärast, ta ütles talle: Vaata, sa oled röövel ja ma tapan su.

14 Ent Laaman põgenes ta juurest ja jutustas meile, mida Laaban oli teinud. Ja me muutusime ülimalt kurvaks ja mu vennad olid valmis minema tagasi minu isa juurde kõnnumaale.

15 Ent vaata, ma ütlesin nendele nõnda: Nii tõesti, kui Issand elab, ja nii tõesti, kui meie elame, me ei lähe tagasi meie isa juurde kõnnumaale enne, kui me oleme teinud seda, mida Issand on meil käskinud!

16 Mispärast, olgem ustavad Issanda käskudest kin-nipidamisel; seepärast mingem meie isa pärandmaale, sest vaata, ta jättis maha kulda ja hõbedat ja kõik-sugu rikkust. Ja seda kõike tegi ta Issanda käskude pärast.

17 Sest ta teadis, et Jeruusalemm peab saama hävita-tud selle elanike pahelisuse pärast.

18 Sest vaata, nad on hüljanud prohvetite sõnad. Mispärast, kui minu isa peaks maal edasi elama pä-rast seda, kui tal on kästud maalt põgeneda, vaata, ta saaks samuti hukka. Mispärast, on paratamatu, et ta põgeneb maalt välja.

19 Ja vaata, me peame saama need ülestähendused vastavalt Jumala tarkusele, et võiksime hoida oma laste jaoks oma isade keelt;

20 ja samuti, et me võiksime hoida nende jaoks sõnu, mis on kõikide pühade prohvetite suuga räägitud; mis on neile antud Jumala Vaimu ja väe läbi maailma algusest peale kuni praeguse ajani välja.

21 Ja sündis, et niiviisi kõneledes veensin ma oma vendi, et nad oleksid ustavad Jumala käskudest kin-nipidamisel.

22 Ja sündis, et me läksime oma pärandmaale ja ko-gusime kokku oma kulla ja oma hõbeda ja oma hin-nalised asjad.

23 Ja pärast seda, kui me olime need asjad kokku ko-gunud, läksime me taas Laabani maja juurde.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilder-ness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the com-mandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, be-cause of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of lan-guage did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 Ja sündis, et me läksime Laabani juurde sisse ja palusime, et ta annaks meile ülestähendused, mis on uurendatud vaskplaatidele, mille eest me oleksime temale andnud oma kulla ja oma hõbeda ja kõik oma hinnalised asjad.

25 Ja sündis, et kui Laaban nägi meie vara, ja et see oli ülimalt suur, himustas ta seda nõnda, et ta viskas meid välja ja saatis oma teenijad meid tapma, et ta võiks meie vara endale saada.

26 Ja sündis, et me põgenesime Laabani teenijate eest ja olime sunnitud oma vara maha jätma, ja see langes Laabani kätte.

27 Ja sündis, et me põgenesime kõnnumaale ja Laabani teenijad ei saanud meid kätte ja me peitsime end kaljukoopasse.

28 Ja sündis, et Laaman oli minu peale vihane ja ka minu isa peale; ja samuti oli Lemuel, sest tema võttis kuulda Laamani sõnu. Mispärast, Laaman ja Lemuel rääkisid palju karme sõnu meile, oma noorematele vendadele, ja peksid meid koguni kaikaga.

29 Ja sündis, et kui nad meid kaikaga peksid, vaata, tuli Issanda ingel ja seisis nende ette ja rääkis neile, öeldes: Miks te peksate oma nooremat venda kaikaga? Kas te ei tea, et Issand on valinud tema valitsejaks teie üle ja seda teie süütegude pärast? Vaata, minge taas üles Jeruusalemma ja Issand annab Laabani teie kätte.

30 Ja pärast seda, kui ingel oli meile rääkinud, ta lahkus.

31 Ja pärast seda, kui ingel oli lahkunud, hakkasid Laaman ja Lemuel taas nurisema, öeldes: Kuidas on võimalik, et Issand annab Laabani meie kätte? Vaata, ta on vägev mees ja ta saab käskida viitkümmend, jah, ta saab koguni tappa viiskümmend; miks siis mitte meid?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1. Nefi 4

- 1 Ja sündis, et ma rääkisin oma vendadele, öeldes: Mingem taas üles Jeruusalemma ja olgem ustavad Issanda käskudest kinnipidamisel, sest vaata, ta on vägevam kui terve maa, miks siis mitte vägevam kui Laaban ja tema viiskümmend, jah, või koguni tema kümned tuhanded?
- 2 Seepärast mingem üles; olgem tugevad nagu Mooses; sest ta tõepoolest rääkis Punase mere vetele ja need jagunesid siia- ja sinnapoole ja meie isad tulid läbi, välja vangistusest, mööda kuiva maad ja vaarao väed järgnesid ning uppusid Punase mere vetes.
- 3 Nüüd, vaata, te teate, et see on tõsi; ja te teate ka, et ingel on teile rääkinud; mispärast, kas te saate kahelda? Mingem üles; Issand on võimeline meid vabastama just nagu meie isasidki ning hävitama Laabani just nagu egiptlasedki.
- 4 Nüüd, kui ma olin öelnud need sõnad, olid nad ikka veel vihased ja nurisesid ikka edasi; ometi nad järgnesid mulle üles, kuni me jõudsime Jeruusalemma müüride vahelt välja.
- 5 Ja see toimus ööpimeduses ja ma lasin neil peita end müüridest väljapoole. Ja pärast seda, kui nad olid end ära peitnud, hiilisin mina, Nefi, linna ja läksin edasi Laabani maja poole.
- 6 Ja Vaim juhtis mind, sest ma ei teadnud ette, mida ma peaksin tegema.
- 7 Ometi ma läksin edasi, ja kui ma jõudsin Laabani maja lähedale, nägin ma ühte meest ja ta oli minu ette maha langenud, sest ta oli veinist joobnud.
- 8 Ja kui ma tema juurde läksin, avastasin ma, et see oli Laaban.
- 9 Ja ma nägin tema mõõka ja ma tõmbasin selle tuest välja; ja selle käepide oli puhtast kullast ja selle valmistusviis oli ülimalt oskuslik, ja ma nägin, et selle tera oli kõige hinnalisemast terasest.
- 10 Ja sündis, et Vaim sundis mind, et ma pean Laabani tapma; ent ma ütlesin oma südames: Mitte kunagi ei ole ma valanud inimese verd. Ja ma kohkusin tagasi ja soovisin, et ma ei peaks teda tapma.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 Ja Vaim ütles mulle taas: Vaata, Issand on andnud ta sinu kätte. Jah, ja ma teadsin ka, et ta oli püüdnud võtta minu enda elu; jah, ja et ta ei taha kuulda võtta Issanda kärke ning ta oli samuti ära võtnud meie vara.

12 Ja sündis, et Vaim ütles mulle taas: Tapa ta, sest Issand on andnud ta sinu kätte!

13 Vaata, Issand surmab pahelised, et tuua esile oma õigemeelsed eesmärgid. On parem, et hukkub üks inimene, kui et terve rahvas kaldub uskmatusse ja hukkub.

14 Ja nüüd, kui mina, Nephi, olin kuulnud neid sõnu, tulid mulle meelde Issanda sõnad, mida ta rääkis mulle kõnnumaal, öeldes nii: Kuivõrd sinu seeme peab kinni minu käskudest, saadab neid töötatud maal edu.

15 Jah, ja ma mõtlesin ka, et nad ei saa kinni pidada Issanda käskudest Moosese seaduse järgi, ilma et neil oleks see seadus.

16 Ja ma teadsin ka, et seadus on uurendatud vaskplaatidele.

17 Ja taas, ma teadsin, et Issand on andnud Laabani minu kätte sellel põhjusel, et ma võiksin saada üles tähendused vastavalt tema käskudele.

18 Seepärast ma kuuletusin Vaimu häälele ja võtsin Laabani juustest kinni ja lõin tal pea otsast tema enda mõõgaga.

19 Ja pärast seda, kui ma olin tema enda mõõgaga tal pea otsast lõõnud, võtsin ma Laabani riided ja panin need endale selga, jah, koguni iga pisiasja; ja ma võötasin tema kaitserüü oma niuete ümber.

20 Ja pärast seda, kui ma olin nõnda teinud, läksin ma Laabani varakambrisse. Ja kui ma läksin Laabani varakambri poole, vaata, nägin ma Laabani teenijat, kellel olid varakambri võtmed. Ja ma käskisin teda Laabani häälega, et ta tuleks minuga varakambrisse.

21 Ja ta pidas mind oma isandaks Laabaniks, sest ta nägi riideid ja ka minu niuetele võõtatud mõõka.

22 Ja ta rääkis mulle juutide vanematest, teades, et tema isand Laaban oli olnud ööpimeduses väljas nende seas.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

23 Ja ma rääkisin temaga, nagu oleksin ma Laaban.
24 Ja ma rääkisin talle ka seda, et pean viima uuren-
dused, mis on vaskplaatidel, oma vanematele venda-
dele, kes on väljaspool müüre.
25 Ja ma andsin talle ka käsu, et ta järgneks mulle.
26 Ja tema, arvates, et ma rääkisin kiriku vendadest ja
et ma olen tõepoolest see Laaban, kelle ma olin tap-
nud, mispärast ta järgnes mulle.
27 Ja ta rääkis mulle mitmeid kordi juutide vanema-
test, kui ma läksin oma vendade poole, kes olid väl-
jaspool müüre.
28 Ja sündis, et kui Laaman mind nägi, oli ta ülimalt
hirmunud, ja samuti Lemuel ja Sam. Ja nad põgene-
sid minu eest, sest nad pidasid mind Laabaniks ja ar-
vasid, et ta on mu tapnud ja püüab ka nende elu võt-
ta.
29 Ja sündis, et ma hüüdsin neile järele ja nad kuul-
sid mind; mispärast, nad lõpetasid minu juurest põ-
genemise.
30 Ja sündis, et kui Laabani teenija nägi minu vendi,
hakkas ta värisema ja oli valmis minu eest põgenema
ja pöörduma tagasi Jeruusalemma linna.
31 Ja nüüd, mina, Nephi, olles suurt kasvu mees ja sa-
muti olles saanud Issandalt palju jõudu, seepärast
ma võtsin Laabani teenija kinni ja hoidsin teda, et ta
ei saaks põgeneda.
32 Ja sündis, et ma rääkisin temaga, et kui ta võtab
kuulda minu sõnu, siis nii tõesti, kui Issand elab ja
mina elan, just nõnda, et kui ta võtab kuulda meie
sõnu, me jätame ta ellu.
33 Ja ma rääkisin temale, just nimelt vandega, et ta ei
pea kartma; et kui ta tuleb koos meiega alla kõnnu-
maale, on ta vaba mees nagu meiega.
34 Ja ma rääkisin talle ka, öeldes: Tõesti, Issand on
käskinud meil seda teha; ja kas me ei peaks mitte
olema usinad Issanda käskudest kinnipidamisel?
Seepärast, kui sa tuled alla kõnnumaale minu isa
juurde, saab sinu koht olema koos meiega.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the
engravings, which were upon the plates of brass, to
my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of
the church, and that I was truly that Laban whom I
had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the
elders of the Jews, as I went forth unto my brethren,
who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he
was exceedingly frightened, and also Lemuel and
Sam. And they fled from before my presence; for
they supposed it was Laban, and that he had slain me
and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and
they did hear me; wherefore they did cease to flee
from my presence.

And it came to pass that when the servant of
Laban beheld my brethren he began to tremble, and
was about to flee from before me and return to the
city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature,
and also having received much strength of the Lord,
therefore I did seize upon the servant of Laban, and
held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if
he would hearken unto my words, as the Lord liveth,
and as I live, even so that if he would hearken unto
our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he
need not fear; that he should be a free man like unto
us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord
hath commanded us to do this thing; and shall we
not be diligent in keeping the commandments of the
Lord? Therefore, if thou wilt go down into the
wilderness to my father thou shalt have place with
us.

35 Ja sündis, et Soram sai sõnadest, mida ma rääkisin, julgust. Nüüd, Soram oli selle teenija nimi, ja ta lubas, et ta läheb alla kõnnumaale minu isa juurde. Jah, ja ta andis meile ka vande, et ta jääb sellest ajast peale meiega.

36 Nüüd, me soovisime, et ta jääks meiega sel põhjusel, et juudid ei saaks meie kõnnumaale põgenemisest teada, et nad ei jälitaks ega hävitaks meid.

37 Ja sündis, et kui Soram oli andnud meile vande, kadusid meie kartused tema suhtes.

38 Ja sündis, et me võtsime vaskplaadid ja Laabani teenija ning lahkusime kõnnumaale ja läksime oma isa telgi juurde.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1. Nefi 5

- 1 Ja sündis, et pärast seda, kui me olime jõudnud kõnnumaale meie isa juurde, vaata, ta oli täis rõõmu ja ka minu ema Saaria oli ülimalt rõõmus, sest ta oli tõepoolest meie pärast leinanud.
- 2 Sest ta oli arvanud, et me olime kõnnumaal hukkunud; ja ta oli ka kaevanud minu isa üle, rääkides temale, et ta on nägemustega mees, öeldes: Vaata, sina oled juhtinud meid välja meie pärandmaalt ja minu poegi ei ole enam ning me hukkume kõnnumaal.
- 3 Ja niiviisi kõneledes oli minu ema kaevanud mu isa üle.
- 4 Ja oli sündinud, et minu isa rääkis temale, öeldes: Ma tean, et ma olen nägemustega mees, sest kui ma ei oleks nägemuses näinud Jumala asju, ei oleks ma saanud tundma Jumala headust, vaid oleksin jäänud Jeruusalemma ja oleksin hukkunud koos oma vendadega.
- 5 Aga vaata, ma olen saanud töötatud maa, mille üle ma rõõmustan; jah, ja ma tean, et Issand päästab mu pojad Laabani käest ja toob nad taas alla meie juurde kõnnumaale.
- 6 Ja niiviisi kõneledes trööstis minu isa Lehhi minu ema Saariat meie suhtes ajal, mil meie olime kõnnumaal teel üles Jeruusalemma maale, et saada kätte juutide ülestähendused.
- 7 Ja kui me olime jõudnud tagasi minu isa telki, vaata, nende rõõm oli täielik ja minu ema sai tröösti.
- 8 Ja ta rääkis, öeldes: Nüüd, ma tean kindlalt, et Issand on käskinud minu mehel põgeneda kõnnumaale; jah, ja ma tean ka kindlalt, et Issand on kaitsnud mu poegi ja päästnud nad Laabani käest ning andnud neile väe, mille abil nad said täide viia selle, mida Issand oli neil käskinud. Ja niiviisi ta rääkis.
- 9 Ja sündis, et nad rõõmustasid üliväga ja ohverdasid Issandale ohvri ja põletusohvreid ning tänasid Iisraeli Jumalat.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 Ja pärast seda, kui nad olid tänanud Iisraeli Jumalat, võttis minu isa Lehhi ülestähendused, mis olid uurendatud vaskplaatidele, ja uuris neid algusest peale.

11 Ja ta nägi, et need sisaldasid viit Moosese raamatut, mis andsid aruande maailma loomisest ja samuti Aadamast ja Eevast, kes olid meie esimesed vanemad;

12 ja samuti juutide ülestähendust algusest peale kuni Juuda kuninga Sidkija valitsemisaja alguseni välja;

13 ja samuti pühade prohvetite prohvetlikke kuulutusi algusest kuni Sidkija valitsemisaja alguseni välja; ja samuti palju prohvetlikke kuulutusi, mida on räägitud Jeremija suuga.

14 Ja sündis, et minu isa Lehhi leidis vaskplaatidelt ka oma isade sugupuu; mispärast ta sai teada, et ta on Joosepi järeltulija; jah, nimelt selle Joosepi, kes oli Jaakobi poeg, kes müüdi Egiptusesse ja keda hoidis Issanda käsi, et ta võiks hoida oma isa Jaakobit ja kogu tema kodakonda näljasurmast.

15 Ja sama Jumal, kes oli neid hoidnud, juhtis neid ka välja vangistusest ja välja Egiptusemaalt.

16 Ja nõnda avastas minu isa Lehhi oma isade sugupuu. Ja ka Laaban oli Joosepi järglane, mispärast tema ja ta isad olid pidanud ülestähendusi.

17 Ja nüüd, kui mu isa nägi kõiki neid asju, täitus ta Vaimuga ja hakkas prohvetlikult kuulutama oma seemne kohta –

18 et need vaskplaadid tulevad esile kõikidele rahvastele, hõimudele, keeltele ja rahvastele, kes on tema seemest.

19 Mispärast, ta ütles, et need vaskplaadid ei hävi kunagi; ka ei tuhmu need aja jooksul. Ja ta kuulutas prohvetlikult oma seemne kohta palju asju.

20 Ja sündis, et mina ja mu isa olime siamaani kinni pidanud neist käskudest, mis Issand oli meile andnud.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

- 21 Ja me olime saanud ülestähendused, mida Issand oli meil käskinud saada, ja uurinud neid ning leidnud, et need on ihaldusväärased; jah, meile koguni suure väärtusega, nii et me saame hoida Issanda käsud meie lastele.
- 22 Mispärast, oli Issanda tarkus, et me peame neid endaga kaasas kandma, kui me rändame kõnnumaal töötatud maa poole.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1. Nefi 6

- 1 Ja nüüd, mina, Nefi, ei esita oma isade sugupuud oma ülestähenduse selles osas ega ka mingil muul ajal nendel plaatidel, mida ma kirjutan, sest see on esitatud ülestähenduses, mida pidas minu isa; mispärast, ma ei kirjuta seda selles raamatus.
- 2 Sest on küllalt, kui ma ütlen, et me oleme Joosepi järglased.
- 3 Ja ma ei pea oluliseks, et ma oleksin täpne täieliku aruande andmisel kõikidest minu isa asjadest, sest neid ei saa kirjutada nendele plaatidele, sest ma soovin seda ruumi, et saaksin kirjutada Jumala asjadest.
- 4 Sest kogu minu kavatsus on veenda inimesi tulema Aabrahami Jumala ja Iisaki Jumala ja Jaakobi Jumala juurde ja saama päästetud.
- 5 Mispärast, ma ei kirjuta asjadest, mis on meelepärased maailmale, vaid asjadest, mis on meelepärased Jumalale ja nendele, kes ei ole maailmast.
- 6 Mispärast, ma annan oma seemnele käsu, et nad ei täidaks neid plaate asjadega, mis ei ole inimestele väärtuslikud.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1. Nefi 7

- 1 Ja nüüd, ma soovin, et te teaksite, et pärast seda, kui minu isa Lehhi oli lõpetanud prohvetliku kuulutamise oma seemne kohta, sündis, et Issand rääkis talle taas, öeldes, et ei ole hea, kui tema, Lehhi, viib kõnnumaale ainult omaenda perekonna, vaid et tema pojad peaksid võtma naiseks tütreid, et nad võiksid tõotatud maal Issandale seemet üles kasvatada.
- 2 Ja sündis, et Issand käskis teda, et mina, Nefi, ja minu vennad peame minema taas tagasi Jeruusalemma maale ja tooma sealt kõnnumaale Ismaeli ja tema perekonna.
- 3 Ja sündis, et mina, Nefi, läksin oma vendadega taas kõnnumaale, et minna üles Jeruusalemma.
- 4 Ja sündis, et me läksime Ismaeli majja ja võitsime Ismaeli silmis poolehoiu, nii et me rääkisime temale edasi Issanda sõnad.
- 5 Ja sündis, et Issand pehendas Ismaeli ja ka tema kodakonna südant, nii et nad asusid koos meiega teele kõnnumaale meie isa telgi poole.
- 6 Ja sündis, et kui me rändasime kõnnumaal, vaata, Laaman ja Lemuel ja kaks Ismaeli tütardest ja kaks Ismaeli poega ja nende pered hakkasid meile vastu; jah, minu, Nefi ja Sami ja oma isa Ismaeli ja tema naise ja tema kolme ülejäänud tütre vastu.
- 7 Ja sündis, et selle vastuhakuga nad soovisid tagasi pöörduda Jeruusalemma maale.
- 8 Ja nüüd, mina, Nefi, tundes kurvastust nende kõvasüdamelisuse pärast, seepärast ma rääkisin neile, jah, nimelt Laamanile ja Lemuelile, öeldes: Vaata, te olete minu vanemad vennad ja kuidas on nõnda, et te olete nii kõva südamega ja nii pimedad oma meeles, et on vaja, et mina, teie noorem vend, pean teile rääkima, jah, ja olema teile eeskujuks?
- 9 Kuidas on nii, et te ei ole kuulda võtnud Issanda sõna?
- 10 Kuidas on nii, et te olete unustanud, et te olete näinud Issanda ingliti?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

- 11 Jah, ja kuidas on nii, et te olete unustanud, milliseid suuri asju on Issand meie heaks teinud, päästes meid Laabani käest, ja samuti, et meie võisime saada ülestähendused?
- 12 Jah, ja kuidas on nii, et te olete unustanud, et Issand võib teha inimlaste heaks kõiki asju oma tahtmist mööda, kui on nõnda, et nad rakendavad temasse usku? Mispärast, olgem talle ustavad.
- 13 Ja kui on nõnda, et me oleme temale ustavad, saame me töötatud maa; ja millalgi tulevikus saate te teada, et Issanda sõna Jeruusalemma hävitamise kohta läheb täide, sest kõik asjad, mida Issand on rääkinud Jeruusalemma hävitamise kohta, peavad täide minema.
- 14 Sest vaata, Issanda Vaim lakkab varsti nendega heitlemast; sest vaata, nad on hüljanud prohvetid ja Jeremija on nad vanglasse heitnud. Ja nad on püüdnud võtta mu isalt elu, nii et nad on ta maalt välja ajanud.
- 15 Nüüd, vaata, ma ütlen teile, et kui te lähete tagasi Jeruusalemma, hukkute ka teie koos nendega. Ja nüüd, kui te nõnda otsustate, siis minge üles maale ja pidage meeles sõnad, mis ma teile räägin, et kui te lähete, siis hukkute ka teie; sest nõnda sunnib Issanda Vaim mind rääkima.
- 16 Ja sündis, et kui mina, Nefi, olin rääkinud oma vendadele need sõnad, said nad minu peale vihaseks. Ja sündis, et nad panid oma käe minu külge, sest vaata, nad olid ülimalt vihased ja nad sidusid mu kõitega kinni, sest nad püüdsid võtta minult elu, jättes mind kõnnumaale metsloomade õgida.
- 17 Ent sündis, et ma palusin Issandat, öeldes: Oo Issand, nõnda nagu mul on sinusse usku, päästa mind mu vendade käest; jah, anna mulle koguni jõudu, et ma võiksin purustada need köidikud, millega ma seotud olen.
- 18 Ja sündis, et kui ma olin öelnud need sõnad, vaata, pääsesid köidikud mu kätelt ja jalgadelt lahti ning ma seisin oma vendade ees ja rääkisin neile taas.

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 Ja sündis, et nad olid taas minu peale vihased ja püüdsid oma kätt minu külge panna; ent vaata, üks Ismaeli tütar, jah, ja ka tema ema ja üks Ismaeli poeg palusid minu vendi, nii et nad leebusid oma südames; ja nad ei püüdnud enam minult elu võtta.

20 Ja sündis, et nad olid kurvad oma pahelisuse pärast, nii et nad kummardusid minu ees maha ja palusid mind, et ma andestaksin neile selle, mis nad olid minule teinud.

21 Ja sündis, et ma andestasin neile siiralt kõik, mis nad olid teinud, ja õhutasin neid, et nad paluksid Issandalt, oma Jumalalt, andestust. Ja sündis, et nad tegid nii. Ja pärast seda, kui nad olid palunud Issandat, jätkasime me taas oma teekonda isa telgi poole.

22 Ja sündis, et me jõudsime alla oma isa telgi juurde. Ja kui mina ja mu vennad ja kogu Ismaeli koda olime alla minu isa telgi juurde jõudnud, tänasid nad Issandat, oma Jumalat, ja nad ohverdasid temale ohvri ning põletusohvreid.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1. Nefi 8

- 1 Ja sündis, et me olime kogunud kokku kõiksugu erinevaid seemneid, nii kõiksugu teravilja kui ka kõik-sugu viljade seemneid.
- 2 Ja sündis, et ajal, mil mu isa viibis kõnnumaal, rääkis ta meile, öeldes: Vaata, ma olen näinud unenägu ehk teiste sõnadega – ma olen näinud nägemust.
- 3 Ja vaata, selle pärast, mida ma nägin, on mul põhjust rõõmustada Issanda üle Nefi ja samuti Sami pärast, sest mul on põhjust oletada, et nemad ja ka paljud nende seemnest saavad päästetud.
- 4 Ent vaata, teie pärast, Laaman ja Lemuel, kardan ma üliväga, sest vaata, ma mäletan, et ma nägin oma unes pimedat ja sünget kõnnumaad.
- 5 Ja sündis, et ma nägin ühte meest, ja ta oli riietatud valgesse rüüsesse; ja ta tuli ja seisis minu ette.
- 6 Ja sündis, et ta rääkis minule ja käskis mul endale järgneda.
- 7 Ja sündis, et kui ma temale järgnesin, nägin ma end pimedal ja süngel tühermaal.
- 8 Ja pärast seda, kui ma olin rännanud mitmeid tunde pimedas, hakkasin ma paluma Issandat, et ta halastaks minu peale vastavalt oma õrna halastuse rökusele.
- 9 Ja sündis, et pärast seda, kui ma olin Issandat palunud, nägin ma suurt ja avarat välja.
- 10 Ja sündis, et ma nägin ühte puud, mille vili oli ihaldusväärne, kuna teeb inimese õnnelikuks.
- 11 Ja sündis, et ma läksin ja sõin selle puu vilja; ja ma nägin, et see oli kõige magusam, üle kõige, mida ma eales olin maitsnud. Jah, ja ma nägin, et selle puu vili oli valge, valgem kõigest, mida ma eales olin näinud.
- 12 Ja kui ma sõin selle puu vilja, täitis see mu hinge ülimalt suure rõõmuga; mispärast, mul tekkis soov, et ka mu pere sööks seda, sest ma teadsin, et see on kõikidest teistest viljadest ihaldusväärsem.
- 13 Ja kui ma vaatasin ringi, et ehk leian ma ka oma pere, nägin ma veejõge; ja see voolas edasi ja oli selle puu lähedal, mille vilja ma sõin.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

14 Ja ma vaatasin, et näha, kust see tuleb, ja ma nägin selle lätet veidi maad eemal; ja selle lätte juures nägin ma teie ema Saariat ja Sami ja Nefit; ja nad seisid, nagu nad ei teaks, kuhu neil tuleb minna.

15 Ja sündis, et ma viipasid neile; ja ma ütlesin neile ka valju häälega, et nad tuleksid minu juurde ja sööksid vilja, mis on kõikidest teistest viljadest ihaldusväärsem.

16 Ja sündis, et nad tulid minu juurde ja sõid samuti seda vilja.

17 Ja sündis, et ma soovisin, et ka Laaman ja Lemuel tuleksid ja sööksid selle vilja; mis pärast, ma pöörasin oma silmad jõe lätte poole, et ehk õnnestub mul neid näha.

18 Ja sündis, et ma nägin neid, aga nad ei tahtnud tulla minu juurde ega süüa seda vilja.

19 Ja ma nägin raudkäsipuud, ja see ulatus mööda jõekallast ja viis puuni, mille juures ma seisin.

20 Ja ma nägin ka kitsast ja ahast teerada, mis kulges raudkäsipuu kõrval kuni puuni välja, mille juures ma seisin; ja samuti viis see allika lättest mööda suurele ja avarale väljale, mis oli nagu maailm.

21 Ja ma nägin arvutuid inimhulki, kelledest paljud pürgisid edasi, et pääseda teerajale, mis viis puuni, mille juures ma seisin.

22 Ja sündis, et nad tulid ja hakkasid minema mööda teerada, mis viis puu juurde.

23 Ja sündis, et tõusis pimeduse udu, jah, tööpoolest ülimalt tihe pimeduse udu, nii et need, kes olid teerajale läinud, kaotasid oma tee, nii et nad kaldusid kõrvale ja jäid kadunuks.

24 Ja sündis, et ma nägin veel teisi edasi pürgimas, ja nad tulid ning haarasid kinni raudkäsipuu otsast; ja nad pürgisid edasi läbi pimeduse udu, klammerdudes raudkäsipuu külge, kuni jõudsid kohale ja sõid selle puu vilja.

25 Ja pärast seda, kui nad olid söönud selle puu vilja, vaatasid nad ringi otsekui häbenedes.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

26 Ja ka mina vaatasin ringi ja nägin teisel pool veejõ-
ge suurt ja ruumikat hoonet ja see seisis otsekui
õhus, kõrgel maa kohal.

27 Ja see oli täis inimesi, nii vanu kui noori, nii mehi
kui naisi ja nende riietusviis oli ülimalt peen; ja nad
suhtusid pilkavalt ja näitasid näpuga nende peale,
kes olid tulnud ja sõid puu vilja.

28 Ja pärast seda, kui nad olid maitsnud seda vilja,
häbenesid nad nende pärast, kes neid halvustasid, ja
nad langesid ära keelatud radadele ning jäid kadu-
nuks.

29 Ja nüüd mina, Nephi, ei räägi kõiki oma isa sõnu.

30 Aga lühidalt kirjutades, vaata, ta nägi veel teisi
rahvahulki edasi pürgimas, ja nad tulid ja haarasid
raudkäsipuu otsast kinni ja nad pürgisid edasi oma
teel kogu aeg raudkäsipuust tugevalt kinni hoides,
kuni nad jõudsid kohale ja langesid maha ja sõid sel-
le puu vilja.

31 Ja ta nägi ka teisi rahvahulki kobamas oma teed
selle suure ja ruumika hoone poole.

32 Ja sündis, et paljud neist uppusid allika sügavus-
tesse ja paljud kadusid tema vaateväljast, uidades
võõrastel teedel.

33 Ja suur oli rahvahulk, kes sisenes sellesse imelikku
hoonesse. Ja pärast seda, kui nad olid sellesse hoo-
nesse sisse astunud, näitasid nad põlastavalt näpuga
minu ja nende peale, kes samuti seda vilja sõid, aga
me ei pööranud neile tähelepanu.

34 Need on minu isa sõnad: Kõik need, kes neile tä-
helepanu pöörasid, langesid ära.

35 Ja Laaman ja Lemuel ei söönud seda vilja, ütles
mu isa.

36 Ja sündis, et pärast seda, kui mu isa oli rääkinud
kõik sõnad oma unenäost ehk nägemusest, mida oli
palju, ütles ta meile, et nende asjade tõttu, mida ta
nägemuses nägi, kardab ta üliväga Laamani ja
Lemueli pärast; jah, ta kartis, et nad heidetakse
Issanda juurest minema.

And I also cast my eyes round about, and beheld,
on the other side of the river of water, a great and
spacious building; and it stood as it were in the air,
high above the earth.

And it was filled with people, both old and young,
both male and female; and their manner of dress was
exceedingly fine; and they were in the attitude of
mocking and pointing their fingers towards those
who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were
ashamed, because of those that were scoffing at
them; and they fell away into forbidden paths and
were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of
my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other
multitudes pressing forward; and they came and
caught hold of the end of the rod of iron; and they
did press their way forward, continually holding fast
to the rod of iron, until they came forth and fell
down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way
towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in
the depths of the fountain; and many were lost from
his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into
that strange building. And after they did enter into
that building they did point the finger of scorn at me
and those that were partaking of the fruit also; but
we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as
heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit,
said my father.

And it came to pass after my father had spoken all
the words of his dream or vision, which were many,
he said unto us, because of these things which he
saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and
Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off
from the presence of the Lord.

37 Ja ta õhutas neid seejärel kogu vanemliku õrnusega, et nad võtaksid kuulda tema sõnu, et ehk on Issand nende vastu halastav ega heida neid ära; jah, mu isa jutlustas neile.

38 Ja pärast seda, kui ta oli neile jutlustanud ja neile ka mitmeid asju prohvetlikult kuulutanud, käskis ta neil pidada kinni Issanda käskudest ning lõpetas neile rääkimise.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1. Nefi 9

- 1 Ja kõiki neid asju nägi ja kuulis ja rääkis minu isa, kui ta elas telgis Lemueli orus, ja ka väga palju muid asju, mida ei saa nendele plaatidele kirjutada.
- 2 Ja nüüd, nagu ma olen öelnud nende plaatide kohta, vaata, need ei ole plaadid, millele ma teen täieliku aruande oma rahva ajaloost; sest plaatidele, millele ma teen täieliku aruande oma rahvast, olen ma andnud Nefi nime; mispärast, neid kutsutakse Nefi plaatideks minu enda nime järgi; ja ka neid plaate kutsutakse Nefi plaatideks.
- 3 Ometi olen ma saanud Issandalt käsu, et ma pean tegema need plaadid eriliseks otstarbeks, et nendele peab olema uurendatud aruanne minu rahva teenimistööst.
- 4 Teistele plaatidele peab olema uurendatud aruanne kuningate valitsemisajast ja minu rahva sõdadest ja tülidest; mispärast need plaadid on suuremalt osalt teenimistööst ja teised plaadid on suuremalt osalt kuningate valitsemisajast ja minu rahva sõdadest ja tülidest.
- 5 Mispärast, Issand on käskinud mul teha need plaadid talle teadaoleval targal otstarbel, millist otsarvet mina ei tea.
- 6 Ent Issand teab kõiki asju algusest peale, mispärast, ta valmistab ette tee kõikide tema tööde täideviimiseks inimlaste seas, sest vaata, temal on kogu vägi kõikide oma sõnade täidesaatmiseks. Ja nõnda see on. Aamen.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1. Nefi 10

- 1 Ja nüüd, mina, Nefi, jätkan nendel plaatidel aruannet oma tegemistest ja oma valitsemisajast ja teenimistööst; mispärast, et oma aruannet jätkata, pean ma natuke rääkima oma isa asjadest ja samuti oma vendadest.
- 2 Sest vaata, sündis, et pärast seda, kui mu isa oli lõpetanud jutustamise oma unenäost ja samuti õhutanud neid usinusele, rääkis ta neile juutidest –
- 3 et pärast seda, kui nad hävitatakse, nimelt see suur linn Jeruusalemm, ja paljud viiakse ära vangidena Babüloni, pöörduvad nad Issanda poolt heaksarvatud ajal taas tagasi, jah, nimelt tuuakse nad vangistusest tagasi; ja pärast seda, kui nad tuuakse tagasi vangistusest, võtavad nad taas oma pärandmaa enda valdusesse.
- 4 Jah, nimelt kuussada aastat sellest ajast arvates, kui minu isa lahkus Jeruusalemmast, kasvatab Issand Jumal juutide seas üles prohveti – nimelt Messia ehk teiste sõnadega maailma Päästja.
- 5 Ja ta rääkis samuti prohvetitest, kui paljud neist olid tunnistanud nendest asjadest selle Messia, kellest ta oli rääkinud, ehk selle maailma Lunastaja kohta.
- 6 Mispärast, kogu inimsugu oli kadunud ja langenud seisundis ja oleks igavesti, kui nad ei toetuks sellele Lunastajale.
- 7 Ja ta rääkis ka prohvetist, kes tuleb enne Messiat, et valmistada Issandale teed –
- 8 jah, ta koguni läheb ja hüüab kõnnumaal: Valmistage Issandale teed, tehke tasaseks tema teerajad, sest teie hulgas seisab üks, keda te ei tunne, ja ta on vägevam kui mina, kelle kingapaelu ma ei ole vääriline lahti tegema. Ja palju rääkis minu isa selle asja kohta.
- 9 Ja minu isa ütles, et ta ristib Betaabaras, teisel pool Jordanit; ja ta ütles ka, et ta ristib veega; koguni, et ta ristib Messia veega.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

- 10 Ja pärast seda, kui ta on ristitud Messia veega, näeb ta ja annab tunnistust, et ta on ristitud Jumala Talle, kes võtab ära maailma patud.
- 11 Ja sündis, et pärast seda, kui mu isa oli rääkinud neid sõnu, kõneles ta mu vendadele evangeeliumist, mida juutide seas jutlustatakse, ja ka juutide uskmatusse kaldumisest. Ja pärast seda, kui nad on tapnud Messia, kes peab tulema, ja pärast seda, kui ta on tapetud, tõuseb ta surnuist ja teeb ennast Püha Vaimu kaudu ilmsiks paganatele.
- 12 Jah, mu isa rääkis tõepoolest palju paganatest ja ka Iisraeli kojast, et neid võrreldakse õlipuuga, mille oksad murtakse ära ning hajutatakse kogu maa pinnal.
- 13 Mispärast, ta ütles, on paratamatu, et meid juhitakse üheskoos töötatud maale, et läheks täide Issanda sõna, et meid hajutatakse kogu maa pinnal.
- 14 Ja pärast seda, kui Iisraeli koda on hajutatud, kogutakse nad taas kokku; või lühidalt, pärast seda, kui paganad on saanud evangeeliumi täiuse, poogitakse õlipuu loomulikud oksad ehk Iisraeli koja jääk tagasi ehk nad tulevad teadmisele tõelisest Messiast, oma Issandast ja oma Lunastajast.
- 15 Ja niiviisi kõneledes kuulutas mu isa prohvetlikult ja rääkis minu vendadele, ja ka palju muid asju, millest ma ei kirjuta selles raamatus, sest ma olen kirjutanud nendest nii palju, kui pidasin otstarbekaks, oma teises raamatus.
- 16 Ja kõik need asjad, millest ma olen rääkinud, toimusid siis, kui mu isa elas telgis Lemueli orus.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Ja sündis, et pärast seda, kui mina, Nephi, olin kuulnud kõiki oma isa sõnu asjadest, mida ta nägi nägemuses, ja ka sellest, mida ta jutustas Püha Vaimu väel, millise väe ta sai usu läbi Jumala Pojasse – ja Jumala Poeg on Messias, kes peab tulema –, soovisin mina, Nephi, et ka mina võiksin näha ja kuulda ja teada neid asju Püha Vaimu väel, mis on Jumala and kõigile neile, kes teda usinalt otsivad nii vanadel aegadel kui ka ajal, mil ta end inimestele ilmsiks teeb.

18 Sest tema on seesama eile, täna ja igavesti; ja tee on valmistatud kõikidele inimestele maailma rajamisest peale, kui on nõnda, et nad parandavad meelt ja tulevad tema juurde.

19 Sest see, kes usinalt otsib, leiab; ja Jumala saladused avatakse neile Püha Vaimu väel nii praegustel kui ka vanadel aegadel; ja nii vanadel aegadel kui ka tulevastel aegadel; mispärast, Issanda kulg on üks igavene ring.

20 Seepärast pea meeles, oo inimene, et kõikide sinu tegude eest tuuakse sind kohtumõistmisele.

21 Mispärast, kui te olete oma prooviaja päevil püüdnud teha kurja, siis ei leita teid Jumala kohtujärje ees puhtana, ja miski, mis pole puhas, ei saa elada koos Jumalaga; mispärast, te peate saama igaveseks kõrvalle heidetud.

22 Ja Püha Vaim annab mulle volituse, et mul tuleb neid asju rääkida ja mitte endale hoida.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1. Nefi 11

- 1 Sest sündis, et pärast seda, kui ma olin soovinud saada teada asjadest, mida mu isa oli näinud, ja uskudes, et Issand saab need minule teatavaks teha, kui ma istusin, mõtiskledes oma südames, viidi mind Issanda Vaimus ära, jah, ülimalt kõrge mäe otsa, millest ma ei olnud kunagi varem näinud ja mille peale ma polnud kunagi varem oma jalaga astunud.
- 2 Ja Vaim ütles mulle: Vaata, mida sa soovid?
- 3 Ja ma ütlesin: Ma soovin näha asju, mida nägi mu isa.
- 4 Ja Vaim ütles mulle: Usud sa, et su isa nägi seda puud, millest ta rääkis?
- 5 Ja mina ütlesin: Jah, sa tead, et ma usun kõiki oma isa sõnu.
- 6 Ja kui ma olin öelnud need sõnad, hüüdis Vaim valju häälega: Hosianna Issandale, kõige kõrgemale Jumalale, sest tema on Jumal üle terve maa, jah, tõepoolest üle kõige! Ja õnnistatud oled sina, Nefi, sest sa usud kõige kõrgema Jumala Pojasse; mispärast, sa saad näha asju, mida sa oled soovinud.
- 7 Ja vaata, sulle antakse märgiks see asi, et pärast seda, kui sa oled näinud puud, mis kandis vilja, mida sinu isa maitses, näed sa ka ühte meest taevast alla laskumas ja sa näed teda oma silmaga; ja pärast seda, kui sa oled teda näinud, annad sa tunnistust, et ta on Jumala Poeg.
- 8 Ja sündis, et Vaim ütles mulle: Vaata! Ja ma vaatasin ja nägin puud, ja see oli nagu see puu, mida mu isa oli näinud, ja selle ilu oli kaugelt suurem, jah, see ületas kogu ilu ja oli valgem kui tuisanud lumi.
- 9 Ja sündis, et pärast seda, kui ma olin näinud seda puud, ütlesin ma Vaimule: Ma näen, et sa oled näidanud mulle seda puud, mis on väärtuslikum kui kõik muu.
- 10 Ja ta ütles mulle: Mida sa soovid?

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

- 11 Ja ma ütlesin talle: Teada selle tähendust – sest ma rääkisin temaga nagu inimene räägib; sest ma nägin, et tal oli inimese kuju; ometi sellele vaatamata ma teadsin, et see oli Issanda Vaim, ja ta rääkis minuga, nagu üks inimene räägib teisega.
- 12 Ja sündis, et ta ütles mulle: Vaata! Ja ma vaatasin ringi, et teda näha, ja ma ei näinud teda, sest ta oli minu juurest lahkunud.
- 13 Ja sündis, et ma vaatasin ja nägin suurt Jeruusalemma linna ja ka teisi linnu. Ja ma nägin Naatsareti linna, ning Naatsareti linnas ma nägin ühte neitsit, ja ta oli ülimalt kena ja valge.
- 14 Ja sündis, et ma nägin taevaid avanemas ja ingel tuli alla ja seisis minu ette; ja ta ütles mulle: Nephi, mida sa näed?
- 15 Ja ma ütlesin talle: Ühte neitsit, ilusaimat ja kauneimat kõikidest teistest neitsitest.
- 16 Ja ta ütles mulle: Tead sa Jumala suurt alandumist?
- 17 Ja ma ütlesin talle: Ma tean, et ta armastab oma lapsi; ometi ma ei tea kõikide asjade tähendust.
- 18 Ja ta ütles mulle: Vaata, neitsi, keda sa näed, on liha järgi Jumala Poja ema.
- 19 Ja sündis, et ma nägin, et ta viidi Vaimus ära; ja pärast seda, kui ta oli Vaimus mõneks ajaks ära viidud, rääkis ingel minule, öeldes: Vaata!
- 20 Ja ma vaatasin ja nägin taas neitsit, kandmas oma käitel last.
- 21 Ja ingel ütles minule: Vaata Jumala Talle, jah, tõepoolest Igavese Isa Poega! Tead sa selle puu tähendust, mida su isa nägi?
- 22 Ja ma vastasin temale, öeldes: Jah, see on Jumala armastus, mis valgub laiali inimlaste südameis; mis pärast, see on kõikidest asjadest kõige ihaldusväärsem.
- 23 Ja ta rääkis mulle, öeldes: Jah, ja kõige rõõmustavam hingele.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condemnation of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 Ja kui ta oli öelnud need sõnad, ütles ta mulle: Vaata! Ja ma vaatasin ja ma nägin Jumala Poega käimas inimlaste seas; ja ma nägin paljusid langemas maha tema jalge ette ning teda kummardamas.

25 Ja sündis, et ma nägin, et raudkäsipuu, mida mu isa oli näinud, oli Jumala sõna, mis viis elavate vete allikale ehk elupuu juurde; millised veed kujutavad Jumala armastust; ja ma nägin ka, et elupuu kujutas Jumala armastust.

26 Ja ingel ütles minule taas: Vaata ja näe Jumala alandumist!

27 Ja ma vaatasin ja nägin maailma Lunastajat, kellest minu isa oli rääkinud, ja ma nägin ka prohvetit, kes peab valmistama temale teed. Ja Jumala Tall läks ja tema ristis ta; ja kui ta oli ristitud, nägin ma taevaid avanemas ja Püha Vaimu tuvi kujul taevast alla tulemas ja tema peale jäämas.

28 Ja ma nägin, et ta läks edasi, teenides inimeste seas väega ja suures hiilguses; ja rahvahulgad olid kogunenud teda kuulama; ja ma nägin, et nad ajasid ta endi seast minema.

29 Ja ma nägin temale järgnemas veel kahteist. Ja sündis nii, et nad viidi Vaimus minu palge eest ära ja ma ei näinud neid.

30 Ja sündis, et ingel rääkis mulle taas, öeldes: Vaata! Ja ma vaatasin ja nägin taevaid taas avanemas ja ma nägin ingleid laskumas inimlaste sekka ning nad teenisid nende seas.

31 Ja ta rääkis mulle taas, öeldes: Vaata! Ja ma vaatasin ja nägin Jumala Talle kõndimas inimlaste seas. Ja ma nägin rahvahulki, kes olid haiged ja keda vaevasid kõiksugu tõved ja kuradid ning rüvedad vaimud; ja ingel rääkis ja näitas minule kõiki neid asju. Ja nad tehti terveks Jumala Talle väel ning kuradid ja rüvedad vaimud aeti välja.

32 Ja sündis, et ingel rääkis mulle taas, öeldes: Vaata! Ja ma vaatasin ja nägin Jumala Talle, et inimesed olid ta kinni võtnud; jah, maailm oli kohut mõistnud igavikulise Jumala Poja üle; ja ma nägin ja annan tunnistust.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

33 Ja mina, Nephi, nägin, et ta tõsteti üles ristile ja tapeti maailma pattude pärast.

34 Ja pärast tema tapmist nägin ma maapealseid rahvahulki, et nad olid kogunenud, et võidelda Talle apostlite vastu, sest nii nimetas kahteist Issanda ingel.

35 Ja maapealsed rahvahulgad olid kokku kogunenud; ja ma nägin, et nad olid suures ja ruumikas hoones, sarnases hoones, mida oli näinud minu isa. Ja Issanda ingel rääkis mulle taas, öeldes: Vaata maailma ja selle tarkust; jah, vaata, Iisraeli koda on kokku kogunenud, et võidelda Talle kaheteistkümne apostli vastu.

36 Ja sündis, et ma nägin ja annan tunnistust, et see suur ja ruumikas hoone oli maailma uhkus; ja see langes kokku ja selle langemine oli ülimalt suur. Ja Issanda ingel rääkis mulle taas, öeldes: Selline hävitus saab osaks kõikidele rahvustele, hõimudele, keeltele ja rahvastele, kes võitlevad Talle kaheteistkümne apostli vastu.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1. Nefi 12

- 1 Ja sündis, et ingel ütles mulle: Vaata ja näe enda seemet ja ka oma vendade seemet! Ja ma vaatasin ja nägin töötatud maad; ja ma nägin rahvahulki, jah, arvult koguni nii palju kui mereliiva.
- 2 Ja sündis, et ma nägin rahvahulki, kes olid kokku kogunenud üksteisega võitlema; ja ma nägin sõdu ja kuuldusi sõdadeest ning suuri tapatalguid mõõgaga minu rahva seas.
- 3 Ja sündis, et ma nägin paljusid põlvkondi hukkumas sellel maal sõdadele ja tülidele omasel kombel; ja ma nägin paljusid linnu, jah, koguni nii palju, et ma ei jõudnud neid kokku lugeda.
- 4 Ja sündis, et ma nägin töötatud maa palgel pimeduse udu; ja ma nägin välku ja kuulsin müristamist ja maavarisemist ja kõiksugu käratsemist; ja ma nägin, et maa ja kaljud lõhenesid; ja ma nägin mägesid varisemas tükkideks; ja ma nägin maa tasandikke murtuna; ja ma nägin paljusid linnu sügavusse vajununa; ja ma nägin, et paljud olid põlenud tules; ja ma nägin paljusid, mis varisesid kokku sealse maavärina tõttu.
- 5 Ja sündis, et pärast seda, kui ma nägin neid asju, nägin ma pimeduse vinet maa pinnalt kadumas; ja vaata, ma nägin rahvahulki, kes ei olnud Issanda suurte ja hirmsate kohtumõistmiste tagajärjel langedud.
- 6 Ja ma nägin taevaid avanemas ja Jumala Talle taevast alla laskumas; ja ta tuli alla ning näitas ennast neile.
- 7 Ja ma nägin ka ja annan tunnistust, et Püha Vaim langes veel kaheteistkümne peale, ja et Jumal nad pühitses ja valis.
- 8 Ja ingel rääkis mulle, öeldes: Vaata, kaksteist Talle jüngrit, kes on valitud teenima sinu seemne seas!
- 9 Ja ta ütles mulle: Mäletad sa Talle kahteist apostolit? Vaata, nemad on need, kes hakkavad kohut mõistma Iisraeli kaheteistkümne suguharu üle; mis pärast, nad mõistavad kohut sinu seemne kaheteistkümne jumalasalase üle, sest te olete Iisraeli kojast.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 Ja need kaksteist jumalasuulast, keda sa näed, mõistavad kohut sinu seemne üle. Ja vaata, nad on õigemeelsed igavesti, sest tänu nende usule Jumala Tallesse on nende rõivad tema veres valgeks tehtud.
- 11 Ja ingel ütles mulle: Vaata! Ja ma vaatasin ja nägin kolme põlvkonda, kes surid õigemeelsena, ja nende rõivad olid valged just nagu Jumala Tall. Ja ingel ütles mulle: Need on valgeks tehtud Talle veres nende usu tõttu temasse.
- 12 Ja mina, Nephi, nägin samuti paljusid neljandast põlvkonnast, kes surid õigemeelsena.
- 13 Ja sündis, et ma nägin maa peal kokku kogunenud rahvahulki.
- 14 Ja ingel ütles mulle: Vaata oma seemet ja ka oma vendade seemet.
- 15 Ja sündis, et ma vaatasin ja nägin, et rahvas, kes oli minu seeme, oli kokku kogunenud rahvahulkadena minu vendade seemne vastu; ja nad olid kogunenud kokku lahingut pidama.
- 16 Ja ingel rääkis mulle, öeldes: Vaata seda roojase vee allikat, mida nägi sinu isa; jah, nimelt jõge, millest ta rääkis, ja selle sügavused on põrgu sügavused.
- 17 Ja pimeduse udu on kuradi kiusatused, mis teevad inimlaste silmad pimedaks ja südamed kõvaks ning juhivad neid ära laiale teele, nii et nad hukuvad ja on eksinud.
- 18 Ja see suur ja ruumikas hoone, mida su isa nägi, on inimlaste asjatud ettekujutused ja uhkus. Ja neid eraldab suur ja hirmuäratav kuristik; jah, nimelt Igavese Jumala ja Messia õigluse sõna, Messia, kes on Jumala Tall, kellest Püha Vaim annab tunnistust maailma algusest peale kuni praeguse ajani ja nüüdsest ajast peale ja igavesti.
- 19 Ja kui ingel rääkis neid sõnu, ma vaatasin ja nägin, et minu vendade seeme sõdis minu seemne vastu vastavalt ingli sõnale; ja ma nägin, et minu seemne uhkuse ja kuradi kiusatuste pärast saab mu vendade seeme võimu minu seemne rahva üle.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 Ja sündis, et ma vaatasin ja nägin oma vendade seemne rahvast, et nad olid võtnud võimust minu seemne üle; ja nad läksid rahvahulkadena teele maa palgel.

21 Ja ma nägin neid kogunenult rahvahulkadesse; ja ma nägin nende seas sõdu ja kuuldusi sõdadest; ja ma nägin mitmeid põlvkondi suremas sõdade ja sõjakuulduste keskel.

22 Ja ingel ütles mulle: Vaata, need kalduvad uskmatusse!

23 Ja sündis, et ma nägin, et kui nad olid uskmatusse kaldunud, muutusid nad tumedaks ja vastikuks ja roojaseks rahvaks täis laiskust ja kõiksugu jäledusi.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1. Nefi 13

- 1 Ja sündis, et ingel rääkis mulle, öeldes: Vaata! Ja ma vaatasin ning nägin palju rahvaid ja kuningriike.
- 2 Ja ingel ütles mulle: Mida sa näed? Ja ma ütlesin: Ma näen palju rahvaid ja kuningriike.
- 3 Ja ta ütles mulle: Need on paganate rahvad ja kuningriigid.
- 4 Ja sündis, et ma nägin paganate rahvaste seas suure kiriku asutamist.
- 5 Ja ingel ütles mulle: Vaata kiriku asutamist, mis on kõige jäledam kõikidest teistest kirikutest, mis surmab Jumala pühi, jah, ja piinab neid ja seob nad kinni ja ikestab neid raudikkega ning viib nad vangistusse.
- 6 Ja sündis, et ma nägin seda suurt ja jäledat kirikut; ja ma nägin kuradit, et tema oli selle asutaja.
- 7 Ja ma nägin ka kulda ja hõbedat ja siidi ja purpurriiet ning peenelt põimitud linast ja kõiksugu kallihinnalisi rõivaid; ja ma nägin palju hoori.
- 8 Ja ingel rääkis mulle, öeldes: Vaata, kuld ja hõbe ja siid ja purpurriie ja peenelt põimitud linane ja kallihinnalised rõivad ja hoorad on selle suure ja jäleda kiriku ihaldused.
- 9 Ja samuti, selleks et saada maailma kiitust, hävitavad nad Jumala pühasid ja viivad neid vangistusse.
- 10 Ja sündis, et ma vaatasin ja nägin paljusid vesi; ja need lahutasid paganaid minu vendade seemnest.
- 11 Ja sündis, et ingel ütles mulle: Vaata, Jumala viha on sinu vendade seemne peal!
- 12 Ja ma vaatasin ja nägin paganate seas ühte meest, kes oli eraldatud minu vendade seemnest paljude vetega; ja ma nägin Jumala Vaimu, et see tuli alla ning mõjutas seda meest, ja ta läks paljudele vetele, kogu minu vendade seemne juurde välja, kes olid töötatud maal.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

- 13 Ja sündis, et ma nägin Jumala Vaimu, et see mõju-
tas teisigi paganaid; ja nad läksid üle paljude vete
vangistusest välja.
- 14 Ja sündis, et ma nägin mitmeid paganate rahva-
hulki töötatud maal; ja ma nägin Jumala viha, et see
oli minu vendade seemne peal; ja neid hajutati paga-
nate ees ja neid löödi.
- 15 Ja ma nägin Issanda Vaimu, et see oli paganate
peal, ja neid saatis edu ning nad said maa endale pä-
randmaaks; ja ma nägin, et nad olid valged ning üli-
malt kenad ja ilusad nagu minu rahvas, enne kui nad
tapeti.
- 16 Ja sündis, et mina, Nefi, nägin, et paganad, kes
olid läinud välja vangistusest, alandasid ennast
Issanda ees ja Issanda vägi oli nendega.
- 17 Ja ma nägin, et paganad, kellest nad põlvnesid,
olid kogunenud nii vee kui ka maa peal, et sõdida
nende vastu.
- 18 Ja ma nägin, et Jumala vägi oli nendega, ja samuti,
et Jumala viha oli kõigi nende peal, kes olid kogune-
nud nende vastu võitlema.
- 19 Ja mina, Nefi, nägin, et paganad, kes olid vangistu-
sest välja tulnud, vabastati Jumala väel kõikide teiste
rahvaste käest.
- 20 Ja sündis, et mina, Nefi, nägin, et neid saatis maal
edu; ja ma nägin raamatut, mida nende seas levitati.
- 21 Ja ingel ütles mulle: Kas sa tead selle raamatu tä-
hendust?
- 22 Ja ma ütlesin temale: Ma ei tea.
- 23 Ja ta ütles: Vaata, see lähtub juudi suust. Ja mina,
Nefi, nägin seda, ja ta ütles mulle: Raamat, mida sa
näed, on juutide ülestähendus, mis sisaldab Issanda
lepinguid, mida ta on sõlminud Iisraeli kojaga; sa-
muti sisaldab see mitmeid pühade prohvetite proh-
vetlikke kuulutusi; ja see on ülestähendus nagu need
uurendused, mis on vaskplaatidel, kuigi neid ei ole
seal nii palju; ometi sisaldab see Issanda lepinguid,
mis ta on sõlminud Iisraeli kojaga; mispärast, neil on
paganate jaoks suur väärtus.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God,
that it wrought upon other Gentiles; and they went
forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes
of the Gentiles upon the land of promise; and I be-
held the wrath of God, that it was upon the seed of
my brethren; and they were scattered before the
Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was
upon the Gentiles, and they did prosper and obtain
the land for their inheritance; and I beheld that they
were white, and exceedingly fair and beautiful, like
unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the
Gentiles who had gone forth out of captivity did
humble themselves before the Lord; and the power
of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gath-
ered together upon the waters, and upon the land
also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with
them, and also that the wrath of God was upon all
those that were gathered together against them to
battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had
gone out of captivity were delivered by the power of
God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they
did prosper in the land; and I beheld a book, and it
was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the
meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the
mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said
unto me: The book that thou beholdest is a record of
the Jews, which contains the covenants of the Lord,
which he hath made unto the house of Israel; and it
also containeth many of the prophecies of the holy
prophets; and it is a record like unto the engravings
which are upon the plates of brass, save there are not
so many; nevertheless, they contain the covenants of
the Lord, which he hath made unto the house of
Israel; wherefore, they are of great worth unto the
Gentiles.

24 Ja Issanda ingel ütles mulle: Sa nägid, et see raamat lähtub juudi suust; ja kui see väljus juudi suust, sisaldas see Issanda evangeeliumi täiust, kellest need kaksteist apostlit tunnistust annavad; ja nad annavad tunnistust vastavalt tõele, mis on Jumala Talles.

25 Mispärast, need sõnad lähevad puhtal kujul juutidelt paganatele vastavalt tõele, mis on Jumalas.

26 Ja pärast seda, kui need lähevad Talle kaheteistkümne apostli kaudu juutidelt paganatele, näed sa selle suure ja jäleda kiriku asutamist, mis on jäledam kõikidest teistest kirikutest; sest vaata, nad on Talle evangeeliumist ära võtnud palju osi, mis on selged ja kõige hinnalisemad; ja samuti on nad ära võtnud mitmeid Issanda lepinguid.

27 Ja seda kõike on nad teinud, et moonutada Issanda õigeid teid, et nad võiksid teha inimlastel silmad pimedaks ja südamed kõvaks.

28 Mispärast, sa näed, et kui see raamat on selle suure ja jäleda kiriku käest läbi käinud, et paljud selged ja hinnalised asjad on ära võetud sellest raamatust, mis on Jumala Talle raamat.

29 Ja pärast seda, kui need selged ja hinnalised asjad on ära võetud, levib see kõikidele paganarahvastele; ja kui see on levinud kõikidele paganarahvastele, jah, koguni üle paljude vete, mida sa oled näinud, paganate kaudu, kes on tulnud välja vangistusest, sa näed – nende paljude selgete ja hinnaliste asjade pärast, mis on raamatust ära võetud, mis olid inimlaste arusaamisele selged vastavalt selgusele, mis on Jumala Talles – nende asjade pärast, mis on Talle evangeeliumist välja võetud, ülimalt suur hulk komistab, jah, nii et Saatanal on nende üle suur võim.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Ometi sa näed, et paganad, kes tulid välja vangistusest ja tõsteti Jumala väe läbi üle kõikide teiste rahvaste maa palgel, mis on kõikidest maadest parim, ja mis on see maa, mille kohta Issand Jumal on teinud lepingu sinu isaga, et tema seeme võiks saada selle oma pärandmaaks; mispärast, sa näed, et Issand Jumal ei lase sündida, et paganad hävitavad täielikult sinu seemne, kes on segunenult sinu vendade seas.

31 Ka ei lase ta sündida, et paganad hävitavad sinu vendade seemne.

32 Ka ei lase Issand Jumal sündida sellel, et paganad jäävad igavesti sellesse hirmsasse pimeduse seisundisse, milles sa näed neid olevat, nende selgete ja kõige hinnalisemate osade pärast Talle evangeeliumist, mida on varjanud see jäle kirik, mille asutamist sa nägid.

33 Mispärast Jumala Tall ütleb: Ma olen halastav paganate vastu, nuheldes Iisraeli koja jääki suure kohtumõistmisega.

34 Ja sündis, et Issanda ingel rääkis mulle, öeldes: Vaata, Jumala Tall ütleb, et pärast seda, kui ma olen nuhelnud Iisraeli koja jääki – ja see jääk, millest ma räägin, on sinu isa seeme – mispärast, pärast seda, kui ma olen neid kohtumõistmisega nuhelnud ja löönud neid paganate käega, ja pärast seda, kui paganad komistavad üliväga Talle evangeeliumi kõige selgemate ja hinnalisemate osade pärast, mida on varjanud see jäle kirik, mis on hoorade ema, ütleb Tall: Sel päeval olen ma paganate vastu halastav, nii et ma toon omaenda väe kaudu nendele suure osa oma evangeeliumist, mis on selge ja hinnaline, ütleb Tall.

35 Sest vaata, ütleb Tall: Ma teen ennast ilmsiks sinu seemnele, et nad kirjutaksid palju asju, mida ma neile kuulutan, mis on selged ja hinnalised; ja pärast seda, kui sinu seeme on hävitatud ja uskmatusse kaldunud, ja ka sinu vendade seeme, vaata, need asjad peidetakse, et tulla esile paganatele Talle anni ja väega.

36 Ja neis saab olema kirjas minu evangeelium, ütleb Tall, ja minu kalju ja minu pääste.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 Ja õnnistatud on need, kes püüavad tol päeval esile tuua minu Siionit, sest neil saab olema Püha Vaimu and ja vägi; ja kui nad peavad vastu kuni lõpuni, tõstetakse nad üles viimasel päeval ja nad saavad päästetud Talle igavikulisse kuningriiki; ja kes iganes kuulutab rahu, jah, sõnumeid suurest rõõmust, kui armsad on nad mägede peal.

38 Ja sündis, et ma nägin oma vendade seemne jääki ja ka Jumala Talle raamatut, mis lähtus juudi suust, ja et see tuli paganatelt minu vendade seemne jäägile.

39 Ja pärast seda, kui see oli neile esile tulnud, nägin ma teisi raamatuid, mis tulid esile Talle väega paganatelt neile, et veenda paganaid ja minu vendade seemne jääki ja ka juute, kes olid hajutatud kogu maa pinnal, et prohvetite ja Talle kaheteistkümne apostli ülestähendused on õiged.

40 Ja ingel rääkis mulle, öeldes: Need viimased ülestähendused, mida sa oled näinud paganate seas, kinditavad esimeste õigsust, mis tulevad Talle kaheteistkümne apostlilt ja teevad teatavaks need selged ja hinnalised asjad, mis on nendest ära võetud; ja teevad teatavaks kõikidele suguharudele, keeltele ja rahvastele, et Jumala Tall on Igavese Isa Poeg ja maailma Päästja ja et kõik inimesed peavad tulema tema juurde või muidu ei saa neid päästa.

41 Ja nad peavad tulema vastavalt sõnadele, mis kehtestatakse Talle suuga; ja Talle sõnad tehakse teatavaks sinu seemne ülestähendustes samahästi kui Talle kaheteistkümne apostli ülestähendustes; mis pärast need mõlemad saavad üheks, sest on üks Jumal ja üks Karjane üle kogu maa.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

42 Ja tuleb aeg, mil ta teeb ennast ilmsiks kõikidele rahvastele, nii juutidele kui ka paganatele; ja kui ta on ennast juutidele ja ka paganatele ilmsiks teinud, siis teeb ta ennast ilmsiks paganatele ja ka juutidele, ja viimane saab esimeseks ja esimene saab viimaseks.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1. Nefi 14

- 1 Ja sünnib, et kui paganad võtavad kuulda Jumala Talle sel päeval, mil ta teeb ennast nendele ilmsiks sõnas ja ka väes, tõelistes tegudes, et kõrvaldada nende komistuskivid –
- 2 ega tee oma südant kõvaks Jumala Talle vastu, siis loetakse nad sinu isa seemne hulka; jah, nad loetakse Iisraeli koja hulka ja nad saavad olema õnnistatud rahvas töötatud maal igaveseks; kunagi enam ei viida neid vangistusse ja Iisraeli koda ei aeta enam segadusse.
- 3 Ja see suur auk, mille on kaevanud neile see suur ja jäle kirik, mille on asutanud kurat ja tema lapsed, et ta võiks juhtida inimeste hinged alla põrgusse – jah, see suur auk, mis on kaevatud inimeste hävitamiseks, saab täidetud nendega, kes selle kaevasid, nende lõplikuks hävituseks, ütleb Jumala Tall; mitte hinge hävitamiseks, vaid selle viskamiseks sellesse põrgusse, millel ei ole lõppu.
- 4 Sest vaata, see on kuradi vangistust mööda ja ka vastavalt Jumala õiglusele kõikide nende suhtes, kes panevad tema ees toime pahelisust ja jäledusi.
- 5 Ja sündis, et ingel rääkis mulle, Nefile, öeldes: Sa oled näinud, et kui paganad meelt parandavad, siis on nendega kõik hästi; ja sa tead ka Issanda lepinguid Iisraeli kojaga ja sa oled ka kuulnud, et kes iganes meelt ei paranda, peab hukkuma.
- 6 Seepärast, häda paganatele, kui saab nõnda olema, et nad teevad oma südame kõvaks Jumala Talle vastu.
- 7 Sest tuleb aeg, ütleb Jumala Tall, mil ma teen inimlaste seas suure ja imepärase töö; töö, mis on igavikuline kas ühest või teisest küljest – veenmaks neid rahule ja igavesele elule või jätmaks neid nende kõvasüdamelisusesse ja meelepimedusse, nii et nad langevad vangistusse ja ka hävituse kätte nii ajalikult kui ka vaimselt vastavalt vangistusele kuradi võimuses, millest ma olen rääkinud.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

- 8 Ja sündis, et kui ingel oli rääkinud need sõnad, ütles ta mulle: Mäletad sa Isa lepinguid Iisraeli kojaga? Ma ütlesin talle: Jah!
- 9 Ja sündis, et ta ütles mulle: Vaata ja näe seda suurt ja jäledat kirikut, mis on jäleduste ema ja mille asutaja on kurat!
- 10 Ja ta ütles mulle: Vaata, on ainult kaks kirikut; üks on Jumala Talle kirik ja teine on kuradi kirik; mispärast, see, kes ei kuulu Jumala Talle kirikusse, kuulub sellesse suurde kirikusse, mis on jäleduste ema; ja ta on kogu maa hoor.
- 11 Ja sündis, et ma vaatasin ja nägin kogu maa hoora ja ta istus paljude vete peal; ja tal oli võim üle terve maa, kõikide rahvuste, hõimude, keelte ja rahvaste seas.
- 12 Ja sündis, et ma nägin Jumala Talle kirikut, ja selle liikmeid oli vähe selle hoora pahelisuse ja jäleduste pärast, kes istus paljude vete peal; ometi ma nägin, et Talle kirik, kes olid Jumala pühad, oli samuti kogu maa pinnal ja nende võim maa pinnal oli väike selle suure hoora pahelisuse pärast, keda ma nägin.
- 13 Ja sündis, et ma nägin, et see suur jäleduste ema kogus kokku rahvahulki kogu maa pinnal kõikide paganarahvaste hulgast, et sõdida Jumala Talle vastu.
- 14 Ja sündis, et mina, Nephi, nägin Jumala Talle väge, et see laskus Talle kiriku pühade peale ja Issanda lepingurahva peale, kes olid hajutatud kogu maa pinnal, ja nad olid relvastatud õigemeelsuse ja Jumala väega suures auhiilguses.
- 15 Ja sündis, et ma nägin, et Jumala viha oli valatud välja selle suure ja jäleda kiriku peale, nii et seal olid sõjad ja kuuldused sõdadest maa kõikide rahvuste ja hõimude seas.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

16 Ja kui kõikide rahvaste seas, kes kuulusid jäleduste emale, algasid sõjad ja kuuldused sõdadest, rääkis ingel mulle, öeldes: Vaata, Jumala viha on hoorade ema peal; ja vaata, sa näed kõiki neid asju –

17 ja kui saabub päev, mil Jumala viha on valatud välja hoorade ema peale, mis on terve maa suur ja jäle kirik, mille asutaja on kurat, siis sel päeval algab Isa töö, et valmistada teed tema lepingute täitmiseks, mida ta on teinud oma rahvaga, kes on Iisraeli kojast.

18 Ja sündis, et ingel rääkis mulle, öeldes: Vaata!

19 Ja ma vaatasin ja nägin ühte meest, ja ta oli riietatud valgesse rüüsse.

20 Ja ingel ütles mulle: Vaata, üks Talle kaheteistkümnest apostlist!

21 Vaata, tema näeb ja kirjutab ülejäänud nendest asjadest, jah, ja samuti palju asju, mis on olnud.

22 Ja ta kirjutab ka maailma lõpust.

23 Mispärast, asjad, mida ta kirjutab, on õiged ja tõde; ja vaata, need on kirjas selles raamatus, mida sa nägid välja tulemas juudi suust; ja ajal, mil need tulid välja juudi suust, ehk ajal, mil see raamat tuli välja juudi suust, olid asjad, mis olid kirjutatud, selged ja puhtad ja kõige hinnalisemad ja kõikidele inimestele kerged mõista.

24 Ja vaata, asjad, mida see Talle apostel kirjutab, on paljud asjad, mida sa oled näinud; ja vaata, sa näed ka ülejäänud.

25 Aga seda, mida sa nüüd edaspidi näed, ära kirjuta, sest Issand Jumal on pühitsenud Jumala Talle apostli, et tema need kirja paneks.

26 Ja samuti teised, kes on olnud, ta on näidanud neile kõiki asju ja nad on need kirja pannud; ja need on kinni pitseeritud, et tulla esile oma eheduses vastavalt tõele, mis on Talles, Issanda poolt heaksarvatud ajal Iisraeli kojale.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

27 Ja mina, Nefi, kuulsin ja annan tunnistust, et Talle apostli nimi oli ingli sõnul Johannes.

28 Ja vaata, minul, Nefil, keelati kirjutada ülejäänud asjadest, mida ma nägin ja kuulsin; mispärast, asjadest, mida ma olen kirjutanud, on mulle küllalt; ja ma olen kirjutanud ainult väikese osa asjadest, mida ma nägin.

29 Ja ma annan tunnistust, et ma nägin asju, mida nägi minu isa, ja Issanda ingel tegi need mulle teatavaks.

30 Ja nüüd, ma teen lõpu rääkimisele asjadest, mida ma nägin ajal, mil ma olin vaimus ära viidud; ja kuigi kõik asjad, mida ma nägin, ei ole kirja pandud, on asjad, mis ma olen kirja pannud, õiged. Ja nõnda see on. Aamen.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1. Nefi 15

- 1 Ja sündis, et pärast seda, kui mina, Nefi, olin olnud vaimus ära viidud ja näinud kõiki neid asju, läksin ma tagasi oma isa telki.
- 2 Ja sündis, et ma nägin oma vendi ja nad vaidlesid üksteisega asjade üle, mida minu isa oli neile rääkinud.
- 3 Sest ta rääkis neile tõepoolest palju tähtsaid asju, mis on raskesti mõistetavad, kui mitte küsida Issandalt; ja kuna nende süda oli kõva, seepärast ei vaadanud nad Issanda poole, nagu oleksid pidanud.
- 4 Ja nüüd, mina, Nefi, olin kurb nende kõvasüdamelisuse pärast ja samuti asjade pärast, mida ma olin näinud, ja teadsin, et need peavad möödapääsmatult sündima inimlaste suure pahelisuse pärast.
- 5 Ja sündis, et mu kannatused võtsid mind oma võimusesse, sest ma tundsin, et mu kannatused on kõigest suuremad minu rahva hävituse pärast, sest ma olin näinud nende langemist.
- 6 Ja sündis, et pärast seda, kui ma olin saanud jõudu, rääkisin ma oma vendadega, soovides neilt teada saada nende sõnavahetuse põhjust.
- 7 Ja nad ütlesid: Vaata, me ei suuda mõista neid sõnu, mida meie isa on rääkinud õlipuu loomulikest okstest ja samuti paganatest.
- 8 Ja ma ütlesin neile: Kas te olete küsinud Issandalt?
- 9 Ja nad ütlesid mulle: Ei ole, sest Issand ei tee meile sellist asja teatavaks.
- 10 Vaata, mina ütlesin neile: Kuidas on nõnda, et te ei pea kinni Issanda käskudest? Kuidas on nõnda, et te hukkute oma kõvasüdamelisuse pärast?
- 11 Kas te ei mäleta, mida Issand on öelnud? – Kui te ei tee oma südant kõvaks ja palute minult usudes, et te saate, pidades usinalt kinni minu käskudest, tehakse need asjad teile kindlasti teatavaks.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 Vaata, ma ütlen teile, et Issanda Vaim, kes oli meie isas, võrdles Iisraeli koda õlipuuga; ja vaata, kas meid ei ole mitte ära murtud Iisraeli kojast ja kas me ei ole mitte Iisraeli koja oks?

13 Ja nüüd, see, mida meie isa peab silmas loomulike okste külgepookimisega paganate täiuse kaudu, on see, et viimsel ajal, kui meie seeme on kaldunud uskmatusse, jah, mitmeid aastaid ja mitu põlvkonda pärast seda, kui Messias tehakse kehas ilmsiks inimlastele, siis tuleb Messia evangeeliumi täius paganatele ja paganatelt meie seemne jäägile –

14 ja sel päeval saab meie seemne jääk teada, et nad on Iisraeli kojast ja et nad on Issanda lepingurahvas; ja siis nad saavad teada ja tulevad teadmisele oma esiisadest ja ka teadmisele oma Lunastaja evangeeliumist, mida ta nende isadele kuulutas; mispärast, nad saavad teadmise oma Lunastajast ja tema õpetuse täpsetest üksikasjadest, et nad teaksid, kuidas tulla tema juurde ja saada päästetud.

15 Ja kas nad siis sel päeval ei rõõmusta ega ülista oma igavikulist Jumalat, oma kaljut ja oma päästet? Jah, kas nad siis sel päeval ei saa jõudu ja kosutust tõelisest viinapuust? Jah, kas nad ei tule siis Jumala õigesse lambatarasse?

16 Vaata, ma ütlen teile: Jah, neid peetakse taas mees koos Iisraeli kojaga; nad poogitakse õlipuu loomuliku oksana tõelise õlipuu külge.

17 Ja see on see, mida meie isa silmas peab; ja ta peab silmas, et see ei sünni mitte enne, kui paganad on nad hajutanud; ja ta peab silmas, et see tuleb paganate vahendusel, et Issand võiks näidata oma väge paganatele just sel põhjusel, et juudid ehk Iisraeli koda ta hülgavad.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

- 18 Mispärast, meie isa ei rääkinud mitte ainult meie seemnest, vaid ka kogu Iisraeli kojast, viidates lepingule, mis peab täituma viimsel ajal; millise lepingu tegi Issand meie isa Aabrahamiga, öeldes: Sinu seemne kaudu saavad õnnistatud kõik maa suguharud.
- 19 Ja sündis, et mina, Nephi, rääkisin neile palju neist asjust; jah, ma rääkisin neile juutide taastamisest viimsel ajal.
- 20 Ja ma selgitasin neile Jesaja sõnu, kes rääkis juutide ehk Iisraeli koja taastamisest; ja pärast seda, kui nad on taastatud, ei aeta neid enam segadusse ega hajutada taas. Ja sündis, et ma rääkisin oma vendadele palju sõnu, nii et nad rahunesid ja alandasid end Issanda ees.
- 21 Ja sündis, et nad rääkisid mulle taas, öeldes: Mida tähendab see asi, mida meie isa nägi unenäos? Mida tähendab see puu, mida ta nägi?
- 22 Ja ma ütlesin neile: See kujutab elupuud.
- 23 Ja nad ütlesid mulle: Mida tähendab see raudkäsi-puu, mida meie isa nägi, mis viis puu juurde?
- 24 Ja ma ütlesin neile, et see on Jumala sõna, ja kes iganes Jumala sõna kuulda võtavad ja sellest tugevalt kinni peavad, need ei hävi kunagi; ka ei suuda kiusatused ega vastase tulised nooled nende üle võimust võtta, et neid pimedaks teha selleks, et neid hävingusse juhtida.
- 25 Mispärast, mina, Nephi, õhutasin neid pöörama tähelepanu Issanda sõnadele; jah, ma õhutasin neid kogu oma hinge jõuga ja kõigi oma võimetega, mis mul olid, et nad pööraksid tähelepanu Jumala sõnale ja hoiaksid alati meeles pidada kõiges kinni tema käskudest.
- 26 Ja nad ütlesid mulle: Mida tähendab see veejõgi, mida meie isa nägi?
- 27 Ja ma ütlesin neile, et vesi, mida mu isa nägi, on roojasus; ja tema meel oli sedavõrd neelatud teistest asjadest, et ta ei pannud tähele vee roojasust.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

- 28 Ja ma ütlesin neile, et hirmus kuristik lahutab pahelised elupuust ja ka Jumala pühadest.
- 29 Ja ma ütlesin neile, et see kujutab seda hirmsat põrgut, mis – nagu ingel mulle ütles – on valmistatud pahelistele.
- 30 Ja ma ütlesin neile, et meie isa nägi samuti, et Jumala õiglus eraldas pahelised õigemeelsetest ja selle sära sarnanes leegitseva tule säraga, mis tõuseb üles Jumala poole igavesest ajast igavesti, ja sel ei ole lõppu.
- 31 Ja nad ütlesid mulle: Kas see tähendab keha piinu prooviaja päevil või tähendab see hinge lõplikku seisundit pärast ajaliku keha surma või räägib see asjast, mis on ajalikud?
- 32 Ja sündis, et ma ütlesin neile, et see kujutab nii ajalikke kui ka vaimseid asju, sest saabub päev, mil nende üle mõistetakse kohut nende tegude põhjal; jah, nimelt tegude põhjal, mida nende ajalik keha on teinud nende prooviaja päevil.
- 33 Mispärast, kui nad peaksid surema oma pahelisuses, peavad nad saama kõrvale heidetud vastavalt vaimsetele asjadele, mis puutuvad õigemeelsusesse; mispärast, nad tuleb viia seisma Jumala ette kohtumõistmiseks nende tegude järgi; ja kui nende teod on olnud roojasus, siis on nemadki paratamatult roojased; ja kui nad on roojased, siis on paratamatu, et nad ei saa elada Jumala kuningriigis; kui nõnda, siis peaks ka Jumala kuningriik olema roojane.
- 34 Aga vaata, ma ütlen teile, Jumala kuningriik ei ole roojane, ja miski, mis pole puhas, ei saa siseneda Jumala kuningriiki; mispärast peab olema paratamatult valmistatud roojasuse koht selle jaoks, mis on roojane.
- 35 Ja selline koht on valmistatud, jah, nimelt see hirmuäratav põrgu, millest ma olen rääkinud, ja selle rajaja on kurat; mispärast inimhingede lõplik seisund on elada Jumala kuningriigis või olla välja heidetud vastavalt sellele õiglusele, millest ma olen rääkinud.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

36 Mispärast, pahelised on eraldatud õigemeelsetest ja samuti ka sellest elupuust, mille vili on kõige hinnalisem ja ihaldusväärsem kõikidest teistest viljadest; jah, ja see on suurim kõikidest Jumala andidest. Ja nõnda ma rääkisin oma vendadele. Aamen.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

1. Nefi 16

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui mina, Nefi, olin lõpetanud rääkimise oma vendadele, vaata, nad ütlesid mulle: Sa oled kuulutanud meile karme asju, rohkem, kui me suudame kanda.
- 2 Ja sündis, et ma ütlesin neile, et ma tean, et ma olen rääkinud karme asju paheliste vastu vastavalt tõe; ja õigemeelsed olen ma õigeks mõistnud, ja tunnistanud, et nad tõstetakse üles viimsel päeval; mispärast, süüdlased peavad tõe karmiks, sest see lõikab neile otse südamesse.
- 3 Ja nüüd, minu vennad, kui te oleksite õigemeelsed ja oleksite valmis kuulda võtma tõe ning pöörama sellele tähelepanu, et te võiksite kõndida laitmatult Jumala ees, siis te ei nuriseks tõe üle ega ütleks: Sa räägid meie vastu karme asju.
- 4 Ja sündis, et mina, Nefi, õhutasin innukalt oma vendi, et nad peaksid kinni Issanda käskudest.
- 5 Ja sündis, et nad alandasid end Issanda ees, nii et ma tundsin nende pärast rõõmu ja suurt lootust, et nad kõnnivad õigemeelsuse radadel.
- 6 Nüüd, kõike seda öeldi ja tehti, kui mu isa elas telgis orus, millele ta pani nimeks Lemuel.
- 7 Ja sündis, et mina, Nefi, võtsin ühe Ismaeli tütardest naiseks; ja ka mu vennad võtsid Ismaeli tütardest endale naised; ja ka Soram võttis naiseks Ismaeli kõige vanema tütre.
- 8 Ja nõnda oli mu isa täitnud kõik Issanda käsud, mis talle antud olid. Ja ka mind, Nefit, oli Issand ülimalt õnnistanud.
- 9 Ja sündis, et Issanda hääl rääkis minu isale ööpiimeduses ja käskis tal järgmisel päeval kõnnumaal teele asuda.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

- 10 Ja sündis, et kui minu isa hommikul tõusis ja läks telgi uksele, nägi ta oma suureks imestuseks maas ümmargust hoolikalt valmistatud kera; ja see oli puhtast vasest. Ja selle kera sees oli kaks osutit, ja üks näitas suunda, kuhupoole me peaksime kõnnumaal minema.
- 11 Ja sündis, et me korjasime kokku kõik asjad, mis meil oli vaja kõnnumaale kaasa võtta, ja kogu ülejäänud toiduvaru, mis Issand oli meile andnud; ja me võtsime kõikisugu seemneid, mida me saime kõnnumaale endaga kaasa võtta.
- 12 Ja sündis, et me võtsime oma telgid ja lahkusime kõnnumaale üle Laamani jõe.
- 13 Ja sündis, et me rändasime neli päeva enam-vähem kagu-lõuna suunas, ja me püstitasime taas oma telgid, ning nimetasime selle paiga Saseriks.
- 14 Ja sündis, et me võtsime oma vibud ja nooled ning läksime kõnnumaale oma peredele toidupoolist küttima; ja pärast seda, kui me olime oma perede jaoks toidupoolist küttinud, pöördusime me tagasi oma perede juurde kõnnumaale, paika nimega Saser. Ja me liikusime kõnnumaal taas edasi, järgides sama suunda, püsites kõnnumaa kõige viljakandvamatel osadel, mis olid Punase mere läheduses.
- 15 Ja sündis, et me rändasime mitmeid päevi, küttides tee kõrval toidupoolist oma vibude ja nooltega ning oma kivide ja lingudega.
- 16 Ja me järgisime kera juhatusi, mis suunasid meid kõnnumaa viljakandvamatesse osadesse.
- 17 Ja pärast seda, kui me olime rännanud mitmeid päevi, lõime me oma telgid mõneks ajaks üles, et võiksime taas end puhata ja oma peredele toidupoolist muretseda.
- 18 Ja sündis, et kui mina, Nephi, läksin toidupoolist küttima, vaata, ma murdsin oma vibu, mis oli tehtud puhtast terasest; ja pärast seda, kui ma olin oma vibu murdnud, vaata, mu vennad olid minu vibu kaotamise pärast minu peale vihased, sest me ei saanud toidupoolist.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

- 19 Ja sündis, et me pöördusime tagasi oma perede juurde ilma toidupooliseta, ja kuna nad olid rändamisest väga kurnatud, kannatasid nad toidupuuduse pärast palju.
- 20 Ja sündis, et Laaman ja Lemuel ning Ismaeli pojad hakkasid üliväga nurisema oma kannatuste ja vaevade üle kõnnumaal; ja ka minu isa nurises Issanda, oma Jumalaga; jah, ja nad kõik olid ülimalt kurvad, nurisedes koguni Issandaga.
- 21 Nüüd, sündis, et kuna mu vennad vaevasid mind, Nefit, mu vibu kaotamise pärast ja et nende vibud olid kaotanud vetruvuse, hakkas olema ülimalt raske, jah, nõnda, et me ei saanud hankida mingit toidupoolist.
- 22 Ja sündis, et mina, Nefi, rääkisin oma vendadele palju, kuna nad olid taas oma südame kõvaks teinud, kaevates koguni Issanda, oma Jumala üle.
- 23 Ja sündis, et mina, Nefi, tegin puust vibu ja sirgest kepist noole; mispärast, ma varustasin end vibu ja noolega, lingu ja kividega. Ja ma ütlesin oma isale: Kuhu ma peaksin minema, et leida toidupoolist?
- 24 Ja sündis, et ta küsis Issandalt, sest nad olid alandanud end minu sõnade pärast, sest ma ütlesin neile palju asju kogu oma hinge jõuga.
- 25 Ja sündis, et mu isale tuli Issanda hääl ja teda tööpoolest talitseti, kuna ta oli tõstnud nurinat Issanda vastu, nii et ta langes sügavasse kurvastusse.
- 26 Ja sündis, et Issanda hääl ütles talle: Vaata kera peale ja näe, mida on kirjutatud!
- 27 Ja sündis, et kui mu isa nägi asju, mis olid kera peale kirjutatud, kartis ja värises ta üliväga, ja samuti mu vennad ning Ismaeli pojad ja meie naised.
- 28 Ja sündis, et mina, Nefi, nägin osuteid, mis olid kera sees, et need töötasid vastavalt usule ja usinusele ning tähelepanule, mis me nende suhtes osutasime.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 Ja nendel oli kirjas ka uus kiri, mida oli kerge lugeda, mis andis meile mõista Issanda teedest; ja seda kirjutati ja muudeti aeg-ajalt vastavalt usule ja usinusele, mida me sellele pühendasime. Ja nõnda me näeme, et väikeste vahenditega saab Issand täide viia suuri asju.

30 Ja sündis, et mina, Nephi, läksin üles mäe tippu vastavalt juhtnööridele, mis kera peal anti.

31 Ja sündis, et ma tapsin metsloomi, nii et ma sain meie peredele toidupoolist.

32 Ja sündis, et ma läksin tagasi meie telkide juurde, kandes metsloomi, mis ma olin tapnud; ja kui suur oli nende rõõm nüüd, kui nad nägid, et ma olin saanud toidupoolist! Ja sündis, et nad alandasid end Issanda ees ja tänasid teda.

33 Ja sündis, et me jätkasime taas oma teekonda, rännates peaaegu samas suunas kui alguses; ja pärast seda, kui me olime rännanud mitmeid päevi, püstitasime me taas oma telgid, et võiksime mõnda aega peatuda.

34 Ja sündis, et Ismael suri ja maeti kohta, mida nimetati Nahomiks.

35 Ja sündis, et Ismaeli tütreid leinasid üliväga oma isa kaotuse ja neile kõnnumaal osaks saanud kannatuste pärast; ja nad nurisesid minu isaga, kuna tema oli nad Jeruusalemma maalt välja toonud, öeldes: Meie isa on surnud, jah, ja meie oleme rännanud palju mööda kõnnumaad ning oleme kannatanud palju kannatusi, nälga, janu ja kurnatust, ja pärast kõiki neid kannatusi tuleb meil kõnnumaal nälga surra.

36 Ja nõnda nad nurisesid minu isaga ja ka minuga ning soovisid pöörduda tagasi Jeruusalemma.

37 Ja Laaman ütles Lemuelile ning ka Ismaeli poegadele: Vaata, tapkem meie isa ja ka meie vend Nephi, kes on võtnud endale õiguse olla meie valitseja ja meie õpetaja, kuigi meie oleme tema vanemad vennad.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inasmuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Nüüd, ta ütleb, et Issand on temaga rääkinud, ja samuti, et teda on teeninud inglid. Aga vaata, me teame, et ta valetab meile; ja ta jutustab meile neid asju ja teeb palju asju oma kavala kunsti abil, et ta võiks meie silmi petta, mõeldes, et ehk õnnestub tal meid viia mingile tundmatule kõnnumaale; ja pärast seda, kui ta on meid ära viinud, on ta mõelnud teha ennast kuningaks või valitsejaks meie üle, et ta võiks talitada meiega oma tahtmist ja heaksarvamist mööda. Ja niiviisi ärgitas mu vend Laaman nende südameid vihale.

39 Ja sündis, et Issand oli meiega, jah, tõepoolest, Issanda hääl tuli ja rääkis neile palju sõnu ja talitses neid ülimalt; ja pärast seda, kui Issanda hääl oli neid talitsenud, pöörasid nad oma viha ära ning parandasid meelt oma pattudest, nii et Issand õnnistas meid taas toidupoolisega, nii et me ei hukkunud.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1. Nefi 17

- 1 Ja sündis, et me asusime taas teele mööda kõnnumaad; ja sellest ajast peale läksime peaaegu ida suunas. Ja me rändasime ja kahlasime kõnnumaal läbi paljudest kannatustest ja meie naised sünnitasid kõnnumaal lapsi.
- 2 Ja nii suured olid Issanda õnnistused meile, et kui gi me toituisime kõnnumaal toorest lihast, andsid meie naised külluslikult rinnapiima oma lastele ja olid tugevad, jah, koguni nagu mehed; ja nad hakkasid taluma oma teekonda ilma nurinata.
- 3 Ja nõnda me näeme, et Jumala käsud peavad saama täidetud. Ja kui on nõnda, et inimlapsed peavad kinni Jumala käskudest, kosutab ta neid ja tugevdab neid ja varustab neid vahenditega, millega nad saavad korda saata seda, mida ta neil käskinud on; mis pärast, ta varustas meid vahenditega sel ajal, mil me viibisime kõnnumaal.
- 4 Ja me viibisime kõnnumaal mitmeid aastaid, jah, koguni kaheksa aastat.
- 5 Ja me jõudsime maale, mille me nimetasime Külluslikuks, kuna seal oli palju vilju ja ka mett; ja kõik need asjad oli Issand ette valmistanud, et me ei hukkuks. Ja me nägime merd, mille me nimetasime Irreantumiks, mis tähendab tõlgitult paljud veed.
- 6 Ja sündis, et me püstitasime mere äärde oma telgid; ja kuigi meil oli olnud palju kannatusi ja raskusi, jah, koguni nii palju, et me ei jõua neist kõigist kirjutada, olime me ülimalt rõõmsad, kui jõudsime mere äärde; ja me nimetasime selle paiga Külluslikuks selle viljade rohkuse pärast.
- 7 Ja sündis, et kui mina, Nefi, olin olnud seal Küllusliku maal mitmeid päevi, tuli Issanda hääl minule, öeldes: Tõuse ja mine üles mäele! Ja sündis, et ma tõusin ning läksin üles mäele ja hüüdsin Issanda poole.
- 8 Ja sündis, et Issand rääkis mulle, öeldes: Sa pead ehitama laeva sel viisil, nagu ma sulle näitan, et ma võiksin viia sinu rahva üle nende vete.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

- 9 Ja ma ütlesin: Issand, kuhu ma peaksin minema, et leida sulatamiseks maaki, et võiksin teha tööriistu, millega ehitada laev sel viisil, nagu sa oled mulle näidanud?
- 10 Ja sündis, et Issand ütles mulle, kuhu ma peaksin minema, et leida maaki, et ma võiksin valmistada tööriistad.
- 11 Ja sündis, et mina, Nephi, tegin loomanahkadest lõõtsa, millega puhuda tuld; ja pärast seda, kui ma olin teinud lõõtsa, et ma võiksin sellega tuld puhuda, lõin ma kaht kivi vastamisi, et võiksin süüdata tule.
- 12 Sest siiani ei olnud Issand lubanud meil palju tuld teha, kui me rändasime kõnnumaal, sest ta ütles: Ma teen teie toidu maitsvaks, nii et teil ei ole vaja seda küpsetada;
- 13 ja ma olen teile ka valguseks kõnnumaal ja ma valmistan teie ees tee, kui on nõnda, et te peate kinni minu käskudest; mispärast, kuivõrd te peate minu käskudest kinni, juhatakse teid töötatud maa suunas ning te saate teadma, et see, kes teid juhivad, olen mina.
- 14 Jah, ja Issand ütles samuti: Pärast töötatud maale saabumist saate te teadma, et mina, Issand, olen Jumal; ja et mina, Issand, päästsin teid hävitusest; jah, et mina tõin teid välja Jeruusalemma maalt.
- 15 Mispärast, mina, Nephi, püüdsin pidada kinni Issanda käskudest ja õhutasin oma vendi ustavusele ja usinusele.
- 16 Ja sündis, et ma tegin tööriistad maagist, mille ma sulatasin välja kaljust.
- 17 Ja kui minu vennad nägid, et ma hakkasid laeva ehitama, hakkasid nad minuga nurisema, öeldes: Meie vend on rumal, sest ta arvab, et ta oskab ehitada laeva; jah, ta arvab ka, et ta võib ületada need suured veed.
- 18 Ja nõnda kaebasid mu vennad minu üle ja soovisid, et nad ei peaks vaeva nägema, sest nad ei uskunud, et mina võiksin ehitada laeva; samuti ei uskunud nad, et mind juhendas Issand.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 Ja nüüd, sündis, et mina, Nephi, olin ülimalt kurb nende kõvasüdamelisuse pärast; ja nüüd, kui nad nägid, et ma muutusin kurvaks, olid nad oma südames rõõmsad, nii et nad naersid minu üle, öeldes: Me teadsime, et sa ei oska laeva ehitada, sest me teadsime, et sul napib otsustusvõimet, mispärast, sa ei suuda teha nii suurt tööd.

20 Ja sa oled nagu meie isa, juhitud oma südame rumalatest ettekujutustest; jah, ta on juhtinud meid välja Jeruusalemma maalt ja me oleme rännanud mööda kõnnumaad kõik need aastad; ja meie naised on rüganud, olles lapseotel, ja nad on sünnitanud kõnnumaal lapsi ning talunud kõike muud kui surma; ja neil oleks olnud parem surra enne Jeruusalemmast lahkumist, kui taluda kõiki neid kannatusi.

21 Vaata, me oleme kannatanud kõnnumaal kõik need aastad, mis me oleksime võinud tunda rõõmu oma varast ja oma pärandmaast; jah, ja me oleksime olnud õnnelikud.

22 Ja me teame, et inimesed, kes olid Jeruusalemma maal, olid õigemeelsed inimesed, sest nad pidasid kinni Issanda määrustest ja kohtuotsustest ning kõigist tema käskudest vastavalt Moosese seadusele; mispärast, me teame, et nad on õigemeelsed inimesed; ja meie isa on nende üle kohut mõistnud ja viinud meid ära, kuna me võtsime kuulda ta sõnu; jah, ja meie vend on tema sarnane. Ja niiviisi kõneledes nurisesid ja kaebasid mu vennad meie üle.

23 Ja sündis, et mina, Nephi, rääkisin neile, öeldes: Kas te usute, et meie isasid, kes olid Iisraeli lapsed, oleks vabastatud egiptlaste käest, kui nad ei oleks kuulda võtnud Issanda sõnu?

24 Jah, kas te arvate, et neid oleks vabastatud orjusest, kui Issand ei oleks käskinud Moosest, et ta nad orjusest vabastaks?

25 Nüüd, te teate, et Iisraeli lapsed olid orjuses; ja te teate, et nad olid koormatud kohustustega, mis olid rängad kanda; mispärast, te teate, et nende jaoks oli paratamatult hea, et nad orjusest vabastataks.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

- 26 Nüüd, te teate, et Mooses sai Issandalt käsu teha seda suurt tööd; ja te teate, et tema sõna peale jagati Punase mere veed sinna ja tänna ning nad läksid läbi mööda kuiva maad.
- 27 Aga te teate, et egiptlased, kes olid vaarao sõjavägi, uppusid Punasesse merre.
- 28 Ja te teate samuti, et neid toideti kõnnumaal manna.
- 29 Jah, ja te teate samuti, et Mooses oma sõnaga vastavalt temas olnud Jumala väele lõi kaljut ja sellest tuli vesi, nii et Israeli lapsed said oma janu kustutada.
- 30 Ja vaatamata sellele, et neid juhiti, et Issand, nende Jumal, nende Lunastaja, käis nende ees, juhata des neid päeval ja andes neile valgust ööpimeduses ning tehes nende heaks kõik, mis inimesel oli otstarbekas saada, tegid nad oma südame kõvaks ja meele pimedaks ja laimasid Moosest ning tõelist ja elavat Jumalat.
- 31 Ja sündis, et oma sõna kohaselt ta hävitas neid; ja oma sõna kohaselt ta juhtis neid; ja oma sõna kohaselt ta tegi neile kõiki asju; ja midagi ei tehtud midu kui tema sõna järgi.
- 32 Ja pärast seda, kui nad olid ületanud Jordani jõe, tegi ta nad vägevaks, et nad võisid maa lapsed välja ajada, jah, hajutada neid kuni hävitamiseni.
- 33 Ja nüüd, kas te arvate, et selle maa lapsed, kes olid töotatud maal, kelle meie isad välja ajasid, kas te arvate, et nad olid õigemeelsed? Vaata, ma ütlen teile: Ei.
- 34 Kas te arvate, et meie isad oleksid olnud paremad kui nemad, kui nad oleksid olnud õigemeelsed? Ma ütlen teile: Ei.
- 35 Vaata, Issand peab kõike liha võrdseks; see, kes on õigemeelne, seda Jumal soosib. Aga vaata, see rahvas oli kõrvale heitnud Jumala iga sõna ja nad olid oma süüs küpsed; ja Jumala viha oli oma täiuses nende peal; ja Issand needis selle maa nende vastu ja õnnistas selle meie isadele; jah, ta needis selle neile nende hävituseks ning ta õnnistas selle meie isadele, et nad saaksid selle üle võimu.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Vaata, Issand on loonud maa, et see saaks asustatud, ja ta on loonud oma lapsed, et nad võtaksid selle oma valdusesse.

37 Ja ta kasvatab üles õigemeelse rahva ja hävitab paheliste rahvad.

38 Ja ta juhib õigemeelsed ära hinnalistele maadele ja pahelised ta hävitab ning neab maa nende jaoks nende endi pärast.

39 Ta valitseb kõrgel taevais, sest see on tema aujärg ja see maa on tema jalajäri.

40 Ja ta armastab neid, kes tahavad teda endale Jumalaks. Vaata, ta armastas meie isasid ja ta sõlmis nendega lepingu, jah, nimelt Aabrahami, Iisaki ja Jaakobiga; ja ta pidas meeles neid lepinguid, mis ta oli sõlminud, mispärast, ta tõi nad välja Egiptuse maalt.

41 Ja ta nuhtles neid kõnnumaal oma sauaga, sest nad tegid oma südame kõvaks just nagu teiegi; ja Issand nuhtles neid nende süütegude pärast. Ta saatis nende sekka mürgised lendmaod ja pärast seda, kui neid salvati, valmistas ta mooduse, et nad saaksid terveks; ja kogu vaev, mis neil näha tuli, oli vaadata; ja selle mooduse lihtsuse ehk selle kerguse tõttu oli palju neid, kes hukkusid.

42 Ja aeg-ajalt tegid nad oma südame kõvaks ja laimasiid Mooset ja samuti Jumalat; ometi te teate, et nad juhiti tema võrratu väega töötatud maale.

43 Ja nüüd, pärast kõike seda on kätte jõudnud aeg, et nad on muutunud paheliseks, jah, peaaegu küpsuseni välja; ja ma ei tea rohkem, kui et sel päeval on nad valmis oma hävinguks, sest ma tean, et see päev saabub kindlasti, et nad peavad saama hävitatud peale mõnede üksikute, kes viiakse vangistusse.

44 Mispärast, Issand käskis minu isal lahkuda kõnnumaale; ja juudid tahtsid temalt ka elu võtta, jah, ja ka teie olete tahtnud temalt elu võtta; mispärast, te olete oma südames mõrvarid ja olete nende sarnased.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simplicity of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Te olete kärmed toime panema süütegusid, kuid pikaldased meeles pidama Issandat, oma Jumalat. Te olete näinud inglit ja ta rääkis teile; jah, te olete aegajalt kuulnud ta häält ja ta on rääkinud teile vaikse, tasase häälega, aga te olite tundetud, nii et te ei suutnud tema sõnu tunda; mispärast, ta on rääkinud teile nagu kõuehäälel, mis pani maa rappuma, otsekui see lõheneks.

46 Ja te teate ka, et oma kõikvõimsa sõna väel võib ta panna maa kaduma; jah, ja te teate, et oma sõnaga võib ta lasta teha konarlikud paigad siledaks ja siledad purustatakse. Oo siis, miks on nii, et te saate olla nii kõvasüdamelised?

47 Vaata, mu hing on täis ahastust teie pärast ja mu süda valutab; ma kardan, et teid heidetakse igaveseks kõrvale. Vaata, ma olen täis Jumala Vaimu, nii et mu kehas pole jõudu.

48 Ja nüüd, sündis, et kui ma olin rääkinud need sõnad, said nad minu peale vihaseks ja tahtsid mind heita meresügavustesse; ja kui nad tulid, et oma kätt minu külge panna, rääkisin ma neile, öeldes: Kõigeväelise Jumala nimel ma käsin teid, et te ei puudutaks mind, sest ma olen täis Jumala väge, kogu minu liha hävimiseni välja; ja kes iganes paneb oma käe minu külge, kuivab ära just nagu kuivanud pilliroog ja saab Jumala väe ees eimillekski, sest Jumal lööb teda.

49 Ja sündis, et mina, Nefi, ütlesin neile, et nad ei tohiks enam nuriseda oma isaga; ka ei tohiks nad keelduda koos minuga vaeva nägemast, sest Jumal on mind käskinud, et ma ehitaksin laeva.

50 Ja ma ütlesin neile: Kui Jumal oleks käskinud mul teha ükskõik mida, siis suudaksin ma seda. Kui ta peaks mind käskima, et ma ütleksin sellele veele: Ole sina maa! saaks see maaks; ja kui ma seda ütleksin, siis nii ka sünniks.

51 Ja nüüd, kui Issandal on selline suur vägi ja ta on teinud nii palju imesid inimlaste seas, miks ta siis ei võiks juhendada mind, kuidas ma pean ehitama laeva.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 Ja sündis, et mina, Nephi, ütlesin oma vendadele palju asju, nii et nad sattusid segadusse ega suutnud minuga vaielda; ja nad ei julgenud ka panna kätt minu külge ega mind sõrmegagi puudutada koguni mitmeid päevi. Nüüd, nad ei julgenud seda teha, kartes, et nad kuivavad minu ees ära, nii võimas oli Jumala Vaim ja nõnda oli see neile mõjunud.

53 Ja sündis, et Issand ütles mulle: Siruta taas käsi oma vendade poole ja nad ei kuiva sinu ees! Aga ma panen nad värisema, ütles Issand, ja seda ma teen, et nad teaksid, et mina olen Issand, nende Jumal.

54 Ja sündis, et ma sirutasin käe oma vendade poole ja nad ei kuivanud minu ees, ent Issand pani nad värisema, nimelt sõna kohaselt, mida ta oli rääkinud.

55 Ja nüüd, nad ütlesid: Me teame kindlalt, et Issand on sinuga, sest me teame, et see on Issanda vägi, mis meid värisema pani. Ja nad langesid minu ette maha ja olid valmis mind kummardama, ent ma ei lubanud neil seda teha, öeldes: Ma olen teie vend, jah, nimelt teie noorem vend, mispärast, kummardage Issandat, oma Jumalat, ja austage oma isa ja ema, et teie elu oleks pikk maal, mille Issand, teie Jumal, teile annab.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1. Nefi 18

- 1 Ja sündis, et nad kummardasid Issandat ja tulid minuga; ja me töötlesime puitu hoolikal viisil. Ja Issand näitas mulle aeg-ajalt, kuidas ma peaksin laeva jaoks puitu töötleva.
- 2 Nüüd, mina, Nefi, ei töödeldud puitu sel kombel, nagu inimesed olid õppinud, ka ei ehitanud ma laeva inimeste kombe järgi, vaid ehitasin selle viisil, mida Issand oli mulle näidanud; mispärast, see ei olnud inimeste kombe järgi.
- 3 Ja mina, Nefi, läksin sageli mäele ja palusin sageli Issandat, mispärast Issand näitas mulle suuri asju.
- 4 Ja sündis, et kui ma olin laeva valmis saanud vastavalt Issanda sõnale, nägid minu vennad, et see on hea ja et selle valmistusviis on ülimalt oskuslik; mispärast, nad alandasid end taas Issanda ees.
- 5 Ja sündis, et minu isale tuli Issanda hääl, öeldes, et me peame tõusma ja minema laeva.
- 6 Ja sündis, et järgmisel päeval, pärast seda, kui me olime valmis pannud kõik asjad – palju puuvilju ja liha kõnnumaalt ja külluses mett ning toiduvarusid vastavalt sellele, kuidas Issand oli meid käskinud – läksime me laevale kogu oma koormaga ja oma seemnetega ning kõigi asjadega, mis me olime enesetega kaasa võtnud, igäüks oma vanuse kohaselt; mispärast, me läksime kõik laeva koos oma naiste ja oma lastega.
- 7 Ja nüüd, minu isale sündis kõnnumaal kaks poega; vanemale pandi nimeks Jaakob ja nooremale Joosep.
- 8 Ja sündis, et pärast seda, kui me olime kõik laevale läinud ja võtnud kaasa oma toiduvarud ja asjad, mida meil oli kästud, sõitsime me merele ja tuul tõukas meid tõotatud maa suunas.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Ja pärast seda, kui tuul oli meid juba mitmeid päevi edasi tõuganud, vaata, hakkasid minu vennad ja Ismaeli pojad ja ka nende naised lõbutsema; nii et nad hakkasid tantsima ja laulma ja labaselt rääkima, jah, kuni selleni välja, et nad unustasid, millise väe läbi neid on sinnamaale toodud; jah, nad olid üles puhutud ülima labasuseni.

10 Ja mina, Nephi, hakkasin tundma ülimalt suurt hirmu, et Issand saab meie peale vihaseks ja karistab meid meie süütegude pärast, nii et meresügavused meid neelavad; mispärast, mina, Nephi, hakkasin nendega tõsiselt rääkima, ent vaata, nad vihastasid minu peale, öeldes: Me ei taha, et meie noorem vend meie üle valitseb.

11 Ja sündis, et Laaman ja Lemuel võtsid ja sidusid mu kõitega kinni ning kohtlesid mind äärmiselt julmalt; ometi lasi Issand sel juhtuda, et ta võiks näidata oma väge, et läheksid täide tema sõnad, mida ta oli rääkinud paheliste kohta.

12 Ja sündis, et pärast seda, kui nad olid mu kinni sidunud, nii et ma ei saanud end liigutada, lakkas töötamast kompass, mille Issand oli valmistanud.

13 Mispärast, nad ei teadnud, mis suunas nad peaksid laeva tüürima, nii et tõusis suur torm, jah, suur ja hirmuäratav maru ning meid aeti vetel tagasi kolm päeva; ja neid valdas ülimalt suur hirm, et nad upuvad merre; ometi nad ei vabastanud mind.

14 Ja neljandal päeval, mil meid tagasi aeti, muutus maru ülimalt rängaks.

15 Ja sündis, et meresügavused olid valmis meid neelama. Ja pärast seda, kui meid oli vetel neli päeva tagasi aetud, hakkasid mu vennad nägema, et Jumala kohtumõistmised on nende peal ja nad peavad hukkuma, kui nad oma süütegudest meelt ei paranda; mispärast, nad tulid minu juurde ja päästsid lahti köidikud, mis olid minu randmete ümber, ja vaata, mu randmed olid ülimalt üles paistetatud; ka mu pahklud olid tublisti paistes ja need valutasiid väga.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Ometi vaatasin ma oma Jumala poole ja ülistasin teda päev läbi ning ei nurisenud Issandaga oma kannatuste pärast.
- 17 Nüüd, minu isa Lehhi oli rääkinud neile palju asju, ja samuti Ismaeli poegadele, ent vaata, nad ähvardasid igaihte, kes mind kaitses; ja minu vanemad, olles vanadusest nõrgad ja kannatanud palju südamevalu oma laste pärast, tundsid end halvasti, jah, jäädes koguni haigevoodisse.
- 18 Oma südamevalu ja suure mure ning minu vendade süütegude pärast olid nad viidud koguni selleni välja, et nad olid siit ajast lahkumas, et kohata oma Jumalat; jah, nende hallid juuksed olid valmis laskuma alla põrmu; jah, mure tõttu olid nad koguni märga hauda heitmise äärel.
- 19 Ja ka Jaakob ja Joosep, olles noored ja vajades palju kosutust, olid kurvad oma ema kannatuste pärast; ja ka minu naise ja laste pisarad ja palved ei pehmen-danud minu vendade südant nii, et nad oleksid mu lahti päästnud.
- 20 Ja miski muu kui Jumala vägi, mis ähvardas neid hävitamisega, ei oleks suutnud pehmen-dada nende südant; mispärast, kui nad nägid, et meresügavused on valmis neid neelama, parandasid nad meelt sellest, mida nad olid teinud, nii et nad päästsid mu lah-ti.
- 21 Ja sündis, et pärast seda, kui nad olid mu lahti päästnud, vaata, ma võtsin kompassi ja see töötas, nagu ma soovisin. Ja sündis, et ma palusin Issandat, ning kui ma olin palunud, vaikisid tuuled, torm rau-ges ja saabus suur vaikus.
- 22 Ja sündis, et mina, Nephi, juhtisin laeva, nii et me seilasime taas töötatud maa suunas.
- 23 Ja sündis, et kui me olime seilanud mitmeid päevi, saabusime me töötatud maale ja läksime maale ning püstitasime oma telgid ja andsime sellele nimeks töötatud maa.
- 24 Ja sündis, et me hakkasime maad harima ja hak-kasime seemneid külvama; jah, me panime maha kõik oma seemned, mis me olime kaasa toonud Jeruusalemma maalt. Ja sündis, et need kasvasid üli-malt hästi; mispärast, me olime rikkalikult õnnista-tud.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against any-one that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief be-cause of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, be-hold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

25 Ja sündis, et me leidsime töötatud maal kõnnu-
maal rännates, et metsades oli kõikisugu metsloomi,
nii veiseid kui härgi, ning eesleid ja hobuseid, ning
kitsi ja metskitsi ja kõikisugu inimesele kasulikke
metsloomi. Ja me leidsime igat liiki maaki, nii kulda,
hõbedat kui ka vaske.

And it came to pass that we did find upon the land
of promise, as we journeyed in the wilderness, that
there were beasts in the forests of every kind, both
the cow and the ox, and the ass and the horse, and
the goat and the wild goat, and all manner of wild
animals, which were for the use of men. And we did
find all manner of ore, both of gold, and of silver,
and of copper.

1. Nefi 19

- 1 Ja sündis, et Issand käskis mind, mispärast ma tegin metallist plaadid, et võiksin nende peale uurendada ülestähenduse oma rahvast. Ja plaatidele, mis ma tegin, uurendasin ma oma isa ülestähendused ja samuti meie rännakud kõnnumaal ja mu isa prohvetlikud kuulutused; samuti olen ma nende peale uurendanud palju iseenda prohvetlikke kuulutusi.
- 2 Ja ajal, mil ma neid tegin, ei teadnud ma, et saan Issandalt käsu nende plaatide valmistamiseks; mispärast, minu isa ülestähendused ja tema isade sugupuud ja suurem osa meie ettevõtmistest kõnnumaal on uurendatud neile esimestele plaatidele, millest ma rääkisin; mispärast, asjad, mis toimusid enne, kui ma tegin need plaadid, on tegelikult üksikasjalisemalt kirjas esimestel plaatidel.
- 3 Ja pärast seda, kui ma olin teinud need plaadid käsu kohaselt, sain mina, Nefi, käsu, et teenimistööst ja prohvetlikud kuulutused, nende selgemad ja hinnalisemad kohad, tuleb kirjutada nendele plaatidele; ja et seda, mida on kirjutatud, säilitataks minu rahva juhendamiseks, kes hakkab maad valdama, ja samuti teistel tarkadel otstarvetel, mis otstarbed on teada Issandale.
- 4 Mispärast, mina, Nefi, tegin teistele plaatidele ülestähenduse, mis annab aruande või mis annab põhjalikuma aruande minu rahva sõdadest, tülidest ja hävitamistest. Ja seda ma tegin ja andsin oma rahvale käsu selle kohta, mida neil tuleb teha pärast seda, kui ma olen lahkunud; ja et need plaadid tuleb anda edasi ühelt põlvelt teisele ehk ühelt prohvetilt teisele seni, kuni Issand käsib teisiti.
- 5 Ja minu nende plaatide tegemise aruanne antakse hiljem; ja vaata, ma jätkan vastavalt sellele, mida ma olen rääkinud, ja seda ma teen, et pühamad asjad säiliks minu rahvale teadmiseks.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Ometi ei kirjuta ma plaatidele midagi muud kui seda, mida ma pean pühaks. Ja nüüd, kui ma eksin, siis eksisid koguni vana aja inimesed; mitte et ma tahaksin end välja vabandada teiste inimestega, küll aga tahan ma end välja vabandada omaenda ihuliku nõrkusega.

7 Sest seda, mis on mõne inimese hinnangul suure väärtusega nii ihule kui ka hingele, peavad teised taas eimillekski ja trambivad jalge alla. Jah, koguni Iisraeli Jumala enda trambivad inimesed oma jalge alla; ma ütlen, et trambivad jalge alla, ent tahaksin öelda teiste sõnadega – nad peavad teda eimillekski ega võta kuulda tema nõuandvat häält.

8 Ja vaata, ta tuleb vastavalt ingli sõnadele kuussada aastat pärast minu isa lahkumist Jeruusalemmast.

9 Ja maailm oma süütegude tõttu mõistab ta eimillekski; mispärast, nad annavad talle rooska ja ta talub seda; ja nad löövad teda ning ta talub seda. Jah, nad sülitavad tema peale ning ta talub seda oma armastava helduse ja kannatlikkuse pärast inimlaste vastu.

10 Ja meie isade Jumal, nende, kes viidi välja Egiptusest, välja orjusest ja keda ta samuti hoidis kõnnumaal, jah, Aabrahami ja Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal annab end vastavalt ingli sõnadele inimesena paheliste inimeste kätte, et ta tõstetaks üles vastavalt Seenoki sõnadele ja löödaks risti vastavalt Neumi sõnadele ning maetaks hauakambrisse vastavalt Seenose sõnadele, mis ta rääkis kolmepäevasest pimedusest, mis on tema surma märgiks nendele, kes elavad meresaartel, eriti nendele, kes on Iisraeli kojast.

11 Sest prohvet kõneles nõnda: Issand Jumal kõneleb tõepoolest sel päeval tervele Iisraeli kojale, ühtedele oma häälega nende õigemeelsuse pärast nende suureks rõõmuks ja päästmiseks ja teistele oma väe kõuemürina ja välkudega, tormi, tule ja suitsuga ning pimeduse vine ja maa avamise ning mägede tõstmisega.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunders and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

- 12 Ja kõik see peab kindlasti sündima, ütleb prohvet Seenos. Ja maa kaljud peavad lõhenema; ja kuna maa ägab, siis on paljud meresaarte kuningad mõjutatud Jumala Vaimust, hüüdmaks: Looduse Jumal kannatab!
- 13 Ja nende kohta, kes on Jeruusalemmas, ütleb prohvet, et nad saavad kõikidelt inimestelt rooska, kuna nad löövad risti Iisraeli Jumala ja pööravad ära oma südame, hüljates tunnustähed ja imeteod ning Iisraeli Jumala väe ja hiilguse.
- 14 Ja kuna nad pööravad oma südame ära, ütleb prohvet, ja on ära põlanud Iisraeli Püha, ekslevad nad lihas ja hukuvad ning saavad pahameelepuhangu ja pilkamise osaliseks ning on vihatud kõigi rahvaste seas.
- 15 Ometi, kui saabub päev, ütleb prohvet, mil nad enam ei pööra oma südant Iisraeli Püha vastu, siis tuletab ta meelde lepingud, mis ta sõlmis nende isadega.
- 16 Jah, siis tuletab ta meelde meresaared; jah, kõik need inimesed, kes on Iisraeli kojast, kogun ma kokku, ütleb Issand, vastavalt prohvet Seenose sõnadele, maa neljast ilmakaarest.
- 17 Jah, ja terve maa näeb Issanda päästet, ütleb prohvet; kõik rahvused, hõimud, keeled ja rahvad saavad õnnistatud.
- 18 Ja mina, Nefi, olen kirjutanud need asjad oma rahvale, et ehk ma võin neid veenda, et nad peaksid meeles Issandat, oma Lunastajat.
- 19 Mispärast, ma räägin tervele Iisraeli kojale, kui on nõnda, et nad saavad endale need asjad.
- 20 Sest vaata, mu hing on rahunud nende pärast, kes on Jeruusalemmas, mis kurnab mind koguni nõnda, et kõik mu liigesed on nõrgad, sest kui Issand ei oleks olnud halastav ega oleks näidanud mulle nende olukorda just nagu vana aja prohvetitelegi, siis oleksin ka mina hukkunud.
- 21 Ja ta näitas tõepoolest vana aja prohvetitele kõike, mis neisse puutus; ja ta näitas ka paljudele seda, mis puutub meisse; mispärast, on paratamatu, et me teame sellest, mis neisse puutus, sest see on kirjutatud vaskplaatidele.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

- 22 Nüüd, sündis, et mina, Nefi, õpetasin oma vendadele neid asju; ja sündis, et ma lugesin neile palju asju, mis on uurendatud vaskplaatidele, et nad teaksid Issanda tegudest teistel maadel vana aja inimeste seas.
- 23 Ja ma lugesin neile palju asju, mis on kirjas Moosese raamatutes; aga et ma võiksin täielikumalt veenda neid uskuma Issandasse, nende Lunastajasse, lugesin ma neile seda, mille on kirja pannud prohvet Jesaja, sest ma kõrvutasin kõiki pühakirju meiega, et need oleksid meile kasuks ja õpetuseks.
- 24 Mispärast, ma rääkisin neile, öeldes: Kuulake prohveti sõnu, teie, kes te olete Iisraeli koja jääk, oks, kes on ära murtud; kuulake prohveti sõnu, mis on kirjutatud kogu Iisraeli kojale, ja kõrvutage neid enestega, et teil oleks lootus nagu teie vendadel, kellest te olete ära murtud; sest niiviisi on prohvet kirjutatud.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1. Nefi 20

- 1 Võtke kuulda ja kuulge seda, Jaakobi koda, keda kutsutakse Iisraeli nimega ja kes on tulnud Juuda vetest ehk ristimise vetest, kes vannuvad Issanda nime juures ja hüüavad Iisraeli Jumalat, siiski ei vannu nad mitte tões ega õigemeelsuses.
- 2 Ometi nimetavad nad end püha linna järgi, aga nad ei toetu Iisraeli Jumalale, kes on Vägede Issand; jah, Vägede Issand on ta nimi.
- 3 Vaata, endisi asju olen ma algusest peale kuulutanud; ja need on lähtunud minu suust ja mina näitasin neid. Ma näitasin neid äkki.
- 4 Ja ma tegin seda, sest ma teadsin, et sa oled kangekaelne ja sinu kaelasooned on raudsed ja sinu laup vaskne;
- 5 ja ma olen koguni algusest peale sinule kuulutanud; enne, kui see sündis, näitasin ma sulle neid; ja ma näitasin neid, et sa ei ütleks: Minu ebajumal tegi seda, ja minu nikerdatud kuju ja mu valatud kuju on seda käskinud.
- 6 Sa oled näinud ja kuulnud kõike seda; ja kas sa ei tahaks seda kuulutada? Ja seda, et ma olen näidanud sinule uusi asju sellest ajast saadik, koguni peidetud asju, ja sina ei teadnud neid.
- 7 Need on loodud praegu ja mitte algusest peale; neid ei kuulutatud sulle koguni enne seda päeva, kui sa nendest kuulsid, et sa ei ütleks: Vaata, ma teadsin seda.
- 8 Jah, ja sa ei kuulnud; jah, sa ei teadnud; jah, sel ajal ei olnud sinu kõrv avatud, sest ma teadsin, et sa käituksid väga reetlikult ja sind oli emaüst peale nimetatud üleastujaks.
- 9 Ometi, oma nime pärast hoian ma oma viha tagasi ja oma kiituse pärast taltsutan ma ennast, et ma sind ära ei löikaks.
- 10 Sest vaata, ma olen sind puhastanud, ma olen sind valinud kannatuste ahjus.
- 11 Iseenda pärast, jah, iseenda pärast teen ma seda, sest ma ei luba oma nime rüvetada ja ma ei anna oma au teisele.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

- 12 Võtke mind kuulda, oo Jaakob ja Iisrael, mu kutsutu, sest mina olen see; mina olen esimene ja mina olen ka viimane.
- 13 Ka on minu käsi pannud aluse maale ja mu parem käsi on laotanud taevad. Ma kutsun neid ja nad astuvad üheskoos ette.
- 14 Kõik teie, kogunege ja kuulake; kes nende seast on kuulutanud neile neid asju? Issand on teda armastanud; jah, ja ta täidab oma sõna, mis ta on nende kaudu kuulutanud; ja Babüloniga toimib ta oma heaksarvamise järgi ja ta käsivars tuleb kaldealaste peale.
- 15 Samuti ütleb Issand: Mina, Issand, jah, ma olen rääkinud; jah, ma olen kutsunud teda kuulutama, ma olen tema toonud ja ta teeb oma tee edukaks.
- 16 Tulge minu juurde; ma ei ole rääkinud salaja; algusest peale, sellest ajast saadik, kui seda kuulutati, olen ma rääkinud; ja Issand Jumal ja ta Vaim on mind saatnud.
- 17 Ja nõnda ütleb Issand, sinu Lunastaja, Iisraeli Püha: Mina olen tema saatnud, Issand, sinu Jumal, kes õpetab sulle, mis on kasulik, kes juhib sind teel, kus sa peaksid käima, on teinud seda.
- 18 Oo, oleksid sa kuulda võtnud mu käske – siis oleks su rahu olnud kui jõgi ja su õigemeelsus nagu mere lained.
- 19 Sinu seeme oleks olnud kui liiv, sinu niuete vili nagu liivaterad selles; tema nime ei oleks pidanud mitte ära lõikama ega minu eest hävitama.
- 20 Minge välja Babülonist, põgenege kaldealaste seast, kuulutage lauldes, teatage seda, tooge see kuuldavale maa äärel; ütelge: Issand on lunastanud oma teenija Jaakobi.
- 21 Ja nad ei tundnud janu; ta juhatas nad läbi kõrbe; ta lasi neile kaljust vett voolata; ta lõhestas ka kalju ja veed purskasid välja.
- 22 Ja hoolimata sellest, et ta on teinud kõike seda ja veelgi enam, ei ole rahu pabelistel, ütleb Issand.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1. Nefi 21

- 1 Ja taas: Võtke kuulda, oo teie Iisraeli koda, kõik teie, kes te olete ära murtud ja välja aetud minu rahva karjaste pahelisuse pärast; jah, kõik teie, kes te olete ära murtud ja laiali hajutatud, kes olete minu rahvas, oo Iisraeli koda. Kuulake mind, oo saared, ja võtke kuulda, kauged rahvad; Issand on kutsunud mind emaüasast, alates mu emaihusst on ta maininud mu nime.
- 2 Ja ta on teinud mu suu terava mõõga sarnaseks; oma käe varju on ta peitnud mind ja teinud mind lihvitud nooleks; oma nooletupes on ta mind peitnud;
- 3 ja ta ütles mulle: Sina oled mu teenija, oo Iisrael, kelles ma saan ülistatud.
- 4 Siis ma ütlesin: Ma olen asjata vaeva näinud, ma olen kulutanud oma jõudu eimillekski ja asjata; kindlasti on mu õigus Issandaga ja mu töö mu Jumalaga.
- 5 Ja nüüd, ütleb Issand – kes mind emaüasast saadik kujundas, et ma oleksin tema teenija, et tuua Jaakob taas tema juurde – kuigi Iisrael ei ole kogutud, olen ma siiski hiilgav Issanda silmis ja mu Jumal on mu jõud.
- 6 Ja ta ütles: See on kerge asi, et sinust saab mu teenija, et kasvatada üles Jaakobi suguharud ja taastada Iisraeli hoitud. Ma annan sind ka valguseks paganaatele, et sa võiksid olla mu pääste maa äärteni välja.
- 7 Nõnda ütleb Issand, Iisraeli Lunastaja, tema Püha, sellele, keda inimene põlgab, sellele, keda rahvad jällestavad, valitsejate teenijale: Kuningad näevad ja tõusevad püsti, ka vürstid kummardavad Issanda pärast, kes on ustav.
- 8 Nõnda ütleb Issand: Ma olen kuulnud teid meelepärasel ajal, oo meresaared, ja olen teid aidanud päästepäeval, ja ma hoian teid ja annan teile oma teenija rahvale lepinguks, üles ehitama maad ja jagama mahajäetud pärisosi;
- 9 et sa võiksid öelda vangidele: Tulge välja; ja nendele, kes istuvad pimeduses: Näidake end! Nad leiavad toitu teedel ja kõikides kõrgetes paikades on nende söödamaa.

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

- 10 Ei ole neil nälga ega janu ega tee neile liiga ei kuumus ega päike, sest see, kes nende peale halastab, juhib neid; ta juhatab nad koguni veeallikatele.
- 11 Ja ma teen kõik oma mäed teeks ja minu maanteed saavad kõrgeks.
- 12 Ja siis, oo Iisraeli koda, vaata, nad tulevad kaugelt; ennäe, ühed põhjast ja läänest ning teised Siinimimaalt.
- 13 Laulge, oo taevad; ja rõõmusta, oo maa; sest nende jalad, kes on idas, tehakse kindlaks; ja hakake laulma, oo mäed; sest neid ei lööda enam; sest Issand on trööstinud oma rahvast ja halastab oma vaevatute peale.
- 14 Aga vaata, Siion on öelnud: Issand on mind maha jätnud ja mu Issand on mind unustanud – aga ta näitab, et ta ei ole.
- 15 Sest kas naine unustab oma imiku, et tal ei ole halastust oma lihase poja vastu? Jah, nemad võivad unustada, ometi ei unusta mina sind, oo Iisraeli koda.
- 16 Vaata, ma olen märkinud sind oma peopesadesse; sinu müürid on mu ees pidevalt.
- 17 Sinu lapsed kiirustavad sinu hävitajate vastu; ja need, kes sind rüüstasid, lähevad sinust eemale.
- 18 Tõsta oma silmad ja vaata ringi; kõik nad kogunevad ning tulevad sinu juurde. Ja nii tõesti, kui ma elan, ütleb Issand, kannad sa kindlasti neid kõiki kui kaunistusi ja seod nad endale ümber koguni nagu mõrsja.
- 19 Sest sinu laastatud ja mahajäetud paigad ja sinu hävitatud maa on nüüd elanikele liiga kitsas ja kaugel ära on need, kes sind neelasid.
- 20 Lapsed, kelle sa saad pärast oma esimeste kaotamist, ütlevad taas sulle kõrva: See paik on mulle liiga kitsas; tee mulle ruumi, et ma võiksin elada!
- 21 Siis ütled sa oma südames: Kes on need mulle andnud, nähes, et ma olen kaotanud oma lapsed ja olen üksik, vang ja sinna-tänna eksleja? Ja kes on need üles kasvatanud? Vaata, ma olin üksi jäetud; need, kus on nad olnud?

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

22 Nõnda ütleb Issand Jumal: Vaata, ma tõstan oma käe paganatele ja püstitan oma lipu rahvastele; ja nad toovad su poegi oma kätel ja sinu tütreid kantakse nende õlgadel.

23 Ja kuningad on su lapsehoidjaiks ja nende emadad sulle ammedeks; nad kummardavad silmili maha su ette ja lakuvad põrmu su jalgadelt; ja sa saad teadma, et mina olen Issand; sest ei jää häbisse need, kes mind ootavad.

24 Sest kas vägevalt võetakse saak või vabastatakse seaduslikud vangid?

25 Ent nõnda ütleb Issand: Koguni vägevalt võetakse vangid ja hirmsate saak vabastatakse; sest mina väitlen sellega, kes väitleb sinuga, ja ma päästan sinu lapsed.

26 Ja ma söödan neid, kes sind rõhuvad, nende enesete lihaga; nad joobuvad omaenese verest nagu magusast veinist ja kogu liha saab teadma, et mina, Issand, olen sinu Päästja ja sinu Lunastaja, Jaakobi Vägev.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1. Nefi 22

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui mina, Nefi, olin lugenud neid asju, mis olid uurendatud vaskplaatidele, tulid mu vennad minu juurde ja ütlesid mulle: Mida see tähendab, mida sa lugesid? Vaata, kas seda peaks mõistma vastavalt vaimsetele asjadele, mis sünnivad vastavalt vaimule ja mitte lihale?
- 2 Ja mina, Nefi, ütlesin neile: Vaata, need tehti ilmsiks prohvetile Vaimu häälega; sest Vaimu kaudu on prohvetitele teatavaks tehtud kõik asjad, mis sünnivad inimlastele lihas.
- 3 Mispärast, asjad, mida ma olen lugenud, puutuvad mõlemasse, nii ajalikku kui ka vaimsesse; sest paistab, et varem või hiljem hajutatakse Iisraeli koda kogu maa pinnal ja ka kõikide rahvaste sekka.
- 4 Ja vaata, on paljud, kes on juba kadunud nende teadmusest, kes on Jeruusalemmas. Jah, suurem osa kõigist suguharudest on ära viidud; ja nad on hajutatud sinna-tänna mere saartele; ja kus nad on, ei tea meist keegi; me teame vaid seda, et nad on ära viidud.
- 5 Ja sellest ajast saadik, kui nad ära viidi, on neid asju nende kohta prohvetlikult kuulutatud, ja ka nende kohta, keda edaspidi hajutatakse ja aetakse segadusse Iisraeli Püha pärast; sest nad teevad oma südame kõvaks tema vastu; mispärast, nad hajutatakse kõigi rahvaste sekka ja nad on kõikide inimeste viha all.
- 6 Ometi, pärast seda, kui paganad on nende eest hoolitsenud ja Issand on tõstnud oma käe paganate kohale ja seadnud nad lipuks, ja nende lapsi on kantud nende kätel ja nende tütreid on kantud nende õlgadel, vaata, need asjad, millest on räägitud, on ajalikud; sest nõnda on Issanda lepingud meie isadega; ja sellega mõeldakse meid tulevastel päevadel ja ka kõiki meie vendi, kes on Iisraeli kojast.
- 7 Ja see tähendab, et tuleb aeg, et pärast seda, kui terve Iisraeli koda on hajutatud ja segadusse aetud, et Issand Jumal kasvatab paganate seas üles vägeva rahva; jah, tööpoolest selle maa palgel, ja nad hajutavad meie seemne.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

- 8 Ja pärast seda, kui meie seeme on hajutatud, hakkab Issand Jumal tegema imepärast tööd paganate seas, mis on meie seemnele suure väärtusega; mispärast, seda võrreldakse nende kosutamisega paganate poolt ja kandmisega nende kätel ning õlgadel.
- 9 Ja see saab väärtuslikuks ka paganatele; ja mitte ainult paganatele, vaid kogu Iisraeli kojale, sest see teeb teatavaks taeva Isa lepingud Aabrahamiga, öeldes: Sinu seemne kaudu saavad õnnistatud kõik maa suguharud.
- 10 Ja ma soovin, mu vennad, et te teaksite, et kõik maa suguharud ei saa olla õnnistatud, kui ta ei paljasta oma käsivart kõigi rahvaste silme all.
- 11 Mispärast, Issand Jumal jätkab oma käsivarre paljastamist kõigi rahvaste silme all, et tuua esile oma lepingud ja oma evangeelium nendele, kes on Iisraeli kojast.
- 12 Mispärast, ta toob nad taas välja vangistusest ja nad kogutakse nende pärandmaadele; ja nad tuuakse välja varjust ja pimedusest; ja nad saavad teada, et Issand on nende Päästja ja nende Lunastaja, Iisraeli Vägev.
- 13 Ja selle suure ja jäleda kiriku, kogu maa hoora veri pöördub nende enda pea peale; sest nad sõdivad isekeskis ja mõök nende enda käest langeb nende enda pea peale ja nad joobuvad omaenda verest.
- 14 Ja kõik rahvad, kes sõdivad sinu vastu, oo Iisraeli koda, pööratakse üksteise vastu ja nad langevad isesellesse auku, mille nad kaevasid, et meelitada lõksu Issanda rahvast. Ja kõik, kes sõdivad Siioni vastu, hävitatakse, ja see suur hoor, kes on moonutanud Issanda õigeid teid, jah, see suur ja jäle kirik variseb põrmu ning selle langemine saab olema suur.
- 15 Sest vaata, ütleb prohvet, kiirelt tuleb aeg, mil Saatanal ei ole enam mingit võimu inimlaste südamele üle; sest see päev tuleb varsti, mil kõik uhked ja need, kes tegutsevad paheliselt, on kui kõrred, ja saabub päev, mil nad peavad saama põletatud.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

- 16 Sest varsti tuleb aeg, mil Jumala viha valatakse täiuses kõikide inimlaste peale; sest ta ei lase sündida, et pahelised hävitavad õigemeelsed.
- 17 Mispärast, ta hoiab õigemeelseid oma väega, olgu koguni nõnda, et tema viha peab täiuses tulema, ja õigemeelseid tuleb hoida koguni nende vaenlaste hävitamiseni tulega. Mispärast, õigemeelsed ei pea kartma; sest prohvet ütleb nõnda: Nad päästetakse, olgu koguni nagu tulega.
- 18 Vaata, minu vennad, ma ütlen teile, et see peab sündima varsti; jah, koguni peab tulema veri ja tuli ja suitsuvine; ja on paratamatu, et see sünnib selle maa pinnal ja see tuleb inimestele lihas, kui on nõnda, et nad teevad oma südame kõvaks Iisraeli Püha vastu.
- 19 Sest vaata, õigemeelsed ei hukku; sest kindlasti peab tulema aeg, mil kõik need, kes võitlevad Siioni vastu, lõigatakse ära.
- 20 Ja Issand valmistab kindlasti oma rahvale tee, et täide saata Moosese sõnad, mida ta rääkis, öeldes: Issand, teie Jumal kasvatab teile prohveti, minu sarnase; teda kuulake kõiges, mis ta teile ütleb. Ja sünnib, et kõik need, kes ei taha kuulata seda prohvetit, lõigatakse rahva seast ära.
- 21 Ja nüüd, mina, Nepi, teatan teile, et see prohvet, kellest Mooses rääkis, on Iisraeli Püha; mispärast, ta mõistab kohut õigemeelselt.
- 22 Ja õigemeelsed ei pea kartma, sest nemad on need, keda ei aeta segadusse. Vaid see on kuradi kuningriik, mis ehitatakse üles inimlaste seas, milline kuningriik on rajatud nende seas, kes on lihas –

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 sest kiirelt saabub aeg, mil kõik kirikud, mis on üles ehitatud kasu saamiseks, ja kõik, mis on ehitatud selleks, et saada võimu liha üle, ja need, mis on ehitatud, et võita lugupidamist maailma silmis, ja need, kes taotlevad liha himusid ja maailma asju ning panevad toime kõikisugu süütegusid; jah, lühidalt, kõik need, kes kuuluvad kuradi kuningriiki, on need, kes peavad kartma ja lõdisema ja värisema; nemad on need, kes peavad põrmu langema, ja nemad on need, kes peavad hävima kui kõrred; ja see on vastavalt prohveti sõnadele.

24 Ja kiirelt saabub aeg, mil õigemeelseid juhitakse kui vasikaid ja Iisraeli Püha peab valitsema ülemvõimus väe ja võimu ning suure hiilgusega.

25 Ja ta kogub oma lapsed maa neljast ilmakaarest; ja ta loeb kokku oma lambad ja nad tunnevad teda; ja on üks lambatara ja üks karjane; ja ta toidab oma lambaid ja temas nad leiavad endale söödamaa.

26 Ja tema rahva õigemeelsuse pärast ei ole Saatanal mingit võimu; mispärast, teda ei vabastata mitmeid aastaid, sest tal pole mingit võimu inimeste südamete üle, sest nad elavad õigemeelsuses ja valitseb Iisraeli Püha.

27 Ja nüüd, vaata, mina, Nepi, ütlen teile, et kõik see peab sündima lihas.

28 Ent vaata, kõik rahvused, hõimud, keeled ja rahvad elavad julgelt Iisraeli Pühas, kui on nõnda, et nad meelt parandavad.

29 Ja nüüd, mina, Nepi, lõpetan; sest ma ei söanda enam sellel teemal rohkemat rääkida.

30 Mispärast, minu vennad, ma tahan, et te teaksite, et see, mis on kirjutatud vaskplaatidele, on õige; ja need tunnistavad, et inimene peab olema sõnakuulelik Jumala käskudele.

31 Mispärast, te ei pea arvama, et mina ja mu isa oleme ainukesed, kes on tunnistanud ja ka õpetanud seda. Mispärast, kui te olete sõnakuulelikud käskudele ja peate vastu kuni lõpuni, saate te viimsel päeval päästetud. Ja nõnda see on. Aamen.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Teine Nefi raamat

*Aruanne Lebbi surmast. Nefi vennad hakkavad tal-
le vastu. Issand hoiatab Nefit, et ta peab labkuma
kõnnumaale. Tema teekond kõnnumaal ja nii edasi.*

2. Nefi 1

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui mina, Nefi, olin lõpetanud oma vendade õpetamise, rääkis ka meie isa Lehhi neile palju asju ja tuletas nendele meelde, kui suuri asju Issand on neile teinud, tuues nad välja Jeruusalemma maalt.
- 2 Ja ta rääkis neile nende vastuhakust vete peal ja Jumala halastusest nende ellujätmisel, et meri neid ei neelanud.
- 3 Ja ta rääkis neile ka töötatud maast, mille nad olid saanud – kui halastav oli Issand olnud, hoiatades meid, et me peaksime Jeruusalemma maalt põgene-
ma.
- 4 Sest vaata, ütles ta, ma olen näinud nägemust, millest ma tean, et Jeruusalemm on hävitatud; ja kui me oleksime jäänud Jeruusalemma, oleksime meie samuti hukkunud.
- 5 Aga, ütles ta, vaatamata meie kannatustele oleme me saanud töötatud maa, maa, mis on kõikidest maadest parim; maa, mille kohta Issand Jumal on teinud minuga lepingu, et see maa saab minu seemne pärisosaks. Jah, Issand on andnud lepinguga selle maa minule ja minu lastele igaveseks ning samuti ka kõikidele nendele, kes Issanda käega juhatakse välja teistelt maadelt.
- 6 Mispärast, mina, Lehhi, kuulutan prohvetlikult vastavalt Vaimule, mis on minu sees, et keegi ei tule sellele maale ilma, et Issanda käsi neid tooks.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Mispärast, see maa on pühitsetud selle jaoks, kelle ta toob. Ja kui on nõnda, et nad teenivad teda vastavalt käskudele, mis ta on andnud, siis on see neile vabaduse maa; mispärast, neid ei viida kunagi vangistusse; ent kui nõnda sünnib, siis on see süütegude tõttu; sest kui maa kubiseb süütegudest, saab see olema nende pärast neetud, aga õigemeelsete jaoks on see õnnistatud igavesti.

8 Ja vaata, tark on hoida seda maad veel varjul teiste rahvaste teadmuse eest; sest vaata, paljud rahvad ujutaksid selle maa üle, nii et sinna ei jääks enam ruumi pärisosa jaoks.

9 Mispärast, mina, Lehi, olen saanud lubaduse, et kuivõrd need, kelle Issand Jumal toob välja Jeruusalemma maalt, peavad kinni tema käskudest, saadab neid selle maa palgel edu; ja neid hoitakse varjus kõikide teiste rahvaste eest, et nad võiksid võtta selle maa oma valdusesse. Ja kui on nõnda, et nad peavad kinni tema käskudest, on nad selle maa palgel õnnistatud ja pole kedagi, kes neid häiriks või võtaks neilt nende pärandmaad; ja nad elavad julgelt igavesti.

10 Ent vaata, kui tuleb aeg, et nad kalduvad uskmatusse, pärast seda, kui nad on Issanda käest vastu võtnud nii suured õnnistused – kui nad teavad maailma ja kõigi inimeste loomisest, teades Issanda suurtest ja imepärastest töödest maailma loomisest peale; kui neile on antud vägi teha kõiki asju usus; kui neil on kõik käsud algusest peale ja nad on toodud tema lõpmatu headusega sellele väärtuslikule töötatud maale – vaata, ma ütlen, kui saabub päev, mil nad hülgavad Iisraeli Püha, tõelise Messia, oma Lunastaja ja oma Jumala, vaata, lasuvad nende peal tema kohtumõistmised, kes on õiglane.

11 Jah, ta toob nende juurde teised rahvad ja annab võimu nendele, ja ta võtab neilt ära nende maavaldused, ja ta laseb neid hajutada ja lüüa.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 Jah, ühest põlvkonnast teise on nende seas verevalamised ja suured nuhtlused; mispärast, mu pojad, ma tahan, et te peaksite meeles; jah, ma tahan, et te võtaksite kuulda mu sõnu.
- 13 Oo, et te ärkaksite; ärkaksite sügavast unest, jah, koguni põrguunest ja raputaksite endalt jubedad ahelad, millega te olete seotud, mis on ahelad, mis seovad inimlapse, nii et nad viiakse ära vangidena alla igavesse häda ja viletsuse kuristikku.
- 14 Ärgake! Ja tõuske põrmust ning kuulake oma võbiseva vanema sõnu, kelle jäsemed te peate varsti panema külma ja vaiksesse hauda, kust ei pöördu tagasi ükski rändur; veel mõned päevad ja ma lähen kõige maailma teed.
- 15 Ent vaata, Issand on lunastanud mu hinge põrgust; ma olen näinud tema hiilgust ja tema armastuse käsivarred on igavesti ümber minu.
- 16 Ja ma soovin, et teil oleks meeles täita Issanda määrusi ja kohtuotsuseid; vaata, see on vaevanud mu hinge algusest peale.
- 17 Aeg-ajalt on mu süda olnud murest raske, sest ma olen kartnud, et teie kõvasüdamelisuse pärast toob Issand, teie Jumal, teie peale oma viha täiuse, nii et teid lõigatakse ära ja hävitatakse igaveseks;
- 18 või et teie peale tuleb mitmeks põlveks needus ja teid nuheldakse mõõga ja näljaga ning vihatakse ja juhitakse kuradi tahtmist ja vangistust mööda.
- 19 Oo mu pojad, ärgu tulgu need asjad teie peale, vaid olge Issanda valitud ja soositud rahvas! Ent vaata, tema tahtmine sündigu; sest tema teed on õigemeelsus igavesti.
- 20 Ja ta on öelnud: Kuivõrd te peate kinni minu käskudest, saadab teid maal edu, aga kuivõrd te ei pea kinni minu käskudest, lõigatakse teid minu juurest ära.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

21 Ja nüüd, et minu hing teie üle rõõmustaks ja mu süda jätaks selle maailma, tundes head meelt teie pärast, et ma ei peaks minema hauda kurvastuse ja muurega, siis tõuske põrmust, mu pojad, ja olge mehed, olge kindlad üksmeeles ja südames, ühinenud kõigis asjades, et te ei langeks vangistusse.

22 Et teid ei neetaks valusa needusega; ja samuti, et te ei tõmbaks endale õiglase Jumala meelepaha enda hävinguks, jah, mõlema, hinge ja keha igaveseks hävinguks.

23 Ärgake, mu pojad; pange selga õigemeelsuse kaitserüü! Raputage maha ahelad, millega te olete seotud, ja tulge välja varjust ning tõuske põrmust!

24 Ärge hakake enam vastu oma vennale, kelle nägemused on olnud hiilgavad ja kes on käskudest kinni pidanud sellest ajast saadik, kui me lahkusime Jeruusalemmast; ja kes on olnud tööriistaks Jumala käes, et tuua meid tõtatud maale; sest kui poleks olnud teda, oleksime me kõnnumaal nälja tõttu hukkunud; ometi olete püüdnud teie temalt elu võtta; jah, ja ta on kannatanud teie pärast palju muret.

25 Ja ma kardan ja värisen üliväga teie pärast, et tal tuleb taas kannatada, sest vaata, te olete süüdistanud teda, et ta on püüdnud saada teie üle väge ja võimu; kuid ma tean, et ta ei ole püüdnud saada ei väge ega võimu teie üle, vaid ta on taotlenud Jumala au ja teie endi igavest heaolu.

26 Ja te olete nurisenud selle üle, et ta on olnud teiega otsekohene. Te ütlete, et ta on olnud terav; te ütlete, et ta on olnud teie peale vihane; kuid vaata, tema teravus oli temas olnud Jumala sõna väe teravus; ja see, mida te nimetate vihaks, oli tõde vastavalt sellele, mis on Jumalas, mida ta ei saanud tagasi hoida, kuulutades julgelt teie süütegudest.

27 Ja on paratamatu, et Jumala vägi on temaga, kogu selleni välja, et tema käsib ja teie peate kuuletuma. Ent vaata, see ei olnud tema, vaid see oli Issanda Vaim, mis oli temas, mis avas ta suu kõnelemiseks, nii et ta ei saanud seda sulgeda.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

- 28 Ja nüüd, mu poeg Laaman ja ka Lemuel ja Sam ja samuti mu pojad, kes on Ismaeli pojad, vaadake, kui te võtate kuulda Nephi häält, siis te ei hukku. Ja kui te võtate teda kuulda, siis ma jätan teile õnnistuse, jah, nimelt oma esimese õnnistuse.
- 29 Aga kui te ei võta teda kuulda, võtan ma oma esimese õnnistuse ära, jah, tõepoolest oma õnnistuse, ja see jääb siis tema peale.
- 30 Ja nüüd, Soram, ma räägin sinule: Vaata, sa oled Laabani teenija; ometi on sind Jeruusalemma maalt välja toodud ja ma tean, et sa oled mu poja Nephi tõeline sõber igavesti.
- 31 Mispärast, kuna sa oled olnud ustav, saab sinu seeme õnnistatud koos tema seemnega, nii et nad elavad selle maa palgel kaua ja neid saadab edu; ja mitte miski peale süütegude nende seas ei või kahjustada ega segada nende edu selle maa palgel igavesti.
- 32 Mispärast, kui te peate kinni Issanda käskudest, siis on Issand pühitsenud selle maa, et sinu seemnel oleks siin koos minu poja seemnega turvaline.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2. Nefi 2

- 1 Ja nüüd, Jaakob, ma räägin sinule: Sina oled minu esmasündinu minu viletsuspäevadel kõnnumaal. Ja vaata, oma lapsepõlves oled sa kannatanud vaeva ja palju muret oma vendade jõhkruise pärast.
- 2 Ometi, Jaakob, minu esmasündinu kõnnumaal, sa tunnend Jumala suurust ja ta pühitseb sinu kannatused sinule kasuks.
- 3 Mispärast, õnnistatud saab sinu hing ja sa elad julgelt oma venna Nefiga; ja sinu päevad kuluvad sinu Jumala teenistuses. Mispärast, ma tean, et sind on lunastatud sinu Lunastaja õigemeelsuse tõttu; sest sa oled näinud, et kui aeg saab täis, tuleb ta inimestele päästet tooma.
- 4 Ja sa oled oma nooruses näinud tema hiilgust; mispärast, sa oled õnnistatud just nagu need, keda ta teenib lihas; sest Vaim on seesama eile, täna ja igavesti. Ja tee on ette valmistatud inimese langemisest peale ja pääste on vabalt saadaval.
- 5 Ja inimesed on saanud piisavalt juhatust, et eristada head halvast. Ja inimestele on antud seadus. Ja seaduse järgi ei ole ükski liha õigeks mõistetud ehk seaduse järgi on inimesed ära lõigatud. Jah, ajaliku seaduse järgi olid nad ära lõigatud; ja ka vaimse seaduse järgi kaotavad nad selle, mis on hea, ning saavad igavesti õnnetuks.
- 6 Mispärast, lunastus tuleb Pühas Messias ja tema kaudu, sest tema on täis armu ja tõde.
- 7 Vaata, ta annab end patuohvriks, et täita seaduse nõudmised kõikide nende eest, kellel on murtud süda ja kahetsev vaim, ja mitte kellegi teise eest ei saa seaduse nõudmisi täita.
- 8 Mispärast, kui tähtis on teha need asjad teatavaks maailma elanikele, et nad võiksid teada, et ükski liha ei saa elada Jumala juures muidu, kui ainult Püha Messia teenete ja halastuse ja armulikkuse läbi, kes annab ära oma elu lihas ja võtab selle taas Vaimu väe läbi, et ta võiks teoks teha surnute ülestõusmise, olles esimene, kes tõuseb.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

- 9 Mispärast, ta on esikvili Jumalale, kuivõrd ta kostab kõikide inimlaste eest; ja need, kes temasse usuvad, saavad päästetud.
- 10 Ja kuna kostetakse kõikide eest, tulevad kõik inimesed Jumala juurde; mispärast, nad seisavad tema ees, et ta mõistaks nende üle kohut vastavalt tõele ja pühadusele, mis temas on. Mispärast, seaduse nõudmised, mis Püha on andnud määratud karistuse pealepanemiseks, milline määratud karistus on vastand sellele määratud õnnele, et täita lepituse nõudmised –
- 11 sest on paratamatu, et kõigis asjades on vastandlikkus. Kui ei oleks nõnda, mu esmasündinu kõnnu maal, siis ei saaks olla ei õigemeelsust ega pahelisust, ei pühadust ega viletsust, ei head ega halba. Mispärast, kõik asjad peavad olema paratamatult tervikuks ühendatud, mispärast, kui kõik oleks ainult üks ja sama, peaks see jääma kui surnuks; sellel ei oleks ei elu ega surma, ei rikutust ega rikkumatust, ei õnne ega viletsust, ei tajumist ega tajumatust.
- 12 Mispärast, see oleks loodud eimillekski; mispärast selle loomisel ei oleks mingit otstarvet. Mispärast, see hävitaks Jumala tarkuse ja tema igavesed eesmärgid ja samuti Jumala väe ja halastuse ja õigluse.
- 13 Ja kui te ütlete, et ei ole seadust, siis te ütlete ka, et ei ole pattu. Kui te ütlete, et ei ole pattu, siis te ütlete ka, et ei ole õigemeelsust. Ja kui ei ole õigemeelsust, siis ei ole ka õnne. Ja kui ei ole õigemeelsust ega õnne, siis ei ole karistust ega viletsust. Ja kui neid asju ei ole, siis ei ole Jumalat. Ja kui ei ole Jumalat, siis ei ole meid ega ka maad; sest siis ei oleks saanud olla asjade loomist, ei tegutsema ega mõjutatud saama; mispärast, kõik oleks kadunud olematusse.
- 14 Ja nüüd, mu pojad, ma räägin teile neid asju teie kasuks ja õpetuseks; sest Jumal on olemas ja ta on loonud kõik asjad, nii taevad kui maa ja kõik, mis neis on, nii asjad, mis tegutsevad, kui asjad, mis on mõjutatavad.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

- 15 Ja et viia täide oma igavesed eesmärgid inimese suhtes, siis pärast seda, kui ta oli loonud meie esimesed vanemad ja väljaloomad ja taevalinnud ja lühidalt kõik asjad, mis on loodud, oli paratamatu, et oleks olemas vastandlikkus; nimelt keelatud vili vastandina elupuule; üks magus ja teine kibe.
- 16 Mispärast, Issand Jumal andis inimesele vabaduse ise tegutseda. Mispärast, inimene ei saanud ise tegutseda ilma, et teda ahvatleks üks või teine.
- 17 Ja mina, Lehi, pean arvama selle põhjal, mida ma olen lugenud, et Jumala ingel vastavalt sellele, mis on kirjutatud, on taevast langenud, mispärast, temast sai kurat, kuna ta otsis seda, mis on Jumala silmis halb.
- 18 Ja kuna ta oli taevast langenud ning saanud alati-seks õnnetuks, püüdis ta samuti õnnetuks teha kogu inimkonda. Mispärast, ta ütles Eevale, jah, nimelt see vana madu, kes on kurat, kes on kõikide valede isa, mispärast ta ütles: Söö seda keelatud vilja ja sa ei sure, vaid saad olema nagu Jumal, teades head ja halba!
- 19 Ja pärast seda, kui Aadam ja Eeva olid söönud keelatud vilja, aeti nad Eedeni aiast välja maad harima.
- 20 Ja neile sündisid lapsed; jah, tõepoolest, kogu maa perekond.
- 21 Ja inimlaste päevi pikendati Jumala tahtmist mööda, et nad võiksid parandada meelt kuni nad on lihas; mispärast, nende seisund sai prooviseisundiks ja nende aega pikendati vastavalt käskudele, mis Issand Jumal inimlastele andis. Sest ta andis käsu, et kõik inimesed peavad meelt parandama, sest ta näitas kõikidele inimestele, et nad on kadunud oma vanemate üleastumise pärast.
- 22 Ja nüüd, vaata, kui Aadam ei oleks käsust üle astunud, ei oleks ta langenud, vaid oleks jäänud edasi Eedeni aeda. Ja kõik asjad, mis on loodud, oleksid pidanud jääma samasse seisundisse, milles nad olid pärast nende loomist; ja need oleksid pidanud nii jääma igaveseks ja olema ilma lõputa.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 Ja nad ei oleks saanud lapsi; mispärast nad oleksid jäänud süütuse seisundisse, tundmata rõõmu, sest nad ei tundnud viletsust; tegemata head, sest nad ei tundnud pattu.

24 Ent vaata, kõik asjad on tehtud tema tarkuse järgi, kes teab kõiki asju.

25 Aadam langes, et inimesed võiksid olla, ja inimesed on, et nad võiksid tunda rõõmu.

26 Ja Messias tuleb, kui aeg saab täis, et ta võiks lunastada inimlapsed langemisest. Ja kuna nad on langemisest lunastatud, on nad saanud igavesti vabaks, eristades head halvast, et tegutseda ise ja mitte lasta end mõjutada muust kui vaid seaduse karistusest sellel suurel ja viimisel päeval vastavalt käskudele, mis Jumal on andnud.

27 Mispärast, inimesed on vabad vastavalt lihale ja neile on antud kõik asjad, mis on inimesele otstarbekad. Ja nad on vabad, et valida vabadust ja igavest elu kõikide inimeste suure Vahemehe kaudu või valida vangistus ja surm vastavalt kuradi vangistusele ja väele, sest tema püüab teha kõik inimesed sama õnnetuks, nagu ta ise on.

28 Ja nüüd, minu pojad, ma tahan, et te vaataksite suure Vahemehe poole ja võtaksite kuulda tema suuri käske; ja oleksite ustavad tema sõnadele ning valiksite igavese elu tema Püha Vaimu tahtmist mööda;

29 ega valiks igavest surma liha tahtmist ja halba mööda, mis selles on, mis annab kuradi vaimule väe vangistada, et viia teid alla põrgusse, et ta võiks valitseda teie üle omaenda kuningriigis.

30 Ma olen rääkinud need mõned sõnad teile kõigile, mu pojad, oma prooviaja viimsetel päevadel ja ma olen valinud hea osa vastavalt prohveti sõnadele. Mul ei ole muud eesmärki kui teie hingede igavikuline heaolu. Amen.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2. Nefi 3

- 1 Ja nüüd, ma räägin sinule, Joosep, mu viimasena sündinu. Sa sündisid minu kannatuste kõnnumaal, jah, sinu ema sünnitas sind minu kõige suurema mu-re päevadel.
- 2 Ja pühitsegu Issand selle maa, mis on kõige hinnalitem maa, ka sinule, pärisosaks sinule ja pärisosaks sinu seemnele koos sinu vendadega sinu turvalisuse nimel igavesti, kui on nõnda, et te peate kinni Iisraeli Püha käskudest.
- 3 Ja nüüd, Joosep, mu viimasena sündinu, kelle ma olen välja toonud oma kannatuste kõnnumaalt, Issand õnnistagu sind igavesti, sest sinu seemet ei hävitata täielikult.
- 4 Sest vaata, sina oled minu niuete vilj; ja mina olen selle Joosepi järglane, kes viidi vangina Egiptusesse. Ja suured olid Issanda lepingud, mis ta sõlmis Joosepiga;
- 5 mispärast, Joosep nägi tõepoolest meie aega. Ja ta sai Issandalt lubaduse, et tema niuete viljast kasvatab Issand Jumal üles Iisraeli kojale õigemeelse oksa; mitte Messia, vaid oksa, mis murtakse ära, kuid mida peetakse ometi meeles Issanda lepingutes, et Messias saaks neile ilmsiks tehtud viimsel ajal väe vaimus, et tuua nad välja pimedusest valgusesse – jah, välja varjatud pimedusest ja välja vangistusest vabadusse.
- 6 Sest Joosep tõepoolest tunnistas, öeldes: Issand, minu Jumal, kasvatab üles nägija, kes on parim nägija minu niuete viljale.
- 7 Jah, Joosep tõepoolest ütles: Nõnda ütleb Issand minule: Ma kasvatan sinu niuete viljast üles parima nägija; ja ta saab olema sinu niuete vilja seas kõrgelt hinnatud. Ja ma annan temale käsu, et ta teeks töö sinu niuete viljale, oma vendadele, mis on neile suure väärtusega, kuni selleni välja, et toob nad teadmisele lepingutest, mis ma olen teinud sinu isadega.
- 8 Ja ma annan talle käsu, et ta ei teeks muud tööd kui seda tööd, mida mina tal käsin. Ja ma teen tema oma silmis suureks, sest ta teeb minu tööd.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

- 9 Ja ta on suur nagu Mooses, kelle, ma olen öelnud, kasvatan ma teile üles, et vabastada oma rahvas, oo Iisraeli koda.
- 10 Ja Moosese ma kasvatan üles, et vabastada sinu rahvas Egiptuse maalt.
- 11 Aga nägija kasvatan ma üles sinu niuete viljast; ja ma annan temale väe tuua esile minu sõna sinu niuete seemnele – ja mitte ainult, et tuua esile minu sõna, ütleb Issand, vaid et ka veenda neid minu sõnas, mida on nende seas juba levitatud.
- 12 Mispärast, sinu niuete vili kirjutab ja Juuda niuete vili kirjutab; ja see, mida kirjutab sinu niuete vili, ja samuti see, mida kirjutab Juuda niuete vili, kasvab kokku, et lükata ümber valeõpetused ja vaigistada tülid ja kehtestada sinu niuete vilja seas rahu ning tuua nad viimsel ajal teadmisele oma isadest ja ka teadmisele minu lepingutest, ütleb Issand.
- 13 Ja nõrkusest tehakse ta tugevaks sel päeval, mil mu töö algab kõikide minu rahvaste seas, et taastada sind, oo Iisraeli koda, ütleb Issand.
- 14 Ja nõnda kuulutas Joosep prohvetlikult, öeldes: Vaata, seda nägijat Issand õnnistab, ja need, kes püüavad teda hävitada, aetakse segadusse, sest see lubadus, mille ma olen Issandalt saanud oma niuete vilja kohta, täitub. Vaata, ma olen kindel selle lubaduse täitumises.
- 15 Ja teda kutsutakse minu järgi; ja see on tema isa nime järgi. Ja ta saab minu sarnaseks; sest see, mille Issand toob esile tema käega, toob Issanda väe läbi pääste minu rahvale.
- 16 Jah, nõnda kuulutas Joosep prohvetlikult: Ma olen selles asjas kindel, nimelt nagu ma olen kindel Moosese kohta antud lubaduses; sest Issand on mulle öelnud: Ma hoian sinu seemet igavesti.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

- 17 Ja Issand ütles: Ma kasvatan üles Moosese ja ma annan temale väe tema sauas; ja ma annan talle kirjutamisvõime. Siiski ma ei vabasta ta keelt, et ta räägiks palju, sest ma ei tee teda vägevaks kõnelemises. Aga ma kirjutatan talle oma seaduse omaenda käe sõrmega; ja ma teen temale eestkõneleja.
- 18 Ja Issand ütles mulle veel: Ma kasvatan üles sinu niuete viljale; ja ma teen talle eestkõneleja. Ja mina, vaata, ma lasen tal kirjutada sinu niuete vilja kirjatöö sinu niuete viljale; ja sinu niuete eestkõneleja kuulutab seda.
- 19 Ja sõnad, mis ta kirjutab, on sõnad, mida ma pean oma tarkuses otstarbekaks minema sinu niuete viljale. Ja sinu niuete vili oleks otsekui hüüdnud neile põrmust; sest ma tean nende usku.
- 20 Ja nad hüüavad põrmust; jah, nimelt meeleanandust oma vendadele koguni pärast seda, kui neist on läinud mööda paljud põlvkonnad. Ja sünnib, et nende hüüd kostab koguni nende sõnade lihtsuses.
- 21 Nende usu tõttu lähevad nende sõnad edasi minu suust nende vendadele, kes on sinu niuete vili; ja nende sõnade nõrkuse teen ma tugevaks nende usuga, et meeles pidada minu lepingut, mille ma tegin sinu isadega.
- 22 Ja nüüd, vaata, mu poeg Joosep, niiviisi kuulutas prohvetlikult minu vana aja isa.
- 23 Mispärast, tänu sellele lepingule, oled sa õnnistatud; sest sinu seemet ei hävitata, sest nad võtavad kuulda raamatu sõnu.
- 24 Ja nende seast tõuseb esile üks vägev, kes teeb palju head nii sõnas kui teos, olles Jumala käes tööriistaks, et teha ülimalt suure usuga vägevaid imetegusid ja et teha seda, mis on Jumala silmis suur, tuues Iisraeli kojale ja sinu vendade seemnele suurt taastamist.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Ja nüüd, õnnistatud oled sina, Joosep. Vaata, sa oled väike, mispärast, võta kuulda oma venna Nefi sõnu ja sinule sünnib tõepoolest vastavalt sõnadele, mis ma olen rääkinud. Pea meeles oma sureva isa sõnu! Aamen.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2. Nefi 4

- 1 Ja nüüd, mina, Nefi, räägin nendest prohvetlikest kuulutustest, mis minu isa on rääkinud Joosepist, kes viidi ära Egiptusesse.
- 2 Sest vaata, ta tõepoolest kuulutas prohvetlikult kogu oma seemne kohta. Ja prohvetlikest kuulutustest, mis ta kirjutas, ei ole palju suuremaid. Ja ta kuulutas prohvetlikult meist ja meie tulevastest põlvkondadest; ja need on kirjutatud vaskplaatidele.
- 3 Mispärast, kui mu isa oli lõpetanud rääkimise Joosepi prohvetlikest kuulutustest, kutsus ta Laamani lapsed – tema pojad ja tema tütreid – ning ütles nendele: Vaadake, mu pojad ja mu tütreid, kes te olete minu esmasündinu pojad ja tütreid, ma soovin, et te hoiaksite oma kõrva lahti minu sõnadele.
- 4 Sest Issand Jumal on ütelnud seda: Kuivõrd te peate kinni minu käskudest, saadab teid sellel maal edu; ja kuivõrd te ei pea kinni minu käskudest, lõigatakse teid minu juurest ära.
- 5 Aga vaadake, mu pojad ja mu tütreid, ma ei saa minna oma hauda ilma, et ma jätaaksin teile õnnistuse; sest vaata, ma tean, et kui teid on kasvatatud kõndima õigel teel, siis ei lahku te sellelt.
- 6 Mispärast, kui te olete neetud, vaata, ma jätan teile oma õnnistuse, et see needus võetakst teilt ära ja vastutus pandaks teie vanemate peade peale.
- 7 Mispärast, minu õnnistuse tõttu ei lase Issand Jumal sündida, et te hukkute; mispärast, ta on teie ja teie seemne vastu halastav igavesti.
- 8 Ja sündis, et pärast seda, kui minu isa oli lõpetanud rääkimise Laamani poegadele ja tütardele, lasi ta tuua enda ette Lemueli pojad ja tütreid.
- 9 Ja ta rääkis nendele, öeldes: Vaadake, mu pojad ja mu tütreid, kes te olete mu teise poja pojad ja tütreid; vaadake, ma jätan teile sama õnnistuse, mille ma jätsin Laamani poegadele ja tütardele; mispärast, teid ei hävitata täielikult, vaid lõpuks saab teie seeme õnnistatud.
- 10 Ja sündis, et kui mu isa oli lõpetanud nendele rääkimise, vaata, rääkis ta Ismaeli poegadele; jah, ja kogu tervele tema kodakonnale.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

- 11 Ja pärast seda, kui ta oli lõpetanud nendele rääkimise, rääkis ta Samile, öeldes: Õnnistatud olete sina ja sinu seeme, sest sina pärid maa nagu sinu vend Nefi. Ja sinu seeme arvatakse tema seemne hulka; ja sina saad olema otsekui sinu vend ja sinu seeme otsekui tema seeme; ja sina oled õnnistatud kõik oma päevad.
- 12 Ja sündis, et pärast seda, kui mu isa Lehhi oli rääkinud kogu oma kodakonnale vastavalt oma südame tunnetele ja Issanda Vaimule, mis oli temas, ta jäi vanaks. Ja sündis, et ta suri ja ta maeti maha.
- 13 Ja sündis, et ei kulunud kuigi palju päevi pärast tema surma, kui Laaman ja Lemuel ja Ismaeli pojad said minu peale vihaseks Issanda manitsuste pärast.
- 14 Sest mina, Nefi, olin sunnitud rääkima neile vastavalt tema sõnale; sest ma olin rääkinud neile palju asju, nagu ka minu isa enne oma surma; palju nendest sõnadest on kirjutatud minu teistele plaatidele; sest rohkem ajalugu puudutav osa on kirjutatud minu teistele plaatidele.
- 15 Ja nendele siin ma kirjutan oma hinge asju ja palju pühakirjakohti, mis on uurendatud vaskplaatidele. Sest minu hing tunneb heameelt pühakirjadest ja mu süda mõtiskleb nende üle ja kirjutab need oma lastele õppimiseks ja kasuks.
- 16 Vaata, minu hing tunneb heameelt Issanda asjade üle; ja mu süda mõtiskleb pidevalt asjade üle, mida ma olen näinud ja kuulnud.
- 17 Ometi, vaatamata Issanda suurele headusele, et ta näitas mulle oma suuri ja imepäraseid töid, hüüab mu süda: Oo, milline armetu inimene ma olen! Jah, mu süda on kurb mu liha pärast; mu hing on ahastuses minu süütegude pärast.
- 18 Minu ümber on kiusatused ja patud, mis mind nii kergesti tõkestavad.
- 19 Ja kui ma ihkan rõõmustada, oigab mu süda mu pattude pärast; ometi ma tean, kelle peale ma olen lootnud.
- 20 Mu Jumal on olnud mu tugi; ta on juhtinud mind läbi minu kannatustest kõnnumaal; ja ta on hoidnud mind suure sügavuse vete peal.
- 21 Ta on täitnud mind oma armastusega, koguni minu liha hävimiseni välja.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

22 Ta on segadusse ajanud minu vaenlased, pannes nad minu ees värisema.

23 Vaata, ta on kuulnud minu hüüet päeval ja nägemustega on ta andnud mulle teadmist öösel.

24 Ja päeval olen ma saanud tema ees julgust vägevas palves; jah, ma olen saatnud oma hääle üles kõrgustesse; ja inglid tulid alla ning teenisid mind.

25 Ja tema Vaimu tiivad on kandnud mu keha ära ülimalt kõrgetele mägedele. Ja minu silmad on näinud suuri asju; jah, nimelt liiga suuri inimese jaoks; seepärast kästi mul sellest mitte kirjutada.

26 Oo, siis, kui ma olen näinud nii suuri asju, kui Issand oma suures alandumises inimlaste heaks on tulnud inimeste juurde nii suure halastusega, miks peab minu süda nutma ja minu hing viibima kurbusse orus ning minu liha hääbuma ja minu jõud raugema minu kannatuste pärast?

27 Ja miks peaksin ma alistuma patule oma liha pärast? Jah, miks pean ma järele andma kiusatustele, et kurjal oleks koht minu südames, et hävitada minu rahu ja vaevata minu hinge? Miks olen ma vihane oma vaenlase pärast?

28 Ärka, mu hing! Ära närtsi kauem patus! Rõõmusta, oo minu süda, ja ära enam anna paika minu hinge vaenlasele!

29 Ära vihastu taas minu vaenlaste pärast! Ära rauge, mu jõud, minu kannatuste pärast!

30 Rõõmusta, oo minu süda, ja hüüa Issanda poole ja ütle: Oo Issand, ma ülistan sind igavesti; jah, minu hing rõõmustab sinu üle, minu Jumal ja minu päästekalju.

31 Oo Issand, lunastad sa minu hinge? Vabastad sa mind minu vaenlaste käest? Teed sa mind selliseks, et ma hakkan värisema patu ilmnemisel?

32 Olgu põrgu väravad minu ees pidevalt suletud, sest minu süda on murtud ja minu vaim kahetsev! Oo Issand, ära sulge oma õigemeelsuse väravaid minu ees, et ma võiksin kõndida madala oru radadel, et ma võiksin kindlalt püsida tasasel teel.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

33 Oo Issand, ümbritsed sa mind oma õigemeelsuse rüüga? Oo Issand, valmistad sa tee minu põgenemiseks mu vaenlaste eest? Teed sa minu teeraja sirgeks minu ees? Ja ära aseta komistuskive minu teele, vaid puhasta minu tee minu ees ja ära takista minu teed, vaid minu vaenlase teid.

34 Oo Issand, ma olen usaldanud sind ja ma usaldan sind igavesti. Ma ei looda lihalikule käsivarrele, sest ma tean, et neetud on see, kes loodab lihalikule käsivarrele. Jah, neetud on see, kes loodab inimese peale ehk teeb liha oma käsivarreks.

35 Jah, ma tean, et Jumal annab heldelt sellele, kes palub. Jah, mu Jumal annab minule, kui ma ei palu vääriti; seepärast ma tõstan oma hääle üles sinu poole; jah, ma hüüan sind, mu Jumal, minu õigemeelsuse kalju. Vaata, minu hääl tõuseb sinu poole igavesti, minu kalju ja minu igavikuline Jumal. Aamen.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2. Nefi 5

- 1 Vaata, sündis, et mina, Nefi, hüüdsin palju Issanda, oma Jumala poole oma vendade viha pärast.
- 2 Ent vaata, nende viha minu vastu suurenes, nii et nad püüdsid võtta minult elu.
- 3 Jah, nad nurisesid minuga, öeldes: Meie noorem vend mõtleb meie üle valitseda; ja meil on olnud tema pärast palju katsumusi; mispärast, surmakem ta nüüd, et meid ei vaevataks enam tema sõnade pärast. Sest vaata, me ei taha lasta tal olla meie valitseja, sest valitsemine selle rahva üle kuulub meile, kes me oleme vanemad vennad.
- 4 Nüüd, ma ei kirjuta nendele plaatidele kõiki sõnu, millega nad minuga nurisesid. Ent on küllalt, kui öelda, et nad püüdsid võtta minult elu.
- 5 Ja sündis, et Issand hoiatas mind, et mina, Nefi, lahkuksin nende seast ja põgeneksin kõnnumaale ja samuti kõik need, kes tahavad minna koos minuga.
- 6 Mispärast, sündis, et mina, Nefi, võtsin oma pere, ja samuti Sorami ning tema pere ja Sami, oma vanema venna ning tema pere, ja Jaakobi ja Joosepi, oma nooremad vennad, ja ka oma õed ja kõik need, kes tahtsid tulla koos minuga. Ja kõik need, kes tahtsid tulla minuga, olid need, kes uskusid Jumala hoia-tusi ja ilmutusi; mispärast, nad võtsid kuulda minu sõnu.
- 7 Ja me võtsime oma telgid ja kõikisugu asjad, mis meil oli võimalik võtta, ning rändasime mitmeid päevi kõnnumaal. Ja kui me olime rännanud mitmeid päevi, panime me oma telgid üles.
- 8 Ja minu rahvas tahtis, et me nimetaksime selle paiga Nefiks; mispärast, me nimetasime selle Nefiks.
- 9 Ja kõik need, kes olid minuga, otsustasid kutsuda end Nefi rahvaks.
- 10 Ja me jälgisime, et peame kõigis asjus kinni Issanda kohtuotsustest ja määrustest ja käskudest vastavalt Moosese seadusele.
- 11 Ja Issand oli meiega ning meid saatis ülim edu, sest me külvasime seemneid ja me korjasime taas rikkaliku saagi. Ja me hakkasime kasvatama puduloste ja veisekarju ja kõikisugu loomi.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

- 12 Ja mina, Nefi, olin kaasa võtnud ka ülestähendus-
ed, mis on uurendatud vaskplaatidele, ja samuti kera
ehk kompassi, mis oli Issanda käega valmistatud mi-
nu isale vastavalt sellele, mis on kirjutatud.
- 13 Ja sündis, et meid hakkas saatma ülim edu ja me
hakkasime maal paljunema.
- 14 Ja mina, Nefi, võtsin Laabani mõõga ja tegin selle
järgi palju mõõku kartuses, et rahvas, keda kutsuti
nüüd laamanlasteks, võiks meile kallale tungida ja
meid hävitada, sest ma teadsin nende viha minu ja
mu laste ja nende vastu, keda kutsuti minu rahvaks.
- 15 Ja ma õpetasin oma rahvast ehitama hooneid ja
töötlemä igal viisil puud ja rauda ja vaske ja pronksi
ja terast ja kulda ja hõbedat ja hinnalisi metalle, mi-
da oli suurel hulgal.
- 16 Ja mina, Nefi, ehitasin templi; ja ma tegin selle
Saalomoni templi eeskujul, ainult et seda ei ehitatud
nii paljudest hinnalistest asjadest, sest neid sellel
maal ei leidunud, mispärast, seda ei saanud ehitada
Saalomoni templi sarnaseks. Kuid ehitusstiil oli nagu
Saalomoni templil ja valmistusviis ülimalt oskuslik.
- 17 Ja sündis, et mina, Nefi, lasin oma rahval olla töö-
kas ning oma kätega vaeva näha.
- 18 Ja sündis, et nad tahtsid, et mina oleksin nende
kuningas. Aga mina, Nefi, soovisin, et neil ei oleks
kuningat; ometi tegin ma nende heaks kõik, mis oli
minu võimuses.
- 19 Ja vaata, minu vendade jaoks olid Issanda sõnad
täide läinud, mida ta nende kohta rääkis, et minust
saab nende valitseja ja nende õpetaja. Mispärast, ma
olin olnud nende valitseja ja õpetaja vastavalt
Issanda käskudele kuni selle ajani, mil nad püüdsid
minult elu võtta.
- 20 Mispärast, oli täide läinud Issanda sõna, mida ta
rääkis mulle, öeldes nii: Kuivõrd nad ei taha võtta
kuulda sinu sõnu, lõigatakse nad Issanda juurest ära.
Ja vaata, nad lõigati tema juurest ära.

And I, Nephi, had also brought the records which
were engraven upon the plates of brass; and also the
ball, or compass, which was prepared for my father
by the hand of the Lord, according to that which is
written.

And it came to pass that we began to prosper ex-
ceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and
after the manner of it did make many swords, lest by
any means the people who were now called
Lamanites should come upon us and destroy us; for I
knew their hatred towards me and my children and
those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and
to work in all manner of wood, and of iron, and of
copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of
silver, and of precious ores, which were in great
abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did con-
struct it after the manner of the temple of Solomon
save it were not built of so many precious things; for
they were not to be found upon the land, wherefore,
it could not be built like unto Solomon's temple. But
the manner of the construction was like unto the
temple of Solomon; and the workmanship thereof
was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my
people to be industrious, and to labor with their
hands.

And it came to pass that they would that I should
be their king. But I, Nephi, was desirous that they
should have no king; nevertheless, I did for them ac-
cording to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been ful-
filled unto my brethren, which he spake concerning
them, that I should be their ruler and their teacher.
Wherefore, I had been their ruler and their teacher,
according to the commandments of the Lord, until
the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled
which he spake unto me, saying that: Inasmuch as
they will not hearken unto thy words they shall be
cut off from the presence of the Lord. And behold,
they were cut off from his presence.

21 Ja ta lasi nende peale tulla needusel, jah, nimelt raskel needusel nende süütegude pärast. Sest vaata, nad olid teinud oma südamed tema vastu kõvaks, nii et need olid muutunud kui ränikiviks; mispärast, kuna nad olid valged ja ülimalt kenad ja veetlevad, lasi Issand Jumal nende nahal muutuda tumedaks, et nad ei oleks minu rahvale ahvatlevad.

22 Ja nõnda ütleb Issand Jumal: Ma lasen neil muutada sinu rahvale vastikuks, kui nad ei paranda meelt oma süütegudest.

23 Ja neetud saab selle seeme, kes seguneb nende seemnega, sest nad saavad neetud just nimelt sama needusega. Ja seda rääkis Issand, ja nii sai tehtud.

24 Ja needuse pärast, mis oli nende peal, sai neist laisk rahvas täis kurjust ja kavalust, ja nad jahtisid kõnnumaal ulukeid.

25 Ja Issand Jumal ütles mulle: Neist saab roosk sinu seemnele, et ärgitada neid mind meeles pidama; ja kuivõrd nad ei pea mind meeles ega võta kuulda minu sõnu, nuhtlevad nad neid koguni hävituseni välja.

26 Ja sündis, et mina, Nefi, pühitsesin Jaakobi ja Joosepi, et nad oleksid minu rahva maa preestrid ja õpetajad.

27 Ja sündis, et me elasime väga õnnelikult.

28 Ja kolmkümmend aastat oli möödunud ajast, kui me lahkusime Jeruusalemmast.

29 Ja mina, Nefi, olin siinamaani teinud ülestähendusi oma rahvast oma plaatidele, mis ma valmistasin.

30 Ja sündis, et Issand Jumal ütles mulle: Tee teised plaadid ja uurenda nendele palju asju, mis on minu silmis head, kasuks sinu rahvale!

31 Mispärast, mina, Nefi, et kuuletuda Issanda käskudele, läksin ja tegin need plaadid, mille peale ma olen uurendanud need asjad.

32 Ja ma uurendasin seda, mis on meelepärane Jumalale. Ja kui minu rahvale on meelepärased Jumala asjad, on neile meelepärased ka minu uurendused, mis on nendel plaatidel.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

33 Ja kui minu rahvas soovib teada üksikasjalikumat
osa minu rahva ajaloost, tuleb neil uurida minu teisi
plaate.

34 Ja on küllalt, kui öelda, et nelikümmend aastat on
möödunud ja meil on juba olnud sõdu ja tülisid oma
vendadega.

And if my people desire to know the more particu-
lar part of the history of my people they must search
mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had
passed away, and we had already had wars and con-
tentions with our brethren.

2. Nefi 6

- 1 Jaakobi, Nefi venna sõnad, mis ta rääkis Nefi rahvale:
- 2 Vaadake, mu armsad vennad, mina, Jaakob, keda Jumal on kutsunud ja pühitsenud ametisse oma püha korra järgi ning keda on õnnistanud mu vend Nefi, kelle peale te vaatate kui oma kuningale või kaitsjale ja kelle kaitsele te loodate; vaadake, te teate, et ma olen teile rääkinud väga paljudest asjadest.
- 3 Ometi räägin ma teile taas, sest minu sooviks on teie hingede heaolu. Jah, minu mure on teie pärast suur ja te teate seda ise, et see on alati olnud nõnda. Sest ma olen õhutanud teid täie usinusega; ja ma olen õpetanud teile oma isa sõnu; ja ma olen rääkinud teile kõikidest asjadest, mis on kirjutatud maailma loomisest alates.
- 4 Ja nüüd, vaata, ma tahan teile rääkida sellest, mis on, ja sellest, mis on tulemas; mispärast, ma loen teile Jesaja sõnu. Ja need on sõnad, mida mu vend tahis, et ma teile räägiksin. Ja ma räägin teile teie endi pärast, et te õpiksite ja annaksite au oma Jumala nimemele.
- 5 Ja nüüd, sõnad, mida ma loen, on need, mida Jesaja rääkis terve Iisraeli kohta; mispärast, neid võib kõrvutada teiega, sest te olete Iisraeli kojast. Ja Jesaja on rääkinud palju asju, mida võib kõrvutada teiega, kuna te olete Iisraeli kojast.
- 6 Ja nüüd, need on tema sõnad: Nõnda ütleb Issand Jumal: Vaata, ma tõstan oma käe paganatele ja püstitan oma lipu rahvastele, ja nad toovad su poegi oma kätel ja sinu tütreid kantakse nende õlgadel.
- 7 Ja kuningad on su lapsehoidjaid ja nende emadad sulle ammedeks; nad kummardavad silmili maha su ette ja lakuvad põrmu su jalgadelt ja sa saad teadma, et mina olen Issand, sest ei jää häbisse need, kes mind ootavad.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

- 8 Ja nüüd, mina, Jaakob, tahaksin rääkida veidi nendest sõnadest. Sest vaata, Issand on mulle näidanud, et need, kes olid Jeruusalemmas, kust me tulime, on tapetud ja vangidena ära viidud.
- 9 Ometi on Issand mulle näidanud, et nad pöörduvad taas tagasi. Ja ta on mulle samuti näidanud, et Issand Jumal, Iisraeli Püha, teeb end nendele ilmsiks lihas; ja pärast seda, kui ta on end ilmsiks teinud, nad annavad talle rooska ja löövad ta risti vastavalt ingli sõnadele, kes mulle seda rääkis.
- 10 Ja pärast seda, kui nad on teinud oma südame kõvaks ja näidanud oma kangekaelsust Iisraeli Püha vastu, vaata, siis tabab neid Iisraeli Püha kohtumõistmine. Ja saabub päev, mil neid lüüakse ja vaevatakse.
- 11 Mispärast, pärast seda, kui neid on aetud sinna tanna, sest nõnda ütleb ingel: Paljusid vaevatakse lihas ja ustavate inimeste palvete pärast ei lasta neil hukkuda; nad hajutatakse, neid lüüakse ja vihatakse; ometi on Issand nende vastu halastav, et kui nad tulevad teadmisele oma Lunastajast, kogutakse nad taas kokku oma pärandmaadele.
- 12 Ja õnnistatud on paganad, need, kellest prohvet on kirjutanud, sest vaata: kui on nõnda, et nad parandavad meelt ja ei võitle Siioni vastu ega ühine selle suure ja jäleda kirikuga, saavad nad päästetud; sest Issand Jumal täidab oma lepingud, mis ta on teinud oma lastega; ja sellel põhjusel on prohvet need asjad kirja pannud.
- 13 Mispärast, need, kes võitlevad Siioni ja Issanda lepingurahva vastu, lakuvad nende jalgadelt põrmu ja Issanda rahvas ei jää häbisse. Sest Issanda rahvas on need, kes teda ootavad, sest nad ootavad ikka Messia tulekut.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

14 Ja vaata, vastavalt prohveti sõnadele seab Messias end taas teistkordselt neid tagasi võitma; mispärast, ta teeb ennast nende ilmsiks väes ja suures hiilguses, et hävitada nende vaenlased, kui tuleb päev, mil nad usuvad temasse; ja ei hävitata kedagi, kes temasse usub.

15 Ja need, kes temasse ei usu, hävitatakse tule ja tormiga, maavärisemise ja verevalamise ning katku ja näljaga. Ja nad saavad teada, et Issand on Jumal, Iisraeli Püha.

16 Sest kas vägevalt võetakse saak või vabastatakse seaduslik vang?

17 Ent nõnda ütleb Issand: Tõepoolest, vägevalt võetakse vangid ja hirmsate saak vabastatakse, sest Vägev Jumal vabastab oma lepingurahva. Sest nõnda ütleb Issand: Mina väitlen nendega, kes väitlevad sinuga –,

18 ja ma söödan neid, kes sind rõhuvad, nende eneste lihaga, ja nad joobuvad omaenese verest nagu magusast veinist, ja kogu liha saab teadma, et mina, Issand, olen sinu Päästja ja sinu Lunastaja, Jaakobi Vägev.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2. Nefi 7

- 1 Jah, sest nõnda ütleb Issand: Kas ma olen sind enda juurest ära saatnud või olen ma sind igavesti hüljannud? Sest nõnda ütleb Issand: Kus on teie ema lahutuskiri? Kellele olen ma sind saatnud või missugusele oma võlausaldajatest olen ma sind müünud? Jah, kellele olen ma sind müünud? Vaata, oma süütegude pärast olete te end ära müünud ja teie üleastumiste pärast on teie ema ära saadetud.
- 2 Mispärast, kui ma tulin, ei olnud ühtki inimest; kui ma hüüdsin, jah, ei vastanud keegi. Oo Iisraeli koda, kas mu käsi on mingil moel lühemaks tehtud, et see ei saa lunastada, või kas mul pole jõudu, et vabastada? Vaata, oma sõitlusega ma kuivatan mere, ma teen nende jõed kõnnumaaks ja panen nende kalad haisema, sest veed on kuivanud ja need surevad janusse.
- 3 Ma riietan taevad pimedusega ja annan neile kotiiriide katteks.
- 4 Issand Jumal on andnud mulle õpetatute keele, et ma teaksin, kuidas rääkida sinule sõna õigel ajal, oo Iisraeli koda. Kui te olete kurnatud, äratav ta hommik hommiku järel. Ta äratav minu kõrva kuulma õpetatute kombel.
- 5 Issand Jumal avas mu kõrva ja ma ei olnud mässuline, ka ei taganenud ma ära.
- 6 Ma andsin oma selja lööjatele ja oma põsed nendele, kes katkusid karvu. Ma ei peitnud oma nägu häbi ja sülje eest.
- 7 Sest Issand Jumal aitab mind, seepärast ei aeta mind segadusse. Seepärast olen ma oma näo teinud kui ränikiviks ja ma tean, et ma ei jää häbisse.
- 8 Ja Issand on mu lähedal ja ta mõistab mu õigeks. Kes tahab minuga võidelda? Seisku me kõrvuti. Kes on mu vastane? Las ta tuleb minu juurde ja ma löön teda oma suu jõuga.
- 9 Sest Issand Jumal aitab mind. Ja kõik need, kes mind süüdi mõistavad, vaata, kõik nad vananevad kui rüü ja koi sööb nad ära.
- 10 Kes teie hulgast kardab Issandat, kes kuuletub tema teenija häälele, kes kõnnib pimeduses ja on ilma valguseta?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Vaadake, teie kõik, kes te süütate tule, kes end
ümbritsete sädemetega, kõndige oma tule paistel ja
sädemetes, mis te olete süüdanud! Minu käest tuleb
teile see – te heidate puhkama murelikuna.

Behold all ye that kindle fire, that compass your-
selves about with sparks, walk in the light of your
fire and in the sparks which ye have kindled. This
shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sor-
row.

2. Nefi 8

- 1 Võtke mind kuulda, teie, kes te järgnete õigemeelsusele! Vaadake kaljut, millest te olete raiutud, ja kivi-murdu, millest te olete murtud!
- 2 Vaadake Aabrahami, oma isa, ja Saarat, teda, kes teid sünnitas; sest teda üksi ma kutsusin ja ma õnnistasin teda.
- 3 Sest Issand trööstib Siionit; ta trööstib kõiki selle asustamata paiku; ja ta teeb selle kõnnumaa Eedeni sarnaseks ja selle kõrbe nagu Issanda aiaks. Seal on rõõm ja õnn, tänuavaldused ja kiidulaulu kõla.
- 4 Võtke mind kuulda, minu rahvas, ja hoidke oma kõrvad lahti, oo mu hõimud, sest minust läheb välja seadus ja ma teen oma kohtumõistmise valguseks rahvale!
- 5 Minu õigemeelsus on ligidal; minu pääste on läinud välja ja minu käsi mõistab kohut rahva üle. Saared ootavad mind ja nad loodavad minu käsivarre peale.
- 6 Tõstke oma silmad taeva poole ja vaadake alla maa peale; sest taevad kaovad kui suits ja maa vananeb kui rüü ja need, kes seal elavad, surevad samal viisil. Aga minu pääste on igaveseks ja minu õigemeelsust ei tühistata.
- 7 Võtke mind kuulda teie, kes te tunnete õigemeelsust; rahvas, kelle südamesse ma olen kirjutanud oma seaduse; ärge kartke inimeste etteheiteid ja ärge kohkuge nende sõimust!
- 8 Sest neid sööb koi nagu rüüd ja uss sööb neid nagu villa. Aga minu õigemeelsus on igaveseks ja minu pääste põlvest põlve.
- 9 Ärka, ärka! Ehi ennast jõuga, oo Issanda käsivars; ärka nagu muistseil päevil! Eks olnud see sina, kes raius lõhki Rahabi ja haavas lohet?
- 10 Eks olnud see sina, kes kuivatas mere, suure sügavuse veed, kes tegi meresügavikud teeks, et lunastatud saaksid üle minna?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 Seepärast, Issanda lunastatud pöörduvad tagasi ning tulevad lauldes Siionisse; ja nende pea peal on igavikuline rõõm ja pühadus ning neile saab osaks õnn ja rõõm; mure ja lein põgenevad ära.
- 12 Mina olen see; jah, mina olen see, kes teid trööstib. Vaata, kes oled sina, et sa peaksid kartma inimest, kes sureb, või inimese poega, kes tehakse rohu sarnaseks?
- 13 Ja unustad Issanda, enda looja, kes on laotanud taevad ja rajanud maale alused, ja oled kartnud alati, iga päev rõhuja viha pärast, nagu oleks ta valmis hävitama? Ja kus on rõhuja viha?
- 14 Pagendatud vang ootab, et ta kiiresti vabastataks ja et ta ei sureks augus ega puuduks tal leib.
- 15 Aga mina olen Issand, sinu Jumal, kelle lained mühavad; Vägede Issand on minu nimi.
- 16 Ja ma panin oma sõnad sulle suhu ja peitsin su oma käe varju, et püstitada taevad ja rajada maale alused ja et ütelda Siionile: Vaata, sina oled mu rahvas!
- 17 Ärka, ärka, tõuse üles, oo Jeruusalemm, kes sa oled joonud Issanda käest tema viha karikast – sa oled joonud ära värisemise peekri sademe –
- 18 ja ei olnud tal talutajat kõigi oma sünnitatud poegade seas ega kedagi, kes võtaks tal käest kinni kõigi tema üles kasvatatud poegade seas.
- 19 Sinu juurde on tulnud need kaks poega, kes tunnevad sulle kaasa – sinu laastamine ja hävitus ning nälg ja mõök – ja kelle kaudu ma sind trööstin?
- 20 Sinu pojad peale nende kahe on nõrkenud; nad lamavad kõikidel tänavanurkadel; nagu metsik pull võrgus on nad täis Issanda viha, sinu Jumala sõitlust.
- 21 Seepärast kuule nüüd seda, sa vaevatu ja joobnu, aga mitte veinist:

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

22 nõnda ütleb sinu Issand, Issand ja sinu Jumal kostab oma rahva eest; vaata, ma olen võtnud sinu käest värisemise karika, oma viha peekri sademe; seda ei ole sul enam vaja juua.

23 Aga ma annan selle nende kätte, kes sind vaevavad, kes on ütelnud sinu hingele: Kummardu, et saaksime sinust üle käia – ja sa oled oma keha maha heitnud nagu maapinnaks ja nagu tänavaks nende, kes käisid üle.

24 Ärka, ärka, ehi end oma jõuga, oo Siion! Pane selga oma ilusad riided, oo Jeruusalemm, püha linn! Sest nüüdsest peale ei tule sinu sisse enam ümberlõikamatu ega see, kes pole puhas.

25 Raputa end põrmust; tõuse üles, istu, oo Jeruusalemm; vabasta end oma kaela köidikutest, oo vangistatud Siioni tütar!

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleading the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2. Nefi 9

- 1 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma olen lugenud neid asju, et te teaksite Issanda lepinguid, mille ta on sõlminud kogu Iisraeli kojaga –
- 2 et ta on rääkinud juutidele oma pühade prohvetite suuga lausa algusest peale, põlvest põlve, kuni tuleb aeg, mil nad taastatakse Jumala tõelisesse kirikusse ja lambatarasse; kui nad kogutakse koju oma pärandmaadele ja seatakse sisse kõikidel oma töötatud maadel.
- 3 Vaata, mu armsad vennad, ma räägin teile neid asju, et te võiksite rõõmustada ja tõsta oma pea püsti igaveseks õnnistuste pärast, mis Issand Jumal annab teie lastele.
- 4 Sest ma tean, et teie olete uurinud palju, paljud teist, et saada teada tulevasi asju; mispärast ma tean, et teie teate, et meie liha peab kaduma ja surema; ometi, oma kehas näeme me Jumalat.
- 5 Jah, ma tean, et te teate, et ta näitab ennast kehas nendele, kes on Jeruusalemmas, kust me tulime; sest on otstarbekas, et see sünnib nende seas; sest suur Looja on pidanud vajalikuks alluda lihas inimesele ja surra kõikide inimeste eest, et kõik inimesed võiksid saada alluvaks temale.
- 6 Sest nagu surm on tulnud kõikidele inimestele, et täita suure Looja halastavat plaani, peab paratamatult olema ka ülestõusmise vägi, ja ülestõusmine peab inimesele tulema langemise tõttu; ja langemine tuli üleastumise tagajärjel; ja kuna inimesest sai langenud, löigati nad Issanda juurest ära.
- 7 Mispärast, peab paratamatult olema lõputu lepitus – kui ei oleks lõputut lepitust, ei saaks rikutus riietuda rikkumatussega. Mispärast, esimene kohtuotsus, mis inimesele langetati, jääks lõputult kestma. Ja kui nõnda, jääks see liha oma emasse maasse mädanema ja lagunema, et enam mitte tõusta.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

8 Oo Jumala tarkust, tema halastust ja armu! Sest vaata, kui see liha enam ei tõuseks, siis peaksid meie vaimud saama selle ingli alamaks, kes langes Igavese Jumala ees ja sai kuradiks, et enam mitte tõusta.

9 Ja meie vaimud peaksid muutuma tema sarnaseks ja meist saaksid kuradid, kuradi inglid, et meid heidetaks välja oma Jumala juurest ja et jääda koos valedes isaga viletsusse nagu ta ise; jah, selle olendiga, kes pettis meie esimesi vanemaid, kes muutis end peaaegu valguse ingliks ja ärgitab inimlapsi üles sõlmima salajasi mõrvaliite ja kõiksugu salajastele pimedustöödele.

10 Oo, kui suur on meie Jumala headus, kes valmistab tee meie põgenemiseks selle hirmsa koletise haarest; jah, selle koletise, surma ja põrgu, mida ma nimetan keha surmaks ja ka vaimu surmaks!

11 Ja meie Jumala, Iisraeli Püha vabastamisviisi tõttu annab see surm, millest ma olen rääkinud, mis on ajalik, üle oma surnud; milline surm on haud.

12 Ja see surm, millest ma olen rääkinud, mis on vaimne surm, annab üle oma surnud; milline vaimne surm on põrgu; mispärast, surm ja põrgu peavad üle andma oma surnud ja põrgu peab üle andma oma vangistatud vaimud ning haud peab üle andma oma vangistatud kehad; ja inimeste kehad ja vaimud taastatakse teineteisele; ja see toimub Iisraeli Püha ülestõusmise väe läbi.

13 Oo, kui suurepärane on meie Jumala plaan! Sest teisest küljest peab Jumala paradiis üle andma õigemeelsete vaimud ja haud peab üle andma õigemeelsete kehad; ja vaim ja keha saavad taas taastatud teineteisele; ja kõik inimesed muutuvad kadumatuks ja surematuks ja nad on elavad hinged, kellel on täiuslik teadmine nagu meil lihas, ainult et siis on meie teadmine täiuslik.

14 Mispärast, meil on siis täiuslik teadmine kogu meie süüst ja meie puhtusetusest ja meie alastiolekust; ja õigemeelsetel on siis täiuslik teadmine nende rõõmust ja nende õigemeelsusest, olles riietatud puhtusega, jah, nimelt õigemeelsuse rüüga.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

- 15 Ja sünnib, et kui kõik inimesed on läinud sellest esimesest surmast ellu, nii et neist on saanud surematud, peavad nad ilmuma Iisraeli Püha kohtujärjette; ja seejärel tuleb kohtumõistmine, ja siis tuleb nende üle kohut mõista Jumala püha kohtumõistmise järgi.
- 16 Ja nii tõesti, kui Issand elab, sest seda on rääkinud Issand Jumal ja see on tema igavene sõna, mida ei saa tühistada, et need, kes on õigemeelsed, on endiselt õigemeelsed; ja need, kes on roojased, on endiselt roojased; mispärast, need, kes on roojased, on kurat ja tema inglid ja nad lähevad ära igavikulisse tulle, mis on nende jaoks valmistatud, ja nende piin on nagu tule- ja väävljärv, mille leek tõuseb üles igavestest ajast igavesti ja sellel ei ole lõppu.
- 17 Oo meie Jumala suurust ja õiglust! Sest ta viib täide kõik oma sõnad, ja need on tulnud välja tema suust ja tema seadus peab saama täidetud.
- 18 Aga vaata, õigemeelsed, pühad, kes kuuluvad Iisraeli Pühale, need, kes on uskunud Iisraeli Pühasse, need, kes on vastu pidanud maailma ristidele ja põlastanud selle teotust, need pärivad Jumala kuningriigi, mis on valmistatud nende jaoks maailma rajamisest peale, ja nende rõõm on igavesti täielik.
- 19 Oo meie Jumala, Iisraeli Püha halastuse suurust! Sest tema päästab oma pühad selle hirmsa koletise – kuradi, surma ja põrgu – käest ja sellest tule- ja väävljärvest, mis on lõputu piin.
- 20 Oo, kui suur on meie Jumala pühadus! Sest ta teab kõiki asju ja ei ole midagi, mida ta ei tea.
- 21 Ja ta tuleb maailma, et ta võiks päästa kõik inimesed, kui nad võtavad kuulda tema häält; sest vaata, ta kannatab kõikide inimeste valusid, jah, iga elusolendi valusid, nii meeste, naiste kui laste, kes kuuluvad Aadama peresse.
- 22 Ja ta kannatab seda, et ülestõusmine võiks saada osaks kõikidele inimestele, et kõik võiksid seista tema ees sel suurel kohtupäeval.
- 23 Ja ta käsib kõiki inimesi, et nad peavad meelt parandama ja saama ristitud tema nimel, omades täiuslikku usku Iisraeli Pühasse, või muidu ei saa neid päästa Jumala kuningriiki.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, inasmuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

24 Ja kui nad ei paranda meelt ega usu tema nimesse ega saa ristitud tema nimel ega pea vastu lõpuni, peavad nad olema neetud; sest seda on rääkinud Issand Jumal, Iisraeli Püha.

25 Mispärast, ta on andnud seaduse; ja kus ei ole antud seadust, ei ole karistust; ja kus ei ole karistust, ei ole süüdimõistmist; ja kus ei ole süüdimõistmist, seal on Iisraeli Püha halastusel õigus nad lepituse tõttu endale nõuda, sest nad on vabastatud tema väe läbi.

26 Sest lepitus rahuldab tema õigluse nõuded kõikide nende suhtes, kellele ei ole seadust antud, nii et nad on päästetud selle hirmsa koletise – surma ja põrgu ja kuradi käest ning tule- ja väävljäärvest, mis on lõputu piin; ja nad on taastatud selle Jumala juurde, kes andis neile hingamise, kes on Iisraeli Püha.

27 Ent häda sellele, kellele on seadus antud, jah, kellele on kõik Jumala käsud nagu meil ja kes nendest üle astub ja raiskab ära oma prooviaja päevad, sest hirmus on tema olukord!

28 Oo, kui kaval on kurja plaan! Oo seda inimeste tühisust ja nõrkust ja rumalust! Kui nad on õpetatud, siis nad mõtlevad, et nad on targad ega võta kuulda Jumala nõuannet, sest nad heidavad selle kõrvale, arvates, et nad teavad isegi; mispärast, nende tarkus on rumalus ja neil ei ole sellest mingit kasu. Ja nad hukuvad.

29 Ent õpetatud olla on hea, kui nad võtavad kuulda Jumala nõuandeid.

30 Aga häda rikastele, kes on rikkad selle poolest, mis kuulub maailmale! Sest kuna nad on rikkad, põlgavad nad vaeseid ja kiusavad taga vagasid ja nende süda on nende varanduste juures; mispärast, nende varandus on nende jumal. Ja vaata, ka nende varandus kaob koos nendega.

31 Ja häda kurtidele, kes ei taha kuulda; sest nad hukuvad.

32 Häda pimedatele, kes ei taha näha, sest ka nemad hukuvad.

33 Häda neile, kes on südames ümber lõikamata, sest teadmine nende süütegudest lööb neid viimsel päeval.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

- 34 Häda valetajale, sest tema visatakse alla põrgusse. Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.
- 35 Häda mõrvarile, kes tahtlikult tapab, sest ta sureb. Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.
- 36 Häda neile, kes hooravad, sest nad visatakse alla põrgusse. Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.
- 37 Jah, häda neile, kes kummardavad ebajumalaid, sest kõikide kuradite kurat tunneb nende üle heameelt. Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.
- 38 Ja lühidalt, häda kõikidele nendele, kes surevad oma pattudes; sest nad pöörduvad tagasi Jumala juurde ja näevad tema palet ning jäävad oma pattudesse. And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.
- 39 Oo mu armsad vennad, pidage meeles, kui hirmus on astuda üles selle Püha Jumala vastu, ja samuti kui hirmus on järele anda selle kavala meelitustele. Pidage meeles, et lihalik mõtteviis on surm ja vaimne mõtteviis on igavene elu! O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.
- 40 Oo mu armsad vennad, hoidke kõrvad lahti mu sõnadele! Pidage meeles Iisraeli Püha suurust! Ärge öelge, et ma olen rääkinud teie vastu karme asju; sest kui te seda ütlete, laimate te tõde; sest ma olen rääkinud teie Looja sõnu. Ma tean, et tõe sõnad on karmid kõige selle vastu, mis pole puhas; ent õigemeelsed ei kardaneid, sest nemad armastavad tõde ja ei värise. O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.
- 41 Oo, siis, mu armsad vennad, tulge Issanda, Püha juurde! Pidage meeles, et tema rajad on õigemeelsed! Vaata, inimesele on tee kitsas, aga selle suund on tema ees sirge ja väravavalvuriks on Iisraeli Püha; ja ta ei palka sinna ühtegi teenijat; ja ei ole muud teed kui värava kaudu, sest teda ei saa petta, sest tema nimi on Issand Jumal. O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.
- 42 Ja kes koputab, sellele ta avab; ent targad ja õpetatud ja need, kes on rikkad, kes on oma õppimise ja tarkuse ja rikkuse pärast ennast täis – jah, need on need, keda ta põlgab; ja kui nad ei loobu nendest asjadest ega arva ennast Jumala ees rumalaks ega lasku alandlikkuse sügavustesse, ei ava ta neile. And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.
- 43 Aga see, mis kuulub tarkadele ja mõistlikele, peidetakse nende eest igaveseks – jah, see õnn, mis on valmistatud pühadele. But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

- 44 Oo mu armsad vennad, pidage mu sõnu meeles! Vaata, ma võtan ära oma riided ja raputan neid teie ees; ma palun oma Päästajumalat, et ta vaataks mind oma kõikenägeva silmaga; mispärast, viimsel päeval, kui kõikide inimeste üle mõistetakse kohut nende tegude põhjal, saate te teadma, et Iisraeli Jumal tunnistas, et ma raputasin teie süüteod oma hingelt ja seisn tema ees säravana ja olen vaba teie verest.
- 45 Oo mu armsad vennad, pöörduge ära oma pattudest; raputage enestelt maha selle ahelad, kes tahab teid kõvasti kinni siduda; tulge Jumala juurde, kes on teie päästekalju.
- 46 Valmistage oma hing ette selleks hiilgavaks päevaks, mil õigus antakse õigemeelsetele, nimelt kohut päevaks, et te ei kohkuks tagasi tohutu hirmuga; et te ei mäletaks täiuslikult oma tohutut süüd ega oleks sunnitud hüüdma: Pühad, pühad on sinu kohtuotsused, oo Issand, Kõigeväeline Jumal – aga ma tean oma süüd; ma olen üle astunud sinu seadusest ja mu üleastumised on minu; ja kurat on saanud mu endale, nii et ma olen saagiks tema hirmsale viletsusele.
- 47 Ent vaadake, mu vennad, kas on otstarbekas, et ma pean äratama teid nägema nende asjade hirmsat tõelisust? Vaevaksin ma teie hingi, kui teie meeled oleksid puhtad? Kas ma peaksin teile rääkima selgelt vastavalt tõe selgusele, kui te oleksite patust vabastatud?
- 48 Vaadake, kui te oleksite pühad, räägiksin ma teile pühadusest; aga et te ei ole pühad ja te vaatate minu kui õpetaja peale, siis on paratamatult otstarbekas, et ma õpetan teile patu tagajärgedest.
- 49 Vaata, mu hing jälestab pattu ja mu süda tunneb heameelt õigemeelsusest ning ma ülistan oma Jumala püha nime.
- 50 Tulge, minu vennad, igaüks, kel on janu, tulge veetele; ja see, kel ei ole raha, tulgu ja ostku ning söögu; jah, tulgu ostku veini ja piima ilma rahata ja ilma hinnata.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

51 Mispärast, ärge raisake raha selle peale, mis on väärtusetu, ega nähke vaeva sellega, mis ei rahulda! Võtke mind usinalt kuulda ja pidage meeles neid sõnu, mida ma rääkisin; ja tulge Iisraeli Püha juurde ning toituge rõõmuga sellest, mis ei hävi ega saa rikneda ja laske oma hingel tunda heameelt rammusast!

52 Vaadake, mu armsad vennad, pidage meeles oma Jumala sõnu; paluge teda pidevalt päeval ja tänage tema püha nime ööpimeduses! Laske oma südamel rõõmustada!

53 Ja vaadake, kui suured on Issanda lepingud ja kui suur on tema alandumine inimlaste ees; ja oma suuruse ja oma armu ning halastuse pärast on ta lubanud meile, et meie seemet ei hävitata lihas täielikult, vaid et ta hoiab neid; ja tulevastes põlvedes saavad nad õigemeelseks oksaks Iisraeli kojale.

54 Ja nüüd, mu vennad, ma tahan teile rääkida rohkem, kuid oma ülejäänud sõnu kuulutan ma teile homme. Aamen.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2. Nefi 10

- 1 Ja nüüd, mina, Jaakob, räägin teile taas, mu armsad vennad, sellest õigemeelsest oksast, millest ma olen rääkinud.
- 2 Sest vaata, lubadused, mis me oleme saanud, on lubadused, mis on meile antud lihas; mispärast, nagu mulle näidatud on, hukuvad paljud meie lastest lihas uskmatusse pärast, ometi on Jumal halastav paljude vastu; ja meie lapsed taastatakse, et nad võiksid jõuda selleni, mis annab neile õige teadmise nende Lunastajast.
- 3 Mispärast, nagu ma teile juba ütlesin, on paratamatult otstarbekas, et Kristus – sest möödunud ööl ütles ingel mulle, et see on tema nimi – peab tulema juutide sekka, nende sekka, kes on pahelisem osa maailmast; ja nad löövad tema risti – sest seda on meie Jumal pidanud vajalikuks, ja maa peal ei ole ühtegi teist rahvast, kes lööks risti oma Jumala.
- 4 Sest kui vägevaid imesid tehtaks teiste rahvaste seas, parandaksid nad meelt ja teaksid, et tema on nende Jumal.
- 5 Ent preestripettuse ja süütegude pärast teevad need Jeruusalemmas oma kaelad tema vastu kangeks, nii et ta lüüakse risti.
- 6 Mispärast, nende süütegude pärast tabavad neid hävitused, näljahädad, taudid ja verevalamine; ja need, keda ei hävitata, hajutatakse kõikide rahvaste sekka.
- 7 Ent vaata, nõnda ütleb Issand Jumal: Kui saabub päev, mil nad usuvad minusse, et mina olen Kristus, siis olen ma sõlminud nende isadega lepingu, et nad taastatakse lihas maa peale nende pärandmaadele.
- 8 Ja sünnib, et nad kogutakse kokku nende pikast hajutatusest, meresaartelt ja neljast maailma osast; ja minu silmis, ütleb Jumal, on paganate rahvad lugupeetud, kandes nad tagasi nende pärandmaadele.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Jah, paganate kuningad on neile lapsehoidjaks ja nende emandad neile ammedeks; mispärast, Issanda lubadused on paganatele suured; sest ta on seda öelnud, ja kes saab vastu vaielda?
- 10 Aga vaata, see maa, ütleb Jumal, saab sinu pärandmaaks ja paganad on sellel maal õnnistatud.
- 11 Ja see maa saab vabaduse maaks paganatele; ja sellel maal ei saa olema kuningaid, kes tõuseksid paganate üle.
- 12 Ja ma kindlustan selle maa kõikide teiste rahvaste vastu.
- 13 Ja see, kes sõdib Siioni vastu, hukkub, ütleb Jumal.
- 14 Sest see, kes tõstab minu vastu kuninga, hukkub, sest mina, Issand, taeva kuningas, olen nende kuningas ja ma olen igavesti valguseks neile, kes kuulavad minu sõnu.
- 15 Mispärast, sel põhjusel, et saaksid täidetud minu lepingud, mis ma olen sõlminud inimlastega, mis ma nendele täide viin, kuni nad on lihas, pean ma hävitama salajased pimeduse- ja mõrva- ja jäledusetööd.
- 16 Mispärast, see, kes võitleb Siioni vastu, peab hukkuma, olgu ta juut või pagan, ori või vaba, mees või naine; sest need on need, kes on kogu maa hoor; sest need, kes ei ole minu poolt, on minu vastu, ütleb meie Jumal.
- 17 Sest ma täidan oma lubadused, mis ma olen andnud inimlastele, mis ma neile täide viin, kuni nad on lihas.
- 18 Mispärast, mu armsad vennad, nõnda ütleb meie Jumal: Ma vaevan sinu seemet paganate käega; ometi ma pehmandan paganate südant, nii et nad on neile nagu isad; mispärast, paganad saavad õnnistatud ja loetud Iisraeli koja hulka.
- 19 Mispärast, ma pühitsen selle maa sinu seemnele ja nende, kes loetakse sinu seemne hulka, alatiseks, nende pärandmaaks; sest see on kõikidest maadest parim maa, ütleb mulle Jumal, mispärast ma tahan, et kõik inimesed, kes seal elavad, kummardaksid mind, ütleb Jumal.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

- 20 Ja nüüd, mu armsad vennad, nähes, et meie halastav Jumal on andnud meile nii suure teadmise kõiki-dest nendest asjadest, pidagem teda mees ja heitkem kõrvale oma patud ning ärgem laskem pead norgu, sest meid ei ole minema heidetud; ometi on meid välja aetud meie pärandmaalt; ent meid on juhitud paremale maale, sest Issand on teinud mere meile teeks ja me oleme meresaarel.
- 21 Aga suured on Issanda lubadused neile, kes on meresaartel; mispärast, kuna on öeldud saartel, peab neid paratamatult olema rohkem kui see siin, ja need on samuti asustatud meie vendadega.
- 22 Sest vaata, Issand Jumal on aeg-ajalt Iisraeli kojast pärinejaid oma tahtmist ja heaksarvamist mööda eemale juhtinud. Ja nüüd, vaata, Issand peab mees kõiki, kes on ära murtud, mispärast ta peab mees ka meid.
- 23 Seepärast, olge oma südames rõõmsad ja pidage mees, et te olete vabad toimima oma tahtmist mööda – et valida tee igavikulisse surma või tee igavesse ellu!
- 24 Mispärast, mu armsad vennad, allutage end Jumala tahte ja mitte kuradi ega liha tahte; ja pidage mees, et pärast seda, kui olete end allutanud Jumalale, saate te päästetud ainult tänu Jumala armule ja Jumala armu läbi.
- 25 Mispärast, äratagu Jumal teid surmast ülestõusmise väel ja ka igavikulisest surmast lepituse väel, et teid saaks vastu võtta Jumala igavesse kuningriiki, et te võiksite ülistada teda jumalikus armus. Aamen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2. Nefi 11

- 1 Ja nüüd, Jaakob rääkis minu rahvale tookord palju rohkem asju; ometi olen ma lasknud kirja panna vaid need, sest nendest asjadest, mis ma olen kirja pannud, on mulle küllalt.
- 2 Ja nüüd, mina, Nefi, kirjutan veel Jesaja sõnu, sest minu hing tunneb heameelt tema sõnadest. Sest ma kõrvutan tema sõnu oma rahvaga ja ma saadan need laiali kõikidele oma lastele, sest ta nägi tõepoolest minu Lunastajat, just nagu minagi olen teda näinud.
- 3 Ja minu vend Jaakob on samuti teda näinud, nagu minagi olen teda näinud; mispärast, ma saadan nende sõnad laiali oma lastele, et tõestada, et minu sõnad on õiged. Mispärast, kolme sõnadega, on Jumal ütelnud, teen ma kindlaks oma sõna. Ometi saadab Jumal rohkem tunnistajaid ja ta tõestab kõik oma sõnad.
- 4 Vaata, minu hing tunneb heameelt selle üle, kui ma tõestan oma rahvale, et Kristus tõepoolest tuleb; sest sellel põhjusel on antud Moosese seadus; ja kõik asjad, mis Jumal on maailma algusest peale inimestele andnud, on tema võrdkujud.
- 5 Ja minu hing tunneb ka heameelt Issanda lepingute üle, mis ta on teinud meie isadega; jah, minu hing tunneb heameelt tema armu ja tema õigluse ja väe ja halastuse, suure ja igavese surmast päästmise plaani üle.
- 6 Ja minu hing tunneb heameelt selle üle, kui ma tõestan oma rahvale, et kui Kristus ei tuleks, peaksid kõik inimesed hukkuma.
- 7 Sest kui ei ole Kristust, siis ei ole ka Jumalat; ja kui ei ole Jumalat, siis ei ole meid, sest siis ei oleks saanud olla mingit loomist. Ent Jumal on olemas ja ta on Kristus ja ta tuleb, kui tema aeg saab täis.
- 8 Ja nüüd, ma kirjutan mõned Jesaja sõnad, et kes iganes minu rahva seast neid sõnu näeb, võiks ülen-dada oma südant ja rõõmustada kõikide inimeste üle. Nüüd, need on need sõnad ja te võite neid kõrvutada enestega ja kõikide inimestega.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2. Nefi 12

- 1 Sõna, mida Jesaja, Aamotsi poeg, nägi Juuda ja Jeruusalemma kohta.
- 2 Ja viimsetel päevadel sünnib, et Issanda koja mägi rajatakse mägede tippu ja ülendatakse kõrgemale küngastest, ja kõik rahvad voolavad ta juurde.
- 3 Ja paljud rahvad lähevad ning ütlevad: Tulge ja mingem üles Issanda mäele, Jaakobi Jumala kotta, ja ta õpetab meile oma teid ja me kõnnime tema radu; sest Siionist väljub seadus ja Jeruusalemmast Issanda sõna.
- 4 Ja tema mõistab kohut rahvaste keskel ja noomib paljusid rahvaid; ja nad taovad oma mõõgad sahka-deks ja piigid sirpideks – rahvas ei tõsta mõõka rahva vastu ega õpi nad enam sõdima.
- 5 Oo Jaakobi koda, tulge ja kõndigem Issanda valguses; jah, tulge, sest te kõik olete eksinud, igäüks oma pahelisele teele!
- 6 Seepärast, oo Issand, oled sa hüljanud oma rahva, Jaakobi koja, sest nad on täis idamaa kombeid ja võtavad kuulda ennustajaid vilistite kombel ning tunnevad heameelt võõramaa laste üle.
- 7 Nende maa on täis ka hõbedat ja kulda ja nende varandustel ei ole lõppu; nende maa on täis ka hobuseid ja nende sõjavankritel pole otsa.
- 8 Nende maa on täis ka ebajumalaid; nad kummardavad oma kätetööd, seda, mis on teinud nende enda sõrmed.
- 9 Ja tavaline inimene ei kummardu ja tähtis inimene ei alanda ennast, seepärast, ära anna talle andeks!
- 10 Oo te pahelised, minge kalju sisse ja peitke ennast põrmu, sest Issanda kartus ja tema kõrge hiilgus tabavad teid!
- 11 Ja sünnib, et inimese kõrk olek alandatakse ja inimese upsakus painutatakse, ja sel päeval ülendatakse üksnes Issand.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Sest Vägede Issanda päev tuleb peagi kõikide rahvaste peale, jah, kõigi peale; jah, uhkete ja kõrkide peale ning kõigi peale, kes on tõusnud kõrgele, ja nad alandatakse.

13 Jah, Issanda päev tuleb kõigi Liibanoni seedrite peale, sest need on kõrged ja uhked, ja kõigi Baasani tammede peale.

14 Ja kõigi kõrgete mägede peale ja kõigi küngaste peale ja kõigi rahvaste peale, kes on uhked, ja kõigi inimeste peale;

15 ja iga kõrge torni peale ja iga kindlustatud müüri peale;

16 ja kõigi merelaevade peale ja kõigi Tarsise laevade peale ja kõige peale, mida on ilus vaadata.

17 Ja inimeste kõrkus painutatakse ja inimeste upsakus alandatakse; ja sel päeval ülendatakse üksnes Issand.

18 Ja ebajumalad kaotab ta täielikult.

19 Ja nad poevad kaljulõhedesse ja mullakoobastesse, sest neid valdab Issanda kartus ja neid tabab tema kõrge hiilgus, kui ta tõuseb maad hirmsasti raputama.

20 Sel päeval viskab inimene oma hõbedased ebajumalad ja oma kuldsed ebajumalad, mis ta endale kummardamiseks on teinud, muttidele ja nahkhiirtele;

21 et pugeda kaljupragudesse ja kivilõhedesse, sest neid valdab Issanda kartus ja neid tabab tema kõrge hiilgus, kui ta tõuseb maad hirmsasti raputama.

22 Ütelge end lahti inimesest, kellel on vaid hingeõhk ninasõõrmeis, sest teda ei saa ju pidada millekski!

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2. Nefi 13

- 1 Sest vaata, Issand, Vägede Issand, võtab Jeruusalemmalt ja Juudalt toe ja toetuse, kogu leiva-toetuse ja kogu veetoe,
- 2 sangari ja sõjamehe, kohtumõistja ja prohveti, et-tenägeliku ja muistse,
- 3 viiekümne pealiku ja lugupeetud mehe ja nõuand-ja ja osava võluri ja lausuda oskaja.
- 4 Ja ma panen lapsed neile vürstideks ning imikud valitsevad nende üle.
- 5 Ja inimesed rõhuvad üksteist ja igauks oma ligi-mest; laps käitub uhkelt muistse vastu ja väärITU aus-tatu vastu.
- 6 Kui mees haarab oma isakoja vennast ja ütleb: Sul on rõivad, ole meile valitsejaks ja ära lase sellel laos-tumisel tulla oma käe alla –
- 7 sel päeval ta vannub, öeldes: Ei ole minust terveks-tegijat, sest mu kijas ei ole leiba ega rõivaid; ärge pange mind rahvale valitsejaks!
- 8 Sest Jeruusalemm on varemets ja Juuda on lange-nud, kuna nende keeled ja teod on olnud Issanda vastu, et ärritada tema aulisi silmi.
- 9 Nende näoilme tunnistab nende vastu ja kuulutab, et nende patt on just nagu Soodom ja nad ei saa seda varjata. Häda nende hingedele, sest nad on tasunud iseendale halvaga!
- 10 Ütelge õigemeelsetele, et nendega on kõik hästi, sest nad saavad süüa oma tegude vilja!
- 11 Häda pahelistele, sest nad hukkuvad, sest nad saa-vad tasu oma kätetöö eest!
- 12 Ja mu rahvas, lapsed on nende rõhujaks ja naised valitsevad nende üle. Oo mu rahvas, need, kes sind juhivad, panevad sind eksima ja hävitavad su radade suuna!
- 13 Issand tõuseb nõutama õigust ja asub kohut mõistma rahvale.
- 14 Issand läheb kohtusse oma rahva vanemate ja nende vürstidega; sest te olete söönud tühjaks viina-mäe ja vaestelt röövitu oma kodades.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the elo-quent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast cloth-ing, be thou our ruler, and let not this ruin come un-der thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, be-cause their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

The Lord will enter into judgment with the an-cients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

- 15 Mida te mõtlete? Te peksate mu rahva tükkideks ja rõhute vaeste nägu, ütleb Issand, Vägede Jumal. What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.
- 16 Pealegi ütleb Issand: Kuna Siioni tütreid on upsakad ja kõnnivad kõrkide kaelte ja liiderlike silmade-ga, kõndides astuvad tippides ja kõlistavad jala-rõngaid – Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—
- 17 seepärast teeb Issand Siioni tütarde pealae kärnaseks ja Issand paljastab nende salajased kohad. Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.
- 18 Sel päeval võtab Issand ära kõlisevate ehete ilu ja laubahted ja kuu sarnased ümmargused rõngad; In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and caul, and round tires like the moon;
- 19 ketid ja käevõrud ja rätid; The chains and the bracelets, and the mufflers;
- 20 peamähised ja jalahted ja peapaelad, lõhnatoosid ja kõrvarõngad; The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;
- 21 sõrmused ja ninarõngad; The rings, and nose jewels;
- 22 kallid riided ja pealisrüüd ja pearätikud ja kukrud; The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the cringing-pins;
- 23 peeglid ja peene linase riide ning peakatted ja loorid! The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.
- 24 Ja sünnib, et magusa lõhna asemel on lehk; ning vöö asemel nõor; ning palmitud juuste asemel kiilas-pea; ning peene pihiku asemel kotiriidest ürp; ilu asemel põletusmärk! And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.
- 25 Su mehed langevad mõõga läbi ja su sangarid sõjas! Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.
- 26 Ja ta väravad kurdavad ja leinavad; ja ta on tühi ja ta istub maa peal. And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2. Nefi 14

- 1 Ja sel päeval haaravad seitse naist kinni ühest mehest, öeldes: Me sööme omaenese leiba ja kanname omaenese riideid; lase meid ainult hüüda sinu nime järgi, et võtta ära meie häbi.
- 2 Sel päeval on Issanda oks kaunis ja hiilgav; maa vili on suurepärane ja nägus nende silmis, kes on Iisraelist pääsenud.
- 3 Ja sünnib, et neid, kes on Siionis alles jäänud ja jäävad Jeruusalemma, hüütakse pühaks, igäüht, kes on Jeruusalemmas pandud elavate kirja.
- 4 Kui Issand on maha pesnud Siioni tütarde saasta ja puhastanud Jeruusalemma keskelt ta veresüü kohtu- ning põletusvaimuga.
- 5 Ja Issand loob Siioni mäe kõikide elupaikade ning sealse kogunemispaiaga kohale pilve ja suitsu päevaks ning leegitseva tulepaistuse ööpimeduse ajaks; sest kogu Siioni auhiilguse kohal saab olema kaitsevari.
- 6 Ja katus on varjuks päeva palavuse eest ja pelgupaigaks ning ulualuseks tormi ja vihma eest.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2. Nefi 15

- 1 Ja siis ma laulan oma armsamale oma armsama laulu tema viinamäest. Mu armsamal on viinamägi väga viljakal mäenõlvakul.
- 2 Ja ta tarastas selle ja korjas sealt kokku kivid ning istutas sinna parimad viinapuud; ja ehitas selle keskele torni ja tegi sinna ka surutõrre; ja ta ootas, et see annaks viinamarju, ja see andis metsikuid viinamarju.
- 3 Ja nüüd, oo Jeruusalemma elanikud ja Juuda mehed: Mõistke kohut, ma palun teid, minu ja mu viinamäe vahel!
- 4 Mida rohkemat oleks saanud teha mu viinamäele, mida ma olen jätnud tegemata? Mispärast, kui ma ootasin, et ta annab viinamarju, andis ta metsikuid viinamarju.
- 5 Ja nüüd, minge; ma räägin teile, mida ma teen oma viinamäega – ma kisun maha selle aia ja see süüakse tühjaks; ja ma lammutan maha selle müüri ja see tallatakse maha.
- 6 Ja ma laastan selle; seda ei kärbita ega kaevata, vaid ta kasvatab kibuvitsu ja ohakaid; ja ma keelan ka pilvi temale vihma sadamast.
- 7 Sest Iisraeli koda on Vägede Issanda viinamägi ja Juuda mehed tema valitud istik; ja ta ootas kohtumõistmist, ent vaata, tuli rõhumine; õigemeelsust, aga vaata, tuli hädakisa.
- 8 Häda neile, kes liidavad koja kojale, kuni enam ei jää paikagi, et nad saaksid olla üksi keset maad!
- 9 Minu kõrvus ütles Vägede Issand: Tõesti, paljud kojad jäävad tühjaks ning suured ja kaunid linnad elaniketa.
- 10 Jah, kümme adramaad viinamäge annab ainult üheksa kannu ja viiest vakast seemnest saab pool vakka.
- 11 Häda neile, kes tõusevad hommikul vara, et vägijooki taga ajada; kes jätkavad hilja ööni, kuni vein paneb nad õhetama!
- 12 Ja harfid ja lüürad, trummid ja vilepillid ja vein on nende pidustustel, aga Issanda tegusid nad ei märka ja tema kätetööd nad ei näe.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a winepress therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Seepärast, mu rahvas läheb vangistusse, kuna sel pole tarkust; ja tema auväärased mehed näevad nälga ja ta rahvahulgad närbuvad janust.

14 Seepärast, põrgu on ennast laiendanud ja ajanud oma suu otsatumalt pärani; ja nende hiilgus ja nende rohkus ja nende toredus ning see, kes rõõmustab, langevad sinna.

15 Ja inimene painutatakse, sangar alandatakse ning suureliste silmad alandatakse.

16 Aga Vägede Issand on kohut mõistes kõrge ja Jumal, kes on püha, saab pühitsetud õigemeelsuses.

17 Siis söövad talled omasoodu ja lihavate jäätmaal söövad võõrad.

18 Häda neile, kes tõmbavad tühisuse kõitega enestele süüd ja nagu vankrinööridega pattu;

19 kes ütlevad: Tõtaku tema, tehku oma tööd kiiresti, et me saaksime näha; ja liginegu ning tulgu Iisraeli Püha nõu, et me saaksime teada.

20 Häda neile, kes kutsuvad halba heaks ja head halvaks; kes teevad pimeduse valguseks ja valguse pimeduseks; kes teevad kibeda magusaks ja magusa kibedaks!

21 Häda neile, kes iseene silmis on targad ja iseene meelest arukad!

22 Häda neile, kes on vägevad veini jooma ja vahvad mehed vägijooki segama;

23 kes meelega eest annavad õiguse pahelistele ja võtavad õigemeelselt õigemeelsuse!

24 Seepärast, nagu tuli hävitab kõrred ja kuluhein vajub kokku leegis, nõnda kōduneb nende juur ja nende õied muutuvad tolmuks, sest nad on hüljanud Vägede Issanda seaduse ja on põlanud Iisraeli Püha sõna.

25 Seepärast, Issanda viha süttis põlema oma rahva vastu; ja ta sirutas välja oma käe nende vastu ja löi neid; ja mäed vabisesid; ja nende puruksrebitud laibad olid keset tänavaid. Selle kõige juures ei ole ta viha ära pöördunud, vaid ta käsi on alles välja sirutatud.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

26 Ja ta tõstab lipu kaugetele rahvastele, kutsub neid vilepuhanguga maa äärest; ja vaata, nad tulevad kiiresti tõtates; ükski nende seas ei ole kurnatud ega kormista.

27 Ükski ei tuku ega maga; ei vallandu ka vöö nende niuetelt ega katke nende kingapael;

28 nende nooled on teritatud ja kõik nende vibud painutatud, ja nende hobuste kabjad on tugevad kui tulekivi, ja nende rattad nagu tuulispask; nende möirgamine on otsekui lõvil.

29 Nad möirgavad nagu noored lõvid; jah, nad möirgavad ja haaravad saagist ning viivad ära kindlasse kohta, ja päästjat ei ole.

30 Ja sel päeval möirgavad nad nende vastu nagu merkohin, ja kui nad vaatavad maale, vaata, on seal pimetus ja mure, ja valgus taevais on kustunud.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2. Nefi 16

- 1 Sel aastal, mil kuningas Ussija suri, ma nägin ka Issandat istumas troonil, kõrgel ja uhkel, ja tema kuuepalistused täitsid templi.
- 2 Sellest kõrgemal seisid seeravid; igaihel oli kuus tiiba; kahega ta kattis oma palet ja kahega ta kattis oma jalgu ja kahega ta lendas.
- 3 Ja üks hüüdis teisele ning ütles: Püha, püha, püha on Vägede Issand; kogu maa on täis tema au!
- 4 Ja uksepiidad vabisesid hüüdja häälest ning koda täitus suitsuga.
- 5 Siis ütlesin ma: Häda mulle, sest ma olen kadunud; sest ma olen mees, kelle huuled pole puhtad, ja elan rahva keskel, kelle huuled pole puhtad; sest mu silmad on näinud Kuningat, Vägede Issandat.
- 6 Siis lendas mu juurde üks seeravitest ja tal oli käes elav süsi, mille ta pihtidega oli võtnud altariilt.
- 7 Ja ta asetask selle mu suule ning ütles: Ennäe, see puudutas sinu huuli ja su süü on ära võetud ning su patt puhastatud.
- 8 Samuti kuulsin ma Issanda häält ütlemas: Keda ma läkitan ja kes meie eest läheks? Siis ma ütlesin: Siin ma olen, läkita mind!
- 9 Ja tema ütles: Mine ja ütle sellele rahvale – Kuulake tõesti, aga nad ei mõistnud; ja nähke tõesti, aga nad ei taibanud.
- 10 Aja rasva selle rahva süda ja tee raskeks ta kõrvad ning sule ta silmad – et ta oma silmadega ei näeks ja kõrvadega ei kuuleks ja oma südamega ei mõistaks ja ei pöörduks ega paraneks.
- 11 Siis ma ütlesin: Kui kauaks, Issand? Ja tema vastas: Kuni linnad on rüüstatud, elanikest ilma, ja kodjad inimtühjad ja maa täielikult laastatud.
- 12 Ja Issand on saatnud inimesed kaugele ära, sest on suur mahajätetus keset maad.
- 13 Aga on veel kümnes osa, ja nad tulevad tagasi ja hävitatakse ära nagu niinepuu ja tamm, mille känd jääb nendesse, kui nad langetavad oma lehed; nii on selle känd püha seeme.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2. Nefi 17

- 1 Ja sündis, et Juuda kuninga Ahase päevil, kes oli Ussija poja Jootami poeg, sündis, et Süüria kuningas Retsin ja Iisraeli kuningas Pekah, Remalja poeg, läksid üles Jeruusalemma poole, et sõdida selle vastu; aga nad ei suutnud seda vallutada.
- 2 Ja Taaveti kojale anti teada ja öeldi, et Süüria on liidus Efraimiga. Ja siis vabises tema süda ja ta rahva süda, otsekui metsapuud vabisevad tuule käes!
- 3 Siis ütles Issand Jesajale: Mine nüüd vastu Ahasele, sina ja su poeg Sear-Jaasub, ülemise tiigi veejuhtme otsa juurde, vanutaja välja maanteele!
- 4 Ja ütle temale: Vaata ette ja ole tasa; ära karda, ja su süda ärgu mingi araks nende kahe suitseva tukiotsakese pärast – Süüria Retsini ja Remalja poja vihapalangu pärast!
- 5 Seepärast, et Süüria, Efraim ja Remalja poeg on pidanud sinu vastu halba nõu, öeldes:
- 6 Mingem üles Juuda vastu ja tehkem talle meelega ha ja jaotagem see endi vahel ning seadkem seal Taabali poeg kuningaks!
- 7 Nõnda ütleb Issand Jumal: See ei lähe korda ega sünni.
- 8 Sest Süüria pea on Damaskus ja Damaskuse pea on Retsin; ja veel kuuekümne viie aasta pärast saab Efraim kui rahvas purustatud.
- 9 Ja Efraimi pea on Samaaria ja Samaaria pea on Remalja poeg. Kui te ei taha uskuda, siis te ei püsi.
- 10 Pealegi rääkis Issand taas Ahasele, öeldes:
- 11 Küsi enesele Issandalt, oma Jumalalt, tunnustähte; küsi seda alt sügavustest või ülalt kõrgustest!
- 12 Aga Ahas ütles: Ma ei küsi ega kiusa Issandat.
- 13 Ja ta ütles: Kuulge nüüd, oo Taaveti koda; ons teil veel vähe inimeste vaevamisest, et te ka mu Jumalat vaevate?
- 14 Seepärast, Issand annab ise teile tunnustähe – Vaata, neitsi saab käima peale ja toob poja ilmale ning paneb temale nimeks Immanuel.

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

- 15 Võid ja mett sööb ta, et ta mõistaks põlata halba ja valida head.
- 16 Sest enne, kui laps mõistab põlata halba ja valida head, on maa, mida sa põlgad, maha jäetud oma mõlemast kuningast.
- 17 Issand laseb tulla sinule ja su rahvale ning su isa kojale päevi, milliseid ei ole olnud Efraimi, Assuri kuninga Juudast lahkumise päevast saati.
- 18 Ja sünnib, et sel päeval kutsub Issand vilepuhan-guga kärbseid Egiptuse kaugeimast paigast ja mesilasi Assuri maalt.
- 19 Ja need tulevad ning laskuvad laastatud orgudesse ja kaljulõhedesse ja kõigile ohakatele ja kõigile pöõsastele.
- 20 Sel päeval lõikab Issand noaga, mis on palgatud teiselt poolt jõge, läbi Assuri kuninga pea- ja jalgade karvad ning hävitab habemegi ära.
- 21 Ja sel päeval sünnib, et mees peab mullikat ja kah-te lammast.
- 22 Ja sünnib, et piimaanni rohkuse pärast ta sööb võid, sest võid ja mett söövad kõik, kes maale alles on jäänud.
- 23 Ja sel päeval sünnib, et iga paik, kus oli tuhat vii-napuud, tuhat hõbeseeklit väärt, jääb kibuvitstele ja ohakaile.
- 24 Inimesed lähevad sinna noolte ja vibudega, sest kogu maa on täis kibuvitsu ja ohakaid.
- 25 Ja mitte ühelegi mäele, mida praegu kõblastega ro-hitakse, ei minda enam kibuvitste ja ohakate kartuse pärast; need jäävad härgade uitepaigaks ja väiksema karja tallermaaks.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2. Nefi 18

- 1 Pealegi Issanda sõna ütles mulle: Võta enesele suur tahvel ja kirjuta sellele inimese sulega Maher-saalal-haas-basi kohta!
- 2 Ja ma võtsin endale ustavad tunnistajad üles tähendama: preester Uuri ja Sakarja, Jeberekja poja.
- 3 Ja ma läksin prohveti naise juurde; ja tema sai käima peale ning tõi poja ilmale. Siis Issand ütles mulle: Pane temale nimeks Maher-saalal-haas-bas!
- 4 Sest vaata, enne kui poiss oskab hüüda isa ja ema, viiakse Damaskuse rikkus ja Samaaria saak Assuri kuninga ette.
- 5 Ja Issand rääkis minuga veelgi, öeldes:
- 6 Nõnda nagu see rahvas põlgab Siiloo hiljukesi voolavaid vesi ning tunneb rõõmu Retsinist ja Remalja pojast;
- 7 nüüd seepärast, vaata, Issand laseb tulla nende peale jõe vägevad ja suured veed, nimelt Assuri kuninga ja kogu ta hiilguse, ja ta tuleb üles üle kõikide oma kanalite ja voolab üle kõigist oma kallastest.
- 8 Ja ta läbib Juuda; ta tulvab ja ujutab üle, ta ulatub kaelani välja; ja tema tiibade sirutus täidab su maa, nii lai kui see ongi, oo Immaanuel!
- 9 Ühinege, oo inimesed, ja teid purustatakse tükkideks; ja hoidke oma kõrvad lahti, kõik kauged maad; pange vöö vööle ja teid purustatakse tükkideks; pange vöö vööle ja teid purustatakse tükkideks!
- 10 Pidage üheskoos nõu – ja see läheb tühja; kõnelge sõna – ja see ei lähe täide, sest Jumal on meiega.
- 11 Sest nõnda rääkis Issand minuga tugeva käega ja hoiatas mind kõndimast sellesinase rahva teed mööda, öeldes:
- 12 Ärge nimetage vandenõuks kõike, mida seesinane rahvas nimetab vandenõuks; ärge kartke ka, mida tema kardab ega tundke hirmu.
- 13 Pidage pühaks Vägede Issandat ennast, ja tema olgu teie kartus ja tema olgu teie hirm!

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 Ja tema on pühamuks; aga komistuskiviks ja pahanduskaljuks mõlemale Iisraeli kojale, lõksuks ja püüdepaelaks Jeruusalemma elanikele.

15 Ja paljud neist komistavad ja langevad ja vigastavad end, ja püütakse kinni ja võetakse lõksu.

16 Seo kinni tunnistus, pitseeri seadus mu jüngrites!

17 Ja mina ootan Issandat, kes peidab oma palge Jaakobi koja eest, ja loodan tema peale.

18 Vaata, mina ja lapsed, kelle Issand mulle on andnud, oleme tunnustähtedeks ja imetegudeks Iisraelis Vägede Issandalt, kes elab Siioni mäel.

19 Ja kui nad teile ütlevad: Pöörduge nende poole, kellel on surnute vaimud, ja nõidade poole, kes kädistavad ja pomisevad – kas rahvas ei peaks pöörduma oma Jumala poole, et elavad võiksid kuulda surnutest?

20 Seaduse ja tunnistuse poole; ja kui nad ei kõnele vastavalt sellele sõnale, siis on see seepärast, et neis pole valgust.

21 Ja seal nad siis uitavad, vaevatud ja näljased; ja sünnib, et nälga tundes nad ärritavad ennast ja neavad oma kuningat ja oma Jumalat ning tõstavad pilgu üles.

22 Ja nad vaatavad maa peale ja näevad muret ja pimedust ja ahistuse hämarust ning tõugatakse pimedusse.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2. Nefi 19

- 1 Ometi ei ole hämarus selline, nagu see oli tema vaeva ajal, kui ta algul kergelt vaevas Sebuloni maad ja Naftali maad ja pärast vaevas valusamalt Punase mere äärseid Jordani-taguseid Galilea rahvaid.
- 2 Inimesed, kes kõndisid pimeduses, on näinud suurt valgust; need, kes elavad surmavarju maal, neile on paistnud valgus.
- 3 Sa oled paljundanud rahva ja suurendanud rõõmu – nad rõõmustavad sinu ees, otsekui ollakse rõõmsad lõikuseajal ja otsekui inimesed hõiskavad saaki jagades.
- 4 Sest sa oled murdnud tema koorma ikke ja tema õla kepi, tema sundija vitsa.
- 5 Sest sõjamehe iga lahing on segadusekäraga ja veres veeretatud vammusega; aga see sünnib põlemise ja tuleroaga.
- 6 Sest meile on sündinud laps, meile on antud poeg ja tema õlgadel on valitsemine; ja talle pannakse nimeks Imeline, Nõuandja, Vägev Jumal, Igavene Isa, Rahuvürst.
- 7 Valitsemise laienemine ja rahu on otsatu Taaveti aujärjel ja tema kuningriigi üle, et seda kinnitada ja rajada kohtu ja õiglusega nüüdsest ajast peale, nimelt igavesti. Vägede Issanda agarus teeb seda.
- 8 Issand läkitas oma sõna Jaakobile ja see on valgustanud Iisraeli.
- 9 Ja kõik rahvad saavad teada, nimelt Efraim ja Samaaria elanikud, kes ütlevad upsakusest ja südamelõlbusest:
- 10 Telliskivid on varisenud, aga me ehitame tahatud kividest; metsviigipuud on maha raiutud, aga me paneme seedrid asemele.
- 11 Seepärast teeb Issand tugevaks Retsini vastased tema vastu ja ühendab tema vaenlased;
- 12 süürlased ees ja vilistid taga; ja nad õgivad Iisraeli avatud suuga. Selle kõige juures ei ole ta viha ära pöördunud, vaid ta käsi on veel välja sirutatud.
- 13 Sest rahvas ei ole pöördunud tema poole, kes neid peksab, ega otsi nad Vägede Issandat.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

- 14 Seepärast lõikab Issand Iisraelilt ühel päeval pea ja saba, oksa ja varre.
- 15 Muistne, tema on pea; ja prohvet, kes õpetab valesid, on saba.
- 16 Selle rahva juhid panevad neid eksima; ja need, keda nad juhivad, hävitatakse.
- 17 Seepärast ei tunne Issand rõõmu ta noortest meestest ega halasta isata laste ja lesknaiste peale, sest igaüks neist on silmakirjatseja ja kurjategija, ja iga suu räägib rumalusi. Selle kõige juures ei ole ta viha ära pöördunud, vaid ta käsi on veel välja sirutatud.
- 18 Sest pahelisuus põleb nagu tuli; see õgib kibuvitsad ja ohakad ning süütab metsarägastikud ja need kerkivad haihtuva suitsuna.
- 19 Vägede Issanda raevust on maa pimenenud ja rahvas on otsekui tuleröög; ükski inimene ei heida armu oma vennale.
- 20 Ja ta näppab parema käega ja on näljane; ja ta sööb vasaku käega ja nad ei saa isu täis; iga inimene sööb oma käsivarre liha –
- 21 Manasse Efraimi ja Efraim Manasset, nemad üheskoos on Juuda vastu. Selle kõige juures ei ole ta viha ära pöördunud, vaid ta käsi on veel välja sirutatud.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2. Nefi 20

- 1 Häda neile, kes annavad ebaõiglasi seadusi ja kes panevad kirja kibeduse, mille nad on määranud;
- 2 et väänata abivajajate õigusemõistmist ja võtta ära õigus mu rahva viletsalt, et lesknaised saaksid neile saagiks ja et nad saaksid paljaks riisuda isatuid lapsi.
- 3 Ja mida te teete nuhtlemispäeval ja laastamises, mis tuleb kaugelt? Kelle juurde te põgenete abi saama? Ja kuhu jätate oma hiilguse?
- 4 Ilma minuta põlvitavad nad koos vangidega ja langetavad koos tapetutega. Selle kõige juures ei ole ta viha ära pöördunud, vaid ta käsivars on veel välja sirutatud!
- 5 Oo assurlane, minu viha vits, ja kepp nende käes on nende meelepaha.
- 6 Ma läkitan tema silmakirjaliku rahva vastu, ja teda ma käsin oma vihaaluse rahva käest võtta noosi ja võtta saagi ja tallata nad maha nagu uulitsapori.
- 7 Aga tema ei kavatse nõnda ja nõnda ei mõtle ta süda, vaid temal on südames hävitada ja lõigata ära rahvaid, ja mitte väheseid.
- 8 Sest ta ütleb: Kas pole mu vürstid kõik kuningad?
- 9 Eks Kalno ole nagu Karkemis? Eks Hamat ole nagu Arpad? Eks Samaaria ole nagu Damaskus?
- 10 Nii nagu mu käsi rajas ebajumalate kuningriigid, ja kelle nikerdatud kujud olid üle Jeruusalemma ja Samaaria omadest;
- 11 eks ma või siis talitada ka Jeruusalemma ja selle ebajumalatega nõnda, nagu ma talitasin Samaaria ja selle ebajumalatega?
- 12 Mispärast, sünnib, et kui Issand on lõpetanud kogu oma töö Siioni mäel ja Jeruusalemmas, siis ma nuhtlen Assuri kuninga visa südame vilja ja tema suureliste silmade kõrkust.
- 13 Sest ta ütleb: Ma tegin seda oma käe rammuga ja oma tarkusest; sest ma olen taibukas; ja ma nihutasin rahvaste piirid ja riisusin nende varandused ja surusin maha elanikud nagu vapper mees;

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 ja mu käsi leidis rahvaste rikkuse otsekui linnu-
sa; ja nagu korjatakse mahajäetud mune, nõnda ma
korjasin kogu maa ja ei olnud kedagi, kes oleks leh-
vitanud tiibu või teinud suu lahti või piiksatanud.

15 Kas hoopleb kirves selle ees, kes temaga raiub?
Kas suurustab saag saagija ees? Nagu viibutaks vits
ennast oma ülestõstja vastu või nagu kergitaks kepp
iseennast, otsekui ta ei olekski puust!

16 Seepärast läkitab Issand, Vägede Issand, tema
priskete sekka kõhetust; ja tema hiilguse alla süütab
ta põlemise nagu lõõmava tule.

17 Ja Iisraeli valgus muutub tuleks ja tema Püha lee-
giks, mis ühe päevaga põletab ja õgib ta ohakad ja ki-
buvitsad;

18 ja hävitab tema metsa ja viljaka välja hiilguse ühes
hinge ja kehaga; ja nad on nagu siis, kui lipukandja
nõrkeb.

19 Ja allesjäänud puid tema metsas on nii vähe, et
laps võib need kirja panna.

20 Ja sel päeval sünnib, et Iisraeli jääk ja need, kes on
pääsenud Jaakobi kojast, ei toetu enam sellele, kes
teda lõi, vaid toetuvad ustavalt Issandale, Iisraeli
Pühale.

21 Jääk pöördub, jah, nimelt Jaakobi jääk, vägeva
Jumala poole.

22 Sest kuigi su rahvast, Iisrael, oleks otsekui mereli-
va, siiski pöördub nende jääk; otsustatud hävitusele
järgneb õigemeelsusetulv.

23 Sest hävituse teeb Vägede Issand Jumal teoks, ni-
melt kogu maal.

24 Seepärast, nõnda ütleb Vägede Issand Jumal: Oo
mu rahvas, kes sa elad Siionis, ära karda assurlast; ta
peksab sind vitsaga ja Egiptuse kombel tõstab su vas-
tu oma kepi.

25 Sest veel pisut ja mu meepehale on lõpp, ja mu vi-
ha on nende hävitamises.

26 Ja Vägede Issand keerutab ta kohal rooska otsekui
Midjani löömisel Oorebi kaljul ja nagu ta kepp oli
mere kohal, nii ta tõstab selle üles Egiptuse kombel.

And my hand hath found as a nest the riches of
the people; and as one gathereth eggs that are left
have I gathered all the earth; and there was none that
moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth
therewith? Shall the saw magnify itself against him
that shaketh it? As if the rod should shake itself
against them that lift it up, or as if the staff should lift
up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send
among his fat ones, leanness; and under his glory he
shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his
Holy One for a flame, and shall burn and shall de-
vour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of
his fruitful field, both soul and body; and they shall
be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few,
that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the rem-
nant of Israel, and such as are escaped of the house
of Jacob, shall no more again stay upon him that
smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy
One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant
of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the
sea, yet a remnant of them shall return; the con-
sumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consump-
tion, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my
people that dwellest in Zion, be not afraid of the
Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift
up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation
shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for
him according to the slaughter of Midian at the rock
of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he
lift it up after the manner of Egypt.

- 27 Ja sel päeval sünnib, et tema koorem võetakse su õlgadelt ja tema ike su kaela pealt, ja ike hävitatakse võidmise pärast.
- 28 Ta on tulnud Ajjatisse, läbinud Migroni; Mikmassi on ta jätnud oma varustuse.
- 29 Nad on läbinud kuru; neil on Gebas öömaja; Raama on hirmul; Sauli Gibea on põgenenud.
- 30 Tõsta oma häält, oo Gallimi tütar; las seda kuuleb Laisa, oo vaene Anatot!
- 31 Madmena on ümber kolinud; Geebimi elanikud on kogunenud põgenemiseks.
- 32 Aga ta peatub Nobes sel päeval, ta viipab käega Siioni tütre mäe, Jeruusalemma künka poole.
- 33 Vaata, Issand, Vägede Issand, laasib oksad hirmu jõul; ja kõrgeks kasvanud raiutakse maha; ja upsakad alandatakse.
- 34 Ja metsarägastiku ta lõikab maha raudkirvega, ja Liibanon langeb vägeva läbi.
- And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.
- He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.
- They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.
- Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.
- Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.
- As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.
- Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.
- And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2. Nefi 21

- 1 Aga Iisai tüvest tõuseb võrse, ja tema juurtest kasvab võsu.
- 2 Ja tema peal hingab Issanda vaim, tarkuse ja mõistmise vaim, nõu ja väe vaim, Issanda tundmise ja kartuse vaim;
- 3 ja annab talle kiire mõistmise Issanda kartuses; ja ta ei mõista kohut oma silma nägemise järgi ega noomi oma kõrvade kuulmise järgi.
- 4 Vaid ta mõistab viletsaile kohut õigemeelsuses ja noomib maa tasaseid võrdsuses; ja ta lööb oma suu vitsaga maad ja surmab oma huulte puhanguga pahelised.
- 5 Ja õigemeelsus on tal võõna niuetel ja ustavus võõna puusadel.
- 6 Hunt elab koos tallega ja leopard magab kitsekese kõrval; ja vasikas ja noor lõvi ja nuumveis üheskoos; ning pisuke laps juhib neid.
- 7 Ja lehm ja karu söövad koos karjamaal; nende pojad magavad üheskoos; ja lõvi sööb õlgi nagu veis.
- 8 Ja imik mängib rästiku uru juures ja pisike laps sirutab oma käe mürkmao pessa.
- 9 Nad ei tee paha ega kahju kogu mu pühal mäel, sest maa on täis Issanda tundmist, nagu veed katavad merepõhja.
- 10 Ja sel päeval on seal Iisai juur, kes seisab rahvaile lipuks; selle juurde püüdlevad paganad ja tema puhkepaik saab auliseks.
- 11 Ja sel päeval sünnib, et Issand sirutab veel teist korda oma käe, et tagasi saada oma rahva jääki, kes on järele jäänud, Assurist ja Egiptusest ja Patrorest ja Kuusist ja Eelamist ja Sinearist ja Hamatist ja meresartelt.
- 12 Ja ta tõstab rahvaile lipu ja kogub Iisraeli hüljatud ja korjab maailma neljast nurgast kokku Juuda pillutatud.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.
- And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

- 13 Lakkab ka Efraimi kadestamine ja löigatakse ära Juuda vastased; Efraim ei kadesta Juudat ja Juuda ei rõhu Efraimi.
- 14 Aga nad lendavad siis vilistite turjale läände; nad riisuvad üheskoos idamaalasi; nad panevad oma käe Edomi ja Moabi külge; ja Ammoni lapsed kuuletuvad neile.
- 15 Ja Issand hävitab sootuks Egiptuse mere keele; ning oma vägeva tuulega viipab oma kätt üle jõe ja lööb selle seitsmeks ojaks ja laseb inimestel kuiva ja laga üle minna.
- 16 Ja siis on maantee tema rahva jäägile, kes Assurist järele jääb, otsekui Iisraelil oli päeval, mil ta Egiptusemaalt välja tuli.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2. Nefi 22

- 1 Ja sel päeval sa ütled: Oo Issand, ma ülistan sind; kuigi sa olid vihane minu peale, on su viha pöördunud ja sa trööstid mind.
- 2 Vaata, Jumal on mu pääste; ma usaldan teda ega karda, sest Issand ЈЕHOOVA on mu jõud ja mu kiidulaul; ja samuti on ta saanud minu päästeks.
- 3 Seepärast, te ammutate rõõmuga vett päästeallikast.
- 4 Ja sel päeval te ütlete: Ülistage Issandat, hüüdke tema nime, kuulutage tema tegusid rahva seas, mainige, et tema nimi on ülendatud!
- 5 Laulge Issandale, sest tema on teinud suurepäraseid asju; see on teada kogu maal!
- 6 Hüüa ja hõiska, sina, Siioni elanik; sest suur on Iisraeli Püha teie keskel!

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord ЈЕHОВAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2. Nefi 23

- 1 Babüloni koorem, mida Jesaja, Aamotsi poeg nägi.
- 2 Tõstke lipp kõrgele mäele, hüüdke neile valjusti, viibake käega, et nad läheksid sisse suursuguste vä-ravaist!
- 3 Ma olen käskinud oma pühitsetuid, ma olen ka kutsunud oma sangarid, sest minu viha ei ole nende peal, kes rõõmustavad minu suuruse üle.
- 4 Rahvahulkade hääl mägedes on nagu vägeva rah-va oma, kokkukogunenud rahvaste kuningriikide kärarikas hääl; Vägede Issand vaatab üle lahingu sõ-javäge.
- 5 Nad tulevad kaugelt maalt, taevapiirilt, jah, Issand ja tema meelepaha relvad, et hävitada kogu maa.
- 6 Uluge, sest Issanda päev on lähedal; see tuleb kui hävitus Kõigeväeliselt.
- 7 Seepärast lõtvuvad kõik käed; iga inimese süda lööb araks;
- 8 ja nad kardavad; valukihvatused ja kurbus haara-vad neid, nad on hämmeldunud üksteise üle; nende palged on kui leegid.
- 9 Vaata, Issanda päev tuleb hirmsana, raevu ja tulise vihaga, et laastada maa; ja ta hävitab patused sellelt.
- 10 Sest taevatähed ja tähtkujud taevas ei kiirga enam valgust; päike on tõustes pime ja kuu ei lase oma val-gusel särada.
- 11 Ja mina karistan maailma halva eest ja pahelisi nende süü eest; mina lasen ülbete kõrkusel lakata ja peatan kohutavate upsakuse.
- 12 Mina teen inimesed kallimaks puhtast kullast; ni-melt inimese kallimaks Oofri kullast.
- 13 Seepärast, ma panen taevad vankuma, ja maa lii-gub oma paigast Vägede Issanda raevus ja tema tulise viha päeval.
- 14 Ja see on otsekui peletatud metskits ja nagu lam-bad, kelle eest keegi ei hoolitse; ja iga inimene pöör-dub oma rahva juurde ja igäüks põgeneb omale maa-le.

2 Nephi 23

- The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
- Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
- I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.
- The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the king-doms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.
- They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indig-nation, to destroy the whole land.
- Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
- Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;
- And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at an-other; their faces shall be as flames.
- Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.
- For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.
- And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughti-ness of the terrible.
- I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.
- Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.
- And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

- 15 Igaüks, kes on uhke, torgatakse läbi; jah, ja igaüks, kes on ühinenud pahelistega, langeb mõõga läbi.
- 16 Nende lapsed rebitakse tükkideks nende eneste silme all; nende kojad rüüstatakse ja nende naised teotatakse.
- 17 Vaata, ma ärgitan nende vastu meedlased, kes ei hooli hõbedast ega kullast ega tunne nad heameelt selle üle.
- 18 Nende nooled purustavad noored mehed tükkideks; ja neil ei ole halastust ihuvilja vastu; nende silmad ei heida armu lastele.
- 19 Ja Babülon, kuningriikide hiilgus, kaldealaste uhke kaunidus, saab Soodoma ja Gomorra sarnaseks, kui need Jumal segi paiskas.
- 20 Seda ei asustata enam iialgi ega elata seal põlvest põlve; ei löö sinna araablane telki üles ja karjased ei lase seal puhata oma karjal.
- 21 Vaid seal lebavad kõnnumaa metsikud loomad; ja nende kojad on täis ulguvaid olevusi; ja seal asuvad öökullid; ja seal tantsivad sikujalgsed.
- 22 Ja nende laastatud kodades uluvad saarte metsikud loomad ja meeldivates paleedes lohed; ja tema aeg on liginemas, ja tema päevi ei pikendata. Sest ma hävitan tema kiirelt; jah, sest ma olen oma rahva vastu halastav, aga pahelised hukuvad.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2. Nefi 24

- 1 Sest Issand halastab Jaakobi peale ja valib taas Iisraeli ja asustab nad nende omale maale; ja võõrad liituvad nendega ja hoiavad ühte Jaakobi kojaga.
- 2 Ja rahvad võtavad ning toovad neid nende kohale; jah, kaugelt maa ääreni välja; ja nad pöörduvad tagasi nende töötatud maadele. Ja Iisraeli koda valdab neid ja Issanda maa on teenijatele ja ümmardajatele; nad võtavad vangi oma vangistajad ja valitsevad oma rõhujate üle.
- 3 Ja sel päeval sünnib, et Issand annab sulle rahu sinu murest ja sinu kartusest ning raskest orjusest, milles sa pidid teenima.
- 4 Ja sel päeval sünnib, et sa võtad üles selle õpetusõna Babüloni kuninga vastu ja ütled: Kuidas on rõhujale lõpp tulnud, kuldne linn lakanud!
- 5 Issand on katki murdnud paheliste kepi, võimutsejate valitsuskepid.
- 6 Tema, kes rahvaid löi raevus lõputute löökidega, tema, kes rahvusi valitses vihas, on taga kiusatud ja mitte keegi ei takista.
- 7 Kogu maa tõmbab hinge ja vaikib; nad rõkatavad laulma.
- 8 Jah, sinust tunnevad rõõmu küpressid ja ka Liibanoni seedrid, öeldes: Sest ajast, kui sa lamad, ei tule ükski langetaja üles meie vastu.
- 9 Põrgu on all liikvel sinu pärast, et võtta sind vastu su tulekul; ta ärgitab sinu pärast üles surnud, nimelt kõik maa juhid; ta on lasknud nende aujärgedelt üles tõusta kõik rahvaste kuningad.
- 10 Kõik nad räägivad ja ütlevad sulle: Kas sinagi oled jäänud jõuetumaks nagu meie? Oled sa saanud meie sarnaseks?
- 11 Alla hauda on tõugatud su toredus; su lüürade helinat ei kuulda; su alla on laotatud ussikesi ja sind katavad ussid.
- 12 Kuidas oled sa alla langenud taevast, oo Lutsifer, hommiku poeg! Oled paisatud maha, sina, kes nõrgestasid rahvaid!

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Sest sa ütlesid oma südames: Mina tõusen taevasse, kõrgemale Jumala tähtedest ma ülendan oma aujärje; ma istun ka kogunemismäele kaugel põhjas;

14 ma tõusen pilvede kõrgustike kohale; ma saan Kõigekõrgema sarnaseks.

15 Siiski sind tuakse alla põrgusse, haua äärele.

16 Kes näevad sind, silmitsevad sind, vaatlevad sind kaalutlevalt ja ütlevad: Kas see on mees, kes pani maa värisema, kes pani kuningriigid vabisema?

17 Ja tegi maailma kõnnumaa sarnaseks ja hävitas selle linnad ning ei avanud oma vangide koda?

18 Kõik rahvaste kuningad, jah, kõik neist lamavad hiilguses, igaüks omaenda kojas.

19 Aga sina oled nagu põlatud oks eemale heidetud oma hauast ja nagu jääk nendest, kes on tapetud, mõõgaga läbi pistetud, kes paisatakse alla kivimurdu nagu jalge alla tallatud laip.

20 Sind ei maeta koos nendega, sest sa oled hävitanud oma maa ja tapnud oma rahva; kurja tegijate seeme ei saa iialgi nimekaks.

21 Valmistage tema laste jaoks tapatalgud nende isade süütegude pärast, et nad ei tõuseks ega valdaks maad ega täidaks maailma palet linnadega.

22 Sest mina tõusen üles nende vastu, ütleb Vägede Issand, ja ma lõikan Babülonilt ära nime ja jäägi ja poja ja vennapoja, ütleb Issand.

23 Ma teen ta hüüvide omandiks ja laugasteks, ja ma pühin ta ära hävitusluuaga, ütleb Vägede Issand.

24 Vägede Issand on vandunud, öeldes: Tõesti, nagu ma olen mõtelnud, nõnda see sünnib; ja nagu ma olen kavatsenud, läheb see korda –

25 et ma toon assurlase oma maale ja tallan ta jalge alla oma mägedel; siis on tema ike võetud nende pealt ja tema koorem võetud nende õlgadelt.

26 See on kavatsus, mis on kavatsatud kogu maa kohta, ja see on käsi, mis on sirutatud kõigi rahvaste kohale.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

- 27 Sest Vägede Issand on nii kavatsenud ja kes teeb selle tühjaks? Ja tema käsi on välja sirutatud ja kes pöörab selle tagasi?
- 28 Aastal, mil kuningas Ahas suri, oli see ettekuulutus.
- 29 Ära rõõmusta, kogu Palestiina, et murtud on vits, mis sind löi; sest mao juure seest väljub mürkmadu ja tema vili on lõõmav lendmadu.
- 30 Ja vaeste esmasündinud söövad ning abivajajad heidavad julgelt puhkama; ja sinu juure ma tapan näljaga, ja ta surmab su jäägi.
- 31 Ulu, oo värav; kisenda, oo linn; sina, kogu Palestiina, oled lagunened; sest põhja poolt tuleb suits ja keegi ei ole üksi tema määratud aegadel.
- 32 Mida vastavad siis rahvaste sõnumitoojad? Et Issand on rajanud Siioni ja tema rahva vaesed loodavad selle peale.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2. Nefi 25

- 1 Nüüd, mina, Nefi, räägin veidi nendest sõnadest, mida ma olen kirjutanud, mida on räägitud Jesaja suuga. Sest vaata, Jesaja rääkis palju asju, mida paljudel minu rahvast on raske mõista, sest nad ei tunne juutide prohvetliku kuulutamise viisi.
- 2 Sest mina, Nefi, ei ole neile palju õpetanud juutide kombeid, sest nende tööd olid pimedusetööd ja nende teod olid jäleduseteod.
- 3 Mispärast, ma kirjutan oma rahvale, kõikidele nendele, kes edaspidi selle vastu võtavad, mida ma kirjutan, et nad võiksid teada Jumala kohtuotsustest, et need tulevad kõikide rahvaste peale vastavalt sõnadele, mis ta on rääkinud.
- 4 Mispärast, võtke kuulda, oo mu rahvas, kes on Iisraeli kojast, ja hoidke oma kõrvad lahti minu sõnadele; sest kuigi Jesaja sõnad ei ole selged teile, on need ometi selged kõikidele nendele, kes on täis prohvetliku kuulutamise vaimu. Ent ma annan teile prohvetliku kuulutamise vastavalt vaimule, mis on minus; mispärast, ma kuulutan nüüd prohvetlikult vastavalt selgusele, mis on olnud minuga sellest ajast saadik, kui ma tulin oma isaga Jeruusalemmast; sest vaata, minu hing tunneb heameelt selgest kõnest oma rahvale, et nad võiksid õppida.
- 5 Jah, ja minu hing tunneb heameelt Jesaja sõnadest, sest ma tulin välja Jeruusalemmast ja minu silmad on näinud juutide asju ja ma tean, et juudid mõistavad prohvetite asju ja ei ole ühtegi teist rahvast, kes mõistaks asju, mida on räägitud juutidele nagu nemad, muidu kui neid on õpetatud juutide kommete kohaselt.
- 6 Ent vaata, mina, Nefi, ei ole oma lapsi õpetanud juutide kommete kohaselt; ent vaata, mina ise olen elanud Jeruusalemmas, mispärast ma tunnen sealset ümbrust; ja ma olen maininud oma lastele Jumala kohtuotsusi, mis on tabanud juute, oma lastele vastavalt kõigele sellele, mis Jesaja on rääkinud, ja ma ei kirjuta seda.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

- 7 Aga vaata, ma jätkan omaenda prohvetliku kuulutusega oma selgust mööda; milles, ma tean, ei saa ükski inimene eksida; ometi päevil, mil Jesaja prohvetlikud kuulutused täide lähevad, teavad inimesed kindlalt, ajal, mil need sünnivad.
- 8 Mispärast, need on inimlastele väärtuslikud; ja see, kes arvab, et ei ole, eriti neile tahan ma rääkida ja piirdun sõnadega oma rahvale; sest ma tean, et need on nende jaoks suure väärtusega viimsetel päevadel; sest sel päeval nad mõistavad neid; mispärast, ma olen need kirjutanud nende heaks.
- 9 Ja nagu üks põlvkond on hävitatud juutide seas süü pärast, just samuti on neid hävitatud põlvest põlve vastavalt nende süütegudele; ja mitte kunagi ei ole kedagi nendest hävitatud muidu, kui et Issanda prohvetid poleks seda neile ette kuulutanud.
- 10 Mispärast, neile teatati nende peale tulevast hävitusest kohe pärast mu isa Jeruusalemmast lahkumist; ometi tegid nad oma südame kõvaks; ja vastavalt minu prohvetlikule kuulutusele on nad hävitatud, välja arvatud need, kes on viidud ära vangidena Babüloni.
- 11 Ja nüüd, seda ma räägin vaimu pärast, mis on minus. Ja kuigi nad on ära viidud, pöörduvad nad taas tagasi ja valdavad Jeruusalemma maad; mispärast, nad taastatakse taas oma pärandmaadele.
- 12 Aga vaata, neil on sõdu ja kuuldusi sõdadest ja kui saabub päev, mil Isa Ainusündinu, jah, nimelt taeva ja maa Isa, teeb end nendele ilmsiks lihas, vaata, nad hülgavad tema oma süütegude ja oma kõvasüdamelise ja oma kangekaelsuse tõttu.
- 13 Vaata, nad löövad ta risti; ja pärast seda, kui ta on kolm päeva hauakambris lamanud, tõuseb ta surnuist, tervekstegemine tiibades; ja kõik need, kes usuvad tema nimesse, saavad päästetud Jumala kuningriiki. Mispärast, mu hing tunneb heameelt temast prohvetlikult kuulutades, sest ma olen näinud tema päeva ja mu süda ülistab tema püha nime.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

- 14 Ja vaata, sünnib, et pärast seda, kui Messias on tõusnud surnuist ja on end oma rahvale ilmsiks teinud, kõigile, kes usuvad tema nimesse, vaata, Jeruusalemm hävitatakse taas; sest häda neile, kes võitlevad Jumala ja tema kiriku rahva vastu.
- 15 Mispärast, juudid hajutatakse kõikide rahvaste sekka; jah, ja samuti Babülon hävitatakse; mispärast, teised rahvad hajutavad juudid.
- 16 Ja pärast seda, kui nad on hajutatud ja Issand Jumal on andnud neile rooska teiste rahvaste kaudu mitme põlve vältel, jah, koguni põlvest põlve, kuni neid on veendud uskuma Kristusesse, Jumala Pojasse, ja lepitusse, mis on lõpmatu kogu inimkonnale – ja kui tuleb päev, mil nad usuvad Kristusesse ja kummardavad Isa tema nimel puhta südame ja puhaste kätega ega oota enam teist Messiat, siis, sel ajal saabub päev, mil neil on paratamatult otstarbekas neid asju uskuda.
- 17 Ja Issand sirutab oma käe taas teist korda välja, et taastada oma rahvas nende kadunud ja langenud seisukorrast. Mispärast, ta jätkab imepärase töö ja ime-teo tegemist inimlaste hulgas.
- 18 Mispärast, ta toob nendele esile oma sõnad, millised sõnad mõistavad kohut nende üle viimsel päeval, sest need antakse neile selleks, et veenda neid tõelises Messias, kelle nad hülgasid; ja et veenda neid, et nad ei pea enam ootama Messia tulekut, sest ei ole kedagi tulemas, muidu kui see on vale Messias, kes petab inimesi; sest on ainult üks Messias, kellest prohvetid on rääkinud, ja see Messias on see, kelle juudid hülgasid.
- 19 Sest vastavalt prohvetite sõnadele Messias tuleb kuussada aastat sellest ajast, kui mu isa lahkus Jeruusalemmast; ja vastavalt prohvetite sõnadele ja ka Jumala ingli sõnale saab tema nimeks Jeesus Kristus, Jumala Poeg.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Ja nüüd, mu vennad, ma olen rääkinud selgelt, nii et te ei saa eksida. Ja nii tõesti, kui elab Issand Jumal, kes tõi Iisraeli Egiptusemaalt välja ja andis Moosesele väe, et ta tervendaks rahvad pärast seda, kui mürgised maod olid neid hammustanud, kui nad pööravad oma silmad mao poole, mille ta nende ees üles tõstis, ja samuti andis temale väe, et ta lööks kaljut ja sellest purskaks vett; jah, vaata, ma ütlen teile, et nii, nagu need asjad on õiged, ja nii tõesti, kui Issand Jumal elab, ei ole taeva all antud ühtegi muud nime kui see Jeesus Kristus, kellest ma olen rääkinud, kelle kaudu inimene võib saada päästetud.

21 Mispärast, sel põhjusel on Issand Jumal mulle lubanud, et neid asju, mida ma kirjutatan, peetakse ja hoitakse ning need pärandatakse põlvest põlve minu seemnele, et võidaks täide viia Joosepile antud lubadus, et tema seeme ei hukku iial niikaua, kui maailm püsib.

22 Mispärast, need asjad lähevad põlvest põlve, niikaua, kui maailm püsib; ja need lähevad Jumala tahtmist ja heaksarvamist mööda; ja nende rahvaste üle, kelle valduses need on, mõistetakse kohut nende järgi vastavalt sõnadele, mis on kirjutatud.

23 Sest me näeme usinasti vaeva, et kirjutada, veenmaks meie lapsi ja ka meie vendi uskuma Kristusesse ning saama lepitatud Jumalaga; sest me teame, et pärast kõike, mida me saame teha, saame me päästetud armu läbi.

24 Ja kuigi me usume Kristusesse, me peame kinni Moosese seadusest ja ootame vankumatult Kristust, kuni seadus on täidetud.

25 Sest sellel põhjusel oli seadus antud; mispärast see seadus on meile surnud ja me oleme elavaks tehtud Kristuses meie usu pärast; siiski me täidame seadust käskude pärast.

26 Ja me räägime Kristusest, me rõõmustame Kristuses, me jutlustame Kristusest, me kuulutame prohvetlikult Kristusest ja me kirjutame vastavalt oma prohvetlikele kuulutustele, et meie lapsed võiksid teada, millisest allikast nad võiksid otsida andestust oma pattudele.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

27 Mispärast, me räägime seadusest, et meie lapsed võiksid teada, et seadus on elutu; ja nemad, teades seaduse elutusest, võiksid oodata seda elu, mis on Kristuses, ja teada, mis põhjusel seadus anti. Ja pärast seda, kui seadus on Kristuses täidetud, et neil poleks vaja siis oma südant tema vastu kõvaks teha, kui seadus peaks kõrvale heidetama.

28 Ja nüüd, vaata, mu rahvas, te olete kangekaelne rahvas; mispärast, ma olen rääkinud teile selgelt, et te ei saaks valesti aru. Ja sõnad, mis ma olen rääkinud, seisavad tunnistusena teie vastu; sest need on piisavad, et õpetada igale inimesele õiget teed; sest õige tee on uskuda Kristusesse ja teda mitte eitada; sest teda eitades te eitate ka prohveteid ja seadust.

29 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et õige tee on uskuda Kristusesse ja teda mitte eitada; ja Kristus on Iisraeli Püha; mispärast te peate tema ees kummardama ja kummardama teda kõigest oma väest, meelest ja jõust ja kogu oma hingest; ja kui te seda teete, ei aeta teid mingil juhul välja.

30 Ja kuivõrd on otstarbekas, peate te pidama kinni Jumala toimetustest ja talitustest, kuni seadus, mis anti Moosesele, saab täidetud.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2. Nefi 26

- 1 Ja pärast seda, kui Kristus on surnuist tõusnud, näitab ta end teile, mu lapsed ja mu armsad vennad; ja sõnad, mis ta teile räägib, saavad olema seadus, mida te peate täitma.
- 2 Sest vaata, ma ütlen teile, et ma olen näinud, et palju põlvkondi sureb ja on suured sõjad ja tulid minu rahva hulgas.
- 3 Ja pärast seda, kui Messias tuleb, antakse mu rahvale tunnustähed tema sünnist ja samuti ka tema surmast ja ülestõusmisest; ja suur ja kohutav on see päev pahelistele, sest nad hukkuvad; ja nad hukkuvad seepärast, et nad ajavad välja prohvetid ja pühad ning loobivad neid kividega ja surmavad nad; mispärast pühade vere hüüd kostab maa seest üles Jumalani, nende vastu.
- 4 Mispärast, see päev, mis tuleb, põletab kõik need, kes on uhked ja kes tegutsevad paheliselt, ütleb Vägede Issand, sest nad on kui kõrred.
- 5 Ja maa sügavus neelab need, kes tapavad prohvetid ja pühaid, ütleb Vägede Issand; ja mäed katavad neid ja keeristuuled viivad nad ära ja hooned langevad nende peale ja purustavad nad tükkideks ning jahvatavad nad tolmuks.
- 6 Ja neid nuheldakse kõuemürina ja välgu ja maavärisemise ja kõiksugu hävitusega, sest Issanda viha tuli on süttinud nende vastu ja nad on kui kõrred, ja see päev, mis tuleb, hävitab nad, ütleb Vägede Issand.
- 7 Oo seda valu ja mu hingepiina mu rahva langemise kaotuse pärast! Sest mina, Nefi, olen seda näinud ja see peaaegu hävitab mind Issanda ees; kuid ma pean oma Jumalale hüüdma: Sinu teed on õiglased!
- 8 Ent vaata, õigemeelsed, kes võtavad kuulda prohvetite sõnu ega hävita neid, vaid ootavad vankumatus usus, et Kristus täidab need tunnustähed, mis on antud, hoolimata kõigest tagakiusamisest – vaata, nemad on need, kes ei hukku.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 Vaid nendele ilmub Õigemeelsuse Poeg ja teeb nad terveks ning neil saab olema rahu koos temaga, kuni on surnud kolm põlvkonda ja paljud neljandast põlvkonnast on surnud õigemeelsuses.

10 Ja kui need asjad on möödunud, tuleb mu rahvale kiire hävitus; sest vaatamata mu hingevalule olen ma seda näinud; mispärast, ma tean, et see sünnib; ja nad müüvad end eimillegi eest, sest oma uhkuse ja rumaluse tasuks lõikavad nad hävitust; sest kuna nad alistuvad kuradile ja valivad pigem pimeduse-tööd kui valguse, seepärast peavad nad minema alla põrgusse.

11 Sest Issanda Vaim ei heitle inimestega alati. Ja kui Vaim lakkab inimesega heitlemast, siis tuleb kiire hävitus, ja see kurvastab mu hinge.

12 Ja nagu ma rääkisin juutide veenmisest, et Jeesus on tõepoolest Kristus, siis on paratamatu, et ka paganad oleksid veendunud, et Jeesus on Kristus, Igavene Jumal;

13 ja et ta teeb end Püha Vaimu väel ilmsiks kõikidele nendele, kes usuvad temasse; jah, igale rahvusele, hõimule, keelele ja rahvale, tehes inimlaste hulgas vägevaid imesid, tunnustähti ja imetegusid vastavalt nende usule.

14 Aga vaata, ma kuulutan teile prohvetlikult viimsest päevadest; nendest päevadest, mil Issand Jumal toob need asjad inimlastele esile.

15 Pärast seda, kui minu seeme ja minu vendade seeme on kaldunud uskmatusse ja paganad on neid löönud; jah, pärast seda, kui Issand Jumal on nende ümber nende vastu laagri üles löönud ning piiranud neid muldvalliga ja püstitanud nende vastu kindluseid; ja pärast seda, kui nad on alandatud madalale põrmu kuni selleni välja, et neid ei ole enam; ometi õigemeelsete sõnad pannakse kirja ja ustavate palveid kuuldakse ja kedagi neist, kes on kaldunud uskmatusse, ei unustata.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

16 Sest need, kes on hävitatud, räägivad neile maa seest, ja nende kõne kuuldu madalalt põrmust ja nende hääl tuleb nagu surnu vaimu väljakutsujalt; sest Issand Jumal annab talle väe, et ta võib nendest sosistada; see tuleb just nagu maa seest; ja nende kõne sosistab põrmust.

17 Sest nõnda ütleb Issand Jumal: Nad panevad kirja need asjad, mida tehakse nende seas, ja need kirjutatakse ja pitseeritakse raamatusse, ja need, kes on kaldunud uskmatusse, ei saa neid, sest nad püüavad hävitada Jumala asju.

18 Mispärast, otsekui need, kes on hävitatud, on hävitatud kiiresti; ja nende hirmsate rohkus on nagu aganad, mis kaovad – jah, nõnda ütleb Issand Jumal: See sünnib silmapilkselt, äkki –

19 ja sünnib, et need, kes on kaldunud uskmatusse, saavad löödud paganate käega.

20 Ja paganad on oma enesehinnangu tõttu uhkust täis ja on komistanud oma komistuskivi suuruse pärast, nii et nad on ehitanud üles palju kirikuid; ometi põlastavad nad Jumala väge ja imesid ning jutlustavad iseendale omaenese tarkust ja omaenese õpetust, et nad võiksid saada kasu ja rõhuda vaeseid.

21 Ja on ehitatud palju kirikuid, mis tekitavad kadedust ja riidu ning vihkamist.

22 Ja on ka salajasi liite just nagu vanal ajal vastavalt kuradi vandenõule, sest tema on kõige selle asutaja; jah, tapmiste ja pimedusetööde asutaja; jah, ja ta talutab neid, linane köieke kaela ümber, kuni seob nad oma tugevate köitega igaveseks.

23 Sest vaadake, mu armsad vennad, ma ütlen teile, et Issand Jumal ei tööta pimeduses.

24 Ta ei tee midagi muidu, kui et see on maailmale kasuks; sest ta armastab maailma kuni selleni välja, et ta annab omaenda elu, et ta võiks tõmmata kõik inimesed enda juurde. Mispärast, ta ei käsi mitte ühtegi, et nad ei võtaks osa tema päästest.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

- 25 Vaata, kas ta hüüab kellelegi, öeldes: Tagane minust? Vaata, ma ütlen teile: Ei; vaid ta ütleb: Tulge minu juurde, kõik te maa ääred, ostke piima ja mett ilma rahata ja ilma hinnata!
- 26 Vaata, on ta käskinud kellelgi palvemajast või jumalakummardamise kojast lahkuda? Vaata, ma ütlen teile: Ei!
- 27 On ta käskinud kedagi, et nad ei võtaks osa tema päästest? Vaata, ma ütlen teile: Ei; vaid ta on andnud selle tasuta kõikidele inimestele; ja ta on käskinud oma rahvast, et see veenaks kõiki inimesi meelepärandusele.
- 28 Vaata, kas on Issand käskinud kedagi, et nad ei võtaks osa tema headusest? Vaata, ma ütlen teile: Ei; vaid kõikidel inimestel on eesõigus, ühel samuti kui teisel, ja kellelgi ei ole keelatud.
- 29 Ta käsib, et ei tohi olla preestripettust; sest vaata, preestripettus on selline, et inimesed jutlustavad ja esitavad end valgusena maailmale, et nad võiksid saada kasu ja maailma kiitust; kuid nad ei taotle Siioni heaolu.
- 30 Vaata, seda on Issand keelanud; mispärast, Issand Jumal on andnud käsu, et kõikidel inimestel oleks ligimesearmastust, milline ligimesearmastus on armastus. Ja kui neil ei ole ligimesearmastust, siis ei ole nad mitte midagi. Mispärast, kui neil oleks ligimesearmastust, siis nad ei laseks töötajal Siionis hukkuda.
- 31 Aga töötajaja Siionis näeb vaeva Siioni heaks; sest kui nad näevad vaeva raha eest, nad hukuvad.
- 32 Ja taas on Issand Jumal käskinud, et inimesed ei tohi mõrvata; et nad ei tohi valetada; et nad ei tohi varastada; et nad ei tohi tarvitada Issanda, oma Jumala nime asjata; et nad ei tohi olla kadedad; et nad ei tohi kanda viha; et nad ei tohi tülitseda üksteisega; et nad ei tohi hoorata ja et nad ei tohi teha midagi neist asjadest, sest see, kes neid teeb, hukub.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Sest ükski nendest süütegudest ei lähtu Issandast, sest tema teeb seda, mis on hea inimlaste hulgas; ta ei tee midagi muudu, kui et see on inimlastele selge; ja ta kutsub neid kõiki enda juurde tulema ja saama osa tema headusest; ja ta ei tõrju tagasi kedagi, kes tuleb tema juurde, ei musta ega valget, orja ega vaba, meest ega naist; ja ta mäletab paganaid; ja kõik on Jumalale ühesugused, nii juudid kui ka paganad.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2. Nefi 27

- 1 Aga vaata, viimsetel päevadel ehk paganate päevadel – jah, vaata, kõik paganate rahvad ja samuti juudid, need, kes tulevad siia maale, ja need, kes on teistel maadel, jah, tõepoolest kõigil maailma maadel, vaata, nad on joobunud süüst ja kõiksugu jäledustest –
- 2 ja kui see päev tuleb, siis nuhtleb Vägede Issand neid äikese ja maavärisemise ja suure mürina ja tormi ja marutuulega ning hävitava tuleleegiga.
- 3 Ja kõik rahvad, kes sõdivad Siioni vastu ja kes teda ahistavad, on kui öine unenägu; jah, nad on just nagu nälgiv mees, kes näeb und, ja vaata, ta sööb, aga ta ärkab ja ta hing on tühi; või nagu janus mees, kes näeb und, ja vaata, ta joob, aga ta ärkab, ja vaata, ta on nõrk ja ta hingel on isu; jah, just samuti on kõikide rahvahulkadega, kes sõdivad Siioni mäe vastu.
- 4 Sest vaata, kõik teie, kes te panete toime süütegusid, peatuge ja imestage, sest te hüüate ja nutate; jah, te olete joobnud, aga mitte veinist; te vaarute, aga mitte vägijoogist.
- 5 Sest vaata, Issand on valanud teie peale sügava une vaimu. Sest vaata, te olete sulgenud oma silmad ja te olete hüljanud prohvetid; ja teie valitsejad ja nägijad on ta varjanud teie süü pärast.
- 6 Ja sünnib, et Issand Jumal toob teile raamatu sõnad ja need on nende sõnad, kes on uinunud.
- 7 Ja vaata, raamat on pitseeritud ja raamatus on ilmutus Jumalalt maailma algusest peale kuni selle lõpuni.
- 8 Mispärast, nende asjade tõttu, mis on kinni pitseeritud, ei anta asju, mis on pitseeritud, inimeste paheisuse ja jäleduse päevil. Mispärast seda raamatut hoitakse nende eest.
- 9 Aga raamat antakse ühele mehele ja ta annab selle raamatu sõnad, mis on nende sõnad, kes on uinunud põrmus, ja ta annab sõnad ühele teisele;

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

- 10 aga neid sõnu, mis on pitseeritud, ta ei anna, ka ei anna ta raamatut. Sest raamat on pitseeritud Jumala väe läbi ja ilmutust, mis oli pitseeritud, hoitakse raamatus kuni Issanda poolt heaksarvatud ajani, et nad võiksid esile tulla, sest vaata, need ilmutavad kõik asjad maailma rajamisest peale kuni selle lõpuni.
- 11 Ja saabub päev, mil raamatu sõnu, mis olid pitseeritud, loetakse majade katustel; ja neid loetakse Kristuse väe läbi; ja kõik asjad ilmutatakse inimlastele, mis kunagi on olnud inimlaste keskel ja mis eales saavad olema, koguni maa lõpuni välja.
- 12 Mispärast, sel päeval, mil raamat antakse mehele, kellest ma olen rääkinud, peidetakse see raamat maailma silmade eest, et kellegi silmad ei näeks seda, välja arvatud, et kolm tunnistajat näevad seda Jumala väel lisaks temale, kellele raamat antakse; ja nad tunnistavad raamatu ja selle sisu õigsusest.
- 13 Ja keegi muu ei näe seda kui vaid mõned üksikud Jumala tahtmist mööda, et tunnistada tema sõnast inimlastele; sest Issand Jumal on öelnud, et ustavate sõnad peavad rääkima otsekui surnuist.
- 14 Mispärast, Issand Jumal jätkab raamatu sõnade esiletoomist; ja nii paljude tunnistajate suuga, nagu ta seda heaks peab, kinnitab ta oma sõna, ja häda sellele, kes hülgab Jumala sõna!
- 15 Aga vaata, sünnib, et Issand Jumal ütleb temale, kellele ta annab raamatu: Võta need sõnad, mis ei ole pitseeritud, ja anna need ühele teisele, et ta võiks neid näidata õpetatule, öeldes: Loe seda, ma palun sind! Ja õpetatu ütleb: Too see raamat siia ja ma loen neid!
- 16 Ja nüüd, maailma au pärast ja et saada kasu, ütlevad nad seda, ja mitte Jumala au pärast.
- 17 Ja mees ütleb: Ma ei saa raamatut tuua, sest see on pitseeritud.
- 18 Siis ütleb õpetatu: Ma ei saa seda lugeda.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

- 19 Mispärast sünnib, et Issand Jumal annab taas raamatu ja selle sõnad temale, kes ei ole õpetatud; ja mees, kes ei ole õpetatud, ütleb: Ma ei ole õpetatud.
- 20 Siis ütleb Issand Jumal temale: Õpetatu ei loe neid, sest nad on hüljanud need, ja ma saan ise teha oma tööd; mispärast sa loe neid sõnu, mis ma sulle annan.
- 21 Ära puutu neid asju, mis on pitseeritud, sest ma toon nad esile minu poolt heaksarvatud ajal; sest ma näitan inimlastele, et ma saan ise teha oma tööd.
- 22 Mispärast, kui sa oled lugenud need sõnad, mis ma olen sul käskinud, ja saanud tunnistajad, keda ma olen sulle lubanud, siis pitseeri raamat taas kinni ja peida see ära minu jaoks, et ma võiksin hoida sõnu, mida sa ei ole lugenud, kuni ma omaenese tarkuses pean sobivaks ilmutada kõik asjad inimlastele.
- 23 Sest vaata, mina olen Jumal; ja ma olen imede Jumal; ja ma näitan maailmale, et ma olen seesama eile, täna ja igavesti; ja ma töötan inimlaste hulgas ainult vastavalt nende usule.
- 24 Ja sünnib taas, et Issand ütleb temale, kes loeb sõnu, mis on temale antud:
- 25 Kuna see rahvas läheneb mulle suuga ja austab mind huultega, aga on oma südame minust kaugele viinud, ja mind kartma on neid õpetanud inimeste ettekirjutused –
- 26 seepärast, ma jätkan selle rahva seas imepärase töö, jah, imepärase töö ja imeteo tegemist, sest nende tarkade ja õpetatute tarkus hävib ja nende mõistlike mõistmine peidetakse.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 Ja häda neile, kes püüavad tõsiselt peita oma nõu Issanda eest! Ja nende teod on pimeduses ja nad ütlevad: Kes meid näeb ja kes meid tunneb? Ja nad ütlevad veel: Kindlasti peetakse teie asjade pahempidi pööramist sarnaseks pottsepa saviga. Aga vaata, ma näitan neile, ütleb Vägede Issand, et ma tean kõiki nende tegusid. Sest kas töö ütleb oma tegija kohta: Tema ei ole mind teinud? Või ütleb kaju oma vormija kohta: Tal ei ole mõistmist?

28 Aga vaata, ütleb Vägede Issand: Ma näitan inimlastele, et läheb veel vaid veidi aega, kui Liibanon muudetakse viljakaks väljaks ja viljakat välja hakatakse pidama metsaks.

29 Ja sel päeval kuulevad kurdid raamatu sõnu ja pimedate silmad näevad välja varjust ja pimedusest!

30 Ja tasaste arv kasvab ja nende rõõm on Issandas, ja vaesed inimeste seas rõõmustavad Iisraeli Püha üle.

31 Sest nii tõesti, kui Issand elab, nad näevad, et hirmus on saanud eimillekski, et pilkaja on hävitatud ja ära on lõigatud kõik, kes otsivad võimalusi süütegudeks;

32 ja need, kes teevad inimesest süüdlase sõna pärast ja seavad püünise sellele, kes noomib väraavas, ja eimillegi pärast tõrjuvad kõrvale õiglase.

33 Seepärast, nõnda ütleb Issand, kes lunastas Aabrahami, Jaakobi koja kohta: Jaakob ei jää nüüd häbisse ega kahvatu nüüd tema nägu.

34 Aga kui ta näeb oma lapsi, minu kätetööd, enda seas, nad pühitsevad minu nime ja pühitsevad Jaakobi Püha ning kardavad Iisraeli Jumalat.

35 Ka need, kes eksisid vaimus, hakkavad mõistma, ja neile, kes nurisesid, saab selgeks õpetus.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2. Nefi 28

- 1 Ja nüüd, vaadake, mu vennad, ma olen rääkinud teile nii, nagu Vaim on mind sundinud; mispärast, ma tean, et need sõnad peavad kindlasti täide minema.
- 2 Ja asjad, mida raamatust välja kirjutatakse, on inimlastele suure väärtusega, ja eriti meie seemnele, kes on Iisraeli koja jääk.
- 3 Sest sel päeval sünnib, et kirikud, mis on üles ehitatud, ja mitte Issandale, mil üks ütleb teisele: Vaata, mina, mina olen Issanda oma; ja teised ütlevad: Mina, mina olen Issanda oma; ja nõnda ütleb igaüks, kes on ehitanud kirikud, ja mitte Issandale –
- 4 ja nad vaidlevad üksteisega; ja nende preestrid vaidlevad üksteisega ja õpetavad oma õppimise kohaselt ja eitavad Püha Vaimu, kes annab selle, mida öelda.
- 5 Ja nad eitavad Jumala, Iisraeli Püha väge; ja nad ütlevad inimestele: Võtke kuulda meid ja kuulge meie õpetust; sest vaata, tänapäeval ei ole Jumalat, sest Issand ja Lunastaja on oma töö lõpetanud ja ta on andnud oma väe inimestele.
- 6 Vaadake, võtke kuulda minu õpetust; kui nad ütlevad, et Issanda käega on korda saadetud ime, siis ärge uskuge seda; sest praegusel ajal ei ole ta imede Jumal; ta on oma töö lõpetanud.
- 7 Jah, ja on paljusid, kes ütlevad: Söö, joo ja ole rõõmus, sest homme me sureme; ja meiega on kõik hästi.
- 8 Ja samuti saab olema paljusid, kes ütlevad: Söö, joo ja ole rõõmus; ometi kardad Jumalat – ta mõistab õigeks vähese patustamise; jah, valeta pisut, kasuta ära teist tema sõnade pärast, kaeva auk oma naabrile; see ei tee mingit kahju; ja tee kõike seda, sest homme me sureme; ja kui on nõnda, et me oleme süüdi, siis Jumal peksab meid mõne hoobiga ja lõpuks saame me päästetud Jumala kuningriiki.
- 9 Jah, ja saab olema paljusid, kes õpetavad niiviisi valesid ja asjatuid ja rumalaid õpetusi ja on südameis iseennast täis ja püüavad kõvasti oma nõu Issanda eest peita; ja nende tööd on pimeduses.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

10 Ja pühade veri hüüab maa seest nende vastu.

11 Jah, kõik nad on teelt eksinud; neist on saanud rikutud!

12 Uhkuse ja valeõpetajate ja valeõpetuse pärast on nende kirikud muutunud rikututeks ja nende kirikud on kõrgid; uhkuse pärast on nad iseennast täis.

13 Nad röövivad vaeseid oma peente pühamute pärast; nad röövivad vaeseid oma peente rõivaste pärast; ja nad kiusavad taga tasaseid ja südames vaeseid, sest oma uhkuses on nad iseennast täis.

14 Nad on kangekaelsed ja ajavad nina püsti; jah, ja uhkuse ja pahelisuse ja jäleduste ja hooramise tõttu on nad kõik eksiteele läinud peale mõne üksiku, kes on Kristuse alandlikud järgijad; ometi juhitakse neid nii, et paljudel juhtudel nad eksivad, kuna neid on õpetatud inimeste õpetuste järgi.

15 Oo targad ja õpetatud ja rikkad, kes on oma südame uhkuses iseennast täis, ja kõik need, kes jutlustavad valeõpetusi, ja kõik need, kes hooravad ja moonutavad Issanda õiget teed: häda, häda, häda olgu nendele, ütleb Issand Jumal, Kõigeväeline, sest nad heidetakse alla põrgusse!

16 Häda nendele, kes tõrjuvad kõrvale õiglase eimilegi pärast ja laimavad seda, mis on hea, ja ütlevad, et sel ei ole mingit väärtust! Sest saabub päev, mil Issand Jumal nuhtleb kiirelt maa elanikke; ja sel päeval, mil nad on süüs täiesti küpsed, nad hukkuvad.

17 Aga vaata, kui maa elanikud parandavad meelt oma pahelisusest ja jäledustest, siis neid ei hävitata, ütleb Vägede Issand.

18 Aga vaata, see suur ja jäle kirik, kogu maa hoor, peab maha varisema ja suur peab olema ta langemine.

19 Sest kuradi kuningriik peab kõikuma ja need, kes sinna kuuluvad, peavad olema paratamatult meeleparanduseks üles ärgitatud või muidu kurat haarab neist oma igavikuliste ahelatega ja nad ärgitatakse vihale ning hukkuvad.

20 Sest vaata, sel päeval ta raevutseb inimlaste südames ja ärgitab neid vihale selle vastu, mis on hea.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

- 21 Ja teisi ta rahustab ja suigutab nad lihalikku turvatusesse, nii et nad ütlevad: Siionis on kõik hästi; jah, Siionit saadab edu, kõik on hästi – ja nõnda peatab kurat nende hingi ning juhib neid ettevaatlikult ära alla põrgusse.
- 22 Ja vaata, teised ta meelitab ära ja räägib neile, et põrgut ei ole; ja ta ütleb nendele: Ma ei ole mingi kurat, sest teda ei ole olemas – ja nõnda ta sosistab neile kõrva, kuni ta haarab neist oma hirmsate ahelatega, millest pole mingit pääsu.
- 23 Jah, nad on surma ja põrgu haardes; ja surm ja põrgu ja kurat ja kõik, mis on nende võimuses, peavad seisma Jumala trooni ees ja nende üle tuleb mõista kohut nende tegude järgi, kust nad peavad minema kohta, mis on neile ette valmistatud, nimelt tule- ja väävljärve, mis on lõputu piin.
- 24 Seepärast, häda neile, kes on Siionis ükskõiksed!
- 25 Häda sellele, kes hüüab: Kõik on hästi!
- 26 Jah, häda sellele, kes võtab kuulda inimeste õpetusi ja eitab Jumala väge ning Püha Vaimu andi!
- 27 Jah, häda sellele, kes ütleb: Me oleme saanud ja ei vaja rohkemat!
- 28 Ja lühidalt, häda kõigile nendele, kes värisevad ja vihastavad Jumala tõdede pärast! Sest vaata, see, kes on ehitanud kaljule, võtab selle vastu rõõmuga; ja see, kes on ehitanud liivasele alusele, väriseb hirmust, et ta langeb.
- 29 Häda sellele, kes ütleb: Me oleme saanud Jumala sõna ja me ei vaja rohkem Jumala sõna, sest meil on küllalt!
- 30 Sest vaata, nõnda ütleb Issand Jumal: Ma annan inimlastele rea rea peale, õpetuse õpetuse peale, natuke siin ja natuke seal, ja õnnistatud on need, kes võtavad kuulda minu õpetusi ja avavad oma kõrva minu nõuannetele, sest nemad õpivad tarkust; sest sellele, kes võtab vastu, ma annan rohkem, ja nendelt, kes ütlevad: Meil on küllalt, neilt võetakse ära seegi, mis neil on.
- 31 Neetud on see, kes paneb oma lootuse inimese peale ehk teeb liha oma käsivarreks ehk võtab kuulda inimeste õpetusi muidu, kui juhul, kui nende õpetused on antud Püha Vaimu väel.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

32 Häda paganatele, ütleb Vägede Issand Jumal! Sest olgugi, et ma päevast päeva sirutan neile oma käe, eitavad nad mind; ometi olen ma nende vastu halastav, ütleb Issand Jumal, kui nad parandavad meelt ja tulevad minu juurde, sest mu käsi on päev läbi välja sirutatud, ütleb Vägede Issand Jumal.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2. Nefi 29

- 1 Aga vaata, on paljud – sel päeval, mil ma jätkan imepärase töö tegemist nende hulgas, et ma võiksin oma lepinguid meeles pidada, mis ma olen sõlminud inimlastega, et ma teist korda võiksin oma käe välja sirutada oma rahva tagasisaamiseks, kes on Iisraeli kojast.
- 2 Ja samuti, et ma võiksin meeles pidada lubadusi, mis ma olen andnud sulle, Nefi, ja ka sinu isale, et ma pean meeles sinu seemet; ja et sinu seemne sõnad tulevad minu suust sinu seemnele; ja minu sõnad kostuvad puhangu maa äärteni välja lipuks minu rahvale, kes on Iisraeli kojast.
- 3 Ja mu sõnade puhangu tõttu ütlevad paljud paganad: Piibel! Piibel! Meil on Piibel ja ei saa olla mingit muud Piiblit.
- 4 Aga nõnda ütleb Issand Jumal: Oo rumalad, nad saavad Piibli ja see tuleb juutidelt, minu muistselt lepingurahvalt! Ja kuidas nad tänavad juute Piibli eest, mis nad neilt saavad? Jah, mida paganad sellega mõtlevad? Kas neil on meeles juutide mure, valu ja vaev ning nende usinus minu ees paganatele pääste toomisel?
- 5 Oo te paganad, kas te olete meeles pidanud juute, minu muistset lepingurahvast? Ei, aga te olete neid neednud ja olete neid vihanud ega ole püüdnud neid tagasi tuua. Aga vaata, ma pööran kõik need asjad teie endi peade peale, sest mina, Issand, ei ole unustanud oma rahvast.
- 6 Sa rumal, kes sa ütled: Piibel, meil on Piibel ja me ei vaja mingit muud Piiblit! Kas te olete saanud Piibli kelleltki muult kui juutidelt?
- 7 Kas te ei tea, et rahvaid on rohkem kui üks? Kas te ei tea, et mina, Issand, teie Jumal, olen loonud kõik inimesed, et ma pean meeles neid, kes on meresaartel; ja et ma valitsen ülal taevais ja all maa peal; ja et ma toon oma sõna inimlastele; jah, koguni kõikidele maa rahvastele?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Mispärast te siis nurisete, et saate rohkem minu sõna? Kas te ei tea, et kahe rahva tunnistus on teile tunnistajaks, et mina olen Jumal, et ma pean meeles ühte rahvast samamoodi kui teist? Mispärast, ma räägin samu sõnu ühele rahvale samuti nagu teiselegi. Ja kui kaks rahvast saavad üheks, siis ka kahe rahva tunnistused saavad üheks.

9 Ja ma teen seda, et ma võiksin tõestada paljudele, et ma olen seesama eile, täna ja igavesti ja et ma räägin oma sõnu omaenda tahtmist mööda. Ja kuna ma olen rääkinud ühe sõna, ei pea te arvama, et ma ei saa enam rääkida teist; sest mu töö ei ole veel lõpetatud; ega saa lõpetatud enne, kui on inimesel lõpp ega ka tollest ajast peale ja igavesti.

10 Mispärast, kuna teil on Piibel, ei pea te oletama, et see sisaldab kõiki minu sõnu; ka ei pea te oletama, et ma ei ole lasknud rohkem kirjutada.

11 Sest ma käsin kõiki inimesi nii idas kui ka läänes ja nii põhjas kui ka lõunas ja meresartel, et nad paneksid kirja sõnad, mida ma neile räägin; sest raamatute põhjal, mida kirjutatakse, ma mõistan kohut maailma üle, iga inimese üle tema tegude järgi vastavalt sellele, mis on kirjutatud.

12 Sest vaata, ma räägin juutidele ja nad panevad selle kirja; ja ma räägin samuti nefilastele ja nemad panevad selle kirja; ja ma räägin samuti teistele Iisraeli koja suguharudele, keda ma olen ära juhtinud, ja nemad panevad selle kirja; ja ma räägin samuti kõikidele maailma rahvastele ja nemad panevad selle kirja.

13 Ja sünnib, et juudid saavad nefilaste sõnad ja nefilased saavad juutide sõnad; ja nefilased ja juudid saavad Iisraeli kadunud suguharude sõnad; ja Iisraeli kadunud suguharud saavad nefilaste ja juutide sõnad.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 Ja sünnib, et minu rahvas, kes on Iisraeli kojast, kogutakse koju nende maavaldustele; ja samuti minu sõna kogutakse üheks. Ja ma näitan neile, kes sõdivad minu sõna vastu ja minu rahva vastu, kes on Iisraeli kojast, et mina olen Jumal ja et ma tegin Aabrahamiga lepingu, et ma pean meeles tema seemet igavesti.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2. Nefi 30

- 1 Ja nüüd, vaadake, mu armsad vennad, ma tahan teile rääkida; sest mina, Nefi, ei taha lasta teil arvata, et teie olete õigemeelsemad, kui saavad olema paganad. Sest vaata, ilma Jumala käskudest kinnipidamiseta hukkute te kõik ühtviisi; ja nende sõnade pärast, mis on räägitud, pole teil tarvis arvata, et paganad saavad hävitatud sootuks.
- 2 Sest vaata, ma ütlen teile, et nii paljud paganad, kes parandavad meelt, on Issanda lepingurahvas; ja nii paljud juudid, kes ei paranda meelt, on kõrvale heidetud; sest Issand ei sõlmi lepingut mitte kellegi muuga kui nendega, kes parandavad meelt ja usuvad tema Pojasse, kes on Iisraeli Püha.
- 3 Ja nüüd, ma tahan natuke veel kuulutada prohvetlikult juutide ja paganate kohta. Sest pärast seda, kui see raamat, millest ma olen rääkinud, tuleb välja ja on kirjutatud paganatele ning uuesti kinni pitseeritud Issandale, usuvad paljud sõnu, mis on kirjutatud; ja nad viivad need edasi meie seemne jäägile.
- 4 Ja siis meie seemne jääk saab meist teada, kuidas me Jeruusalemmast välja tulime ja et nad on juutide järglased.
- 5 Ja Jeesuse Kristuse evangeeliumi kuulutatakse nende seas; mis pärast, neile taastatakse teadmine nende esiisadest ja samuti teadmine Jeesusest Kristusest, mida teati nende esiisade seas.
- 6 Ja siis nad rõõmustavad, sest nad saavad teada, et see on neile õnnistuseks Jumala käest; ja nende silmadelt hakkab langema pimeduse loor; ja ei möödu palju põlvkondi nende seas, kui neist on saanud puhas ja meeldiv rahvas.
- 7 Ja sünnib, et juudid, kes on hajutatud, hakkavad samuti uskuma Kristusesse ja nad hakkavad maa palgel kogunema; ja kõik, kes usuvad Kristusesse, muutuvad samuti meeldivaks rahvaks.
- 8 Ja sünnib, et Issand Jumal alustab oma tööd kõikide rahvuste, hõimude, keelte ja rahvaste seas, et täide viia oma rahva taastamine maa peal.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightful people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

- 9 Ja Issand Jumal mõistab õigemeelsusega kohut vaeste üle ja noomib võrdselt maailma tasaseid. Ja ta lööb oma suu vitsaga maad ja oma huulte hingeõhuga ta surmab pahelised.
- 10 Sest kiirelt tuleb aeg, kui Issand Jumal põhjustab inimeste seas suure jaotuse ja pahelised ta hävitab; ja ta heidab armu oma rahvale, jah, olgu või nõnda, et ta peab hävitama pahelised tulega.
- 11 Ja õigemeelsus on tal vööna niuetel ja ustavus vööna puusadel.
- 12 Ja siis elab hunt koos tallega ja leopard magab kitsese kõrval; ja vasikas ja noor lõvi ja nuumveis üheskoos; ning pisuke laps juhib neid.
- 13 Ja lehm ja karu söövad koos karjamaal; nende pojad magavad üheskoos; ja lõvi sööb õlgi nagu veis.
- 14 Ja imik mängib rästiku uru juures ja pisike laps paneb oma käe mürkmao pessa.
- 15 Nad ei tee paha ega kahju kogu mu pühal mäel, sest maa on täis Issanda tundmist, nagu veed katavad merepõhja.
- 16 Mispärast, kõikide rahvaste asjad tehakse teatavaks; jah, kõik asjad tehakse teatavaks inimlastele.
- 17 Ei ole midagi salajast, mida ei ilmutataks; ei ole ühtki pimedusetööd, mis ei tuleks ilmsiks valguses; ja maa peal ei ole midagi pitseeritud, mida ei päästeta lahti.
- 18 Mispärast, kõik asjad, mis on ilmutatud inimlastele, saavad sel päeval ilmutatud; ja Saatanal ei ole enam võimu inimlaste südamete üle pikaks ajaks. Ja nüüd, mu armsad vennad, ma teen oma sõnadele lõpu.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2. Nefi 31

- 1 Ja nüüd, mina, Nefi, lõpetan prohvetliku kuulutamise teile, mu armsad vennad. Ja ma saan kirjutada ainult mõnedest asjadest, mida ma tean, mis kindlasti sünnivad; ka ei saa ma kirjutada rohkemat kui mõned mu venna Jaakobi sõnad.
- 2 Mispärast, piisab sellest, mis ma olen kirjutanud, peale mõne sõna, mis ma pean rääkima Kristuse õpetusest; mispärast, ma räägin teile selgelt vastavalt minu prohvetliku kuulutamise selgusele.
- 3 Sest minu hing tunneb heameelt selgusest, sest niiviisi töötab Issand Jumal inimlaste seas. Sest Issand Jumal annab mõistmisele valgust, sest ta räägib inimestele vastavalt nende keelele ja nende mõistmisele.
- 4 Mispärast, ma soovin, et te peaksite meeles, et ma olen rääkinud teile sellest prohvetist, keda Issand mulle näitas, kes ristib Jumala Talle, kes võtab ära maailma patud.
- 5 Ja nüüd, kui Jumala Tall, tema, kes on püha, peab saama ristitud veega, et täita kogu õigemeelsust, oo, siis kui palju enam on vaja meile, kes me ei ole pühad, et meid ristitaks, jah, just nimelt veega!
- 6 Ja nüüd, ma tahaksin teilt küsida, mu armsad vennad, mismoodi täitis Jumala Tall kogu õigemeelsuse, saades veega ristitud?
- 7 Kas te ei tea, et ta oli püha? Aga sellele vaatamata tema, olles püha, näitab inimlastele, et vastavalt liha-le ta alandab ennast Isa ees ja tunnistab Isale, et ta on temale sõnakuulelik tema käskudest kinnipidamisel.
- 8 Mispärast, pärast seda, kui ta oli ristitud veega, laskus Püha Vaim ta peale tuvi kujul.
- 9 Ja taas, see näitab inimlastele, kui kitsas on tee ja ahtake värav, mille kaudu nad peavad sisenema, tema näidates neile eeskjuu.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 Ja ta ütles inimlastele: Järgnege mulle! Mispärast, mu armsad vennad, kas me saame järgneda Jeesusele, ilma et meil oleks tahtmist kinni pidada Isa käskudest?
- 11 Ja Isa ütles: Parandage meelt, parandage meelt ja saage ristitud mu armastatud Poja nimel!
- 12 Ja samuti, mulle tuli Poja hääl, öeldes: Sellele, kes on ristitud minu nimel, annab Isa Püha Vaimu nagu minule; mispärast, järgnege minule ja tehke seda, mida te olete näinud mind tegemas!
- 13 Mispärast, mu armsad vennad, ma tean, et kui te järgnete Pojale kogu südamest ega tegutse Jumala ees silmakirjalikkuse ja pettusega, vaid tõsise kavat-susega, parandades meelt oma pattudest, tunnistades Isale, et te tahate võtta enda peale Kristuse nime ristimise kaudu – jah, järgnedes oma Issandale ja oma Päästjale vette vastavalt tema sõnale, vaata, siis te saate Püha Vaimu; jah, siis tuleb ristimine tule ja Püha Vaimuga; ja siis te saate rääkida inglite keeles ja hõisata ülistusi Iisraeli Pühale.
- 14 Aga vaadake, mu armsad vennad, nõnda tuli Poja hääl minule, öeldes: Pärast seda, kui te olete meelt parandanud oma pattudest ja tunnistanud Isale vees ristimisega, et te tahate kinni pidada minu käskudest, ja olete saanud ristimise tule ja Püha Vaimuga ja saate rääkida uues keeles, jah, tõepoolest inglite keeles, ja kui te pärast seda peaksite mind eitama, oleks teile parem, kui te ei oleks mind tundnud.
- 15 Ja ma kuulsin häält Isa juurest ütlemas: Jah, minu armsa sõnad on õiged ja ustavad. See, kes peab vastu lõpuni, see päästetakse.
- 16 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma tean seega, et kui inimene ei pea vastu lõpuni elava Jumala Poja eeskujuga järgides, ei saa ta päästetud.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

- 17 Mispärast, tehke seda, mida ma olen teile rääkinud, mida ma olen näinud teie Issandat ja teie Lunastajat tegemas; sest mulle on seda näidatud sellel põhjusel, et te võiksite teada väravat, mille kaudu teil tuleb sisse astuda. Sest värav, mille kaudu teil tuleb sisse astuda, on meelearandus ja ristimine veega; ja seejärel tuleb teie pattude andekssaamine tule ja Püha Vaimuga.
- 18 Ja siis te olete sellel kitsal ja ahtal teerajal, mis viib igavesse ellu; jah, te olete astunud sisse värava kaudu; te olete teinud vastavalt Isa ja Poja käskudele; ja te olete saanud Püha Vaimu, kes tunnistab Isa ja Poja kohta, millega täitub tema antud lubadus, et kui te seda teerada pidi sisse astute, siis te selle ka saate.
- 19 Ja nüüd, mu armsad vennad, pärast seda, kui te olete jõudnud sellele kitsale ja ahtale teerajale, ma tahaksin küsida, kas kõik on tehtud? Vaata, ma ütlen teile: Ei, sest te ei oleks jõudnud siia maani muidu kui Kristuse sõna kaudu, vankumatu usuga temasse ja toetudes täielikult selle teenetele, kes on vägev päästma.
- 20 Mispärast, te peate Kristuses püsivana edasi pürgima täiusliku lootuse sära ja armastusega Jumala ja kõikide inimeste vastu. Mispärast, kui te edasi pürgite, toitudes rõõmuga Kristuse sõnast, ning peate vastu lõpuni, vaata, nõnda ütleb Isa: Te saate igavesse elu.
- 21 Ja nüüd, vaadake, mu armsad vennad, see on see tee; ja taeva all ei ole antud ühtegi teist teed ega nime, mille kaudu inimene võib saada päästetud Jumala kuningriiki. Ja nüüd, vaata, see on Kristuse õpetus ning ainus ja õige õpetus Isast ja Pojast ja Pühast Vaimust, kes on üks Jumal ilma lõputa. Amen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2. Nefi 32

- 1 Ja nüüd, vaadake, mu armsad vennad, ma eeldan, et te juurdlete mõningal määral oma südames selle üle, mida te peaksite tegema pärast seda, kui te olete sisenenud teed pidi. Aga vaadake, miks te juurdlete nende asjade üle oma südames?
- 2 Kas te ei mäleta, et ma ütlesin teile, et pärast seda, kui te olete saanud Püha Vaimu, võite te rääkida inglite keeles? Ja nüüd, kuidas te võiksite rääkida inglite keeles muidu, kui Püha Vaimuga?
- 3 Inglid räägivad Püha Vaimu väel; mispärast, nad räägivad Kristuse sõnu. Mispärast, ma ütlen teile: Toituge rõõmuga Kristuse sõnadest; sest vaata, Kristuse sõnad ütlevad teile kõik, mida te peate tegema.
- 4 Mispärast, pärast seda, kui ma olen rääkinud need sõnad, kui te ei mõista neid, siis on see seepärast, et te ei küsi ega koputa; mispärast, teid ei ole toodud valgusesse, vaid te peate hukkuma pimeduses.
- 5 Sest vaata, ma ütlen teile taas, et kui te sisenete teed pidi ja saate Püha Vaimu, siis see näitab teile kõik, mida te peate tegema.
- 6 Vaata, see on Kristuse õpetus ja rohkem õpetust ei anta enne, kui ta ilmutab ennast teile lihas. Ja kui ta ilmutab end teile lihas, tuleb teil tähelepanelikult teha seda, mida ta teile ütleb.
- 7 Ja nüüd, mina, Nefi, ei või rohkem öelda; Vaim takistab mind rääkimast ja mind on jäetud leinama inimeste uskmatuse ja pahelisuse ja teadmatuse ja kangekaelsuse pärast; sest nad ei taha otsida teadmist ega mõista suurt teadmist, kui see on neile antud selgusega, koguni nii selgelt, kui sõna saab olla.
- 8 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma tajun, et te juurdlete ikka veel oma südameis; ja mind kurvastab, et ma pean sellest asjast rääkima. Sest kui te võtaksite kuulda Vaimu, kes õpetab inimest palvetama, te teaksite, et te peate palvetama; sest halb vaim ei õpetata inimest palvetama, vaid õpetab teda, et ta ei pea palvetama.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Ent vaadake, ma ütlen teile, et te peate alati palvetama ja mitte nõrkema; et te ei peaks tegema Issandale midagi, palvetamata kõigepealt Isa poole Kristuse nimel, et ta pühitseks teie tegevuse teie jaoks, et teie tegevus võiks olla teie hinge heaoluks.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2. Nefi 33

- 1 Ja nüüd, mina, Nefi, ei saa kirjutada kõiki asju, mida õpetati mu rahva seas; ega ole ma kirjas nii vägev kui kõnes; sest kui inimene kõneleb Püha Vaimu väel, siis kannab Püha Vaimu vägi selle inimlaste südame ni.
- 2 Aga vaata, on paljud, kes teevad oma südame Püha Vaimu vastu kõvaks, nii et sel ei ole neis kohta; mispärast, nad heidavad kõrvale paljud asjad, mis on kirjutatud, ja peavad neid eimillekski.
- 3 Aga mina, Nefi, olen kirjutanud, mida ma olen kirjutanud, ja ma pean seda suureks väärtuseks ja eriti oma rahva jaoks. Sest ma palvetan pidevalt nende eest päeval ja minu silmad niisutavad nende pärast patja ööpimeduses; ja ma hüüan usus oma Jumala poole, ja ma tean, et ta kuuleb mu hüüdu.
- 4 Ja ma tean, et Issand Jumal pühitseb mu palved minu rahva kasuks. Ja need sõnad, mida ma olen nõrkuses kirjutanud, tehakse neile tugevaks, sest see veenab neid tegema head; see annab neile teada nende isadest; ja see räägib Jeesusest ja veenab neid temasse uskuma ja lõpuni vastu pidama, mis on igavene elu.
- 5 Ja see räägib valjult patu vastu vastavalt tõe selgusele; mispärast, ükski inimene ei ole vihane sõnade peale, mida ma olen kirjutanud, peale selle, kes on kuradi vaimust.
- 6 Ma rõõmutsen selguse üle; ma rõõmutsen tõe üle; ma rõõmutsen oma Jeesuse üle, sest tema on lunastanud mu hinge põrgust.
- 7 Mul on ligimesearmastus oma rahva vastu ja suur usk Kristusesse, et ma kohtan palju hingi määrumatult tema kohtujärje ees.
- 8 Mul on ligimesearmastus juutide vastu – ma ütlen juudid, sest ma mõtlen neid, kellest ma põlvnen.
- 9 Mul on ka ligimesearmastus paganate vastu. Ent vaata, neist mitte kellegi suhtes ei saa mul olla lootust, kui nad ei saa lepitatud Kristusega ja ei astu sisse ahtast väravast ja ei kõnni kitsal teerajal, mis viib ellu, ning ei jätkka sellel rajal kuni prooviaja päeva lõpuni.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

- 10 Ja nüüd, mu armsad vennad ja samuti juudid ja kõik te maa ääred, võtke kuulda neid sõnu ja uskuge Kristusesse; ja kui te ei usu neid sõnu, siis uskuge Kristusesse. Ja kui te usute Kristusesse, usute te nendes sõnadesse, sest need on Kristuse sõnad ja ta on andnud need minule; ja need õpetavad kõiki inimesi, et nad peavad tegema head.
- 11 Ja kui need ei ole mitte Kristuse sõnad, siis otsustage ise – sest Kristus näitab teile viimsel päeval väe ja suure hiilgusega, et need on tema sõnad; ja teie ja mina seisame näotsi tema kohtujärje ees; ja te saate teadma, et tema on käskinud mul neid asju kirjutada vaatamata minu nõrkusele.
- 12 Ja ma palun Isa Kristuse nimel, et paljud meist, kui mitte kõik võiksid saada päästetud tema kuningriiki sel suurel ja viimsel päeval.
- 13 Ja nüüd, mu armsad vennad, kõik need, kes on Iisraeli kojast, ja kõik te maa ääred, ma räägin teile nagu üks põrmust hüüdev hääl: Hüvasti, kuni saabub see suurpäev!
- 14 Ja teie, kes te ei taha osa saada Jumala headusest ja lugu pidada juutide sõnadest ja ka minu sõnadest ja sõnadest, mis tulevad Jumala Talle suust, vaata, ma jätan teiega hüvasti igaveseks, sest need sõnad mõistavad teid viimsel päeval süüdi.
- 15 Sest see, mis ma pitseerin maa peal, tuuakse teie vastu kohtulaua ees; sest nõnda on Issand mind käskinud ja ma pean kuuletuma. Amen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Nefi venna

Jaakobi raamat

Tema jutluse sõnad tema vendadele. Ta ajab segadusse mebe, kes tabab kukutada Kristuse õpetust.

Mõned sõnad Nefi rahva ajaloost.

Jaakobi 1

- 1 Sest vaata, sündis, et viiskümmend ja viis aastat oli möödunud ajast, kui Lehhi lahkus Jeruusalemmast; mispärast, Nefi andis mulle, Jaakobile, käsu väikeste plaatide kohta, mille peale need asjad on uurendatud.
- 2 Ja ta andis mulle, Jaakobile, käsu, et ma peaksin kirjutama nendele plaatidele mõned asjad, mida ma pean kõige hinnalisemaks; et ma ei peaks käsitlema – muidu kui pinnapealselt – selle rahva ajalugu, keda kutsutakse Nefi rahvaks.
- 3 Sest ta ütles, et tema rahva ajalugu peaks olema uurendatud tema teistele plaatidele ja et ma peaksin hoidma neid plaate ja andma need edasi oma seemnele põlvest põlve.
- 4 Ja kui tuleb ette jutlustamist, mis on püha, või ilmutust, mis on vägev, või prohvetlikku kuulutamist, siis nende peamised punktid tuleb mul uurendada nendele plaatidele ja käsitleda seda nendel nii palju kui võimalik Kristuse pärast ja meie rahva pärast.
- 5 Sest usu ja suure ärevuse tõttu oli meile tõepoolest meie rahva kohta ilmsiks tehtud, mis peab neile sündima.
- 6 Ja meil oli ka palju ilmutusi ja rohke prohvetliku kuulutamise vaim, mispärast, me teadsime Kristusest ja tema kuningriigist, mis peab tulema.
- 7 Mispärast me nägime usinalt vaeva oma rahva seas, et me võiksime neid veenda tulema Kristuse juurde ja osa saama Jumala headusest; et nad võiksid pääseda tema rahusse; et mingil põhjusel ta oma vihas ei peaks vanduma, et nad ei pääse sinna, nii nagu nurina ajal kiusatuse päevil, kui Iisraeli lapsed olid kõnnumaal.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overbrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

- 8 Mispärast, annaks Jumal, et me võiksime veenda kõiki inimesi, et nad ei hakkaks vastu Jumalale ega ässitaks teda vihale, vaid et kõik inimesed usuksid Kristusesse ja peaksid silmas tema surma ja kannak- sid tema risti ja taluksid maailma pilget; mispärast, mina, Jaakob, võtan endale kohustuse täita oma ven- na Nefi käsku.
- 9 Nüüd, Nefi hakkas vanaks jääma ja mõistis, et ta peab varsti surema; mispärast, ta võidis nüüd ühe mehe kuningaks ja valitsejaks oma rahva üle vasta- valt kuningate valitsemistele.
- 10 Rahvas, kes oli Nefit üliväga armastanud, kuna ta oli olnud neile suureks kaitsjaks ja käsitanud neid kaitstes Laabani mõõka ning oli näinud kõik oma päevad vaeva nende heaolu nimel –
- 11 mispärast, rahvas soovis tema nime meeles pida- da. Ja igapähele, kes tuli valitsema tema asemel, andis rahvas nimeks teine Nefi, kolmas Nefi ja nii edasi vastavalt kuningate valitsemistele ja nõnda kutsus neid rahvas, ükskõik missugune nimi neil muidu oli.
- 12 Ja sündis, et Nefi suri.
- 13 Nüüd, inimesed, kes ei olnud laamanlased, olid nefilased; ometi nimetati neid nefilasteks, jaakoblas- teks, jooseplasteks, soramlasteks, laamanlasteks, le- muellasteks ja ismaellasteks.
- 14 Ent mina, Jaakob, ei erista neid edaspidi nende ni- mede järgi, vaid ma kutsun laamanlasteks neid, kes püüavad hävitada Nefi rahvast, ja neid, kes on Nefi vastu sõbralikud, kutsun ma nefilasteks ehk Nefi rahvaks vastavalt kuningate valitsemisele.
- 15 Ja nüüd, sündis, et teise kuninga valitsemise ajal tegi Nefi rahvas oma südame kõvaks ja lubas endale omajagu pahelisi harjumusi nii nagu vana aja Taavet, soovides endale palju naisi ja liignaisi, ja sa- muti tema poeg Saalomon.
- 16 Jah, ja nad hakkasid ka otsima palju kulda ja hõ- bedat ja olid mõningal määral uhkust täis.
- 17 Mispärast mina, Jaakob, andsin neile need sõnad, kui ma õpetasin neid templis, olles esmalt saanud oma ülesande Issandalt.
- 18 Sest mind, Jaakobit, ja minu venda Joosepit pühit- seti selle rahva preestriteks ja õpetajateks Nefi käega.

Wherefore, we would to God that we could per- suade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the peo- ple of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves some- what in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been con- secrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

19 Ja me suurendasime oma ametit Issandale, võttes enesele vastutuse, võttes vastutamise rahva pattude eest enda peale, kui me ei õpeta nendele Jumala sõna kogu usinusega; mispärast, nähes vaeva kõigest väest, ei tuleks nende veri meie riiete peale; muidu tuleb nende veri meie riiete peale ja meid ei tunnista viimsel päeval määrdumatuks.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jaakobi 2

- 1 Sõnad, mida Jaakob, Nefi vend, rääkis Nefi rahvale pärast Nefi surma:
- 2 Nüüd, mu armsad vennad, mina, Jaakob, vastavalt vastutusele, mis lasub minul Jumala ees, täie tõsidusega oma ametit suurendada ja et ma võiksin puhastada oma riided teie pattudest, tulen ma üles templisse täna päeval, et ma võiksin kuulutada teile Jumala sõna.
- 3 Ja te teate ise, et ma olen siiani olnud usin oma kutseametis, ent täna rõhub mind palju suurem soov ja mure teie hingede heaolu pärast, kui mul on olnud senini.
- 4 Sest vaata, siiani olete te olnud kuulekad Issanda sõnale, mida ma olen teile andnud.
- 5 Kuid vaata, võtke mind kuulda ja teadke, et taeva ja maa kõikvõimsa Looja abiga saan ma teile rääkida teie mõtetest, seda, kuidas te hakkate tegutsema patust, milline patt paistab minule väga jäle, jah, ja jäle Jumalale.
- 6 Jah, see, et ma pean tunnistama teile teie südame pahelisusest, kurvastab mu hinge ja paneb mind häbiga mu Looja eest tagasi kohkuma.
- 7 Ja samuti kurvastab mind see, et ma pean tarvima teie suhtes nii palju teravaid sõnu teie naiste ja laste juuresolekul, kelledest paljude tunded on ülimalt õrnad ja puhtad ja hellad Jumala ees, mis on Jumalale meelepärane;
- 8 ja ma arvan, et nad on tulnud siia üles, et kuulata Jumala meeldivat sõna, jah, sõna, mis parandab haavatud hinge.
- 9 Mispärast, mu hinge rõhub see, et range käsu pärast, mille ma olen saanud Jumalalt, olen ma sunnitud manitsema teid vastavalt teie kuritegudele, et suurendada nende haavu, kes on juba haavatud, selle asemel, et neid lohutada ja nende haavad parandada; ja et neile, kes ei ole haavatud, on selle asemel, et toituda rõõmuga meeldivast Jumala sõnast, valmis pistodad, et läbi torgata nende hing ja haavata nende õrna meelt.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 Ent vaatamata ülesande suurusele pean ma tege-
ma vastavalt Jumala rangele käsule ja rääkima teile
teie pahelisusest ja jäledustest nende juuresolekul,
kes on südameelt puhtad ja murtud südamega, ning
Kõikvõimsa Jumala läbitungiva pilgu all.
- 11 Mispärast, ma pean rääkima teile tõtt vastavalt
Jumala sõna selgusele. Sest vaata, kui ma küsisin
Issandalt, nii tuli sõna mulle, öeldes: Jaakob, mine
homme üles templisse ja kuuluta sõna, mille ma sul-
le annan, sellele rahvale.
- 12 Ja nüüd, vaadake, mu vennad, see on see sõna, mi-
da ma teile kuulutan, et paljud teist on hakanud otsi-
ma kulda ja hõbedat ja kõikisugu kallihinnalisi me-
talle, millest see maa, mis on teile ja teie seemnele
töötatud maaks, kubiseb kõige külluslikumalt.
- 13 Ja hoolitsuse käsi on teile naeratanud kõige meel-
divamalt, nii et te olete saanud palju rikkust; ja kuna
mõned teist on saanud rikkalikumalt kui teie ven-
nad, siis te olete oma südames uhkust täis; ja te olete
kangekaelsed ja upsakad oma rõivaste hinnalisuse
pärast ja kiusate taga oma vendi, sest te arvate, et te
olete nendest paremad.
- 14 Ja nüüd, mu vennad, kas te arvate, et Jumal mõis-
tab teid selles asjas õigeaks? Vaadake, ma ütlen teile:
Ei. Vaid ta mõistab teid süüdi, ja kui te jätkate visalt
nendes asjades, siis tuleb tema kohtumõistmine kii-
resti teie peale.
- 15 Oo, et ta näitaks teile, et ta võib teid läbi torgata ja
et üheainsa pilguga võib ta teid põrmu paisata!
- 16 Oo, et ta vabastaks teid sellest süüteost ja jäledu-
sest! Ja oo, et te kuulaksite tema käsusõnu ega laseks
oma südame uhkusel hävitada oma hinge!
- 17 Mõelge oma vendadele nagu enestele ja olge tutta-
vad kõigiga ja heldekäelised oma omandiga, et ne-
mad võiksid olla rikkad nagu teiegi!
- 18 Aga enne, kui te otsite rikkust, otsige Jumala ku-
ningriiki!

But, notwithstanding the greatness of the task, I
must do according to the strict commands of God,
and tell you concerning your wickedness and abomi-
nations, in the presence of the pure in heart, and the
broken heart, and under the glance of the piercing
eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to
the plainness of the word of God. For behold, as I in-
quired of the Lord, thus came the word unto me, say-
ing: Jacob, get thou up into the temple on the mor-
row, and declare the word which I shall give thee
unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word
which I declare unto you, that many of you have be-
gun to search for gold, and for silver, and for all
manner of precious ores, in the which this land,
which is a land of promise unto you and to your
seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you
most pleasingly, that you have obtained many riches;
and because some of you have obtained more abun-
dantly than that of your brethren ye are lifted up in
the pride of your hearts, and wear stiff necks and
high heads because of the costliness of your apparel,
and persecute your brethren because ye suppose that
ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God
justifieth you in this thing? Behold, I say unto you,
Nay. But he condemneth you, and if ye persist in
these things his judgments must speedily come unto
you.

O that he would show you that he can pierce you,
and with one glance of his eye he can smite you to
the dust!

O that he would rid you from this iniquity and
abomination. And, O that ye would listen unto the
word of his commands, and let not this pride of your
hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and
be familiar with all and free with your substance,
that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the king-
dom of God.

- 19 Ja pärast seda, kui te olete saanud lootuse Kristuses, te saate rikkust, kui te seda otsite; ja te otsite seda kavatsusega teha head – et riietada neid, kes alasti, et süüa näljaseid ja vabastada vange ning anda abi haigeile ja vaevatuile.
- 20 Ja nüüd, mu vennad, ma olen rääkinud teile uhkusest; ja need teie seast, kes on vaevanud oma naabrit ja teda taga kiusanud, sest te olite oma südames uhked asjade pärast, mis Jumal on andnud teile, mida te ütlete selle kohta?
- 21 Kas te ei arva, et niisugused asjad on jäledad temale, kes lõi kõik liha? Ja tema silmis on üks olevus sama väärtuslik kui teine. Ja kõik liha on põrmust; ja selsamal otstarbel on ta nad loonud, et nad peaksid kinni tema käskudest ja ülistaksid teda igavesti.
- 22 Ja nüüd, ma lõpetan kõnelemise uhkusest. Ja kui ma ei peaks teile rääkima suuremast kuritööst, rõõmustaks mu süda teie pärast üliväga.
- 23 Aga Jumala sõna rusub mind teie suuremate kuritööde pärast. Sest vaata, nõnda ütleb Issand: See rahvas hakkab kasvama süütegudes; nad ei mõista pühakirju, sest nad katsuvad vabandada oma hoormist sellega, mis on kirjutatud Taavetist ja tema pojast Saalomonist.
- 24 Vaata, Taavetil ja Saalomonil oli tõepoolest palju naisi ja liignaisi, mis oli mulle jäledus, ütleb Issand.
- 25 Mispärast, nõnda ütleb Issand: Ma olen oma käe väel juhtinud selle rahva välja Jeruusalemma maalt, et ma võiksin kasvatada endale üles õigemeelse oksa Joosepi niuete viljast.
- 26 Mispärast, mina, Issand Jumal, ei lase sel rahval teha nagu need vanal ajal.
- 27 Mispärast, mu vennad, kuulge mind ja võtke kuulda Issanda sõna: Sest ühelgi mehel teie seas ei tohi olla rohkem kui üks naine ja mitte ühtegi liignaisi;
- 28 sest mina, Issand Jumal, tunnen heameelt naiste kõlbelisest puhtusest. Ja hooramine on minu ees jäledus, nõnda ütleb Vägede Issand.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

- 29 Mispärast, pidagu see rahvas kinni minu käskudest, ütleb Vägede Issand, või saagu see maa nende pärast neetud.
- 30 Sest kui ma tahan endale seemet üles kasvatada, ütleb Vägede Issand, annan ma oma rahvale käsu, ent muidu võtku nad kuulda neid asju.
- 31 Sest vaata, mina, Issand, olen näinud muret ja kuulnud oma rahva tütarde leina Jeruusalemma maal, jah, ja kõikidel oma rahva maadel nende meeste pahelisuse ja jäleduste pärast.
- 32 Ja ma ei lase sündida, ütleb Vägede Issand, et selle rahva kenade tütarde hüüded, kelle ma olen juhtinud välja Jeruusalemma maalt, tuleksid üles minule minu rahva meeste vastu, ütleb Vägede Issand.
- 33 Sest nad ei juhi mu rahva tütreid vangidena ära nende õrnuse pärast, ilma et ma nuhtlen neid valusa needusega, koguni hävituseni välja; sest nad ei tohi hoorata nagu need vanal ajal, ütleb Vägede Issand.
- 34 Ja nüüd, vaadake, mu vennad, te teate, et need käsud anti meie isale Lehhile; mispärast, te olete neid varem teadnud ja te olete sattunud suure süüdimõistmise alla, sest te olete teinud neid asju, mida te ei oleks pidanud tegema.
- 35 Vaadake, te olete pannud toime suuremaid süütegusid kui meie vennad laamanlased. Te olete murdnud oma õrnade naiste südamed ja kaotanud oma laste usalduse oma halva eeskuju pärast nende ees; ja nende südamete nuuksed tõusevad üles Jumalale teie vastu. Ja Jumala sõna ranguse pärast, mis tuleb alla teie vastu, on paljud südamed surnud sügavatest haavadest läbistatutena.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jaakobi 3

- 1 Ent vaata, mina, Jaakob, tahan rääkida teile, kes te olete südameelt puhtad. Vaadake kindlameelselt Jumala poole ja palvetage tema poole ülimalt suure usuga, ja ta lohutab teid teie kannatustes ja kostab teie eest ning saadab õigluse alla nende peale, kes püüavad teid hävitada.
- 2 Oo kõik teie, kes te olete südameelt puhtad, tõstke oma pea ja võtke vastu Jumala meeldiv sõna ja toituge rõõmuga tema armastusest, sest kui teie meel on kindel, võite te seda teha igavesti.
- 3 Ent häda, häda teile, kes te ei ole südameelt puhtad, kes te olete tänasel päeval Jumala ees roojased, sest kui te ei paranda meelt, on see maa teie pärast neetud; ja laamanlased, kes ei ole roojased nagu teie, kuid on ometi neetud valusa needusega, annavad teile rooska koguni hävinguni välja.
- 4 Ja kiirelt tuleb aeg, et kui te ei paranda meelt, saavad nad teie pärandmaa endale ja Issand Jumal juhhib õigemeelsed teie seast ära.
- 5 Vaadake, laamanlased, teie vennad, keda te vihkate nende roojasuse pärast ja needuse pärast, mis on tulnud nende nahale, on õigemeelsemad kui teie, sest nad ei ole unustanud Issanda käsku, mis anti meie isale – et neil võib olla vaid üks naine ja liignaisi mitte ühtegi ja nende seas ei tohi olla hooramist.
- 6 Ja nüüd, nad jälgivad, et peavad sellest käsust kinni; mispärast, sellest käsust kinnipidamise tõttu Issand Jumal neid ei hävita, vaid on nende vastu halastav, ja ühel päeval saavad nad õnnistatud rahvaks.
- 7 Vaata, nende mehed armastavad oma naise ja nende naised armastavad oma mehi; nende mehed ja naised armastavad oma lapsi; ja nende uskmatuse ja viha teie vastu on nende isade süütegude pärast; mispärast, kui palju paremad te olete neist oma suure Looja silmis?
- 8 Oo mu vennad, ma kardan, et kui te ei paranda meelt oma pattudest, siis on nende nahk valgem kui teie oma, kui teid tuuakse koos nendega Jumala aujärje ette.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Mispärast, ma annan teile käsu, mis on Jumala sõna, et te ei laimaks neid enam nende tumeda naha pärast ega laimaks neid nende roojasuse pärast, vaid pidage meeles endi roojasust ja meenutage, et nemad said roojaseks oma isade pärast.

10 Mispärast, tuletage meelde oma lapsi, kuidas te olete kurvastanud nende südant eeskuju pärast, mille te olete neile seadnud; ja pidage samuti meeles, et oma roojasuse pärast võite te viia oma lapsed hävitusse ja nende patud kuhjatakse viimsel päeval teie pea peale.

11 Oo mu vennad, võtke kuulda minu sõnu; äratage oma hinge võimed; raputage end, et te võiksite ärgata surmaunest, ja vabastage end põrgupiinadest, et teist ei saaks kuradi inglid, kes visatakse sellesse tule- ja väävljärve, mis on teine surm.

12 Ja nüüd, mina, Jaakob, rääkisin palju muid asju Nefi rahvale, hoiatades neid hooruse ja kiimaluse ja kõikisugu pattude eest, jutustades neile nende hirmsatest tagajärgedest.

13 Ja mitte sajandikkugi selle rahva tegudest, kes on nüüd arvukaks kasvanud, ei saa nendele plaatidele kirjutada; aga palju nende tegudest on kirjutatud suurematele plaatidele, ja nende sõjad ja nende tülid ja nende kuningate valitsemised.

14 Neid plaate kutsutakse Jaakobi plaatideks ja need on tehtud Nefi käega. Ja ma lakkan kõnelemast neid sõnu.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jaakobi 4

- 1 Nüüd, vaata, sündis, et mina, Jaakob, olles sõnas palju oma rahvast teeninud, (ja ma võin vaid veidi oma sõnadest kirja panna, kuna meie sõnade plaatidele uurendamine on raske) ja me teame, et see, mida me kirjutame plaatidele, peab jääma;
- 2 aga ükskõik, mida me kirjutame millelegi muule kui plaatidele, peab hävima ja kaduma; aga me saame kirjutada plaatidele mõned sõnad, mis annavad meie lastele ja samuti meie armsatele vendadele vähesel määral teadmist meist ehk nende isadest –
- 3 nüüd, selle üle me rõõmustame ja me näeme usinalt vaeva, et neid sõnu plaatidele uurendada, lootes, et meie armsad vennad ja me lapsed võtavad need vastu tänuliku südamega ja vaatavad neid, et nad võiksid rõõmu ja mitte kurbuse ega põlgusega saada teada oma esimestest vanematest.
- 4 Sest selle kavatsusega me oleme need asjad kirja pannud, et nad võiksid teada, et me teadsime Kristusest ja meil oli lootus tema hiilgusele mitusada aastat enne tema tulekut; ja mitte ainult meil endil ei olnud lootus tema hiilgusele, vaid ka kõikidel nendel pühadel prohvetitel, kes olid enne meid.
- 5 Vaata, nad uskusid Kristusesse ja kummardasid Isa tema nimel, ja ka meie kummardame Isa tema nimel. Ja selle kavatsusega me peame kinni Moosese seadusest, kuna see suunab meie hinge tema poole; ja sel põhjusel on see pühitsetud meile õigemeelsuseks, just nagu arvati Aabrahamile kõnnumaal tema sõnakuulelikkus Jumala käskudele oma poja Iisaki ohverdamisel, mis on Jumala ja tema Ainusündinud Poja võrdkuju.
- 6 Mispärast, me uurime prohveteid ja meil on palju ilmutusi ning prohvetliku kuulutamise vaim; ja kuna meil on kõik need tunnistajad, saame me lootust ja meie usk muutub kõikumatuks, nii et me saame tõepoolest Jeesuse nimel käskida ja koguni puud kuuletuvad meile või mäed või mere lained.
- 7 Ometi näitab Issand Jumal meile me nõrkusi, et me võiksime teada, et meil on vägi teha neid asju tema armust ja suurest alandumisest inimlasteni.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

- 8 Vaata, suured ja imepärased on Issanda tööd. Kui läbiuurimatud on tema saladuste sügavused; ja on võimatu, et inimene võiks välja uurida kõik tema teed. Ja ükski inimene ei tea tema teid muidu, kui et see oleks talle ilmutatud; mispärast, vennad, ärge põlake Jumala ilmutusi.
- 9 Sest vaata, tema sõna väel tuli inimene maa pinnale, milline maa loodi tema sõna väel. Mispärast, kui nüüd Jumal oli võimeline rääkima ja maailm sai; ja rääkima ja inimene loodi; oo, miks siis mitte võimeline käskima maad või oma kätetööd selle pinnal oma tahtmist ja heaksarvamist mööda?
- 10 Mispärast, vennad, ärge püüdke Issandale nõu anda, vaid saada nõu tema käest! Sest vaadake, te teate ise, et tema annab nõu tarkuses ja õigluses ja suures halastuses üle kõigi tema tööde.
- 11 Mispärast, armsad vennad, saage lepitatud temaga Kristuse, tema ainusündinud Poja lepituse kaudu ja te võite saada osaks ülestõusmise vastavalt ülestõusmise väele, mis on Kristuses, ja olla esitatud Jumala ees kui Kristuse esikvili, omades usku ja saanud hea lootuse hiilgusele tema kaudu, enne kui ta end lihas ilmsiks teeb.
- 12 Ja nüüd, armsad, ärge imestage, et ma räägin teile neid asju; sest miks mitte rääkida Kristuse lepitusest ja saada temast täiuslikku teadmist, samuti nagu saada teadmist ülestõusmisest ja tulevast maailmast?
- 13 Vaadake, mu vennad, see, kes kuulutab prohvetlikult, kuulutagu inimestele mõistetavalt, sest Vaim räägib tõde ega valeta. Mispärast, see räägib asjadest, nagu need tõepoolest on, ja asjadest, nagu need tõepoolest saavad olema; mispärast, meie hingede päästmiseks on need asjad meile selgelt ilmsiks tehtud. Aga vaata, me ei ole ainsad tunnistajad nendest asjadest, sest Jumal rääkis neist ka vana aja prohvetitele.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Aga vaata, juudid olid kangekaelne rahvas; ja nad põlgasid selguse sõnu ja tapsid prohvetid ja otsisid asju, mida nad ei võinud mõista. Mispärast, nende pimeduse pärast, milline pimedus tuli märgist möödavaatamisest, peavad nad tingimata langema, sest Jumal on nendelt ära võtnud oma selguse ja andnud neile palju asju, mida nad ei või mõista, sest nad soovisid seda. Ja kuna nad seda soovisid, on Jumal seda teinud, et nad komistaksid.

15 Ja nüüd, Vaim juhib mind, Jaakobit, prohvetlikult kuulutama, sest Vaimu mõjutuse läbi, mis on minus, ma tajun, et juutide komistamise tõttu nad hülgavad kivi, millele nad võiksid ehitada ja omada kindlat alust.

16 Aga vaata, vastavalt pühakirjadele saab see kivi suureks ja viimaseks ja ainukeseks kindlaks aluseks, millele juudid saavad ehitada.

17 Ja nüüd, mu armsad, kuidas on see võimalik, et pärast seda, kui nad on hüljanud kindla aluse, saavad nad veel kunagi sellele ehitada, nii et sellest võiks saada nende nurgakivi?

18 Vaadake, mu armsad vennad, ma avan teile selle saladuse, kui minu kindlust Vaimus mingil moel ei kõigutata ning ma ei komista, kuna olen teie pärast ülearu rahutu.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jaakobi 5

- 1 Vaadake, mu vennad, kas te ei mäleta, et olete luge-
nud prohvet Seenose sõnu, mida ta rääkis Iisraeli ko-
jale, öeldes:
- 2 Võtke kuulda, oo Iisraeli koda, ja kuulge minu,
Issanda prohveti sõnu!
- 3 Sest vaata, nõnda ütleb Issand: Ma võrdlen sind,
oo Iisraeli koda, otsekui väärisõlipuuga, mille mees
võttis ja hoolitses selle eest oma viinamäel; ja see
kasvas ja jäi vanaks ning hakkas kõdunema.
- 4 Ja sündis, et viinamäe peremees läks välja ja nägi,
et ta õlipuu hakkas kõdunema, ja ta ütles: Ma kärbin
seda ja kaevan selle ümbert ja hoolitsen selle eest, et
ehk ta siis ajab välja noori ja õrnu võrseid ja ei hävi-
ne.
- 5 Ja sündis, et ta kärpis seda ja kaevas selle ümbert
ja hoolitses selle eest vastavalt oma sõnale.
- 6 Ja sündis, et paljude päevade pärast hakkas see
mõningal määral noori ja õrnu võrseid ajama; aga
vaata – puu latv hakkas surema.
- 7 Ja sündis, et viinamäe peremees nägi seda ja ta üt-
les oma teenijale: Selle puu kaotamine kurvastab
mind; mispärast, mine ja murra metsõlipuu oksa ja
too need siia minule; ja me murrame ära need pea-
mised oksad, mis hakkavad kuivama, ja viskame
need tulle, et need ära põleksid.
- 8 Ja vaata, ütleb viinamäe isand, ma võtan ära paljud
nendest noortest ja õrnadest võrsetest ja poogin
need, kuhu tahan; ja sellest pole midagi, kui on nõn-
da, et puu juur hävineb; ma võin endale hoida selle
vilja; mispärast, ma võtan need noored ja õrnad võr-
sed ning poogin need, kuhu tahan.
- 9 Võta sina metsõlipuu oksad ja poogi need nende
asemele ja need, mis ma olen ära murdnud, viskan
ma tulle ning põletan, et nad ei koormaks mu viina-
mäe pinnast.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have
read the words of the prophet Zenos, which he spake
unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words
of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O
house of Israel, like unto a tame olive tree, which a
man took and nourished in his vineyard; and it grew,
and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard
went forth, and he saw that his olive tree began to
decay; and he said: I will prune it, and dig about it,
and nourish it, that perhaps it may shoot forth young
and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged
about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began
to put forth somewhat a little, young and tender
branches; but behold, the main top thereof began to
perish.

And it came to pass that the master of the vineyard
saw it, and he said unto his servant: It grieveth me
that I should lose this tree; wherefore, go and pluck
the branches from a wild olive tree, and bring them
hither unto me; and we will pluck off those main
branches which are beginning to wither away, and
we will cast them into the fire that they may be
burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take
away many of these young and tender branches, and
I will graft them whithersoever I will; and it mat-
tereth not that if it so be that the root of this tree will
perish, I may preserve the fruit thereof unto myself;
wherefore, I will take these young and tender
branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and
graft them in, in the stead thereof; and these which I
have plucked off I will cast into the fire and burn
them, that they may not cumber the ground of my
vineyard.

- 10 Ja sündis, et viinamäe isanda teenija tegi vastavalt viinamäe isanda sõnadele ja pookis külge metsõlipuu oksad.
- 11 Ja viinamäe isand lasi selle ümbert kaevata ja seda kärpida ja selle eest hoolitseda, öeldes oma teenijale: Mind kurvastab, kui ma peaksin kaotama selle puu; mispärast, ma olen teinud seda, et ehk ma saan hoida selle juuri, et need ei hävine, et ma võiksin hoida neid endale.
- 12 Mispärast, mine oma teed, vaata puu järele ja hoolitse ta eest vastavalt minu sõnadele!
- 13 Ja need asetan ma oma viinamäe kõige madalamasse osasse, kuhu iganes ma tahan, see ei puutu sinusse; ja mina teen seda, et ma võiksin hoida endale puu loomulikud oksad; ja samuti, et ma võiksin endale nende viljad tulevaks aastaajaks tallele panna, sest see kurvastab mind, kui ma peaksin kaotama selle puu ja selle viljad.
- 14 Ja sündis, et viinamäe isand läks oma teed ja peitis väärisõlipuu loomulikud oksad kõige madalamatesse viinamäe osadesse, mõned ühte ja mõned teise kohta oma tahtmist ja heaksarvamist mööda.
- 15 Ja sündis, et möödus palju aega ja viinamäe isand ütles oma teenijale: Tule, lähme viinamäele, et me võiksime viinamäel tööd teha.
- 16 Ja sündis, et viinamäe isand ja samuti teenija läksid viinamäele tööd tegema. Ja sündis, et teenija ütles oma isandale: Näe, vaata siia; vaata puud!
- 17 Ja sündis, et viinamäe isand vaatas ja nägi puud, mille külge metsõlipuu oksad olid poogitud; ja see oli kasvanud ja hakanud vilja kandma. Ja ta nägi, et see oli hea ja selle vili sarnanes loomuliku viljaga.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 Ja ta ütles teenijale: Vaata, metsõlipuu oksad on imanud endasse niiskuse selle juurtest, nii et juur on toonud esile palju jõudu; ja selle juure suure jõu pärast on metsikud oksad kandnud väärt vilja. Nüüd, kui me ei oleks neid oksi külge pookinud, oleks see puu hävinud. Ja nüüd, vaata, ma panen tallele palju vilja, mis see puu on kandnud, ja selle vilja ma panen tallele tulevaks aastaajaks iseendale.

19 Ja sündis, et viinamäe isand ütles teenijale: Tule, lähme viinamäe kõige madalamasse ossa ja vaatame, kas ka puu loomulikud oksad on palju vilja kandnud, nii et ma võiksin selle vilja endale tulevaks aastaajaks tallele panna.

20 Ja sündis, et nad läksid sinna, kuhu isand oli peitnud puu loomulikud oksad, ja ta ütles teenijale: Vaata neid; ja ta nägi, et esimene oli kandnud palju vilja; ja ta nägi ka, et see oli hea. Ja ta ütles teenijale: Võta selle vili ja pane see tallele tulevaks aastaajaks, et ma võiksin hoida seda endale; sest vaata, ütles ta, ma olen nii pikka aega selle eest hoolitsenud ja see on kandnud palju vilja.

21 Ja sündis, et teenija ütles oma peremehele: Kuidas see sündis, et sa tulid siia seda puud või seda puu oksa istutama? Sest vaata, see oli kõige viletsam koht kogu viinamäel!

22 Ja viinamäe isand ütles temale: Ära anna mulle nõu; ma teadsin, et see oli üks vilets maatükk; mispärast, ma ütlesin sulle: Ma olen hoolitsenud selle eest nii pikka aega ja sa näed, et see on kandnud palju vilja.

23 Ja sündis, et viinamäe isand ütles oma teenijale: Vaata siia; vaata, ma olen istutanud veel teisegi puu oksa; ja sa tead, et see koht maast oli viletsam kui esimene. Aga vaata puud. Ma olen hoolitsenud selle eest nii pikka aega ja see on kandnud palju vilja; seepärast, korja see kokku ja pane tallele tulevaks aastaajaks, et ma võin hoida seda endale.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

24 Ja sündis, et viinamäe isand ütles taas oma teenijale: Vaata siia ja näe veel ühte oksa, mille ma olen istutanud; vaata, ka selle eest olen ma hoolitsenud ja see on vilja kandnud.

25 Ja ta ütles teenijale: Vaata siia ja näe seda viimast! Vaata, selle olen ma istutanud heale maatükile ja ma olen hoolitsenud selle eest nii pikka aega, ja ainult osa puust on kandnud väärt vilja ja teine osa puust on kandnud metsikut vilja; vaata, ma olen hoolitsenud selle puu eest nagu teistegi eest.

26 Ja sündis, et viinamäe isand ütles teenijale: Murra ära need oksad, mis ei ole kandnud head vilja, ja viska need tulle!

27 Aga vaata, teenija ütles temale: Kärbime seda ja kaevame selle ümbert ja hoolitseme selle eest pisut kauem, et ehk kannab see sinule head vilja, et sa saaksid panna seda tallele tulevikuks.

28 Ja sündis, et viinamäe isand ja viinamäe isanda teenija hoolitsesid kogu viinamäe vilja eest.

29 Ja sündis, et hulk aega oli möödunud ja viinamäe isand ütles oma teenijale: Tule, lähme viinamäele, et võiksime taas viinamäel tööd teha! Sest vaata, aeg läheneb ja lõpp tuleb varsti; mispärast, ma pean endale vilja tulevaks ajaks tallele panema.

30 Ja sündis, et viinamäe isand ja teenija läksid viinamäele ja nad jõudsid puu juurde, mille loomulikud oksad olid ära murtud ja metsikud oksad olid asemele poogitud; ja vaata, puu oli kõiksugu viljade all lookas!

31 Ja sündis, et viinamäe isand maitses vilju, igat sorti vastavalt selle hulgale. Ja viinamäe isand ütles: Vaata, kogu selle pika aja oleme me hoolitsenud selle puu eest ja ma olen endale tulevikuks tallele pannud palju vilja.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 Aga vaata, seekord on see kandnud palju vilja ja mitte ükski neist pole hea. Ja vaata, seal on kõiksugu halbu vilju; ja mul ei ole sellest mingit kasu hoolimata kõigest meie vaevast; ja nüüd, mind kurvastaks, kui peaksin selle puu kaotama.

33 Ja viinamäe isand ütles teenijale: Mida me teeme puuga, et ma võiksin taas hoida sellest endale head vilja?

34 Ja teenija ütles oma peremehele: Vaata, kuna sa pookisid külge metsõlipuu oksad, on need toitud juuri, nii et need on elus ega ole mitte hävinud; mis pärast sa näed, et need on veel head.

35 Ja sündis, et viinamäe isand ütles oma teenijale: Mul pole sellest puust mingit kasu ja mul pole selle juurtest mingit kasu seni, kuni see kannab halba vilja.

36 Ometi ma tean, et juured on head, ja omal eesmärgil olen ma neid hoidnud; ja oma suure tugevuse tõttu on need seni kandnud metspuu okstel head vilja.

37 Ent vaata, metsikud oksad on kasvanud ja puu juurte üle võimust võtnud; ja seepärast, et metsikud oksad on üle kasvanud puu juurtest, on see kandnud palju halba vilja; ja seepärast, et see on kandnud nii palju halba vilja, sa näed, et see hakkab hävima ja on peagi küps tulleviskamiseks, kui me ei tee sellega midagi, et seda hoida.

38 Ja sündis, et viinamäe isand ütles oma teenijale: Mingem alla kõige madalamatesse viinamäe osadesse ja vaatame, kas loomulikud oksad on samuti kandnud halba vilja!

39 Ja sündis, et nad läksid alla kõige madalamatesse viinamäe osadesse. Ja sündis, et nad nägid, et loomulike okste vili oli samuti rikunud; jah, esimese ja teise ja samuti viimase, ja nad olid kõik rikunud.

40 Ja viimase puu metsik vili oli üle kasvanud puu sellest osast, mis kandis head vilja, kuni selleni välja, et see oks kuivas ja suri.

41 Ja sündis, et viinamäe isand nuttis ja ütles teenijale: Mida rohkemat ma oleksin saanud oma viinamäe heaks teha?

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

- 42 Vaata, ma teadsin, et kõik viinamäe vili peale nende on rikutud. Ja nüüd, need, mis kandsid ükskord head vilja, on samuti rikutud; ja nüüd, ükski mu viinamäe puu ei kõlba millekski muuks kui maharaiumiseks ja tulleviskamiseks.
- 43 Ja vaata seda viimast, mille oks on kuivanud, mille ma istutasin heale maatükile; jah, nimelt sellele, mis oli kõikidest minu viinamäe maatükkidest parim!
- 44 Ja sa nägid, et ma samuti lõikasin maha selle, mis koormas seda maatükki, et ma võiksin istutada selle puu selle asemele.
- 45 Ja sa nägid, et osa sellest kandis head vilja ja osa sellest kandis metsikut vilja; ja kuna ma ei murdunud selle oksti ega visanud neid tulle, vaata, need on võtnud võimust hea oksa üle, nii et see on kuivanud.
- 46 Ja nüüd, vaata, vaatamata kõigele hooele, mis me oleme kandnud minu viinamäe eest, on selle puud rikutud, nii et need ei kanna head vilja; ja ma olen lootnud neid hoida, et endale tulevikuks selle vilja tallele panna. Aga vaata, need on saanud metsõlipuu sarnaseks ja need ei vääri muud kui maharaiumist ja tulleviskamist; ja nende kaotamine kurvastab mind.
- 47 Aga mida rohkemat ma oleksin saanud oma viinamäel teha? Kas ma olen langetanud käe, et ma pole selle eest hoolitsenud? Ei, ma olen selle eest hoolitsetanud ja ma olen selle ümbert kaevanud ja ma olen seda kärpinud ja ma olen seda väetanud; ja mu käsi on olnud välja sirutatud peaaegu päev läbi, ja lõpp läheneb. Ja mind kurvastab, et ma pean maha raiuma kõik oma viinamäe puud ja viskama need tulle, et need põletada. Kes see on, kes mu viinamäe ära rikkus?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

48 Ja sündis, et teenija ütles oma peremehele: Kas see ei ole mitte sinu viinamäe puude kõrgus – kas mitte oksad ei ole üle kasvanud juurtest, mis on head? Ja kuna oksad kasvasid üle oma juurtest, vaata, need kasvasid kiiremini, kui juurteil oli jõudu, võttes jõu enesele. Vaata, ma ütlen: Kas see ei ole põhjuseks, miks sinu viinamäe puud on rikunud?

49 Ja sündis, et viinamäe isand ütles teenijale: Mingem ja raiugem maha viinamäe puud ning visakem need tulle, et need ei koormaks mu viinamäe pinnast, sest ma olen teinud kõik. Mida rohkemat ma oleksin saanud oma viinamäe heaks teha?

50 Aga vaata, teenija ütles viinamäe isandale: Heida sellele veel veidi armu!

51 Ja isand ütles: Jah, ma heidan sellele veel veidi armu, sest mu viinamäe puude kaotamine kurvastab mind.

52 Mispärast, võtkem nende oksa, mis ma istutasin oma viinamäe kõige madalamasse ossa, ja pookigem need puusse, millest need pärinesid, ja lõigakem puu küljest ära need oksad, mille vili on kõige kibedam, ja pookigem puu loomulikud oksad nende asemele.

53 Ja seda ma teen, et puu ei häviks, et ehk ma võin hoida endale selle juuri omal eesmärgil.

54 Ja vaata, loomulike okstega puu juured, mis ma istutasin, kuhu tahtsin, on veel elus; mispärast, et ma võiksin hoida neid samuti omal eesmärgil, ma võtan selle puu oksa ja poogin need nende külge. Jah, ma poogin nende külge nende emapuu oksad, et ma võiksin hoida ka juured iseendale, et kui need on küllalt tugevad, siis ehk võivad need kanda mulle head vilja ja ma võin siiski rõõmutseada oma viinamäe vilja üle.

55 Ja sündis, et nad võtsid loomulikust puust, mis oli muutunud metsikuks, ja pookisid loomulike puude külge, mis olid samuti muutunud metsikuks.

56 Ja nad võtsid ka loomulikest puudest, mis olid muutunud metsikuks, ja pookisid nende emapuu külge.

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

- 57 Ja viinamäe isand ütles teenijale: Ära murra puudelt muid metsikuid oksa kui vaid kõige kibedamaid; ja nende külge poogi vastavalt sellele, mis ma olen ütelnud!
- 58 Ja me hoolitseme taas viinamäe puude eest; me kärbime nende oksa ja murrame puude küljest need oksad, mis on küpsed, mis peavad hävima, ja viskame need tulle.
- 59 Ja seda ma teen, et ehk saavad selle juured jõudu, kuna need on head, ja et okste vahetamisega hea võiks saada võitu halva üle.
- 60 Ja sellepärast olen ma hoidnud loomulikke oksa ja nende juuri, ja kuna ma olen pookinud loomulikud oksad taas nende emapuu külge ja hoidnud nende emapuu juuri, et ehk võiksid mu viinamäe puud taas kanda head vilja, ja et ma võiksin taas rõõmu tunda oma viinamäe viljast, ja et ehk ma võiksin üliväga rõõmustada, et ma olen hoidnud alles esikvilja juured ja oksad –
- 61 mispärast, mine ja kutsu teenijad, et me võiksime usinasti kogu jõust viinamäel vaeva näha, et võiksime valmistada tee, et võiksin taas lasta kasvada loomulikul viljal, milline loomulik vili on hea ja kõiki-dest teistest viljadest kõige hinnalisem.
- 62 Mispärast, mingem ja nähkem kogu jõust vaeva sel viimasel korral, sest vaata, lõpp läheneb ja see on viimane kord, kui ma kärbin oma viinamäge.
- 63 Poogi külge oksad; alusta viimastest, et need võiksid olla esimesed, ja et esimesed võiksid olla viimased; ja kaeva puude ümbert, nii vanade kui ka noorte, esimeste ja viimaste; ja viimaste ja esimeste, nii et kõik võiksid saada veel üks kord hooldatud viimast korda.
- 64 Mispärast, kaeva nende ümbert ja kärbi neid ja väeta neid veel üks kord – viimast korda, sest lõpp läheneb! Ja kui nõnda on, et need viimased poogitud kasvavad ja kannavad loomulikku vilja, siis valmistage nende tee, et need võiksid kasvada.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

65 Ja kui need hakkavad kasvama, siis eemaldage oksad, mis kannavad kibedat vilja vastavalt heade tugevusele ja suurusele; ja ärge eemaldage kõiki halbu oksid korraga, et juured ei oleks liiga tugevad poogitu jaoks ja see poogitu häviks ja ma kaotan oma viinamäe puud.

66 Sest oma viinamäe puude kaotamine kurvastab mind; mispärast puhastage ära halvad vastavalt sellele, nagu head kasvavad, nii et juur ja latv võivad olla võrdse jõuga, kuni head ületavad halvad ja halvad on maha raiutud ja tulle visatud, et need ei koormaks mu viinamäe pinnast; ja nõnda ma pühin ära halva oma viinamäelt.

67 Ja loomuliku puu oksad ma poogin taas loomuliku puu külge.

68 Ja loomuliku puu oksad ma poogin loomuliku puu okste külge ja nõnda ma toon nad taas kokku, et nad kannaksid loomulikku vilja ja saaksid üheks.

69 Ja halvad visatakse ära; jah, nimelt välja kogu mu viinamäe alalt, sest vaata, ma kärbin oma viinamäe ainult see üks kord.

70 Ja sündis, et viinamäe isand saatis oma teenija ja teenija läks ja tegi nii, nagu isand oli teda käskinud, ja ta tõi teisi teenijaid; ja neid oli vähe.

71 Ja viinamäe isand ütles neile: Minge ja nähke viinamäel vaeva kogu jõust! Sest vaadake, see on viimane kord, kui ma hoolitsen oma viinamäe eest, sest lõpp on peaaegu käes ja järgmine aasta teg tuleb kiiresti; ja kui te näete koos minuga vaeva kogu jõust, siis on teil rõõmu viljast, mille ma panen endale tallele ajaks, mis varsti saabub.

72 Ja sündis, et teenijad läksid ja nägid kogu jõust vaeva; ja viinamäe isand nägi samuti vaeva koos nendega ja nad kuuletusid viinamäe isanda käskudele kõigis asjus.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their mights; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

73 Ja viinamäel hakkas taas olema loomulikku vilja ning loomulikud oksad hakkasid kasvama ja edenema ülimalt hästi; ja metsikuid oksa hakati ära murdma ja ära viskama; ja nad hoidsid puu juurt ja latva võrdsena vastavalt selle jõule.

74 Ja nõnda nad tegid usinalt tööd viinamäe isanda käskude järgi seni, kuni halvad said viinamäelt välja heidetud ja isand oli hoidnud endale puud, mis kandsid loomulikku vilja; ja neist sai kui üks tervik ja viljad olid võrdsed ja viinamäe isand oli hoidnud endale loomuliku vilja, mis oli temale kõige hinnalises algusest peale.

75 Ja sündis, et kui viinamäe isand nägi, et tema vili on hea ja et tema viinamägi ei ole enam rikutud, kutsus ta kokku oma teenijad ja ütles neile: Vaadake, viimast korda oleme me hoolitsenud mu viinamäe eest ja te näete, et ma olen teinud oma tahtmist mööda ja olen hoidnud alles loomuliku vilja, mis on hea, otsekui see oli alguses. Ja õnnistatud olete teie, kuna te olete töötanud usinalt koos minuga mu viinamäel ja olete pidanud kinni mu käskudest ja olete toonud mulle taas loomulikku vilja, et mu viinamägi ei ole enam rikutud ja halb on minema heidetud; vaadake, tänu mu viinamäe viljale saate te rõõmustama koos minuga.

76 Sest vaata, pikaks ajaks panen ma endale tallele oma viinamäe vilja järgmiseks aastaajaks, mis tuleb kiiresti; ja viimast korda olen ma hoolitsenud oma viinamäe eest ja kärpinud seda ja kaevanud seda ning väetanud seda; mispärast ma panen endale tallele vilja pikaks ajaks vastavalt sellele, mis ma olen rääkinud.

77 Ja kui tuleb aeg, et mu viinamäele tuleb taas halb vili, siis lasen ma nii hea kui ka halva kokku korjata; ja hea vilja hoian ma endale ja halva viskan ma ära selle omasse paika. Ja siis tuleb see aastaeg ja lõpp ja ma lasen oma viinamäe põletada tulega.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jaakobi 6

- 1 Ja nüüd, vaadake, mu vennad, nagu ma teile ütlesin, et ma kuulutan prohvetlikult; vaadake, see on minu prohvetlik kuulutus – et asjad, mida prohvet Seenos rääkis Iisraeli kojast, milles ta võrdles neid väärisõlipuuga, peavad kindlasti sündima.
- 2 Ja päev, mil ta teist korda taas oma rahva tagasi saamiseks käe välja sirutab, on päev, jah, nimelt viimane kord, kui Issanda teenijad lähevad välja tema väes, et hoolitseda ja kärpida tema viinamäge; ja pärast seda tuleb varsti lõpp.
- 3 Ja kui õnnistatud on need, kes on teinud usinalt tööd tema viinamäel; ja kui neetud on need, kes visatakse välja nende omasse kohta! Ja maailm põletatakse tulega.
- 4 Ja kui halastav on meie Jumal meie vastu, sest ta peab meeles Iisraeli koda, nii juuri kui ka oksa, ja tema käed on olnud päev läbi nende poole sirutatud; ja nad on kangekaelne ja puikleev rahvas; kuid kõik, kes ei tee oma südant kõvaks, saavad päästetud Jumala kuningriiki.
- 5 Mispärast, mu armsad vennad, ma anun teid tõesõnu, et te parandaksite meelt ja tuleksite kogu südamest ja hoiaksite Jumala poole, nii nagu tema hoiab teie poole. Ja ärge tehke oma südant kõvaks, kui ta halastav käsivars on välja sirutatud teie poole päeva valguses.
- 6 Jah, täna, kui te kuulete tema häält, ärge tehke oma südant kõvaks, sest miks te tahate surra?
- 7 Sest vaadake, pärast seda, kui teid on toidetud Jumala hea sõnaga päev läbi, kas te kannate siis halba vilja, et teid peab maha raiuma ja tulle viskama?
- 8 Vaadake, kas te hülgate need sõnad? Kas te hülgate prohvetite sõnad; ja kas te hülgate kõik sõnad, mis on räägitud Kristusest, pärast seda, kui nii paljud on rääkinud temast, ja eitate Kristuse head sõna ja Jumala väge ja Püha Vaimu andi ja summutate Püha Vaimu ja pilkate suurt lunastusplaani, mis on valmistatud teie jaoks?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

9 Kas te ei tea, et kui te teete neid asju, siis lunastuse ja ülestõusmise vägi, mis on Kristuses, toob teid seis- ma häbi ja hirmsa süüga Jumala kohtulaua ette?

10 Ja vastavalt õigluse väele, sest õiglust ei saa eitada, te peate ära minema sellesse tule- ja väävljärve, mille leegid on kustutamatud ja mille suits tõuseb üles igavesest ajast igavesti, milline tule- ja väävljärv on lõ- putu piin.

11 Oo, siis, mu armsad vennad, parandage meelt ja sisenege kitsast väravast ning jätkake teerajal, mis on ahtake, kuni te saate igavese elu!

12 Oo, olge targad; mida rohkemat saan ma öelda?

13 Lõpuks, ma jätan teiega hüvasti, kuni kohtan teid Jumala meeldiva kohtulaua ees, milline kohtulaud lööb pahelisi kohutava õuduse ja hirmuga. Aamen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jaakobi 7

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast mõne aasta möödumist tuli Nefi rahva sekka mees, kelle nimi oli Serem.
- 2 Ja sündis, et ta hakkas rahva seas jutlustama ja neile kuulutama, et Kristust ei tule. Ja ta jutlustas palju asju, mis rahvale meeldis, ja ta tegi seda, et ta võiks kukutada Kristuse õpetust.
- 3 Ja ta tegi usinalt tööd, et ta võiks juhtida inimeste südameid eksiteele, nii et ta eksitas mitmeid südameid; ja teades, et minul, Jaakobil, on usk Kristusesse, kes tuleb, otsis ta sageli võimalust, et ta saaks minu juurde tulla.
- 4 Ja ta oli õpetatud, nii et tal oli täiuslik teadmine inimeste keelest; mispärast, ta võis kasutada palju meelitusi ja suurt kõne võimu vastavalt kuradi võimule.
- 5 Ja ta lootis kõigutada minu usku hoolimata paljudest ilmutustest ja paljudest asjadest, mis ma olin selle kõige kohta näinud, sest ma olin tõepoolest näinud ingleid ja nad olid mind teeninud. Ja samuti olin ma kuulnud Issanda häält mulle aeg-ajalt rääkimas tõeliste sõnadega; mispärast, mind ei saanud kõigutada.
- 6 Ja sündis, et ta tuli minu juurde ja rääkis minuga sel viisil, öeldes: Vend Jaakob, ma olen palju otsinud võimalust, et sinuga rääkida, sest ma olen kuulnud ja ka tean, et sa käid üsna palju ringi, jutlustades seda, mida te nimetate evangeeliumiks või Kristuse õpetuseks.
- 7 Ja sa oled eksiteele juhtinud suure osa sellest rahvast, et nad moonutavad Jumala õiget teed ega täida Moosese seadust, mis on õige tee; ja nad pööravad Moosese seaduse mingi isiku kummardamiseks, kes, nagu te ütlete, tuleb mitmesaja aasta pärast. Ja nüüd, vaata, mina, Serem, teatan sulle, et see on Jumala pilkamine, sest ükski inimene ei tea niisugustest asjadest, sest ta ei saa rääkida tulevastest asjadest. Ja nii viisi vaidles Serem minuga.
- 8 Aga vaata, Issand Jumal valas minu hinge oma Vaimu, nii et ma ajasin ta kõikides tema sõnades segadusse.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

- 9 Ja ma ütlesin temale: Kas sa eitad Kristust, kes tuleb? Ja ta ütles: Kui Kristus oleks olemas, ma ei salgaks teda; aga ma tean, et Kristust ei ole ega ole olnud ega saa kunagi olema.
- 10 Ja ma ütlesin temale: Kas sa usud pühakirju? Ja ta ütles: Jah.
- 11 Ja ma ütlesin temale: Siis sa ei mõista neid, sest nad tõepoolest tunnistavad Kristusest. Vaata, ma ütlen sulle, et ükski prohvetitest ei ole kirjutanud ega prohvetlikult kuulutanud ilma sellest Kristusest rääkimata.
- 12 Ja see ei ole kõik – see on minule ilmsiks tehtud, sest ma olen kuulnud ja näinud, ja see on ka minule ilmsiks tehtud Püha Vaimu väel; mispärast, ma tean, et kui mingit lepitust ei oleks, siis terve inimkond peab olema kadunud.
- 13 Ja sündis, et ta ütles mulle: Näita mulle tunnustähte selle Püha Vaimu väel, millest sa nii palju tead!
- 14 Ja ma ütlesin temale: Kes ma selline olen, et peaksin kiusama Jumalat, et näidata sulle tunnustähte sellest, mis on tõsi, ja sa tead seda? Siiski sa tahad seda salata, sest sa oled kuradist. Ometi sündigu mitte minu tahtmine, vaid kui Jumal sind lööb, siis olgu see sinule tunnustäheks, et tal on võim nii taevas kui ka maa peal ja samuti, et Kristus tuleb. Ja sündigu sinu tahtmine, oo Issand, ja mitte minu!
- 15 Ja sündis, et kui mina, Jaakob, olin rääkinud need sõnad, tuli tema peale Issanda vägi, nii et ta langes maha. Ja sündis, et tema eest hoolitseti mitmeid päevi.
- 16 Ja sündis, et ta ütles rahvale: Kogunege homme, sest ma suren; mispärast, ma tahan rääkida rahvale enne, kui ma suren.
- 17 Ja sündis, et järgmisel päeval oli rahvahulk kogunenud kokku, ja ta rääkis neile selgelt ja eitas seda, mida ta oli neile õpetanud, ja tunnistas Kristusest ja Püha Vaimu väest ning inglite teenimisest.
- 18 Ja ta rääkis neile selgelt, et ta oli kuradi võimust petetud. Ja ta rääkis põrgust ja igavikust ning igavestest karistusest.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

- 19 Ja ta ütles: Ma kardan, et ma olen teinud an-
deksandmatut pattu, sest ma olen valetanud
Jumalale; sest ma eitasin Kristust ja ütlesin, et ma us-
kusin pühakirju; ja need tõepoolest tunnistavad te-
mast. Ja kuna ma olen nõnda valetanud Jumalale,
kardan ma väga, et minu olukord on hirmus; aga ma
tunnistan üles Jumalale.
- 20 Ja sündis, et kui ta oli öelnud need sõnad, ta ei saa-
nud enam rääkida ja heitis hinge.
- 21 Ja kui rahvahulk oli tunnistajaks, et ta rääkis neid
asju, kui ta oli hinge heitmas, olid nad ülimalt häm-
mastunud, nii et Jumala vägi laskus nende peale ja
vallutas nad nii, et nad langesid maha.
- 22 Nüüd, see oli mulle, Jaakobile, meele järele, sest
ma olin palunud seda oma Isalt, kes on taevas; sest ta
oli kuulnud mu hüüdmist ja vastanud mu palvele.
- 23 Ja sündis, et rahu ja Jumala armastus olid taas
taastatud rahva seas ning nad uurisid pühakirju ega
võtnud enam kuulda selle pahelise mehe sõnu.
- 24 Ja sündis, et palju vahendeid oli leiutatud laaman-
laste tagasivõitmiseks ja taastamiseks tõe tundmise-
le, aga see kõik oli asjatu, sest nemad tundsid hea-
meelt sõdadest ja verevalamisest ja nende viha meie,
nende vendade vastu, oli igavene. Ja nad püüdsid
meid lakkamatult relva jõuga hävitada.
- 25 Mispärast, Nefi rahvas kindlustas end nende vastu
relvadega ja kogu oma jõuga, usaldades Jumalat ja
oma päästekaljut, mispärast, nad olid seni oma vaen-
laste võitjad.
- 26 Ja sündis, et mina, Jaakob, hakkasin vanaks jää-
ma, ja selle rahva ülestähendusi kirjutatakse Nefi
teistele plaatidele, mispärast, ma lõpetan selle üles-
tähenduse, teatades, et ma olen kirjutanud vastavalt
oma parimale teadmisele, öeldes, et meie aeg on
möödunud ja ka meie elu möödus, nagu see oleks ol-
nud unenägu, meie olles üksildane ja tõsine rahvas,
rändurid, Jeruusalemmast välja aetud, sündinud vi-
letsuses kõnnumaal ja oma vendade vihaalused, mis
põhjustas sõdu ja tülisid; mispärast, me veetsime
oma päevad leinates.

And he said: I fear lest I have committed the un-
pardonable sin, for I have lied unto God; for I denied
the Christ, and said that I believed the scriptures;
and they truly testify of him. And because I have thus
lied unto God I greatly fear lest my case shall be aw-
ful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these
words he could say no more, and he gave up the
ghost.

And when the multitude had witnessed that he
spake these things as he was about to give up the
ghost, they were astonished exceedingly; insomuch
that the power of God came down upon them, and
they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I
had requested it of my Father who was in heaven; for
he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God
was restored again among the people; and they
searched the scriptures, and hearkened no more to
the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised
to reclaim and restore the Lamanites to the knowl-
edge of the truth; but it all was vain, for they de-
lighted in wars and bloodshed, and they had an eter-
nal hatred against us, their brethren. And they
sought by the power of their arms to destroy us con-
tinually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against
them with their arms, and with all their might, trust-
ing in the God and rock of their salvation; where-
fore, they became as yet, conquerors of their ene-
mies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old;
and the record of this people being kept on the other
plates of Nephi, wherefore, I conclude this record,
declaring that I have written according to the best of
my knowledge, by saying that the time passed away
with us, and also our lives passed away like as it were
unto us a dream, we being a lonesome and a solemn
people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in
tribulation, in a wilderness, and hated of our
brethren, which caused wars and contentions;
wherefore, we did mourn out our days.

27 Ja mina, Jaakob, nägin, et ma pean varsti minema oma hauda, mispärast, ma ütlesin oma pojale Enosele: Võta need plaadid! Ja ma rääkisin temale asjadest, mida mu vend Nefi oli mul käskinud, ja ta lubas kuuletuda käskudele. Ja ma lõpetan nendele plaatidele kirjutamise, milline kirjatöö on olnud vähene; ja ma jätan lugejaga hüvasti, lootes, et paljud mu vennad võivad mu sõnu lugeda. Jumalaga, vennad!

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Enose raamat

- 1 Vaata, sündis, et mina, Enos, tundes oma isa, et ta oli õiglane mees – sest ta õpetas mulle oma keelt ja ka kasvatas mind Issanda hoolitsuse ja manitsuse all – ja õnnistatud olgu seepärast mu Jumala nimi –
- 2 ja ma jutustan teile heitlusest, mis mul oli Jumala ees, enne kui ma sain oma patud andeks.
- 3 Vaata, ma läksin küttima metsloomi metsades; ja sõnad, mida ma olin tihti kuulnud oma isa rääkimas igavesest elust ja pühade rõõmust, vajusid sügavale mu südamesse.
- 4 Ja mu hing nälgis ja ma põlvitasin maha oma Looja ette ja hüüdsin teda vägevas palves ja anu-mises omaenda hinge eest; ja päev läbi ma hüüdsin teda; jah, ja kui öö tuli, ma ikka veel tõstsin oma hää-le kõrgele, et see ulatus taevasse.
- 5 Ja mulle tuli hääl, öeldes: Enos, sinu patud on sul-le andeks antud ja sa saad õnnistatud.
- 6 Ja mina, Enos, teadsin, et Jumal ei või valetada; mispärast, mu süü oli ära pühitud.
- 7 Ja ma ütlesin: Issand, kuidas on see sündinud?
- 8 Ja ta ütles mulle: Sinu usu pärast Kristusesse, keda sa ei ole kunagi varem kuulnud ega näinud. Ja palju aastaid möödub, enne kui ta end lihas ilmsiks teeb; mispärast, mine, sinu usk on sind terveks teinud!
- 9 Nüüd, sündis, et kui ma olin kuulnud neid sõnu, hakkasin ma soovima oma vendade, nefilaste hea-olu; mispärast, ma valasin Jumalale välja kogu oma hinge nende pärast.
- 10 Ja kuni ma nõnda vaimus heitlesin, vaata, tuli mu meelde taas Issanda hääl, öeldes: Ma külastan su vendi vastavalt nende usinusele minu käskudest kin-nipidamisel. Ma olen andnud nendele selle maa ja see on püha maa; ja ma ei nea seda muidu kui süüte-gude pärast; mispärast, ma külastan su vendi, nagu ma olen öelnud, ja nende üleastumised toon ma kur-vastusega alla nende endi peade peale.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 Ja pärast seda, kui mina, Enos, olin kuulnud neid sõnu, muutus mu usk Issandasse kõikumatuks ja ma palvetasin tema poole paljude pikkade heitlustega mu vendade laamanlaste eest.
- 12 Ja sündis, et pärast seda, kui ma olin palvetanud ja näinud vaeva kogu usinusega, Issand ütles mulle: Sinu usu pärast annan ma sulle vastavalt sinu soovile.
- 13 Ja nüüd, vaata, see oli soov, mis ma temalt soovisin – et kui juhtub, et minu rahvas, nefilased, peaksid langema üleastumiste küüsi ja mingil moel hävitatakse ja laamanlasi ei hävitata, et Issand Jumal hoiaks alles minu rahva, nefilaste ülestähenduse; olgu koguni nõnda tema püha käe väel, et see toodaks mõnel tulevasel päeval esile laamanlastele, et ehk saaks neid tuua päästele –
- 14 sest praegu on meie võitlused neid õigesse usku tagasi võita asjatud. Ja nad vandusid oma vihas, et kui oleks võimalik, hävitaksid nad meie ülestähendused ja meid ning ka kõik meie isade pärimused.
- 15 Mispärast, teades, et Issand Jumal suudab alles hoida meie ülestähendused, ma hüüdsin ta poole pidevalt, sest ta oli öelnud mulle: Mida iganes sa küsid usus, uskudes, et sa saad seda Kristuse nimel, seda sa ka saad.
- 16 Ja mul oli usku ja ma hüüdsin Jumalale, et ta hoiaks alles ülestähendused, ja ta tegi minuga lepingu, et ta toob need esile laamanlastele tema poolt heaksarvatud ajal.
- 17 Ja mina, Enos, teadsin, et see sünnib vastavalt lepingule, mille ta oli teinud; mispärast mu hing rahunes.
- 18 Ja Issand ütles mulle: Su isad on samuti palunud minult seda ja neile tehakse vastavalt nende usule, sest nende usk oli nagu sinulgi.
- 19 Ja nüüd, sündis, et mina, Enos, käisin ringi Nefi rahva seas, kuulutades prohvetlikult tulevastest asjadest ja tunnistades asjadest, mida ma olin kuulnud ja näinud.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Ja ma annan tunnistust, et Nefi rahvas püüdis usinalt taastada laamanlasi õigesse Jumala usku. Aga meie vaev oli asjatu: nende viha oli kindel ja nad olid juhitud oma halvast loomusest, nii et nad muutusid metsikuks ja julmaks ja verejanuliseks rahvaks täis ebajumalakummardamist ja roojasust; süües metsloomi, elades telkides ja rännates ringi kõnnumaal lühikesed nahkvööd niuete ümber ja püगतud peaga; ja nende vilumus oli vibu ja saabli ja kirve käsitsemises. Ja paljud nendest ei söönud midagi muud kui toorest liha; ja nad püüdsid meid pidevalt hävitada.

21 Ja sündis, et Nefi rahvas haris põldu ja kasvatas kõiksugu teravilja ja vilju ning pudulojuste ja veisekarju ja kõiksugu erinevaid kariloomade karju ning kitsi ja metskitsi ja ka palju hobuseid.

22 Ja meie hulgas oli ülimalt palju prohveteid. Ja rahvas oli üks kangekaelne rahvas, kel oli raskusi mõistmisega.

23 Ja oli vaid ülim karmus, jutlustamine ja prohvetlik kuulutamine sõdadest ja tülidest ja hävitustest ning pidev surma ja igaviku kestvuse ja Jumala kohtumõistmiste ja väe ja kõigi nende asjade meeldetuletamine – nende pidev ärgitamine, et hoida neid Issanda kartuses. Ma ütlen, et vaid need asjad ja rääkimise ülimalt suur selgus oli see, mis hoidis neid kiirest hävitusest. Ja niiviisi ma kirjutan nendest.

24 Ja ma nägin oma päevade jooksul sõdu nefilaste ja laamanlaste vahel.

25 Ja sündis, et ma hakkasin vanaks jääma ja ükssada ja seitsekümmend ja üheksa aastat oli möödunud sellest ajast, kui meie isa Lehhi lahkus Jeruusalemmast.

26 Ja ma nägin, et ma pean varsti minema oma hauda, olles olnud Jumala väest mõjutatud sellele rahvale jutlustama ja prohvetlikult kuulutama, ja kuulutama sõna vastavalt tõele, mis on Kristuses. Ja ma olen kuulutanud seda kõik oma päevad ja olen selle üle rõõmu tundnud rohkem kui millegi muu üle maailmas.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 Ja varsti ma lähen oma puhkepaika, mis on minu Lunastaja juures, sest ma tean, et temas ma puhkan. Ja ma rõõmustan selle päeva üle, kui mu surelikkus riietub surematusesse ja ma seisan tema ees; siis ma näen hea meelega ta palet ja ta ütleb mulle: Tule minu juurde, sa õnnistatud, minu Isa eluasemetes on sulle koht valmistatud! Aamen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Jaaromi raamat

- 1 Nüüd, vaata, mina, Jaarom, kirjutan mõned sõnad vastavalt oma isa Enose käsule, et meie sugupuud jätkata.
- 2 Ja kuna need plaadid on väikesed ja kuna need asjad on kirjutatud meie vendade laamanlaste kasutamise eesmärgil, mispärast, on paratamatu, et ma kirjutan vähe; aga ma ei kirjuta oma prohvetlikust kuulutamisest ega oma ilmutustest. Sest mida saan ma kirjutada rohkemat, kui on kirjutatud minu isad? Sest kas nad ei ole ilmutanud päästmisplaani? Ma ütlen teile: Jah; ja minu arvates sellest piisab.
- 3 Vaata, on otstarbekas, et selle rahva seas palju ära tehtaks nende kõvasüdamelisuse ja nende kõrvade kurtuse ja nende meelepimeduse ning nende kangekaelsuse pärast; ometi on Jumal nende vastu ülimalt halastav ega ole neid veel maa palgelt ära pühkinud.
- 4 Ja meie seas on palju neid, kes on saanud palju ilmutusi, sest nad ei ole mitte kõik kangekaelsed. Ja kõik, kes ei ole kangekaelsed ja kel on usku, on osades Püha Vaimuga, kes ilmutab inimestele vastavalt nende usule.
- 5 Ja nüüd, vaata, on möödunud kakssada aastat ja Nefi rahvas on maal tugevaks kasvanud. Nad jälgisid, et peavad kinni Moosese seadusest ja pühitsesid hingamispäeva Issandale. Ja nad ei teotanud ega pilganud pühadust. Ja maa seadused olid ülimalt ranged.
- 6 Ja nad olid levinud üle suure osa maa palge, ja samuti laamanlased. Ja nemad olid ülimalt arvukamad kui need, kes olid nefilased; ja nad armastasid mõrva ja jõid metsloomade verd.
- 7 Ja sündis, et nad tulid mitmeid kordi sõdima meie, nefilaste vastu. Aga meie kuningad ja meie juhid olid vägevad mehed Issanda usus ja nad õpetasid rahvale Issanda teid; mispärast, me panime laamanlastele vastu ja ajasime nad oma maadelt välja ja hakkasime kindlustama oma linnu või erinevaid kohti oma pärandmaal.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

- 8 Ja meid sai ülimalt palju ja me levisime üle terve maa palge ning saime ülimalt rikkaks kulla ja hõbeda ja hinnaliste asjade ja peene puutöö, hoonete ja töövahendite ning samuti raua ja vase ja pronksi ja terase poolest, tehes kõiksugu erinevaid tööriistu maa viljelemiseks ja sõjariistu – jah, teravaotsalisi nooli ja nooletuppe ja piike ja odasid, ning kõiki ettevalmistusi sõjaks.
- 9 Ja olles nõnda valmistunud laamanlaste kohtamiseks, ei olnud neil meie vastu edu. Aga Issanda sõna läks täide, mida ta rääkis me isadele, öeldes nii: Kuivõrd te peate kinni minu käskudest, saadab teid sellel maal edu.
- 10 Ja sündis, et Issanda prohvetid ähvardasid Nefi rahvast vastavalt Jumala sõnale, et kui nad ei pea käskudest kinni, vaid langevad üleastumiste küüsi, hävitatakse nad maa palgelt.
- 11 Mispärast, prohvetid ja preestrid ja õpetajad nägid usinalt vaeva, õhutades rahvast kogu kannatlikkusega usinusele, õpetades Moosese seadust ja seda, milleks see anti, veendes neid ootama Messiat ning uskuma tema tulekusse, nagu olekski ta juba tulnud. Ja niiviisi nad õpetasid neid.
- 12 Ja sündis, et nii tehes nad hoidsid neid maa palgelt hävitamisest, sest nad torkisid nende südameid sõnaga, ärgitades neid pidevalt meelesparandusele.
- 13 Ja sündis, et kakssada ja kolmkümmend ja kaheksa aastat oli möödunud – palju aega väldanud sõdadele ja tülidele ja lahkhelidele omasel kombel.
- 14 Ja mina, Jaarom, ei kirjuta rohkem, sest plaadid on väikesed. Aga vaadake, mu vennad, te võite pöörduda Nefi teiste plaatide juurde, sest vaata, nendele on uurendatud ülestähendused meie sõdadest vastavalt kuningate kirjatööle või sellele, mis nad lasid kirjutada.
- 15 Ja ma loovutan need plaadid oma poja Omni kätte, et need oleksid hoitud vastavalt mu isade käskudele.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Omni raamat

- 1 Vaata, sündis, et mina, Omni, sain oma isalt Jaaromilt käsu, et peaksin kirjutama mõningal määral nendele plaatidele, et meie sugupuud hoida –
- 2 mispärast, ma tahan, et te teaksite, et oma päevade jooksul ma võitlesin palju mõõgaga, et hoida oma rahvast, nefilasi, langemast oma vaenlaste, laamanlaste kätte. Aga vaata, ma ise olen paheline inimene ja ma ei ole kinni pidanud Issanda seadustest ega käskudest, nagu ma oleksin pidanud tegema.
- 3 Ja sündis, et kakssada ja seitsekümmend ja kuus aastat on möödunud ja meil oli palju rahuaegu ja meil oli palju tõsiseid sõdu ja verevalamisi. Jah, ja lühidalt on möödunud kakssada ja kaheksakümmend ja kaks aastat ja ma olen hoidnud neid plaate vastavalt mu isade käskudele ja ma andsin need oma pojale Amaronile. Ja ma lõpetan.
- 4 Ja nüüd, mina, Amaron, kirjutan sellest, millest iganes ma kirjutan, mida on vähe, oma isa raamatusse.
- 5 Vaata, sündis, et kolmsada ja kakskümmend aastat on möödunud ja pahelisem osa nefilasi on hävitatud.
- 6 Sest Issand ei lase sündida pärast seda, kui ta oli juhtinud nad välja Jeruusalemma maalt ning ei lasknud ja hoidis neid langemast nende vaenlaste kätte; jah, ta ei lase sündida, et ei osutu õigeks ta sõnad, mis ta rääkis meie isadele, öeldes nõnda: Kuivõrd te ei pea kinni minu käskudest, ei saada teid sellel maal edu.
- 7 Mispärast, Issand nuhtles neid suure karistusega; ometi heitis ta armu õigemeelsetele, et nad ei hukkuks, vaid päästis nad nende vaenlaste käest.
- 8 Ja sündis, et ma loovutasin plaadid oma vennale Kemisile.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

- 9 Nüüd, mina, Kemis, kirjutan nii vähe, kui kirjutan, samasse raamatusse, mis mu vendki, sest vaata, ma nägin, mis ta viimati kirjutas; ja ta kirjutas seda omaenda käega ja ta kirjutas seda päeval, mil ta need plaadid mulle loovutas. Ja niiviisi me säilitame ülestähendusi, sest see vastab meie isade käskudele. Ja ma lõpetan.
- 10 Vaata, mina, Abinadom, olen Kemisi poeg. Vaata, sündis, et ma nägin palju sõdu ja tülisid oma rahva, nefilaste ja laamanlaste vahel; ja ma olen võtnud omaenda mõõgaga elu paljudelt laamanlastelt oma vendade kaitseks.
- 11 Ja vaata, selle rahva ülestähendused on uurendatud nendele plaatidele, mis on kuningate käes ühest põlvkonnast teise; ja ma ei tea ühtegi ilmutust ega prohvetlikku kuulutust peale selle, mis on kirjutatud; mispärast, piisab sellest, mis on kirjutatud. Ja ma lõpetan.
- 12 Vaata, mina olen Amaleki, Abinadomi poeg. Vaata, ma tahan rääkida teile natuke Moosias, kes pandi Sarahemla maa kuningaks; sest vaata, kui Issand oli teda hoiatanud, et ta põgeneks ära Nefi maalt ja kõik, kes tahavad kuulda võtta Issanda häält, peaksid samuti lahkuma koos temaga maalt kõnnumaale –
- 13 ja sündis, et ta tegi nii, nagu Issand oli teda käskinud. Ja kõik, kes tahtsid kuulda võtta Issanda häält, lahkusid maalt kõnnumaale ja neid juhiti paljude jutluste ja prohvetlike kuulutustega. Ja neid manitseti pidevalt Jumala sõnaga ja juhiti tema käe väel läbi kõnnumaa, kuni nad jõudsid maale, mida nimetatakse Sarahemla maaks.
- 14 Ja nad avastasid rahva, keda kutsuti Sarahemla rahvaks. Nüüd, Sarahemla rahva hulgas tõusis suur rõõm; ja ka Sarahemla rõõmustas üliväga, kuna Issand oli saatnud Moosia rahva koos vaskplaatidega, mis sisaldasid juutide ülestähendusi.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

- 15 Vaata, sündis, et Moosia avastas, et Sarahemla rahvas lahkus Jeruusalemmast ajal, mil Juuda kuningas Sidkija viidi ära vangina Babüloni.
- 16 Ja nad rändasid kõnnumaal ja toodi Issanda käega üle suurte vete maale, kust Moosia nad leidis, ja nad olid elanud seal sellest ajast saadik.
- 17 Ja selleks ajaks, mil Moosia nad leidis, olid nad kasvanud ülimalt rohkearvuliseks. Ometi oli neil olnud palju sõdu ja tõsiseid tülisid ning neid oli aegajalt langenud mõõga läbi; ja nende keel oli rikutud ning nad ei olnud kaasa toonud ühtegi ülestähendust; ja nad eitasid oma Looja olemasolu ning Moosia ega Moosia rahvas ei suutnud neid mõista.
- 18 Ent sündis, et Moosia lasi neile õpetada oma keelt. Ja sündis, et pärast seda, kui neile oli õpetatud Moosia keelt, koostas Sarahemla oma esiisade sugupuud vastavalt oma mälule; ja need on üles kirjutatud, aga mitte nendele plaatidele.
- 19 Ja sündis, et Sarahemla ja Moosia rahvas ühinesid ja Moosia määrati nende kuningaks.
- 20 Ja Moosia päevil sündis, et temale toodi suur kivi sellele olevate uurendustega ja ta tõlkis uurendused Jumala anni ja väega.
- 21 Ja need andsid aruande ühest Koriantumrist ja tema rahva tapetutest. Ja Koriantumri avastas Sarahemla rahvas ja ta elas koos nendega üheksa kuud.
- 22 See mainis mõne sõnaga ka tema esiisasid. Ja tema esimesed vanemad tulid torni juurest ajal, mil Issand segas inimeste keele; ja neile langes osaks Issanda karmus vastavalt tema kohtumõistmistele, mis on õiglased; ja nende luud lebavad hajali põhjapoolsel maal.
- 23 Vaata, mina, Amaleki, sündisin Moosia päevil ja ma olen elanud, et näha tema surma; ja Benjamin, tema poeg, valitseb tema asemel.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

- 24 Ja vaata, kuningas Benjamini päevil olen ma näinud ränka sõda ja palju verevalamist nefilaste ja laamanlaste vahel. Aga vaata, nefilased saavutasid nendega võrreldes suure ülekaalu, jah, nii et kuningas Benjamin ajas nad Sarahemla maalt välja.
- 25 Ja sündis, et ma hakkasin vanaks jääma ja kuna mul ei ole seemet ja teades, et kuningas Benjamin on Issanda ees õiglane mees, mispärast, ma loovutan need plaadid temale, õhutades kõiki inimesi tulema Jumala, Iisraeli Püha juurde ja uskuma prohvetlikesse kuulutustesse ja ilmutustesse ja inglite teenimisse ja keelte kõnelemise andi ja keelte tõlkimise andi ja kõikidesse asjadesse, mis on head, sest kõik hea tuleb Issandalt, ja see, mis on halb, tuleb kuradilt.
- 26 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma soovin, et te tuleksite Kristuse juurde, kes on Iisraeli Püha, ja saaksite osa tema päästest ja tema lunastuse väest. Jah, tulge tema juurde ja pakkuge kogu oma hing ohvriannina temale ja jätkake paastumises ja palves ja pidage vastu lõpuni; ja nii tõesti, kui Issand elab, teid päästetakse.
- 27 Ja nüüd, ma tahaksin rääkida veidi teatud hulgast, kes läksid välja kõnnumaale, et pöörduda tagasi Nefi maale, sest neid oli suur hulk, kes soovisid oma pärandmaad enda valdusse võtta.
- 28 Mispärast, nad läksid välja kõnnumaale. Ja kuna nende juht oli üks tugev ja vägev mees ja kangekaelne mees, mispärast ta põhjustas nende seas tüli; ja nad kõik tapeti kõnnumaal peale viiekümne, ja need pöördusid taas tagasi Sarahemla maale.
- 29 Ja sündis, et nad võtsid kaasa veel üsna suure hulga teisi ning nende teekond läks taas kõnnumaale.
- 30 Ja minul, Amalekil, oli vend, kes läks samuti nendega ja ma ei ole neist sellest saadik midagi kuulnud. Ja ma olen valmis heitma oma hauda; ja need plaadid on täis. Ja ma lõpetan oma kõne.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Mormoni sõnad

- 1 Ja nüüd, mina, Mormon, olles valmis loovutama ülestähenduse, mis ma olen teinud, oma poja Moroni kätte, vaata, ma olen olnud tunnistajaks pea-aegu kogu minu rahva, nefilaste hävitamisele.
- 2 Ja see on mitusada aastat pärast Kristuse tulekut, kui ma loovutan need ülestähendused oma poja kätte; ja ma oletan, et tema on tunnistajaks mu rahva täielikule hävitamisele. Aga andku Jumal, et ta võiks selle üle elada, et ta võiks kirjutada üht-teist nendest ja üht-teist Kristusest, et ehk ühel päeval tuleb see neile kasuks.
- 3 Ja nüüd, ma räägin veidi sellest, mida ma olen kirjutanud, sest pärast seda, kui ma olin teinud lühenduse Nefi plaatidest kuni selle kuningas Benjamini valitsemiseni, kellest Amaleki rääkis, ma otsisin ülestähenduste seas, mis olid loovutatud minu kätte, ja ma leidsin need plaadid, mis sisaldasid seda väikest prohvetite aruannet Jaakobist kuni selle kuningas Benjamini valitsemiseni ja ka palju Nefi sõnu.
- 4 Ja asjad, mis on nendel plaatidel, teevad mulle heameelt tänu prohvetlikele kuulutustele Kristuse tulemisest; ja mu esiisad teadsid, et paljud nendest on täide läinud; jah, ka mina tean, et kõik asjad, mis on meie kohta prohvetlikult kuulutatud kuni tänase päevani välja, on täide läinud ja et kõik, mis puudutab tulevikku, peab kindlasti sündima –
- 5 mispärast, ma valisin välja need asjad, et lõpetada oma ülestähendus nendega, millise ülestähenduse ülejäänud osa ma võtan Nefi plaatidelt; ja ma ei saa kirjutada sajandikku osagi oma rahva asjust.
- 6 Kuid vaata, ma võtan need plaadid, mis sisaldavad neid prohvetlike kuulutusi ja ilmutusi, ning panen need kokku oma ülejäänud ülestähendusega, sest minu jaoks on need parimad ja ma tean, et need on parimad ka mu vendade jaoks.
- 7 Ja ma teen seda targal eesmärgil, sest nii sosistatakse mulle vastavalt Issanda Vaimu mõjutusele, mis on minus. Ja nüüd, mina ei tea kõiki asju, aga Issand teab kõiki asju, mis on tulemas; mispärast, ta mõjutab mind, et ma teeksin tema tahtmist mööda.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 Ja minu palve Jumalale on mu vendade eest, et nad võiksid ükskord taas tundma õppida Jumalat, jah, Kristuse lunastust, et nad võiksid ükskord taas olla meeldiv rahvas.
- 9 Ja nüüd, mina, Mormon, jätkan, et lõpetada oma ülestähendus, mille ma võtan Nefi plaatidelt, ja ma teen seda vastavalt teadmisele ja mõistmisele, mis Jumal on mulle andnud.
- 10 Mispärast, sündis, et kui Amaleki oli loovutanud need plaadid kuningas Benjamini kätte, ta võttis ja pani need kokku teiste plaatidega, mis sisaldasid ülestähendusi, mis olid edasi antud kuningate kaudu põlvest põlve kuni kuningas Benjamini päevadeni.
- 11 Ja need anti kuningas Benjaminist edasi põlvest põlve, kuni need sattusid minu kätte. Ja mina, Mormon, palun Jumalat, et neid hoitaks sellest ajast peale ja edaspidi. Ja ma tean, et need hoitakse alles, sest nendele on kirjutatud suuri asju, mille järgi minu rahva ja nende vendade üle mõistetakse kohut sel suurel ja viimsel päeval vastavalt Jumala sõnale, mis on kirjutatud.
- 12 Ja nüüd, sellest kuningas Benjaminist – tema enda rahva seas oli mõningal määral tülisid.
- 13 Ja sündis ka, et laamanlaste sõjaväed tulid Nefi maalt, et sõdida tema rahva vastu. Aga vaata, kuningas Benjamin kogus kokku oma sõjaväed ja seisis nende vastu; ja ta võitles oma käe jõuga Laabani mõõgaga.
- 14 Ja nad sõdisid Issanda jõul oma vaenlaste vastu, kuni olid tapnud mitmed tuhanded laamanlased. Ja sündis, et nad sõdisid laamanlaste vastu, kuni nad olid ajanud nad välja kõikidelt oma pärandmaadelt.
- 15 Ja sündis, et pärast seda, kui seal oli olnud valekristuseid ja nende suud olid kinni pandud ja neid oli karistatud vastavalt nende kuritegudele;

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 ja pärast seda, kui rahva keskel olid olnud valeprohvetid ja valejutlustajad ja õpetajad ja kõiki neid oli karistatud vastavalt nende kuritegudele; ja pärast seda, kui seal oli olnud palju tüli ning palju siirdumisi laamanlaste poolele, vaata, sündis, et kuningas Benjamin pühade prohvetite abiga, kes olid tema rahva keskel –

17 sest vaata, kuningas Benjamin oli püha mees ja ta valitses oma rahvast õigemeelsuses; ja maal oli palju pühasid mehi ja nad rääkisid Jumala sõna väe ja võimuga; ja nad kasutasid palju teravust rahva kangekaelsuse pärast –

18 mispärast, nende abiga kuningas Benjamin, tehes tööd kogu ihurammust ja kõigest hingejõust nagu ka prohvetid, kehtestas taas kord maal rahu.

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Moosia raamat

Moosia 1

- 1 Ja nüüd, ei olnud enam tülisid kogu Sarahemla maal kõigi inimeste hulgas, kes kuulusid kuningas Benjaminile, nii et kuningas Benjaminil oli pidev rahu kõigi tema ülejäänud päevade jooksul.
- 2 Ja sündis, et tal oli kolm poega ja ta pani neile nimeks Moosia, Helorum ja Heelaman. Ja ta lasi neile õpetada kõike oma esiisade keelest, et neist seeläbi võiksid saada mõistjad mehed ja et nad võiksid tunda prohvetlikke kuulutusi, mida räägiti nende esiisade suuga, mis loovutati neile Issanda käega.
- 3 Ja samuti õpetas ta neile ülestähendustest, mis on uurendatud vaskplaatidele, öeldes: Mu pojad, ma tahan, et te peaksite meeles, et kui ei oleks neid plaate, mis sisaldavad neid ülestähendusi ja neid käske, oleksime me olnud nüüdki, käesoleval ajal, teadmatuses, mitte teades Jumala saladusi.
- 4 Sest meie isa Lehhi ei oleks saanud kõiki neid asju meeles pidada, et õpetada neid oma lastele muidu kui nende plaatide abil; sest kuna temale oli õpetatud egiptlaste keelt, seepärast oskas ta lugeda neid uurendusi ja õpetada neid oma lastele, et nad seeläbi saaksid õpetada neid oma lastele, täites niiviisi Jumala käske kuni praeguse ajani välja.
- 5 Ma ütlen teile, mu pojad, et kui ei oleks neid asju, mida on pidanud ja hoidnud Jumala käsi, et me võiksime lugeda ja mõista tema saladusi ja hoida tema käske alati oma silme ees, siis oleksid juba meie esiisad kaldunud uskmatusse ja me oleksime olnud nagu me vennad laamanlased, kes ei tea nendest asjadest midagi ega usu neid koguni siis, kui neile neid õpetatakse, nende isade pärimuste pärast, mis ei ole õiged.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

- 6 Oo mu pojad, ma tahan, et te peaksite meeles, et need sõnad on õiged, ja samuti, et need ülestähendused on õiged. Ja vaata, ka Nefi plaadid, mis sisaldavad meie isade ülestähendusi ja sõnu ajast, mil nad lahkusid Jeruusalemmast, kuni praeguseni, ja needki on õiged; ja me võime teada nende paikapidavusest, sest need on meie silme ees.
- 7 Ja nüüd, mu pojad, ma tahan, et teil oleks meeles neid usinalt uurida, et teile sellest kasu tõuseks; ja ma tahan, et te peaksite kinni Jumala käskudest, et teid saadaks maal edu vastavalt Issanda lubadustele, mis ta andis meie esiisadele.
- 8 Ja kuningas Benjamin õpetas oma poegadele palju muid asju, mida ei ole kirjutatud selles raamatus.
- 9 Ja sündis, et kui kuningas Benjamin oli lõpetanud oma poegade õpetamise, jäi ta vanaks ja ta nägi, et tal tuleb peagi minna kõige maailma teed; seepärast, ta pidas otstarbekaks anda kuningriik ühele oma poegadest.
- 10 Seepärast, ta lasi Moosia enda ette tuua ja need on need sõnad, mis ta rääkis temale, öeldes: Mu poeg, ma tahan, et sa saadaksid läkituse üle kogu selle maa kõikidele nendele inimestele ehk Sarahemla rahvale ja Moosia rahvale, kes elavad sellel maal, et neid saaks seeläbi kokku koguda; sest homme ma kuulutan sellele oma rahvale omaenda suuga, et sina oled selle rahva kuningas ja valitseja, kelle Issand, meie Jumal, on meile andnud.
- 11 Ja pealegi annan ma sellele rahvale nime, millega neid võib eristada kõikidest teistest rahvastest, keda Issand Jumal on Jeruusalemma maalt välja toonud; ja seda ma teen seepärast, et nad on olnud usin rahvas Issanda käskudest kinnipidamisel.
- 12 Ja ma annan neile nime, mida kunagi ei kustutata muidu kui üleastumise pärast.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

13 Jah, ja pealegi ma ütlen sulle, et kui see Issanda kõrgelt soositud rahvas peaks langema üleastumiste küüsi ja muutuma paheliseks ja abielurikkujaks rahvaks, siis Issand loovutab nad, nii et seetõttu nad jäävad nõrgaks nagu nende vennadki ja ta ei hoia neid enam oma võrratu ja imepärase jõuga, nagu ta on siiani hoidnud meie isasid.

14 Sest ma ütlen sulle, et kui ta ei oleks sirutanud oma kätt meie isade hoidmiseks, siis nad oleksid langenud laamanlaste kätte ja langenud nende viha ohvriks.

15 Ja sündis, et pärast seda, kui kuningas Benjamin oli teinud lõpu nendele oma pojale öeldud sõnadele, andis ta temale kohustuse kõigi riigiasjade suhtes.

16 Ja pealegi andis ta talle ka kohustuse ülestähenduste suhtes, mis on uurendatud vaskplaatidele; ja ka Nefi plaatide suhtes; ning samuti Laabani mõõga ja kera ehk suunanäitaja suhtes, mis juhtis meie esiisasid läbi kõnnumaa, mis oli valmistatud Issanda käega, et see neid juhiks, igäühte vastavalt tähelepänule ja usinusele, mis nad selle suhtes osutasid.

17 Seepärast, kui nad ei olnud ustavad, siis ei saanud neid edu ega jõudnud nad ka oma teel edasi, vaid aeti tagasi ja nad tõmbasid endile Jumala meelepaha; ja seepärast löödi neid näljaga ning raskete kannatustega, et ärgitada neid oma kohust meeles pidama.

18 Ja nüüd, sündis, et Moosia läks ja tegi, nagu ta isa oli teda käskinud, ja kuulutas kõigile inimestele, kes olid Sarahemla maal, et nad võiksid end kokku koguda, et minna üles templi juurde, et kuulata sõnu, mis tema isa neile räägib.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Moosia 2

- 1 Ja sündis, et pärast seda, kui Moosia oli teinud, nagu ta isa oli teda käskinud, ja oli saatnud läkituse üle kogu maa, kogunes kõik rahvas üle kogu maa kokku, et minna üles templi juurde kuulama sõnu, mida kuningas Benjamin neile räägib.
- 2 Ja rahvast oli ääretult palju kuni selleni välja, et neid ei loetud kokku; sest neid oli saanud ülimalt palju ja nad olid kasvanud sellel maal rohkearvuliseks.
- 3 Ja nad tõid kaasa ka oma kariloomade esmasündinuid, et nad võiksid tuua ohvrit ja põletusohvreid vastavalt Moosese seadusele.
- 4 Ja et nad võiksid ka tänada Issandat, oma Jumalat, kes oli neid toonud välja Jeruusalemma maalt ja kes oli neid päästnud nende vaenlaste käest ja oli määranud õiglasel mehed nende õpetajateks ja ka õiglase mehe nende kuningaks, kes oli kehtestanud rahu Sarahemla maal ja kes oli õpetanud neid Jumala käskudest kinni pidama, et nad võiksid rõõmustada ja olla täidetud armastusega Jumala ja kõikide inimeste vastu.
- 5 Ja sündis, et kui nad jõudsid üles templi juurde, püstitasid nad selle ümber oma telgid, iga mees oma perekonnaga, kuhu kuulusid tema naine ja tema pojad ja tema tütreid ja nende pojad ja nende tütreid kõige vanemast kuni kõige nooremani, iga perekond omaette.
- 6 Ja nad püstitasid oma telgid templi ümber; igal mehel oli telgiava templi poole, et nad võiksid seega jääda telki ja kuulata sõnu, mida kuningas Benjamin neile räägib.
- 7 Kuna rahvahulk oli nii suur, et kuningas Benjamin ei saanud neid kõiki õpetada templi seinte vahel, seepärast lasi ta püstitada torni, et seeläbi tema rahvas võiks kuulda sõnu, mida ta neile räägib.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Ja sündis, et ta hakkas rääkima oma rahvale tornist ja nad ei saanud kõik kuulda tema sõnu rahvahulga suuruse tõttu; seepärast ta lasi sõnad, mis ta rääkis, üles kirjutada ja saatis need edasi nendele, kes ei olnud tema hääle ulatuses, et ka nemad võisid saada tema sõnad.

9 Ja need on sõnad, mis ta rääkis ja lasi üles kirjutada, öeldes: Mu vennad, kõik teie, kes te olete kokku kogunenud; teie, kes võite kuulda mu sõnu, mida ma räägin teile tänasel päeval, sest ma ei ole käskinud teil siia tulla, et suhtuda hoolimatult sõnadesse, mida ma räägin, vaid et te võtaksite mind kuulda ja avaksite oma kõrvad, et te võiksite kuulda, ja oma südamed, et te võiksite mõista, ja oma meeled, et Jumala saladused avaneksid teile nähtavaks.

10 Ma ei ole käskinud teil siia tulla, et te kardaksite mind või et te mõtleksite, et mina ise olen enam kui surelik inimene.

11 Aga ma olen nagu teiegi aldis kõiksugu jõuetusele kehas ja meeles; ometi on see rahvas mind valinud ja mu isa on mind pühitsenud ja Issanda käsi on mul lasknud olla selle rahva valitseja ja kuningas; ja tema võrratu vägi on mind üleval pidanud ja hoidnud, et teenida teid kõigest väest, meelest ja jõust, mis Issand on mulle andnud.

12 Ma ütlen teile, et kuna mul on lastud veeta oma päevad teie teenistuses koguni kuni selle ajani välja ja ma ei ole teilt palunud kulda ega hõbedat ega mingit muud rikkust;

13 ka ei ole ma lasknud sündida, et te oleksite aheldatud vangikodadesse või et te paneksite üksteist orjusse või et te peaksite tapma või röövima või varastama või rikkuma abielu; ja ma ei ole tõepoolest lubanud teil teha midagi pahelist, vaid olen õpetanud teid, et te peate kinni pidama Issanda käskudest kõiges selles, milles ta on teid käskinud –

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 ja ma ise olen tõepoolest teinud tööd omaenda kätega, et ma võiksin teid teenida ja et te ei oleks kooramatud maksudega ja et teile ei saaks osaks midagi, mis oleks raske kanda – ja kõikide nende asjade kohta, mis ma olen rääkinud, olete te ise tunnistajad täna sel päeval.
- 15 Siiski, mu vennad, ma ei ole teinud neid asju, et hoobelda, ja ei räägi ma seda, et teid seeläbi süüdistada; vaid ma jutustan teile neid asju, et te võiksite teada, et ma võin täna sel päeval anda vastust Jumala ees puhta südametunnistusega.
- 16 Vaata, ma ütlen teile, et kuigi ma ütlesin, et olen veetnud oma päevad teie teenistuses, ma ei taha hoobelda, sest ma olen ainult olnud Jumala teenistuses.
- 17 Ja vaata, ma räägin teile neid asju, et te võiksite õppida tarkust; et te võiksite õppida, et kui te olete oma kaasinimeste teenistuses, te olete ainult oma Jumala teenistuses.
- 18 Vaata, te olete nimetanud mind oma kuningaks ja kui mina, keda te nimetate oma kuningaks, näen vaeva, et teid teenida, kas siis teiegi ei peaks nägema vaeva, et teenida üksteist?
- 19 Ja samuti, vaata, kui mina, keda te nimetate oma kuningaks, kes on veetnud oma elupäevad teie teenistuses ja on ometi olnud Jumala teenistuses, väärin teilt mingit tänu, oo, kuidas te peaksite siis tänama oma taevast Kuningat!
- 20 Ma ütlen teile, mu vennad, et kui te peaksite andma kogu tänu ja ülistuse, milleks te olete kogu oma hingest võimelised, sellele Jumalale, kes on teid loonud ja teid üleval pidanud ja hoidnud ning pannud teid rõõmustama ja lasknud teil elada üksteisega rahu –
- 21 ma ütlen teile, et kui te teeniksite teda, kes on loonud teid algusest peale ja kaitseb teid päevast päeva, andes teile õhku hingamiseks, et te võiksite elada ja liikuda ja tegutseda oma tahtmist mööda; ja koguni toetades teid ühest hetkest teise – ma ütlen, kui te teeniksite teda kogu hingest, oleksite te ometi tühi sed teenijad.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

22 Ja vaata, kõik, mis ta teilt nõuab, on see, et peate kinni tema käskudest; ja ta on lubanud teile, et kui te peate tema käskudest kinni, saadab teid sellel maal edu; ja ta ei muuda kunagi seda, mida ta on öelnud; seepärast, kui te peate kinni tema käskudest, õnnistab ta teid ja annab teile edu.

23 Ja nüüd, esiteks on ta loonud teid ja andnud teile teie elu, mille eest te olete tema võlglast.

24 Ja teiseks ta nõuab, et te teeksite, nagu ta on teid käskinud; kui te nii teete, ta kohe õnnistab teid ja seepärast on ta teile tasunud. Ja te olete ikka veel tema võlglast, ja te olete ja jääte tema võlglasteks igavesest ajast igavesti; seepärast, mille üle on teil siis hoobelda?

25 Ja nüüd, ma küsin: on teil midagi enda kohta kosta? Ma vastan teile: Ei. Te ei saa öelda, et te olete väärt niigi palju kui maa põrm; ometi olete te loodud maa põrmust; aga vaata, see kuulub temale, kes teid lõi.

26 Ja mina, tööpoolest mina, keda te nimetate oma kuningaks, ei ole sugugi parem kui teie ise, sest ka mina olen põrmust. Ja te näete, et ma olen vana ja olen valmis loovutama seda surelikku keha tema emakesele maale.

27 Seepärast, nagu ma teile ütlesin, et ma olen teid teeninud, kõndides puhta südametunnistusega Jumala ees, just nõnda olen ma lasknud teil seegi kord kokku koguneda, et mind võiks leida süüta ja et teie veri ei tuleks minu peale, kui ma astun Jumala ette, et ta mõistaks minu üle kohut selle põhjal, mis ta on käskinud mul teie suhtes teha.

28 Ma ütlen teile, et ma olen lasknud teil koguneda, et ma võiksin puhastada oma riided teie verest nüüd, praegusel ajal, kui ma olen hauda minemise äärel, et ma võiksin minna rahus ja mu surematu vaim võiks ühineda kooridega ülal ja laulda ülistuslaule õiglastest Jumalast.

29 Ja pealegi ma ütlen teile, et ma olen lasknud teil koguneda, et teile teatada, et ma ei saa enam olla teie õpetaja ega teie kuningas;

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 sest praegugi, püüdes teile rääkida, tudiseb kogu mu keha üliväga; ent Issand Jumal toetab mind ja lasseb mul teile rääkida ja on mind käskinud, et ma teaksin teile tänasel päeval, et teie kuningaks ja valitsejaks on minu poeg Moosia.

31 Ja nüüd, mu vennad, ma soovin, et te teeksite, nagu te olete siiani teinud. Nagu te olete kinni pidanud minu käskudest ja ka mu isa käskudest ning teid on saatnud edu ja teid on hoitud langemast teie vaenlaste kätte, just samamoodi, kui te peate kinni mu poja käskudest ehk Jumala käskudest, mis antakse teile mu poja kaudu, saadab teid sel maal edu ja teie vaenlased ei saa teie üle võimust.

32 Aga oo, mu rahvas, hoiduge, et teie hulgas ei tõuseks tülisid ja te ei otsustaks kuuletuda halvale vaimule, millest rääkis mu isa Moosia.

33 Sest vaata, häda on kuulutatud sellele, kes otsustab kuuletuda sellele vaimule; sest kui ta otsustab teda järgida ja jääb oma pattudesse ja sureb neis, joob ta omaenda hingele needust; sest ta saab oma palgaks igavikulise karistuse, olles üle astunud Jumala seadusest vastuoksa omaenese teadmisele.

34 Ma ütlen teile, et teie seas ei ole mitte ühtegi peale teie väikeste laste, kes ei ole saanud õpetust neis asjus, kes ei tea, et te olete igaveseks oma taevase Isa võlglast, et anda talle kõik, mis teil on ja mis te olete; ja on ka õpetatud ülestähendustest, mis sisaldavad prohvetlikke kuulutusi, mida pühad prohvetid on rääkinud koguni selle ajani välja, mil meie isa Lehhi lahkus Jeruusalemmast;

35 ja samuti kõike, mida meie isad on siiani rääkinud. Ja samuti vaata, nad rääkisid seda, mida Issand oli neil käskinud; seepärast, see on õige ja tõde.

36 Ja nüüd, ma ütlen teile, mu vennad, et kui pärast seda, kui te teate ja teile on õpetatud kõiki neid asju, te peaksite üle astuma ja minema vastu sellele, mis on räägitud, et te eemaldate ennast Issanda Vaimust, nii et tal ei ole teis kohta, et juhtida teid tarkuse radadel, et te võiksite olla õnnistatud, edukad ja hoitud –

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

37 ma ütlen teile, et inimene, kes seda teeb, hakkab avalikult vastu Jumalale; seepärast ta soovib kuuletuda halvale vaimule ja saab vaenlaseks kõigele õigemeelsusele; seepärast, Issandal ei ole temas kohta, sest tema ei ela templites, mis ei ole pühad.

38 Seepärast, kui see inimene ei paranda meelt ja jääb ning sureb Jumala vaenlasena, siis äratavad jumaliku õigluse nõuded tema surematu hingel selge tunde ta enda süüst, mis paneb teda Issanda ees tagasi kohkuma ja täidab ta rinna süü ja valu ja ahas-tusega, mis on nagu kustutamatu tuli, mille leek tõuseb igavesest ajast igavesti.

39 Ja nüüd, ma ütlen teile, et halastusel ei ole mingit nõuet selle inimese suhtes; seepärast on tema lõplik saatus kannatada lõpmatut piina.

40 Oo, kõik te vanad mehed, ja ka teie, noored mehed, ja teie, väikesed lapsed, kes võivad mõista mu sõnu, sest ma olen rääkinud teile selgelt, et te võiksite aru saada; ma palun, et te ärkaksite ja tuletaksite meelde nende hirmsat olukorda, kes on langenud üleastumiste küüsi.

41 Ja pealegi ma soovin, et te mõtleksite nende õnnistatud ja rõõmsa olukorra peale, kes peavad kinni Jumala käskudest. Sest vaata, nad on õnnistatud kõiges, nii ajalikes kui ka vaimsetes asjades, ja kui nad peavad ustavalt vastu kuni lõpuni, võetakse nad vastu taevasse, et nad seeläbi elaksid koos Jumalaga lõputus õnnes. Oo, pidage meeles, pidage meeles, et need asjad on õiged; sest seda on rääkinud Issand Jumal!

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Moosia 3

- 1 Ja taas, mu vennad, ma paluksin teie tähelepanu, sest mul on teile veel mõnevõrra kõneleda, sest vaata, mul tuleb rääkida teile asjadest, mis on tulemas.
- 2 Ja asjad, millest ma teile räägin, on mulle teada antud Jumala ingli kaudu. Ja ta ütles mulle: Ärka; ja ma ärkasin, ja vaata, ta seisis mu ees.
- 3 Ja ta ütles mulle: Ärka ja kuula sõnu, mis ma sulle räägin; sest vaata, ma olen tulnud, et kuulutada sulle rõõmusõnumeid suurest rõõmust.
- 4 Sest Issand on kuulnud sinu palveid ja on hinnanud sinu õigemeelsust ja on saatnud mind sulle kuulutama, et sa võiksid rõõmustada ja et sa võiksid kuulutada oma rahvale, et ka nemad võiksid täituda rõõmuga.
- 5 Sest vaata, tuleb aeg, ja see ei ole kaugel, mil Issand, Kõigeväeline, kes valitseb, kes oli ja on kogu igavikust kogu igavikuni, tuleb väega taevast alla inimlaste sekka ja elab savielamus ning käib ringi inimeste seas, tehes vägevaid imesid nagu haigete tervestegemine, surnute ülesäratamine, jalutute kõndimapanemine, pimedate nägijakstegemine ning kurtide kuulmapanemine ja kõiksugu tõbede ravimine.
- 6 Ja ta ajab välja kuradeid ehk halbu vaime, kes elavad inimlaste südameis.
- 7 Ja ennäe, ta kannatab kiusatusi ja kehalist valu, nälga, janu ja kurnatust koguni rohkem, kui inimene suudab kannatada ilma, et ta sureb; sest vaata, verd tuleb igast poorist, nii suur on tema ahastus tema rahva pahelisuse ja jäleduste pärast.
- 8 Ja tema nimi on Jeesus Kristus, Jumala Poeg, taeva ja maa Isa, kõige Looja algusest peale; ja tema ema nimi on Maarja.
- 9 Ja vaata, ta tuleb omade juurde, et pääste võiks tulla inimlastele nimelt usu läbi tema nimesse; ja koguni pärast kõike seda nad peavad teda inimeseks ja ütlevad, et temas on kurat, ja annavad talle rooska ning löövad ta risti.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

- 10 Ja kolmandal päeval ta tõuseb surnuist ja vaata, ta seisab, et maailma üle kohut mõista; ja vaata, kõik see sünnib, et inimlastele saaks osaks õigemeelne kohtumõistmine.
- 11 Sest vaata, ja samuti tema veri lepitab nende pattud, kes on langenud Aadama üleastumise tõttu, kes on surnud, teadmata Jumala tahet nende suhtes, ehk kes on teadmatult patustanud.
- 12 Aga häda, häda sellele, kes teab, et ta hakkab vastu Jumalale! Sest päästet ei tule mitte ühelegi sellisele muidu, kui vaid meelearanduse ja usu läbi Issandasse Jeesusesse Kristusesse.
- 13 Ja Issand Jumal on saatnud oma pühad prohvetid kõikide inimlaste sekka, et kuulutada neid asju kõikidele hõimudele, rahvustele ja keeltele, et seeläbi igäüks, kes usub, et Kristus tuleb, seesama võiks saada oma pattud andeks ja võiks rõõmustada ülisuure rõõmuga, otsekui oleks ta nende keskele juba tulnud.
- 14 Ometi Issand Jumal nägi, et tema rahvas on kangkaelne rahvas, ja ta määras neile seaduse, nimelt Moosese seaduse.
- 15 Ja ta näitas neile oma tulekust palju tunnustähti ja imetegusid ja võrdkujusid ja tähendusi; ja ka pühad prohvetid rääkisid neile tema tulekust; ja ometi tegid nad oma südame kõvaks ega mõistnud, et Moosese seadusest pole mingit kasu muidu, kui tema vere lepituse kaudu.
- 16 Ja kui oleks koguni võimalik, et väikesed lapsed võiksid teha pattu, siis neid ei saaks päästa; aga ma ütlen teile, et nad on õnnistatud; sest vaata, nagu nad Aadamas ehk loomu poolest langevad, just samamoodi lepitab Kristuse veri nende pattud.
- 17 Ja pealegi ma ütlen teile, et ei ole antud ühtegi teist nime ega ühtegi teist teed ega moodust, mille kaudu võib pääste inimlastele osaks saada, kui ainult Kristuse, Kõigeväelise Issanda nimes ja selle kaudu.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

- 18 Sest vaata, ta mõistab kohut ja ta kohtumõistmine on õiglane; ja imik, kes sureb oma imikupõlves, ei hävi; aga inimesed joovad needust oma hingedele muidu, kui siis, kui nad alandavad end ja saavad väikeste laste sarnasteks ning usuvad, et pääste oli ja on ja tuleb Kristuse, Kõigeväelise Issanda lepitavas veres ja selle kaudu.
- 19 Sest loomupärane inimene on Jumala vaenlane ja on seda olnud Aadama langemisest saadik ning saab olema igavesest ajast igavesti, kui ta ei alistu Püha Vaimu kutsele ega jäta maha loomupärast inimest ja ei saa pühaks Issanda Kristuse lepituse kaudu ning ei saa lapse sarnaseks – alistuvaks, tasaseks, alandlikuks, kannatlikuks, täis armastust, tahtlikuks alluda kõigile asjadele, mida Issand näeb sobivaks talle määrata, just nagu laps allub oma isale.
- 20 Ja pealegi, ma ütlen teile, et tuleb aeg, mil teadmine Päästjast levib kõikide rahvuste, hõimude, keelte ja rahvaste seas.
- 21 Ja vaata, kui see aeg kätte jõuab, ei leita peale väikeste laste mitte kedagi Jumala ees süüta muidu, kui vaid meelearanduse ja usu läbi Issanda, Kõigeväelise Jumala nimesse.
- 22 Ja koguni praegusel ajal, mil sa oled õpetanud oma rahvale asju, mida Issand, sinu Jumal, on sind käskinud, koguni siis ei leita neid Jumala silmis enam süüta muidu, kui vastavalt sõnadele, mis ma olen sulle rääkinud.
- 23 Ja nüüd, ma olen rääkinud sõnu, mida Issand Jumal on mul käskinud.
- 24 Ja nõnda ütleb Issand: Need seisavad kohtupäeval selge tunnistusena selle rahva vastu; mistõttu neile mõistetakse kohut, igale inimesele tema tegude järgi, olgu need head või olgu need halvad.
- 25 Ja kui need on halvad, siis seatakse nad silmitsi hirmsa pildiga nende oma süüst ja jäledustest, mis paneb neid tagasi kohkuma Issanda juurest viletsusse ja lõputusse piina, kust nad ei saa enam tagasi pöörduda; seepärast on nad joonud needust omaenda hingedele.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Seepärast, nad on joonud Jumala viha karikast, mida õiglus võis neile keelata sama vähe, kui see võis takistada Aadamat langemast, kuna ta sõi keelatud vilja; seepärast, halastus ei saa neid enam kunagi endale nõuda.

27 Ja nende piin on kui tule- ja väävlijärv, mille leegid on kustutamatud ja mille suits tõuseb ülespoole igavesest ajast igavesti. Nii on Issand käskinud mul rääkida. Amen.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Moosia 4

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui kuningas Benjamin oli lakanud rääkimast neid sõnu, mis Issanda ingel oli temale andnud, heitis ta oma pilgu üle rahvahulga ja vaata, nad olid maha langenud, sest neid oli vallanud Issanda kartus.
- 2 Ja nad olid näinud end oma lihalikus olukorras koguni maa põrmust tühisemana. Ja nad kõik hüüdsid valju häälega kui ühest suust, öeldes: Oo, halasta ja kasuta Kristuse lepitavat verd, et me võiksime saada andeks oma patud ja et meie südamed võiksid saada puhastatud, sest me usume Jeesusesse Kristusesse, Jumala Pojasse, kes lõi taeva ja maa ja kõik asjad, kes tuleb alla inimlaste keskele.
- 3 Ja sündis, et kui nad olid rääkinud need sõnad, tuli nende peale Issanda Vaim ja nad täitusid rõõmuga, saades andeks oma patud ja saades meelerahu oma ülimalt suure usu pärast, mis neil oli Jeesusesse Kristusesse, kes pidi tulema vastavalt sõnadele, mis kuningas Benjamin oli neile rääkinud.
- 4 Ja kuningas Benjamin avas taas oma suu ja hakkas neile rääkima, öeldes: Mu sõbrad ja vennad, mu sugulased ja mu rahvas, ma paluksin taas teie tähelepanu, et te võiksite kuulda ja mõista mu ülejäänud sõnu, mis ma teile räägin.
- 5 Sest vaata, kui teadmine Jumala headusest on sel hetkel äratanud teis arusaamise teie tühisusest ja teie väärtusetust ja langenud olukorrast –
- 6 ma ütlen teile, et kui te olete tulnud teadmisele Jumala headusest ja ta võrratust väest ja tema tarkusest ja ta kannatlikkusest ja ta pikameelsusest inimlaste vastu ning samuti lepitusest, mis on olnud valmistatud maailma rajamisest peale, et seeläbi võiks tulla pääste sellele, kes paneb oma lootuse Issandale ja on usin kinni pidama tema käskudest ning jätkab usus koguni oma elu lõpuni välja, ma mõtlen sureliku keha elu –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 ma ütlen, et see on inimene, kellele saab osaks pääste lepituse kaudu, mis on valmistatud maailma rajamisest peale kogu inimkonnale, kes Aadama langemisest saadik kunagi olid või kes praegu on või kes iganes saavad olema koguni maailma lõpuni välja.
- 8 Ja see on moodus, mille kaudu pääste tuleb. Ja ei ole muud päästet kui see, millest on räägitud; ka ei ole teisi tingimusi, mille varal inimene võib saada päästetud, peale nende tingimuste, millest ma olen teile rääkinud.
- 9 Uskuge Jumalasse; uskuge, et ta on ja et ta lõi kõik asjad nii taevas kui ka maa peal; uskuge, et tal on kõik tarkus ja kõik vägi nii taevas kui ka maa peal; uskuge, et inimene ei mõista kõiki asju, mida Issand võib mõista!
- 10 Ja taas uskuge, et te peate parandama meelt oma pattudest ja need maha jätma ning alandama end Jumala ees; ja paluge siira südamega, et ta andestaks teile; ja nüüd, kui te usute kõike seda, siis vaadake, et te seda teete.
- 11 Ja taas ma ütlen teile, nagu ma olen varemgi öelnud, et kui te olete tulnud teadmisele Jumala hiilgusest ehk kui te olete tundnud tema headust ja olete maitsnud tema armastust ja olete saanud andeks oma patud, mis toob teie hinge sellist ülisuurt rõõmu, just samuti ma tahan, et te mäletaksite ja peaksite alati meeles Jumala suurust ja oma tühisust ning tema headust ja pikameelsust teie, vääritude olevuste vastu, ja alandage ennast koguni alandlikkuse sügavustesse, hüüdes Issanda nime iga päev ja seistes kindlana usus sellesse, mis peab tulema, millest on räägitud ingli suuga.
- 12 Ja vaata, ma ütlen teile, et kui te teete seda, rõõmustate te alati ja täitute Jumala armastusega ning saate alati oma patud andeks; ja te kasvate teadmises tema hiilgusest, kes teid lõi, ehk teadmises sellest, mis on õige ja tõde.
- 13 Ja te ei ole seda meelt, et üksteisele kahju teha, vaid et elada rahu ja anda igale inimesele nii, nagu tema puhul õiglane.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

- 14 Ja te ei lase oma lastel nälgida või olla alasti ja ei lase neil üle astuda Jumala seadustest ja kakelda ja riielda üksteisega ning teenida kuradit, kes on patu peremees ehk kes on see halb vaim, kellest meie isad on rääkinud ja kes on kõige õigemeelsuse vaenlane.
- 15 Vaid te õpetate neid kõndima tõe ja arukuse teid mööda; te õpetate neid üksteist armastama ja üksteist teenima.
- 16 Ja ka teie ise aitate neid, kes vajavad teie abi; te jagate oma vara sellega, kes abi vajab, ja te ei lase kerjusel teid asjata paluda ega saada teda ära hukkuma.
- 17 Võib-olla te ütlete: See inimene on ise tõmmanud enda peale oma viletsuse, seepärast ma peatan oma käe ega anna temale oma toitu ega jaga temaga oma vara, nõnda et ta ei peaks kannatama, sest tema karistused on õiglased –
- 18 aga ma ütlen sulle, oo inimene, kes iganes seda teeb, sel on suur põhjus meelt parandada; ja kui ta ei paranda meelt sellest, mis ta on teinud, hukkub ta igaveseks ja tal ei ole mingit osa Jumala kuningriigis.
- 19 Sest vaata, kas me pole mitte kõik kerjused? Kas me mitte kõik ei sõltu samast Isikust, nimelt Jumalast, kõige selle vara poolest, mis meil on, nii toidu kui ka riiete ja kulla ja hõbeda ja kõiksugu oma rikkuse poolest?
- 20 Ja vaata, nüüdki, praegusel ajal, olete te hüüdnud tema nime ja anunud, et saada andeks oma patud. Ja kas ta on lasknud teil anuda asjata? Ei, ta on valanud oma Vaimu teie peale ja on lasknud teie südametel täituda rõõmuga ning pannud lukku teie suud, nii et te ei võinud leida sõnu – nii ülimalt suur oli teie rõõm.
- 21 Ja nüüd, kui Jumal, kes on teid loonud, kellest te sõltute oma elus ja kõiges, mis teil on ja mis te olete, annab teile kõik, mis on õige, mida te palute usus, uskudes, et te seda saate, oo, siis kui väga te peaksite jagama oma vara, mis teil on, üksteisega!

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Ja kui te mõistate kohut inimese üle, kes palub teilt teie vara, et mitte hukkuda, ja te mõistate ta süüdi – kui palju õiglasem on teie endi süüdimõistmine, kui te keeldute jagamast oma varandust, mis ei kuulu teile, vaid Jumalale, kellele kuulub ka teie elu; ja ometi te ei palu ega paranda meelt sellest, mida te olete teinud.
- 23 Ma ütlen teile – häda sellele inimesele, sest ta varandus hävib koos temaga; ja nüüd, ma ütlen neid asju neile, kes on rikkad selles, mis puutub sellesse maailma.
- 24 Ja taas ma ütlen vaestele, teile, kellel ei ole ja ometi on piisavalt, et tulla toime päevast päeva; ma mõtlen kõiki teid, kes ütlevad ära kerjusele, kuna teil ei ole; ma tahaksin, et te ütlete oma südames: Ma ei anna seepärast, et mul ei ole, aga kui mul oleks, ma annaksin.
- 25 Ja nüüd, kui te ütlete seda oma südames, te jääte süütuks, aga muidu te olete süüdi mõistetud ja teie süüdimõistmine on õiglane, sest te himustate seda, mida te ei ole saanud.
- 26 Ja nüüd, kõigi nende asjade pärast, millest ma olen teile rääkinud – see tähendab, et teie patud oleksid päevast päeva andeks antud, et te võiksite kõndida süütuna Jumala ees – ma tahan, et te jagaksite oma varandust vaestega, iga inimene vastavalt sellele, mis tal on, toites näljaseid, riietades neid, kes on alasti, külastades haigeid ja leevendades nende olukorda nii vaimselt kui ka ajalikult vastavalt nende puudusele.
- 27 Ja vaadake, et kõiki neid asju tehtaks targalt ja korrakohaselt, sest ei ole nõutud, et inimene jookseks kiiremini, kui tal on jõudu. Ja taas – on otstarbekas, et ta oleks usin, et ta seeläbi võiks võita tasu; seepärast, kõik asjad peavad olema tehtud korra kohaselt.
- 28 Ja ma tahan, et te peaksite meeles, et kes iganes teie hulgast laenab oma naabrilt, peab tagastama asja, mis ta on laenanud, nagu ta on kokku leppinud, või muidu sa teed pattu ja sa paned võib-olla ka oma naabri pattu tegema.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

29 Ja lõpuks, ma ei saa teile üles lugeda kõiki asju, millega te võite pattu teha, sest viise ja mooduseid selleks on mitmesuguseid, koguni selleni välja, et ma ei jõua neid üles lugeda.

30 Aga niipalju ma saan teile ütelda, et kui te ei jälgi ennast ja oma mõtteid ja oma sõnu ja oma tegusid ning ei pea kinni Jumala käskudest ega jätkka usus sellesse, mida te olete kuulnud meie Issanda tulemisest, koguni oma elu lõpuni välja, peate te hukkuma. Ja nüüd, oo inimene, pea seda meeles ja ära hukku!

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Moosia 5

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui kuningas Benjamin oli nii rääkinud oma rahvale, saatis ta sõnumi nende hulka, soovides saada teada oma rahvalt, kas nad uskusid sõnu, mida ta oli neile rääkinud.
- 2 Ja nad kõik hüüdsid ühel häälel, öeldes: Jah, me usume kõiki sõnu, mida sa oled meile rääkinud, ja samuti me teame nende kindlust ja tõesust tänu kõigeväelise Issanda Vaimule, mis on põhjustanud meis ehk meie südames vägeva muutuse, nii et meil ei ole enam mingit tahet teha halba, vaid teha pidevalt head.
- 3 Ja ka meie ise oleme Jumala lõpmatu headuse ja tema Vaimu ilmsikstegemiste kaudu saanud suuri nägemusi sellest, mis on tulemas, ja kui oleks otstarbekas, võiksime me kõigist asjadest prohvetlikult kuulutada.
- 4 Ja see on usk, mis meil on olnud sellesse, mida meie kuningas on meile rääkinud, mis on toonud meid sellele suurele teadmisele, mille üle me rõõmustame nii ülimalt suure rõõmuga.
- 5 Ja me tahame sõlmida lepingu oma Jumalaga, et teeme tema tahtmist ja oleme sõnakuulelikud tema käskudele kõigis asjades, mida ta meil käsib, kõik meie ülejäänud päevad, et me ei tõmbaks enda peale lõputut piina, nii nagu ingel on rääkinud, et me ei jooks Jumala vihakarikast.
- 6 Ja nüüd, need on sõnad, mida kuningas Benjamin soovis nendelt kuulda, ja seepärast ta ütles neile: Te olete rääkinud sõnu, mida ma soovisin, ja leping, mille te olete teinud, on õigemeelne leping.
- 7 Ja nüüd, selle lepingu tõttu, mille te olete teinud, kutsutakse teid Kristuse lasteks, tema poegadeks ja tema tütardeks; sest vaata, sel päeval on ta teid vaimuselt sünnitanud, sest te ütlete, et teie südamed on muutunud usu läbi tema nimesse; seepärast, te olete sündinud temast ja olete saanud tema poegadeks ja tema tütardeks.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Ja selle nimetuse all te olete tehtud vabaks ja ei ole ühtegi teist nimetust, mille kaudu te võite vabaks saada. Ei ole ühtegi teist nime antud, mille kaudu tuleb pääste; seepärast, ma tahan, et te võtaksite enda peale Kristuse nime, kõik teie, kes te olete teinud lepingu Jumalaga, et te oleksite sõnakuulelikud kuni oma elu lõpuni.
- 9 Ja sünnib, et kes iganes seda teeb, leitakse Jumala paremalt käelt, sest ta teab nime, mille järgi teda kutsutakse, sest teda kutsutakse Kristuse nime järgi.
- 10 Ja nüüd, sünnib, et kes iganes ei võta enda peale Kristuse nime, peab olema kutsutud mõne teise nimega; seepärast, ta leiab end Jumala vasakult käelt.
- 11 Ja ma tahan, et te peaksite samuti meeles, et see on nimi, mille ma ütlesin, et ma annan teile, mida ei kustutata mitte iialgi muidu kui üleastumise pärast; seepärast, pange tähele, et te üle ei astu, et seda nime teie südametest ei kustutataks.
- 12 Ma ütlen teile: ma tahan, et teil oleks meeles tema nime alati oma südames kirjas hoida, et teid ei leitaks Jumala vasakult käelt, vaid et te kuuleksite ja tunneksite häält, millega teid kutsutakse, ja samuti nime, millega ta teid kutsub.
- 13 Sest kuidas võib inimene tunda isandat, keda ta ei ole teeninud ja kes on talle võõras ja on kaugel ta südame mõtetest ja kavatsustest?
- 14 Ja taas – kas inimene võtab eesli, kes kuulub ta naabrile, ja hoiab seda? Ma ütlen teile: Ei; ta koguni ei kannata seda, et ta sööb ta karja hulgas, vaid ajab ta minema ning heidab ta välja. Ma ütlen teile, et just samuti on teie olukord, kui te ei tunne nime, mille järgi teid kutsutakse.
- 15 Seepärast, ma tahan, et te oleksite vankumatud ja kõrvalekaldumatud, alati tulvil häid tegusid, et Kristus, Issand Kõigeväeline Jumal, võiks teid endale pitseerida, et teid võidaks viia taevasse, et te võiksite saada igavikulise pääste ja igavese elu tema tarkuse ja väe ja õigluse ja halastuse läbi, kes on loonud kõik asjad taevas ja maa peal, kes on Jumal üle kõige. Amen.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Moosia 6

- 1 Ja nüüd, kuningas Benjamin pidas otstarbekaks pärast rahvale kõnelemise lõpetamist, et ta peab üles kirjutama kõikide nende nimed, kes olid sõlminud Jumalaga lepingu, et nad peavad kinni tema käskudest.
- 2 Ja sündis, et ei olnud mitte ühtegi hinge peale väikeste laste, kes polnud teinud lepingut ega võtnud enda peale Kristuse nime.
- 3 Ja taas sündis, et kui kuningas Benjamin oli kõik selle lõpule viinud ja oli pühitsenud oma poja Moosia valitsejaks ja kuningaks oma rahva üle, ja oli andnud temale kõik juhendid kuningriigi kohta ja ka määranud preestrid inimesi õpetama, et nad sealäbi võiksid kuulda ja teada Jumala kāske, ja ärgitama neid meeles pidama oma vannet, mille nad olid andnud, saatis ta rahvahulga ära, ja nad pöördusid igauks oma perekonnaga tagasi oma kodudesse.
- 4 Ja Moosia hakkas valitsema oma isa asemel. Ta asus valitsema kolmekümne aasta vanuselt, mis kokku oli umbes nelisada ja seitsekümmend kuus aastat ajast, kui Lehhi lahkus Jeruusalemmast.
- 5 Ja kuningas Benjamin elas veel kolm aastat ja ta suri.
- 6 Ja sündis, et kuningas Moosia kõndis Issanda teid mööda ja täitis tema kohtuotsuseid ja tema määrusi ja pidas kinni tema käskudest kõigis asjades, mis iganes ta temal käskis.
- 7 Ja kuningas Moosia lasi oma rahval maad harida. Ja ka tema ise haris maad, et oma rahvale sealäbi mitte koormaks olla, et ta võiks teha kõiges vastavalt sellele, nagu ta isa oli teinud. Ja kogu tema rahva seas ei olnud kolm aastat mingeid tülisid.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Moosia 7

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui kuningas Moosial oli olnud kolm aastat pidev rahu, tuli tal soov saada teada nendest inimestest, kes läksid elama Lehhi-Nefi maale ehk Lehhi-Nefi linna; sest ta rahvas ei olnud neist midagi kuulnud sest ajast saadik, kui nad lahkusid Sarahemla maalt; seepärast, nad väsitasi teda oma küsimustega.
- 2 Ja sündis, et kuningas Moosia lubas, et kuusteist nende tugevatest meestest võiksid minna Lehhi-Nefi maale, et koguda teateid oma vendade kohta.
- 3 Ja sündis, et järgmisel päeval nad alustasid oma matka ja nendega oli kaasas üks Ammon, kes oli tugev ja vägev mees ja Sarahemla järglane, ja ta oli ka nende juht.
- 4 Ja nüüd, nad ei teadnud, millises suunas nad peaksid kõnnumaal matkama, et jõuda Lehhi-Nefi maale; seepärast nad ekslesid kõnnumaal mitmeid päevi; nad ekslesid koguni nelikümmend päeva.
- 5 Ja kui nad olid ekselnud nelikümmend päeva, jõudsid nad ühele künkale, mis asub Siilomi maast põhja pool, ja nad püstitasid sinna oma telgid.
- 6 Ja Ammon võttis kolm oma venda, ja nende nimed olid Amaleki, Heelem ja Hem, ning nad läksid alla Nefi maale.
- 7 Ja vaata, nad kohtasid nende inimeste kuningat, kes elasid Nefi maal ja Siilomi maal; ja kuninga valvurid piirasid nad ümber ja võtsid ja sidusid nad kinni ning nad pandi vanglasse.
- 8 Ja sündis, et kui nad olid kaks päeva vanglas olnud, toodi nad taas kuninga ette ja vabastati köidikuist; ja nad seisis kuninga ees ja said loa või pigem käsu, et nad peavad vastama küsimustele, mida ta neile esitab.
- 9 Ja ta ütles neile: Vaata, ma olen Limhi, Noa poeg, kes oli Seenifi poeg, kes tuli Sarahemla maalt, et pärida seda maad, mis oli nende isade maa, kes tehti kuningaks rahva hääle kaudu.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

10 Ja nüüd, ma soovin teada seda põhjust, mistõttu te olite nii julged linnamüüride lähedale tulema, kui mina ise olin oma valvuritega väravast väljas?

11 Ja nüüd, ma olen lasknud teid elus hoida sel põhjusel, et ma saaksin teid küsitleda, muidu oleksin ma lasknud oma valvuritel teid surmata. Teil on luba rääkida.

12 Ja nüüd, kui Ammon nägi, et tal on lubatud rääkida, ta läks ja kummardus kuninga ees ja uuesti tõus-tes ta ütles: Oo kuningas, ma olen tänasel päeval väga tänulik Jumala ees, et ma olen veel elus ja mul on lubatud rääkida; ja ma katsun rääkida julgelt;

13 sest ma olen kindel, et kui te oleksite mind tundnud, ei oleks te lasknud mul kanda neid köidikuid. Sest mina olen Ammon ja ma olen Sarahemla järglane ja olen tulnud Sarahemla maalt, et pärida meie vendade järele, kelle Seenif tõi sellelt maalt välja.

14 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui Limhi oli kuulnud Ammoni sõnu, oli ta ülimalt rõõmus ja ta ütles: Nüüd, ma tean kindlalt, et mu vennad, kes olid Sarahemla maal, on ikka veel elus. Ja nüüd, ma rõõmustan ning homme lasen ma ka oma rahval rõõmustada.

15 Sest vaata, me oleme laamanlaste käes orjuses ja maksustatud maksudega, mis on rasked kanda. Ja vaata, nüüd, meie vennad vabastavad meid orjusest ehk laamanlaste käest ja me saame neile orjadeks, sest on parem, kui me oleme nefilaste orjad, kui maksta andamit laamanlaste kuningale.

16 Ja nüüd, kuningas Limhi andis oma valvuritele käsu, et nad ei seoks enam Ammonit ega tema vendi kinni, vaid ta lasi neil minna künkale, mis oli põhja pool Siilomit, ja tuua oma vennad linna, et nad saaksid süüa ja juua ning end vaevarikast teekonnast välja puhata, sest nad olid kannatanud palju; nad olid kannatanud nälga, janu ja kurnatust.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

- 17 Ja nüüd, sündis, et järgmisel päeval saatis kuningas Limhi kogu oma rahvale läkituse, et nad seeläbi koguneksid templi juurde, et kuulda sõnu, mida ta neile räägib.
- 18 Ja sündis, et kui nad olid end kokku kogunud, rääkis ta neile sel viisil, öeldes: Oo teie, mu rahvas, tõstke pea ja leidke tröösti, sest vaata, aeg on lähedal või ei ole väga kaugel, kui me ei ole enam oma vaenlaste võimu all vaatamata meie paljudele pingutustele, mis on olnud asjata; ometi ma usun, et meil on teha veel üks otsustav pingutus.
- 19 Seepärast, tõstke oma pea ja rõõmustage ning pange oma lootus Jumalale, sellele Jumalale, kes oli Aabrahami ja Iisaki ja Jaakobi Jumal; ja samuti see Jumal, kes tõi Iisraeli lapsed Egiptusemaalt välja ja lasi neid kõndida mööda kuiva maad läbi Punase mere ning toitis neid mannaga, et nad kõnnumaal ei hukkuks; ja palju muid asju tegi ta nende heaks.
- 20 Ja taas, seesama Jumal on toonud meie isad välja Jeruusalemma maalt ja on üleval pidanud ja hoidnud oma rahvast kuni praeguse ajani välja; ja vaata, meie süütegude ja jäleduste pärast on ta saatnud meid orjusesse.
- 21 Ja te kõik olete täna tunnistajad, et Seenif, kes pandi selle rahva üle kuningaks, kuna ta oli liiga agar oma esiisade maad pärima, seepärast lasi ta end petta kuningas Laamani kavalusel ja osavusel, kes oli astunud lepingusse kuningas Seenifiga ja oli loovutanud osa oma maast ehk nimelt Lehhi-Nefi linna ja Siilomi linna ning nende ümberkaudse maa –
- 22 ja kõike seda ta tegi sel ainsal põhjusel, et panna see rahvas oma võimu alla ehk orjusesse. Ja vaata, praegusel ajal maksame me laamanlaste kuningale andamit: pool meie maisi ja meie odra ja koguni kogu meie kõiksugu teravilja kogusest ja pool meie pudulojuste ja veisekarjade juurdekasvust; ja koguni poole kõigest, mis meil on või mis on meie valduses, nõuab laamanlaste kuningas meilt või meie elu.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being overzealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 Ja nüüd, kas seda ei ole raske kanda? Ja kas ei ole see meie kannatus suur? Nüüd, vaata, kui suur põhjus on meil leinamiseks!

24 Jah, ma ütlen teile, meil on tõepoolest suur põhjus leinata, sest vaata, kui paljud meie vendadest on tapetud ja nende verd on valatud asjata ja kõik see on süütegude pärast.

25 Sest kui see rahvas ei oleks langenud üleastumiste küüsi, ei oleks Issand lasknud sellel suurel kurjusel nende peale tulla. Ent vaata, nad ei võtnud kuulda tema sõnu, vaid nende keskel tõusid tülid kuni selleni välja, et nad valasid endi seas verd.

26 Ja Issanda prohveti on nad tapnud; jah, Jumala valitud mehe, kes rääkis neile nende pahelisusest ja jäledustest ja kuulutas prohvetlikult paljudest asjadest, mis on tulemas; jah, nimelt Kristuse tulemisest.

27 Ja kuna ta ütles neile, et Kristus on Jumal, kõigi asjade Isa, ja ütles, et ta võtab endale inimese kuju ja see on see kuju, mille järgi inimene alguses loodi ehk teiste sõnadega ta ütles, et inimene loodi Jumala kuju järgi ja et Jumal tuleb alla inimlaste keskele ja võtab enda peale liha ja vere ja käib mööda maa pinda ringi –

28 ja nüüd, kuna ta seda ütles, surmasid nad tema ja tegid veel palju muid asju, mis tõi nende peale Jumala viha. Seepärast, kes imestab, et nad on orjuses ja et neid on tabanud valusad kannatused?

29 Sest vaata, Issand on ütelnud: Ma ei aita oma rahvast nende üleastumise päeval, vaid ma tõkestan nende teed, et neid ei saada edu ja nende teod on kui komistuskivi nende ees.

30 Ja taas ta ütleb: Kui mu rahvas külvab roojasust, siis nad lõikavad selle aganaid keeristuules ja selle mõju on mürk.

31 Ja taas ta ütleb: Kui mu rahvas külvab roojasust, siis nad lõikavad idatuult, mis toob silmapilkset hävitust.

32 Ja nüüd, vaata, Issanda lubadus on täidetud ning te olete löödud ja vaevatud.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 Aga kui te pöördute Issanda poole kogu südamest ja panete oma lootuse temale ja teenite teda kogu oma meele usinusega, kui te teete seda, vabastab ta teid orjusest omaenda tahtmist ja heaksarvamist mööda.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Moosia 8

- 1 Ja sündis, et pärast seda, kui kuningas Limhi lõpetas oma rahvale kõnelemise, sest ta kõneles nendele palju asju ja ainult mõned neist olen ma kirjutanud sellesse raamatusse, ta jutustas oma rahvale kõigest, mis puudutas nende vendi, kes olid Sarahemla maal.
- 2 Ja ta lasi Ammonil rahvahulga ees püsti tõusta ja jutustada neile kõik, mis oli juhtunud nende vendade sellest ajast, kui Seenif läks maalt välja, kuni selle ajani välja, mil ta ise maalt lahkus.
- 3 Ja ta jutustas neile ka viimased sõnad, mida kuningas Benjamin oli neile õpetanud, ja selgitas neid kuningas Limhi rahvale, nii et nad mõistaksid kõiki sõnu, mis ta rääkis.
- 4 Ja sündis, et pärast seda, kui ta oli kõike seda teinud, saatis kuningas Limhi rahvahulga ära ja lasi igäühel koju tagasi minna.
- 5 Ja sündis, et ta lasi tuua plaadid, mis sisaldasid tema rahva ülestähendust sellest ajast, mil nad lahkusid Sarahemla maalt, Ammoni ette, et ta võiks neid lugeda.
- 6 Nüüd, niipea kui Ammon oli ülestähendust lugenud, küsis kuningas temalt, kas ta oskab tõlkida keeli, ja Ammon vastas, et ei oska.
- 7 Ja kuningas ütles temale: Kurvastades oma rahva kannatuste pärast, lasin ma neljakümnel ja kolmel minu rahva seast võtta ette teekond kõnnumaale, et seeläbi nad võiksid leida Sarahemla maa, et me võiksime paluda, et meie vennad vabastaksid meid orjusest.
- 8 Ja nad olid kõnnumaal mitmeid päevi ära eksinud, kuid olid ometi usinad ja ei leidnud Sarahemla maad, vaid pöördusid tagasi sellele maale, rännanud maal, mis asus paljude vete keskel, avastades maa, mis oli kaetud inimeste ja loomade luudega ja kaetud ka kõiksugu hoonete varematega, avastades maa, mida oli rahvastanud rahvas, mis oli sama arvukas kui Iisraeli väed.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

- 9 Ja tunnistuseks, et need asjad, millest nad rääkisid, on õiged, on nad kaasa toonud kakskümmend neli plaati, mis on täidetud uurendustega, ja need on puhtast kullast.
- 10 Ja vaata, samuti on nad kaasa toonud rinnakilpe, mis on suured, ning need on pronksist ja vasest ning on täiesti korralikud.
- 11 Ja taas, nad on kaasa toonud mõõku, mille käepidemed on hävinud ja mille terad on paksult kaetud roostega, ja maal ei leidu kedagi, kes oleks võimeline tõlkima seda keelt ehk uurendusi, mis on plaatidel. Seepärast ma ütlesin sulle: Kas sa oskad tõlkida?
- 12 Ja ma ütlen sulle taas: Kas sa tunnend kedagi, kes oskab tõlkida? Sest ma soovin, et need ülestähendused tõlgitaks meie keelde; sest ehk annavad need meie teadmist rahva jäägist, kes on hävitatud, kellelt need ülestähendused saadi; või ehk annavad need meile teadmist seitsmest rahvast, kes on hävitatud, ja ma soovin teada saada nende hävitamise põhjust.
- 13 Nüüd, Ammon ütles temale: Ma võin kindlasti rääkida sinule, oo kuningas, mehest, kes oskab need ülestähendused tõlkida; sest temal on, millega ta saab vaadata ja tõlkida kõiki ülestähendusi, mis on pärit muistsest ajast; ja see on Jumalalt saadud and. Ja neid asju nimetatakse tõlkijateks ja ükski inimene ei tohi vaadata nendesse, ilma et teda kästaks – et ta ei vaataks seda, mida ta ei tohi näha, ja ei hukkuks. Ja keda iganes kästakse neisse vaadata, seda kutsutakse nägijaks.
- 14 Ja vaata, nende inimeste kuningas, kes elavad Sarahemla maal, on mees, kes on saanud käsu seda teha ja kellel on see suur and Jumalalt.
- 15 Ja kuningas ütles, et nägija on suurem kui prohveta.
- 16 Ja Ammon ütles, et nägija on ilmutaja ja ka prohveta; ja ühelgi inimesel ei saa olla suuremat andi muidu kui juhul, kui tal on Jumala vägi, mida ei saa olla ühelgi inimesel; kuid inimesel võib olla Jumalalt antud suur vägi.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Aga nägija võib teada asjust, mis on möödunud, ja ka asjust, mis on tulemas, ja nende kaudu ilmutatakse kõik asjad või õigemini – nende kaudu tehakse ilmsiks salajased asjad ja tulevad päevavalgele peidetud asjad ja tehakse teatavaks tundmatud asjad ning ka asjad, mida muidu ei teataks, tehakse nende kaudu teatavaks.

18 Nii on Jumal valmistanud vahendid, et inimene usu läbi võiks teha vägevaid imesid; seepärast saab ta suureks kasuks oma kaasinimestele.

19 Ja nüüd, kui Ammon oli rääkimise lõpetanud, rõõmustas kuningas üliväga ja tänas Jumalat, öeldes: Kahtlemata on nendel plaatidel üks suur saladus ja need tõlkijad on kahtlemata valmistatud eesmärgil, et avaldada kõik niisugused saladused inimlastele.

20 Oo, kui imepärased on Issanda tööd ja kui kaua jätkub tal kannatust oma rahvaga; jah, ja kui pime ja läbitungimatu on inimlaste mõistmine, sest nad ei taha otsida tarkust ega soovi, et see neid valitseks!

21 Jah, nad on kui metsik lambakari, kes põgeneb karjuse eest ja jookseb laiali, ja metsloomad ajavad taga ja õgivad neid.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

SEENIFI ÜLESTÄHENDUS – Aruanne tema rabvast alates ajast, mil nad labkusid Sarabemla maalt, kuni ajani, mil nad vabastati laamanlaste käest.

Moosia 9

- 1 Mina, Seenif, olles õpetatud kõiges nefilaste keeles ja omades teadmist Nefi maast ehk meie isade esimesest pärandmaast ja olles saadetud salakuulajana laamanlaste keskele, et ma võiksin välja uurida nende sõjalised jõud, et meie sõjavägi võiks neid rünnata ja nad hävitada – aga kui ma nägin seda, mis oli nende seas head, soovisin ma, et neid ei hävitataks.
- 2 Seepärast, ma tülitseisin oma vendadega kõnnumaal, sest ma tahtsin, et meie valitseja teeks nendega lepingu; aga tema, karm ja verejanuline mees, käskis mind tappa; kuid mind päästeti suure verevalamise läbi, sest isa võitles isa vastu ja vend venna vastu, kuni suurem osa meie sõjaväest oli kõnnumaal hävitatud ja meie, need meist, kellele heideti armu, pöördusime tagasi Sarahemla maale, et jutustada seda lugu nende naistele ja nende lastele.
- 3 Ja siiski, olles üliagar pärima meie isade maad, kogusin ma kokku kõik, kes soovisid minna maad oma valdusesse võtma, ja me alustasime taas teekonda kõnnumaale, et minna maale, kuid meid tabasid nälg ja valusad kannatused, sest me olime pikaldased meeles pidama Issandat, oma Jumalat.
- 4 Ometi püstitasime me pärast mitmepäevast kõnnumaal rändamist oma telgid paika, kus meie vennad tapeti, mis oli meie isade maa läheduses.
- 5 Ja sündis, et koos nelja mehega läksin ma taas linna kuninga juurde, et ma võiksin teada kuninga meeleolu ja et ma võiksin teada, kas ma võin oma inimestega sinna maale minna ja selle rahu oma valdusesse võtta.
- 6 Ja ma läksin sisse kuninga juurde ja ta tegi minuga lepingu, et ma võin saada oma valdusesse Lehhi-Nefi maa ja Siilomi maa.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarabemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

- 7 Ja ta käs kis samuti oma rahval maalt lahkuda, ja mina ja minu rahvas läksime sellele maale, et me võiksime selle oma valdusesse võtta.
- 8 Ja me hakkasime ehitama maju ja parandama linnamüüre, jah, nimelt Lehhi-Nefi linna ja Siilomi linna müüre.
- 9 Ja me hakkasime maad viljelema, jah, koguni kõik sugu seemnetega, maisi ja nisu ja odra ja nease ja šeumi seemnetega ning kõik sugu puuvilja seemnetega; ja me hakkasime maal paljunema ja meid hakkas saatma edu.
- 10 Nüüd, kuningas Laaman loovutas maa meie valdusesse, et oma osavuse ja kavalusega minu rahvast orjastada.
- 11 Seepärast sündis, et kui me olime elanud maal kaksteist aastat, hakkas kuningas Laaman muutuma rahutuks, kartes, et mu rahvas kasvab mingil kombel maal tugevaks ja et nad ei saa nende üle võimu ega neid orjastada.
- 12 Nüüd, nad olid laisk ja ebajumalaid kummardav rahvas; seepärast soovisid nad meid orjastada, et nad võiksid ise elada ülekülluses meie kätetööst; jah, et nad võiksid toituda rõõmuga meie karjadest nurmel.
- 13 Seepärast sündis, et kuningas Laaman hakkas oma rahvast ärgitama, et nad tülitseksid minu rahvaga; seepärast hakkas maal olema sõdasid ja tülisid.
- 14 Sest minu kolmeteistkümnendal valitsemisaastal Nefi maal, kaugel Siilomi maast lõunas, kui mu rahvas oli jootmas ja söötmas oma karju ja harimas oma maad, ründas neid suur hulk laamanlasi ja hakkas neid tapma ning ära viima nende karju ja maisi nende põldudelt.
- 15 Jah, ja sündis, et kõik, keda ei tabatud, põgenesid koguni Nefi linna välja ja hüüdsid minu poole, et saada kaitset.
- 16 Ja sündis, et ma relvastasin nad vibude ja noolte, mõõkade ja saablite ja nuiade ja lingude ja kõikvõimalike relvadega, mida me oskasime välja mõelda, ja mina ja minu rahvas läksime võitlema laamanlaste vastu.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

17 Jah, me läksime välja Issanda jõul, et võidelda laamanlaste vastu; sest mina ja minu rahvas hüüdsime vägevalt Issandat, et ta vabastaks meid meie vaenlaste käest; sest meid oli äratatud mäletama meie isade vabastamist.

18 Ja Jumal kuulis meie hüüdeid ja vastas meie palvetele ning me läksime edasi tema väes; jah, me läksime laamanlastele vastu ja ühe päeva ja öö jooksul me surmasime kolm tuhat ja nelikümmend kolm; me surmasime neid kuni sinnamaani välja, et olime ajanud nad meie maalt minema.

19 Ja ma ise oma kätega aitasin matta nende surnuid. Ja vaata, meie suureks kurvastuseks ja kurtmiseks oli kakssada ja seitsekümmend üheksa meie vendadest tapetud.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Moosia 10

- 1 Ja sündis, et me hakkasime taas kuningriiki rajama ja hakkasime taas rahu maad valdama. Ja ma lasin valmistada kõiksugu sõjariistu, et seeläbi oleks mul mu rahva jaoks relvi, kui laamanlased peaksid taas minu rahva vastu sõdima tulema.
- 2 Ja ma panin valvurid ümber maa, et laamanlased ei tuleks taas ootamatult meile kallale ega hävitaks meid; ja nõnda kaitsesin ma oma rahvast ja oma karjasiid ja hoidsin neid langemast meie vaenlaste kätte.
- 3 Ja sündis, et meie isade maa oli meie valduses mitu aastat; jah, kakskümmend ja kaks aastat.
- 4 Ja ma lasin meestel maad viljeleda ja kasvatada kõiksugu teravilja ning kõiksugu erinevaid vilju.
- 5 Ja ma lasin naistel kedrata ja vaeva näha ja töötada ja valmistada kõiksugu peent linast riiet; jah, ja iga-sugust riiet, et me võiksime riietada oma paljast ihu; ja nõnda saatis meid maal edu – nõnda oli meil maal kestev rahu kakskümmend ja kaks aastat.
- 6 Ja sündis, et kuningas Laaman suri ja tema poeg hakkas tema asemel valitsema. Ja ta hakkas ärgitama oma rahvast minu rahvale vastu hakkama; seepärast nad hakkasid sõjaks valmistuma ja tulema võitlema minu rahva vastu.
- 7 Aga ma olin saatnud oma salakuulajad välja ümber Semloni maa, et ma võiksin avastada nende ettevalmistused, et ma oleksin valvel nende vastu, nii et nad ei ründaks minu rahvast ega hävitaks neid.
- 8 Ja sündis, et nad tulid põhja poolt Siilomi maad oma arvukate hulkadega, mehed relvastatud vibudega ja nooltega ja mõõkadega ja saablitega ja kividega ja lingudega; ja nende pead olid paljaks põetud ja nad olid võõtatud nahkvööga nende niuete ümber.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land— thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

- 9 Ja sündis, et ma lasin peita oma rahva naised ja lapsed kõnnumaale; ja ma lasin ka kõigil oma vanadel meestel, kes suutsid relvi kanda, ja ka kõigil oma noortel meestel, kes olid võimelised relvi kandma, kokku koguneda, et laamanlaste vastu lahingusse minna; ja ma rivistasin nad, iga mehe tema vanuse järgi.
- 10 Ja sündis, et me läksime võitlema laamanlaste vastu; ja mina, tõepoolest mina oma vanas eas, läksin võitlema laamanlaste vastu. Ja sündis, et me läksime võitlema Issanda jõul.
- 11 Nüüd, laamanlased ei teadnud midagi Issandast ega Issanda jõust; seepärast nad sõltusid nende oma jõust. Ometi olid nad tugev rahvas, mis inimese jõuse puutub.
- 12 Nad olid metsik ja julm ja verejanuline rahvas, uskudes oma isade pärimustesse, mis on see – nad uskusid, et neid oli Jeruusalemma maalt välja aetud nende esiisade süütegude pärast ja et nende vennad olid neid kõnnumaal ebaõiglaselt kohelnud ja et neid koheldi ka merd ületades ebaõiglaselt.
- 13 Ja taas, et neid koheldi ebaõiglaselt nende esimesel pärandmaal pärast seda, kui nad olid mere ületanud, ja kõike seda seepärast, et Nephi oli Issanda käskudest kinnipidamisel ustavam – seepärast oli ta Issanda soosingus, sest Issand kuulis ta palveid ja vastas nendele, ja ta võttis kõnnumaal teekonna juhtimise enda peale.
- 14 Ja ta vennad olid tema peale vihased, sest nad ei mõistnud Issanda tegemisi; nad olid ka vete peal tema peale vihased, sest nad tegid oma südame Issanda vastu kõvaks.
- 15 Ja taas, nad olid tema peale vihased, kui nad olid saabunud töötatud maale, sest nad ütlesid, et ta võttis rahva valitsemise nende käest ära; ja nad püüdsid teda tappa.
- 16 Ja taas, nad olid tema peale vihased, sest ta lahkus kõnnumaale, nagu Issand oli teda käskinud, ja võttis kaasa ülestähendused, mis on uurendatud vaskplaatidele, sest nad ütlesid, et ta röövib neid.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

- 17 Ja nõnda on nad õpetanud oma lapsi, et nad vihkaksid neid ja tapaksid neid ja et nad rööviksid ja rüüstaksid neid ja teeksid kõik, mis nad võivad, et neid hävitada; seepärast on neil igavene vihavaen Nefi laste vastu.
- 18 Selsamal põhjusel on kuningas Laaman mind petnud oma kavala ja valeliku osavusega ja oma ilusate lubadustega, nii et ma olen selle oma rahva toonud sellele maale, et nad võiksid nad hävitada; jah, ja need mitmed aastad oleme me sel maal kannatanud.
- 19 Ja nüüd, kui mina, Seenif, olin jutustanud kõik need asjad laamanlastest oma rahvale, ergutasin ma neid sõdima kõigest jõust, pannes oma usalduse Issandale; seepärast, me võitlesime nendega mees mehe vastu.
- 20 Ja sündis, et me ajasime nad taas meie maalt välja; ja me tapsime neid suurtes tapatalgutes koguni nii palju, et me ei lugenud neid kokku.
- 21 Ja sündis, et me pöördusime taas tagasi oma maale ja mu rahvas hakkas taas oma karju valvama ja oma maad viljelema.
- 22 Ja nüüd, mina andsin vanas eas kuningriigi üle ühele oma poegadest, seepärast, ma ei ütle enam midagi. Ja Issand õnnistagu mu rahvast! Aamen.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Moosia 11

- 1 Ja nüüd, sündis, et Seenif andis kuningriigi üle Noale, ühele oma poegadest; seepärast hakkas Noa valitsema tema asemel; ja ta ei kõndinud oma isa teid mööda.
- 2 Sest vaata, ta ei pidanud kinni Jumala käskudest, vaid kõndis iseenda südamesoovide järgi. Ja tal oli palju naisi ja liignaisi. Ja ta lasi oma rahval patustada ja teha seda, mis on Issanda silmis jäledus. Jah, ja nad hoorasid ja panid toime kõikisugu pahelisust.
- 3 Ja ta kogus maksuna ühe viiendiku kõigest, mis nad omasid, ja viiendiku nende kullast ja nende hõbedast, ja viiendiku nende sifist ja nende vasest ja nende pronksist ja nende rauast; ja viiendiku nende noortest nuumloomadest; ja samuti viiendiku nende viljast.
- 4 Ja kõike seda ta võttis, et ennast ja oma naisi ja oma liignaisi ülal pidada; ja ka oma preestreid ja nende naisi ja nende liignaisi; sedaviisi oli ta muutnud kuningriigi asju.
- 5 Sest ta kõrvaldas kõik need preestrid, keda tema isa oli ametisse pühitsenud, ja pühitses uued nende asemele, sellised, kes olid oma südames uhkust täis.
- 6 Jah, ja nõnda peeti neid ülal nende laiskuses ja nende ebajumalakummardamises ja nende hoormistes maksude kaudu, mis kuningas Noa oli määranud oma rahvale; nõnda nägi rahvas ülimalt suurt vaeva, et pidada ülal pahelisust.
- 7 Jah, ja ka nendest said ebajumalakummardajad, sest kuningas ja preestrid petsid neid asjatute ja meelitavate sõnadega, sest nad rääkisid neile meelitavaid asju.
- 8 Ja sündis, et kuningas Noa ehitas palju toredaid ja avaraid hooneid ning kaunistas need peene puutööga ja kõikisugu hinnaliste kullast ja hõbedast ja rauast ja pronksist ja sifist ja vasest asjadega;
- 9 ja samuti ehitas ta endale avara palee ja selle keskele trooni, mis oli tervenisti peenest puust ja kaunistatud kulla ja hõbeda ja hinnaliste asjadega.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

- 10 Ja samuti lasi ta oma töölistel teha templi seinte vahel kõiksugu peent tööd peenest puust ja vasest ja pronksist.
- 11 Ja istekohad, mis olid määratud ülempreestritele, mis olid kõrgemal kõikidest teistest istekohtadest, kaunistas ta puhta kullaga; ja ta lasi ehitada nende ette rinnatise, et nad saaksid toetada sellele oma keha ja oma käsi, kui nad räägivad tema rahvale valelikke ja asjatuid sõnu.
- 12 Ja sündis, et ta ehitas templi lähedusse torni; jah, väga kõrge torni, koguni nii kõrge, et ta võis seista selle tipus ja vaadata üle Siilomi ja ka üle Semloni maa, mis oli laamanlaste valduses, ja ta võis näha koguni üle kogu ümberkaudse maa.
- 13 Ja sündis, et Siilomi maale lasi ta ehitada palju hooneid ja ta lasi ehitada suure torni künkale põhja pool Siilomi maad, mis oli olnud Nefi laste varjupaik ajal, mil nad maalt põgenesid; ja nõnda kasutas ta rikkust, mida ta sai oma rahva maksustamisega.
- 14 Ja sündis, et ta kinnitas südame oma rikkuse külge ja veetis aega prassides oma naiste ja oma liignaistega; ja nii veetsid ka tema preestrid oma aega hooragega.
- 15 Ja sündis, et ta istutas viinamägesid üle kogu maa; ja ta ehitas veinipresse ning tegi külluses veini ja seepärast sai temast joomar ja samuti tema rahvast.
- 16 Ja sündis, et laamanlased hakkasid tema rahvale kallale tungima, väikeste rühmade kallale ning tapma neid nende põldudel ja ajal, mil nad valvasid oma karju.
- 17 Ja kuningas Noa saatis ümber maa valvurid, et hoida neid eemal; aga ta ei saatnud neid küllaldaselt arvul ja laamanlased tulid neile kallale ja tapsid neid ja ajasid palju nende karju maalt välja; niiviisi hakkasid laamanlased neid hävitama ja näitama neile välja oma vihkamist.
- 18 Ja sündis, et kuningas Noa saatis oma sõjaväed nende vastu ja nad aeti tagasi, ehk nad ajasid nad ajutiselt tagasi; seepärast, nad tulid tagasi, rõõmustades oma sõjasaagi üle.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breast-work to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

19 Ja nüüd, selle suure võidu pärast olid nad oma südames uhkust täis; nad hooplesid oma jõuga, öeldes, et nende viiskümmend võiks seista tuhandete laamanlaste vastu; ja nõnda nad hooplesid ja tundsid heameelt verest ja oma vendade vere valamisest ja seda nende kuninga ja preestrite pahelisuse pärast.

20 Ja sündis, et nende seas oli mees, kelle nimi oli Abinadi; ja ta läks nende sekka ning hakkas prohvetlikult kuulutama, öeldes: Vaata, nõnda ütleb Issand ja nõnda on ta mind käskinud, öeldes: Mine ja ütle sellele rahvale, nõnda ütleb Issand – häda sellele rahvale, sest ma olen näinud nende jäledusi ja nende pahelisust ja nende hooramisi ning kui nad meelt ei paranda, nuhtlen ma neid oma vihas.

21 Ja kui nad ei paranda meelt ega pöördu Issanda, oma Jumala poole, vaata, ma annan nad nende vaenlaste kätte; jah, ja nad viiakse orjusesse ja neid vaeatakse nende vaenlaste käega.

22 Ja sünnib, et nad saavad teadma, et mina olen Issand, nende Jumal, ja mina olen valvas Jumal, kes nuhtleb oma rahva süütegusid.

23 Ja sünnib, et kui see rahvas ei paranda meelt ega pöördu Issanda, oma Jumala poole, siis nad viiakse orjusesse ja mitte keegi peale Issanda, Kõikvõimsa Jumala ei päästa neid.

24 Jah, ja sünnib, et kui nad hüüavad mind, siis ma olen pikaldane kuulma nende hüüdu; jah, ja ma lasen sündida, et nende vaenlased löövad neid.

25 Ja kui nad kotiriides ja tuhas oma meelt ei paranda ega hüüa vägevalt Issandat, oma Jumalat, ei kuule ma nende palveid ega päästa neid nende kannatus-test; ja nõnda ütleb Issand ja nõnda on ta mind käskinud.

26 Nüüd, sündis, et kui Abinadi oli rääkinud neile need sõnad, said nad ta peale vihaseks ja püüdsid talt elu võtta; aga Issand päästis ta nende käest.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Nüüd, kui kuningas Noa oli kuulnud sõnu, mida Abinadi oli inimestele rääkinud, vihastas ka tema ja ta ütles: Kes on Abinadi, et ta peaks minu ja mu rahva üle kohut mõistma, või kes on Issand, kes toob mu rahva peale sellise suure kannatuse?

28 Ma käsin teil tuua Abinadi siia, et ma võiksin ta tappa, sest ta on öelnud neid asju seepärast, et ta võiks ärgitada mu rahvast vihale üksteise vastu ja tõsta tüli minu rahva seas; seepärast ma tapan ta.

29 Nüüd, inimeste silmad olid pimedaks tehtud; seepärast tegid nad oma südame kõvaks Abinadi sõnade vastu ja sellest ajast peale püüdsid nad teda kinni võtta. Ja kuningas Noa tegi oma südame kõvaks Issanda sõna vastu ega parandanud meelt oma halbadest tegudest.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Moosia 12

- 1 Ja sündis, et pärast kaheaastast vaheaega tuli Abinadi maskeeritult nende keskele, nii et nad ei tundnud teda ära, ja ta hakkas nende seas prohvetlikult kuulutama, öeldes: Nõnda on Issand mind käskinud, öeldes – Abinadi, mine ja kuuluta prohvetlikult sellele minu rahvale, sest nad on teinud oma südame kõvaks minu sõnade vastu; nad ei ole parandanud meelt oma halbade tegudest, seepärast, ma nuhtlen neid oma vihas, jah, oma ägedas vihas nuhtlen ma neid nende süütegude ja jäleduste pärast.
- 2 Jah, häda sellele põlvkonnale! Ja Issand ütles mulle: Siruta oma käsi välja ja kuuluta prohvetlikult, öeldes: Nõnda ütleb Issand, sünnib, et see põlvkond viiakse nende süütegude pärast orjusesse ja neid lüüakse põsele; jah, ja inimesed ajavad neid taga ja surmavad; ja raisakotkad õhust ja koerad, jah, ja metsloomad õgivad nende liha.
- 3 Ja sünnib, et kuningas Noa elu hinnatakse samaväärseks rõivaga tulises ahjus, sest ta saab teadma, et mina olen Issand.
- 4 Ja sünnib, et ma nuhtlen seda oma rahvast raskete kannatustega, jah, näljahäda ja katkuga; ja ma lasen neil päev läbi uluda.
- 5 Jah, ja ma lasen neile selga siduda koormad ja neid aetakse tagant nagu tumma eeslit.
- 6 Ja sünnib, et ma saadan nende sekka rahe ja see tabab neid; ja neid tabab ka idatuul ja ka putukad tülitavad nende maad ja õgivad nende teravilja.
- 7 Ja neid tabab suur katk – ja kõike seda ma teen nende süütegude ja jäleduste pärast.
- 8 Ja sünnib, et kui nad meelt ei paranda, hävitan ma nad maa pinnalt sootuks; ometi jääb neist maha ülestähendus ja ma hoian seda teistele rahvastele, kes maa enda valdusesse võtavad; jah, koguni nii ma teen, et paljastada selle rahva jäledused teistele rahvastele. Ja Abinadi kuulutas prohvetlikult selle rahva vastu palju asju.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying —Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence— and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

- 9 Ja sündis, et nad olid tema peale vihased ja võtsid ta kinni ning viisid ta seotult kuninga ette ja ütlesid kuningale: Vaata, me oleme toonud sinu ette mehe, kes on sinu rahvale prohvetlikult kuulutanud halba, ja ta ütleb, et Jumal hävitab nad.
- 10 Ja ta kuulutab prohvetlikult halba ka sinu elu kohta ja ütleb, et sinu elu saab olema kui rõivas lõõmavas ahjus.
- 11 Ja taas ta ütleb, et sa oled kui kõrs, nimelt nagu kuivanud kõrs põllul, millest loomad üle jooksevad ja mis jalge alla tallatakse.
- 12 Ja taas ta ütleb, et sa oled kui ohaka õied, mida siis, kui need on täiesti küpsed, aetakse tuule käes maa palgel. Ja ta väidab, et seda on rääkinud Issand. Ja ta ütleb, et kõik see tuleb sinu peale, kui sa ei tee meelesparandust, ja seda sinu süütegude pärast.
- 13 Ja nüüd, oo kuningas, mis suurt halba oled sa teinud või mis suuri patte on sinu rahvas korda saatanud, et Jumal peaks meid süüdi mõistma või see mees meie üle kohut mõistma?
- 14 Ja nüüd, oo kuningas, vaata, me oleme süütud ja sina, oo kuningas, ei ole patustanud; seepärast, see mees on sinu kohta valetanud ja ta on asjata prohvetlikult kuulutanud.
- 15 Ja vaata, me oleme tugevad, me ei sattu orjusesse ega vaenlaste kätte vangi; jah, ja sind on saatnud sellel maal edu ja sind saadab edu ka edaspidi.
- 16 Vaata, siin on see mees, me anname ta sinu kätte; sa võid teha temaga, mida sa heaks arvad.
- 17 Ja sündis, et kuningas Noa lasi Abinadi vanglasse heita ja käskis preestritel end kokku koguda, et ta võiks nendega nõu pidada, mida ta peaks temaga tegema.
- 18 Ja sündis, et nad ütlesid kuningale: Too ta siia, et me võiksime teda küsitleda; ja kuningas käskis, et ta nende ette toodaks.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Ja nad hakkasid teda küsitlema, et ta end sisse räägiks ja seeläbi neil oleks, mille pärast teda süüdistada; aga ta vastas neile julgelt ja pidas vastu kõikidele nende küsimustele, jah, nende üllatuseks; sest ta pani neile vastu kõikides nende küsimustes ja ajas nad segadusse nende kõikides sõnades.

20 Ja sündis, et üks nendest ütles temale: Mida tähendavad sõnad, mis on kirjutatud ja mida meie isad on õpetanud, öeldes:

21 Kui armsad on mägede peal tema sammud, kes toob häid sõnumeid, kes kuulutab rahu, kes toob häid sõnumeid heast, kes kuulutab päästet, kes ütleb Siionile: Sinu Jumal valitseb!

22 Su valvurid tõstavad häält; nad hõiskavad üheskoos, sest nad näevad silmast silma, kui Issand toob tagasi Siioni;

23 rõomustage, laulge üheskoos, te Jeruusalemma vaarimed, sest Issand on trööstinud oma rahvast, ta on lunastanud Jeruusalemma;

24 Issand on paljastanud oma püha käsivarre kõigi rahvaste silme all ja kõik maa ääred saavad näha meie Jumala päästet?

25 Ja nüüd, Abinadi ütles neile: Kas te olete preestrid ja väidate, et te õpetate seda rahvast ja mõistate prohvetliku kuulutamise vaimu ning ometi soovite teada minult, mida need asjad tähendavad?

26 Ma ütlen teile: Häda teile Issanda teede moonutamise pärast! Sest kui te ka mõistate neid asju, siis te ei ole neid õpetanud; seepärast, te olete moonutanud Issanda teid.

27 Te ei ole oma südant kasutanud mõistmiseks; seepärast, te pole olnud targad. Seepärast, mida te siis õpetate sellele rahvale?

28 Ja nad ütlesid: Me õpetame Moosese seadust.

29 Ja taas tema ütles neile: Kui te õpetate Moosese seadust, siis miks te sellest kinni ei pea? Miks on teie südamed rikkuse küljes kinni? Miks te hoorate ja kuulutate oma jõudu lõbunaistega, jah, ja panete selle rahva patustama, nii et Issandal on põhjust saata mind prohvetlikult kuulutama selle rahva vastu, jah, nimelt suurt halba selle rahva vastu?

30 Kas te ei tea, et ma räägin tõtt? Jah, te teate, et ma räägin tõtt; ja te peaksite värisema Jumala ees.

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

31 Ja sünnib, et teid nuheldakse teie süütegude pärast, sest te olete öelnud, et te õpetate Moosese seadust. Ja mida te teate Moosese seadusest? Kas pääste tuleb Moosese seaduse kaudu? Mida te ütlete?

32 Ja nad vastasid ja ütlesid, et pääste tuleb Moosese seaduse kaudu.

33 Aga nüüd ütles Abinadi neile: Ma tean, et kui te peate kinni Jumala käskudest, saate te päästetud; jah, kui te peate kinni käskudest, mis Issand andis Moosesele Siinai mäel, öeldes:

34 Mina olen Issand, sinu Jumal, kes on sind toonud välja Egiptusemaalt, orjuse kojast.

35 Sul ei tohi olla muud Jumalat minu kõrval!

36 Sa ei tohi enesele teha nikerdatud kuju ega mingisugust pilti sellest, mis on ülal taevas, ega nendest, mis on all maa peal!

37 Nüüd, Abinadi ütles nendele: Kas te olete teinud kõike seda? Ma ütlen teile: Ei, te ei ole. Kas te olete õpetanud seda rahvast kõike seda tegema? Ma ütlen teile: Ei, te ei ole.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Moosia 13

- 1 Ja nüüd, kui kuningas oli neid sõnu kuulnud, ta ütles oma preestritele: Ära see mees siit ja tapke ta; sest mis on meil temaga tegemist, sest ta on hull!
- 2 Ja nad astusid ette ja püüdsid panna oma käed tema külge, aga ta seisis neile vastu ja ütles neile:
- 3 Ärge puutuge mind, sest Jumal nuhtleb teid, kui te panete oma käe minu külge, sest ma ei ole veel edasi andnud sõnumit, mida Issand saatis mind edasi andma; ega ole ma rääkinud sellest, mida te käskisite minul rääkida; seepärast, Jumal ei luba, et mind sel hetkel hävitataks,
- 4 aga ma pean täitma käsud, mida Jumal on mul käskinud, ja kuna ma olen teile tõde rääkinud, olete te minu peale vihased. Ja taas, kuna ma olen rääkinud Jumala sõna, te olete langetanud otsuse, et ma olen hull.
- 5 Nüüd, sündis, et pärast seda, kui Abinadi oli öelnud need sõnad, ei julgenud kuningas Noa mehed oma kätt tema külge panna, sest tema peal oli Issanda Vaim ja tema nägu hiilgas ülimalt säravalt otsekui Moosesel, kui too rääkis Issandaga Siinai mäel.
- 6 Ja ta rääkis Jumala väe ja volitusega ning ta jätkas oma sõnadega, öeldes:
- 7 Te näete, et teil ei ole väge mind tappa, seepärast ma lõpetan oma sõnumi. Jah, ja ma tajun, et see läbib teie südant, sest ma räägin teile tõtt teie süütegudest.
- 8 Jah, ja mu sõnad täidavad teid imestuse ja hämmastuse ning vihaga.
- 9 Aga ma lõpetan oma sõnumi ja siis ei ole enam tähtis, kuhu ma lähen, kui on nõnda, et ma olen päästetud.
- 10 Aga niipalju ma teile räägin, et mida iganes te minuga pärast seda ka ei tee, on see kui võrdkuju ja kujutis asjadest, mis on tulemas.
- 11 Ja nüüd, ma loen teile Jumala ülejäänud käsud, sest ma tajun, et need ei ole kirjutatud teie südamesse; ma tajun, et te olete õppinud ja õpetanud süütegusid suurima osa oma elust.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 Ja nüüd, teil on meeles, et ma ütlesin teile: Sa ei tohi enesele teha nikerdatud kuju ega mingisugust pilti nendest, mis on ülal taevas või mis on all maa peal või mis on maa all vees!

13 Ja taas: Sa ei tohi neid kummardada ega neid teenida, sest mina, Issand, sinu Jumal, olen valvas Jumal, kes vanemate süüteod nuhtleb laste kätte kuni nende kolmanda ja neljanda põlvni, kes mind vihkavad;

14 ja osutab halastust neile tuhandeile, kes mind armastavad ja minu käskudest kinni peavad.

15 Sa ei tohi Issanda, oma Jumala nime asjata suhu võtta, sest Issand ei pea süütuks seda, kes tema nime asjata suhu võtab.

16 Pea meeles hingamispäeva, et pidada seda pühana!

17 Kuus päeva näe vaeva ja tee ära kogu oma töö;

18 aga seitsmendal päeval, Issanda, sinu Jumala hingamispäeval ei tohi sa teha ühtegi tööd, ei sina ega su poeg ega su tütar, su sulane ega su teenijatüdruk ega su lojus ega su võõras, kes on su väravais.

19 Sest kuue päevaga tegi Issand taeva ja maa ning mere ja kõik, mis neis on; mispärast Issand õnnistas hingamispäeva ja pühitses selle.

20 Austa oma isa ja oma ema, et su elupäevi pikendataks maal, mille Issand, sinu Jumal, sulle annab!

21 Sa ei tohi tappa!

22 Sa ei tohi abielu rikkuda! Sa ei tohi varastada!

23 Sa ei tohi valet tunnistada oma ligimese vastu!

24 Sa ei tohi himustada oma ligimese koda, sa ei tohi himustada oma ligimese naist ega tema sulast ega tema teenijatüdrkut ega tema härga ega tema eeslit ega midagi, mis on sinu ligimese oma!

25 Ja sündis, et pärast seda, kui Abinadi oli nendele sõnadele lõpu teinud, ta ütles neile: Kas te olete õpetanud sellele rahvale, et neil tuleb teha tähelepanelikult kõiki neid asju, et pidada kinni nendest käskudest?

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

- 26 Ma ütlen teile: Ei, sest kui te oleksite, ei oleks Issand lasknud tulla minul ja kuulutada prohvetlikult sellele rahvale halba.
- 27 Ja nüüd, te olete ütelnud, et pääste tuleb Moosese seaduse kaudu. Ma ütlen teile, et teil on otstarbekas Moosese seadusest veel kinni pidada; aga ma ütlen teile, et tuleb aeg, mil Moosese seadusest kinnipidamine ei ole enam otstarbekas.
- 28 Ja pealegi ma ütlen teile, et pääste ei tule üksnes seaduse kaudu; sest kui ei oleks lepitust, mida Jumal ise teeb oma rahva pattude ja süütegude pärast, siis peaksid nad möödapääsmatult hukkuma hoolimata Moosese seadusest.
- 29 Ja nüüd, ma ütlen teile, et oli otstarbekas, et Iisraeli lastele antakse seadus; jah, koguni väga ranget seadus, sest nad olid kangekaelne rahvas, kiired toime panema süütegusid ja pikaldased meeles pidama Issandat, oma Jumalat;
- 30 seepärast neile anti seadus, jah, toimingute ja talituste seadus, seadus, millest nad pidid päevast päeva rangelt kinni pidama, et nad mäletaksid Jumalat ja oma kohust tema ees.
- 31 Aga vaata, ma ütlen teile, et kõik need asjad olid selle võrdkuju, mis on tulemas.
- 32 Ja nüüd, kas nad mõistsid seadust? Ma ütlen teile: Ei, nad kõik ei mõistnud seadust ja seda nende kõvasüdamelisuse pärast; sest nad ei saanud aru, et ükski inimene ei või saada päästetud muidu kui Jumala lunastuse kaudu.
- 33 Sest vaata, kas ei kuulutanud Mooses neile prohvetlikult Messia tulemisest ja et Jumal lunastab oma rahva? Jah, ja tõepoolest, kõik prohvetid, kes maailma algusest peale on kunagi prohvetlikult kuulutanud – kas nad ei ole rääkinud rohkem või vähem kõigest nendest asjadest?
- 34 Kas nad ei ole öelnud, et Jumal ise tuleb alla inimlaste hulka ja võtab endale inimese kuju ning kõnnib võimsa väega maa pinnal?
- 35 Jah, ja kas nad ei ole ka öelnud, et ta teeb teoks surnute ülestõusmise ja et teda ennast rõhutakse ja vaevatakse?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Moosia 14

- 1 Jah, tõepoolest, kas Jesaja ei ütle: Kes on uskunud meie teadet ja kellele on ilmutatud Issanda käsivars?
- 2 Sest ta kasvab üles tema ees nagu õrn taimeke ja otsekui juur kuivast maast; tal ei ole kuju ega nägusust; ja kui me teda näeme, ei ole tal ilu, et peaksime teda ihaldama.
- 3 Ta on inimestest põlatud ja hüljatud; murede mees ja südamevaluga tuttav; ja me otsekui pöörasime tema pealt oma näo ära; ta oli põlatud ja me ei pidanud temast lugu.
- 4 Tõepoolest, ta on kannatanud meie südamevalusid ja kandnud meie muresid; siiski meie pidasime teda vigaseks, Jumalast lööduks ja vaevatuks.
- 5 Aga teda haavati meie üleastumiste pärast; teda muljuti meie süütegude tõttu; karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete kaudu on meid terveks tehtud.
- 6 Meie kõik oleme eksinud nagu lambad, igaüks meist on pöördunud oma teele ja Issand on lasknud meie kõigi süütegudel tema peale tulla.
- 7 Teda rõhuti ja teda vaevati, ometi ei avanud ta oma suud; teda viiakse nagu talle tapmisele ja nagu lamma, kes oma niitjate ees on vait, nõnda ei avanud ta oma suud.
- 8 Vanglast ja kohtu alt ta võeti; ja kes kuulutab tema põlvkonda? Sest ta lõigati ära elavate maalt, minu rahva üleastumiste pärast tabas teda surm.
- 9 Ja ta sai oma hua paheliste juurde ja rikka käest, kui ta suri; sest ta ei olnud teinud halba ega olnud tema suus pettust.
- 10 Ometi arvas Issand heaks teda muljuda; ta on pannud ta kannatama südamevalu; kui sa teed ta hinge patu ohvriks, näeb ta oma seemet, tema päevad pikevad ja Issanda tahe laabub tema käes.
- 11 Ta näeb oma hingevaeva ja tunneb rahuldust; oma tarkusega mõistab mu õigemeelne teenija õigeks paljud, sest ta võtab enda kanda nende süüteod.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Seepärast ma annan temale osa vägevate hulgas ja ta jagab tugevatega saaki, sest ta on valanud välja oma hinge surmani ja teda arvati üleastujate hulka; ja ta kandis paljude patud ja kostis üleastujate eest.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Moosia 15

- 1 Ja nüüd, Abinadi ütles neile: Ma tahan, et te mõistaksite, et Jumal ise tuleb alla inimlaste sekka ja lunastab oma rahva.
- 2 Ja kuna ta elab lihas, kutsutakse teda Jumala Pojaks, ja allutanud liha Isa tahtele, on ta Isa ja Poeg –
- 3 Isa seepärast, et ta eostati Jumala väest, ja Poeg liha pärast; nõnda saades Isaks ja Pojaks –
- 4 ja nad on üks Jumal, jah, tõeline taeva ja maa Igavene Isa.
- 5 Ja nõnda liha, saades alluvaks Vaimule ehk Poeg Isale, olles üks Jumal, kannatab kiusatust ja ei anna kiusatusele järele, vaid laseb oma rahval end pilgata ja endale rooska anda ja end välja ajada ja ära salata.
- 6 Ja pärast kõike seda, pärast paljude vägevate imede tegemist inimlaste seas viiakse teda, jah, tõepoolest, nagu Jesaja ütles, nagu lammas niitja ees on tumm, nõnda ta ei avanud oma suud.
- 7 Jah, koguni nõnda teda viiakse, lüüakse risti ja tapetakse; nii et liha allub koguni surmale, Poja tahe neeldub Isa tahtesse.
- 8 Ja nõnda murrab Jumal surma köidikud, saanud surmast võitu, andes Pojale väe kosta inimlaste eest –
- 9 olles tõusnud taevasse halastuse sülemiga; olles täis kaastunnet inimlaste vastu; seistes nende ja õigluse vahel; olles murdnud surma köidikud, võtnud endale nende süü ja nende üleastumised, olles nad lunastanud ja rahuldanud õigluse nõuded.
- 10 Ja nüüd, ma ütlen teile: kes kuulutab tema põlvkonda? Vaata, ma ütlen teile, et kui ta hing on tehtud patuohvriks, näeb ta oma seemet. Ja nüüd, mida ütle teie? Ja kes on tema seeme?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 Vaata, ma ütlen teile, et kes iganes on kuulnud prohvetite sõnu, jah, kõikide pühade prohvetite, kes on prohvetlikult kuulutanud Issanda tulemisest – ma ütlen teile, et kõik need, kes on võtnud kuulda nende sõnu ja uskunud, et Issand lunastab oma rahva, ja on oodanud seda päeva, et saada andeks oma patud; ma ütlen teile, et need on tema seeme ehk need on Jumala kuningriigi pärijad.
- 12 Sest nemad on need, kelle patud ta on kandnud; nemad on need, kelle eest ta on surnud, et lunastada neid nende üleastumistest. Ja nüüd, kas nad ei ole mitte tema seeme?
- 13 Jah, ja kas ei ole mitte prohvetid, igäüks, kes on avanud oma suu prohvetlikuks kuulutamiseks, kes ei ole langenud üleastumiste küüsi – ma mõtlen kõiki pühased prohveteid maailma algusest peale? Ma ütlen teile, et nemad on tema seeme.
- 14 Ja nemad on need, kes on kuulutanud rahu; kes on toonud häid sõnumeid heast; kes on kuulutanud päästet ja ütelnud Siionile: Sinu Jumal valitseb!
- 15 Ja oo, kui armsad olid mägede peal nende sammud!
- 16 Ja taas, kui armsad on mägede peal nende sammud, kes kuulutavad ikka veel rahu!
- 17 Ja taas, kui armsad on mägede peal nende sammud, kes kuulutavad rahu edaspidi, jah, nüüdsest ajast peale ja igavesti!
- 18 Ja vaata, ma ütlen teile, see ei ole kõik. Sest oo, kui armsad on mägede peal tema sammud, kes toob häid sõnumeid, kes on rahu asutaja, jah, nimelt Issand, kes on lunastanud oma rahva; jah, tema, kes on andnud oma rahvale pääste;
- 19 sest kui see ei oleks selle lunastuse pärast, mida ta on teinud oma rahva eest ja mis oli valmistatud maailma rajamisest peale, ma ütlen teile, kui ei oleks seda, terve inimkond oleks pidanud hukkuma.
- 20 Aga vaata, surma köidikud murtakse ja Poeg valitseb ning tal on vägi surnute üle; seepärast, ta teeb teoks surnute ülestõusmise.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

21 Ja tuleb ülestõusmine, nimelt esimene ülestõusmine; jah, nimelt nende ülestõusmine, kes on olnud ja kes on ja kes saavad olema kuni Kristuse ülestõusmiseni välja – sest nii teda kutsutakse.

22 Ja nüüd, kõikide prohvetite ja kõikide nende ülestõusmine, kes uskusid nende sõnadesse, ehk kõik need, kes on pidanud kinni Jumala käskudest, tulevad esile esimesel ülestõusmisel, seepärast, nemad on esimene ülestõusmine.

23 Nad äratatakse üles, et elada koos Jumalaga, kes on nad lunastanud; nõnda on neil igavene elu Kristuse kaudu, kes on murdnud surma köidikud.

24 Ja nemad on need, kellel on osa esimeses ülestõusmises, ja nemad on need, kes on surnud oma teadmatuses enne seda, kui Kristus tuli, ilma et neile oleks kuulutatud päästet. Ja nõnda viib Issand täide nende ülestõusmise ja neil on osa esimeses ülestõusmises ehk neil on igavene elu, kuna Issand on nad lunastanud.

25 Ja ka väikestel lastel on igavene elu.

26 Ent vaadake ja kartke ning värisege Jumala ees, sest te peaksite värisema; sest Issand ei lunasta kedagi, kes talle vastu hakkab ja sureb oma pattudes; jah, tõepoolest, kõik need, kes on hukkunud oma pattudes maailma algusest peale, kes on tahtlikult Jumalale vastu hakanud, kes on teadnud Jumala käske ja pole tahtnud neist kinni pidada; nemad on need, kel ei ole mingit osa esimeses ülestõusmises.

27 Seepärast, kas te ei peaks siis värisema? Sest pääste ei tule ühelegi sellisele, sest Issand ei ole lunastanud kedagi sellist, jah, ega saa Issand lunastada selliseid, sest ta ei saa eitada iseennast; ta ei saa eitada õiglust, kui sellel on oma nõudmine.

28 Ja nüüd, ma ütlen teile, et tuleb aeg, mil Issanda päästet kuulutatakse igale rahvusele, hõimule, keelele ja rahvale.

29 Jah, Issand, sinu valvurid tõstavad oma häält, ühel häälel nad laulavad, sest nad näevad silmast silma, kui Issand toob tagasi Siioni.

30 Rõõmustage, laulge üheskoos, te Jeruusalemma varem, sest Issand on trööstinud oma rahvast, ta on lunastanud Jeruusalemma!

31 Issand on paljastanud oma püha käsivarre kõigi rahvaste silme all ja kõik maa ääred saavad näha meie Jumala päästet.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Moosia 16

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Abinadi oli rääkinud need sõnad, ta sirutas välja oma käe ja ütles: Tuleb aeg, mil kõik näevad Issanda päästet; mil iga rahvus, hõim, keel ja rahvas näeb silmast silma ja tunnistab Jumala ees, et tema kohtuotsused on õiglased.
- 2 Ja siis heidetakse pahelised välja ning neil on põhjust ulumiseks ja nutmiseks ja kaeblemiseks ning hammaste kiristamiseks ja seda seepärast, et nad ei tahtnud kuulda võtta Issanda häält; seepärast Issand ei lunasta neid.
- 3 Sest nad on lihalikud ja kuratlikud ja kuradil on nende üle võim; jah, nimelt see vana madu, kes pettis meie esimesi vanemaid, mis oli nende langemise põhjuseks; mis on põhjuseks sellele, et kogu inimkond muutus lihalikuks, iharaks, kuratlikuks, eristades halba heast ning alistades ennast kuradile.
- 4 Nii oli kogu inimkond kadunud ja vaata, nad oleks olnud lõpmatuseni kadunud, kui mitte Jumal ei oleks lunastanud oma rahvast nende kadunud ja langenud olukorrast.
- 5 Aga pea meeles, et see, kes püsib oma lihalikus loomuses ja jätkab patu ja Jumalale vastuhakkamise teedel, jääb oma langenud olukorda ja kuradil on kõik võim tema üle. Seepärast ta on nõnda, nagu ei olekski lunastust tehtud, olles Jumala vaenlane ja ka kurat on Jumala vaenlane.
- 6 Ja nüüd, kui Kristus ei oleks tulnud maailma, rääkides tulevastest asjadest nõnda, nagu oleksid need juba sündinud, siis ei oleks saanud olla lunastust.
- 7 Ja kui Kristus ei oleks tõusnud surnuist või murdunud surma köidikuid, et haul ei oleks võitu ja surmal ei oleks astelt, siis ei oleks saanud olla ülestõusmist.
- 8 Aga ülestõusmine on olemas, seepärast haul ei ole võitu ja surma astel on alla neelatud Kristuses.
- 9 Tema on maailma valgus ja elu; jah, valgus, mis on lõputu, mida ei saa kunagi pimendada; jah, ja ka elu, mis on lõputu, nii et surma ei saa enam olla.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Nimelt see surelikkus riietub surematusesse ja see rikutus riietub rikkumatusesse ning viiakse seisma Jumala kohtulaua ette, et ta neile kohut mõistaks nende tegude järgi, on need siis head või on need halvad –
- 11 kui need on head, siis ülestõusmisesse lõputusse ellu ja õnne, ja kui need on halvad, siis ülestõusmisesse lõputusse needusesse, olles üle antud kuradile, kes on nad allutanud, mis on needus –
- 12 nad on kõndinud omaenda lihalike tahtmiste ja soovide järel; nad pole kunagi hüüdnud Issanda poole, samas kui halastuse käsivarred olid nende poole välja sirutatud; sest halastuse käsivarred olid sirutatud nende poole ja nad ei tahtnud; neid hoiati nende süütegude pärast ja ikkagi ei tahtnud nad neist taganeda; ja neil kästi meelt parandada ja ikkagi ei tahtnud nad meelt parandada.
- 13 Ja nüüd, kas te ei peaks värisema ja parandama meelt oma pattudest ning meeles pidama, et ainult Kristuses ja Kristuse kaudu võite te saada päästetud?
- 14 Seepärast, kui te õpetate Moosese seadust, õpetage samuti, et see on kujutis nendest asjadest, mis on tulemas –
- 15 õpetage neile, et lunastus tuleb Issanda Kristuse kaudu, kes on tõeline Igavene Isa. Aamen.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Moosia 17

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Abinadi oli need sõnad lõpetanud, käskis kuningas, et preestrid võtaksid ta kinni ja laseksid ta tappa.
- 2 Aga nende seas oli üks, kelle nimi oli Alma, kes samuti oli Nefi järglane. Ja ta oli noor mees ja ta uskus sõnu, mis Abinadi oli rääkinud, sest ta teadis sellest süüst, millest Abinadi oli tunnistanud nende vastu; seepärast hakkas ta paluma kuningat, et ta ei oleks Abinadi peale vihane, vaid lubaks tal rahus lahkuda.
- 3 Aga kuningas vihastus veel rohkem ja lasi Alma nende seast välja ajada ning saatis oma teenijad talle järele, et need ta surmaksid.
- 4 Aga ta põgenes nende eest ja peitis end, nii et nad ei leidnud teda. Ja tema, olles mitmeid päevi peidus, kirjutas üles kõik sõnad, mis Abinadi oli rääkinud.
- 5 Ja sündis, et kuningas lasi oma valvuritel Abinadi ümber piirata ja kinni võtta; ja nad sidusid ta kinni ning heitsid ta vanglasse.
- 6 Ja pärast kolme päeva, olles pidanud nõu oma preestritega, lasi ta taas tema enda ette tuua.
- 7 Ja ta ütles temale: Abinadi, me oleme leidnud süüdistuse sinu vastu ja sa oled surma väärt.
- 8 Sest sa oled ütelnud, et Jumal ise tuleb alla inimlaste sekka, ja nüüd, sellel põhjusel pead sa surema, kui sa ei võta tagasi kõiki neid sõnu, millega sa oled rääkinud halba minu ja mu rahva kohta.
- 9 Nüüd, Abinadi ütles temale: Ma ütlen sulle, et ma ei võta tagasi neid sõnu, mis ma olen rääkinud teile selle rahva kohta, sest need on õiged, ja et te seda kindlalt teaksite, olen ma andnud ennast teie kätte!
- 10 Jah, ja ma kannatan kuni surmani välja ega võta tagasi oma sõnu, ja need seisavad tunnistusena teie vastu! Ja kui te mu tapate, valate te süütut verd, ja ka see seisab tunnistusena teie vastu viimsel päeval.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

- 11 Ja nüüd, kuningas Noa oli valmis teda vabastama, sest ta kartis tema sõnu; sest ta kartis, et Jumala kohutotsused tulevad tema peale.
- 12 Aga preestrid tõstsid ta vastu häält ja hakkasid teda süüdistama, öeldes: Ta on laimanud kuningat. Seepärast ärgitati kuningat tema peale vihaseks saama ja ta andis ta nende kätte, et teda saaks tappa.
- 13 Ja sündis, et nad võtsid ja sidusid ta kinni ja pek-sid ta nahka roosakimpudega, jah, koguni surmani välja.
- 14 Ja nüüd, kui leegid hakkasid teda kõrvetama, hüüdis ta neile, öeldes:
- 15 Vaata, otsekui te olete minule teinud, nõnda sünnib, et teie seeme laseb paljudel kannatada valude käes, mille käes kannatan mina, nimelt tulesurma valude käes, ja seda sellepärast, et nad usuvad Issanda, oma Jumala päästesse.
- 16 Ja sünnib, et teie süütegude pärast vaevatakse teid kõikisugu haigustega.
- 17 Jah, ja teid lüüakse igast kandist ja aetakse taga ja hajutatakse sinna-tänna, just nagu metsikud ja julmad metsloomad ajavad taga metsikut loomakarja.
- 18 Ja sel päeval peetakse teile jahti ja teid võtab kinni teie vaenlaste käsi ja siis te kannatate, nagu kannatan mina, tulesurma valude käes.
- 19 Nõnda viib Jumal täide oma kättemaksu nendele, kes hävitavad tema rahvast. Oo Jumal, võta vastu mu hing.
- 20 Ja nüüd, kui Abinadi oli öelnud need sõnad, ta langes, surres tulesurma, jah, olles surmatud seepärast, et ta ei salanud Jumala käske ja pitseerides oma sõnade tõesuse oma surmaga.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Moosia 18

- 1 Ja nüüd, sündis, et Alma, kes oli põgenenud kuningas Noa teenijate eest, parandas meelt oma pattudest ja süütegudest ja käis salaja inimeste hulgas ringi ning hakkas õpetama Abinadi sõnu –
- 2 jah, sellest, mis oli tulemas, ja ka surnute ülestõusmisest ja inimeste lunastusest, mis tehakse teoks läbi Kristuse väe ja kannatuste ja surma ja tema ülestõusmise ja taevaminemise.
- 3 Ja ta õpetas kõiki, kes tahtsid kuulata tema sõnu. Ja ta õpetas neid salaja, et see ei saaks teatavaks kuningale. Ja paljud uskusid tema sõnu.
- 4 Ja sündis, et kõik, kes teda uskusid, läksid paika, mida kutsuti Mormoniks, mis oli saanud oma nime kuningalt, mis asus maa piiri ääres ning mis erinevatel aegadel kubises metsloomadest.
- 5 Nüüd, Mormonis oli puhta vee allikas ja Alma otisis seal kaitset, kuna seal oli vee lähedal väikestest puudest tihnik, kus ta peitis end päeva ajal kuninga otsijate eest.
- 6 Ja sündis, et kõik, kes teda uskusid, läksid sinna kuulama tema sõnu.
- 7 Ja sündis, et pärast mitmeid päevi oli Mormonisse kogunenud päris suur hulk inimesi, et kuulata Alma sõnu. Jah, kõik olid kogunenud, kes uskusid tema sõnu, et teda kuulata. Ja ta õpetas neid ja jutlustas neile meelesparandusest ja lunastusest ja usust Issandasse.
- 8 Ja sündis, et ta ütles neile: Vaata, siin on Mormoni veed (sest nii neid kutsuti), ja nüüd, kuna te soovite tulla Jumala lambatarasse ja olla kutsutud tema rahvaks ja olete nõus kandma üksteise koormaid, et need oleksid kerged;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

- 9 jah, ja olete nõus leinama koos nendega, kes leinavad; jah, ja trööstima neid, kes vajavad tröösti, ja seisma kui Jumala tunnistajad igal ajal ja kõiges ja kõikjal, kus te ka ei ole, kuni surmani välja, et Jumal saaks teid lunastada ja teid arvataks nende hulka, kes on esimeses ülestõusmises, et teil võiks olla igavene elu –
- 10 nüüd, ma ütlen teile, kui see on teie südame soov, siis mis on teil selle vastu, et teid ristitakse Issanda nimel tunnistusena tema ees, et te olete sõlminud temaga lepingu, et te teenite teda ja peate kinni tema käskudest, et ta võiks valada oma Vaimu veel rikkalikumalt teie peale?
- 11 Ja nüüd, kui inimesed olid kuulnud neid sõnu, plaksutasid nad rõõmu pärast oma käsi ja hüüdisid: See on meie südamesoov!
- 12 Ja nüüd, sündis, et Alma võttis Heelami, kuna ta oli üks esimestest, ja läks ning seisis vees ja hüüdis, öeldes: Oo Issand, vala oma Vaim oma teenija peale, et ta võiks teha seda tööd südame pühadusega!
- 13 Ja kui ta oli öelnud need sõnad, Issanda Vaim oli tema peal ja ta ütles: Heelam, ma ristin sind, saanud volituse Kõikvõimsalt Jumalalt, tunnistusena sellest, et sa oled sõlminud lepingu teenida teda seni, kuni su surelik keha on surnud, ja saagu Issanda Vaim sinu peale välja valatud ja andku ta sulle igavene elu Kristuse lunastuse kaudu, kelle ta on ette valmistanud maailma rajamisest peale.
- 14 Ja kui Alma oli öelnud need sõnad, mõlemad, nii Alma kui ka Heelam maeti vette ja nad tõusid ja tulid veest välja rõõmustades, olles täis Vaimu.
- 15 Ja taas, Alma võttis teise ja läks teist korda vette ja ristas teda nagu esimestki, ainult selle vahega, et ta ise ei matnud ennast enam vette.
- 16 Ja niiviisi ta ristas igäuhe, kes läks Mormonisse; ja neid oli umbes kakssada ja neli hinge; jah, ja nad risti Mormonit vetes ning täideti Jumala armuga.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

17 Ja sellest ajast peale kutsuti neid Jumala kirikuks ehk Kristuse kirikuks. Ja sündis, et kes iganes ristiti Jumala väe ja volitusega, lisati tema kirikusse.

18 Ja sündis, et kuna Almal oli Jumala volitus, pühitses ta ametisse preestrid; nimelt ühe preestri iga viiekümne kohta pühitses ta ametisse neile jutlustama ja õpetama neid sellest, mis puutub Jumala kuningriiki.

19 Ja ta käskis neid, et nad ei õpetaks midagi muud kui vaid seda, mida tema oli õpetanud ja mida oli räägitud pühade prohvetite suuga.

20 Jah, nimelt ta käskis neid, et nad ei jutlustaks midagi muud kui meelearandust ja usku Issandasse, kes oli lunastanud oma rahva.

21 Ja ta käskis neid, et neil ei tohi olla mingeid tülisid üksteisega, vaid et nad oleksid üksmeelsed, omades ühte usku ja ühte ristimist ning et nende südamed oleksid kokku põimitud ühtsuses ja armastuses üksteise vastu.

22 Ja nõnda ta käskis neil jutlustada. Ja nõnda said neist Jumala lapsed.

23 Ja ta käskis neid, et nad peaksid hingamispäeva pidama ja seda pühana hoidma ja samuti, et iga päev nad peaksid Issandat, oma Jumalat, tänama.

24 Ja samuti käskis ta neid, et preestritel, keda ta oli ametisse pühitsenud, tuleb enda ülalpidamiseks näha vaeva omaenda kätega.

25 Ja iga nädal oli määratud üks päev, et nad koguneksid kokku, et õpetada rahvast ja kummardada Issandat, oma Jumalat, ja samuti koguneda kokku nii tihti kui nende võimuses.

26 Ja preestrid ei tohtinud sõltuda enda ülalpidamisel rahvast, vaid oma vaevanägemise eest pidid nad saama Jumala armu, et nad kasvaksid tugevaks Vaimus, omades teadmist Jumalast, et nad võiksid õpetada Jumala väe ja volitusega.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

- 27 Ja taas, Alma käskis, et kiriku rahvas peaks jagama oma vara, igaüks vastavalt sellele, mis tal oli; kui tal on rikkalikumalt, siis ta peaks jagama rikkalikumalt, ja sellelt, kel on vaid vähe, peaks nõutama vähe, ja sellele, kel ei ole midagi, tuleks anda.
- 28 Ja nõnda peaksid nad jagama oma vara oma vabal tahtel ja heade soovidega Jumala vastu ning nendele preestritele, kes vajasisid abi, jah, ja igale abivajavale alasti hingele.
- 29 Ja seda ta ütles neile Jumala käsul ja nad kõndisid laitmatult Jumala ees, jagades üksteisega nii ajalikult kui ka vaimselt vastavalt nende vajadustele ja nende puudusele.
- 30 Ja nüüd, sündis, et kõike seda tehti Mormonis, jah, Mormoni vete juures metsas, mis asus Mormoni vete ligidal; jah, Mormon, Mormoni veed, Mormoni mets – kui kaunid on need nende silmis, kes tulid seal teadmisele oma Lunastajast; jah, ja kui õnnistatud nad on, sest nad laulavad tema ülistuseks igavesi.
- 31 Ja see toimus maa piiril, et kuningas sellest teada ei saaks.
- 32 Aga vaata, sündis, et kuningas, avastanud rahvas liikumise, saatis oma teenijad neid jälgima. Seepärast päeval, mil nad kogunesid Issanda sõna kuulama, sai kuningas neist teada.
- 33 Ja nüüd, kuningas ütles, et Alma ärgitas rahvast üles talle vastu hakkama; seepärast saatis ta oma sõjaväe neid hävitama.
- 34 Ja sündis, et Almat ja Issanda rahvast hoiatati kuninga sõjaväe tuleku eest; seepärast nad võtsid oma telgid ja oma perekonnad ning lahkusid kõnnumaale.
- 35 Ja neid oli umbes nelisada ja viiskümmend hinge.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Moosia 19

- 1 Ja sündis, et kuninga sõjavägi pöördus tagasi, olles asjata otsinud Issanda rahvast.
- 2 Ja nüüd, vaata, kuninga sõjavägi oli väike, kuna neid oli vähendatud, ja ülejäänud rahva hulgas hakkas tekkima jagunemine.
- 3 Ja väiksem osa hakkas rääkima ähvardusi kuninga vastu, ja nende hulgas algas suur tüli.
- 4 Ja nüüd, nende seas oli mees, kelle nimi oli Giideon, ja kuna ta oli tugev mees ja kuninga vaenlane, seepärast tõmbas ta välja oma mõõga ja vandus oma vihas, et ta tapab kuninga.
- 5 Ja sündis, et ta võitles kuningaga, ja kui kuningas nägi, et ta vastane oli temast võitu saamas, ta põgenes ja jooksis ja jõudis üles torni, mis oli templi lähedal.
- 6 Ja Giideon ajas teda taga ja oli üles torni jõudmas, et kuningat tappa, ja kuningas pööras oma silmad Semloni maa poole ja vaata, laamanlaste sõjavägi oli maa piirides.
- 7 Ja nüüd, kuningas hüüdis oma hinge ahastuses, öeldes: Giideon, heida mulle armu, sest laamanlased on meie kallal ja nad hävitavad meid; jah, nad hävitavad mu rahva.
- 8 Ja nüüd, kuningas ei muretsenud niivõrd oma rahva kui omaenda elu pärast; ometi Giideon jättis ta elu.
- 9 Ja kuningas käskis oma rahvast, et nad põgeneksid laamanlaste eest, ja ta ise läks nende ees ning nad põgenesid kõnnumaale oma naiste ja oma lastega.
- 10 Ja sündis, et laamanlased ajasid neid taga ja jõudsid neile järele ning hakkasid neid tapma.
- 11 Nüüd, sündis, et kuningas käskis neid, et kõik mehed jätaksid oma naised ja oma lapsed maha ning põgeneksid laamanlaste eest.
- 12 Nüüd, seal oli palju mehi, kes ei tahtnud neid maha jätta, vaid eelistasid pigem jääda ja hukkuda koos nendega. Ja ülejäänud jätsid oma naised ja lapsed ning põgenesid.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

- 13 Ja sündis, et need, kes jäid oma naiste ja oma laste juurde, lasid oma kenadel tütaridel astuda ette ja paluda laamanlasi, et nad ei surmaks neid.
- 14 Ja sündis, et laamanlased halastasid nende peale, sest nad olid kütkestatud nende naiste ilust.
- 15 Seepärast laamanlased jätsid nad ellu ja võtsid nad vangi ning viisid nad tagasi Nefi maale ja andsid neile õiguse omada maad tingimusel, et nad annavad kuningas Noa laamanlaste kätte ja annavad neile oma vara, koguni poole kõigest, mis neil on, poole oma kullast ja hõbedast ning kõigist oma hinnalistest asjadest, ja nõnda tuleb neil maksta makse laamanlaste kuningale aastast aastasse.
- 16 Ja nüüd, üks kuninga poegadest oli nende seas, kes vangi võeti, kelle nimi oli Limhi.
- 17 Ja nüüd, Limhi soovis, et ta isa ei hukkuks; ometi ei olnud Limhile teadmata tema isa süüteod, kuna ta ise oli õiglane mees.
- 18 Ja sündis, et Giideon saatis salaja mehed kõnnumaale, et otsida kuningat ja neid, kes temaga koos olid. Ja sündis, et nad kohtasid rahvast kõnnumaal, kõiki peale kuninga ja tema preestrite.
- 19 Nüüd, nad olid töotanud oma südames, et nad pöörduvad tagasi Nefi maale, ja kui nende naised ja lapsed on tapetud ja ka need, kes olid jäänud koos nendega, et siis nad otsivad kättemaksu ja hukuvad samuti koos nendega.
- 20 Ja kuningas keelas neil tagasi minna, ja nad olid kuninga peale vihased ning panid ta kannatama koguni tulesurmani välja.
- 21 Ja nad olid valmis võtma ka preestrid ja surmama nad, kuid nad põgenesid nende eest.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

- 22 Ja sündis, et nad olid valmis Nefi maale tagasi pöörduma, ja nad kohtasid Giideoni mehi. Ja Giideoni mehed jutustasid neile kõigest, mis oli juhtunud nende naiste ja nende lastega; ja et laamanlased olid lubanud neil maa endale saada, makstes laamanlastele makse, poole kõigest, mis neil oli.
- 23 Ja rahvas jutustas Giideoni meestele, et nad olid tapnud kuninga ja ta preestrid olid põgenenud nende eest kaugemale kõnnumaale.
- 24 Ja sündis, et kui nad olid lõpetanud oma nõupidamise, pöördusid nad Nefi maale tagasi, rõõmustades, et nende naised ja nende lapsed polnud tapetud, ja nad jutustasid Giideonile, mida nad olid teinud kuningale.
- 25 Ja sündis, et laamanlaste kuningas andis neile vande, et tema rahvas ei surma neid.
- 26 Ja ka Limhi, kes oli kuninga poeg, kellele rahvas oli kuningriigi üle andnud, andis laamanlaste kuningale vande, et ta rahvas maksab temale maksu, kogu poole kõigest, mis neil on.
- 27 Ja sündis, et Limhi hakkas rajama kuningriiki ja kehtestama rahu oma rahva seas.
- 28 Ja laamanlaste kuningas pani vahid ümber maa, et ta võiks hoida Limhi rahvast maal kinni, et nad ei saaks lahkuda kõnnumaale, ja ta pidas oma vahte üleval sellest maksust, mida ta sai nefilastelt.
- 29 Ja nüüd, kuningas Limhil oli püsiv rahu tema kuningriigis kaks aastat, mil laamanlased neid ei tulitanud ega püüdnud neid hävitada.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Moosia 20

- 1 Nüüd, Semlonis oli koht, kuhu laamanlaste tütreid kogunesid laulma ja tantsima ja end lõbustama.
- 2 Ja sündis, et ühel päeval oli neid vähesel arvul laulma ja tantsima kogunenud.
- 3 Ja nüüd, kuningas Noa preestrid, häbenedes pöörduda tagasi Nefi linna, jah, ja samuti kartes, et inimesed võivad nad tappa; seepärast ei julgenud nad oma naiste ja oma laste juurde tagasi minna.
- 4 Ja jäädes kõnnumaale ja avastades laamanlaste tütreid, nad peitsid end ja jälgisid neid.
- 5 Ja kui ainult mõned nendest olid kogunenud tantsima, tulid nad oma peidupaikadest välja ning võtsid nad ja viisid nad kõnnumaale; jah, kakskümmend ja neli laamanlaste tütar viisid nad kõnnumaale.
- 6 Ja sündis, et kui laamanlased märkasid, et nende tütreid olid kadunud, said nad vihaseks Limhi rahva peale, sest nad arvasid, et Limhi rahvas oli seda teinud.
- 7 Seepärast nad saatsid oma sõjaväe välja; jah, nimelt kuningas ise läks oma rahva ees ja nad läksid Nefi maale, et hävitada Limhi rahvast.
- 8 Ja nüüd, Limhi oli neid tornist märganud: ta oli märganud nimelt kõiki nende sõjalisi ettevalmistusi; seepärast kogus ta oma rahva kokku ja aetas nad põldudele ja metsadesse neid varitsema.
- 9 Ja sündis, et kui laamanlased olid tulnud, hakkas Limhi rahvas oma ootepaikadest neile kallale tungima ja hakkas neid tapma.
- 10 Ja sündis, et see võitlus muutus ülimalt rängaks, sest nad võitlesid nagu lõvid oma saagi pärast.
- 11 Ja sündis, et Limhi rahvas hakkas laamanlasi enda ees ajama; ometi polnud neid pooltki nii palju kui laamanlasi. Aga nad võitlesid oma elu eest ja oma naiste eest ja oma laste eest; seepärast nad pingutasid ja võitlesid kui lohed.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

- 12 Ja sündis, et nad leidsid laamanlaste kuninga nende langenute hulgast; siiski ta ei olnud veel surnud, olles haavatud ning maha jäetud; nii kiire oli ta rahva põgenemine.
- 13 Ja nad võtsid ta ja sidusid ta haavad ja tõid ta Limhi ette ning ütlesid: Vaata, siin on laamanlaste kuningas; ta langes haavatuna nende surnute hulka ja nad on jätnud ta maha; ja vaata, me tõime ta sinu ette, ja nüüd, surmakem ta.
- 14 Ent Limhi ütles neile: Ärge tapke teda, vaid tooge ta lähemale, et ma võiksin teda näha! Ja nad tõid tema. Ja Limhi ütles talle: Mis põhjus oli teil tulla üles sõdima minu rahva vastu? Vaata, mu rahvas ei ole murdnud vannet, mis ma teile andsin; seepärast, miks pidite teie murdma vannet, mille te andsite minu rahvale?
- 15 Ja nüüd, kuningas ütles: Ma olen murdnud vannet, sest sinu rahvas viis ära minu rahva tütreid; seepärast, oma vihas lasin ma oma rahval tulla sõdima sinu rahva vastu.
- 16 Ja nüüd, Limhi ei olnud sellest asjast midagi kuulnud, seepärast ta ütles: Ma uurin seda oma rahva seas ja kes iganes on teinud seda, peab hukkuma. Seepärast ta lasi oma rahva hulgas järele uurida.
- 17 Nüüd, kui Gideon oli seda kuulnud, tema, olles kuninga väepealik, läks ette ja ütles kuningale: Ma palun sind, oota veidi ja ära uuri seda rahvast; ja ära pane seda tegu nende arvele.
- 18 Sest kas sa ei mäleta oma isa preestreid, keda see rahvas katsus hävitada? Ja kas nad ei ole mitte kõnnumaal? Kas mitte nemad ei ole need, kes on varastanud laamanlaste tütreid?
- 19 Ja nüüd, vaata, ja jutusta nendest asjadest kuningale, et ta võiks rääkida oma rahvale, nii et nad rahuksid meie suhtes; sest vaata, nad juba valmistuvad tulema meie vastu ja vaata, meid on ainult mõni.
- 20 Ja vaata, nad tulevad oma suure sõjaväega ja kui kuningas neid meie suhtes ei rahusta, siis me peame hukkuma.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

21 Sest kas ei ole mitte täide läinud Abinadi sõnad, mis ta meie vastu prohvetlikult kuulutas – ja kõike seda seepärast, et me ei tahtnud kuulda võtta Issanda sõnu ega pöörduda ära oma süütegudest?

22 Ja nüüd, rahustame kuningat ja me täidame oma vande, mis me oleme talle andnud; sest on parem, et me oleme orjuses, kui et me kaotame oma elu; seepärast, lõpetagem see suur verevalamine.

23 Ja nüüd, Limhi jutustas kuningale kõik asjad oma isast ja preestritest, kes olid põgenenud kõnnumaale, ja pani laamanlaste tütarde röövimise nende süüks.

24 Ja sündis, et kuningas rahunes tema rahva suhtes ja ta ütles neile: Lähme minu rahvale vastu ilma relvadeta ja ma vannun sulle vandega, et minu rahvas ei surma sinu rahvast.

25 Ja sündis, et nad järgnesid kuningale ja läksid ilma relvadeta kohtuma laamanlastega. Ja sündis, et nad kohtusid laamanlastega; ja laamanlaste kuningas kummardus maani nende ees ja palus Limhi rahva eest.

26 Ja kui laamanlased nägid Limhi rahvast, et nad olid ilma relvadeta, halastasid nad nende peale ja rahunesid nende suhtes ning pöördusid koos oma kuningaga rahu nende oma maale tagasi.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Moosia 21

- 1 Ja sündis, et Limhi ja tema rahvas pöördusid tagasi Nefi linna ja hakkasid taas maal rahus elama.
- 2 Ja sündis, et pärast mitmeid päevi hakkasid laamanlased taas nefilaste vastu viha ärgitama ja nad hakkasid ilmuma ümberringi maa piirile.
- 3 Nüüd, nad ei julgenud neid tappa vande pärast, mille nende kuningas oli andnud Limhile; aga nad löid neid põsele ja kasutasid oma võimu nende üle; ja hakkasid panema nende õlgadele raskeid koormaid ja ajama neid kui tummi eesleid –
- 4 jah, kõik see sündis, et Issanda sõna võiks täide minna.
- 5 Ja nüüd, nefilaste kannatused olid suured ja neil ei olnud mingit võimalust end nende käest vabastada, sest laamanlased olid nad ümber piiranud igast küljest.
- 6 Ja sündis, et rahvas hakkas nurisema kuningaga oma kannatuste üle ja nad soovisid minna nende vastu lahingusse. Ja nad vaevasid kuningat oma kaebustega üliväga, seepärast ta lubas neil teha nii, nagu nad soovisid.
- 7 Ja nad kogunesid taas kokku ja panid endale selga kaitserüü ning läksid laamanlaste vastu, et ajada nad oma maalt välja.
- 8 Ja sündis, et laamanlased said neist võitu ja ajasid nad tagasi ning surmasid neist paljud.
- 9 Ja nüüd, Limhi rahva seas oli suur lein ja kurtmine; lesk leinas oma abikaasat, poeg ja tütar leinasid oma isa ja vennad oma vendi.
- 10 Nüüd, maal oli väga palju leski ja nad kaeblesid vägevast päevast päeva, sest neid oli vallanud suur hirm laamanlaste ees.
- 11 Ja sündis, et nende pidev kaeblemine ärgitas ülejäänud Limhi rahva laamanlaste vastu vihale ja nad läksid taas võitlema; aga nad löödi taas tagasi, kannatades suuri kaotusi.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

- 12 Jah, nad läksid taas, nimelt kolmandat korda, ja kannatasid samal moel; ja need, kes ei langenud, pöördusid taas tagasi Nefi linna.
- 13 Ja nad alandasid end kuni põrmuni välja, alistudes orjaikketele, alistudes löökidele ja sinna-tänna ajamisele ning koormamisele vastavalt nende vaenlaste soovidele.
- 14 Ja nad alandasid end koguni alandlikkuse sügavustesse ning hüüdsid vägevalt Jumala poole; jah, koguni päev läbi hüüdsid nad oma Jumala poole, et ta päästaks nad nende kannatustest.
- 15 Ja nüüd, Issand oli aeglane kuulma nende hüüdu nende süütegude pärast; ometi kuulis Issand nende hüüde ja hakkas pehmemdama laamanlaste südant, nii et nad hakkasid kergendama nende koormaid; siiski ei pidanud Issand kohaseks vabastada neid orjusest.
- 16 Ja sündis, et tasapisi hakkas neid maal saatma edu ja nad hakkasid kasvatama rohkem teravilja ning pudulojuste ja veisekarju, nii et nad ei kannatanud nälga.
- 17 Nüüd, seal oli suur arv naisi, rohkem kui oli mehi; seepärast käskis kuningas Limhi, et iga mees peab andma toetust leskede ja nende laste ülalpidamiseks, et nad ei sureks nälga; ja seda nad tegid suure arvu langenute pärast.
- 18 Nüüd, Limhi rahvas hoidis kokku nii üksteise lähedusse kui võimalik ja kaitses oma teravilja ja karjasid.
- 19 Ja kuningas ise ei söandanud minna linnamüüride vahelt välja, ilma et ta oleks võtnud oma valvurid endaga kaasa, kartes, et ta võib ühel või teisel viisil langetada laamanlaste kätte.
- 20 Ja ta lasi oma rahval ümberringi maad valvata, et nad saaksid mingil moel kätte need preestrid, kes põgenesid kõnnumaale, kes olid röövinud laamanlaste tütreid ja kes olid lasknud nende peale tulla nii suurel hävitusel.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

- 21 Sest nad tahtsid nad kinni võtta, et neid karistada; sest nad olid tulnud ööpimeduses Nefi maale ja viinud ära nende teravilja ja palju nende hinnalisi asju; seepärast nad varitsesid neid.
- 22 Ja sündis, et laamanlaste ja Limhi rahva vahel ei olnud enam rahutusi kuni selle ajani välja, kui Ammon ja tema vennad maale tulid.
- 23 Ja kuna kuningas oli oma valvuritega linnaväervaist väljas, avastas ta Ammoni ja tema vennad; ja arvates, et nad on Noa preestrid, seepärast lasi ta nad kinni võtta ja siduda ning vanglasse heita. Ja kui nad oleksid olnud Noa preestrid, oleks ta lasknud nad surmata.
- 24 Aga kui ta avastas, et nad ei ole, vaid et nad on tema vennad ja on tulnud Sarahemla maalt, täitus ta ülimalt suure rõõmuga.
- 25 Nüüd, kuningas Limhi oli saatnud enne Ammoni tulekut väikese rühma mehi Sarahemla maad otsima; aga nad ei leidnud seda ja nad eksisid kõnnumaal.
- 26 Ometi nad leidsid maa, mis oli olnud asustatud; jah, maa, mis oli kaetud kuivade luudega; jah, maa, mis oli olnud asustatud ja mis oli olnud hävitatud ja nad, oletades, et see maa oli Sarahemla, pöördusid tagasi Nefi maale, saabudes maa piiridesse mitte väga palju päevi enne Ammoni tulekut.
- 27 Ja nad tõid endaga kaasa ülestähenduse; nimelt selle rahva ülestähenduse, kelle luud nad olid leidnud; ja see oli uurendatud metallplaatidele.
- 28 Ja nüüd, Limhi täitus taas rõõmuga, kui ta kuulis Ammoni suust, et kuningas Moosial on Jumala and, mille abil ta võib tõlkida selliseid uurendusi; jah, ja samuti Ammon rõõmustas.
- 29 Siiski, Ammon ja ta vennad olid kurvad, et nii palju nende vendi oli tapetud.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

- 30 Ja samuti, et kuningas Noa ja tema preestrid olid pannud inimesi tegema nii palju patte ja süütegusid Jumala vastu; ja nad samuti leinasid Abinadi surma pärast ja ka Alma lahkumise ning nende inimeste pärast, kes koos temaga läksid, kes olid moodustanud Jumala kiriku Jumala jõu ja väega ning usuga sõnadesse, mida Abinadi oli rääkinud.
- 31 Jah, nad leinasid nende lahkumise pärast, sest nad ei teadnud, kuhu nad olid põgenenud. Nüüd, nad oleksid rõõmuga nendega ühinenud, sest ka nemad ise olid sõlminud Jumalaga lepingu, et nad teenivad teda ja peavad kinni tema käskudest.
- 32 Ja nüüd, Ammoni tulekust peale oli ka kuningas Limhi Jumalaga lepingu sõlminud ja ka paljud tema rahva seast, et nad teenivad teda ja peavad kinni tema käskudest.
- 33 Ja sündis, et kuningas Limhi ja paljud tema rahva seast soovisid saada ristitud; aga kogu maal ei olnud kedagi, kellel oleks olnud Jumala volitus. Ja Ammon keeldus seda tegemast, pidades end väärituks teenijaks.
- 34 Seepärast nad ei moodustanud sel ajal endi seas kirikut, oodates Issanda Vaimu. Nüüd, nad soovisid saada Alma ja tema vendade sarnaseks, kes olid põgenenud kõnnumaale.
- 35 Nad soovisid saada ristitud tõenduseks ja tunnistuseks, et tahavad teenida Jumalat kogu südamest; ometi lükkasid nad selle aja edasi; ja aruanne nende ristimisest antakse hiljem.
- 36 Ja nüüd, Ammoni ja tema rahva ning kuningas Limhi ja tema rahva ainus mõte oli päästa end laamanlaste käest ja orjusest.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Moosia 22

- 1 Ja nüüd, sündis, et Ammon ja kuningas Limhi hakkasid rahvaga nõu pidama, kuidas end orjusest vabastada, ja nad lasid koguni rahval kokku tulla; ja nad tegid seda, et saada teada rahva arvamust selle asja kohta.
- 2 Ja sündis, et nad ei leidnud orjusest vabanemiseks mingit teist teed, kui et võtta oma naised ja lapsed ja oma pudulojuste ja veisekarjad ja oma telgid ning lahkuda kõnnumaale; sest laamanlased olid nii arvukad, et Limhi rahval oli võimatu nendega võidelda, mõteldes vabastada end orjusest mõõga abil.
- 3 Nüüd, sündis, et Giideon läks ja seisis kuninga ette ning ütles temale: Nüüd, oo kuningas, sa oled siiani palju kordi kuulda võtnud mu sõnu, kui me oleme võidelnud meie vendade laamanlastega.
- 4 Ja nüüd, oo kuningas, kui sa ei pea mind tulutuks teenijaks või kui sa oled siiani mingilgi määral mu sõnu kuulnud ja neist on sulle kasu olnud, koguni nõnda ma soovin, et sa kuulaksid mu sõnu selgi korral, ja ma olen sinu teenija ning vabastan selle rahva orjusest.
- 5 Ja kuningas andis talle loa rääkimiseks. Ja Giideon ütles temale:
- 6 Vaata seda tagumist läbikäiku läbi tagumise müüri linna tagaosas. Laamanlased ehk laamanlaste valvurid on ööpimeduses joobnud; seepärast saatkem sellele rahvale läkitus, et nad koguksid kokku oma pudulojuste ja veisekarjad, et need ööpimeduses kõnnumaale ajada.
- 7 Ja ma lähen vastavalt sinu käsule ja maksan viimase veiniandami laamanlastele ja nad joovad end purju; ja me läheme läbi salajase läbikäigu nende laagrist vasakul pool, kui nemad on joobnud ja magavad.
- 8 Nii me lahkume oma naiste ja oma lastega, oma pudulojuste- ja veisekarjadega kõnnumaale ja me rändame ümber Siilomi maa.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

9 Ja sündis, et kuningas võttis Giideoni sõnu kuulda.

10 Ja kuningas Limhi lasi oma rahval oma karjad kokku koguda; ja ta saatis laamanlastele veiniandami; ja samuti saatis ta neile veel veini kingiks; ja nad jõid piiramatult seda veini, mida kuningas Limhi oli neile saatnud.

11 Ja sündis, et kuningas Limhi rahvas lahkus ööpimeduses kõnnumaale koos oma pudulojuste ja veisekarjadega ja nad läksid kõnnumaal ümber Siilomi maa ning suundusid Sarahemla maa poole Ammoni ja tema vendade juhtimisel.

12 Ja nad olid võtnud kõnnumaale kaasa kõik oma kulla ja hõbeda ja oma hinnalised asjad, mida nad võisid kanda, ja ka nende toiduvarud ning nad jätkasid oma teekonda.

13 Ja pärast mitmeid päevi kõnnumaal jõudsid nad Sarahemla maale ja ühinesid Moosia rahvaga ning said tema alamateks.

14 Ja sündis, et Moosia võttis nad rõõmuga vastu, ja ta samuti võttis vastu nende ülestähendused ja ka ülestähendused, mis Limhi rahvas oli leidnud.

15 Ja nüüd, sündis, et kui laamanlased avastasid, et Limhi rahvas oli ööpimeduses maalt lahkunud, saatsid nad sõjaväe kõnnumaale neid taga ajama.

16 Ja kui nad olid neid taga ajanud kaks päeva, ei suutnud nad enam nende jälgi ajada; seepärast olid nad kõnnumaal ära eksinud.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Aruanne Almast ja Issanda rahvast, kelle kuningas Noa rahvas kõnnumaale ajas.

Moosia 23

- 1 Nüüd, kuna Issand oli Almat hoiatanud, et kuningas Noa sõjaväed on tulemas neid ründama, ja olles teatanud sellest oma rahvale, seepärast nad kogusid kokku oma karjad ja võtsid oma teravilja ning lahkusid kõnnumaale kuningas Noa vägede eest.
- 2 Ja Issand tugevdas neid, nõnda et kuningas Noa rahvas ei jõudnud neile järele, et neid hävitada.
- 3 Ja nad põgenesid kaheksa päeva teekonna kaugusele kõnnumaale.
- 4 Ja nad jõudsid maale, jah, nimelt väga kaunile ja meeldivale maale, puhta vee maale.
- 5 Ja nad püstitasid oma telgid ja hakkasid maad viljelema ning hakkasid ehitama maju, jah, nad olid töökad ja nägid usinasti vaeva.
- 6 Ja rahvas soovis, et Alma oleks nende kuningas, kuna tema rahvas armastas teda.
- 7 Ent tema ütles nendele: Vaata, ei ole otstarbekas, et meil on kuningas, sest nõnda ütleb Issand: Te ei tohi pidada ühte inimest teisest ülemaks; ehk üks inimene ei tohi mõelda, et ta on teisest üle; seepärast ma ütlen teile, et ei ole otstarbekas, et teil oleks kuningas.
- 8 Ometi, kui oleks võimalik, et teil oleks alati kuningaks õigemeelne mees, oleks kuninga olemasolek teile hea.
- 9 Aga pidage meeles kuningas Noa ja tema preestrite süütegusid; ja mina ise langesin lõksu ja tegin palju asju, mis on jäledad Issanda silmis, mis pani mind tõsiselt meelt parandama.
- 10 Ometi, pärast rohkeid kannatusi, kuulis Issand mu hüüdu ja vastas mu palvetele ja on teinud minust tööriista enda käes, et tuua nii paljud teist tema tõe tundmisele.
- 11 Ometi ei hoople ma selle üle, sest ma ei ole vääriline enda üle hoopema.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

- 12 Ja nüüd, ma ütlen teile, kuningas Noa on teid rõhunud ja te olete olnud orjuses tema ja ta preestrite käes ja nad on juhatanud teid süütegudesse; seepärast te olite seotud süütegude ahelatega.
- 13 Ja nüüd, kuna te olete neist ahelaist vabastatud Jumala väel, jah, nimelt kuningas Noa ja tema rahva käest ja samuti süütegude ahelaist, just samuti ma soovin, et te jääksite kindlaks sellele vabadusele, millega teid on vabaks tehtud, ja et te ei usaldaks ühtegi inimest olema enda üle kuningaks.
- 14 Ja samuti ärge usaldage kedagi oma õpetajaks või jumalasulaseks muidu kui juhul, kui ta on Jumala mees, kes kõnnib tema teedel ja peab kinni tema käskudest.
- 15 Nõnda õpetas Alma oma rahvale, et iga inimene peab armastama oma ligimest nagu iseennast, et nende seas ei oleks tülisid.
- 16 Ja nüüd, Alma oli nende ülempreester, kuna ta oli nende kiriku asutaja.
- 17 Ja sündis, et keegi ei saanud volitust jutlustada või õpetada muidu kui Jumalalt tema kaudu. Seepärast ta pühitses kõik nende preestrid ja kõik nende õpetajad; ja kedagi ei pühitsetud, ilma et nad oleksid õiglasel mehed.
- 18 Seepärast nad vaatasid oma rahva järele ja kosutasid neid sellega, mis õigemeelsusele kohane.
- 19 Ja sündis, et neid hakkas maal saatma ülim edu ja nad nimetasid selle maa Heelamiks.
- 20 Ja sündis, et Heelami maal nad paljunesid ja neid saatis ülim edu ja nad ehitasid linna, mille nad nimeatasid Heelami linnaks.
- 21 Ometi peab Issand vajalikuks oma rahvast talitsema; jah, ta paneb proovile nende kannatlikkuse ja nende usu.
- 22 Ometi – kes iganes paneb oma lootuse temale, see saab viimsel päeval üles tõstetud. Jah, ja nõnda oli see ka selle rahvaga.
- 23 Sest vaata, ma näitan teile, et nad viidi orjusesse ja mitte keegi teine ei saanud neid vabastada kui Issand, nende Jumal, jah, nimelt Aabrahami ja Iisaki ja Jaakobi Jumal.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 Ja sündis, et ta vabastas nad ja ta näitas neile oma võimsat väge ja suur oli nende rõõm.

25 Sest vaata, sündis, et ajal, mil nad olid Heelami maal, jah, Heelami linnas, mil nad selle ümber põldu harisid, vaata, laamanlaste sõjavägi oli ületanud maa piiri.

26 Nüüd, sündis, et Alma vennad põgenesid oma põldudelt ja kogunesid kokku Heelami linna ning olid väga kohkunud laamanlaste ilmumisest.

27 Aga Alma astus ette ja seisis nende keskele ja õhutas neid, et nad ei kardaks, vaid peaksid meeles Issandat, oma Jumalat, ja tema vabastab nad.

28 Seepärast nad vaigistasid oma hirmu ja hakkasid hüüdma Issanda poole, et ta pehmendaks laamanlaste südant, et nad heidaksid armu neile ja nende naistele ja nende lastele.

29 Ja sündis, et Issand pehendas laamanlaste südant. Ja Alma ja tema vennad läksid ette ja andsid end nende kätte; ja laamanlased võtsid Heelami maa oma valdusesse.

30 Nüüd, laamanlaste sõjavägi, kes oli järgnenud kuningas Limhi rahvale, oli ekselnud kõnnumaal mitu päeva.

31 Ja vaata, nad olid leidnud need kuningas Noa preestrid kohas, mida nad kutsusid Amuloniks; ja need olid võtnud Amuloni maa oma valdusesse ning olid hakanud maad viljelema.

32 Nüüd, nende preestrite juhi nimi oli Amulon.

33 Ja sündis, et Amulon palus laamanlasi ja ta saatis nende naised, kes olid laamanlaste tütreid, et paluda oma vendi, et nad ei hävitaks nende mehi.

34 Ja laamanlased halastasid Amuloni ja tema vendade peale ja ei hävitanud neid nende naiste pärast.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

- 35 Ja Amulon ja tema vennad liitusid laamanlastega ja nad rändasid kõnnumaal, otsides Nephi maad, kui nad leidsid Heelami maa, mis oli Alma ja tema vendade valduses.
- 36 Ja sündis, et laamanlased lubasid Almale ja tema vendadele, et nad kingivad neile nende elu ja nende vabaduse, kui nad näitavad neile teed, mis viib Nephi maale.
- 37 Ent kui Alma oli näidanud nendele teed, mis viis Nephi maale, ei tahtnud laamanlased oma lubadusest kinni pidada, vaid panid vahid ümber Heelami maa pidama vahti Alma ja tema vendade üle.
- 38 Ja ülejäänud neist läksid Nephi maale ja mõned nendest pöördusid tagasi Heelami maale ja töid samuti endaga kaasa valvurite naised ja lapsed, kes olid maale maha jäetud.
- 39 Ja laamanlaste kuningas oli lubanud Amulonil olla kuningas ja valitseja oma rahva üle, kes oli Heelami maal; ometi ei olnud tal võimu teha midagi, mis võiks olla laamanlaste kuninga tahtmise vastu.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Moosia 24

- 1 Ja sündis, et Amulon võitis laamanlaste kuninga silmis poolehoidu; seepärast, laamanlaste kuningas lubas temale ja tema vendadele, et nad määratakse tema rahvale õpetajateks, jah, nimelt rahvale, kes olid Semloni maal ja Siilomi maal ja Amuloni maal.
- 2 Sest laamanlased olid võtnud oma valdusesse kõik need maad; seepärast, laamanlaste kuningas oli määranud kuningad kõikidele nendele maadele.
- 3 Ja nüüd, laamanlaste kuninga nimi oli Laaman, olles saanud oma nime oma isa nime järgi; ja seepärast kutsuti teda kuningas Laamaniks. Ja ta oli rohekearvulise rahva kuningas.
- 4 Ja ta määras Amuloni vendade seast õpetajad igale maale, mis oli tema rahva valduses; ja nõnda hakati nefi keelt õpetama kogu laamanlaste rahva hulgas.
- 5 Ja nad olid üksteisesse sõbralikult suhtuv rahvas; ometi ei tundnud nad Jumalat, ka ei õpetanud Amuloni vennad neile midagi Issandast, nende Jumalast ega Moosese seadusest ega õpetanud nad neile Abinadi sõnu.
- 6 Aga nad õpetasid neile, et nad peavad kirjutama oma ülestähendust ja et nad võiksid üksteisele kirjutada.
- 7 Ja nõnda hakkasid laamanlased rikkust juurde saama; ja nad hakkasid üksteisega kaupu vahetama ja kasvasid suureks ja muutusid kavalaks ja targaks rahvaks, mis puutub maailma tarkusesse; jah, väga kavalaks rahvaks, kes tundis heameelt kõikisugu pahelisusest ja rüüstamisest muidu kui nende oma vendade seas.
- 8 Ja nüüd, sündis, et Amulon hakkas kasutama oma võimu Alma ja tema vendade üle ja hakkas teda taga kiusama ja lasi oma lastel nende lapsi taga kiusata.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

- 9 Sest Amulon tundis Almat, et ta oli olnud üks kuninga preestritest ja et see oli tema, kes uskus Abinadi sõnu ja oli kuninga juurest minema aetud ja seepärast oli ta tema peale vihane; sest ta oli kuningas Laamani alam, siiski kasutas ta võimu nende üle ja koormas neid töödega ning pani sundijad nende üle.
- 10 Ja sündis, et nende kannatused olid nii suured, et nad hakkasid hüüdma vägevalt Jumala poole.
- 11 Ja Amulon käskis neil lõpetada oma hüüded ja ta pani vahid neid valvama, et kes iganes leitakse hüüdmast Jumala poole, see surmatakse.
- 12 Ja Alma ja tema rahvas ei tõstnud oma häält Issanda, oma Jumala poole, vaid valasid välja oma südamed temale; ja tema teadis nende südamete mõtteid.
- 13 Ja sündis, et nende kannatustes tuli neile Issanda hääl, öeldes: Tõstke pea püsti ja olge täis tröösti, sest ma tean seda lepingut, mille te olete minuga teinud; ja ma teen oma rahvaga lepingu ja vabastan nad orjusest.
- 14 Ja ma kergendan samuti koormaid, mis on asetatud teie õlgadele, kuni selleni välja, et te ei tunne neid oma seljal, nimelt nii kaua, kui te olete orjuses; ja seda ma teen, et te võiksite seista edaspidi kui minu tunnistajad; ja et te võiksite kindlalt teada, et mina, Issand Jumal, toetan oma rahvast nende kannatustes.
- 15 Ja nüüd, sündis, et koormad, mis olid asetatud Alma ja tema vendade peale, tehti kergeks; jah, Issand andis neile jõudu, nii et nad jaksasid vaevata kanda oma koormaid ja nad alistusid kõiges rõõmsameelselt ja kannatlikkusega Issanda tahtele.
- 16 Ja sündis, et nii suur oli nende usk ja nende kannatlikkus, et Issanda hääl tuli neile taas, öeldes: Olge täis tröösti, sest homme ma vabastan teid orjusest!
- 17 Ja ta ütles Almale: Sa mine selle rahva ees ja ma tulen sinuga ja vabastan selle rahva orjusest!

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put taskmasters over them.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

- 18 Nüüd, sündis, et Alma ja tema rahvas kogusid öö jooksul kokku oma karjad ja samuti oma teravilja; jah, nad kogusid oma karju kokku koguni terve öö.
- 19 Ja hommikul lasi Issand sügava une tulla laamanlaste peale, jah, kõik nende sundijad olid sügavas unes.
- 20 Ja Alma ja tema rahvas lahkusid kõnnumaale ja kui nad olid päev läbi rännanud, püstitasid nad oma telgid orgu ja nad panid orule nimeks Alma, kuna tema juhtis neid teel kõnnumaal.
- 21 Jah, ja Alma orus valasid nad välja oma tänu Jumalale, kuna ta oli olnud nende vastu halastav ja oli kergendanud nende koormaid ja oli vabastanud nad orjusest; sest nad olid orjuses ja keegi ei saanud neid vabastada muidu kui Issand, nende Jumal.
- 22 Ja nad tänasid Jumalat, jah, kõik nende mehed ja kõik nende naised ja kõik nende lapsed, kes oskasid rääkida, tõstsid oma hääled oma Jumala ülistamises.
- 23 Ja nüüd, Issand ütles Almale: Kiirusta ja vii ennast ja see rahvas sellelt maalt välja, sest laamanlased on ärganud ja järgnevad sulle; seepärast lahku sellelt maalt ja ma peatan laamanlased selles orus, nii et nad ei pääse siit kaugemale seda rahvast taga ajades.
- 24 Ja sündis, et nad lahkusid orust ja läksid oma teekonnale kõnnumaale.
- 25 Ja pärast seda, kui nad olid olnud kõnnumaal kaksteist päeva, saabusid nad Sarahemla maale; ja kuningas Moosia võttis nad samuti rõömuga vastu.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Moosia 25

- 1 Ja nüüd, kuningas Moosia lasi kõik inimesed kokku koguda.
- 2 Nüüd, seal ei olnud nii palju Nefi lapsi ehk nii palju neid, kes olid Nefi järglased, kui oli Sarahemla rahvast, kes olid Muleki järglased ja need, kes tulid koos temaga kõnnumaale.
- 3 Ja seal ei olnud nii palju Nefi rahvast ja Sarahemla rahvast, kui oli laamanlasi; jah, nad ei olnud pooltki nii arvukad.
- 4 Ja nüüd, kogu Nefi rahvas oli kokku tulnud ja samuti ka kogu Sarahemla rahvas, ja nad olid kogunenud kahte rühma.
- 5 Ja sündis, et Moosia luges ja lasi lugeda Seenifi ülestähendusi oma rahvale; jah, ta luges Seenifi rahva ülestähendusi ajast, mil nad lahkusid Sarahemla maalt, kuni nad taas tagasi pöördusid.
- 6 Ja ta luges samuti aruannet Almast ja tema vendadest ja kõikidest nende kannatustest alates ajast, mil nad lahkusid Sarahemla maalt, kuni ajani, mil nad taas tagasi pöördusid.
- 7 Ja nüüd, kui Moosia oli lõpetanud ülestähenduste lugemise, haaras tema rahvast, kes oli maal, imestus ja hämmastus.
- 8 Sest nad ei teadnud, mida mõelda, sest kui nad nägid neid, kes olid orjusest vabastatud, täitusid nad ülimalt suure rõõmuga.
- 9 Ja taas, kui nad mõtlesid oma vendade peale, kelle laamanlased olid tapnud, täitusid nad kurbusega ja koguni valasid palju kurbusepisaraid.
- 10 Ja taas, kui nad mõtlesid Jumala otsesele headusele ja tema väele Alma ja tema vendade vabastamisel laamanlaste käest ja orjusest, tõstsid nad oma hääled ja tänasid Jumalat.
- 11 Ja taas, kui nad mõtlesid laamanlaste peale, kes olid nende vennad, nende patusele ja rüvedale olukorrale, täitusid nad valu ja ahastusega nende hinge-de heaolu pärast.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

- 12 Ja sündis, et need, kes olid Amuloni ja tema vendade lapsed, kes olid võtnud endale naiseks laamanlaste tütreid, ei olnud rahul oma isade käitumisega ja nad ei tahtnud enam, et neid kutsutakse nende isade nime järgi, seepärast nad võtsid endile Nefi nime, et neid kutsutaks Nefi lasteks ja arvataks nende hulka, keda kutsutakse nefilasteks.
- 13 Ja nüüd, kogu Sarahemla rahvas arvati nefilaste hulka ja seda sellepärast, et kuningriiki ei oldud kunagi antud kellelegi muule kui nendele, kes olid Nefi järglased.
- 14 Ja nüüd, sündis, et kui Moosia oli lõpetanud rahvale rääkimise ja lugemise, soovis ta, et ka Alma kõneleks rahvale.
- 15 Ja Alma kõneles neile, kui nad olid kogunenud suurtesse rühmadesse ja ta läks ühest rühmast teise, jutlustades rahvale meelearandust ja usku Issandasse.
- 16 Ja ta õhutas Limhi ja tema vendade rahvast, kõiki neid, keda oli vabastatud orjusest, et nad peaksid meeles, et see oli Issand, kes neid vabastas.
- 17 Ja sündis, et pärast seda, kui Alma oli õpetanud rahvale palju asju ja oli lõpetanud neile rääkimise, soovis kuningas Limhi, et ta võiks saada ristitud ja kogu tema rahvas soovis, et nad võiksid samuti saada ristitud.
- 18 Seepärast, Alma läks vette ja ristis neid; jah, ta ristis nad samal viisil nagu oma vendi Mormoni vetes; jah, ja kõik need, keda ta ristis, kuulusid Jumala kirikusse ning seda nende usu pärast Alma sõnadesse.
- 19 Ja sündis, et kuningas Moosia andis Almale loa, et ta võib rajada kirikuid üle kogu Sarahemla maa; ja ta andis talle väe pühitseda kõikidele kirikutele preestreid ja õpetajaid.
- 20 Nüüd, seda tehti seepärast, et oli nii palju inimesi, et üks õpetaja ei saanud neid kõiki juhtida ega saanud nad kõik kuulda Jumala sõna ühel koosviibimisel.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 Seepärast kogunesid nad eraldi rühmadesse, mida kutsuti kirikuteks; igal kirikul olid omad preestrid ja omad õpetajad ja iga preester jutlustas sõna vastavalt sellele, kuidas ta selle Alma suust sai.

22 Ja nõnda, kuigi seal oli palju kirikuid, olid nad kõik üks kirik, jah, nimelt Jumala kirik; sest kõikides kirikutes ei jutlustatud midagi muud kui meeleparandust ja usku Jumalasse.

23 Ja nüüd, Sarahemla maal oli seitse kirikut. Ja sündis, et kes iganes soovis võtta enda peale Kristuse ehk Jumala nime, nemad ühinesid Jumala kirikutega;

24 ja neid kutsuti Jumala rahvaks. Ja Issand valas oma Vaimu nende peale ning nad olid õnnistatud ja neid saatis maal edu.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Moosia 26

- 1 Nüüd, sündis, et pealekasvavas põlvkonnas olid paljud, kes ei mõistnud kuningas Benjamini sõnu, sest sel ajal, kui ta oma rahvale rääkis, olid nad väikesed lapsed; ja nad ei uskunud oma isade pärimustesse.
- 2 Nad ei uskunud, mis oli öeldud surnute ülestõusmise kohta ega uskunud nad ka Kristuse tulekusse.
- 3 Ja nüüd, nende uskmatuse pärast nad ei võinud mõista Jumala sõna ja nende südamed olid muutunud kõvaks.
- 4 Ja nad ei tahtnud saada ristitud ega liituda kirikuga. Ja nad olid usu poolest erinev rahvas ja jäid nii alatiseks, nimelt oma lihalikku ja patusesse olukorda, sest nad ei tahtnud hüüda Issanda, oma Jumala poole.
- 5 Ja nüüd, Moosia valitsemise ajal nad ei olnud pooltki nii arvukad, kui Jumala rahvas, aga vendade vaheliste lahkhelide pärast nende arv suurenes.
- 6 Sest sündis, et nad petsid paljusid, kes olid kirikust, oma meelitavate sõnadega ja panid neid tegema palju pattu; seepärast oli otstarbekas, et kirik neid kirikusolijaid, kes patustasid, manitseks.
- 7 Ja sündis, et õpetajad viisid nad preestrite ette ja andsid nad üle preestritele; ja preestrid viisid nad Alma ette, kes oli ülempreester.
- 8 Nüüd, kuningas Moosia oli andnud Almale volituse kiriku üle.
- 9 Ja sündis, et Alma ei teadnud nende kohta; kuid nende vastu oli palju tunnistajaid; jah, inimesed seisid ja tunnistasid väga palju nende süütegude kohta.
- 10 Nüüd, midagi sellist polnud kirikus varem juhtunud; seepärast oli Alma oma hinges rahutu ja ta lasi nad viia kuninga ette.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 Ja ta ütles kuningale: Vaata, me oleme toonud sinu ette palju neid, keda nende vennad süüdistavad; jah, ja neid on tabatud kõiksugu süütegudelt. Ja nad ei paranda meelt oma süütegudest; seepärast me oleme toonud nad sinu ette, et sina mõistaksid nende üle kohut vastavalt nende kuritegudele.

12 Aga kuningas Moosia ütles Almale: Vaata, mina ei mõista nende üle kohut; seepärast ma annan nad sinu kätte kohtumõistmiseks.

13 Ja nüüd, Alma vaim oli taas rahutu ja ta läks ja küsis Issandalt, mida ta peaks tegema selle asjaga, sest ta kartis, et ta toimib valesti Jumala silmis.

14 Ja sündis, et kui ta oli Jumalale kogu oma hinge välja valanud, tuli temale Issanda hääl, öeldes:

15 Õnnistatud oled sina, Alma, ja õnnistatud on need, kes ristiti Mormoni vetes. Sina oled õnnistatud oma ülimalt suure usu pärast juba üksnes minu teenija Abinadi sõnadesse.

16 Ja õnnistatud on nemad, kuna neil on ülimalt suur usk juba üksnes nendesse sõnadesse, mis sina oled neile rääkinud.

17 Ja õnnistatud oled sina, kuna sa oled rajanud selle rahva sekka kiriku, ja neid kinnitatakse ja nad saavad olema minu rahvas.

18 Jah, õnnistatud on see rahvas, kes on valmis kandma minu nime; sest minu nime järgi neid kutsutakse ja nad on minu.

19 Ja kuna sa oled küsinud minult üleastujate kohta, oled sa õnnistatud.

20 Sa oled minu teenija ja ma teen sinuga lepingu, et sa saad igavese elu; ja sa teeni mind ja mine edasi minu nimel ja kogu kokku minu lambad.

21 Ja see, kes tahab kuulda minu häält, on minu lammas ja tema võtke kirikusse vastu ja ka mina võtan tema vastu.

22 Sest vaata, see on minu kirik; kes iganes on ristitud, saab ristitud meelesparanduseks. Ja keda te iganes vastu võtate, usub minu nimesse ja temale andetan ma vabalt.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Sest see olen mina, kes võtab enda peale maailma patud; sest see olen mina, kes on loonud inimesed; ja see olen mina, kes annab sellele, kes usub kuni lõpuni, koha oma paremal käel.

24 Sest vaata, minu nime järgi neid kutsutakse ja kui nad tunnevad mind, siis astuvad nad ette ja neil on igaveseks koht minu paremal käel.

25 Ja sünnib, et kui kõlab teine pasun, siis astuvad ette need, kes mind mitte kunagi ei tundnud, ja seisavad minu ette.

26 Ja siis nad saavad teada, et mina olen Issand, nende Jumal, et mina olen nende Lunastaja, ent nad ei tahtnud saada lunastatud.

27 Ja siis ma tunnistan neile, et ma ei ole kunagi neid tundnud; ja nad lahkuvad igavikulisse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele.

28 Seepärast ma ütlen sulle, et sedasama, kes ei taha minu häält kuulda, ära võta vastu minu kirikusse, sest teda ei võta mina vastu viimsel päeval.

29 Seepärast ma ütlen sulle: Mine; ja kes iganes paneb minu vastu toime üleastumise, tema üle mõista kohut vastavalt pattudele, mis ta on teinud; ja kui ta tunnustab üles oma patud sinu ja minu ees ning parandab meelt siira südamega, sellele sa andesta ja mina andestan talle samuti.

30 Jah, ja nii sageli, kui minu rahvas meelt parandab, andestan ma neile nende eksimused minu vastu.

31 Ja ka teie andestage oma eksimused üksteisele, sest tõesti, ma ütlen sulle: See, kes ei andesta oma ligimese eksimusi, kui ta ütleb, et ta meelt parandab, seesama on toonud ennast süüdimõistmise alla.

32 Nüüd, ma ütlen sulle: Mine, ja kes iganes ei paranda meelt oma pattudest, seda ei saa minu rahva hulka arvata, ja nüüdsest peale peetagu sellest kinni.

33 Ja sündis, et kui Alma oli kuulnud neid sõnu, kirjutas ta need üles, et tal oleksid need ja et ta võiks kiriku rahva üle kohut mõista vastavalt Jumala käskudele.

34 Ja sündis, et Alma läks ja mõistis kohut nende üle, keda oli tabatud süütegudelt, vastavalt Issanda sõnale.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

- 35 Ja kes iganes parandasid meelt oma pattudest ja neid tunnistasid, need ta luges kiriku rahva hulka.
- 36 Ja need, kes ei tahtnud tunnistada oma patte ega parandada meelt oma süütegudest, neid ei arvatud kiriku rahva hulka, vaid nende nimed kustutati.
- 37 Ja sündis, et Alma korrastas kõik kiriku asjad ja neil oli taas rahu ning neid saatis ülim edu kiriku asjades; ja nad kõndisid Jumala ees ettevaatlikult, paljusid vastu võttes ja paljusid ristides.
- 38 Ja nüüd, kõike seda tegid Alma ja tema kaastöölised, kes olid kiriku üle, kõndides täie usinusega, õpetades kõiges Jumala sõna, kannatades kõiksugu kannatusi, olles kõikide nende tagakiusamise all, kes ei kuulunud Jumala kirikusse.
- 39 Ja nad manitsesid oma vendi; ja ka neid manitseti, igapäev Jumala sõnaga tema pattude ehk nende pattude järgi, mis ta oli teinud, olles saanud Jumalalt käsu lakkamatult palvetada ja tänada kõige eest.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Moosia 27

- 1 Ja nüüd, sündis, et tagakiusamised, mida uskmatud panid toime kiriku vastu, muutusid nii suureks, et kirik hakkas nurisema ja kaebama oma juhtidele selle üle; ja nad kaebasid Almale. Ja Alma esitas selle küsimuse nende kuningale Moosiale. Ja Moosia pidas nõu oma preestritega.
- 2 Ja sündis, et kuningas Moosia saatis läkituse üle kogu ümbruskondse maa, et ükski uskmatu ei tohi taga kiusata neid, kes kuuluvad Jumala kirikusse.
- 3 Ja oli range käsk kõigis kirikutes, et nende hulgas ei tohi olla mingit tagakiusamist, vaid et nende vahel peab olema võrdsus;
- 4 et nad ei laseks mingil uhkusel ega upsakusel rikuda oma rahu; et iga inimene austaks oma ligimest nagu iseennast, tehes enda ülalpidamiseks tööd oma enda kätega.
- 5 Jah, ja kõik nende preestrid ja õpetajad pidid nägema vaeva enda ülalpidamiseks omaenda kätega kõigil muudel juhtudel kui haiguse või suure puuduse puhul; ja neid asju tehes oli neil külluses Jumala armu.
- 6 Ja maal algas taas suur rahu ja rahvas muutus väga arvukaks ja hakkas maa pinnal laiali hajuma; jah, põhja ja lõunasse, itta ja läände, ehitades suuri linnu ja külasid igasse ilmakaarde.
- 7 Ja Issand toetas neid ja lasi edul neid saata ning nendest sai suur ja jõukas rahvas.
- 8 Nüüd, Moosia pojad arvati uskmatute hulka ja samuti oli nende hulka arvatud üks Alma poegadest, keda kutsuti Almaks tema isa järgi; ometi sai temast väga paheline ja ebajumalat kummardav mees. Ja ta oli paljude sõnadega mees ja ta rääkis rahvale palju meelitusi; seepärast juhtis ta paljusid rahva seast tema järgi süütegusid toime panema.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

- 9 Ja ta sai suureks takistuseks Jumala kiriku edule; varastades inimeste südameid, põhjustades suuri lahkhelisid rahva hulgas, andes Jumala vaenlasele võimaluse kasutada oma võimu nende üle.
- 10 Ja nüüd, sündis, et kui ta käis ringi, et hävitada Jumala kirikut – sest ta käis salaja ringi koos Moosia poegade, püüdes hävitada kirikut ja juhtida Issanda rahvast eksiteele, mis on vastuolus Jumala või koguni kuninga käskudega –
- 11 ja nagu ma ütlesin teile, kui nad Jumala vastu mäsates ringi käisid, vaata, nende ilmus Issanda ingel; ja ta tuli alla nagu pilve sees ja ta rääkis otsekui kõuemürina häälega, mis pani maa, millel nad seisid, värisema.
- 12 Ja nii suur oli nende hämmastus, et nad langesid maha ega mõistnud sõnu, mida ta neile rääkis.
- 13 Ometi ta hüüdis uuesti, öeldes: Alma, tõuse üles ja astu ette, sest miks sa kiusad taga Jumala kirikut? Sest Issand on öelnud: See on minu kirik ja mina ragan sellele; ja seda ei kukuta miski muu kui minu rahva üleastumised.
- 14 Ja ingel ütles taas: Vaata, Issand on kuulnud oma rahva palveid ja ka oma teenija Alma palveid, kes on sinu isa; sest ta on palunud sinu pärast suure usuga, et sind toodaks tõe tundmisele; seepärast, sel põhjusel olen ma tulnud, et veenda sind Jumala väes ja võimus, et tema teenijate palvetele vastataks vastavalt nende usule.
- 15 Ja nüüd, vaata, kas sa saad vaielda Jumala väe vastu? Sest vaata, kas mu hää ei pane mitte maad värisema? Ja kas sa mitte ei näe mind enda ees? Ja Jumal on mind saatnud.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

- 16 Nüüd, ma ütlen sinule: Mine ja pea meeles oma isade vangistust Heelami maal ja Nefi maal; ja pea meeles, kui suuri asju ta on nendele teinud, sest nad olid orjuses ja ta on nad vabastanud. Ja nüüd, ma ütlen sinule, Alma: Mine oma teed ja ära püüa enam kirikut hävitada, et nende palved saaks vastatud ja seda koguni siis, kui sa ise soovid saada kõrvale heidetud.
- 17 Ja nüüd, sündis, et need olid viimased sõnad, mida ingel rääkis Almale, ja ta lahkus.
- 18 Ja nüüd, Alma ning need, kes olid temaga, langevad taas maha, sest suur oli nende hämmastus; sest oma silmaga olid nad näinud Issanda inglit ja ta hääli oli kui kõuemürin, mis raputas maad, ja nad teadsid, et ei olnud midagi muud kui Jumala vägi, mis võis raputada maad ja panna selle värisema nii, nagu käriseks see lõhki.
- 19 Ja nüüd, Alma hämmastus oli nii suur, et ta jäi tummaks, nii et ta ei saanud oma suud avada; jah, ja ta jäi nõrgaks kuni selleni välja, et ta ei saanud liigutada oma käsi; seepärast need, kes temaga olid, võtsid ta ja kandsid teda abituna, kuni ta koguni asetati oma isa ette.
- 20 Ja nad jutustasid tema isale kõigest, mis oli nendega juhtunud, ja ta isa rõõmustas, sest ta teadis, et see oli Jumala vägi.
- 21 Ja ta lasi rahvahulgal kokku koguneda, et nad võiksid tunnistada, mis Issand oli teinud tema pojale ja ka nendele, kes olid koos temaga.
- 22 Ja ta lasi preestritel koguneda kokku ja nad hakkasid paastuma ja palvetama Issanda, oma Jumala poole, et ta avaks Alma suu, et ta võiks rääkida ja et ka tema jäsemed võiksid tagasi saada oma jõu – et rahva silmad avaneksid, et näha ja tunda Jumala headust ja hiilgust.
- 23 Ja sündis, et kui nad olid paastunud ja palvetanud kaks päeva ja kaks ööd, said Alma jäsemed tagasi oma jõu ja ta tõusis üles ja hakkas neile rääkima, käskides neid olla täis trööst:

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

- 24 Sest, ütles ta, ma olen parandanud meelt oma pattudest ja Issand on mind lunastanud; vaata, ma olen sündinud Vaimust.
- 25 Ja Issand ütles minule: Ära imesta, et kogu inimkond, jah, mehed ja naised, kõik rahvused, hõimud, keeled ja rahvad peavad olema uuesti sündinud; jah, Jumalast sündinud, muudetud nende lihalikust ja langenud seisundist õigemeelsuse seisundisse, olles Jumala poolt lunastatud ja saades tema poegadeks ja tütardeks;
- 26 ja nõnda saavad neist uued olevused, ja kui nad seda ei tee, ei saa nad mingil juhul pärida Jumala kuningriiki.
- 27 Ma ütlen teile: Kui asi ei ole nii, heidetakse nad kõrvale; ja seda ma tean, sest mind peaaegu heideti kõrvale.
- 28 Ometi, pärast paljudest raskustest läbitungimist ja surmasuus meelt parandades on Issand arvanud heaks oma halastuses mind igavikulisest põlemisest välja tõmmata ja ma olen Jumalast sündinud.
- 29 Mu hing on lunastatud kibeduse sapist ja süütegude ahelaist. Ma olin kõige pimedamas sügavikus, kuid nüüd näen ma Jumala imepärast valgust. Mu hinge piinas igavene piin, aga mind tõmmati välja ja mu hing ei valuta enam.
- 30 Ma hülgasin oma Lunastaja ja salgasin selle, mida meie isad olid rääkinud; aga nüüd, et nad võiksid ette näha, et ta tuleb ja et ta peab meeles igat tema loodud olevust, teeb ta ennast ilmsiks kõikidele.
- 31 Jah, iga põlv nõtkub ja iga keel tunnistab tema ees. Jah, tõepoolest viimsel päeval, kui kõik inimesed seisavad tema ees, et ta nende üle kohut mõistaks; siis nad tunnistavad, et tema on Jumal; siis need, kes elavad maailmas ilma Jumalata, tunnustavad, et igavikulise karistuse kohtuotsus on nende suhtes õiglane; ja nad värisevad ja vabisevad ja kokkuvad tagasi tema kõikenägeva pilgu all.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 Ja nüüd, sündis, et sellest ajast peale hakkas Alma mööda kogu maad reisides rahvast õpetama, ja samuti need, kes olid koos Almaga siis, kui neile ilmus ingel, kuulutades kogu rahvale asjadest, mida nad olid kuulnud ja näinud ja jutlustades Jumala sõna paljudes kannatustes, olles suuresti uskmatute taga kiusata ja saades neist paljude hoopide osaliseks.

33 Aga kõigest sellest hoolimata olid nad suureks trööstiks kirikule, kinnitades nende usku ning õhutasid pikameelsuse ja suure vaevaga neid Jumala käskudest kinni pidama.

34 Ja neli nendest olid Moosia pojad; ja nende nimed olid Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni; need olid Moosia poegade nimed.

35 Ja nad rändasid läbi kogu Sarahemla maa ja kõike inimeste hulgas, kes olid kuningas Moosia valitsemise all, püüdes innukalt parandada kõike seda kahju, mis nad olid kirikule teinud, tunnistades üles kõik oma patud ja kuulutades kõike seda, mida nad olid näinud, ja selgitades prohvetlikke kuulutusi ja pühakirju kõikidele, kes soovisid neid kuulata.

36 Ja nõnda nad olid tööriistadeks Jumala käes, tuues paljusid tõe tundmisele, jah, teadmisele nende Lunastajast.

37 Ja kui õnnistatud nad on! Sest nad kuulutasid rahu, nad kuulutasid häid sõnumeid heast ja nad kuulutasid rahvale, et Issand valitseb.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Sarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Moosia 28

- 1 Nüüd, sündis, et pärast seda, kui Moosia pojad olid teinud kõike seda, võtsid nad väikese arvu inimesi endaga kaasa ja pöördusid tagasi oma isa, kuninga juurde ja soovisid, et ta annaks neile loa, et nad võiksid koos nendega, kelle nad olid välja valinud, minna Nefi maale, et nad võiksid jutlustada seda, mis nad olid kuulnud, ja et nad võiksid jagada oma vendadele laamanlastele Jumala sõna –
- 2 et ehk võivad nad tuua neid teadmisele Issandast, nende Jumalast, ja veenda neid nende isade süüs, ja et ehk nad võivad nad välja ravida nefilaste vihkamisest, et ka nemad võiksid rõõmustada Issanda, oma Jumala üle, et nad muutuksid üksteise vastu sõbralikeks, nii et ei oleks enam tülisid kogu maal, mille Issand, nende Jumal, on neile andnud.
- 3 Nüüd, nad soovisid, et päästet kuulutataks igale loodule, sest nad ei suutnud taluda, et ükski inimhing hukkuks; jah, tõepoolest pelk mõte, et ükski hing peaks taluma lõputut piina, pani nad värisema ja vabisema.
- 4 Ja nõnda mõjutas neid Issanda Vaim, sest nad olid patustajatest kõige põlastusväärsemad. Ja oma lõpmatus halastuses arvas Issand heaks neile armu heita; ometi kannatasid nad palju hingeahastust oma süütegude pärast, kannatades palju ja kartes, et nad heidetakse igaveseks kõrvale.
- 5 Ja sündis, et nad palusid oma isa mitmeid päevi, et nad võiksid minna Nefi maale.
- 6 Ja kuningas Moosia läks ja küsis Issandalt, kas ta peaks laskma oma poegadel minna laamanlaste hulka sõna jutlustama.
- 7 Ja Issand ütles Moosiale: Lase neil minna, sest paljud saavad uskuma nende sõnu ja nad saavad igavese elu; ja ma vabastan su pojad laamanlaste käest.
- 8 Ja sündis, et Moosia andis neile loa minna ja teha nende palve järgi.
- 9 Ja nad asusid oma teekonnale kõnnumaale, et minna laamanlaste sekka sõna jutlustama ja ma annan aruande nende tegevusest edaspidi.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

- 10 Nüüd, kuningas Moosial ei olnud kedagi, kellele kuningriik üle anda, sest mitte ükski tema poegadest ei tahtnud kuningriiki vastu võtta.
- 11 Seepärast võttis ta need ülestähendused, mis olid uurendatud vaskplaatidele ja ka Nefi plaatidele, ning kõik asjad, mida ta oli pidanud ja hoidnud vastavalt Jumala käskudele pärast seda, kui ta oli tõlkinud ja lasknud kirjutada üles need ülestähendused, mis olid kuldplaatidel, mis Limhi rahvas oli leidnud ja mis Limhi oli temale üle andnud.
- 12 Ja seda ta tegi oma rahva suure ärevuse pärast, sest nad soovisid nii väga teada saada nendest inimestest, kes olid hävitatud.
- 13 Ja nüüd, ta tõlkis need nende kahe kivi abil, mis olid kinnitatud kaareservadesse.
- 14 Nüüd, need asjad olid valmistatud algusest peale ja need anti edasi põlvest põlve keelte tõlkimise otsustarbel.
- 15 Ja Issanda käsi on neid pidanud ja hoidnud, et ta saaks igale olevusele, kes seda maad valdama saavad, ilmsiks teha oma rahva süüteod ja jäledused.
- 16 Ja kel iganes on need asjad, seda kutsutakse nägijaks, vana aja kombe kohaselt.
- 17 Nüüd, pärast seda, kui Moosia oli lõpetanud nende ülestähenduste tõlkimise, vaata, see andis aruande rahvast, kes oli hävitatud; ajast, mil nad hävitati, tagasi kuni suure torni ehitamiseni, ajani, mil Issand segas inimeste keele ja nad hajutati laiali kogu maa pinnal, jah, ja tööpoolest sellest ajast tagasi kuni Aadama loomiseni.
- 18 Nüüd, see aruanne põhjustas Moosia rahvale ülimat leina; jah, neid täitis nukrus; ometi andis see neile palju teadmisi, mille üle nad rõõmustasid.
- 19 Ja sellest aruandest kirjutatakse edaspidi; sest vaata, on otstarbekas, et kõik inimesed teaksid neid asju, millest selles aruandes kirjutatakse.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

20 Ja nüüd, nagu ma teile ütlesin, et pärast seda, kui kuningas Moosia oli teinud neid asju, võttis ta vaskplaadid ja kõik asjad, mida ta oli pidanud, ja andis need üle Almale, kes oli Alma poeg; jah, kõik ülestähendused ja ka tõlkijad, ning andis need üle temale ja käskis teda, et ta peaks ja hoiaks neid ja samuti peaks ülestähendust rahvast, andes need ühelt põlvelt teisele, just nagu neid oli antud sellest ajast saadik, kui Lehhi lahkus Jeruusalemmast.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Moosia 29

- 1 Nüüd, kui Moosia oli teinud seda, läkitas ta üle kogu maa kõikide inimeste sekka, soovides teada nende tahet, kes peaks olema nende kuningas.
- 2 Ja sündis, et rahva hääl tuli, öeldes: Me soovime, et sinu poeg Aaron oleks meie kuningas ja meie valitseja.
- 3 Nüüd, Aaron oli läinud üles Nefi maale, seepärast ei saanud kuningas temale kuningriiki üle anda; ka ei oleks Aaron endale kuningriiki võtnud; samuti ei olnud ükski Moosia poegadest nõus võtma endale kuningriiki.
- 4 Seepärast saatis kuningas Moosia taas rahvale; jah, ta saatis rahvale nimelt kirjaliku sõna. Ja need olid sõnad, mis olid kirjutatud, öeldes:
- 5 Vaadake, oo teie minu rahvas ehk minu vennad, sest nendeks ma teid pean, ma soovin, et te arutaksite asja, mida te olete kutsutud arutama – sest te soovite saada kuningat.
- 6 Nüüd, ma teatan teile, et see, kellele kuningriik õigustatult kuulub, on keeldunud ega võta kuningriiki vastu.
- 7 Ja nüüd, kui keegi teine määratakse tema asemele, vaata, ma kardan, et teie keskel tõusevad tülid. Ja kes teab, kas mitte mu poeg, kellele kuningriik kuulub, ei saa vihaseks ega tõmba endaga kaasa osa sellest rahvast, mis põhjustaks sõdasid ja tülisid teie keskel, mis annaks põhjust suureks verevalamiseks ja Issanda teede moonutamiseks, jah, ja hävitaks paljude inimeste hinged.
- 8 Nüüd, ma ütlen teile, olgem targad ja kaalutlegem neid asju, sest meil ei ole õigust hävitada minu poega; ka ei ole meil õigust hävitada kedagi teist, kui ta määratakse tema asemele.
- 9 Ja kui mu poeg pöörduks taas oma uhkuse ja tühiste asjade juurde, ta tühistaks, mis ta on öelnud, ja nõuaks oma õigust kuningriigile, mis paneks teda ja ka seda rahvast tegema palju pattu.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

- 10 Ja nüüd, olgem targad ja vaadakem tulevikku nendes asjades ja tehkem seda, mis kindlustab rahu sellele rahvale.
- 11 Seepärast ma olen oma ülejäänud päevad teie kuningas; ometi, määrakem kohtunikud mõistma kohut selle rahva üle vastavalt meie seadusele ja me korraldame ümber selle rahva asjad, sest me määrame targad mehed kohtunikeks, kes mõistavad kohut selle rahva üle vastavalt Jumala käskudele.
- 12 Nüüd, on parem, kui inimese üle mõistab kohut Jumal, mitte inimene, sest Jumala kohtumõistmised on alati õiglased, aga inimese kohtumõistmised ei ole alati õiglased.
- 13 Seepärast, kui oleks võimalik, et te saaksite kuningateks õiglased mehed, kes paneksid maksma Jumala seadused ja mõistaksid sellele rahvale kohut vastavalt tema käskudele; jah, kui teil oleksid kuningateks mehed, kes teeksid koguni nii, nagu tegi minu isa Benjamin sellele rahvale – ma ütlen teile, kui see oleks alati nii, siis oleks otstarbekas, et teil oleksid alati kuningad teie üle valitsemas.
- 14 Ja koguni mina ise olen teinud tööd kogu oma jõu ja võimetega, mis mul on, et õpetada teile Jumala käske ja kehtestada rahu kogu maal, et ei oleks sõdu ega tülisid ega varastamist ega röövimist ega mörvamist ega mingisuguseid süütegusid;
- 15 ja kes iganes on toime pannud süütegusid, teda ma olen karistanud vastavalt kuriteole, mis ta on teinud, seaduse järgi, mille andsid meile meie isad.
- 16 Nüüd, ma ütlen teile, et kuna kõik inimesed ei ole õiglased, siis ei ole otstarbekas, et teil oleks kuningas või kuningad teie üle valitsemas.
- 17 Sest vaata, kui palju süütegusid võib üks paheline kuningas põhjustada, jah, ja kui suurt hävitust!
- 18 Jah, pidage meeles kuningas Noad, tema pahelisust ja tema jäledusi ja samuti tema rahva pahelisust ja jäledusi. Vaata, milline suur hävitus tuli nende peale; ja oma süütegude pärast viidi nad ka orjusesse.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

- 19 Ja kui ei oleks olnud nende kõiketeadva Looja vahelelastumist ja seda nende siira meeleparanduse pärast, oleksid nad jäänud vältimatult siiani orjusesse.
- 20 Aga vaata, ta vabastas nad, sest et nad alandasid end tema ees; ja kuna nad hüüdsid vägevalt tema poole, ta vabastas nad orjusest; ja nõnda tegutseb Issand oma väega kõikidel juhtudel inimlaste seas, sirutades oma halastava käsivarre nende poole, kes panevad oma lootuse temale.
- 21 Ja vaata, nüüd, ma ütlen teile, et te ei saa ülekohtust kuningat troonilt tõugata muidu kui suure tüli ja palju verevalamisega.
- 22 Sest vaata, tal on ta sõbrad süütegudes ja ta hoiab oma valvurid enda ümber; ja ta kisub maha nende seadused, kes on enne teda valitsenud õigemeelsuses, ja trambib oma jalge alla Jumala käsud.
- 23 Ja ta jõustab seaduseid ja saadab neid oma rahva hulka; jah, seaduseid, mis on tema enda pahelisuse järgi; ja need, kes tema seadustele ei kuuletu, laseb ta hävitada; ja kes iganes talle vastu hakkab, ta saadab oma sõjaväe nende vastu sõdima; ja kui ta saab, siis ta hävitab nad; ja nõnda moonutab ebaõiglane kuningas kõige õigemeelsuse teid.
- 24 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, ei ole otstarbekas, et sellised jäledused teie peale tuleksid.
- 25 Seepärast, valige selle rahva hääletusega kohtunikud, et teile mõistetaks kohut vastavalt seadustele, mis on antud teile meie isade kaudu, mis on õiged ja mis anti neile Issanda käega.
- 26 Nüüd, ei ole tavaline, et rahva hääle soovib midagi, mis on vastand sellele, mis on õige, vaid on tavaline, et väiksem osa rahvast soovib seda, mis ei ole õige; seepärast te peate seda jälgima ja tegema sellest oma seaduse – ajada oma asju rahva hääle kaudu.
- 27 Ja kui tuleb aeg, et rahva hääle valib süüteod, siis on aeg, et Jumala kohtumõistmised tulevad teie peale; jah, siis on aeg, et ta nuhtleb teid suure hävitusega, just nagu ta siiani seda maad nuhelnud on.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

28 Ja nüüd, kui teil on kohtunikud ja nad ei mõista teie üle kohut vastavalt seadusele, mis on antud, siis te võite lasta kõrgemal kohtunikul neile kohut mõista.

29 Kui teie kõrgemad kohtunikud ei tee õigemeelseid kohtuotsuseid, siis laske koguneda väiksel rühmal oma alamatest kohtunikest ja nemad mõistku kohut teie kõrgemate kohtunike üle vastavalt rahva häälele.

30 Ja ma käsin teil teha neid asju Issanda kartuses ja ma käsin teil teha neid asju ja et teil ei oleks kuningat, et kui need inimesed teevad pattu ja süütegusid, siis vastutus oleks nende endi peade peal.

31 Sest vaata, ma ütlen teile, et paljude inimeste pattud on põhjustatud nende kuningate süütegudest; seepärast nende kuningad on vastutavad nende süütegude eest.

32 Ja nüüd, ma soovin, et seda ebavõrdsust ei oleks enam sellel maal, eriti mitte minu rahva hulgas; vaid ma soovin, et see maa oleks vabaduse maa ja iga inimene võiks nautida oma õigusi ja eesõigusi ühtviisi nii kaua, kui Issand arvab heaks meil elada ja maad pärida, jah, nimelt nii kaua, kuni keegi meie järglastest jääb maa palgele.

33 Ja palju muud kirjutas kuningas Moosia neile, avaldades neile kõik õigemeelse kuninga katsumused ja mured; jah, kõik oma hingevalud oma rahva pärast ja kõik rahva nurinad oma kuninga vastu; ja ta selgitas seda kõike neile.

34 Ja ta rääkis neile, et see ei peaks nii olema, vaid et kogu rahvas peaks jagama koormat, nii et iga inimene võiks kanda oma osa.

35 Ja ta avaldas neile ka kõik ebasoodsad olud, millega nad peavad vaeva nägema, kui neid valitseb ebaõiglane kuningas;

36 jah, kõik tema süüteod ja jäledused ja kõik sõjad ja tülid ja verevalamised ja varastamine ja röövimine ja hooramine ja kõikisugu süüteod, mida ei saa siin kokku lugeda – öeldes neile, et neid asju ei peaks olema, et need on Jumala käskudega eriti vastuolus.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

37 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui kuningas Moosia oli saatnud need asjad edasi rahva hulka, veendusid nad tema sõnade tõesuses.

38 Seepärast loobusid nad soovist saada kuningat ja nad läksid ülimalt elevile selle üle, et igal inimesel kogu maal võivad olla võrdsed võimalused; jah, ja kõik inimesed väljendasid tahet vastutada omaenda pattude eest.

39 Seepärast, sündis, et nad kogunesid üle kogu maa rühmadesse, et hääletada selle kohta, kes peaksid olema nende kohtunikeks, et mõista neile kohut vastavalt seadusele, mis oli neile antud, ja nad rõõmusid üliväga vabaduse üle, mis neile antud oli.

40 Ja nende armastus Moosia vastu kasvas tugevaks, jah, nad pidasid temast rohkem lugu kui ühestki teisest inimesest, sest nad ei näinud temas hirmuvalitsejat, kes otsib omakasu, jah, seda kasu, mis rikub hinge; sest ta ei olnud neilt sisse nõudnud rikkust; ka ei olnud ta tundnud heameelt verevalamisest, vaid ta oli kehtestanud maal rahu ja lasknud oma rahval vabaneda kõiksugu orjusest; seepärast nad austasid teda väga, jah, ülimal määral.

41 Ja sündis, et nad määrasid kohtunikud end valitsema ehk enda üle kohut mõistma vastavalt seadusele, ja seda nad tegid üle kogu maa.

42 Ja sündis, et Alma määrati esimeseks ülemkohtunikuks, olles ka ülempreester, kuna tema isa oli selle ameti temale üle andnud ja andnud tema hooleks kõik kiriku asjad.

43 Ja nüüd, sündis, et Alma kõndis Issanda teid mööda ja ta pidas kinni tema käskudest ja tegi õigemeelseid kohtuotsuseid ning kogu maal valitses pidev rahu.

44 Ja nõnda algas kohtunike valitsemine kogu Sarahemla maal, kõikide inimeste hulgas, keda kutsuti nefilasteks, ja Alma oli esimene ja ülemkohtunik.

45 Ja nüüd, sündis, et tema isa suri kaheksakümne kahe aasta vanuselt, olles elanud selleks, et täita Jumala kätte.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

- 46 Ja sündis, et ka Moosia suri oma valitsemise kolmekümne ja kolmandal aastal, olles kuuskümmend ja kolm aastat vana; kõik kokku viissada ja üheksa aastat ajast, kui Lehhi lahkus Jeruusalemmast.
- 47 Ja nõnda lõppes kuningate valitsemine Nefi rahva üle ja nõnda lõppesid Alma päevad, kes oli nende kiriku asutaja.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Alma Poja

Alma raamat

Aruanne Almalt, kes oli Alma poeg, Nefi rahva esimese ja ülem kohtunik ja ka Kiriku ülempreester. Aruanne kohtunike valitsemisest ja sõdadest ning tülidest rahva hulgas. Ja samuti aruanne nefilaste ja laamanlaste vabelisest sõjast vastavalt Alma, esimese ja ülema kohtuniku ülestäbendusele.

Alma 1

- 1 Nüüd, sündis, et Nefi rahva kohtunike valitsemise esimesel aastal, sellest ajast peale, kui kuningas Moosia oli läinud kõige maailma teed, olles võidelnud hea võitluse, kõnдинud laitmatult Jumala ees, jätmata kedagi enda asemel valitsema; ometi oli ta kehtestanud seadused ja rahvas tunnustas neid; seejärel olid nad kohustatud kinni pidama seadustest, mis ta oli andnud.
- 2 Ja sündis, et Alma esimesel valitsemisaastal kohtu-järjel toodi tema ette kohtumõistmiseks üks mees, mees, kes oli suur ja tuntud oma suure jõu poolest.
- 3 Ja ta oli käinud rahva seas ringi, jutlustades neile seda, mida ta nimetas Jumala sõnaks, olles kiriku vastu; kuulutades rahvale, et iga preester ja õpetaja peab võitma rahva lugupidamise ja et nad ei pea nägema vaeva omaenda kätega, vaid peavad olema rahva ülalpidamisel.
- 4 Ja ta samuti tunnistas rahvale, et terve inimkond päästetakse viimsel päeval ja et neil ei ole vaja karta ega väriseda, vaid nad tõstku oma pea ja rõõmustagu; sest Issand on loonud kõik inimesed ja ta ka lunastab kõik inimesed ja lõpuks saavad kõik inimesed igavese elu.
- 5 Ja sündis, et ta õpetas neid asju nii palju, et paljud uskusid tema sõnu, koguni nii paljud, et nad hakkasid teda ülal pidama ja talle raha andma.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 Ja ta hakkas olema südames uhkust täis ja kandma väga kalleid riideid; jah, ja ta hakkas koguni rajama kirikut vastavalt sellele, mida ta jutlustas.

7 Ja sündis, et kui ta oli minemas jutlustama nendele, kes uskusid tema sõnu, kohtas ta meest, kes kuulus Jumala kirikusse, jah, nimelt ühte nende õpetajatest; ja ta hakkas temaga ägedalt vaidlema, et ta võiks kiriku rahvast eksiteele juhtida; aga see mees seisis talle vastu, manitsedes teda Jumala sõnadega.

8 Nüüd, mehe nimi oli Giideon ja see oli tema, kes oli tööriistaks Jumala käes Limhi rahva orjusest vabastamisel.

9 Nüüd, kuna Giideon seisis talle vastu Jumala sõnadega, sai ta Giideoni peale vihaseks ja tõmbas oma mõõga välja ning hakkas teda lööma. Nüüd, Giideon, kuna ta oli kõrges eas, seepärast ei suutnud ta tema löökidele vastu panna, seepärast sai ta mõõga läbi surma.

10 Ja kiriku rahvas võttis kinni mehe, kes oli tema tapnud, ja viis ta Alma ette kohtumõistmiseks vastavalt kuritegudele, mis ta oli toime pannud.

11 Ja sündis, et ta seisis Alma ees ja kaitses ennast suure julgusega.

12 Aga Alma ütles temale: Vaata, see on esimene kord, kui preestripettus on toodud selle rahva sekka. Ja vaata, sa ei ole mitte ainult süüdi preestripettuses, vaid oled seda katsunud mõõga läbi peale sundida; ja kui preestripettus oleks sellele rahvale peale sunnitud, see põhjustaks nende täieliku hävitamise.

13 Ja sa oled valanud õigemeelse mehe verd, jah, mehe, kes on teinud palju head selle rahva seas; ja kui me heidame sulle armu, tuleks tema veri kättemaksuna meie peale.

14 Seepärast oled sa surma mõistetud seaduse järgi, mille Moosia, meie viimane kuningas, on meile andnud ja see rahvas on seda tunnustanud, seepärast peab see rahvas sellest seadusest kinni pidama.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

15 Ja sündis, et nad võtsid ta kinni; ja tema nimi oli Nehor; ja nad viisid ta Manti künka tippu ja seal, taeva ja maa vahel pandi ta või õigemini ta tunnistas, et see, mida ta oli õpetanud inimestele, on vastuolus Jumala sõnaga, ja seal kannatas ta häbistavat surma.

16 Ometi ei teinud see lõppu preestripettuse levimisele üle maa; sest oli palju neid, kes armastasid maailma tühiseid asju ja nad käisid ringi, jutlustades valeõpetusi, ja seda nad tegid rikkuse ja austuse pärast.

17 Ometi ei julgenud nad valetada, kui tõde oli teada, hirmust seaduse ees, sest valetajaid karistati; seepärast nad teesklesid, et nad jutlustavad vastavalt oma usule; ja nüüd, seadusel ei olnud mingit võimu ühegi inimese üle tema usu pärast.

18 Ja nad ei julgenud hirmust seaduse ees varastada, sest selliseid karistati; ka ei julgenud nad röövida ega mõrvata, sest seda, kes mõrvas, karistati surmaga.

19 Ent sündis, et igäüks, kes ei kuulunud Jumala kirikusse, hakkas taga kiusama neid, kes kuulusid Jumala kirikusse ja olid võtnud enda peale Kristuse nime.

20 Jah, nad kiusasid neid taga ja vaevasid neid kõik-sugu sõnadega ja seda nende alandlikkuse pärast, sest nad ei olnud uhked endi silmis ja kuna nad andsid üksteisele edasi Jumala sõna ilma rahata ja ilma hinnata.

21 Nüüd, kiriku rahva seas oli range seadus, et ükski inimene, kes kuulub kirikusse, ei hakkaks taga kiusama neid, kes ei kuulunud kirikusse, ja et ei oleks mingit tagakiusamist nende endi keskel.

22 Ometi olid nende seas paljud, kes hakkasid uhkust tundma ja tuliselt vaidlema oma vastastega koguni kakluseni välja; jah, nad löid üksteist rusikatega.

23 Nüüd, see oli Alma valitsemise teisel aastal ja see oli kiriku paljude vaevade põhjuseks; jah, see oli kiriku paljude kannatuste põhjuseks.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

- 24 Sest paljude süda oli kõvaks muutunud ja nende nimed olid ära kustutatud, nii et neid ei mäletatud enam Jumala rahva hulgas. Ja paljud eraldusid ka ise nende hulgast.
- 25 Nüüd, see oli suur katsumus nendele, kes jäid usu-le kindlaks; ometi olid nad vankumatud ja kõrvale-kaldumatud Jumala käskudest kinnipidamisel ja nad talusid kannatlikult tagakiusamist, mis neile kuhjati.
- 26 Ja kui preestrid jätsid oma töö, et anda rahvale edasi Jumala sõna, siis jättis ka rahvas oma töö, et kuulata Jumala sõna. Ja kui preestrid olid edastanud neile Jumala sõna, pöördusid nad kõik taas usinalt oma töö juurde tagasi; ja preester ei pidanud ennast kuulajaskonnast paremaks, sest jutlustaja ei olnud parem kui kuulaja ega õpetaja parem kui õpilane; ja nõnda olid nad kõik võrdsed ja nad kõik tegid tööd, iga inimene vastavalt oma jõule.
- 27 Ja nad jagasid oma varandust vaestele ja abivajajatele ning haigetele ja vaevatutele, iga inimene vastavalt sellele, mis tal oli, ja nad ei kandnud kalleid rõivaid, ometigi olid nad puhtad ja nägusad.
- 28 Ja nõnda nad panid kehtima kiriku asjad ja nõnda saabus neil taas pidev rahu kõigist tagakiusamistest hoolimata.
- 29 Ja nüüd, kiriku vankumatuse tõttu hakkasid nad saama ääretult rikkaks, nii et neil oli külluses kõike, mida iganes nad vajasid – külluses pudulohuste ja veisekarju ja igasuguseid nuumloomi ja samuti külluses teravilja ja kulda ja hõbedat ja hinnalisi asju ning külluses siidi ja peenelt põimitud linast ja kõiksugu head toimet kangast.
- 30 Ja nõnda, heal järjel, ei saatnud nad ära kedagi, kes oli alasti või kes oli näljas või kes oli janus või kes oli haige või kes polnud saanud kosutust; ja nad ei kinnitanud oma südant rikkuse külge, seepärast olid nad helded kõigi, nii vanade kui ka noorte, nii orjade kui ka vabade, nii meeste kui ka naiste vastu olene-mata sellest, kas nad kuulusid kirikusse või ei kuulu-nud kirikusse, tegemata vahet inimeste vahel, kui keegi abi vajas.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 Ja nõnda saatis neid edu ja nad said palju rikkamaks kui need, kes ei kuulunud nende kirikusse.

32 Sest need, kes ei kuulunud nende kirikusse, andsid voli nõidustele ja ebajumalakummardamisele ja laiskusele ja lobisemisele ja kadetsemisele ja tülitsemisele; kandes kalleid rõivaid ja olles uhkust täis omaenda enesehinnangu tõttu; taga kiusates, valetades, varastades, röövides, hoorates ja mõrvates ja pannes toime kõiksugu pahelisust; ometi rakendati seadust kõigi kohta, kes sellest üle astusid, kuivõrd see võimalik oli.

33 Ja sündis, et nõnda nendele seadust rakendades, nii et iga inimene kannatas vastavalt sellele, mida ta oli teinud, muutusid nad vaiksemaks ega julgenud teha kurja, kui see oli teada; seepärast, Nefi rahvas seas oli väga rahulik kuni kohtunike valitsemise viienda aastani.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 Ja sündis, et nende valitsemise viiendal aastal tekkis rahva seas tüli, sest üks mees, keda kutsuti Amlisiks, tema, olles väga kaval mees, jah, tark mees, mis maailma tarkusesse puutub, tema, olles samasugune mees kui see, kes surmas mõõgaga Giideoni, kes hukati vastavalt seadusele –
- 2 Nüüd, see Amlisi oli oma kavaluse abil tõmmanud endaga kaasa palju inimesi; koguni nii palju, et nad hakkasid muutuma väga võimsaks ja nad püüdsid panna Amlisit rahvale kuningaks.
- 3 See tekitas ärevust kiriku rahva ja ka kõigi nende seas, keda Amlisi veenmised kaasa ei tõmmanud; sest nad teadsid, et vastavalt nende seadusele peavad niisugused asjad olema kehtestatud rahvahääletusega.
- 4 Seepärast, kui see oleks võimalik, et Amlisi saaks rahva poolehoiu, tema, olles paheline mees, jätaks nad ilma nende õigustest ja eesõigustest kirikus, sest tema kavatsus oli hävitada Jumala kirik.
- 5 Ja sündis, et rahvas kogus end kokku üle kogu maa, iga inimene vastavalt oma seisukohale, kas see oli siis Amlisi poolt või vastu, eri rühmadesse, vaieldes palju ja tülitsedes omavahel hämmastaval kombel.
- 6 Ja nõnda nad kogunesid, et anda oma hääl selles asjas, ja see pandi kohtunike ette.
- 7 Ja sündis, et rahva hääl oli Amlisi vastu, nii et teda ei pandud rahva üle kuningaks.
- 8 Nüüd, see põhjustas suurt rõõmu nende südames, kes olid tema vastu; aga Amlisi ärgitas neid üles, kes olid tema poolt, vihale nende vastu, kes tema poolt ei olnud.
- 9 Ja sündis, et nad kogusid end kokku ja pühitsesid Amlisi oma kuningaks.
- 10 Nüüd, kui Amlisi tehti kuningaks nende üle, käskis ta neil haarata relvad oma vendade vastu, ja seda ta tegi, et ta võiks allutada nad endale.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

- 11 Nüüd, Amlisi rahvast eristati Amlisi nime järgi, olles kutsutud amlisilasteks, ja ülejäänuid nimetati nefilasteks ehk Jumala rahvaks.
- 12 Seepärast olid nefilased teadlikud amlisilaste kavatsusest ja seepärast valmistusid nad neid kohtama; jah, nad relvastusid mõõkade ja saablite ja vibude ja noolte ja kivide ja lingudega ning kõiksugu erinevate sõjariistadega.
- 13 Ja nõnda olid nad ette valmistatud, et kohtuda amlisilastega nende tulekul. Ja neil olid määratud väepealikud ja kõrgemad väepealikud ning ülemjuhatajad vastavalt nende arvule.
- 14 Ja sündis, et Amlisi relvastas oma mehed kõiksugu erinevate sõjariistadega ja ta määras ka valitsejad ja juhid oma rahvale, juhtima neid sõtta oma vendade vastu.
- 15 Ja sündis, et amlisilased jõudsid Amnihu künkale, mis oli ida pool Siidoni jõge, mis voolas mööda Sarahemla maast, ja seal hakkasid nad sõdima nefilastega.
- 16 Nüüd, Alma, olles Nefi rahva ülemkohtunik ja valitseja, seepärast läks ta oma rahvaga, jah, oma väepealike ja ülemjuhatajatega, jah, oma vägede eesotsas amlisilaste vastu võitlema.
- 17 Ja nad hakkasid tapma amlisilasi Siidonist itta jääval künkal. Ja amlisilased võitlesid nefilastega suure jõuga, nii et paljud nefilastest langesid amlisilaste ees.
- 18 Ometi Issand tugevdas nefilaste kätt, nii et nad tapsid amlisilasi suurtes tapatalgutes, et need hakkasid nende eest põgenema.
- 19 Ja sündis, et nefilased ajasid amlisilasi taga terve selle päeva ja tapsid neid suurtes tapatalgutes, nii et amlisilastest oli tapetud kaksteist tuhat viissada kolmkümmend ja kaks hinge ja nefilastest oli tapetud kuus tuhat viissada kuuskümmend ja kaks hinge.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 Ja sündis, et kui Alma ei suutnud enam amlisilasi taga ajada, lasi ta oma rahval püstitada telgid Giideoni orgu, milline org oli saanud nime Giideoni järgi, kelle Nehor oli oma käega mõõgaga tapnud; ja sellesse orgu püstitasid nefilased ööseks oma telgid.

21 Ja Alma saatis salakuulajad jälgima amlisilaste jääki, et ta võiks teada nende plaane ja nende salasepitisusi, nii et ta võiks end kaitsta nende vastu, et ta võiks hoida oma rahvast hävingust.

22 Nüüd, need, keda ta oli saatnud välja amlisilaste laagrit jälgima, olid Seram ja Amnor ja Manti ja Limher; nemad olid need, kes läksid oma meestega, et jälgida amlisilaste laagrit.

23 Ja sündis, et järgmisel päeval tulid nad suure rutuga tagasi nefilaste laagrisse, olles suures hämmelduses ja hirmust löödud, öeldes:

24 Vaata, me jälgisime amlisilaste laagrit ja oma suureks hämmastuseks me nägime Minoni maal, ülalpool Sarahemla maad, Nefi maa suunas arvukaid laamanlaste vägesid; ja vaata, amlisilased on nendega ühinenud;

25 ja nad on rünnanud meie vendi sellel maal; ja nad on põgenemas nende eest oma puduljustega ja oma naiste ja lastega meie linna suunas; ja kui me ei kiirusta, võtavad nad meie linna enda kätte ja meie isad ja meie naised ja meie lapsed tapetakse.

26 Ja sündis, et Nefi rahvas võttis oma telgid ja lahkus Giideoni orust oma linna poole, mis oli Sarahemla linn.

27 Ja vaata, kui nad läksid üle Siidoni jõe, laamanlaste ja amlisilased, olles sama arvukad kui mere liiv, ründasid neid, et neid hävitada.

28 Ometi nefilased, olles tugevdatud Issanda käega, olles palunud teda vägevalt, et ta päästaks neid nende vaenlaste käest, seepärast Issand kuulis nende hüüde ja tugevdas neid ja laamanlaste ja amlisilaste langesid nende ees.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 Ja sündis, et Alma võitles mõõgaga Amlisiga mees mehe vastu ja nad võitlesid ägedalt teineteisega.

30 Ja sündis, et rakendanud suurt usku, hüüdis Alma Jumala mehena, öeldes: Oo Issand, halasta ja jäta mind ellu, et ma võiksin olla sinu käes tööriistaks, et päästa ja hoida seda rahvast!

31 Nüüd, kui Alma oli öelnud need sõnad, võitles ta taas Amlisiga ja ta sai jõudu, nii et ta surmas mõõgaga Amlisi.

32 Ja ta võitles ka laamanlaste kuningaga, aga laamanlaste kuningas põgenes Alma eest ja saatis oma valvurid Almaga võitlema.

33 Aga Alma koos oma valvuritega võitles laamanlaste kuninga valvuritega, kuni ta nad tappis ja ära ajas.

34 Ja nõnda ta puhastas maa või õigemini Siidoni jõe läänepoolse kalda, visates nende laamanlaste kehad, kes olid langenud, Siidoni vetesse, et nii oleks ta rahval ruumi jõe ületada ja võidelda laamanlaste ja amlisilastega lääne pool Siidoni jõe.

35 Ja sündis, et kui nad kõik olid ületanud Siidoni jõe, hakkasid laamanlased ja amlisilased nende eest põgenema vaatamata sellele, et nad olid nii arvukad, et neid ei saadud kokku lugeda.

36 Ja nad põgenesid nefilaste eest kõnnumaa poole, mis oli läänes ja põhjas, kaugele maa piiri taha ja nefilased ajasid neid kõigest jõust taga ja surmasid neid.

37 Jah, nad kohtasid igal pool vastupanu ja neid tapeti ja aeti taga, kuni nad olid hajutatud läänes ja põhjas, kuni nad olid jõudnud kõnnumaale, mida kutsuti Hermontsiks, ja see oli see osa kõnnumaast, mis oli täis metsikuid ja näljaseid kiskjaid.

38 Ja sündis, et paljud surid kõnnumaal oma haavade kätte ja need kiskjad ja ka raisakotkad õgisisid neid ja nende luud on leitud ja kuhjatud maa peale.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 Ja sündis, et need nefilased, kes ei olnud sõjariistade läbi langenud, pärast seda, kui nad olid matnud need, kes olid tapetud – nüüd, tapetute arvu ei loetud kokku nende arvu suuruse pärast – kui nad olid lõpetanud oma surnute matmise, pöördusid nad kõik tagasi oma maadele ja oma majadesse ja oma naiste ning oma laste juurde.
- 2 Nüüd, paljud naised ja lapsed olid mõõga läbi surma saanud ja samuti paljud nende pudulojuste ja veisekarjad; ja ka paljud nende viljapõllud olid hävitatud, sest inimhulgad tallasid need maha.
- 3 Ja nüüd, kõik need laamanlased ja amlisilased, kes olid langenud Siidoni jõe kaldal, visati Siidoni vetesse ja vaata, nende luud on mere sügavustes ja neid on palju.
- 4 Ja amlisilasi võis nefilastest eristada, sest nad olid laamanlaste kombe kohaselt oma otsaesised punasega märgistanud; ometi ei olnud nad püganud päid laamanlaste moodi.
- 5 Nüüd, laamanlaste pead olid pöetud; ja nad olid alasti peale naha, mis oli seotud nende niuete ümber, ja samuti nende kaitserüü, mis oli neile ümber seotud, ja nende vibud ja nende nooled ja nende kivid ja nende lingud ja nii edasi.
- 6 Ja laamanlaste nahk oli tume, vastavalt märgile, mis oli pandud nende isade peale, mis oli needuseks nendele üleastumiste ja vastuhakkamise pärast oma vendadele, kes olid Nefi, Jaakob ja Joosep ja Sam, kes olid õiglasid ja pühad mehed.
- 7 Ja nende vennad tahtsid neid hävitada, seepärast nad olid neetud ja Issand Jumal pani nendele märgi, jah, Laamanile ja Lemuelile ja ka Ismaeli poegadele ja ismaellastest naistele.
- 8 Ja seda tehti, et nende seemet võiks eristada nende vendade seemnest, et seeläbi Issand Jumal võiks hoida oma rahvast, et nad ei seguneks ega usuks ebaõiged pärimusi, mis osutuks neile hävituseks.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

- 9 Ja sündis, et kes iganes segas oma seemne laamanlaste omadega, tõi oma seemne peale sama needuse.
- 10 Seepärast, kes iganes lasi laamanlastel end eemale juhtida, kutsuti nende nime järgi ja nende peale pandi märk.
- 11 Ja sündis, et kes iganes ei tahtnud uskuda laamanlaste pärimusi, vaid uskusid neid ülestähendusi, mis olid välja toodud Jeruusalemma maalt, ja ka oma isa-de pärimusi, mis olid õiged, kes uskusid Jumala käs-kusid ja pidasid neist kinni, hüüti nefilasteks ehk Nefi rahvaks, sellest ajast peale –
- 12 ja need on nemad, kes on kirjutanud oma rahvast ülestähendusi, mis on õiged, ja samuti laamanlaste rahvast.
- 13 Nüüd, me pöördume taas tagasi amlisilaste juur-de, sest ka nende peale oli pandud märk; jah, nad ise panid endale märgi, jah, nimelt punase märgi oma otsaesisele.
- 14 Nii on täide läinud Jumala sõna, sest need on sõ-nad, mida ta ütles Nefile: Vaata, laamanlased olen ma neednud ja ma panen nende peale märgi, et nemad ja nende seeme oleksid eraldatud sinust ja sinu seemnest nüüdsest ajast peale ja igavesti, kui nad ei paranda meelt oma pahedest ega pöördu minu poole, et ma võiksin nende peale halastada.
- 15 Ja taas: Ma panen märgi selle peale, kes segab oma seemne sinu vendadega, et ka nemad oleksid neetud.
- 16 Ja taas: Ma panen märgi selle peale, kes võitleb si-nu ja sinu seemne vastu.
- 17 Ja taas: Ma ütlen, et see, kes sinust lahkub, seda ei kutsuta enam sinu seemneks; ja ma õnnistan sind ja neid, keda iganes kutsutakse sinu seemneks, nüüd-sest ja igavesti; ja need olid Issanda lubadused Nefile ja tema seemnele.
- 18 Nüüd, amlisilased ei teadnud, et kui nad hakkasid märgistama oma otsaesiseid, täitsid nad Jumala sõ-na; ometi olid nad avalikult Jumalale vastu hakanud; seepärast oli otstarbekas, et nende peale langeks needus.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Nüüd, ma soovin, et te näeksite, et nad tõid enda peale needuse ja koguni nõnda toob iga inimene, kes neetakse, oma süüdimõistmise ise enda peale.

20 Nüüd, sündis, et mitte palju päevi pärast lahingut, mis võideldi Sarahemla maal laamanlaste ja amlislastega, oli seal teine laamanlaste sõjavägi, kes tuli Nefi rahvale kallale samas kohas, kus esimene sõjavägi kohtus amlislastega.

21 Ja sündis, et sõjavägi saadeti neid maalt välja ajama.

22 Nüüd, Alma ise, olles haavast vaevatud, ei läinud seekord laamanlaste vastu võitlema.

23 Vaid ta saatis rohkearvulise sõjaväe nende vastu ja nad läksid ja surmasid palju laamanlasi ja ajasid ülejäänud neist oma maa piiridest välja.

24 Ja seejärel pöördusid nad taas tagasi ja hakkasid kehtestama maal rahu ega muretsenud enam mõnda aega oma vaenlaste pärast.

25 Nüüd, kõik see toimus, jah, kõik need sõjad ja tülid alustati ja lõpetati kohtunike valitsemise viiendal aastal.

26 Ja ühel aastal saadeti tuhandeid ja kümneid tuhandeid hingi igavesse maailma, et nad võiksid lõigata oma palga oma tegude järgi, olid need siis head või olid need halvad, et lõigata igavest õnne või igavest õnnetust vastavalt sellele vaimule, millele nad otsustasid kuuletuda, oli see vaim siis hea või halb.

27 Sest iga inimene saab palga sellelt, kellele ta on otustanud kuuletuda ja seda vastavalt prohvetliku kuulutamise vaimu sõnadele; seepärast sündigu vastavalt tõe. Ja nõnda lõppeb kohtunike valitsemise viies aasta.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Nüüd, sündis, et Nefi rahva kohtunike valitsemise kuuendal aastal ei olnud mingeid tülisid ega sõdu Sarahemla maal.
- 2 Aga inimesed olid vaevatud, jah, suuresti vaevatud oma vendade kaotuse pärast ja samuti oma puduloste ja veisekarjade kaotuse pärast ja samuti oma viljapõldude kaotuse pärast, mis laamanlased olid jalgade all maha tallanud ja hävitanud.
- 3 Ja nende kannatused olid nii suured, et igal hingel oli põhjust leinata, ja nad uskusid, et need on Jumala kohtuotsused, mis on saadetud neile nende pahelisuse ja nende jäleduste pärast; seepärast ärkas neis nende kohusetunne.
- 4 Ja nad hakkasid kirikut täielikumalt rajama; jah, ja paljud said ristitud Siidoni vetes ja ühinesid Jumala kirikuga; jah, nad ristiti Alma käega, kes oli pühitsetud ülempreestriks kiriku liikmete üle oma isa Alma käega.
- 5 Ja sündis, et kohtunike valitsemise seitsmendal aastal ühinesid umbes kolm tuhat viissada hinge Jumala kirikuga ja said ristitud. Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise seitsmes aasta ja kogu see aeg oli seal pidev rahu.
- 6 Ja sündis, et kohtunike valitsemise kaheksandal aastal hakkas kiriku rahvas minema uhkeks oma äärmiselt suure rikkuse pärast ja oma peene siidi ja oma peenelt põimitud linase riide pärast ja oma paljude puduloste ja veisekarjade ja oma kulla ja oma hõbeda ning kõiksugu hinnaliste asjade pärast, mis nad olid saanud tänu oma usinusele; ja kõige selle pärast olid nad oma enesehinnangu tõttu uhkust täis, sest nad hakkasid kandma väga kalleid rõivaid.
- 7 Nüüd, see oli Almale suure kannatuse põhjuseks; jah, ja paljudele rahva seast, keda Alma oli pühitsetanud õpetajateks ja preestriteks ja vanemateks kirikus; jah, paljud nendest tundsid suurt kurvastust pahelisuse pärast, mida nad nägid levimas nende inimeste keskel.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 Sest nad nägid ja vaatasid suure murega, et kiriku rahvas hakkas olema oma enesehinnangu tõttu uhkust täis ja seadma oma südant rikkuse ja maailma tühiste asjade külge, et nad hakkasid üksteisesse pilkavalt suhtuma ja nad hakkasid taga kiusama neid, kes ei uskunud nende tahtmist ja heaksarvamist mööda.
- 9 Ja nõnda algasid sellel kohtunike valitsemise kaheksandal aastal kiriku rahva seas suured tülid; jah, oli kadedust ja riidu ja õelust ja tagakiusamist ja uhkust, mis ületas koguni nende uhkuse, kes ei kuulunud Jumala kirikusse.
- 10 Ja nõnda lõppes kohtunike valitsemise kaheksas aasta ja pahelisus kirikus oli suureks komistuskiviks neile, kes ei kuulunud kirikusse, ja nõnda ei olnud kirikul enam edu.
- 11 Ja sündis, et üheksanda aasta alguses nägi Alma kiriku pahelisust ja ta nägi ka, et kiriku eeskuju hakkas juhtima neid, kes ei olnud usklikud, ühelt süüteolt teisele, tuues sellega rahvale hävitust.
- 12 Jah, ta nägi rahva seas suurt ebavõrdsust; mõned olid uhkust täis, põlates teisi, pöörates selja abivajajatele ja alastiolijatele ja nendele, kes olid näljas, ja nendele, kes olid janus, ja nendele, kes olid haiged ja vaevatud.
- 13 Nüüd, see andis rahvale suure põhjuse kurtmiseks, samas kui mõned alandasid end, aidates neid, kes vajasid nende abi, andes oma vara vaestele ja abivajajatele, toites näljaseid ja kannatades kõiksugu kannatusi Kristuse pärast, kes pidi tulema vastavalt prohvetliku kuulutamise vaimule.
- 14 Oodates seda päeva, lastes nõnda oma pattude andekssaamisel kestma jääda; täitudes suure rõõmuga surnute ülestõusmise pärast Jeesuse Kristuse tahtmist ja väge ja surma köidikuist vabastamist mööda.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

- 15 Ja nüüd, sündis, et Alma, nähes Jumala alandlike järgijate kannatusi ja tagakiusamisi, mis ülejäänud rahvas nende peale kuhjas, ja nähes kõike nende ebavõrdsust, muutus väga nukraks; ometi Issanda Vaim ei jätnud teda.
- 16 Ja ta valis targa mehe, kes oli kiriku vanemate seas, ja andis talle vastavalt rahva häälele võimu, et tal võiks olla võim kehtestada seadusi vastavalt seadustele, mis olid antud, ja neid rakendada vastavalt rahva pahedele ja kuritegudele.
- 17 Nüüd, selle mehe nimi oli Nefiha ja ta määrati ülemkohtunikuks ning ta istus kohtujärjel, et mõista kohut ja valitseda rahvast.
- 18 Nüüd, Alma ei loovutanud temale kiriku ülempreestri ametit, vaid jättis ülempreestri ameti endale; aga kohtujärje ta andis üle Nefihale.
- 19 Ja seda ta tegi, et ta ise võiks minna oma rahva sekka ehk Nefi rahva sekka, et ta võiks jutlustada neile Jumala sõna, et ärgitada neid meeles pidama oma kohust ja et ta võiks Jumala sõna läbi kaotada kõik uhkuse ja kavaluse ja kõik tülid, mis olid tema rahva keskel, nägemata mingit muud teed nende tagasivõitmiseks, kui tuua nende vastu kuuldavale puhas tunnistus.
- 20 Ja nõnda, Nefi rahva kohtunike valitsemise üheksanda aasta alguses, andis Alma kohtujärje üle Nefihale ja piirdus ise täielikult ülempreesterlusega Jumala püha korra järgi, sõna tunnistamisega vastavalt ilmutuse ja prohvetliku kuulutamise vaimule.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Sõnad, mida Alma, ülempreester Jumala püha korra järgi, rääkis rahvale nende linnades ja külades üle kogu maa.

Alma 5

- 1 Nüüd, sündis, et Alma hakkas jutlustama Jumala sõna rahvale, kõigepealt Sarahemla maal ja sealt edasi üle kogu maa.
- 2 Ja need on sõnad, mida ta rääkis rahvale kirikus, mis rajati Sarahemla linnas, vastavalt tema enda ülestähendustele, öeldes:
- 3 Mina, Alma, kelle pühitses Jumala kiriku ülempreestriks mu isa Alma, kellel oli selle tegemiseks Jumala vägi ja volitus, vaata, ma ütlen teile, et ta hakkas kirikut rajama maal, mis asus Nefi piirides; jah, maal, mida kutsuti Mormoni maaks; jah, ja ta ristis oma vennad Mormoni vetes.
- 4 Ja vaata, ma ütlen teile, et nad päästeti kuningas Noa rahva käest Jumala halastuse ja väe läbi.
- 5 Ja vaata, pärast seda viisid laamanlased nad kõnnumaal oma käega orjusesse; jah, ma ütlen teile, nad olid vangistuses ja taas Issand vabastas nad orjusest oma sõna väel ja meid toodi sellele maale ja ka siin hakkasime me üle kogu selle maa Jumala kirikut rajama.
- 6 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, mu vennad, teile, kes te kuulute sellesse kirikusse, kas te olete piisavalt meeles pidanud oma isade vangistust? Jah, ja kas te olete piisavalt meeles pidanud tema halastust ja pikameelsust nende vastu? Ja pealegi, kas te olete piisavalt meeles pidanud, et ta on päästnud nende hinged põrgust?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

- 7 Vaata, ta muutis nende südamed; jah, ta äratas nad sügavast unest ja nad ärkasid Jumalale. Vaata, nad olid keset pimedust; ometi olid nende hinged valgustatud igavikulise sõna valgusega; jah, nende ümber olid surma köidikud ja põrgu ahelad ja neid ootas igavikuline hävitus.
- 8 Ja nüüd, ma küsin teilt, mu vennad, kas nad hävitati? Vaata, ma ütlen teile: Ei, neid ei hävitatud.
- 9 Ja taas ma küsin, kas surma köidikud murti ja põrgu ahelad, mis neid ümbritsesid, kas need päästeti lahti? Ma ütlen teile: Jah, need päästeti lahti ja nende hinged avardusid ja nad laulsid lunastavat armastust. Ja ma ütlen teile, et nad on päästetud.
- 10 Ja nüüd, ma küsin teilt, mis tingimustel nad on päästetud? Jah, mis alusel oli neil lootust päästele? Mis oli põhjuseks, et nad vabastati surma köidikutest, jah, ja ka põrgu ahelaist?
- 11 Vaata, ma võin teile rääkida – kas mitte minu isa Alma ei uskunud sõnadesse, mis räägiti Abinadi suuga? Ja kas ta ei olnud mitte püha prohvet? Kas ta ei rääkinud Jumala sõnu ja kas minu isa Alma ei uskunud neid?
- 12 Ja vastavalt tema usule toimus tema südames vägev muutus. Vaata, ma ütlen teile, et see on kõik õige.
- 13 Ja vaata, ta jutlustas sõna teie isadele ja vägev muutus toimus ka nende südames ja nad alandasid end ja panid oma lootuse tõelisele ja elavale Jumalale. Ja vaata, nad olid ustavad kuni lõpuni; seepärast nad päästeti.
- 14 Ja nüüd, vaata, ma küsin teilt, mu kiriku vennad, kas te olete vaimselt Jumalast sündinud? Kas te olete saanud tema peegelpildi oma näoilmesse? Kas te olete kogenud seda vägevast muutusest oma südames?
- 15 Kas te rakendate usku tema lunastusse, kes teid on loonud? Kas te vaatate ette usu silmadega ja näete seda surelikku keha tõstetuna surematusesse ja seda rikkumata surematusesse, et seista Jumala ees kohtumõistmiseks tegude järgi, mis on tehtud surelikus kehas?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

- 16 Ma ütlen teile, kas te võite kujutada endale ette, et te kuulete sel päeval Issanda häält teile ütlemas: Tulge minu juurde, teie õnnistatud, sest vaata, teie teod on olnud õigemeelsuse teod maa pinnal?
- 17 Või kas te kujutate endale ette, et te võite valetada Issandale sel päeval ja öelda – Issand, meie teod on olnud õigemeelsed teod maa pinnal – ja et ta päästab teid?
- 18 Või teiste sõnadega, kas te võite ette kujutada end viiduna Jumala kohtu ette, teie hinged täidetud süü ja süümeepiinaga, mäletades kogu oma süüd, jah, mäletades täiuslikult kogu oma pahelisust, jah, mäletades, et te olete trotsinud Jumala käske?
- 19 Ma ütlen teile, kas te võite sel päeval vaadata üles Jumala poole puhta südamega ja puhaste kätega? Ma ütlen teile, kas te võite vaadata üles nii, et Jumala peegelpilt on uurendatud teie näoilmesse?
- 20 Ma ütlen teile, kas te võite mõtelda, et te saate päästetud, kui te olete end andnud kuradile alamaks?
- 21 Ma ütlen teile, sel päeval te teate, et te ei või saada päästetud; sest ükski inimene ei või saada päästetud, kui ta riided ei ole pestud valgeks; jah, ta riided peavad olema puhastatud, kuni need on puhastatud kõikidest plekkidest selle verega, kellest meie isad on rääkinud, kes tuleb lunastama oma rahvast nende pattudest.
- 22 Ja nüüd, ma küsin teilt, mu vennad, kuidas te end tunnete, kui te seisate Jumala kohtulaua ees vere ja kõikisugu roojasusega määratud rõivastes? Vaata, mida need asjad tunnistavad teie vastu?
- 23 Vaata, kas nad mitte ei tunnista, et te olete mõrvarid, jah, ja samuti, et te olete süüdi kõikisugu pahelisuses?
- 24 Vaata, mu vennad, kas te arvate, et niisugune võib saada koha Jumala kuningriigis, et istuda koos Aabrahami, Iisaki ja Jaakobiga ning ka kõikide puhade prohvetitega, kelle rõivad on puhastatud ja on määrimata, puhtad ja valged?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

- 25 Ma ütlen teile: Ei; kui te ei tee meie Loojat valetajaks algusest peale või ei arva, et ta on valetaja algusest peale, ei või te arvata, et niisugusel võib olla koht taevariigis; vaid nad aetakse välja, sest nad on kuradi kuningriigi lapsed.
- 26 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, mu vennad, kui te olete kogenud südame muutust ja kui te olete tundnud, nagu tahaksite laulda laulu lunastavast armastusest, siis ma tahaksin küsida, et kas te tunnete niimoodi nüüd?
- 27 Kas te olete kõndinud, hoides end Jumala ees laimatuna? Kas te võiksite öelda oma südames, kui teid kutsutaks sel hetkel surema, et te olete olnud piisavalt alandlikud? Et teie rõivad on puhastatud ja tehtud valgeks Kristuse vere kaudu, kes tuleb lunastama oma rahvast nende pattudest?
- 28 Vaata, kas te olete lahti riitunud uhkusest? Ma ütlen teile, et kui te ei ole, siis te ei ole valmis kohtama Jumalat. Vaata, te peate valmistuma ruttu, sest taevariik on varsti lähedal ja sellisel ei ole igavest elu.
- 29 Vaata, ma ütlen, on teie hulgas kedagi, kes ei ole lahti riitunud kadedusest? Ma ütlen teile, et selline ei ole valmis, ja ma tahan, et ta valmistuks ruttu, sest see tund on lähedal ja ta ei tea, millal see aeg tuleb; sest sellist ei peeta süütuks.
- 30 Ja taas ma ütlen teile, on teie hulgas kedagi, kes pilkab oma venda või kes kuhjab tema peale tagakiusamisi?
- 31 Häda niisugusele, sest ta ei ole valmis, ja aeg on lähedal, mil ta peab meelt parandama või ta ei või saada päästetud!
- 32 Jah, tõepoolest, häda kõigile teile, te süütegude toimepanijad; parandage meelt, parandage meelt, sest Issand Jumal on öelnud seda!
- 33 Vaata, ta saadab kutse kõikidele inimestele, sest halastuse käed on sirutatud nende poole ja ta ütleb: Parandage meelt ja ma võtan teid vastu.
- 34 Jah, ta ütleb: Tulge minu juurde ja te sööte elupuu vilja; jah, te sööte ja joote eluleiba ja eluvett vabalt.

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

35 Jah, tulge minu juurde ja tehke õigemeelsuse tegusid ja teid ei raiuta maha ega visata tulle –

36 sest vaata, aeg on lähedal, et kes iganes ei kanna head vilja ehk kes iganes ei tee õigemeelsuse tegusid, sel on põhjust kaevelda ja leinata.

37 Oo teie, süütegude toimepanijad; teie, kes te olete iseennast täis maailma tühiste asjade pärast; teie, kes te olete avalikult tunnistanud tundvat õigemeelsuse teid, olete ometi eksinud nagu karjuseta lambad, olgugi et karjane on teid kutsunud ja kutsub teid ikka veel, kuid teie ei taha tema häält kuulda võtta!

38 Vaata, ma ütlen teile, et hea karjane kutsub teid; jah, ja ta kutsub teid omaenda nimel, mis on Kristuse nimi; ja kui te ei taha kuulda võtta hea karjase häält, seda nime, millega teid kutsutakse, vaata, siis teie ei ole hea karjase lambad.

39 Ja nüüd, kui te ei ole hea karjase lambad, millisest lambatarast te siis olete? Vaata, ma ütlen teile, et teie karjane on kurat ja te olete tema lambatarast ja nüüd, kes saab seda eitada? Vaata, ma ütlen teile, kes iganes seda eitab, on valetaja ja kuradi laps.

40 Sest ma ütlen teile, et mis iganes on hea, tuleb Jumalalt, ja mis iganes on halb, tuleb kuradilt.

41 Seepärast, kui inimene teeb häid tegusid, võtab ta kuulda hea karjase häält ja ta järgneb temale; aga kes iganes teeb halbu tegusid, see saab kuradi lapses, sest ta võtab kuulda tema häält ja järgneb temale.

42 Ja kes iganes teeb seda, peab saama oma palga tema käest; seepärast, ta saab oma palgaks surma kõiges, mis puutub õigemeelsusesse, olles surnud kõikidele headele tegudele.

43 Ja nüüd, mu vennad, ma soovin, et te kuulaksite mind, sest ma räägin oma hinge jõuga; sest vaata, ma olen rääkinud teile selgelt, et te ei saaks eksida, ehk ma olen rääkinud vastavalt Jumala käskudele.

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

44 Sest mind on kutsutud rääkima niiviisi Jumala püha korra järgi, mis on Kristuses Jeesuses; jah, mul on kästud seista ja tunnistada sellele rahvale asjadest, mida meie isad on rääkinud tulevastest asjadest.

45 Ja see ei ole kõik. Kas te ei arva, et ma tean seda isegi? Vaata, ma tunnistan teile, et ma tean, et see, millest ma olen rääkinud, on õige. Ja kuidas te arvate, et ma tean nende tõepärasust?

46 Vaata, ma ütlen teile, et selle on mulle teatavaks teinud Jumala Püha Vaim. Vaata, ma olen paastunud ja palvetanud palju päevi, et ma võiksin neist asjust ise teada saada. Ja nüüd, ma tean ise, et need on õiged, sest Issand Jumal on oma Püha Vaimu kaudu need minule ilmsiks teinud; ja see on ilmutuse vaim, mis on minus.

47 Ja pealegi ma ütlen teile, et mulle on ilmutatud nõnda, et sõnad, mis meie isad on rääkinud, on õiged; just nõnda on vastavalt prohvetliku kuulutamise vaimule, mis on minus, mis on samuti Jumala Vaimu avaldumine.

48 Ma ütlen teile, et ma tean ise, et mis iganes ma ütlen teile selle kohta, mis on tulemas, on õige; ja ma ütlen teile, et ma tean, et Jeesus Kristus tuleb, jah, Poeg, Isa Ainusündinu, täis armu ja halastust ja tõde. Ja vaata, tema on see, kes tuleb ära võtma maailma patte; jah, iga inimese patte, kes usub vankumatult tema nimesse.

49 Ja nüüd, ma ütlen teile, et see on see kord, mille järgi mind on kutsutud, jah, jutlustama oma armastatud vendadele, jah, ja igäühele, kes elab sellel maal; jah, jutlustama kõikidele, nii vanadele kui noortele, nii vangidele kui vabadele, jah, ma ütlen teile, vanad ja ka keskealised ning kasvav põlvkond, jah, et hüüda neile, et nad peavad meelt parandama ja uuesti sündima.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

50 Jah, nõnda ütleb Vaim: Parandage meelt, kõik te maa ääred, sest taevariik on peagi lähedal; jah, Jumala Poeg tuleb oma hiilguses, oma väes, majesteetlikkuses, jõus ja ülemvalitsemises. Jah, mu armsad vennad, ma ütlen teile, et Vaim ütleb: Vaata kogu maa Kuninga hiilgust, ja ka taeva Kuningas saab varsti särama kõikide inimlaste keskel.

51 Ja Vaim ütleb mulle samuti, jah, hüüab mulle vägeva häälega, öeldes: Mine ja ütle sellele rahvale – Parandage meelt, sest kui te meelt ei paranda, ei saa te mingil juhul pärida taevariiki.

52 Ja taas ma ütlen teile, Vaim ütleb: Vaata, kirves on pandud puu juurele; seepärast iga puu, mis ei kanna head vilja, raiutakse maha ja visatakse tulle; jah, tulle, mida ei saa hävitada, nimelt kustutamatusse tulle. Vaata ja pea meeles, seda on öelnud Püha.

53 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma ütlen teile, kas te võite nendele sõnadele vastu vaielda, jah, kas te saate need asjad kõrvale heita ja trampida Püha oma jalge alla; jah, kas te võite olla iseennast täis oma südame uhkuses; jah, kas te jätkate oma kallite rõivaste kandmist ja oma südame hoidmist maailma tühiste asjade küljes, oma rikkuse küljes?

54 Jah, kas te visalt arvate, et üks teist on parem kui teine; jah, kas te jätkate oma vendade tagakiusamist, kes alandavad end ja kõnnivad Jumala püha korra järgi, millega nad on sellesse kirikusse toodud, olles pühitsetud Püha Vaimu kaudu, ja nad teevad tegeusid, mis on kohased meelesparandusele –

55 jah, ja kas te jätkate oma selja pööramist vaestele ja abivajajatele ja keeldute jagamast oma vara nendega?

56 Ja lõpuks, kõik teie, kes te jätkate oma pahelisuses, ma ütlen teile, et nemad on need, kes raiutakse maha ja visatakse tulle, kui nad ei paranda kiiresti meelt.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

57 Ja nüüd, ma ütlen teile, kõik teie, kes te soovite järgneda hea karjase häälele, tulge välja paheliste seast ja olge eraldi ning ärge puutuge nende asju, mis pole puhtad; ja vaata, nende nimed kustutatakse, nii et paheliste nimesid ei arvata õigemeelsete nimede hulka, et võiks täide minna Jumala sõna, mis ütleb: Paheliste nimesid ei segata minu rahva nimedega.

58 Sest õigemeelsete nimed kirjutatakse eluraamatusse ja nendele ma annan pärisosa oma paremal käel. Ja nüüd, mu vennad, mis on teil öelda selle vastu? Ma ütlen teile, kui te räägite selle vastu, ei tähenda see midagi, sest Jumala sõna peab täide minema.

59 Sest, milline karjane on teie hulgas see, kellel on palju lambaid, kuid ei vaata nende järele, et hundid ei tungiks tema karja ega õgiks seda? Ja vaata, kui hunt tuleb tema karja, kas ta ei aja teda välja? Jah, ja lõpuks, kui ta saab, ta hävitab tema.

60 Ja nüüd, ma ütlen teile, et hea karjane kutsub teid ja kui te võtate tema häält kuulda, viib ta teid oma lambatarasse ja te olete tema lambad; ja ta käsib teil mitte lasta endi sekka aplaid hunte, et te ei hukkuks.

61 Ja nüüd, mina, Alma, käsin teid tema sõnadega, kes on käskinud mind, et te teete tähelepanelikult vastavalt sõnadele, mis ma olen teile rääkinud.

62 Ma räägin käskival viisil teile, kes te kuulute kirikusse; ja neile, kes ei kuulu kirikusse, ma räägin kutsuval viisil, öeldes: Tulge ja saage ristitud meelega-randuseks, et te võiksite samuti elupuu viljast osa saada!

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui Alma oli lõpetanud kõnelemise Sarahemla linnas rajatud kiriku rahvale, ta pühitses ametisse preestrid ja vanemad käte pealepanemise kaudu, vastavalt Jumala korrale juhtima kirikut ja vaatama selle järele.
- 2 Ja sündis, et kes iganes ei kuulunud kirikusse, kes parandas meelt oma pattudest, ristiti meeleananduseks ja võeti vastu kirikusse.
- 3 Ja samuti sündis, et kes iganes kuulusid kirikusse, kes ei parandanud meelt oma pahedest ega alandanud end Jumala ees – ma mõtlen neid, kes olid südames uhkust täis – need hüljati ja nende nimed kustutati, et nende nimesid ei arvatud õigemeelsete omade hulka.
- 4 Ja nõnda hakkasid nad Sarahemla linnas kiriku korda rajama.
- 5 Ja nüüd, ma soovin, et te mõistaksite, et Jumala sõna oli vaba kõigile, nii et mitte kellelki ei võetud eesõigust koguneda kokku, et kuulata Jumala sõna.
- 6 Ometi oli Jumala lastel kästud sageli koguneda ja ühineda paastumises ning vägevas palves nende hingede heaoluks, kes ei tundnud Jumalat.
- 7 Ja nüüd, sündis, et kui Alma oli teinud need korraldused, ta lahkus nende juurest, jah, kirikust, mis oli Sarahemla linnas, ja läks üle Siidoni jõest ida poole Giideoni orgu, sest sinna oli ehitatud linn, mida kutsuti Giideoni linnaks, mis oli orus, mida kutsuti Giideoniks, olles kutsutud mehe järgi, kes oli Nehori käega mõõgaga tapetud.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 Ja Alma läks ja hakkas kuulutama Jumala sõna kirikule, mis oli rajatud Giideoni orgu, vastavalt ilmumisele sõna tõepärasusest, millest olid rääkinud tema isad, ja vastavalt prohvetliku kuulutamise vaimule, mis oli temas, vastavalt tunnistusele Jeesusest Kristusest, Jumala Pojast, kes peab tulema lunastama oma rahvast nende pattudest, ja vastavalt pühale korrale, mille alusel ta oli kutsutud. Ja nõnda on see kirjutatud. Aamen.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Alma sõnad, mis ta rääkis rahvale Giideonis, vastavalt tema enda ülestäbendusele.

Alma 7

- 1 Vaata, mu armsad vennad, kuna mul on lubatud tulla teie juurde, seepärast ma püüan kõnelda teile oma sõnadega; jah, omaenda suuga, kuna see on esimene kord, kui ma räägin teile oma suu sõnadega, sest ma olen piirdunud täielikult kohtujärgega ja mul on olnud nii palju tegemist, et ma ei saanud tulla teie juurde.
- 2 Ja ma ei oleks saanud tulla nüüdki, kui kohtujärge ei oleks üle antud teisele, et ta valitseks minu asemel; ja Issand on suures halastuses lubanud mul tulla teie juurde.
- 3 Ja vaata, ma olen tulnud suurte lootuste ja suure sooviga, et ma leiaksin, et te olete alandanud end Jumala ees ja et te olete jätkanud, paludes tema armu; et ma leiaksin, et te olete tema ees süüta; et ma leiaksin, et teie ei ole sellises hirmsas kitsikuses, nagu meie vennad olid Sarahemlas.
- 4 Ent õnnistatud olgu Jumala nimi, et ta on andnud mulle teada, jah, on andnud mulle äärmiselt suurt rõõmu teadmises, et nad on taas kindlalt tema õigemeelsuse teel.
- 5 Ja vastavalt Jumala Vaimule, mis on minus, ma usun, et mul saab olema rõõmu ka teie üle; ometi ma ei soovi, et mu rõõm teie üle tuleks nii suurte kannatuste ja murega, mis mul on olnud Sarahemla vendade pärast, sest vaata, ma saan nende üle rõõmu tunda, olles kahlanud läbi suure kannatuse ja mure.
- 6 Aga vaata, ma usun, et te ei ole sellises uskmatuses, nagu olid teie vennad; ma usun, et te ei ole oma südames uhkust täis; jah, ma usun, et teie süda ei ole kinni rikkuse ega maailma tühiste asjade küljes; jah, ma usun, et te ei kummarda ebajumalaid, vaid et te kummardate tõelist ja elavat Jumalat ja et te ootate igavikulises usus oma pattude andekssaamist, mis on tulemas.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 Sest vaata, ma ütlen teile, et tulemas on palju asju, ja vaata, üks on tähtsam kui kõik muu – sest vaata, aeg ei ole kaugel, kui tuleb Lunastaja ja elab oma rahva keskel.
- 8 Vaata, ma ei ütle, et ta tuleb meie hulka ajal, mil ta elab oma surelikus elamus; sest vaata, Vaim ei ole mulle ütelnud, et asi oleks nõnda. Nüüd, sellest ma ei tea midagi, aga niipalju ma tean, et Issandal Jumalal on vägi teha kõiki asju vastavalt oma sõnale.
- 9 Aga vaata, Vaim on ütelnud mulle niipalju, öeldes: Hüüa sellele rahvale, öeldes – Parandage meelt ja valmistage Issandale teed ning kõndige tema radadel, mis on tasased; sest vaata, taevariik on lähedal ja Jumala Poeg tuleb maa pinnale.
- 10 Ja vaata, ta sünnib Maarjast Jeruusalemma lähedal, mis on meie esiisade maa, tema olles neitsi, hinnaline ja valitud anum, keda Püha Vaimu vägi varjab ja eostab, ning ta sünnitab poja, jah, nimelt Jumala Poja.
- 11 Ja tema läheb, kannatades kõiksugu valusid ja kannatusi ja kiusatusi; ja seda seepärast, et läheks täide sõna, mis ütleb, et ta võtab enda peale oma rahva valud ja haigused.
- 12 Ja ta võtab enda peale surma, et ta võiks päästa lahti surma köidikud, mis seovad tema rahvast; ja ta võtab enda peale nende jõuetused, et ta sisemus võiks olla täidetud halastusega vastavalt lihale, et ta võiks teada vastavalt lihale, kuidas aidata oma rahvast vastavalt nende jõuetusele.
- 13 Nüüd, Vaim teab kõiki asju; ometi Jumala Poeg kannatab lihas, et ta võiks võtta enda peale oma rahva patud, et ta võiks ära kustutada nende üleastumised vastavalt oma vabastamisväele; ja nüüd, vaata, see on see tunnistus, mis on minus.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Nüüd, ma ütlen teile, et te peate parandama meelt ja sündima uuesti, sest Vaim ütleb, et kui te ei sünni uuesti, ei saa te pärida taevariiki; seepärast tulge ja saage ristitud meelesparanduseks, et te saaksite puhataks pestud oma pattudest, et teil oleks usku Jumala Tallesse, kes võtab ära maailma patud, kes on vägev päästma ja puhastama kõigest ebaõigsusest.
- 15 Jah, ma ütlen teile, tulge ja ärge kartke, heitke kõrvale iga patt, mis teid kergesti tõkestab, mis seob teid hävitamiseni, jah, tulge ja minge edasi ja näidake oma Jumalale, et te soovite parandada meelt oma pattudest ja sõlmida temaga lepingu, et peate kinni tema käskudest, ning tunnistage seda temale tänasel päeval ristimisvette astudes.
- 16 Ja kes iganes teeb seda ja peab sellest ajast alates kinni Jumala käskudest, sel on meeles, mis ma talle ütlen, jah, tal on meeles, et ma ütlesin talle, et ta saab igavese elu vastavalt Püha Vaimu tunnistusele, kes tunnistab minus.
- 17 Ja nüüd, mu armsad vennad, kas te usute neid asju? Vaata, ma ütlen teile, jah, ma tean, et te usute neid; ja viis, kuidas ma tean seda, on minus oleva Vaimu ilmsikstegemise kaudu. Ja nüüd, kuna teie usk on selle suhtes tugev, jah, asjade suhtes, mis ma olen rääkinud, siis on mu rõõm suur.
- 18 Sest nagu ma teile algusest peale ütlesin, et mul oli suur soov, et teie ei oleks kitsikuses nagu teie vennad, just samuti olen ma leidnud, et mu soovid on täitunud.
- 19 Sest ma tajun, et te olete õigemeelsuse radadel; ma tajun, et te olete rajal, mis viib Jumala kuningriiki; jah, ma tajun, et te õgvendate tema teeradu.
- 20 Ma tajun, et tema sõna tunnistuse kaudu on teile teatavaks tehtud, et ta ei saa kõndida kõveratel radadel; ega muuda ta seda, mis ta on öelnud; ega pöördu veidikenegi paremalt vasakule või sellest, mis on õige, selle poole, mis on vale, seepärast tema kulg on üks igavene ring.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 Ja ta ei ela templites, mis ei ole pühad; ka ei saa roojasust ega midagi, mis pole puhas, vastu võtta Jumala kuningriiki; seepärast ütlen ma teile, et tuleb aeg, jah, ja see on viimsel päeval, mil see, kes on roojane, jääb oma roojasusse.

22 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma olen öelnud seda teile, et ma võiksin äratada teid teie kohusetundele Jumala ees, et te võiksite kõndida laitmatult tema ees, et te võiksite kõndida Jumala püha korra järgi, mille järgi teid on vastu võetud.

23 Ja nüüd, ma tahan, et te oleksite alandlikud ja alistuvad ja leebed; kergesti palutavad, täis kannatlikkust ja pikameelsust, olles mõõdukad kõiges; olles usinad Jumala käskudest kinnipidamisel igal ajal; paludes, mida iganes te vajate, nii vaimseid kui ka ajalikke asju; alati tänades Jumalat kõige eest, mida te saate.

24 Ja vaadake, et teil oleks usku, lootust ja ligimesearmastust, siis on teil alati külluses häid tegusid.

25 Ja Issand õnnistagu teid ja hoidku teie rõivad määdumata, et teid võiks viia lõpuks taevariiki võtma istet koos Aabrahami, Iisaki ja Jaakobiga ning pühade prohvetitega, kes on olnud maailma algusest peale, hoides oma rõivad määdumata, just nagu nende rõivad on määdumata, et sealt enam mitte kunagi lahkuda.

26 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma olen rääkinud neid sõnu teile vastavalt Vaimule, kes tunnistab minus, ja minu hing rõõmustab ääretult selle äärmiselt suure usinuse ja tähelepanu üle, mida te olete osutanud minu sõna suhtes.

27 Ja nüüd, Jumala rahu olgu teie ja teie majade ja maade peal ning teie pudulojuste ja veisekarjade peal ja kõige peal, mis teil on; teie naiste ja teie laste peal, teie usu ja heade tegude järgi sellest ajast ja igavesti. Ja nõnda ma olen rääkinud. Aamen.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 Ja nüüd, sündis, et Alma pöördus Giideoni maalt tagasi pärast seda, kui oli õpetanud Giideoni rahvale palju sellist, mida ei saa kirjutada, olles kehtestanud kiriku korra, nii nagu ta oli varem teinud Sarahemla maal, jah, ta pöördus tagasi oma majja Sarahemlas, et tehtud tööst puhata.
- 2 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise üheksas aasta.
- 3 Ja Nefi rahva kohtunike valitsemise kümnenda aasta algul sündis, et Alma lahkus sealt ja võttis ette teekonna Meleki maale Siidoni jõest lääne pool, läänes, kõnnumaa piiri ääres.
- 4 Ja ta hakkas õpetama inimesi Meleki maal Jumala püha korra järgi, millega teda oli kutsutud, ja ta hakkas õpetama inimesi üle kogu Meleki maa.
- 5 Ja sündis, et inimesed tulid tema juurde kõikjalt üle kogu maa, mis asus kõnnumaa ääres. Ja neid ristiti üle kogu maa.
- 6 Nii et kui ta oli lõpetanud oma töö Melekis, lahkus ta sealt ja läks kolme päevate kehtestatud kaugusele Meleki maast põhja poole ja ta jõudis linna, mida kutsuti Ammoniihaks.
- 7 Nüüd, Nefi rahval oli kombeks kutsuda oma maid ja oma linnu ja oma külasid, jah, koguni kõiki oma väikseid külasid selle nime järgi, kes neid esimesena valdas, ja nõnda oli lugu ka Ammoniiha maaga.
- 8 Ja sündis, et kui Alma saabus Ammoniiha linna, hakkas ta neile jutlustama Jumala sõna.
- 9 Nüüd, Saatan oli saanud suure haarde Ammoniiha linna inimeste südames; seepärast nad ei tahtnud Alma sõnu kuulda võtta.
- 10 Ometi Alma nägi palju vaeva vaimus, heideldes Jumalaga vägevas palves, et ta valaks oma Vaimu inimeste peale, kes olid linnas; et ta lubaks samuti tal ristida neid meeleparanduseks.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

11 Ometi tegid nad oma südame kõvaks, öeldes talle: Vaata, me teame, et sa oled Alma, ja me teame, et sa oled selle kiriku ülempreester, mille sa oled rajanud mitmel pool maal vastavalt sinu pärimustele; ja me ei ole sinu kirikust ja me ei usu niisugustesse rumalatesse pärimustesse.

12 Ja nüüd, me teame, et kuna me ei ole sinu kirikust, me teame, et sul ei ole meie üle mingit väge; ja sa oled loovutanud kohtujärje Nefihale; seepärast pole sa meie ülemkohtunik.

13 Nüüd, kui rahvas oli seda öelnud ja vastu rääkinud kõikidele tema sõnadele ja laimanud teda ja sülitanud tema peale ning lasknud ta oma linnast välja visata, lahkus ta sealt ja võttis ette teekonna linna poole, mida kutsuti Aaroniks.

14 Ja sündis, et kui ta oli teel sinna, olles murest murtud, kahlates läbi paljude katsumuste ja hingepiina Ammoniiha linna inimeste pahelisuse pärast, siis sündis, et kui Alma oli nõnda murest murtud, vaata, ilmus temale Issanda ingel, öeldes:

15 Önnistatud oled sina, Alma; seepärast, tõsta oma pea püsti ja rõõmusta; sest sul on suur põhjus rõõmustamiseks; sest sa oled olnud ustav, pidades kinni Jumala käskudest sellest ajast peale, kui sa said temalt oma esimese sõnumi. Vaata, mina olen see, kes selle sulle edasi andis.

16 Ja vaata, mind on saadetud sind käskima, et sa pöörduksid tagasi Ammoniiha linna ja jutlustaksid taas linna rahvale; jah, jutlusta neile. Jah, ütle neile, et kui nad ei paranda meelt, siis Issand Jumal hävitab nad.

17 Sest vaata, nad uurivad praegu, et nad võiksid hävitada sinu rahva vabaduse (sest nõnda ütleb Issand), mis on vastuolus määruste ja kohtuotsuste ning käskudega, mis ta on andnud oma rahvale.

18 Nüüd, sündis, et pärast seda, kui Alma oli saanud oma sõnumi Issanda inglilt, pöördus ta kiiresti Ammoniiha maale tagasi. Ja ta sisenes linna teist teed mööda, jah, teed mööda, mis on Ammoniiha linnast lõunas.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

19 Ja kui ta linna sisenes, oli ta näljane ja ta ütles ühele mehele: Kas sa annaksid alandlikule Jumala teenijale midagi süüa?

20 Ja mees ütles temale: Ma olen nefilane ja ma tean, et sa oled Jumala püha prohvet, sest sina oled mees, kelle kohta ingel ütles nägemuses: Võta vastu! Seepärast, tule minuga minu majja ja ma jagan sinuga oma toitu, ja ma tean, et sina oled õnnistuseks mulle ja minu majapidamisele.

21 Ja sündis, et mees võttis ta vastu oma majja ja meest kutsuti Amulekiks; ja ta tõi välja leiva ja liha ja pani Alma ette.

22 Ja sündis, et Alma sõi leiba ja ta kõht sai täis; ja ta õnnistas Amulekki ja tema koda ja ta tänas Jumalat.

23 Ja pärast seda, kui ta oli söönud ja ta kõht oli täis, ütles ta Amulekile: Mina olen Alma ja ma olen Jumala kiriku ülempreester üle kogu maa.

24 Ja vaata, mind on kutsutud jutlustama Jumala sõna kogu selle rahva seas vastavalt ilmutuse ja prohvetliku kuulutamise vaimule; ja ma olin sellel maal ja nad ei tahtnud mind vastu võtta, vaid nad heitsid mu välja ja ma olin valmis igaveseks sellele maale selga pöörama.

25 Ent vaata, mind on kästud, et ma pean taas tagasi pöörduma ja sellele rahvale prohvetlikult kuulutama, jah, ja tunnistama nende vastu nende süütegudest.

26 Ja nüüd, Amulek, kuna sa oled mind toitnud ja oma majja võtnud, oled sa õnnistatud, sest ma olin näljane, sest ma olin mitu päeva paastunud.

27 Ja Alma viibis mitu päeva Amuleki juures, enne kui ta hakkas rahvale jutlustama.

28 Ja sündis, et rahvas kasvas veel tugevamaks oma süütegudes.

29 Ja Almale tuli sõna, öeldes: Mine, ja ütle samuti minu teenijale Amulekile, minge ja kuulutage sellele rahvale prohvetlikult, öeldes – Parandage meelt, sest nõnda ütleb Issand, et kui te meelt ei paranda, nuhtlen ma seda rahvast oma vihas, jah, ja ma ei pööra oma ägedat viha ära.

30 Ja Alma läks rahva hulka ja samuti Amulek, et kuulutada neile Jumala sõnu, ja nad olid täitunud Püha Vaimuga.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

31 Ja neile oli antud vägi, nii et neid ei saadud aheldada vangikodadesse; ka ei olnud võimalik, et ükski inimene oleks saanud neid tappa; ometi ei kasutanud nad oma väge enne, kui neid oli seotud köidikutesse ja heidetud vanglasse. Nüüd, see sai tehtud, et Issand saaks näidata nendes oma väge.

32 Ja sündis, et nad läksid ja hakkasid rahvale jutlustama ja prohvetlikult kuulutama vastavalt vaimule ja väele, mis Issand oli neile andnud.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Alma sõnad ja samuti Amuleki sõnad, mis kuulutati rahvale, kes olid Ammoniiha maal. Ja samuti nad beidetakse vanglasse ja vabastatakse Jumala imelise väe läbi, mis oli nendes, vastavalt Alma ülestähdendusele.

Alma 9

- 1 Ja taas, mina, Alma, saanud käsu Jumalalt, et ma pean võtma Amuleki ja minema ja jutlustama taas sellele rahvale ehk rahvale, kes oli Ammoniiha linnas; sündis, et kui ma hakkasin neile jutlustama, hakkasid nad minuga vaidlema, öeldes:
- 2 Kes sa oled? Kas sa arvad, et me usume ühe mehe tunnistust, kui ta ka jutlustaks meile, et maa hävib?
- 3 Nüüd, nad ei mõistnud sõnu, mida nad rääkisid, sest nad ei teadnud, et maa hävib.
- 4 Ja nad ütlesid ka: Me ei usu sinu sõnu, kui sa ka kuulutaksid prohvetlikult, et see suur linn hävitatakse ühe päevaga.
- 5 Nüüd, nad ei teadnud, et Jumal võib teha selliseid imepäraseid tegusid, sest nad olid kõvasüdameline ja kangekaelne rahvas.
- 6 Ja nad ütlesid: Kes on Jumal, kes ei saada rohkem volitatuid kui ühe mehe selle rahva hulka kuulutama nendele tõde niisugustest suurtest ja imepärastest asjadest?
- 7 Ja nad astusid ette, et oma käed minu külge panna; aga vaata, nad ei teinud seda. Ja ma seisin vapralt, et kuulutada neile; jah, ma tunnistasin vapralt neile, öeldes:
- 8 Vaata, oo teie paheline ja rikutud põlvkond, kuidas olete te unustanud oma isade pärimuse; jah, kui ruttu olete te unustanud Jumala käsud.
- 9 Kas te ei mäleta, et meie isa Lehhi juhiti Jumala käega Jeruusalemmast välja? Kas te ei mäleta, et tema juhtis neid kõiki läbi kõnnumaa?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 Ja kas te olete nii ruttu unustanud, kui mitmeid kordi ta vabastas meie isad nende vaenlaste käest ja hoidis neid hävitusest koguni nende vendade käe läbi?
- 11 Jah, ja kui ei oleks olnud tema võrratut väge ja tema halastust ja pikameelsust meie suhtes, oleksime me maa pinnalt möödapääsmatult ära lõigatud juba ammu enne seda ajajärku ja võib-olla määratud lõputu häda ja viletsuse seisundisse.
- 12 Vaata, nüüd, ma ütlen teile, et ta käsib teil meelt parandada, ja kui te meelt ei paranda, te ei või mingil juhul pärida Jumala kuningriiki. Aga vaata, see ei ole kõik – ta on käskinud teil meelt parandada või ta hävitab teid täielikult maa pinnalt; jah, ta nuhtleb teid oma vihas ja oma ägedas vihas ei pöördu ta ära.
- 13 Vaata, kas te ei mäleta sõnu, mis ta rääkis Lehhile, öeldes nii: Kuivõrd te peate kinni minu käskudest, saadab teid maal edu? Ja taas, on öeldud nii: Kuivõrd te ei pea kinni minu käskudest, lõigatakse teid Issanda juurest ära.
- 14 Nüüd, ma tahan, et te peaksite meeles, et kuivõrd laamanlased ei ole pidanud kinni Jumala käskudest, on nad Issanda juurest ära lõigatud. Nüüd, me näeme, et Issanda sõna on selles asjas õigeaks osutunud ja laamanlased on tema juurest ära lõigatud nende üleastumiste algusest peale sellel maal.
- 15 Ometi ma ütlen teile, et neil on kohtupäeval parem kui teil, kui te jääte oma pattudesse, jah, ja neil on koguni selles elus parem kui teil, kui te meelt ei paranda.
- 16 Sest on palju lubadusi, mis on laienenud laamanlastele, sest nende isade pärimused on need, mis on pannud neid jääma teadmatusse; seepärast on Issand nende vastu halastav ja pikendab nende maalejäämist.
- 17 Ja mingil ajajärgul tuuakse nad uskuma tema sõna ja teadma oma isade pärimuste ebaõigsust; ja paljud nendest saavad päästetud, sest Issand on halastav kõikide vastu, kes tema nime hüüavad;

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

18 ent vaata, ma ütlen teile, et kui teie jätkate oma pahelisuses, ei pikendata teie elupäevi sel maal, sest teie vastu saadetakse laamanlased; ja kui te meelt ei paranda, tulevad nad ajal, mil te ei tea, ja teid nuheldakse täieliku hävitusega; ja see saab olema vastavalt Issanda ägedale vihale.

19 Sest ta ei lase teil elada teie süütegudes, et hävitada tema rahvast. Ma ütlen teile: Ei; ta laseks pigem laamanlastel hävitada kogu tema rahva, keda kutsutakse Nefi rahvaks, kui oleks võimalik, et nad langetaksid pattudesse ja üleastumistesse pärast seda, kui Issand, nende Jumal, on andnud neile nii palju valgust ja teadmist;

20 jah, pärast seda, kui nad on olnud rahvas, keda Issand on kõrgelt soosinud; jah, pärast seda, kui nad on olnud soositud rohkem kui ükski teine rahvus, hõim, keel või rahvas; pärast seda, kui neile on antud teada kõik asjad vastavalt nende soovidele ja nende usule ja palvetele sellest, mis on olnud ja mis on ja mis tuleb;

21 saanud Jumala Vaimu külastuse osaliseks; kõnele-
nud inglitega ja kuulnud Issanda häält neile kõnele-
mas; ja saanud endale prohvetliku kuulutamise vai-
mu ja ilmutuse vaimu ja ka palju ande, keeltega kõ-
nelemise anni ja jutlustamise anni ja Püha Vaimu
anni ja tõlkimise anni;

22 jah, ja pärast seda, kui Jumal on nad vabastatud
Jeruusalemma maalt Issanda käega, olles päästetud
näljast ja haigusest ja kõiksugu erinevatest taudi-
dest; ja nemad, olles kasvanud tugevaks lahingus, et
neid ei hävitataks; olles kord korra järel toodud välja
orjusest ja olles üleval peetud ja hoitud kuni prae-
guseni; ning neid on lastud saata edul, kuni nad on
rikkad kõiksugu asjade poolest –

23 ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et kui see rahvas,
kes on saanud nii palju õnnistusi Issanda käest,
peaks üle astuma neil oleva valguse ja teadmise vas-
tu, ma ütlen teile, et kui asi on nii, et nad peaksid
langema üleastumiste küüsi, siis on laamanlastel pal-
ju parem kui neil.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

- 24 Sest vaata, Issanda lubadused on laienenud laamanlastele, aga need ei ole mitte teile, kui te üle astute, sest kas Issand ei ole mitte selgelt lubanud ja kindlalt määranud, et kui te talle vastu hakkate, teid hävitatakse maa pinnalt täielikult?
- 25 Ja nüüd, sel põhjusel, et teid ei hävitataks, on Issand saatnud oma ingli külastama paljusid oma rahva seast, kuulutades neile, et nad peavad minema ja hüüdma vägevast sellele rahvale, öeldes: Parandage meelt, sest taevariik on lähedal;
- 26 ja ei möödu palju päevi, kui Jumala Poeg tuleb oma hiilguses; ja tema hiilgus on Isa Ainusündinu hiilgus, täis armu, erapooletust ja tõde, täis kannatlikkust, halastust ja pikameelsust, kiire kuulma oma rahva hüüdeid ja vastama nende palvetele.
- 27 Ja vaata, ta tuleb lunastama neid, kes ristitakse meelearanduseks usu läbi tema nimesse.
- 28 Seepärast, valmistage Issanda teed, sest aeg on lähedal, mil kõik inimesed korjavad oma tegude palga vastavalt sellele, millised nad on olnud – kui nad on olnud õigemeelsed, lõikavad nad oma hinge päästet vastavalt Jeesuse Kristuse väele ja vabastusele; ja kui nad on olnud halvad, lõikavad nad oma hinge needust vastavalt kuradi väele ja vangistusele.
- 29 Nüüd, vaata, see on ingli hääl, hüüdmast rahvale.
- 30 Ja nüüd, mu armsad vennad, sest te olete mu vennad ja te peaksite olema armastatud ja te peaksite tegema tegusid, mis on kohased meelearandusele, nähes, et teie südamed on muutunud tõeliselt kõvaks Jumala sõna vastu, ja nähes, et te olete kadunud ja langenud rahvas.
- 31 Nüüd, sündis, et kui mina, Alma, olin rääkinud neid sõnu, vaata, rahvas sai vihaseks minu peale, kuna ma ütlesin neile, et nad on kõvasüdameline ja kangekaelne rahvas.
- 32 Ja ka seepärast, et ma ütlesin neile, et nad on kadunud ja langenud rahvas, vihastasid nad minu peale ja tahtsid panna oma kätt minu külge, et nad võiksid mu vanglasse heita.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

33 Ent sündis, et Issand ei lasknud neil mind seekord kinni võtta ja vanglasse heita.

34 Ja sündis, et Amulek läks ja astus ette ja hakkas neile samuti jutlustama. Ja nüüd Amuleki sõnad ei ole kõik kirja pandud, ometi on osa neist kirjutatud sellesse raamatusse.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Nüüd, need on sõnad, mida Amulek jutlustas rahvale, kes oli Ammoniiha maal, öeldes:
- 2 Mina olen Amulek; ma olen Gidoona poeg, kes oli Ismaeli poeg, kes oli Aminadi järglane; ja see oli seesama Aminadi, kes tõlkis kirjutuse, mis oli templi seinal, mille Jumala sõrm oli kirjutanud.
- 3 Ja Aminadi oli Nepi järglane, kes oli Lehhi poeg, kes tuli välja Jeruusalemma maalt, kes oli Manasse järglane, kes oli Joosepi poeg, kes oli oma vendade käega Egiptusesse müüdnud.
- 4 Ja vaata, ma pole mingi väikese kuulsusega mees kõikide nende seas, kes mind tunnevad; jah, ja vaata, mul on palju sugulasi ja sõpru ja ma olen ka saanud palju rikkust tänu oma töökusele.
- 5 Ometi, peale kõige selle ei ole ma kunagi palju teadnud Issanda teedest ja tema saladustest ja imepärasest väest. Ma ütlesin, et ma ei ole sellest kunagi palju teadnud; ent vaata, ma eksisin, sest ma olen palju näinud tema saladusi ja tema imepärast väge, jah, koguni selle rahva elu hoidmisel.
- 6 Ometi, ma tegin oma südame kõvaks, sest mind kutsuti palju kordi ja ma ei tahtnud kuulda; seepärast ma teadsin neist asjust, kuigi keeldusin teadmast; seepärast ma jätkasin oma südame pahelisuses mässamist Jumala vastu kuni selle seitsmenda kuu neljanda päevani välja, mis on kohtunike valitsemise kümnendal aastal.
- 7 Kui ma olin teel, et külastada väga lähedast sugulast, vaata, Issanda ingel ilmus mulle ja ütles: Amulek, mine oma majja tagasi, sest sa pead andma süüa Issanda prohvetile, jah, pühale mehele, kes on Jumala valitud mees; sest ta on paastunud palju päevi selle rahva pattude pärast ja ta on näljane ja sa võta ta vastu oma majja ja anna talle süüa ja ta õnnistab sind ja sinu koda, ja Issanda õnnistus on sinu ja sinu majapidamise peal.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Ja sündis, et ma kuuletusin ingli häälele ja pöördusin tagasi oma maja poole. Ja olles teel sinna, leidisin ma mehe, kelle kohta ingel mulle ütles: Võta ta oma majja – ja vaata, see oli seesama mees, kes on rääkinud teile Jumala asjadest.
- 9 Ja ingel ütles mulle, et ta on püha mees; mispärast, ma tean, et ta on püha mees, kuna seda ütles mulle Jumala ingel.
- 10 Ja taas, ma tean, et asjad, millest ta on tunnistanud, on õiged; sest vaata, ma ütlen teile, et nii tõesti, kui Issand elab, just samuti saatis ta oma ingli minule neid asju ilmsiks tegema ja seda ta tegi sel ajal, mil see Alma elas minu majas.
- 11 Sest vaata, ta on õnnistanud mu majapidamist, ta on õnnistanud mind ja minu naisperet ja minu lapsi ja minu isa ja minu sugulasi; jah, koguni kogu minu suguvõsa on ta õnnistanud ja Issanda õnnistused on püsinud meie peal vastavalt sõnadele, mis ta rääkis.
- 12 Ja nüüd, kui Amulek oli rääkinud need sõnad, oli rahvas hämmingus, nähes, et on rohkem kui üks tunnistaja, kes tunnistab asjadest, milles neid süüdistatakse, ja ka nendest asjadest, mis on tulemas, vastavalt prohvetliku kuulutamise vaimule, mis neis on.
- 13 Ometi olid nende seas mõned, kes mõtlesid neid küsitleda, et nad võiksid oma kavalate plaanide abil nende sõnadest kinni hakata, et nad võiksid leida nende vastu tõendeid, et nad võiksid nad üle anda oma kohtunike kätte, et nende üle mõistetaks kohut seaduse järgi ja et nad tapetaks või heidetaks vanglasse vastavalt kuriteole, mille nad saaksid näiliselt välja tuua või milles nende vastu tunnistada.
- 14 Nüüd, need mehed, kes püüdsid neid hävitada, olid seadusetundjad, keda rahvas oli palganud või määranud, et rakendada seadust oma kohtuskäimiste ajal ehk rahva kuritegude üle kohtumõistmisel kohtunike ees.
- 15 Nüüd, need seadusetundjad tundsid kõiki rahva nõkse ja kavalusi; ja seda selleks, et nad võiksid oma ametis osavad olla.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

- 16 Ja sündis, et nad hakkasid küsitloma Amulekki, et nad võiksid seeläbi panna ta rääkima risti vastu oma sõnadele ehk minema vastuollu sõnadega, mis ta räägib.
- 17 Nüüd, nad ei teadnud, et Amulek võib nende plaani läbi näha. Ent sündis, et kui nad hakkasid teda küsitloma, tajus ta nende mõtteid ja ta ütles neile: O te paheline ja rikutud põlvkond, te seadusetundjad ja silmakirjatsejad, sest te rajate kuradi aluseid, sest te panete lõkse ja püüniseid, et püüda Jumala pühasid.
- 18 Te teete plaane, et moonutada õigemeelsete teid ja tuua oma pea peale Jumala viha, kuni selle rahva täieliku hävitamiseni välja.
- 19 Jah, hästi ütles Moosia, kes oli meie viimane kuningas, kui ta oli valmis kuningriiki üle andma, kuid ei olnud kedagi, kellele seda anda, määrates, et seda rahvast valitsetagu nende oma hääle kaudu – jah, ta ütles hästi, et kui tuleb aeg, et selle rahva hääle valib süüteod, see tähendab, kui tuleb aeg, et see rahvas langeb üleastumiste küüsi, siis on nad küpsed hävitamiseks.
- 20 Ja nüüd, ma ütlen teile, et hästi mõistab Issand kohut teie süütegude üle; hästi hüüab ta sellele rahvale oma inglite hääle kaudu: Parandage meelt, parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
- 21 Jah, hästi hüüab ta oma inglite hääle kaudu: Ma tulen alla oma rahva hulka erapooletuse ja õigusega oma kätes.
- 22 Jah, ja ma ütlen teile, et kui ei oleks olnud õigemeelsete inimeste palveid, kes on praegu sellel maal, nuheldaks teid nüüd praegu täieliku hävitamisega; ometi ei sünniks see veeuputuse kaudu, nagu juhtus rahvaga Noa päevil, vaid see sünniks nälja ja katku ja mõõga läbi.
- 23 Aga õigemeelsete inimeste palvete pärast on teile armu heidetud; nüüd, seepärast, kui te ajate õigemeelsed eneste seast välja, siis ei peata Issand oma kätt; vaid ta tuleb oma ägedas vihas teie vastu; siis teid lüüakse nälja ja katku ja mõõgaga ning see aeg on peagi käes, kui te meelt ei paranda.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 Ja nüüd, sündis, et rahvas oli veelgi vihasem Amuleki peale, ja nad hüüdsid, öeldes: See mees laimab meie seadusi, mis on õiglased, ja meie tarku seadusetundjaid, keda me oleme valinud.

25 Ent Amulek sirutas välja oma käe ja hüüdis neile veelgi vägevamalt, öeldes: Oo te paheline ja rikutud põlvkond, miks on Saatan saanud sellise suure võimu teie südamete üle? Miks te annate talle järele, et ta võiks saada teie üle võimu, et teha teie silmad pimedaks, et te ei mõistaks sõnu, mis on räägitud nende tõesust mööda?

26 Sest vaata, kas ma olen tunnistanud teie seaduse vastu? Te ei mõista; te ütlete, et mina olen rääkinud teie seaduse vastu; aga ma ei ole, vaid ma olen rääkinud teie seaduse poolt teie süüdimõistmiseks.

27 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et selle rahva hävingule on hakatud juba alust panema teie seadusetundjate ja kohtunike õigemeelsusetusega.

28 Ja nüüd, sündis, et kui Amulek oli rääkinud neid sõnu, hüüdis rahvas temale vastu, öeldes: Nüüd, me teame, et see mees on kuradi laps, sest ta on valetanud meile; sest ta on rääkinud meie seaduse vastu. Ja nüüd, ta ütleb, et ta ei ole selle vastu rääkinud.

29 Ja taas, ta on laimanud meie seadusetundjaid ja meie kohtunikke.

30 Ja sündis, et seadusetundjad panid neile südamele, et nad peaksid seda tema vastu meeles.

31 Ja nende keskel oli üks, kelle nimi oli Seesrom. Nüüd, tema oli kõige tähtsam Amuleki ja Alma süüdistaja, olles nende hulgas kõige asjatundlikum, kuna tal oli rahva seas palju asjatalitusi.

32 Nüüd, nende seadusetundjate eesmärgiks oli kasusaamine ja nad said seda vastavalt oma teenimistööle.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Nüüd, Moosia seaduses oli, et iga mees, kes on seaduse kohtunik, ehk need, kes olid määratud kohtunikeks, saavad palka vastavalt ajale, mil nad tegid tööd, et mõista kohut nende üle, kes olid toodud nende ette kohtumõistmiseks.
- 2 Nüüd, kui üks inimene oli teisele võlgu ja ta ei tahtnud maksta seda, mis ta võlgnes, siis kaevati tema peale kohtunikule; ja kohtunik kasutas oma volitust ja saatis ametnikud välja, et see inimene toodaks tema ette; ja ta mõistis inimese üle kohut seaduse ja nende süütõendite põhjal, mis tema vastu esitati, ja nõnda sunniti inimest maksma seda, mis ta võlgnes, või tehti paljaks või aeti rahva hulgast välja kui varas ja röövel.
- 3 Ja kohtunik sai palka vastavalt tema ajale – kuldse nin päevas või üks hõbesenum, mis on võrdne kuldseniniga, ja see on vastavalt kehtivale seadusele.
- 4 Nüüd, need on nende erinevate kulla- ja hõbedatükkide nimed nende väärtuse järgi. Ja need nimed andsid nefilased, sest nemad ei rehkendanud nagu juudid, kes olid Jeruusalemmas; ka ei mõõtnud nad nagu juudid, vaid nad muutsid nende rehkendamise ja mõõtmisviise vastavalt rahva meelele ja olukordadele igas põlvkonnas kuni kohtunike valitsemiseni, kui kuningas Moosia need kehtestas.
- 5 Nüüd, rehkendamine käis nii – kuldsenin, kuldsen, kuldsuum ja kuldlimna.
- 6 Hõbesenum, hõbeamnor, hõbesrom ja hõbeonti.
- 7 Hõbesenum oli võrdne kuldseniniga ja kumbki oli väärt üht mõõtu otra ja samuti üht mõõtu mistahes teravilja.
- 8 Nüüd, kuldseni väärtus oli kahekordne, mis oli seninil.
- 9 Ja kuldsuudel oli kahekordselt see väärtus, mis senil.
- 10 Ja kuldlimna väärtus oli nende kõikide väärtus kokku.
- 11 Ja hõbeamnor oli nii suur kui kaks senumit.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

12 Ja hõbesrom oli nii suur kui neli senumit.

13 Ja onti oli nii suur kui need kõik.

14 Nüüd, siin on väiksemate numbrite väärtus nende rehkendamisel:

15 siblon on pool senumist; seepärast, üks siblon poole mõõdu odra eest.

16 Ja siblum on pool siblonit.

17 Ja leah on pool siblumit.

18 Nüüd, siin on nende väärtus nende arvutamisel.

19 Nüüd, kuldantion on võrdne kolme sibloniga.

20 Nüüd, see oli ainult kasusaamise eesmärgil, kuna nad said palka oma teenimistöö järgi; seepärast, nad ärgitasid rahvast märatsemisele ja kõikisugu rahurikumisele ja pahelisusele, et neil võiks olla rohkem tööd, et nad võiksid saada raha vastavalt kohtuasjadele, mis toodi nende ette; seepärast ärgitasid nad rahvast üles Alma ja Amuleki vastu.

21 Ja see Seesrom hakkas küsitlema Amulekki, öeldes: Kas te vastaksite mõnele küsimusele, mis ma teilt küsin? Nüüd, Seesrom oli mees, kes oli asjatundja kuradi plaanides, et ta saaks hävitada selle, mis on hea; seepärast, ta ütles Amulekile: Kas te vastate küsimustele, mis ma teile esitan?

22 Ja Amulek ütles talle: Jah, kui see on kooskõlas Issanda Vaimuga, mis on minus; sest ma ei ütle midagi, mis on vastu Issanda Vaimule. Ja Seesrom ütles temale: Vaata, siin on kuus hõbeonti ja kõik need annan ma sulle, kui sa eitad Ülima olemasolu.

23 Nüüd, Amulek ütles: Oo sa põrgu laps, miks sa tahad mind kiusatusse ajada? Kas sa ei tea, et õigemeelised ei allu sellistele kiusatustele?

24 Kas sa usud, et Jumalat ei ole? Ma ütlen sulle: Ei, sa tead, et Jumal on olemas, kuid sa armastad seda raha rohkem kui teda.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

And an onti was as great as them all.

Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—

A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.

And a shiblum is a half of a shiblon.

And a leah is the half of a shiblum.

Now this is their number, according to their reckoning.

Now an antion of gold is equal to three shiblons.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 Ja nüüd, sa oled valetanud mulle Jumala ees. Sa ütlesid mulle: Vaata, need kuus onti, millel on suur väärtus, ma annan sulle – kuigi oma südames oled sa otsustanud need endale hoida; ja sinu ainus soov oli, et mina eitaksin tõelist ja elavat Jumalat, et sul oleks põhjust mind hävitada. Ja nüüd, vaata, selle suure halva eest sa saad oma tasu.

26 Ja Seesrom ütles temale: Sa ütled, et on olemas tõeline ja elav Jumal?

27 Ja Amulek ütles: Jah, on olemas tõeline ja elav Jumal.

28 Nüüd, Seesrom ütles: Kas on rohkem kui üks Jumal?

29 Ja ta vastas: Ei.

30 Nüüd, Seesrom ütles temale taas: Kuidas sa tead selliseid asju?

31 Ja ta ütles: Ingel on mulle sellest teada andnud.

32 Ja Seesrom ütles taas: Kes on see, kes tuleb? Kas see on Jumala Poeg?

33 Ja ta ütles temale: Jah.

34 Ja Seesrom ütles taas: Kas ta päästab oma rahva nende pattudes? Ja Amulek vastas ja ütles temale: Ma ütlen sulle, et ta ei tee seda, sest temal on võimatu eitada oma sõna.

35 Nüüd, Seesrom ütles rahvale: Vaadake, et te peate meeles neid asju; sest ta ütles, et on olemas ainult üks Jumal; ja ometi ta ütleb, et Jumala Poeg tuleb, aga ta ei päästa oma rahvast – just nagu tal oleks volitus käskida Jumalat.

36 Nüüd, Amulek ütleb taas temale: Vaata, sa oled valetanud, sest sa ütlesid, et ma rääkisin, nagu mul oleks volitus Jumalat käskida, kuna ma ütlesin, et tema ei päästa oma rahvast nende pattudes.

37 Ja ma ütlen teile taas, et ta ei saa neid päästa nende pattudes, sest ma ei saa eitada tema sõna, ja ta on öelnud, et miski, mis pole puhas, ei saa pärida taevariiki; seepärast, kuidas te siis võite saada päästetud, kui te ei päri taevariiki? Seepärast, te ei saa olla päästetud teie pattudes.

38 Nüüd, Seesrom ütles temale taas: Kas Jumala Poeg on tõeline Igavene Isa?

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 Ja Amulek ütles temale: Jah, ta on tõeline taeva ja maa Igavene Isa ja kõige, mis nendes on; ta on algus ja lõpp, esimene ja viimane;

40 ja ta tuleb maailma oma rahvast lunastama ja ta võtab enda peale nende üleastumised, kes usuvad tema nimesse, ja need on need, kes saavad igavese elu, ja pääste ei tule kellelegi teisele.

41 Seepärast jäävad pahelised nii, nagu ei oleks mingit lunastust toimunud, peale surmaköödikute lahti-päästmise; sest vaata, saabub päev, mil kõik tõusevad surnuist ja seisavad Jumala ees ja nende üle mõistetakse kohut nende tegude järgi.

42 Nüüd, on olemas surm, mida kutsutakse ajalikuks surmaks, ja Kristuse surm päästab lahti selle ajaliku surma köidikud, nii et kõik tõusevad üles sellest ajalikust surmast.

43 Vaim ja keha ühendatakse taas selle täiuslikul kujul; nii jäse kui ka liiges taastatakse selle õigel kujul, just nagu me nüüd oleme praegusel ajal, ja meid viiakse seisma Jumala ette teadmisega, mis meil nüüdki on, ja meil on selgelt meeles kogu meie süü.

44 Nüüd, see taastamine tuleb kõigile, nii vanadele kui noortele, nii orjadele kui vabadele, nii meestele kui naistele, nii pahelistele kui õigemeelsetele ja juuksekarvigi nende peast ei lähe kaduma, vaid iga asi taastatakse selle täiuslikul kujul nii, nagu see on praegu ehk nagu see on kehas, ja kõik tuuakse ja pannakse Poja, Kristuse ja Isa, Jumala ja Püha Vaimu, kes on üks Igavene Jumal, kohtu ette, et mõista kohut nende tegude järgi, olid need siis head või olid need halvad.

45 Nüüd, vaata, ma olen rääkinud teile sureliku keha surmast ja ka sureliku keha ülestõusmisest. Ma ütlen teile, et surelik keha tõuseb üles surematuks kehaks, see on surmast, nimelt esimesest surmast elusse, nii et nad ei saa enam surra; nende vaimud ühinevad nende kehadega, nii et neid enam mitte kunagi ei lahutata; nõnda saab kõik vaimseks ja surematuks, nii et nad enam ei saa näha rikutust.

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

46 Nüüd, kui Amulek oli lõpetanud need sõnad, oli rahvas taas hämmingus ja ka Seesrom hakkas värise-
ma. Ja nõnda lõppesid Amuleki sõnad ehk see on
kõik, mis ma olen kirjutanud.

Now, when Amulek had finished these words the
people began again to be astonished, and also
Zeezrom began to tremble. And thus ended the
words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Nüüd, Alma, nähes, et Amuleki sõnad olid vaigistanud Seesromi, sest ta nägi, et Amulek oli tabanud teda valetamas ja petmas, et hävitada teda, ja nähes, et ta hakkas oma süütunde all värisema, ta avas oma suu ja hakkas rääkima temale ja tunnistama õigeks Amuleki sõnu ja selgitama asju rohkem ehk avama pühakirju rohkem, kui Amulek oli teinud.
- 2 Nüüd, sõnu, mida Alma rääkis Seesromile, kuulsid ümberringi seisvad inimesed, sest rahvahulk oli suur ja ta rääkis sel viisil:
- 3 Nüüd, Seesrom, nähes, et sinu vale ja kavalus on paljastatud, sest sa ei ole valetanud mitte üksnes inimestele, vaid sa oled valetanud Jumalale; sest vaata, ta teab kõiki sinu mõtteid ja sa näed, et sinu mõttet on meile teada antud tema Vaimu kaudu;
- 4 ja sa näed, et me teame, et sinu plaan oli üks väga kaval plaan vastavalt kuradi kavalusele, et valetada ja seda rahvast petta, et sa võiksid nad meie vastu pöörata, et meid teotada ja meid välja ajada –
- 5 nüüd, see oli sinu vastase plaan ja ta on tarvitanud sinus oma väge. Nüüd, ma tahan, et sa peaksid meeles, et mida ma ütlen sulle, seda ma ütlen kõigile.
- 6 Ja vaata, ma ütlen teile kõigile, et see oli vastase püünis, mille ta oli välja pannud selle rahva püüdmiseks, et ta võiks teid endale alistada, et ta võiks ümbritseda teid oma ahelatega, et ta võiks aheldada teid kuni igavikulise hävituseni vastavalt tema vangistamise väele.
- 7 Nüüd, kui Alma oli rääkinud need sõnad, hakkas Seesrom veel rohkem värisema, sest ta veendus üha enam Jumala väes ja ta veendus ka selles, et Alma ja Amulek on temast teadlikud, sest ta veendus, et nad teavad tema mõtteid ja tema südame kavatsusi; sest neile oli antud vägi, et nad võiksid teada nendest asjadest vastavalt prohvetliku kuulutamise vaimule.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 Ja Seesrom hakkas neid usinalt küsitlema, et ta saaks rohkem teada Jumala kuningriigist. Ja ta ütles Almale: Mida see tähendab, mis Amulek on rääkinud surnute ülestõusmisest, et kõik tõusevad surnuist, nii õiglased kui ka ebaõiglased, ja viiakse seisma Jumala ette kohtumõistmiseks nende tegude järgi?

9 Ja nüüd, Alma hakkas neid asju temale selgitama, öeldes: Paljudele on antud teada Jumala saladusi; ometi on nad pandud range käsu alla, et nad ei avaldaks midagi peale selle osa tema sõnast, mille ta annab inimlastele vastavalt tähelepanule ja usinusele, mis nad tema suhtes osutavad.

10 Ja seepärast, see, kes teeb oma südame kõvaks, see saab väiksema osa sõnast, ja see, kes ei tee oma südant kõvaks, sellele antakse suurem osa sõnast, kuni talle antakse teada Jumala saladused, kuni ta teab neid täielikult.

11 Ja need, kes teevad oma südame kõvaks, neile antakse väiksem osa sõnast, kuni nad ei tea tema saladustest midagi, ja siis võtab kurat nad vangi ning juhib oma tahtmist mööda alla hävitusse. Nüüd, see on see, mida peetakse silmas põrgu ahelate all.

12 Ja Amulek on rääkinud selgelt surmast ja sellest surelikust seisundist surematusse seisundisse tõusmisest ja Jumala kohtulaua ette toomisest kohtumõistmiseks meie tegude järgi.

13 Siis, kui meie süda on kõvaks muutunud, jah, kui me oleme teinud oma südame kõvaks sõna vastu, nii et seda meis ei leita, on meie olukord hirmus, sest siis oleme me süüdi mõistetud.

14 Sest meie sõnad mõistavad meid süüdi; jah, kõik meie teod mõistavad meid süüdi; meid ei leita määratumata ja ka meie mõtted mõistavad meid süüdi ning selles hirmsas seisundis ei julge me vaadata üles oma Jumala poole; ja me oleksime rõõmsad, kui saaksime käskida kaljusid ja mägesid, et need langeksid meie peale, et varjata meid tema eest.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inasmuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

- 15 Aga see ei ole võimalik; me peame tulema ja seisma tema ees tema hiilguses ja ta võimus ja ta väes, majesteetlikkuses ja ülemvalitsemises ning tunnista oma igavikuliseks häbiks, et kõik tema kohtumõistmised on õiglased, et ta on õiglane kõigis oma tegudes, ja et ta on inimlaste vastu halastav ning et tal on kõik vägi, et päästa iga inimene, kes usub tema nimesse ja kannab meelearandusele vastavat vilja.
- 16 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et siis tuleb surm, nimelt teine surm, mis on vaimne surm; siis on aeg, et kes iganes sureb ajalikku surma oma pattudes, sureb ka vaimsesse surma; jah, ta sureb selle suhtes, mis puutub õigemeelsusse.
- 17 Siis on aeg, mil nende piinad on kui tule- ja väävljäär, mille leek tõuseb üles igavesest ajast igavesti; ja siis on aeg, et nad saavad aheldatud igavikuliseks hävituseks saatana väge ja vangistust mööda, sest tema on alistanud nad oma tahtmist mööda.
- 18 Siis, ma ütlen teile, on nad just nagu lunastust ei oleks tehtudki; sest vastavalt Jumala õigusele ei saa neid lunastada ja nad ei saa surra, kuna rikutust enam ei ole.
- 19 Nüüd, sündis, et kui Alma oli nende sõnade rääkimise lõpetanud, oli rahvas veel suuremas hämmingus.
- 20 Aga seal oli üks Antioona, kes oli nende seas ülemvalitseja, ta astus ette ja ütles temale: Mis see on, mis sa oled ütelnud, et inimene tõuseb surnuist ja muudetakse sellest surelikust seisundist surematusse, nii et hing ei saa kunagi surra?
- 21 Mida see pühakiri tähendab, mis ütleb, et Jumal pani keerubid ja tuleleegina sähviva mõõga ida poole Eedeni rohuaeda, et meie esimesed vanemad ei läheks aeda ega sööks elupuu vilja ning elaks igavesti? Ja nõnda me näeme, et ei olnud mingit võimalust, et nad elaksid igavesti.
- 22 Nüüd, Alma ütles temale: See on asi, mida ma tahtsin selgitada. Nüüd, me näeme, et Aadam langes, süües keelatud vilja, vastavalt Jumala sõnale; ja nõnda me näeme, et tema langemise läbi sai kogu inimkonnast kadunud ja langenud rahvas.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

- 23 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile: kui Aadamal oleks olnud võimalik sel ajal elupuu vilja süüa, siis surma ei oleks olnud ja sõna oleks olnud kehtetu, tehes Jumalast valetaja, sest ta ütles: Kui sa sööd, pead sa kindlalt surema.
- 24 Ja me näeme, et surm tuleb inimkonnale, jah, surm, millest on rääkinud Amulek, mis on ajalik surm; ometi anti inimesele aeg, mille jooksul ta võib meelt parandada; seepärast sai sellest elust prooviseisund, aeg ette valmistuda, et kohata Jumalat, aeg ette valmistuda selleks lõputuks seisundiks, millest me oleme rääkinud, mis on pärast surnute ülestõusmist.
- 25 Nüüd, kui ei oleks olnud lunastusplaani, mis oli valmistatud maailma rajamisest peale, siis ei oleks saanud olla mingit surnute ülestõusmist; aga lunastusplaan oli valmistatud, mis teeb teoks surnute ülestõusmise, millest on räägitud.
- 26 Ja nüüd, vaata, kui meie esimestel vanematel oleks olnud võimalik minna ja süüa elupuu vilja, nad oleksid olnud igavesti õnnetud, kuna neil ei oleks olnud ettevalmistusaega, ja nõnda lunastusplaan oleks nurjunud ja Jumala sõna oleks olnud jõustumata kehtetu.
- 27 Aga vaata, see ei olnud nii, vaid inimestele oli määratud, et nad peavad surema; ja pärast surma peavad nad tulema kohtumõistmisele, nimelt sellele samale kohtumõistmisele, millest me oleme rääkinud, mis on lõpp.
- 28 Ja pärast seda, kui Jumal oli määranud, et need asjad peaksid inimesele osaks saama, vaata, siis ta nägi, et on otstarbekas, et inimene teaks asjadest, mis ta on neile määranud;
- 29 seepärast saatis ta nendega rääkima inglid, kes lasid inimestel näha tema hiilgust.
- 30 Ja sellest ajast peale hakkasid nad hüüdma tema nime; seepärast Jumal vestles inimestega ja tegi neile teatavaks lunastusplaani, mis oli ette valmistatud maailma rajamisest peale, ja selle ta tegi neile teatavaks vastavalt nende usule ja meelega parandusele ja nende pühadele tegudele.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

- 31 Mispärast, ta andis inimestele käsud, sest nad olid kõigepealt üle astunud esimestest käskudest, seoses sellega, mis on ajalik, ja saanud Jumalate sarnasteks, eristades head halvast, millega nad panid end olukorda, kus tegutseda, ehk pandi olukorda, kus tegutseda oma tahtmist ja soove mööda tegemaks halba või tegemaks head –
- 32 seepärast andis Jumal neile käsud pärast seda, kui oli neile teatavaks teinud lunastusplaani, et nad ei tohi teha halba, mille eest on karistuseks teine surm, mis on igavikuline surm, mis puutub õigemeelsusesse; sest selliste üle ei oleks lunastusplaani võimu, sest õigluse töid ei saa hävitada vastavalt Jumala ülimalle headusele.
- 33 Aga Jumal kutsus inimesi oma Poja nimel (see oli lunastusplan, mis oli valmistatud), öeldes: Kui te parandate meelt ja ei tee oma südant kõvaks, siis on mul halastust teie vastu minu Ainusündinud Poja kaudu.
- 34 Seepärast, kes iganes parandab meelt ja ei tee oma südant kõvaks, võib nõuda halastust minu Ainusündinud Poja kaudu oma pattude andekssäämiseks; ja nemad pääsevad minu rahusse.
- 35 Ja kes iganes teeb oma südame kõvaks ja paneb toime süütegusid, vaata, ma vannun oma vihas, et ta ei pääse minu rahusse.
- 36 Ja nüüd, mu vennad, vaata, ma ütlen teile, et kui te teete oma südame kõvaks, ei pääse te Issanda rahusse; seepärast teie süüteod ärritavad teda, nii et ta saadab oma viha alla teie peale, nii nagu esimese ärritamise korral; jah, vastavalt tema sõnale viimase ärritamise korral samuti nagu esimeselgi korral, teie hingede igavikuliseks hävituseks; seepärast, vastavalt tema sõnale, viimaseks surmaks sama hästi kui esimeseks.
- 37 Ja nüüd, mu vennad, nähes, et me teame neid asju ja need on õiged, parandagem meelt ja ärgem tehem oma südant kõvaks, et me ei ärritaks Issandat, oma Jumalat, tõmmates tema viha alla enda peale, mis puutub nendesse tema teistesse käskudesse, mis ta on andnud meile, vaid mingem Jumala rahusse, mis on valmistatud vastavalt tema sõnale.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 Ja taas, mu vennad, ma tahaksin suunata teie mõtted ajale, mil Issand Jumal andis need käsud oma lastele; ja ma tahan, et te peaksite meeles, et Issand Jumal pühitses ametisse preestrid oma püha korra järgi, mis on tema Poja korra järgi, et neid asju õpetataks rahvale.
- 2 Ja need preestrid pühitseti ametisse tema Poja korra järgi sellisel viisil, et inimesed võiksid seeläbi teada, kuidas neil tuleb oodata tema Poega, et saada lunastust.
- 3 Ja see on viis, mille järgi nad ametisse pühitseti – olles kutsutud ja ette valmistatud maailma rajamisest peale vastavalt Jumala etteteadmisele tänu nende äärmiselt suurele usule ja headele tegudele; kõigepealt jäeti nad valima head või halba; seepärast, kui nad olid valinud hea ja rakendanud ääretult suurt usku, kutsuti nad püha kutsega; jah, selle püha kutsega, mis on valmistatud sellistele koos ettevalmistatud lunastusega ja kooskõlas sellega.
- 4 Ja nõnda on nad kutsutud sellesse pühasse kutsesse tänu nende usule, samas kui teised hülgasid Jumala Vaimu nende kõvasüdamelisuse ja nende meelepimeduse tõttu, samas, kui nii ei oleks, oleksid neil olnud sama suured eelised kui nende vendadel.
- 5 Ehk lühidalt, kõigepealt olid nad oma vendadega samas seisuses; nõnda see püha kutse, olles ette valmistatud maailma rajamisest peale sellistele, kes ei tee oma südant kõvaks, olles Ainusündinud Poja lepituses ja lepituse läbi, kes oli ette valmistatud –
- 6 ja nõnda, olles kutsutud selle püha kutsega ja pühitsetud Jumala püha korra ülempreesterlusse õpetama tema käske inimlastele, nii et ka nemad võiksid pääseda tema rahusse –
- 7 see ülempreesterlus, olles tema Poja korra järgi, milline kord oli maailma rajamisest peale; ehk teiste sõnadega, olles ilma päevade algusest või aastate lõputa, olles ette valmistatud igavikust kogu igavikuni vastavalt tema etteteadmisele kõigist asjadest –

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

- 8 nüüd, nad pühitseti niiviisi – nad kutsuti püha kutsega ja pühitseti ametisse püha talitusega, ja võtsid enda peale püha korra ülempreesterluse, milline kutse ja talitus ja ülempreesterlus on ilma alguse või lõputa –
- 9 nõnda saavad neist ülempreestrid igaveseks Poja, Isa Ainusündinu korra järgi, kes on ilma päevade algusest või aastate lõputa, kes on täis armu, erapooletust ja tõde. Ja nõnda see on. Aamen.
- 10 Nüüd, nagu ma ütlesin selle püha korra ehk selle ülempreesterluse kohta, paljud pühitseti ametisse ja nad said Jumala ülempreestriteks ning see sündis nende ääretult suure usu ja meelearanduse ning nende õigemeelsuse tõttu Jumala ees, kuna nad valisid pigem meelearanduse ja õigemeelsuse teod kui hukkamise;
- 11 seepärast nad kutsuti selle püha korra järgi ja nad pühitseti ning nende rõivad pesti valgeks Talle verrega.
- 12 Nüüd, nemad, pärast seda, kui nad pühitseti Püha Vaimuga, kui nende rõivad tehti valgeks, kui nad olid Jumala ees puhtad ja ilma ühegi plekita, nad ei võinud vaadata patule muidu, kui jäledust tundes, ja oli palju, äärmiselt palju neid, kes tehti puhtaks ja kes pääsesid Issanda, oma Jumala rahuks.
- 13 Ja nüüd, mu vennad, ma tahan, et te alandaksite end Jumala ees ja kannaksite meelearandusele vastavat vilja, et ka teie võiksite pääseda sellesse rahuks.
- 14 Jah, alandage end just nagu inimesed Melkisedeki päevadel, kes oli samuti ülempreester sellesama korra järgi, millest ma olen rääkinud, kes samuti võttis endale ülempreesterluse igaveseks.
- 15 Ja see oli seesama Melkisedek, kellele Aabraham maksis kümnist, jah, nimelt meie isa Aabraham maksis kümnist, mis oli üks kümnendik kõigest sellest, mis tal oli.
- 16 Nüüd, need talitused anti niiviisi, et seeläbi inimesed võiksid oodata Jumala Poega, mis oli tema korra võrdkujuga või tema kord, ja seda selleks, et nad võiksid oodata teda, et oma patud andeks saada, et nad võiksid pääseda Issanda rahuks.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

17 Nüüd, see Melkisedek oli Saalemi maa kuningas ja tema rahvas oli kasvanud tugevaks süüteo ja jäleduses; jah, nad kõik olid eksinud; nad olid täis kõik-sugu pahelisust.

18 Aga Melkisedek, olles rakendanud vägevast usku ja võtnud vastu ülempreesterluse ameti Jumala püha korra järgi, jutlustas oma rahvale meelesparandusest. Ja vaata, nad parandasid meelt ja Melkisedek kehtestas oma päevil maal rahu; seepärast kutsuti teda rahuvürstiks, sest ta oli Saalemi kuningas ja ta valitses oma isa all.

19 Nüüd, paljud olid enne teda ja paljud ka pärast teda, aga mitte keegi ei olnud suurem; seepärast, teda on eriti mainitud.

20 Nüüd, mul ei tarvitse sellest jutustada; mis ma olen öelnud, sellest piisab. Vaata, pühakirjad on teie ees, kui te moonutate neid, siis on see teie endi hävituseks.

21 Ja nüüd, sündis, et kui Alma oli neile öelnud need sõnad, sirutas ta oma käe nende poole ja hüüdis vägeva häälega, öeldes: Praegu on aeg meelt parandada, sest päästepäev läheneb;

22 jah, ja Issanda hääl kuulutab seda ingli suuga kõikidele rahvastele; jah, kuulutab seda, et neil oleks rõõmusõnumeid suurest rõõmust; jah, ja ta kuulutab neid rõõmusõnumeid kogu oma rahva hulgas; jah, koguni neile, kes on maa pinnal laiali hajutatud; mispärast, need on jõudnud meieni.

23 Ja need on tehtud meile teatavaks selgete sõnadega, et me võiksime mõista, et me ei võiks eksida ja seda seepärast, et me oleme rändajad võõral maal; seepärast, me oleme nii kõrgelt soositud, sest meil on need rõõmusõnumid, mida on meile kuulutatud kõikides meie viinamäe osades.

24 Sest vaata, inglid kuulutavad seda praegu paljudele meie maal ja seda eesmärgiga valmistada inimlaste südamed tema sõna vastu võtma siis, kui ta tuleb oma hiilguses.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

- 25 Ja nüüd, me vaid ootame, et kuulda inglite suud meile kuulutamas rõõmustavaid uudiseid tema tulemisest; sest see aeg tuleb, me ei tea, kui varsti. Annaks Jumal, et see sünniks minu päevil; kuid olgu see varem või hiljem, selle üle ma rõõmustan.
- 26 Ja see tehakse teatavaks õiglastele ja pühadele meestele inglite suuga tema tuleku ajal, et meie isade sõnad läheksid täide vastavalt sellele, mida nad rääkisid temast, mis oli vastavalt neis olnud prohvetliku kuulutamise vaimule.
- 27 Ja nüüd, mu vennad, ma soovin oma südame põhjast, jah, koguni nii suure ängistusega, et mul hakkab valus, et te võtaksite kuulda minu sõnu ja heidaksite kõrvale oma patud ning ei lükkaks edasi oma meelearanduse päeva;
- 28 vaid et te alandaksite end Issanda ees ja hüüaksite tema püha nime ja oleksite valvsad ja palvetaksite pidevalt, et teid ei kiusataks rohkem, kui te jaksate kanda, ja laseksite end nõnda juhtida Pühal Vaimul, saades alandlikeks, tasasteks, alistuvateks, kannatlikeks, täis armastust ja kõike pikameelsust;
- 29 usuga Issandasse; lootusega, et te saate igavese elu; südames alati Jumala armastus, et teid tõstetaks üles viimsel päeval ja te pääseksite tema rahusse.
- 30 Ja andku Issand teile meelearandust, et te ei tooks eneste peale tema viha, et teid ei seotaks põrgu ahelatega, et te ei peaks kannatama teist surma.
- 31 Ja Alma rääkis rahvale veel palju rohkem sõnu, mida ei ole kirjutatud sellesse raamatusse.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 Ja sündis, et pärast seda, kui ta lõpetas rahvale kõnelemise, uskusid paljud nendest tema sõnu ja hakkasid meelt parandama ja pühakirju uurima.
- 2 Aga suurem osa nendest soovis, et nad võiksid Alma ja Amuleki hävitada, sest nad olid vihased Alma peale Seesromile öeldud sõnade selguse pärast; ja nad ütlesid ka, et Amulek on valetanud neile ja laimanud nende seadust ja ka nende seadusetundjaid ning kohtunikke.
- 3 Ja nad olid ka vihased Alma ja Amuleki peale; ja kuna nad olid tunnistanud nii selgelt nende pahelisuse vastu, nad püüdsid neid salaja kõrvaldada.
- 4 Ent sündis, et nad ei teinud seda, vaid võtsid nad ja sidusid nad tugevate köitega kinni ja viisid nad maa ülemkohtuniku ette.
- 5 Ja rahvas läks ning tunnistas nende vastu – tunnistas, et nad on laimanud maa ning samuti kõigi sellel maal olevate inimeste seadust ja nende seadusetundjaid ja kohtunikke; ja samuti tunnistanud, et on ainult üks Jumal ja et ta saatvat oma Poja inimeste sekka, aga ta ei päästvat neid; ja palju sellist tunnistas rahvas Alma ja Amuleki vastu. Nüüd, seda tehti maa ülemkohtuniku ees.
- 6 Ja sündis, et Seesrom oli räägitud sõnadest hämmastunud ja ta teadis ka meelepimedusest, mida ta oli põhjustanud rahva hulgas oma valelike sõnadega; ja teadlikkus omaenda süüst hakkas vaevama tema hinge; jah, teda hakkasid endasse mässima põrgupiinad.
- 7 Ja sündis, et ta hakkas rahvale hüüdma, öeldes: Vaata, mina olen süüdi ja need mehed on Jumala ees määndumatud. Ja ta hakkas sellest ajast peale nende eest kostma; aga nad laimasid teda, öeldes: Kas ka sina oled kuradist vaevatud? Ja nad sülitasid tema peale ja ajasid ta endi seast välja ja samuti kõik need, kes uskusid sõnadesse, mida Alma ja Amulek olid rääkinud; ja nad ajasid nad välja ning saatsid mehi nende pihta kive viskama.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

- 8 Ja nad tõid kokku nende naised ja lapsed, ja kes iganes uskus või oli õpetatud uskuma Jumala sõna, selle nad lasid visata tulle; ja nad tõid välja ka nende ülestähendused, mis sisaldasid pühakirju, ja viskasid ka need tulle, et need saaksid tules põletatud ning hävitatud.
- 9 Ja sündis, et nad võtsid Alma ja Amuleki ja viisid nad hukkamisplatsile, et nad võiksid olla tunnistajaks nende hävitamisele, kes hävisid tules.
- 10 Ja kui Amulek nägi naiste ja laste valu, kes tules hävisid, oli ka tema valudes ja ta ütles Almale: Kuidas me saame olla selle hirmsa sündmuse tunnistajaks? Seepärast sirutame välja oma käed ja rakedame Jumala väge, mis meis on, ja päästame nad leekidest.
- 11 Ent Alma ütles temale: Vaim sunnib mind, et ma ei tohi oma kätt välja sirutada, sest vaata, Issand võtab nad hiilguses vastu enese juurde ja ta laseb neil seda teha ehk et rahvas võib seda neile teha vastavalt oma kõvasüdamelisusele, et kohtuotsused, mis ta neile oma vihas langetab, oleksid õiglased; ja süütute veri seisab tunnistajana nende vastu, jah, ja hüüab vägevalt nende vastu viimsel päeval.
- 12 Nüüd, Amulek ütles Almale: Vaata, võib-olla nad põletavad ka meid.
- 13 Ja Alma ütles: Sündigu Issanda tahtmist mööda! Aga vaata, meie töö ei ole lõpetatud, seepärast ei põleta nad meid.
- 14 Nüüd, sündis, et kui nende kehad, kes olid tulle visatud, olid hävinud ja ka ülestähendused, mis olid tulle visatud koos nendega, tuli maa ülemkohtunik ja seisis Alma ja Amuleki ette, kui nad olid kinni seotud, ja ta lõi neile käega vastu põski ning ütles neile: Kas te pärast seda, mida te olete näinud, jutlustate veel sellele rahvale, et neid visatakse tule- ja väävlitärve?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

- 15 Vaata, te näete, et teil ei olnud väge päästa neid, kes visati tulle; ega ole ka Jumal päästnud neid, sest et nad olid teie usku. Ja kohtunik lõi neile taas vastu põski ja küsis: Mida te enda kaitseks kostate?
- 16 Nüüd, see kohtunik kuulus selle Nehori usu ja korra juurde, kes surmas Giideoni.
- 17 Ja sündis, et Alma ja Amulek ei vastanud temale midagi, ja ta lõi neid taas ning andis nad üle ametnikele, et neid vanglasse heidetaks.
- 18 Ja kui nad olid kolm päeva vanglas olnud, tulid paljud seadusetundjad ja kohtunikud ja preestrid ja õpetajad, kes kuulusid Nehori usku; ja nad tulid vanglasse, et neid näha, ja nad küsitlesid neid paljude sõnade kohta, kuid nad ei vastanud neile midagi.
- 19 Ja sündis, et kohtunik seisis nende ees ja ütles: Miks te ei vasta nende inimeste sõnadele? Kas te ei tea, et mul on võim teid leekidesse saata? Ja ta käskis neil rääkida, aga nad ei vastanud midagi.
- 20 Ja sündis, et nad lahkusid ning läksid oma teed, kuid tulid järgmisel päeval taas; ja taas lõi kohtunik neile vastu põski. Ja paljud astusid ka ette ja löid neid, öeldes: Kas te seisate veel ja arvustate seda rahvast ja mõistate hukka meie seaduse? Kui teil on nii suur vägi, miks te ei päästa end?
- 21 Ja palju niisugust ütlesid nad nendele, kiristades oma hambaid ja sülitades nende peale, öeldes: Kuidas me välja näeme, kui me oleme neetud?
- 22 Ja palju niisugust, jah, kõiksugu selliseid asju nad ütlesid neile, ja nõnda nad pilkasid neid mitmeid päevi. Ja nad ei andnud neile süüa, et nad nälgiksid, ja vett, et nad oleksid janus, ja nad võtsid samuti neilt nende riided, et nad oleksid alasti; ja nõnda nad seoti tugevate köitega ning aheldati vanglasse.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

- 23 Ja sündis, et kui nad olid kannatanud nõnda mitmeid päevi (ja see oli kaheteistkümnes päev kümendal kuul, Nefi rahva kohtunike valitsemise kümendal aastal), et Ammoniiha maa ülemkohtunik ja paljud nende õpetajatest ja nende seadusetundjatest läksid vanglasse, kus Alma ja Amulek olid kõiatega kinni seotud.
- 24 Ja ülemkohtunik seisis nende ees ja lõi neid taas ning ütles neile: Kui teil on Jumala vägi, siis päästke end nendest kõiadikutest ja siis me usume, et Issand hävitab selle rahva vastavalt teie sõnadele.
- 25 Ja sündis, et nad kõik läksid ja löid neid, öeldes sama sõnu, kuni viimaseni välja; ja kui viimane oli neile rääkinud, oli Alma ja Amuleki peal Jumala vägi ja nad tõusid püsti ning seisis oma jalgadel.
- 26 Ja Alma hüüdis, öeldes: Kui kaua me peame kannatama neid suuri kannatusi, oo Issand? Oo Issand, anna meile jõudu vastavalt meie usule Kristusesse, koguni meie vabastamiseni välja! Ja nad rebisid puruks kõiad, millega nad olid kinni seotud, ja kui inimesed seda nägid, hakkasid nad põgenema, sest neid oli vallanud hirm hävitada saamise ees.
- 27 Ja sündis, et nende hirm oli nii suur, et nad langesid maha ja nad ei jõudnud vangla välisukseni; ja maapind rappus tugevasti ja vanglamüürid lõhensid kaheks, nii et need langesid maha; ja ülemkohtunik ja seadusetundjad ja preestrid ja õpetajad, kes olid lõõnud Almat ja Amulekki, said surma nende langemisel.
- 28 Ja Alma ja Amulek tulid vanglast välja ja nad ei olnud vigastatud, sest Issand oli andnud neile väe vastavalt nende usule, mis oli Kristuses. Ja nad tulid kohe vanglast välja ja nad olid kõiadikutest lahti päästetud; ja vangla oli kokku varisenud ja iga hing selle müüride vahel sai surma peale Alma ja Amuleki, ja nad läksid otsekohe linna.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Nüüd, rahvas, kuulnud suurt müra, tuli joostes hulkadena kokku, et teada saada selle põhjust, ja kui nad nägid Almat ja Amulekki vanglast välja tulemas ja et vanglamüürid olid maha langenud, valdas neid suur hirm ja nad põgenesid Alma ja Amuleki juurest, just nagu kits põgeneb oma tallega kahe lõvi eest; ja nõnda nad põgenesid Alma ja Amuleki juurest.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 Ja sündis, et Alma ja Amulek said käsu sellest linnast lahkuda, ja nad lahkusid ning läksid Sidomi maale välja; ja vaata, seal nad leidsid kõik need inimesed, kes olid lahkunud Ammoniiha maalt, kes olid välja aetud ja keda oli kividega loobitud selle pärast, et nad uskusid Alma sõnu.
- 2 Ja nad jutustasid neile kõik, mis oli juhtunud nende naiste ja lastega ja ka neist endist ning sellest väest, mis nad vabastas.
- 3 Ja ka Seesrom lamas Sidomis haigena põletavas palavikus, mille põhjuseks oli tema suur hingeahastus ta pahelisuse pärast, sest ta arvas, et Almat ja Amulekki ei ole enam; ja ta arvas, et nad on tema süütegude pärast tapetud. Ja see suur patt ja tema paljud teised patud vaevasid ta meelt, kuni see oli äärmiselt kurb, ilma et miski teda sellest vabastaks, seepärast hakkas teda kõrvetama põletav kuumus.
- 4 Nüüd, kui ta kuulis, et Alma ja Amulek olid Sidomi maal, hakkas ta süda võtma julgust ja ta saatis neile viivitamatult sõnumi, soovides, et nad tuleksid tema juurde.
- 5 Ja sündis, et nad läksid viivitamatult, kuuletudes sõnumile, mis ta oli neile saatnud; ja nad läksid Seesromi majja ja nad leidsid ta haigena tema voodist, väga nõrgana põletavas palavikus; ja samuti oli ta meel äärmiselt suures piinas tema süütegude pärast; ja kui ta neid nägi, sirutas ta välja oma käe ning palus neid, et nad teeksid ta terveks.
- 6 Ja sündis, et Alma ütles temale tal käest kinni võttes: Kas sa usud Kristuse päästvasse väesse?
- 7 Ja ta vastas ja ütles: Jah, ma usun kõiki sõnu, mida sa oled õpetanud.
- 8 Ja Alma ütles: Kui sa usud Kristuse lunastusse, võid sa saada terveks.
- 9 Ja ta ütles: Jah, ma usun, vastavalt sinu sõnadele.
- 10 Ja seejärel hüüdis Alma Issanda poole, öeldes: Oo Issand, meie Jumal, halasta selle mehe peale ja tee ta terveks, vastavalt tema usule, mis on Kristuses!

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

- 11 Ja kui Alma oli öelnud need sõnad, hüppas Seesrom jalgadele ja hakkas kõndima, ja see sündis kogu rahva suureks hämmastuseks; ja teadmine sellest levis üle kogu Sidomi maa.
- 12 Ja Alma ristis Seesromi Issandale; ja sellest ajast peale hakkas ta jutlustama rahvale.
- 13 Ja Alma rajas kiriku Sidomi maal ja pühitses preestrid ja õpetajad sellel maal ristima Issanda nimel igäüht, kes soovis saada ristitud.
- 14 Ja sündis, et neid oli palju, sest nad tulid hulgakesi kõikidelt Sidomi ümberkaudsetelt aladelt, ja neid ristiti.
- 15 Aga, mis puutub inimestesse, kes olid Ammoniiha maal, siis jäid nad ikka kõvasüdameliseks ja kangekaelseks rahvaks; ja nad ei parandanud meelt oma pattudest, vaid omistasid kõik Alma ja Amuleki väe kuradile, sest nad kuulusid Nehori usku ega uskunud meelearandusse oma pattudest.
- 16 Ja sündis, et Alma ja Amulek; Amulek, loobunud kõigest oma kullast ja hõbedast ja oma hinnalistest asjadest, mis olid Ammoniiha maal, Jumala sõna pärast, tema, hüljatuna nendest, kes kord olid olnud tema sõbrad, ja samuti tema isast ning sugulastest;
- 17 seepärast, pärast seda, kui Alma oli rajanud kiriku Sidomis ja nähes suurt ohjeldatust, jah, nähes, et rahvas oli ohjeldatud, mis puutub nende südamate uhkusesse, ja hakkas alandama end Jumala ees ja hakkas kogunema oma pühamutesse, et kummardada Jumalat altari ees, olles valvsad ja paludes pidevalt, et neid päästetaks Saatana käest ja surmast ning hävitamisest –
- 18 nüüd, nagu ma ütlesin, Alma, nähes kõiki neid asju, seepärast võttis ta Amuleki endaga kaasa ja tuli Sarahemla maale ja võttis ta oma majja ning hoolitses tema eest tema ahistustes ja tugevdas teda Issandas.
- 19 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kümnes aasta.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Sarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 Ja Nefi rahva kohtunike valitsemise üheteistkümnendal aastal, teise kuu viiendal päeval, kui Sarahemla maal oli valitsenud sügav rahu ilma sõdadeta ja ilma tülideta mitmeid aastaid kuni üheteistkümnenda aasta teise kuu viienda päevani välja, sündis, et üle kogu maa oli kuulda sõjakisa.
- 2 Sest vaata, laamanlaste sõjaväed olid tulnud maale üle kõnnumaapoolse piiri kuni Ammoniiha linnani välja ja hakkasid tapma inimesi ning hävitama linna.
- 3 Ja nüüd, sündis, et enne kui nefilased jõudsid kokku saada küllaldaselt sõjaväge, et ajada neid maalt välja, olid nad hävitanud inimesed, kes olid Ammoniiha linnas ja ka mõned Noa maa piiri ümbruses ning viinud teised kõnnumaale vangi.
- 4 Nüüd, sündis, et nefilased tahtsid tagasi saada neid, kes olid viidud ära vangidena kõnnumaale.
- 5 Seepärast, tema, kes oli määratud nefilaste sõjavägede ülemjuhatajaks (ja tema nimi oli Soram ja tal oli kaks poega, Lehhi ja Aha) – nüüd, Soram ja tema kaks poega, teades, et Alma on kiriku ülempreester, ja olles kuulnud, et tal on prohvetliku kuulutamise vaim, seepärast nad läksid tema juurde ja soovisid temalt teada saada Issanda tahet, kuhu nad peaksid kõnnumaal minema, et otsida oma vendi, keda laamanlased olid vangi võtnud.
- 6 Ja sündis, et Alma küsis Issandalt selle kohta. Ja Alma tuli tagasi ning ütles neile: Vaata, laamanlased lähevad üle Siidoni jõe lõunapoolsel kõnnumaal, kaugel üleval teisel pool Manti maa piire. Ja vaata, seal te kohtate neid ida pool Siidoni jõge ja seal annab Issand teile üle teie vennad, keda laamanlased on vangi võtnud.
- 7 Ja sündis, et Soram ja tema pojad ületasid oma vägedega Siidoni jõe ja läksid kaugele Manti piiride taha lõunapoolsele kõnnumaale, mis oli Siidoni jõe idakaldal.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 Ja nad ründasid laamanlaste vägesid ja laamanlased hajutati ja aeti kõnnumaale; ja nad võtsid oma vennad, keda laamanlased olid vangid võtnud, ja neist vangistatutest ei olnud mitte ükski hing hukkunud. Ja nende vennad tõid nad tagasi, et oma maid endi valdusse võtta.

9 Ja nõnda lõppes kohtunike valitsemise üheteistkümnes aasta; laamanlased olid maalt välja aetud ja Ammoniiha rahvas hävitatud; jah, iga elav ammoniihalane oli hävitatud ja samuti nende suur linn, mille kohta nad ütlesid, et Jumal ei suuda seda hävitada selle suuruse pärast.

10 Aga vaata, ühe päevaga oli see laastatud ning koe-rad ja kõnnumaa metsikud loomad järasid seal luid.

11 Ometi, pärast paljusid päevi kuhjati nende surnukehad maa pinnal hunnikusse ja kaeti õhukese kihiga. Ja nüüd, hais sellest oli nii hirmus, et rahvas ei läinud mitmeid aastaid Ammoniiha maad valdama. Ja seda kutsuti Nehorite laastamiseks, sest need, kes olid tapetud, kuulusid Nehori usku ja nende maad jäid laastatuks.

12 Ja laamanlased ei tulnud enam sõdima nefilaste vastu enne, kui Nefi rahva kohtunike valitsemise neljateistkümnendal aastal. Ja nõnda oli Nefi rahval kolm aastat pidev rahu kogu maal.

13 Ja Alma ja Amulek läksid edasi, jutlustades rahvale meelesparandusest nende templites ja nende pühakutes ja ka nende palvemajades, mis olid ehitatud juutide ehitusviisi järgi.

14 Ja kõikidele, kes tahtsid kuulda nende sõnu, andsid nad pidevalt edasi Jumala sõna inimeste vahel vahet tegemata.

15 Ja nõnda läksid Alma ja Amulek ja ka paljud teised, kes olid valitud selleks tööks, et jutlustada sõna üle kogu maa. Ja kirikute asutamine oli üldine kõikjal kogu maal, kõikidel ümberkaudsetel aladel, kogu Nefi rahva hulgas.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

- 16 Ja nende seas ei olnud mingit ebavõrdsust; Issand valas oma Vaimu kogu maa palgele, et valmistada ette inimlaste meeli ehk valmistada ette nende südameid vastu võtma sõna, mida õpetatakse neile Tema tuleku ajal –
- 17 et nad ei oleks paadunud sõna vastu, et nad ei oleks uskmatud ega jätkaks hävituseni, vaid et nad võtaksid rõõmuga sõna vastu ja oleksid nagu oks poogitud tõelise viinapuu külge, et nad võiksid pääseda Issanda, oma Jumala rahusse.
- 18 Nüüd, need preestrid, kes käisid rahva hulgas, jutlustasid kõiksugu valetamiste ja pettuste ja kadestamiste ja tülide ja õeluse ja sõimamiste ja varguste, röövimiste, rüüstamiste, mõrvamiste, abielurikkumiste ja kõiksugu himuruste vastu, hүүdes, et seda ei tohi olla –
- 19 kuulutades seda, mis peab varsti sündima; jah, kuulutades Jumala Poja tulemisest, tema kannatus-test ning surmast ja ka surnute ülestõusmisest.
- 20 Ja paljud inimesed küsisid, kus see koht on, kuhu Jumala Poeg tuleb; ja neile õpetati, et ta ilmub neile pärast tema ülestõusmist, ja seda kuuldes tundis rahvas suurt heameelt ja rõõmu.
- 21 Ja nüüd, pärast seda, kui kirik oli rajatud kogu maal – kui oli saadud võit kuradi üle ja Jumala sõna jutlustati selle puhtuses kogu maal ja Issand valas rahvale välja oma õnnistused – nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise neljateistkümnes aasta.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Aruanne Moosia poegadest, kes loobusid oma õigustest kuningriigile Jumala sõna pärast ja läksid Nefi maale, et jutlustada laamanlastele; nende kannatused ja vabastamine – vastavalt Alma ülestäbendustele.

Alma 17

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Alma läks Giideoni maalt lõunasse Manti maa poole, vaata, tema imestuseks kohtas ta Moosia poegi minemas Sarahemla maa poole.
- 2 Nüüd, need Moosia pojad olid koos Almaga ajal, mil ingel talle esimest korda ilmus; seepärast oli Alma oma vendi nähes ülimalt rõõmus, ja mis tema rõõmu veelgi suurendas, oli see, et nad olid ikka veel tema vennad Issandas; jah, ja nad olid kasvanud tugevaks tõe tundmises, sest nad olid selge mõistmisega mehed ja nad olid usinalt uurinud pühakirju, et nad võiksid tunda Jumala sõna.
- 3 Aga see ei ole kõik: nad olid pühendanud ennast rohkele palvetamisele ja paastumisele, seepärast oli neil prohvetliku kuulutamise vaim ja ilmutuse vaim ning kui nad õpetasid, siis õpetasid nad Jumala väe ja volitusega.
- 4 Ja nad olid õpetanud Jumala sõna laamanlaste seas neliteist aastat, tuues suure eduga paljud tõe tundmisele; jah, nende sõnade jõul toodi paljud Jumala altari ette hüüdma tema nime ja tunnistama temale oma patte.
- 5 Nüüd, need on olud, mis neid nende teekonnal saatsid, sest neil oli palju kannatusi; nad kannatasid palju nii kehaliselt kui ka hingeliselt, nagu nälga, janu ja kurnatust, nähes samuti palju vaeva vaimus.
- 6 Nüüd, see oli nende teekond: Jätnud hüvasti oma isa Moosiaga kohtunike esimesel aastal, olles keeldunud vastu võtmast kuningriiki, mida nende isa soovis neile üle anda, ja mis oli ka rahva tahtmine;

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

- 7 ometi lahkusid nad Sarahemla maalt; ja nad võtsid oma mõõgad ja odad ja vibud ja nooled ning linnugud kaasa, ja seda nad tegid, et nad võiksid kõnnumaal endile toidupoolist hankida.
- 8 Ja nõnda nad lahkusid kõnnumaale koos kõikide nendega, keda nad olid valinud, et minna üles Nepi maale laamanlastele Jumala sõna jutlustama.
- 9 Ja sündis, et palju päevi rändasid nad kõnnumaal ja nad paastusid palju ning palvetasid palju, et Issand annaks neile osa oma Vaimust, mis läheks koos nendega ja jääks nende juurde, et nad võiksid olla tööriistaks Jumala käes, et kui võimalik tuua nende vendi, laamanlasi, teadmisele tõest, teadmisele nende isade pärimuste alatusest, mis ei ole õiged.
- 10 Ja sündis, et Issand külastas neid oma Vaimuga ja ütles neile: Leidke trööst! Ja neid trööstiti.
- 11 Ja Issand ütles samuti neile: Minge laamanlaste, oma vendade sekka ja kehtestage minu sõna; ometi te peate olema kannatlikud pikameelsuses ja kannatustes, et te võiksite näidata neile head eeskujuminus, ja ma teen teid tööriistaks oma käes paljude hingede päästmiseks.
- 12 Ja sündis, et Moosia pojad ja kõik need, kes nendega kaasas olid, said südames julgust, et minna laamanlaste juurde, et kuulutada neile Jumala sõna.
- 13 Ja sündis, et kui nad saabusid laamanlaste maa piirile, siis nad eraldusid ja lahkusid üksteisest, lootes Issandale, et nad nende lõikusaja lõpul taas üksteist kohtavad, sest nad uskusid, et see on suur töö, mille nad olid endi peale võtnud.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 Ja kindlasti oli see suur, sest nad olid ette võtnud jutlustada Jumala sõna metsikule ja paadunud ja julmale rahvale; rahvale, kes tundis heameelt nefilaste mõrvamisest ja nende röövimisest ja rüüstamisest; sest nende südamed olid kinni rikkuse ehk kulla ja hõbeda ning vääriskivide küljes; aga neid asju tahtsid nad omandada mõrvade ja rüüstamisega, et nad ei peaks nende saamiseks nägema vaeva omaenda kätega.
- 15 Nõnda olid nad väga laisk rahvas, kellest paljud kummardasid ebajumalaid, ja Jumala needus oli langenud neile nende isade pärimuste pärast; sellest hoolimata, meelearanduse tingimustel kehtisid Issanda lubadused ka neile.
- 16 Seepärast, see oli põhjuseks, miks Moosia pojad sellele tööle asusid, et ehk nad saavad tuua nad meelearandusele; et ehk nad saavad tuua nad teadmisele lunastusplaani.
- 17 Seepärast nad läksid üksteisest lahku ja läksid nende sekka, iga mees üksinda, vastavalt Jumala sõnale ja väele, mis temale oli antud.
- 18 Nüüd, Ammon, olles ülemaks nende seas või õigemini ta aitas neid, ja ta lahkus nende seast pärast seda, kui ta oli neid õnnistanud vastavalt nende mitmele ülesandele, olles edasi andnud neile Jumala sõna ehk juhendanud neid enne oma lahkumist, ja nõnda nad alustasid oma mitut teekonda läbi maa.
- 19 Ja Ammon läks Ismaeli maale, mida nimetati Ismaeli poegade järgi, kellest samuti olid saanud laamanlased.
- 20 Ja kui Ammon jõudis Ismaeli maale, võtsid ja sidusid laamanlased ta kinni, nagu neil oli kombeks kinni siduda kõik nefilased, kes nende kätte langesid, ja viia nad kuninga ette; ja nõnda jäeti kuninga meelevalla, kas nad tappa või hoida neid vangistuses või heita nad vanglasse või ajada nad maalt välja tema tahtmist ja soovi mööda.
- 21 Ja nõnda kanti Ammon Ismaeli maad valitseva kuninga ette ja tema nimi oli Lamooni ja tema oli Ismaeli järglane.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

22 Ja kuningas küsis Ammonilt, kas tema soov on elada maal laamanlaste hulgas ehk tema rahva hulgas.

23 Ja Ammon ütles temale: Jah, ma soovin elada selle rahva hulgas mõnda aega, jah, ja võib-olla kuni oma surmapäevani.

24 Ja sündis, et kuningas Lamoonile meeldis Ammon väga ja ta lasi tema köidikud lahti päästa; ja ta soovis, et Ammon võtaks ühe tema tütardest naiseks.

25 Aga Ammon ütles temale: Ei, aga ma olen su teenija. Seepärast sai Ammonist kuningas Lamooni teenija. Ja sündis, et ta pandi teiste teenijate sekka, valvama Lamooni karju vastavalt laamanlaste kombele.

26 Ja kui ta oli olnud kuninga teenistuses kolm päeva, kui ta koos laamanlastest teenijatega läks nende karjadega joogikohale, mida kutsuti Seebuse veeks, ja kõik laamanlased ajavad oma karjad sinna, et nad võiksid saada vett –

27 seepärast, kui siis Ammon ja kuninga teenijad olid ajamas oma karju sellesse joogikohta, vaata, hulk laamanlasi, kes olid käinud oma karju jootmas, asusid Ammoni ja kuninga teenijate karju laiali ajama, ja nad ajasid need nõnda laiali, et need põgenesid igas suunas.

28 Nüüd, kuninga teenijad hakkasid nurisema, öeldes: Nüüd, kuningas surmab meid, nii nagu ta surmas meie vennad, kuna nende karjad olid laiali aetud nende inimeste pahelisuse pärast. Ja nad hakkasid väga nutma, öeldes: Vaata, meie karjad on juba laiali aetud.

29 Nüüd, nad nutsid hirmust, et nad tapetakse. Nüüd, kui Ammon seda nägi, paisus ta süda rõõmust, sest ta ütles: ma näitan oma väge nendele, oma kaasteenijatele, ehk väge, mis on minus, et anda kuningale tagasi need karjad, et ma võiksin võita nende, oma kaasteenijate südamed, et ma võiksin panna neid uskuma oma sõnadesse.

30 Ja nüüd, need olid Ammoni mõtted, kui ta nägi nende kannatusi, keda ta nimetas oma vendadeks.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

31 Ja sündis, et ta meelitas neid oma sõnadega, öeldes: Mu vennad, olge julged ja lähme karju otsima ja kogume need kokku ja toome tagasi joogikohale; ja nõnda me hoiame karjad kuningale alles ja ta ei surma meid.

32 Ja sündis, et nad läksid karju otsima ja nad järgnesid Ammonile ja nad ruttasid kärmelt edasi ja nad jõudsid kuninga karjadest ette ja kogusid need taas kokku joogikoha juurde.

33 Ja need mehed asusid taas nende karju laiali ajama, aga Ammon ütles oma vendadele: Piirake karjad ümber, et need ei põgeneks, ja ma lähen ning võitlen nende meestega, kes meie karju laiali ajavad.

34 Seepärast, nad tegid, nagu Ammon neid käs kis, ja ta läks ja asus nendega võitlema, kes seisid Seebuse vete ääres, ja neid ei olnud arvult vähe,

35 seepärast nad ei kartnud Ammonit, sest nad arvasid, et üks nende meestest võib ta vabalt tappa, sest nad ei teadnud, et Issand oli lubanud Moosiale, et ta päästab ta pojad nende käest; ka ei teadnud nad midagi Issandast; seepärast nad tundsid heameelt oma vendade hävitamisest ja sel põhjusel asusid nad kuninga karju laiali ajama.

36 Aga Ammon astus ette ja hakkas oma linguga nende pihta kive viskama; jah, ta lingutas nende sekka kive võimsa väega ja nõnda surmas ta neist teatud arvu, nii et tema vägi pani neid hämmastama; ometi olid nad vihased oma tapetud vendade pärast ja otsustasid, et ta peab langema; seepärast, nähes, et nad ei tabanud teda oma kividega, tulid nad oma nuiadega teda tapma.

37 Ent vaata, igal mehel, kes tõstis oma nuiä, et Ammonit lüüa, lõi ta oma mõõgaga käe maha, sest ta pani nende hoopidele vastu, lüües nende käsi oma mõõgateraga, nii et nad hämmastusid ning hakkasid tema eest põgenema; jah, ja neid ei olnud arvult vähe ja ta pani nad põgenema oma käte jõuga.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Nüüd, kuus nendest olid langenud lingu läbi, aga oma mõõgaga ta ei tapnud kedagi muud kui nende juhi, ning ta lõi maha nii palju käsi, kui tema vastu tõsteti, ja neid ei olnud vähe.

39 Ja kui ta oli nad kaugele minema ajanud, pöördus ta tagasi ning nad jootsid oma karju ja ajasid need tagasi kuninga karjamaale ja läksid siis kuninga juurde, kandes käsi, mis Ammoni mõõk oli maha löönud nendelt, kes teda tappa tahtsid, ja need viidi kuninga ette tõendina sellest, mida nad olid teinud.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 Ja sündis, et kuningas Lamooni lasi oma teenijatel ette astuda ja tunnistada kõigist asjadest, mida nad olid selle kohta näinud.
- 2 Ja kui nad kõik olid tunnistanud sellest, mida nad olid näinud, ja ta oli teada saanud Ammoni ustavusest tema karjade hoidmisel ja ka tema suurest väest, võideldes nende vastu, kes tahtsid teda tappa, oli ta ülimalt hämmastunud ja ütles: Kindlasti on see midagi rohkemat kui inimene. Vaata, kas ta ei ole mitte see Suur Vaim, kes saadab niisuguseid suuri karistusi sellele rahvale nende mõrvade pärast?
- 3 Ja nad vastasid kuningale ja ütlesid: Me ei tea, kas ta on Suur Vaim või inimene, aga niipalju me teame, et kuninga vaenlased ei suuda teda tappa ja nad ei suuda laiali ajada kuninga karjasid, kui ta on meiega, tema osavuse ja suure jõu pärast; seepärast, me teame, et ta on kuninga sõber. Ja nüüd, oo kuningas, me ei usu, et inimesel on nii suur vägi, sest me teame, et teda ei saa tappa.
- 4 Ja nüüd, kui kuningas kuulis neid sõnu, ütles ta neile: Nüüd, ma tean, et see on Suur Vaim ja ta on tulnud alla praegusel ajal, et hoida teie elu, et ma teid ei surmaks, nagu ma tegin teie vendadega. Nüüd, see on see Suur Vaim, kellest meie isad on rääkinud.
- 5 Nüüd, see oli Lamooni pärimus, mille ta oli saanud oma isalt, et on olemas Suur Vaim. Kuigi nad uskusid Suurde Vaimu, arvasid nad, et mida iganes nad teevad, on õige; ometi hakkas Lamooni väga kartma, et ta oli teinud valesti, tappes oma teenijaid;
- 6 sest ta oli tapnud neist paljusid, kuna nende vennad olid joogikohal nende karjad laiali ajanud; ja nõnda, kuna nad lasid oma karjad laiali ajada, nad tapeti.
- 7 Nüüd, laamanlastel oli kombeks seista Seebuse vete juures, et laiali ajada rahva karjasid, et seeläbi nad võiksid ajada paljud laaliaetud loomad omaenda maale, sest selline oli nende rüüstamisviis.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

- 8 Ja sündis, et kuningas Lamooni küsitles oma teenijaid, öeldes: Kus on see mees, kel on niisugune suur jõud?
- 9 Ja nad ütlesid temale: Vaata, ta söödab su hobuseid! Nüüd, kuningas oli käskinud oma teenijaid enne seda aega, kui nad läksid karju jootma, et nad paneksid valmis tema hobused ja kaarikud ning saadaksid teda Nefi maale; sest Lamooni isa, kes oli kogu maa kuningas, oli määranud suured pidustused Nefi maal.
- 10 Nüüd, kui kuningas Lamooni kuulis, et Ammon on tema hobuseid ja tema kaarikuid ette valmistamas, oli ta veel rohkem hämmastunud Ammoni ustavuse üle, öeldes: Tõesti, minu teenijate seas ei ole olnud mitte ühtegi, kes oleks olnud nii ustav kui see mees; sest tal on koguni meeles täita kõik mu käsud.
- 11 Nüüd, ma tean kindlalt, et see on Suur Vaim, ja ma tahaksin paluda, et ta tuleks minu juurde sisse, aga ma ei julge.
- 12 Ja sündis, et kui Ammon oli kuningale ja tema teenijatele hobused ja kaarikud valmis seadnud, läks ta kuninga juurde ja ta nägi, et kuninga pale on muutunud; seepärast oli ta valmis tagasi pöörduma, et tema juurest ära minna.
- 13 Ja üks kuninga teenijatest ütles temale: Rabaana, mis tõlgitult tähendab võimas või suur kuningas, pidades oma kuningaid võimsateks; ja nõnda ta ütles temale: Rabaana, kuningas soovib, et sa jääd.
- 14 Seepärast Ammon pöördus kuninga poole ja ütles temale: Mida sa soovid, et ma peaksin sinu heaks tegema, oo kuningas? Ja kuningas ei vastanud temale nende aja järgi tund aega, sest ta ei teadnud, mida ta peaks temale ütlema.
- 15 Ja sündis, et Ammon ütles temale taas: Mida sa soovid minust? Aga kuningas ei vastanud temale.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

- 16 Ja sündis, et Ammon, olles täis Jumala Vaimu, seepärast ta tajus kuninga mõtteid. Ja ta ütles temale: Kas see on seepärast, et sa oled kuulnud, et ma kaitseksin sinu teenijaid ja sinu karju ja surmasin linnuga ja mõõgaga seitse nende vendadest ning lõin maha teiste käed, et kaitsta sinu karju ja sinu teenijaid; vaata, kas see on see, mis paneb sind imestama?
- 17 Ma küsin sinult, mis see on, et sinu imestus on nii suur? Vaata, ma olen inimene ja olen sinu teenija, seepärast, mida iganes sa soovid, mis on õige, seda ma teen.
- 18 Nüüd, kui kuningas oli kuulnud neid sõnu, ta imestas taas, sest ta nägi, et Ammon võis teha vahet tema mõtetel; aga sellele vaatamata kuningas Lamooni avas oma suu ja ütles temale: Kes sa oled? Kas sa oled see Suur Vaim, kes teab kõiki asju?
- 19 Ammon vastas ja ütles temale: Ei ole.
- 20 Ja kuningas ütles: Kuidas sa tead mu südame mõtteid? Sa võid rääkida julgelt ja jutustada mulle sellest; jutusta mulle ka, mis väe läbi sa surmasid ja lõid maha käed mu vendadel, kes mu karjad laiali ajasid –
- 21 ja nüüd, kui sa räägid mulle nendest asjadest, siis mida iganes sa soovid, ma annan sulle; ja kui oleks vaja, ma kaitseksin sind oma vägedega; aga ma tean, et sa oled võimsam kui nemad kõik; ometi ükskõik, mida sa minult soovid, seda ma sulle annan.
- 22 Nüüd, Ammon, olles tark, kuid tegemata kellelegi liiga, ütles Lamoonile: Kas sa võtad kuulda mu sõnu, kui ma räägin sulle, mis väega ma neid asju teen? Ja see on see, mida ma sinult soovin.
- 23 Ja kuningas vastas temale ja ütles: Jah, ma usun kõiki sinu sõnu. Ja nõnda köideti ta osavusega.
- 24 Ja Ammon hakkas temaga julgelt rääkima ja ütles temale: Kas sa usud, et Jumal on olemas?
- 25 Ja ta vastas ja ütles temale: Ma ei tea, mida see tähendab.
- 26 Ja siis Ammon ütles: Kas sa usud, et on olemas Suur Vaim?

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

27 Ja ta ütles: Jah.

28 Ja Ammon ütles: See on Jumal. Ja Ammon ütles temale taas: Kas sa usud, et see Suur Vaim, kes on Jumal, on loonud kõik asjad, mis on taevas ja maa peal?

29 Ja ta ütles: Jah, ma usun, et ta on loonud kõik asjad, mis on maa peal, aga taevast ma ei tea midagi.

30 Ja Ammon ütles temale: Taevas on koht, kus elab Jumal ja kõik tema pühad inglid.

31 Ja kuningas Lamooni ütles: Kas see on maast kõrgemal?

32 Ja Ammon ütles: Jah, ja ta vaatab alla kõikide inimlaste peale ja talle on teada kõik südame mõtted ja kavatsused; sest tema käega on nad kõik loodud algusest peale.

33 Ja kuningas Lamooni ütles: Ma usun seda kõike, mis sa oled rääkinud. Kas Jumal on sind saatnud?

34 Ammon ütles temale: Ma olen inimene; ja alguses loodi inimene Jumala kuju järgi ja tema Püha Vaim on kutsunud mind õpetama neid asju sellele rahvale, et neid võidaks tuua teadmisele sellest, mis on õige ja tõde;

35 ja osa sellest Vaimust asub minus, mis annab mulle teadmist ja ka jõudu vastavalt minu usule ja soovidele, mis on Jumalas.

36 Nüüd, kui Ammon oli öelnud need sõnad, alustas ta maailma loomisest ja samuti Aadama loomisest ja rääkis talle kõik asjad, mis puutuvad inimese langesse, ja jutustas ning esitas temale rahva ülestähendused ja pühakirjad, mida prohvetid olid rääkinud kuni selle ajani välja, mil nende isa Lehhi Jeruusalemmast lahkus.

37 Ja samuti jutustas ta neile (sest ta kõneles kuningale ja tema teenijatele) kõikidest nende isade rännakutest kõnnumaal ja kõikidest nälja ja januga seotud kannatustest ning nende raskustest ja nii edasi.

38 Ja ta jutustas neile ka Laamani ja Lemueli ja Ismaeli poegade vastuhakkudest; jah, kõikidest nende vastuhakkudest jutustas ta neile; ja ta seletas neile kõiki ülestähendusi ja pühakirju sellest ajast peale, kui Lehhi lahkus Jeruusalemmast, kuni nüüdse ajani.

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Aga see ei ole veel kõik; sest ta selgitas neile lunastusplaani, mis on valmistatud maailma rajamisest peale, ja ta teatas neile ka Kristuse tulemisest ja kõigist Issanda töödest ta teatas neile.

40 Ja sündis, et pärast seda, kui ta oli öelnud kõike seda ja selgitanud seda kuningale, kuningas uskus kõiki tema sõnu.

41 Ja ta hakkas hüüdma Issanda poole, öeldes: Oo Issand, halasta vastavalt sinu külluslikule armule, mida sa oled osutanud Nefi rahvale, halasta ka minu ja minu rahva peale!

42 Ja nüüd, kui ta oli seda öelnud, ta langes maha, nagu ta oleks surnud.

43 Ja sündis, et ta teenijad võtsid ta ja kandsid ta tema naise juurde ja panid ta voodisse ning ta lamas, nagu oleks ta surnud, kaks päeva ja kaks ööd; ja tema naine ja tema pojad ja tema tütreid leinasid teda laamanlaste kombe kohaselt, suuresti kurtes tema kaotamise pärast.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 Ja sündis, et pärast kahte päeva ja kahte ööd olid nad valmis võtma tema keha ning asetama seda hauakambrisse, mille nad olid teinud oma surnute matmiseks.
- 2 Nüüd, kuninganna, kuulnud Ammoni kuulsusest, seepärast ta saatis tema järele ja soovis, et ta tuleks tema juurde.
- 3 Ja sündis, et Ammon tegi, nagu oli kästud, ja läks kuninganna juurde ja soovis teada, mida ta soovib, et ta peaks tegema.
- 4 Ja ta ütles temale: Minu abikaasa teenijad on teatanud mulle, et sina oled püha Jumala prohvet ja et sinul on vägi teha palju vägevaid tegusid tema nimel;
- 5 seepärast, kui see on nii, ma tahaksin, et sa läheksid ja vaataksid mu abikaasat, sest ta on lamanud oma voodis kaks päeva ja kaks ööd ja mõned ütlevad, et ta ei ole surnud; aga teised ütlevad, et ta on surnud ja et ta lehkab ja et teda tuleks panna hauakambrisse; aga mis minusse puutub, minu meelest ta ei lehka.
- 6 Nüüd, see oli, mida Ammon soovis, sest ta teadis, et kuningas Lamooni oli Jumala väe all; ta teadis, et uskmatus tumedat loori oldi ära heitmas tema meelt ja valgus, mis valgustas tema meelt, mis oli Jumala hiilguse valgus, mis oli tema headuse imepärane valgus – jah, see valgus oli sisendanud niisugust rõõmu tema hinge, pimedusepilve hajudes, ja et tema hinges oli süüdatud igavikulise elu valgus, jah, ta teadis, et see oli vallanud tema loomuliku keha ja ta oli Jumalas ära viidud –
- 7 seepärast, see, mis kuninganna soovis temalt, oli tema ainus soov. Seepärast, ta läks sisse, vaatama kuningat, nagu kuninganna oli temalt soovinud, ja ta nägi kuningat ja ta teadis, et ta ei olnud surnud.
- 8 Ja ta ütles kuningannale: Ta ei ole surnud, vaid magab Jumalas, ja homme ta tõuseb taas üles; seepärast ärge matke teda.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

- 9 Ja Ammon ütles temale: Kas sa usud seda? Ja kuninganna vastas temale: Mul ei ole olnud mingit muud tunnistust kui sinu sõna ja meie teenijate sõna; ometi ma usun, et sünnib nii, nagu sa oled öelnud.
- 10 Ja Ammon ütles temale: Õnnistatud oled sina oma äärmiselt suure usu pärast; ma ütlen sulle, naine – nii suurt usku ei ole olnud kogu Nefi rahva hulgas.
- 11 Ja sündis, et ta valvas oma abikaasa voodi juures sellest ajast peale kuni Ammoni määratud ajani välja järgmisel päeval, mil ta üles tõusma pidi.
- 12 Ja sündis, et ta tõusis üles vastavalt Ammoni sõnadele, ja kui ta tõusis, sirutas ta oma naisele käe ja ütles: Õnnistatud olgu Jumala nimi ja õnnistatud oled sina!
- 13 Sest nii tõesti, kui sa elad, vaata, ma olen näinud oma Lunastajat; ja ta tuleb ja sünnib naisest ning ta lunastab kogu inimkonna, kes usuvad tema nimesse. Nüüd, kui ta oli öelnud need sõnad, paisus süda tema rinnas ja ta langes rõõmust taas maha ja ka kuninganna langes maha Vaimust vallatuna.
- 14 Nüüd, Ammon, nähes, et Issanda Vaim sai vastavalt tema palvetele välja valatud laamanlastele, tema vendadele, kes olid põhjustanud nii palju leina nefilaste seas ehk kogu Jumala rahva seas oma süütegude ja oma pärimuste pärast, ta laskus põlvili ja hakkas palves ja tänus välja valama oma hinge Jumala ees selle eest, mida ta oli teinud tema vendade heaks, ja ka tema oli rõõmust vallatud ja nõnda langesid nad kõik kolm maha.
- 15 Nüüd, kui kuninga teenijad nägid, et nad olid maha langenud, hakkasid ka nemad hüüdma Jumala poole, sest Issanda kartus oli vallanud ka neid; sest nad olid ju seisnud kuninga ees ja tunnistanud tema le Ammoni suurest väest.
- 16 Ja sündis, et nad kutsusid oma väes Issanda nime kuni selleni välja, et nad kõik langesid maha peale ühe laamanlasest naise, kelle nimi oli Abis, kes oli pöördunud Issandasse paljude aastate eest oma isa tähelepanuväärse nägemuse pärast –

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

- 17 nõnda, olles olnud pöördunud Issandasse ja mitte kunagi sellest rääkinud, seepärast, kui ta nägi, et kõik Lamooni teenijad olid langenud maha ja ka tema emand, kuninganna, ja kuningas ja Ammon lamasid pikali maas, siis ta teadis, et see oli Jumala vägi; ja arvates, et andes rahvale teada, mis oli nende seas juhtunud, et nähes seda vaatepilti, paneb see võimalus neid uskuma Jumala väge, seepärast ta jooksis majast majja, teatades sellest rahvale.
- 18 Ja nad hakkasid kogunema kuninga kotta. Ja sinna kogunes rahvahulk ja oma imestuseks nad nägid kuningat ja kuningannat ja nende teenijaid pikali maas lamavat ja nad kõik lamasid seal, nagu oleksid nad surnud; ja nad nägid ka Ammonit, ja vaata, tema oli nefilane.
- 19 Ja nüüd, inimesed hakkasid isekeskis nurisema; mõned öeldes, et see on suur halb, mis on tabanud neid ehk kuningat ja tema koda seepärast, et ta on lubanud nefilasel jääda maale.
- 20 Aga teised noomisid neid, öeldes: Kuningas on toonud selle halva oma koja peale, sest ta surmas oma teenijad, kes lasid karjad laiali ajada Seebuse vete juures.
- 21 Ja neid noomisid ka need mehed, kes olid seisnud Seebuse vete juures ja laiali ajanud karjasid, mis kuulusid kuningale, sest nad olid vihased Ammoni peale nende vendade arvu pärast, keda ta oli tapnud Seebuse vete juures, kaitstes kuninga karju.
- 22 Nüüd, üks nendest, kelle vend oli Ammoni mõõga läbi surma saanud, olles Ammoni peale äärmiselt vihane, tõmbas oma mõõga ja läks, et lasta sel langeda Ammoni peale, et ta tappa; ja kui ta tõstis mõõga, et teda lüüa, vaata, ta langes surnuna maha.
- 23 Nüüd, me näeme, et Ammonit ei saanud tappa, sest Issand oli öelnud Moosiale, tema isale: Ma heidan temale armu ja talle sünnib vastavalt sinu usule – seepärast, Moosia usaldas ta Issanda hoolde.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

- 24 Ja sündis, et kui rahvahulk nägi, et see mees, kes Ammoni tapmiseks mõõga tõstis, oli surnult maha langenud, haaras neid kõiki hirm ja nad ei julgenud sirutada oma kätt, et puutada teda või kedagi neist, kes maas lamasid, ja nad hakkasid isekeskis taas imestama, et mis võis küll olla selle suure väe põhjus või mida see kõik peaks tähendama.
- 25 Ja sündis, et nende seas olid paljud, kes ütlesid, et Ammon on Suur Vaim, ja teised ütlesid, et Suur Vaim on ta saatnud;
- 26 aga teised noomisid neid kõiki, öeldes, et ta on koletis, kelle nefilased on saatnud neid piinama.
- 27 Ja olid mõned, kes ütlesid, et Suur Vaim saatis Ammoni neid vaevama nende süütegude pärast ja et see on Suur Vaim, kes on alati abistanud nefilasi, kes on alati vabastanud nad nende käest; ja nad ütlesid, et see on see Suur Vaim, kes on hävitanud nii palju nende vendi, laamanlasi.
- 28 Ja nõnda hakkas tüli nende seas muutuma äärmiselt ägedaks. Ja ajal, mil nad nõnda tülitsevad, tuli see teenijanna, kes oli pannud rahva kokku kogunema, ja kui ta nägi seda tüli, mis oli rahvahulga seas, oli ta äärmiselt kurb, koguni pisarateni välja.
- 29 Ja sündis, et ta läks ja võttis kuningannal käest kinni, et ehk ta saab tema maast üles tõsta; ja niipea, kui ta tema kätt puudutas, tõusis too püsti ja seisis omal jalal ning hüüdis valju häälega, öeldes: Oo õnnistatud Jeesus, kes on päästnud mind hirmsast põrgust! Oo õnnistatud Jumal, halasta selle rahva peale!
- 30 Ja kui ta oli seda öelnud, surus ta oma käed kokku, olles täis rõõmu, rääkides palju sõnu, mida ei mõistatud; ja kui ta oli seda teinud, võttis ta kuningas Lamooni käe ja vaata, too tõusis ja seisis omal jalal.
- 31 Ja nähes rahva keskel tüli, astus ta viivitamatult ette ja hakkas neid noomima ja õpetama neile sõnu, mida ta oli kuulnud Ammoni suust; ja kõik, kes tema sõnu kuulsid, uskusid ning pöördusid Issandasse.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

- 32 Ent nende seas oli palju neid, kes ei tahtnud tema sõnu kuulata, seepärast läksid need oma teed.
- 33 Ja sündis, et kui Ammon tõusis, õpetas ka tema neid, ja nii tegid ka kõik Lamooni teenijad ning nad kõik kuulutasid rahvale sedasama – et nende südames toimus muutus; et neil ei olnud enam soovi teha halba.
- 34 Ja vaata, paljud kuulutasid rahvale, et nad olid näinud ingleid ja olid nendega vestelnud, ja nõnda olid nad jutustanud neile Jumala asjadest ja tema õigemeelsusest.
- 35 Ja sündis, et paljud uskusid nende sõnu, ja kõik, kes uskusid, said ristitud ja nendest sai õigemeelne rahvas ning nad rajasid enda seas kiriku.
- 36 Ja nõnda algas Issanda töö laamanlaste seas; nii hakkas Issand valama oma Vaimu nende peale ja me näeme, et tema käsi on sirutatud kõikidele inimestele, kes parandavad meelt ja usuvad tema nimesse.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 Ja sündis, et kui nad olid rajanud kiriku sellel maal, soovis kuningas Lamooni, et Ammon läheks koos temaga Nefi maale, et ta võiks näidata teda oma isale.
- 2 Ja Ammonile tuli Issanda hääl, öeldes: Ära mine Nefi maale, sest vaata, kuningas tahab sinult elu võtta; aga mine Midooni maale, sest vaata, su vend Aaron ja ka Muloki ja Amma on vanglas.
- 3 Nüüd, sündis, et kui Ammon oli seda kuulnud, ütles ta Lamoonile: Vaata, mu vend ja mu vennad on Midoonis vanglas ja ma lähen, et neid päästa.
- 4 Nüüd, Lamooni ütles Ammonile: Ma tean, et Issanda jõul võid sa teha kõiki asju. Aga vaata, ma lähen sinuga Midooni maale, sest Midooni maa kuningas, kelle nimi on Antiomno, on minu sõber; seepärast lähen ma Midooni maale, et võiksin meelitada maa kuningat ja ta heidaks su vennad vanglast välja. Nüüd, Lamooni ütles temale: Kes sulle ütles, et su vennad on vanglas?
- 5 Ja Ammon ütles temale: Mitte keegi muu ei ole rääkinud sellest mulle kui Jumal, ja tema ütles mulle – Mine ja vabasta oma vennad, sest nad on Midooni maal vanglas!
- 6 Nüüd, kui Lamooni oli seda kuulnud, lasi ta oma teenijatel oma hobused ja kaarikud valmis panna.
- 7 Ja ta ütles Ammonile: Tule, ma lähen koos sinuga Midooni maale ja seal ma palun kuningat, et ta heidaks sinu vennad vanglast välja.
- 8 Ja sündis, et kui Ammon ja Lamooni olid teel sinna, nad kohtasid Lamooni isa, kes oli kogu maa kuningas.
- 9 Ja vaata, Lamooni isa ütles temale: Miks sa ei tulnud pidustusele sel suurel päeval, kui ma korraldasin pidustuse oma poegadele ja oma rahvale?
- 10 Ja ta samuti ütles: Kuhu sa lähed selle nefilasega, kes on üks valetaja lastest?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

- 11 Ja sündis, et Lamooni jutustas talle, kuhu ta läheb, sest ta kartis teda solvata.
- 12 Ja ta samuti rääkis talle kogu põhjuse, miks ta viibis oma kuningriigis, nii et ta ei läinud oma isa juurde pidustusele, mis ta oli valmistanud.
- 13 Ja nüüd, kui Lamooni oli jutustanud temale kõike seda, vaata, tema imestuseks sai isa tema peale vihaseks ja ütles: Lamooni, sa lähed vabastama neid nefilasi, kes on valetaja pojad. Vaata, ta röövib meie isasid, ja nüüd, ka tema lapsed on tulnud meie sekka, et nad võiksid oma kavaluse ja oma valedega meid petta, et nad võiksid taas meie vara röövida.
- 14 Nüüd, Lamooni isa käskis teda, et ta surmaks Ammoni oma mõõgaga. Ja ta samuti käskis teda, et ta ei läheks Midooni maale, vaid et ta pöörduks koos temaga tagasi Ismaeli maale.
- 15 Aga Lamooni ütles temale: Ma ei surma Ammonit ega tule ka Ismaeli maale, vaid ma lähen Midooni maale, et ma võiksin vabastada Ammoni vennad, sest ma tean, et nad on õiglased mehed ja tõelise Jumala pühad prohvetid.
- 16 Nüüd, kui ta isa oli kuulnud neid sõnu, ta sai vihaseks tema peale ja tõmbas oma mõõga, et teda maha lüüa.
- 17 Aga Ammon astus ette ja ütles temale: Vaata, sa ei tohi oma poega tappa; ometi oleks parem, et langeb tema kui sina, sest vaata, tema on parandanud meelt oma pattudest; aga kui sina peaksid praegusel hetkel oma vihas langema, siis sinu hinge ei saaks päästa.
- 18 Ja taas, on otstarbekas, et sa seda ei tee, sest kui sa peaksid tapma oma poja, kes on süütu mees, hüüaks tema veri maast Issanda, tema Jumala poole sulle kättemaksu ja võib juhtuda, et sa kaotad oma hinge.
- 19 Nüüd, kui Ammon oli öelnud temale need sõnad, ta vastas, öeldes: Ma tean, et kui ma surmaksin oma poja, ma valaksin süütut verd, sest see oled sina, kes on püüdnud teda hävitada.
- 20 Ja ta sirutas välja oma käe, et Ammonit tappa. Aga Ammon pani tema löökidele vastu ja lõi ka tema kätt, nii et ta ei saanud seda kasutada.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

21 Nüüd, kui kuningas nägi, et Ammon võib ta tappa, hakkas ta Ammonit paluma, et ta jätaks ta ellu.

22 Aga Ammon tõstis oma mõõga ja ütles temale: Vaata, ma ei löö sind ainult sel juhul, kui sa annad mulle lubaduse, et mu vennad heidetakse vanglast välja.

23 Nüüd, kuningas, kartes, et ta võib kaotada oma elu, ütles: Kui sa heidad mulle armu, luban ma sulle, mida sa iganes küsid, kas või pool kuningriiki.

24 Nüüd, kui Ammon nägi, et ta oli saanud mõjutada vana kuningat oma tahtmist mööda, ta ütles temale: Kui sa lubad, et mu vennad heidetakse vanglast välja ja ka et Lamoonile võib tema kuningriik alles jääda ja et sa ei ole tema peale enam pahane, vaid annad temale loa toimida tema soovide kohaselt, mida iganes ta mõtleb, siis ma heidan sulle armu; muidu ma löön su maha.

25 Nüüd, kui Ammon oli öelnud need sõnad, hakkas kuningas rõõmustama oma elu pärast.

26 Ja kui ta nägi, et Ammonil ei olnud mingit soovi teda hävitada, ja kui ta nägi ka seda, kui suur armastus tal on tema poja Lamooni vastu, oli ta äärmiselt hämmastunud ja ütles: Kuna kõik, mida sa oled soovinud, on see, et ma laseksin su vennad vabaks ja lubaksin, et mu poeg Lamooni võiks säilitada oma kuningriigi, vaata, siis ma luban sulle, et mu poeg võib säilitada oma kuningriigi nüüdsest ajast peale ja alati nädalaks ning ma ei valitse enam tema üle –

27 ja ma luban sinule ka seda, et sinu vennad heidetakse vanglast välja ja sina ja su vennad võivad tulla minu juurde mu kuningriigis, sest ma soovin nii väga sind näha. Sest kuningas oli väga hämmastunud sõnadest, mida ta oli rääkinud, ja ka sõnadest, mida ta poeg Lamooni oli rääkinud; seepärast ta soovis sellest õppida.

28 Ja sündis, et Ammon ja Lamooni jätkasid oma teekonda Midooni maale. Ja Lamooni leidis poolehoidu maa kuninga silmis; seepärast toodi Ammoni vennad vanglast välja.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more –

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Ja kui Ammon neid kohtas, oli ta äärmiselt kurb, sest vaata, nad olid alasti ja nende nahk oli äärmiselt hõõrdunud, kuna nad olid olnud kinni seotud tugevate köitega. Ja samuti olid nad kannatanud nälga, janu ja kõiksugu vaeva; ometi olid nad kõikides oma kannatustes kannatlikud.

30 Ja juhtus nõnda, et neile sai osaks langeda paadunuma ja kangekaelsema rahva kätte; seepärast ei tahtnud need nende sõnu kuulda võtta ja nad ajasid nad välja ja löid neid ning ajasid neid majast majja ja ühest kohast teise kuni selleni välja, et nad tulid Midooni maale; ja seal nad võeti kinni ja heideti vanglasse ning seoti tugevate köitega kinni ja hoiti vanglas palju päevi, ja Lamooni ja Ammon vabastasid nad.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Aruanne Aaroni ja Muloki ning nende vendade jutlustamisest laamanlaste keskel.

Alma 21

- 1 Nüüd, kui Ammon ja ta vennad läksid üksteisest laaku laamanlaste maa piiridel, vaata, Aaron asus teele maa poole, mida laamanlased kutsusid Jeruusalemmaks, kutsudes seda oma isade sünnimaa järgi, ja see asus kaugel, ühinedes Mormoni piiridega.
- 2 Nüüd, laamanlased ja amalekid ning Amuloni rahvas olid ehitanud suure linna, mida kutsuti Jeruusalemmaks.
- 3 Nüüd, laamanlased olid ise küllalt paadunud, aga amalekid ja amulonlased olid veelgi paadunud; seepärast ajendasid nad laamanlasi südant kõvaks muutma, et nad kasvaksid tugevamaks pahelisuses ja oma jäledustes.
- 4 Ja sündis, et Aaron jõudis Jeruusalemma linna ja hakkas jutlustama kõigepealt amalekkidele. Ja ta hakkas jutlustama neile nende palvemajades, sest nad olid ehitanud palvemaju nehorite korra järgi, sest paljud amalekid ja amulonlased olid nehorite korra järgi.
- 5 Seepärast, kui Aaron sisenes ühte nende palvemajasse, et jutlustada rahvale, ja kui ta rääkis neile, vaata, tõusis üks amalek ja hakkas temaga vaidlema, öeldes: Mis see on, mida sa oled tunnistanud? Kas sina oled näinud inglit? Miks ei ilmu inglid meile? Vaata, kas see rahvas ei ole sama hea kui sinu rahvas?
- 6 Sa ütled veel, et kui me meelt ei paranda, me hukume. Kuidas sa tead meie südame mõtteid ja kavatsusi? Kuidas sa tead, et meil on põhjust teha meeleparandust? Kuidas sa tead, et me ei ole õigemeelne rahvas? Vaata, me oleme ehitanud pühamuid ja me koguneme kokku, et kummardada Jumalat. Me usume, et Jumal päästab kõik inimesed.
- 7 Nüüd, Aaron ütles temale: Kas sa usud, et Jumala Poeg tuleb lunastama inimkonda nende pattudest?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

- 8 Ja mees ütles temale: Me ei usu, et sina tead midagi sellist. Me ei usu neid rumalaid pärimusi. Me ei usu, et sa tead tulevastest asjadest, ega usu, et sinu isad ja ka meie isad teadsid nendest asjadest, mida nad rääkisid, sellest, mis on tulemas.
- 9 Nüüd, Aaron hakkas selgitama neile pühakirju Kristuse tulemisest ja ka surnute ülestõusmisest ja et inimkonnal ei saa olla mingit lunastust muidu kui Kristuse surma ja kannatuste ning tema vere lepituse kaudu.
- 10 Ja sündis, et kui ta hakkas seda neile selgitama, vihostasid nad tema peale ja hakkasid teda pilkama ja nad ei tahtnud kuulda sõnu, mida ta rääkis.
- 11 Seepärast, kui ta nägi, et nad ei taha ta sõnu kuulda, lahkus ta nende palvemajast ja läks külla, mida kutsuti Ani-Antiks, ja seal ta leidis Muloki nendele sõna jutlustamas ja samuti Amma ja tema vennad. Ja nad vaidlesid paljudega sõna üle.
- 12 Ja sündis, et nad nägid, et rahvas teeb oma südame kõvaks, seepärast lahkusid nad ja tulid Midooni maale. Ja nad jutlustasid sõna paljudele ja vähesed uskusid neid sõnu, mida nad õpetasid.
- 13 Ometi Aaron ja teatud arv tema vendi võeti kinni ja heideti vanglasse ja ülejäänud põgenesid Midooni maalt ümberkaudsetele aladele.
- 14 Ja need, kes olid vanglasse heidetud, kannatasid palju, ja nad päästeti Lamooni ja Ammoni käega ja neid toideti ja riietati.
- 15 Ja nad läksid taas sõna kuulutama, ja nõnda nad vabastati esimesel korral vanglast ja nõnda nad olid kannatanud.
- 16 Ja nad läksid, kuhu iganes Issanda Vaim neid juhtis, jutlustades Jumala sõna igas amalekkide palvemajas või igas laamanlaste koguduses, kuhu neid sisse lubati.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

- 17 Ja sündis, et Issand hakkas neid õnnistama, nii et nad tõid paljusid tõe tundmisele; jah, nad veensid paljusid jätma oma patud ja oma isade pärimused, mis ei olnud õiged.
- 18 Ja sündis, et Ammon ja Lamooni pöördusid Midooni maalt Ismaeli maale, mis oli nende pärand-maa.
- 19 Ja kuningas Lamooni ei lubanud, et Ammon teda teeniks või oleks tema teenijaks.
- 20 Vaid ta lasi Ismaeli maale ehitada palvemaju ja lasi oma rahval ehk inimestel, kes olid tema valitsemise all, kokku koguneda.
- 21 Ja ta rõõmustas nende üle ja ta õpetas neile mitmeid asju. Ja ta kuulutas neile ka, et nad on rahvas, kes kuulub tema valitsemise alla ja et nad on vaba rahvas, et nad on vabad kuninga, tema isa rõhumi-sest; sest ta isa oli andnud talle õiguse, et ta võiks valitseda inimeste üle, kes on Ismaeli maal ja kogu maal ümberringi.
- 22 Ja ta kuulutas ka nendele, et neil on vabadus kum-mardada Issandat, oma Jumalat, vastavalt oma soovi-dele, kus iganes nad on, kui see on maal, mis on ku-ningas Lamooni valitsemise all.
- 23 Ja Ammon jutlustas kuningas Lamooni rahvale; ja sündis, et ta õpetas neile kõiki asju sellest, mis puu-tub õigemeelsusse. Ja ta õhutas neid iga päev kogu usinusega ja nad pöörasid tähelepanu tema sõnale ning nad pidasid innukalt kinni Jumala käskudest.
- And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.
- And it came to pass that Ammon and Lamoni re-turned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.
- And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.
- But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.
- And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.
- And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God ac-cording to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.
- And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteous-ness. And he did exhort them daily, with all dili-gence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Nüüd, kui Ammon nõnda pidevalt Lamooni rahvast õpetas, pöördume me Aaroni ja tema vendade aruande juurde; sest pärast tema lahkumist Midooni maalt juhtis Vaim ta Nefi maale, koguni kuninga kotta, kes valitses kogu maad peale Ismaeli maa; ja ta oli Lamooni isa.
- 2 Ja sündis, et ta läks koos oma vendadega tema juurde kuninga paleesse ja kummardas kuninga ees ning ütles temale: Vaata, oo kuningas, me oleme Ammoni vennad, keda sa oled vanglast vabastanud.
- 3 Ja nüüd, oo kuningas, kui sa jätab meid ellu, oleme me sinu teenijad. Ja kuningas ütles neile: Tõuske, sest ma kingin teile teie elu ja ma ei lase teil olla minu teenijad, vaid ma nõuan, et te juhendaksite mind; sest mu meel on olnud natuke rahutu sinu venna Ammoni suuremeelsuse ja sõnade õilsuse pärast ja ma soovin teada põhjust, miks ta ei ole Midoonist üles tulnud koos sinuga.
- 4 Ja Aaron ütles kuningale: Vaata, Issanda Vaim on kutsunud teda teist teed; ta on läinud Ismaeli maale Lamooni rahvast õpetama.
- 5 Nüüd, kuningas ütles neile: Mis see on, mis te olete öelnud Issanda Vaimu kohta? Vaata, see on see, mis teeb mulle muret.
- 6 Ja veel, mida see tähendab, mis Ammon ütles – Kui sa meelt parandad, saad sa päästetud; aga kui sa ei paranda meelt, heidetakse sind viimsel päeval kõrvalle.
- 7 Ja Aaron vastas temale ja ütles temale: Kas sa usud, et Jumal on olemas? Ja kuningas vastas: Ma tean, et amalekid ütlevad, et Jumal on olemas, ja ma olen andnud neile loa ehitada pühamuid, et nad võiksid kokku tulla ja kummardada teda. Ja kui sa nüüd ütled, et Jumal on olemas, siis vaata, ma usun.
- 8 Ja nüüd, kui Aaron kuulis seda, hakkas tema süda rõõmustama ja ta ütles: Vaata, nii tõesti, kui sa elad, oo kuningas, on Jumal olemas.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

- 9 Ja kuningas ütles: Kas Jumal on see Suur Vaim, kes tõi meie isad välja Jeruusalemma maalt?
- 10 Ja Aaron ütles temale: Jah, tema on see Suur Vaim ja ta lõi kõik asjad nii taevast kui ka maa peal. Kas sa usud seda?
- 11 Ja ta ütles: Jah, ma usun, et Suur Vaim lõi kõik asjad, ja ma soovin, et sa jutustaksid mulle sellest kõigest ja ma usun sinu sõnu.
- 12 Ja sündis, et kui Aaron nägi, et kuningas usub ta sõnu, alustas ta Aadama loomisest, lugedes kuningale pühakirju – kuidas Jumal lõi inimese oma näo järgi ja et Jumal andis temale käsud ja et inimene langes üleastumise pärast.
- 13 Ja Aaron selgitas temale pühakirju Aadama loomisest alates, seletades temale inimese langemisest ja tema lihalikust seisundist ja ka lunastusplaanist, mis on valmistatud maailma rajamisest peale Kristuse kaudu kõigile, kes iganes usuvad tema nimesse.
- 14 Ja kuna inimene oli langenud, ei võinud ta enam teenida endale ise mingit tasu, aga Kristuse kannatused ja surm lepitavad tema patud usu ja meelepärاندuse läbi ja nii edasi; ja et ta murrab surma köidikud, nii et haul ei ole võitu ja surma astel neelatakse alla hiilguse lootuses; ja Aaron selgitas kõiki neid asju kuningale.
- 15 Ja sündis, et pärast seda, kui Aaron oli neid asju temale selgitanud, ütles kuningas: Mida ma peaksin tegema, et saada seda igavest elu, millest sa oled rääkinud? Jah, mida ma pean tegema, et olla Jumalast sündinud, et see paheline vaim mu rinnast välja juuritaks ning ma saaksin tema Vaimu, et ma täituksin rõõmuga, et mind ei heidetaks viimsel päeval kõrvalle? Vaata, ütles ta, ma annan ära kõik, mis mul on; jah, ma loobun oma kuningriigist, et ma võiksin saada selle suure rõõmu osaliseks.
- 16 Aga Aaron ütles temale: Kui sa seda soovid, kui sa kummardad maani Jumala ees; jah, kui sa parandad meelt kõigist oma pattudest ja kummardad maani Jumala ees ning hüüad usus tema nime, uskudes, et sa saad, siis saad sa selle lootuse, mida sa soovid.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

- 17 Ja sündis, et kui Aaron oli öelnud need sõnad, las-
kus kuningas põlvili Issanda ette; jah, ta heitis ko-
guni pikali maha ja hüüdis vägevalt, öeldes:
- 18 Oo Jumal, Aaron on rääkinud mulle, et Jumal on
olemas; ja kui Jumal on olemas ja kui sina oled
Jumal, siis ilmuta end minule ja ma loobun kõikidest
oma pattudest, et sind tunda, ja et mind äratataks
surnuist ja päästetaks viimsel päeval. Ja nüüd, kui
kuningas oli öelnud need sõnad, oli ta nagu surmast
tabatud.
- 19 Ja sündis, et ta teenijad jooksid ja jutustasid ku-
ningannale kõik, mis kuningaga oli juhtunud. Ja ta
tuli kuninga juurde ja kui ta nägi teda lamavat nagu
surnu ja ka Aaronit ja tema vendi seal seismas, otse-
kui oleksid nad süüdi kuninga kokkuvarisemises, sai
ta nende peale vihaseks ja käskis, et ta teenijad ehk
kuninga teenijad võtaksid nad kinni ja surmaksid
nad.
- 20 Nüüd, teenijad olid näinud, miks kuningas kokku
varises, seepärast ei julgenud nad oma käsi Aaroni
ega tema vendade külge panna ja nad palusid kunin-
gannat, öeldes: Miks sa käsid meil need mehed tap-
pa, kui vaata, üks neist on vägevam kui meie kõik?
Seepärast me langeme nende ees.
- 21 Nüüd, kui kuninganna nägi teenijate hirmu, hak-
kas ka tema äärmiselt kartma, et temaga juhtub mi-
dagi halba. Ja ta käskis oma teenijaid, et nad läheksid
ja kutsuksid kokku rahvast, et need võiksid Aaroni ja
tema vennad tappa.
- 22 Nüüd, kui Aaron nägi kuninganna meelekindlust,
teades rahva kõvasüdamelisust, ta kartis, et rahva-
hulk koguneb ning tekib suur tüli ja rahunus nende
keskel; seepärast sirutas ta välja oma käe ja tõstis ku-
ninga maast üles ja ütles temale: Seisa! Ja ta seisis
omal jalal, olles saanud tagasi oma jõu.
- 23 Nüüd, see toimus kuninganna ja paljude teenijate
juuresolekul. Ja kui nad seda nägid, imestasid nad
väga ja hakkasid kartma. Ja kuningas astus ette ning
hakkas neile kuulutama. Ja ta kuulutas neile, nii et
kogu ta kodakond pöördus Issandasse.

And it came to pass that when Aaron had said
these words, the king did bow down before the Lord,
upon his knees; yea, even he did prostrate himself
upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and
if there is a God, and if thou art God, wilt thou make
thyself known unto me, and I will give away all my
sins to know thee, and that I may be raised from the
dead, and be saved at the last day. And now when the
king had said these words, he was struck as if he
were dead.

And it came to pass that his servants ran and told
the queen all that had happened unto the king. And
she came in unto the king; and when she saw him lay
as if he were dead, and also Aaron and his brethren
standing as though they had been the cause of his
fall, she was angry with them, and commanded that
her servants, or the servants of the king, should take
them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's
fall, therefore they durst not lay their hands on
Aaron and his brethren; and they pled with the
queen saying: Why commandest thou that we should
slay these men, when behold one of them is mightier
than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants
she also began to fear exceedingly, lest there should
some evil come upon her. And she commanded her
servants that they should go and call the people, that
they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the
queen, he, also knowing the hardness of the hearts
of the people, feared lest that a multitude should as-
semble themselves together, and there should be a
great contention and a disturbance among them;
therefore he put forth his hand and raised the king
from the earth, and said unto him: Stand. And he
stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen
and many of the servants. And when they saw it they
greatly marveled, and began to fear. And the king
stood forth, and began to minister unto them. And
he did minister unto them, insomuch that his whole
household were converted unto the Lord.

24 Nüüd, suur rahvahulk oli kogunenud kuninganna käsu peale ja nende seas algas suur nurisemine Aaroni ja tema vendade pärast.

25 Aga kuningas astus nende ette ja juhendas neid. Ja nad rahunesid Aaroni ja nende suhtes, kes olid koos temaga.

26 Ja sündis, et kui kuningas nägi, et rahvas oli rahunenud, lasi ta Aaronil ja tema vendadel rahvahulga keskel ette astuda ja neile sõna jutlustada.

27 Ja sündis, et kuningas saatis läkituse üle kogu maa kogu oma rahva sekka, kes oli tema maal, kes olid kõikidel ümberkaudsetel aladel, mis laiusid kuni mereni välja ida pool ja lääne pool ja mis olid eraldatud Sarahemla maast ühe kitsa kõnnumaa ribaga, mis ulatus idas olevast merest kuni läänes oleva mereni välja ja ümberringi mööda merekaldajoont ja kõnnumaa piire, mis oli põhjas Sarahemla maa juures, läbi Manti piiride Siidoni jõe allikate juures, mis voolas idast läände – ja nõnda olid laamanlased ja nefilased eraldatud.

28 Nüüd, laisem osa laamanlastest elas kõnnumaal telkides; ja nad olid levinud Nefi maal üle läänepoolse kõnnumaa; jah, ja samuti lääne pool Sarahemla maad mereäärsetel piirimaadel ja läänes Nefi maal, oma isade esimeses pärisosa paigas, ja piirnedes nõnda mereäärega.

29 Ja palju laamanlasi oli ka idas mere kaldal, kuhu nefilased olid nad ajanud. Ja nõnda olid nefilased laamanlastest peaaegu ümber piiratud; ometi olid nefilased võtnud oma valdusse kõik maa põhjapoolsed osad, mis piirnesid kõnnumaaga Siidoni jõe allikatel idast läände kogu kõnnumaapoolsel küljel, jõudes põhja suunas koguni maale, millele nad andsid nimeks Külluslik.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

30 Ja see piirnes maaga, millele nad andsid nimeks Laastamine, sest see oli nii kaugel põhjas, et ulatus maani, mis oli olnud rahvastatud ja hävitatud, kelle luudest me oleme rääkinud, mille avastas Sarahemla rahvas, mis oli nende esimene maabumispaik.

31 Ja sealt nad tulid kõnnumaa lõunaossa. Nõnda anti põhjapoolsele maale nimeks Laastamine ja lõunapoolsele maale Külluslik, sest see oli kõnnumaa, mis oli täis kõikisugu erinevaid metsloomi, kellest osa oli tulnud põhjapoolselt maalt toitu otsima.

32 Ja nüüd, nefilase jaoks kujutas see vaid pooleteise-päevast teekonda, et jõuda mööda Küllusliku ja Laastamise vahelist piiri idapoolsest läänepoolse mereni; ja nõnda olid Nefi maa ja Sarahemla maa veest peaaegu ümbritsetud ja põhjapoolse maa ja lõunapoolse maa vahele jäi vaid väike maariba.

33 Ja sündis, et nefilased asustasid Küllusliku maa koguni idapoolsest kuni läänepoolse mereni välja, ja nõnda olid nefilased oma tarkuses valvurite ja sõjaväega seadnud tõkke lõunasse jäävatele laamanlastele, et nad ei saaks enam valdusi põhjas, et nad ei saaks levida põhjapoolsele maale.

34 Seepärast ei saanud laamanlased enam valdusi juurde mujal kui Nefi maal ja seda ümbritseval kõnnumaal. See oli nefilaste tarkus – kuna laamanlased olid nende vaenlased, siis nad ei lasknud neil ennast vaevata igast küljest; ja et neil samuti oleks üks maa, kuhu nad võiksid põgeneda vastavalt oma soovidele.

35 Ja nüüd, mina, kui ma olen seda öelnud, pöördun taas aruande juurde Ammonist ja Aaronist, Omnerist ja Himnist ja nende vendadest.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 Vaata, nüüd, sündis, et laamanlaste kuningas saatis läkituse kogu oma rahva sekka, et nad ei paneks oma käsi Ammoni või Aaroni või Omneri või Himni ega ka nende vendade külge, kes kavatsevad minna ja jutlustada Jumala sõna, ükskõik kus kohas nad ka ei oleks igas nende maa osas.
- 2 Jah, ta saatis nende sekka määruse, et nad ei paneks oma kätt nende külge, et neid kinni siduda või neid vanglasse heita; ega sülitaks nende peale ega lööks neid ega ajaks neid välja nende palvemajadest ega annaks neile rooska; ka ei tohi nad neid kividega visata, vaid et neil oleks vaba pääs nende majadesse ja samuti nende templitesse ja nende pühamutesse.
- 3 Ja nõnda nad võisid käia ringi ja jutlustada sõna oma soovi kohaselt, sest kuningas oli pöördunud Issandasse ja kogu tema kodakond, seepärast saatis ta oma läkituse üle kogu maa oma rahvale, et Jumala sõnal ei oleks mingit takistust, vaid et see võiks levida üle terve maa, et tema rahvas võiks olla veendunud oma isade pahelistes pärimustes ja et nad oleksid veendunud, et nad on kõik vennad ja et nad ei peaks mõrvama ega rüüstama ega varastama ega abielu rikkuma ega midagi pahelist tegema.
- 4 Ja nüüd, sündis, et kui kuningas oli saatnud selle läkituse, läksid Aaron ja tema vennad linnast linna ja ühest jumalakummardamise kojast teise, rajades kirikuid ja pühitsedes preestreid ja õpetajaid üle kogu maa jutlustama laamanlaste seas ja õpetama nende keskel Jumala sõna; ja nõnda hakkasid nad saavutama suurt edu.
- 5 Ja tuhanded toodi Issanda tundmisele, jah, tuhanded pandi uskuma nefilaste pärimusi ja neile õpetati ülestähendusi ja prohvetlikke kuulutusi, mida on antud käest kätte kuni praeguse ajani välja.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 Ja nii tõesti, kui Issand elab, nii tõesti kõik, kes uskusid, ehk kõik, kes toodi tõe tundmisele Ammoni ja tema vendade jutlustamise kaudu vastavalt ilmutuse ja prohvetliku kuulutamise vaimule ja Jumala väele, mis tegi nendes imesid – jah, ma ütlen teile, et nii tõesti, kui Issand elab, mitte ükski neist laamanlastest, kes uskusid nende jutlustamist ja pöördusid Issandasse, ei langenud kunagi ära.

7 Sest nendest sai õigemeelne rahvas; nad panid oma vastuhaku relvad maha, nii et nad ei sõdinud enam Jumala vastu ega ka ühegi oma venna vastu.

8 Nüüd, nemad on need, kes pöördusid Issandasse:

9 laamanlaste rahvas, kes oli Ismaeli maal;

10 ja samuti laamanlaste rahvas, kes oli Midooni maal;

11 ja samuti laamanlaste rahvas, kes oli Nefi linnas;

12 ja ka laamanlaste rahvas, kes oli Siilomi maal ja kes oli Semloni maal ja Lemueli linnas ja Simnilomi linnas.

13 Ja need on Issandasse pöördunud laamanlaste linnade nimed; ja need on need, kes panid maha oma vastuhaku relvad; jah, kõik oma sõjariistad, ja nad olid kõik laamanlased.

14 Ja amalekid, peale ühe, ei pöördunud usule; ka mitte ükski amulonlane; vaid nad tegid oma südame ja ka laamanlaste südamed kõvaks selles maa osas, kus iganes nad elasid; jah, ja kõikides nende külates ja kõikides nende linnades.

15 Seepärast, me oleme nimetanud kõik laamanlaste linnad, kus nad meelt parandasid ja jõudsid tõe tundmisele ning usule pöördusid.

16 Ja nüüd, sündis, et kuningas ja need, kes olid usule pöördunud, soovisid, et neil oleks nimi, et seeläbi võiks neid nende vendadest eristada; seepärast pidas kuningas nõu Aaroniga ja paljude nende preestritega selle nime suhtes, mille nad enda peale võtaksid, et neid võiks eristada.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

- 17 Ja sündis, et nad nimetasid end anti-nefi-
lehhilasteks ja neid kutsuti selle nimega ega kutsu-
tud enam laamanlasteks.
- 18 Ja nendest sai väga töökas rahvas; jah, ja nad olid
sõbralikud nefilaste vastu; seepärast, nad astusid
nendega ühendusse ja Jumala needus ei saatnud
neid enam.

And it came to pass that they called their names
Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this
name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people;
yea, and they were friendly with the Nephites; there-
fore, they did open a correspondence with them, and
the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 Ja sündis, et amalekid ja amulonlased ärgitasid amalekke ja amulonlasi ja laamanlasi, kes olid Amuloni maal ja ka Heelami maal ja kes olid Jeruusalemma maal ja lühidalt, kogu maal ümber-ringi, kes ei olnud usule pöördunud ega olnud võtnud endile anti-nefi-lehhilase nime, vihale oma vendade vastu.
- 2 Ja nende viha nende vastu muutus äärmiselt ägedaks kuni selleni välja, et nad hakkasid vastu oma kuningale, kuni selleni välja, et nad ei tahtnud, et ta oleks nende kuningas; seepärast, nad haarasid relvad anti-nefi-lehhi rahva vastu.
- 3 Nüüd, kuningas andis kuningriigi üle oma pojale ja pani talle nimeks Anti-Nefi-Lehhi.
- 4 Ja kuningas suri samal aastal, kui laamanlased hakkasid tegema ettevalmistusi sõjaks Jumala rahva vastu.
- 5 Nüüd, kui Ammon ja tema vennad ja kõik need, kes olid temaga üles tulnud, nägid laamanlaste ettevalmistusi oma vendade hävitamiseks, tulid nad Midjani maale ja Ammon kohtas seal kõiki oma vendi; ja sealt nad tulid Ismaeli maale, et Lamooni ja ka tema venna Anti-Nefi-Lehhiga nõu pidada, mida nad peaksid tegema, et kaitsta end laamanlaste vastu.
- 6 Nüüd, kogu rahva seas, kes oli pöördunud Issandasse, ei olnud ühtegi hinge, kes oleks tahtnud haarata relvi oma vendade vastu; ei, nad ei tahtnud tööpoolest teha mingeid ettevalmistusi sõjaks; jah, ja ka nende kuningas käskis, et nad seda ei teeks.
- 7 Nüüd, need on sõnad, mis ta ütles rahvale selle kohta: Ma tänan oma Jumalat, minu armas rahvas, et meie suur Jumal on oma headuses saatnud need meie vennad, nefilased, meie juurde jutlustama meile ja veenma meid meie paheliste isade pärimustes.
- 8 Ja vaata, ma tänan oma suurt Jumalat, et ta on andnud meile osa oma Vaimust meie südamate pehendamiseks, et me oleme hakanud ühendust pidama nende vendade, nefilastega.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

9 Ja vaata, ma tänan ka oma Jumalat, et alustatud ühenduse kaudu me oleme veendunud oma pattudes ja paljudes mõrvades, mida me oleme teinud.

10 Ja ma tänan ka oma Jumalat, jah, oma suurt Jumalat, et ta on andnud meile võimaluse parandada meelt nendest asjadest ja samuti, et ta on andestanud meile need meie rohked patud ja mõrvad, mida me oleme teinud, ja on ära võtnud süü meie südamele oma Poja teenete läbi.

11 Ja nüüd, vaata, mu vennad, kuna kõik, mida me oleme võinud teha (kuna me olime kogu inimkonnast kõige kadunud), on see, et me oleme parandanud meelt kõikidest oma pattudest ja paljudest mõrvadest, mida me oleme teinud, ja oleme saanud Jumala need meie südamele ära võtma, sest see oli kõik, mida me saime teha, et Jumala ees piisavalt meelt parandada, et ta võtaks ära meie pleki –

12 nüüd, mu kõige armsamad vennad, kuna Jumal on meie plekid ära võtnud ja meie mõõgad on muutunud säravaks, siis ärge määri enam oma mõõku oma vendade verega.

13 Vaata, ma ütlen teile: Ei, hoidkem oma mõõgad puhtad, et need ei oleks määrdunud meie vendade verega, sest kui me määri oma mõõgad taas, ei saa neid võib-olla enam pesta säravaks meie suure Jumala Poja verega, mis valatakse meie pattude lepituseks.

14 Ja suur Jumal on halastanud meie peale ja on andnud sellest meile teada, et me ei hukkuks; jah, ja ta on andnud meile sellest teada juba eelnevalt, sest ta armastab ühtmoodi nii meie hingi kui ka meie lapsi; seepärast, ta külastab meid oma halastuses oma inglite kaudu, et päästmisplaan antaks ühtmoodi teada nii meile kui ka tulevastele põlvkondadele.

15 Oo, kui halastav on meie Jumal! Ja nüüd, vaata, kuna me oleme teinud kõik, mis suutsime, et me plekid meilt eemaldataks ja meie mõõgad tehtaks säravaks; siis peitkem need ära, et need püsiksid säravatenä tennistuseks meie Jumalale viimsel päeval ehk päeval, mil meid viiakse seisma tema ette kohtumõistmiseks, et me ei ole määrinud oma mõõku oma vendade veres sellest ajast peale, kui ta on andnud meile oma sõna ja on meid seeläbi puhtaks teinud.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

- 16 Ja nüüd, mu vennad, kui meie vennad püüavad meid hävitada, vaata, peidame ära oma mõõgad, jah, nimelt matame need sügavale maasse, et need püsiksid säravana tunnistuseks viimsel päeval, et me ei ole neid kunagi kasutanud, ja kui meie vennad meid hävitavad, vaata, me läheme oma Jumala juurde ja saame päästetud.
- 17 Ja nüüd, sündis, et kui kuningas oli need sõnad lõpetanud ja kõik rahvas oli koos, võtsid nad oma mõõgad ja kõik relvad, mida oli kasutatud inimese vere valamiseks, ja nad matsid need sügavale maasse.
- 18 Ja seda nad tegid, kuna see oli nende silmis tunnistuseks Jumalale ja ka inimestele, et nad ei kasuta enam kunagi relvi inimese vere valamiseks; ja seda nad tegid tõendades ja sõlmides Jumalaga lepingu, et nad pigem annavad oma elu, kui valavad oma vendade verd; ja nad pigem annavad vendadele, kui võtavad neilt ära; ja nad pigem näevad tublisti vaeva omaenda kätega, kui veedavad oma päevad laiseldes.
- 19 Ja nõnda me näeme, et kui need laamanlased said toodud usule ja tõe tundmisele, olid nad kindlad ja valmis pigem kannatama koguni surmani välja, kui tegema pattu; ja nõnda me näeme, et nad matsid oma rahurelvad ehk nad matsid sõjariistad, et oleks rahu.
- 20 Ja sündis, et nende vennad, laamanlased, tegid ettevalmistusi sõjaks ja tulid Nefi maale eesmärgiga kuningas hävitada ja panna tema asemele keegi teine ning hävitada maalt anti-nefi-lehhi rahvas.
- 21 Nüüd, kui rahvas nägi neid neile vastu tulemas, läksid nad välja, et neid kohata, ja nad heitsid end nende ette maha ja hakkasid hüüdma Issanda nime; ja nõnda olid nad sellises olekus, kui laamanlased neid ründasid ja neid mõõgaga tapma hakkasid.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

- 22 Ja nõnda, mingit vastupanu kohtamata, surmasid nad nendest üks tuhat ja viis ning me teame, et nad on õnnistatud, sest nad on läinud elama koos oma Jumalaga.
- 23 Nüüd, kui laamanlased nägid, et nende vennad ei põgene mõõga eest ega põika selle eest ei paremale ega vasakule, vaid et nad lamavad maas ja hukuvad ning ülistavad Jumalat koguni mõõga läbi hukkudes –
- 24 nüüd, kui laamanlased seda nägid, lõpetasid nad nende tapmise, ja oli palju neid, kelle südamed olid paisunud kaastundest nende vendade vastu, kes olid langenud mõõga all, sest nad parandasid meelt sellest, mis nad olid teinud.
- 25 Ja sündis, et nad viskasid maha oma sõjariistad ja ei tahtnud neid enam kätte võtta, sest nad olid saanud kõrvetada oma mõrvade pärast, mida nad olid korda saatnud, ja nad heitsid maha just nagu nende vennad, lootes nende halastusele, kelle käed olid tõstetud, et neid tappa.
- 26 Ja sündis, et sel päeval ühines Jumala rahvaga rohkem inimesi, kui oli tapetud; ja need, kes olid tapetud, olid õigemeelsed inimesed, seepärast pole meil põhjust kahelda, et nad said päästetud.
- 27 Ja mitte ühtegi pahelist inimest ei olnud tapetud nende seas; aga rohkem kui tuhat oli toodud tõe tundmisele; nõnda me näeme, et Issand tegutseb mitmeti oma rahva päästmiseks.
- 28 Nüüd, suurem osa neist laamanlastest, kes surmasid nii palju oma vendi, olid amalekid ja amulonlased, kelledest kõige suurem osa oli nehorite korra järgi.
- 29 Nüüd, nende seas, kes ühinesid Issanda rahvaga, ei olnud ühtegi amalekki või amulonlast või kes kuulus Nehori korda, vaid nad olid Laamani ja Lemueli otsesed järglased.
- 30 Ja nõnda võime me selgelt vahet teha, et kui Jumala Vaim on kord rahvast valgustanud ja neil on olnud suured teadmised sellest, mis puutub õigemeelsusse, ning on seejärel langenud pattu ja üleastumisse, siis nad muutuvad veelgi paadunumaks ja nõnda on nende olukord halvem, kui oleks olnud siis, kui nad ei oleks neid asju kunagi teadnud.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 Ja vaata, nüüd, sündis, et need laamanlased muutusid veel vihasemaks, kuna nad olid tapnud oma vendi; seepärast nad vandusid kättemaksu nefilastele ja nad ei püüdnud enam sel hetkel tappa anti-nefihhi rahvast.
- 2 Vaid nad võtsid oma väed ja läksid üle piiri Sarahemla maale ja ründasid inimesi, kes olid Ammoniiha maal, ning hävitasid nad.
- 3 Ja pärast seda oli neil palju lahinguid nefilastega, kus neid aeti taga ja tapeti.
- 4 Ja tapetud laamanlaste seas olid peaaegu kogu Amuloni ja tema vendade seeme, kes olid Noa preestrid, ja nad tapeti nefilaste käega.
- 5 Ja ülejäänud, olles põgenenud idapoolsele kõnnumaale ja olles anastanud endale väe ja võimu laamanlaste üle, lasid mitmeid laamanlasi nende usu pärast tulega hukata –
- 6 sest paljudele nendest, pärast seda, kui nad olid kannatanud palju kaotusi ja nii palju kannatusi, hakkasid meelde tulema sõnad, mis Aaron ja tema vennad olid neile nende maal jutlustanud; seepärast hakkasid nad kahtlema oma isade pärimustes ja uskuma Issandasse ja et tema andis nefilastele suure väe; ja nõnda pöördusid kõnnumaal paljud nendest usule.
- 7 Ja sündis, et need juhid, kes olid Amuloni laste jääk, lasid nad tappa; jah, kõik need, kes sellesse uskusid.
- 8 Nüüd, see märtrisurm ärgitas paljusid nende vendi vihale ja kõnnumaal tekkisid tülid ja laamanlased hakkasid jälitama Amuloni ja tema vendade seemet ning hakkasid neid tapma, ja nad põgenesid idapoolsele kõnnumaale.
- 9 Ja vaata, laamanlased on jälitanud neid tänase päevani. Nõnda läksid täide Abinadi sõnad, mida ta ütles nende preestrite seemne kohta, kes lasid tal surra tulesurma.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

- 10 Sest ta ütles neile: Mida te teete minule, on tulevaste sündmuste võrdkuju.
- 11 Ja nüüd, Abinadi oli esimene, kes suri tulesurma oma usu pärast Jumalasse; nüüd, see on see, mida ta mõtles, et paljud surevad tulesurma, nii nagu suri tema.
- 12 Ja ta ütles Noa preestritele, et nende seeme laseb tappa paljud samal viisil nagu teda ja et neid hajutatakse laiali ja tapetakse, just nagu ilma karjaseta lammast ajavad taga ja tapavad metsloomad; ja nüüd, vaata, need sõnad osutusid õigeks, sest laamanlased ajasid neid taga ja neile peeti jahti ja neid löödi.
- 13 Ja sündis, et kui laamanlased nägid, et nad ei suutnud võita nefilasi, pöördusid nad taas tagasi oma maale ja paljud neist tulid üle, et asuda Ismaeli maa- le ja Nefi maale ning ühinesid Jumala rahvaga, kes oli anti-nefi-lehhi rahvas.
- 14 Ja ka nemad matsid maha oma sõjariistad, nii nagu olid teinud nende vennad, ja neist sai õigemeelne rahvas ja nad kõndisid Issanda teid mööda ning jälgisid, et peavad kinni tema käskudest ja seadustest.
- 15 Jah, ja nad pidasid kinni Moosese seadusest, sest oli otstarbekas, et nad peaksid veel kinni Moosese seadusest, sest kõik sellest polnud täide läinud. Aga Moosese seadusest hoolimata ootasid nad Kristuse tulemist, pidades Moosese seadust tema tulemise võrdkujuks ja uskudes, et nad peavad pidama kinni neist välistest toimetustest kuni ajani, mil ta neile ilmutatakse.
- 16 Nüüd, nad ei arvanud, et pääste tuleb Moosese seaduse kaudu; vaid Moosese seadus oli selleks, et tugevdada nende usku Kristusesse; ja nõnda säilis neil usu läbi lootus igaveseks päästeks, toetudes prohvetliku kuulutamise vaimule, mis rääkis neist tulevastest asjadest.
- 17 Ja nüüd, vaata, Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni ning nende vennad rõõmustasid ääretult selle edu üle, mis neil oli olnud laamanlaste seas, nähes, et Issand oli andnud neile vastavalt nende palvetele ja et ta oli kinnitanud neile oma sõnade õigsust ka igas üksikasjas.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 Ja nüüd, need on Ammoni sõnad tema vendadele, mis ütlevad nõnda: Mu vennad ja mu kaaslased, vaata, ma ütlen teile, kui suur põhjus on meil rõõmustamiseks, sest kas me oleksime võinud arvata, kui me alustasime Sarahemla maalt, et Jumal annab meile nii suuri õnnistusi?
- 2 Ja nüüd, ma küsin, milliseid suuri õnnistusi on ta meile andnud? Kas te võite ütelda?
- 3 Vaata, ma vastan teie eest; sest meie vennad laamanlased olid pimeduses; jah, nimelt kõige pimedamas sügavikus, aga vaata, kui paljud nendest on toodud nägema Jumala imepärast valgust! Ja see on meile antud õnnistus, et meid on tehtud tööriistadeks Jumala käes selle suure töö täideviimisel.
- 4 Vaata, tuhanded nendest rõõmustavad ja nad on toodud Jumala lambatarasse.
- 5 Vaata, põld oli küps ja õnnistatud olete teie, sest teie lõite sirbi sisse ja lõikasite oma jõuga; jah, te nägite päev läbi vaeva, ja vaadake oma vihkude hulka! Ja need kogutakse aita, et need ei läheks raisku.
- 6 Jah, torm ei pekka neid maha viimsel päeval; jah, ka keeristuuled ei räsi neid, vaid kui tuleb torm, kogutakse nad kokku oma kohta, nii et torm ei jõua nendeni tungida; jah, ka metsikud tuuled ei saa neid ajada sinna, kuhu iganes vaenlane soovib neid viia.
- 7 Aga vaata, nad on lõikusaja Issanda käes ja nad kuuluvad temale; ja tema tõstab nad üles viimsel päeval.
- 8 Õnnistatud olgu meie Jumala nimi; laulgem tema ülistuseks; jah, tänagem tema püha nime, sest tema teeb õigemeelsuse tegusid igavesti.
- 9 Sest, kui me ei oleks Sarahemla maalt üles tulnud, need meie väga armastatud vennad, kes on nii väga meid armastanud, oleksid ikka veel olnud viha täis meie vastu ja nad oleksid ka Jumalale võõrad.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

10 Ja sündis, et kui Ammon oli öelnud need sõnad, tema vend Aaron noomis teda, öeldes: Ammon, ma kardan, et su rõõm ajab sind hooprema.

11 Aga Ammon ütles temale: Ma ei hoople omaenda jõu ega ka omaenda tarkuse üle; aga vaata, mu rõõm on täielik, jah, mu süda on ääreni täis rõõmu ja ma rõõmustan oma Jumala üle.

12 Jah, ma tean, et ma ei ole midagi; oma jõult olen ma nõrk; seepärast ma ei hoople enda üle, vaid ma hooplen oma Jumala üle, sest tema jõuga suudan ma teha kõiki asju; jah, vaata, me oleme teinud sellel maal palju vägevaid imesid, mille eest me ülistame tema nime igavesti.

13 Vaata, kui mitmeid tuhandeid meie vendadest on ta vabastanud põrgupiinadest ja nad on toodud laulma lunastavat armastust ja seda tema sõna väe pärast, mis meis on; seepärast, kas meil ei ole suur põhjus rõõmustamiseks?

14 Jah, meil on põhjust teda igavesti ülistada, sest ta on Kõige Kõrgem Jumal ja ta on vabastanud meie vennad põrgu ahelaist.

15 Jah, nende ümber oli igavikuline pimedus ja hävitus; aga vaata, ta on toonud nad oma igavikulisse valgusesse, jah, igavikulisse päästesse ja nende ümber on tema armastuse võrratu küllus; jah, ja meie oleme olnud tööriistadeks tema käes selle suure ja imepärase töö tegemisel.

16 Seepärast, rõõmutsegem; jah, me rõõmutseme Issanda üle; jah, me rõõmustame, sest meie rõõm on täielik; jah, me ülistame oma Jumalat igavesti. Vaata, kes saab rõõmutseada Issanda üle liiga palju? Jah, kes saab rääkida liiga palju tema suurest väest ja tema halastusest ja tema pikameelsusest inimlaste vastu? Vaata, ma ütlen teile, ma ei suuda väljendada kõige väiksematki osa sellest, mida ma tunnen.

17 Kes oleks võinud arvata, et meie Jumal on nii halastav, et ta toob meid välja meie hirmsast, patusest ja rikutud seisundist?

18 Vaata, me läksime koguni vihaga, vägevate ähvardustega tema kirikut hävitama.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

- 19 Oo, miks ta siis ei lasknud meile osaks saada hirmsat hävitust; jah, miks ta ei lasknud oma õiguse mõõgal meie peale langeda ega mõistnud meid hukka igavesse meeleheitesse?
- 20 Oo, mu hing otsekui lahkub selle mõtte peale. Vaata, ta ei saanud meie peale oma õiglust, vaid ta on oma suures halastuses toonud meid üle sellest igavikulisest surma ja õnnetuse kuristikust koguni meie hingede päästmiseni.
- 21 Ja vaadake nüüd, mu vennad, missugune loomupärane inimene teab neid asju? Ma ütlen teile, et mitte keegi muu ei tea neid asju kui patukahetseja.
- 22 Jah, see, kes parandab meelt ja rakendab usku ning teeb häid tegusid ja palvetab alati lakkamatult – sellisele antakse teada Jumala saladused; jah, sellisele antakse ilmutada asju, mida kunagi ei ole ilmutatud; jah, ja sellisele antakse tuua tuhandeid hingi meeleparandusele, just nagu anti meile tuua meeleparandusele meie vennad.
- 23 Nüüd, kas te mäletate, mu vennad, et me ütlesime oma vendadele Sarahemla maal, et me läheme Nefi maale jutlustama oma vendadele laamanlastele ja nad naersid meid välja?
- 24 Sest nad ütlesid meile: Kas te arvate, et te võite tuua laamanlased tõe tundmisele? Kas te arvate, et te võite veenda laamanlasi nende isade pärimuste ebaõigsuses, nii kangekaelne rahvas, nagu nad on, kelle südamed tunnevad heameelt verevalamisest; kes on oma päevad veetnud kõige suuremates süütegudes; kelle teed on olnud üleastuja teed algusest peale? Nüüd, mu vennad, teil on meeles, et selline oli nende kõne.
- 25 Ja pealegi nad ütlesid: Haarakem relvad nende vastu, et me võiksime hävitada maalt nemad ja nende süüteod, et nad ei vallutaks ega hävitaks meid.
- 26 Aga vaata, mu armsad vennad, me ei tulnud kõnnumaale kavatsusega hävitada oma vendi, vaid kavatsusega, et ehk me võime päästa mõned nende hingedest.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Sarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

- 27 Nüüd, kui meie südamed olid rusunud ja me olime valmis tagasi pöörduma, vaata, Issand trööstis meid ja ütles: Minge oma vendade laamanlaste juurde ja taluge kannatlikkusega oma kannatusi, ja ma annan teile edu.
- 28 Ja nüüd, vaata, me oleme tulnud ja oleme olnud nende keskel ja me oleme olnud kannatlikud oma katsumustes; ja me oleme kannatanud kõiksugu puudust; jah, me oleme käinud majast majja, toetudes maailma halastusele – mitte ainult maailma halastusele, vaid ka Jumala halastusele.
- 29 Ja me oleme läinud sisse nende majadesse ja õpetanud neid ja me oleme õpetanud neid nende tänavatel; jah, ja me oleme õpetanud neid nende kõrgendikel ja me oleme ka läinud sisse nende templitesse ja nende palvemajadesse ning õpetanud neid; ja meid on välja aetud ja pilgatud ja meie pihta on sülitatud ja meid on põskedele löödud; ja meid on kividega viisatud ja kinni võetud ja seotud tugevate köitega ja heidetud vanglasse; ja Jumala väe ja tarkusega on meid taas vabastatud.
- 30 Ja me oleme kannatanud kõiksugu kannatusi ja kõike seda selleks, et ehk me võiksime olla vahendiks mõne hinge päästmisel; ja me arvasime, et meie rõõm on täielik, kui me saame ehk olla vahendiks mõne päästmisel.
- 31 Nüüd, vaata, me võime vaadata ja näha oma vaevanägemise vilju, ja kas neid on vähe? Ma ütlen teile: Ei, neid on palju; jah, ja me võime tunnistada nende siirusest nende armastuse tõttu oma vendade ja ka meie vastu.
- 32 Sest vaata, nad olid valmis pigem ohverdama oma elu, kui võtma elu oma vaenlaselt; ja tänu oma armastusele oma vendade vastu on nad matnud oma sõjariistad sügavale maasse.
- 33 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, kas on kogu maal olnud nii suurt armastust? Vaata, ma ütlen teile: Ei, ei ole olnud, koguni mitte nefilaste seas.
- 34 Sest vaata, nad haaraksid relvad oma vendade vastu; nad ei laseks end tappa. Aga vaata, kui paljud nendest on andnud oma elu; ja me teame, et nad on läinud oma Jumala juurde oma armastuse ja patu vihkamise pärast.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Nüüd, kas meil ei ole põhjust rõõmustada? Jah, ma ütlen teile, et mitte kunagi maailma algusest peale pole olnud inimesi, kellele oleks nii suurt põhjust rõõmustamiseks kui meil; jah, ja minu rõõm muutub koguni hooplemiseks minu Jumalas, sest temal on kõik vägi, kõik tarkus ja kõik arusaamine; ta mõistab kõiki asju ja ta on halastav Isik koguni nende päästmiseni välja, kes parandavad meelt ja usuvad tema nimesse.

36 Nüüd, kui see on hooplemine, siis just nõnda ma hooplen, sest see on minu elu ja minu valgus, minu rõõm ja minu pääste ja minu lunastus igavikulisest hädast. Jah, õnnistatud on minu Jumala nimi, kes on meeles pidanud seda rahvast, kes on Iisraeli puu oks ja on kadunud oma tüvest võõrale maale; jah, ma ütlen, õnnistatud olgu minu Jumala nimi, kes on meeles pidanud meid, võõral maal rändajaid.

37 Nüüd, mu vennad, me näeme, et Jumal peab meeles igat rahvast, ükskõik kus maal nad ka ei ole; jah, ta loeb kokku oma rahva ja tema halastuse sülem laiub üle kogu maa. Nüüd, see on minu rõõm ja minu suur tänu; jah, ja ma tänan oma Jumalat igavesti. Aamen.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Nüüd, sündis, et kui need laamanlased, kes olid läinud sõdima nefilaste vastu, leidsid pärast paljusid katseid neid hävitada, et on asjatu taotleda nende hävitamist, pöördusid nad taas tagasi Nefi maale.
- 2 Ja sündis, et amalekid olid oma kaotuse pärast äärmiselt vihased. Ja kui nad nägid, et nad ei suuda nefilastele kätte maksta, hakkasid nad rahvast üles ärgitama oma vendade, anti-nefi-lehhi rahva vastu; seepärast hakkasid nad taas neid hävitama.
- 3 Nüüd, see rahvas keeldus taas relvi haaramast ja nad lasid end tappa vastavalt oma vaenlaste soovidele.
- 4 Nüüd, kui Ammon ja tema vennad nägid seda hävitustööd nende seas, keda nad nii väga armastasid, ja nende seas, kes olid nii väga neid armastanud – sest neid koheldi, otsekui oleksid nad inglid, kelle Jumal on saatnud neid igavikulisest hävitusest päästma – seepärast, kui Ammon ja tema vennad nägid seda suurt hävitustööd, valdas neid kaastunne ja nad ütlesid kuningale:
- 5 Kogugem kokku see Issanda rahvas ja mingem Sarahemla maale oma vendade nefilaste juurde ja põgenegem oma vaenlaste käest, et meid ei hävitataks.
- 6 Aga kuningas ütles neile: Vaata, nefilased hävitavad meid nende paljude mõrvade ja pattude pärast, mis me oleme teinud nende vastu.
- 7 Ja Ammon ütles: Ma lähen ja küsin Issandalt, ja kui ta käsib meil minna meie vendade juurde, kas te siis lähete?
- 8 Ja kuningas ütles temale: Jah, kui Issand käsib meil minna, läheme me oma vendade juurde ja oleme nende orjad, kuni me oleme heastanud need rohked mõrvad ja patud, mida me oleme nende vastu teinud.
- 9 Aga Ammon ütles temale: On meie vendade seaduse vastu, millele pani aluse minu isa, et nende hulgas oleks ühtegi orja; seepärast mingem alla ja lootkem oma vendade halastusele.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

- 10 Aga kuningas ütles temale: Küsi Issandalt, ja kui tema käsib meil minna, me läheme; muidu me hukume siin maal.
- 11 Ja sündis, et Ammon läks ja küsis Issandalt, ja Issand ütles temale:
- 12 Vii see rahvas sellelt maalt välja, et nad ei hukkuks, sest Saatanal on suur vägi amalekkide südametes, kes ärgitavad laamanlasi vihale nende vendade vastu, et neid tappa; seepärast mine ära sellelt maalt ja õnnistatud on see rahvas selles põlvkonnas, sest ma hoian neid.
- 13 Ja nüüd, sündis, et Ammon läks ja jutustas kuningale kõik sõnad, mida Issand oli temale rääkinud.
- 14 Ja nad kogusid kõik oma rahva kokku, jah, kõik Issanda rahva ja kogusid kokku kõik nende pudoluste ja veisekarjad ja lahkusid maalt ning jõudsid kõnnumaale, mis lahutas Nefi maad Sarahemla maast, ja jõudsid maa piiride lähedale.
- 15 Ja sündis, et Ammon ütles neile: Vaata, mina ja mu vennad läheme Sarahemla maale ja te jääge siia, kuni me tagasi tuleme; jah me katsume järele oma vendade südamed, kas nad tahavad, et te tulete nende maale.
- 16 Ja sündis, et kui Ammon oli teel maale, kohtasid tema ja ta vennad Almat selles kohas, millest on räägitud, ja vaata, see oli rõõmus kohtumine.
- 17 Nüüd, Ammoni rõõm oli koguni nii suur, et ta oli joovastuses; jah, ta oli oma Jumala rõõmust neelatud koguni jõu ammendumiseni ja ta langes taas maha.
- 18 Nüüd, kas see ei olnud mitte ääretult suur rõõm? Vaata, see on rõõm, mis ei saa osaks kellelegi muule kui tõelisele patukahetsejale ja alandlikule õnneotsijale.
- 19 Nüüd, Alma rõõm oma vendi kohates oli tõepoolest suur ja samuti Aaroni, Omneri ja Himni rõõm; aga vaata, nende rõõm ei olnud nii suur, et see oleks ületanud nende jõu.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 Ja nüüd, sündis, et Alma juhtis oma vennad tagasi Sarahemla maale, nimelt oma majja. Ja nad läksid ja jutustasid ülemkohtunikule kõik, mis nendega oli juhtunud Nefi maal nende vendade laamanlaste seas.

21 Ja sündis, et ülemkohtunik saatis läkituse üle kogu maa, soovides teada rahva arvamust selle kohta, kas lubada nende vendadel, anti-nefi-lehhi rahval, maale tulla.

22 Ja sündis, et rahva hääl tuli, öeldes: Vaata, me loovutame Jersoni maa, mis on idas mere ääres, mis ühineb Küllusliku maaga, mis on lõuna pool Küllusliku maad, ja see Jersoni maa on maa, mille me anname oma vendadele pärisosaks.

23 Ja vaata, me asetame oma sõjaväe Jersoni maa ja Nefi maa vahele, et me saaksime kaitsta oma vendi Jersoni maal; ja seda me teeme oma vendadele, kuna nad kardavad haarata relvi oma vendade vastu hirmust teha pattu; ja see nende suur hirm tuli nende valulisest meelearandusest, mida nad tegid oma paljude mõrvade ja oma hirmsa pahelisuse pärast.

24 Ja nüüd, vaata, seda me teeme oma vendadele, et nad võiksid pärida Jersoni maa, ja me valvame neid oma sõjaväega nende vaenlaste eest tingimusel, et nad annavad meile osa oma varast, et aidata meil ülal pidada meie sõjaväge.

25 Nüüd, sündis, et kui Ammon oli seda kuulnud, pöördus ta koos Almaga tagasi anti-nefi-lehhi rahva juurde kõnnumaale, kuhu nad olid oma telgid püstitanud, ja nad tegid neile teatavaks kõik need asjad. Ja Alma jutustas neile ka oma usulepöördumisest koos Ammoni ja Aaroni ja tema vendadega.

26 Ja sündis, et see põhjustas nende keskel suurt rõõmu. Ja nad läksid alla Jersoni maale ja võtsid Jersoni maa oma valdusse ja nefilased kutsusid neid Ammoni rahvaks; seepärast eristati neid selle nime järgi sellest ajast peale.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 Ja nad elasid Nephi rahva seas ja nad arvati ka nende sekka, kes kuulusid Jumala kirikusse. Ja neid eristati ka nende agaruse tõttu Jumala ja ka inimeste suhtes, sest nad olid täiesti ausad ja laitmatud kõiges ja usus Kristusesse olid nad vankumatud koguni lõpuni välja.

28 Ja nad vaatasid oma vendade verevalamise peale suurima põlgusega ja neid ei saanud kunagi mõjutada haarama relvi oma vendade vastu; ja nad ei tundnud surma ees vähimatki hirmu oma lootuse ja vaa-dete pärast Kristusesse ja ülestõusmisse; seepärast, Kristuse võit surma üle oli selle nende jaoks alla neelanud.

29 Seepärast, nad oleksid pigem surnud kõige raske-mal ja piinavamal viisil, mida nende vennad oleksid saanud põhjustada, enne kui nad oleksid haaranud mõõga või saabli nende löömiseks.

30 Ja nõnda olid nad innukas ja armastatud rahvas, rahvas, keda Issand kõrgelt soosis.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui Ammoni rahvas oli Jersoni maal sisse seatud ja ka kirik oli rajatud Jersoni maal ning nefilaste sõjaväed olid paigutatud ümber Jersoni maa; jah, kõikidel piiridel ümber Sarahemla maa; vaata, laamanlaste sõjaväed olid järgnenud oma vendadele kõnnumaale.
- 2 Ja nõnda toimus seal kohutav lahing; jah, koguni selline, millisest ei olnud kunagi teatud kõigi selle maa inimeste seas sellest ajast saadik, kui Lehhi lahkus Jeruusalemmast; jah, ja kümned tuhanded laamanlased tapeti ja hajutati laiali.
- 3 Jah, ja samuti Nefi rahva seas olid kohutavad tapatalgud; ometi aeti laamanlased minema ja hajutati ja Nefi rahvas pöördus taas tagasi oma maale.
- 4 Ja nüüd, see oli aeg, mil kogu maal oli kuulda suurt leina ja kurtmist kogu Nefi rahva keskel –
- 5 jah, oma mehi leinavate leskede nuttu ja ka oma poegi leinavate isade nuttu ja tütre nuttu venna pärast, jah, venna nuttu isa pärast; ja nõnda oli kuulda leinanuttu nende kõikide seas, kes leinasid oma tapetud sugulasi.
- 6 Ja nüüd, see oli tõepoolest kurb päev; jah, tõsiduse aeg ja rohke paastumise ja palvetamise aeg.
- 7 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise viieteistkümnnes aasta.
- 8 Ja see on aruanne Ammonist ja tema vendadest, nende rännakutest Nefi maal, nende kannatustest sellel maal, nende muredest ja nende vaevadest ja nende ülevoolavast rõõmust ning vendade vastuvõtmisest ja kaitstusest Jersoni maal. Ja nüüd, õnnistagu Issand, kõikide inimeste Lunastaja, nende hingi igavesti.
- 9 Ja see on aruanne sõdadest ja tülidest nefilaste seas ja ka sõdadest nefilaste ja laamanlaste vahel; ja kohtunike valitsemise viieteistkümnnes aasta on lõppenud.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Ja esimene kuni viieteistkümnnes aasta on toonud kaasa mitme tuhande elu hävitamise; jah, see on toonud kaasa hirmsa vaatepildi verevalamisest.
- 11 Ja mitmete tuhandete surnukehad on asetatud madalale maasse, samas kui mitmete tuhandete surnukehad kõdunevad hunnikutes maa pinnal; jah, ja mitmed tuhanded leinavad oma sugulaste kaotuse pärast, sest neil on põhjust karta vastavalt Issanda lubadusele, et nad on määratud lõputusse hädasse.
- 12 Samas kui mitmed tuhanded teised tõepoolest leinavad oma sugulaste kaotuse pärast, kuid siiski nad rõõmustavad ja juubeldavad lootuses ja koguni teavad vastavalt Issanda lubadusele, et nad äratatakse üles, et nad võiksid olla lõpmatu õnne seisundis Jumala paremal käel.
- 13 Ja nõnda me näeme, kui suur on inimeste eabivõrdsus patu ja üleastumise ja kuradi väe pärast, mis tuleb kavalate plaanide kaudu, mida kurat on kavandanud inimeste südamete püünisesse meelitamiseks.
- 14 Ja nõnda me näeme seda suurt kutset, et inimesed näeksid usinasti vaeva Issanda viinamägedel; ja nõnda me näeme suurt mure ja ka rõõmu põhjust – muret surma ja hävituse pärast inimeste seas ja rõõmu Kristuse elutoovast valgusest.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are mouldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 Oo, et ma oleksin ingel ja võiksin saada oma südame soovi, et võiksin asuda teele ja rääkida Jumala pasunaga; häälega, mis raputab maad, ja hüüda meeleeparandust kõikidele rahvastele!
- 2 Jah, ma tahaksin kuulutada igale hingele nagu kõuehäälega meeleeparandust ja lunastusplaani, et nad peavad meelt parandama ja tulema meie Jumala juurde, et ei oleks enam muret kogu maa pinnal.
- 3 Aga vaata, ma olen inimene ja teen nii soovides pattu, sest ma peaksin olema rahul sellega, mida Issand on mulle osaks andnud.
- 4 Ma ei peaks vaevama oma soovidega õiglase Jumala kindlat seadust, sest ma tean, et ta annab inimestele vastavalt nende soovidele, olgu see siis surmaks või eluks; jah, ma tean, et ta annab inimestele, jah, määrab neile määrused, mis on muutmatud, nende tahtmist mööda, olgu see siis päästeks või hävituseks.
- 5 Jah, ja ma tean, et hea ja halb on tulnud kõikide inimeste ette; see, kes ei erista head halvast, on süüta; aga see, kes tunneb head ja halba, temale antakse vastavalt tema soovidele, kas ta siis soovib head või halba, elu või surma, rõõmu või süümepiina.
- 6 Nüüd, nähes, et ma tean neid asju, miks peaksin ma siis soovima rohkem, kui teha seda tööd, milleks mind on kutsutud?
- 7 Miks peaksin soovima, et ma oleksin ingel, et ma võiksin rääkida kõikide maa äärteni välja?
- 8 Sest vaata, Issand annab kõikidele rahvastele nende endi rahvusest ja keelest, et õpetada tema sõna; jah, tarkuses, kõik, mis ta peab sobivaks, et nad peaksid saama, seepärast me näeme, et Issand annab tarkuses nõu vastavalt sellele, mis on õige ja tõde.
- 9 Ma tean, mida Issand on käskinud mul teha, ja ma rõõmutsen selle üle. Ma ei rõõmutse enda üle, vaid ma rõõmutsen selle üle, mida Issand on mul teha käskinud; jah, ja ma rõõmutsen selle üle, et ehk ma võin olla tööriistaks Jumala käes, et tuua mõni hing meeleeparandusele; ja see on minu rõõm.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

- 10 Ja vaata, kui ma näen paljusid oma vendi tõeliste patukahetsejatena ja tulemas Issanda, oma Jumala juurde, siis on mu hing täis rõõmu; siis ma mäletan, mida Issand on teinud minu heaks; jah, et ta tõepoolest on kuulnud mu palvet; jah, siis ma mäletan ta halastavat kätt, mille ta on minu poole sirutanud.
- 11 Jah, ja ma mäletan ka oma isade vangistust, sest ma tõepoolest tean, et Issand vabastas nad orjusest ja rajas seeläbi oma kiriku; jah, Issand Jumal – Aabrahami Jumal, Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal vabastas nad orjusest.
- 12 Jah, ma olen alati mäletanud oma isade vangistust ja et seesama Jumal, kes vabastas nad egiptlaste käest, vabastas nad orjusest.
- 13 Jah, ja seesama Jumal rajas oma kiriku nende seas, jah, ja seesama Jumal on kutsunud mind püha kutsega jutlustama sõna sellele rahvale ja on andnud mulle suurt edu, millest mu rõõm on täielik.
- 14 Aga ma ei tunne rõõmu ainult enda edu üle, vaid mu rõõm on veelgi täielikum minu vendade edu üle, kes on olnud Nefi maal.
- 15 Vaata, nad on näinud äärmiselt suurt vaeva ja on kandnud palju vilja, ja kui suur saab olema nende taasu!
- 16 Nüüd, kui ma mõtlen nende minu vendade edu peale, siis kandub mu hing otsekui ära, lausa selle kehast eraldumiseni välja, nii suur on mu rõõm.
- 17 Ja nüüd, andku Jumal neile, mu vendadele, et nad võiksid istet võtta Jumala kuningriigis; jah, ja ka kõik need, kes on nende vaevanägemise vili, et nad ei peaks enam minema välja, vaid et nad võiksid ülistada teda igavesti. Ja andku Jumal, et see sünniks vastavalt minu sõnadele, just nagu ma olen rääkinud. Amen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Vaata, nüüd, sündis, et pärast seda, kui Ammoni rahvas oli Jersoni maal sisse seatud, jah, ja samuti pärast seda, kui laamanlased olid maalt välja aetud ja maa rahvas oli matnud nende surnud –
- 2 nüüd, nende surnuid ei loetud kokku, kuna neid oli nii palju; ka nefilaste surnuid ei loetud kokku – ent sündis, et pärast seda, kui nad olid matnud oma surnud, ja ka pärast paastu- ja leina- ja palvetamis-päevi (ja see oli Nefi rahva kohtunike valitsemise kuueteiskümnendal aastal), et kogu maal hakkas valitsema pidev rahu.
- 3 Jah, ja rahvas jälgis, et peab kinni Issanda käskudest; ja nad täitsid rangelt Jumala talitusi vastavalt Moosese seadusele, sest neid oli õpetatud Moosese seadusest kinni pidama kuni selle täideminemiseni.
- 4 Ja nõnda ei olnud rahva seas mingit rahurikkumist terve Nefi rahva kohtunike valitsemise kuueteiskümnenda aasta jooksul.
- 5 Ja sündis, et kohtunike valitsemise seitsmeteiskümnenda aasta alguses oli neil pidev rahu.
- 6 Ent sündis, et seitsmeteiskümnenda aasta lõpu-poolle tuli Sarahemla maale üks mees ja tema oli kristusevastane, sest ta hakkas jutlustama rahvale prohvetlike kuulutuste vastu, mida prohvetid olid rääkinud Kristuse tulemisest.
- 7 Nüüd, ei olnud seadust inimese usu vastu, sest oli otseses vastuolus Jumala käskudega, et oleks seadus, mis paneks inimesed ebavõrdsetele alustele.
- 8 Sest nõnda ütleb pühakiri: Valige täna, keda te teenite!
- 9 Nüüd, kui inimene soovis teenida Jumalat, siis oli see tema eesõigus, või õigemini, kui ta uskus Jumalat, oli tema eesõigus teda teenida; aga kui ta ei uskunud teda, ei olnud seadust tema karistamiseks.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 Aga kui ta sooritas mõrva, karistati teda surmaga; ja kui ta röövib, karistati teda ka; ja kui ta varastas, karistati teda ka; ja kui ta rikkus abielu, karistati teda ka; jah, kõigi nende pahede eest said nad karistada.
- 11 Sest oli seadus, et inimeste üle mõistetagu kohut vastavalt nende kuritegudele. Ometi ei olnud seadust inimese usu kohta; seepärast, inimest karistati ainult kuritegude eest, mida ta oli teinud; seepärast olid kõik inimesed võrdsed.
- 12 Ja see kristusevastane, kelle nimi oli Korihor (ja seadusel ei olnud jõudu tema üle), hakkas jutlustama rahvale, et Kristust ei tule. Ja ta jutlustas niiviisi, öeldes:
- 13 Oo, teie, kes te olete rumala ja asjatu lootuse kütikes, miks te ikestate end selliste rumalustega? Miks te ootate Kristust? Sest mitte ükski inimene ei või teada midagi, mis on tulemas.
- 14 Vaata, see, mida te nimetate prohvetlikeks kuulutusteks, mida teie sõnul pühad prohvetid põlvest põlve edasi annavad, vaata, need on teie isade rumalad pärimused.
- 15 Kuidas te teate nende tõesusest? Vaata, te ei või teada seda, mida te ei näe; seepärast te ei või teada, et Kristus tuleb.
- 16 Te vaatate tulevikku ja ütlete nägevat oma pattude andekssaamist. Aga vaata, see on teie meeletuse tagajärg ja see teie meeltesegadus tuleb teie isade pärimustest, mis juhivad teid eemale asjade uskumisse, mis ei ole nii.
- 17 Ja palju muid selliseid asju ütles ta neile, rääkides neile, et inimeste pattude eest ei saa teha mingit lepitust, vaid et iga inimene jõuab selles elus edasi vastavalt omaenda juhtimisele; seepärast igat inimest saadab edu vastavalt tema võimetele ja iga inimene võidab vastavalt oma jõule; ja mida iganes inimene teeb, see ei ole mingi kuritegu.
- 18 Ja nõnda ta jutlustas neile, juhtides ära paljude südamed, pannes neid tõstma pead oma pahelisuses; jah, juhtides ära palju naisi ja ka mehi hoorama – rääkides neile, et kui inimene on surnud, siis on sellega kõigil lõpp.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms – telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

- 19 Nüüd, see mees läks ka Jersoni maale, et jutlustada neid asju Ammoni rahva seas, kes olid olnud laamanlased.
- 20 Aga vaata, nad olid targemad kui paljud nefilased, sest nad võtsid ta ja sidusid ta kinni ja viisid ta Ammoni ette, kes oli selle rahva ülempreester.
- 21 Ja sündis, et Ammon lasi ta maalt välja viia. Ja ta tuli Giideoni maale ja hakkas ka neile jutlustama; ja siin ei olnud tal palju edu, sest ta võeti ja seoti kinni ning viidi ülempreestri ja ka maa ülemkohtuniku ette.
- 22 Ja sündis, et ülempreester ütles temale: Miks sa käid ringi, moonutades Issanda teid? Miks sa õpetad sellele rahvale, et Kristust ei tule, et segada nende rõõmustamist? Miks sa räägid kõikide pühade prohvetite prohvetlike kuulutuste vastu?
- 23 Nüüd, ülempreestri nimi oli Gidoona. Ja Korihor ütles temale: Kuna ma ei õpeta teie isade rumalaid pärimusi ja kuna ma ei õpeta seda rahvast end siduma rumalate talituste ja toimingutega, mille muistsed preestrid on kehtima pannud, et nende üle väge ja võimu anastada, et hoida neid teadmatuses, et nad ei tõstaks oma pead, vaid oleksid maha surutud vastavalt sinu sõnadele.
- 24 Teie ütlete, et see rahvas on vaba rahvas. Vaata, mina ütlen, et nad on orjuses. Teie ütlete, et need muistsed prohvetlikud kuulutused on õiged. Vaata, mina ütlen, et teie ei tea, et need on õiged.
- 25 Teie ütlete, et see rahvas on süüdi ja langenud rahvas oma esivanema üleastumise pärast. Vaata, mina ütlen, et laps ei ole süüdi oma vanemate pärast.
- 26 Ja te ütlete ka, et Kristus tuleb. Aga vaata, mina ütlen, et te ei tea, kas Kristus tuleb. Ja te ütlete ka, et ta tapetakse maailma pattude pärast –

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

27 ja nõnda juhite te selle rahva eksiteele oma esiisade rumalate pärimuste pärast ja vastavalt oma soovidele; ja te surute nad alla, otsekui oleksid nad orjuses, et te võiksite elatuda ahnelt nende kätetööst, et nad ei söandaks vapralt üles vaadata ja et nad ei söandaks rõõmustada oma õiguste ja eesõiguste üle.

28 Jah, nad ei söanda kasutada seda, mis on nende oma, et mitte pahandada oma preestreid, kes ikestavad neid nii, nagu tahavad ja on oma pärimuste ja oma unenägude ja oma tujude ja oma nägemuste ja oma teeseldud saladustega pannud neid uskuma, et kui nad ei tee nende sõnade järgi, siis nad pahandavad mingit tundmatut isikut, kelle nad ütlevad olevat Jumala – isik, keda kunagi ei ole nähtud ega tuntud, keda kunagi ei ole olnud ega saagi olema.

29 Nüüd, kui ülempreester ja ülemkohtunik nägid tema kõvasüdamelisust, jah, kui nad nägid, et ta tahab laimata koguni Jumalat, ei tahtnud nad vastata tema sõnadele, vaid nad lasid ta kinni siduda ja nad andsid ta ametnike kätte ja saatsid ta Sarahemla maale, et ta toodaks Alma ja ülemkohtuniku ette, kes oli kogu maa valitseja.

30 Ja sündis, et kui ta oli toodud Alma ja ülemkohtuniku ette, jätkas ta samal moel kui Giideoni maal; jah, ta jätkas Jumala teotamist.

31 Ja ta tõusis suureliste sõnadega Alma ette ning laimamas preestreid ja õpetajaid, süüdistades neid rahva eksitamises oma isade tobedate pärimustega, et elatuda ise ahnelt rahva vaevanägemistest.

32 Nüüd, Alma ütles temale: Sa tead, et me ei elatu ahnelt selle rahva vaevanägemistest, sest vaata, ma olen näinud vaeva omaenda kätega koguni kohtunike valitsemise algusest kuni praeguseni, et ennast ise ülal pidada, hoolimata oma paljudest rännakutest üle maa, et kuulutada Jumala sõna oma rahvale.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 Ja vaatamata paljule vaevale, mis ma olen kirikus näinud, ei ole ma oma vaevanägemise eest kunagi saanud mitte üht seninitki, samuti mitte keegi mu vendadest peale nende, kes olid kohtujärjel; ja siis me oleme saanud ainult oma aja eest vastavalt seadusele.

34 Ja nüüd, kui me oma vaevanägemise eest kirikus midagi ei saa, siis millist muud kasu saame me kirikus vaevanägemisest kui vaid tõe kuulutamine, et võiksime tunda rõõmu oma vendade rõõmust?

35 Mispärast sa siis ütled, et me jutlustame sellele rahvale, et saada kasu, kui sa ise tead, et me ei saa mingit kasu? Ja nüüd, kas sa usud, et me petame seda rahvast, põhjustades sellega nii suurt rõõmu nende südames?

36 Ja Korihor vastas temale: Jah.

37 Ja siis ütles Alma temale: Kas sa usud, et Jumal on olemas?

38 Ja ta vastas: Ei.

39 Nüüd, Alma ütles temale: Kas sa eitad veel kord, et Jumal on olemas, ja eitad ka Kristust? Sest vaata, ma ütlen sulle, et mina tean, et Jumal on olemas ja et ka Kristus tuleb.

40 Ja nüüd, millega sa tõestad seda, et Jumalat ei ole või et Kristust ei tule? Ma ütlen sulle, et sul ei ole muud tõendit kui su oma sõna.

41 Aga vaata, minule on kõik asjad tunnistuseks, et need asjad on õiged; ja ka sinule on kõik asjad tunnistuseks, et need on õiged; ja kas sa eitad seda? Kas sa usud, et need asjad on õiged?

42 Vaata, ma tean, et sa usud, aga sa oled valetava vaimu võimuses ja sa oled eemale heitnud Jumala Vaimu, et sellel ei ole sinus mingit kohta; aga kuradil on võim sinu üle ja ta talutab sind ringi, mõeldes välja pettusi, et ta võiks hävitada Jumala lapsed.

43 Ja nüüd, Korihor ütles Almale: Kui sa näitaks mulle tunnustähe, et ma võiksin veenduda, et Jumal on olemas, jah, näita mulle, et temal on vägi, ja siis olen ma veendunud sinu sõnade õigsuses.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

- 44 Aga Alma ütles temale: Sul on olnud küllalt tunnustähti; kas sa tahad kiusata oma Jumalat? Kas sa ütled: Näita mulle tunnustähte, kui sul on kõikide nende sinu vendade ja ka kõikide pühade prohvetite tunnistus? Pühakirjad on pandud sinu ette, jah, ja kõik näitab Jumala olemasolu; jah, nimelt maa ja kõik, mis on selle pinnal, jah, ja selle liikumine, jah, ja ka kõik planeedid, mis liiguvad oma korrapärasel viisil, tunnistavad, et on olemas Kõrgeim Looja.
- 45 Ja ometi käid sa ringi, juhtides eksiteele selle rahva südameid, tunnistades neile, et Jumalat ei ole olemas? Ja tahad sa siiski seda eitada risti vastu kõikidele nendele tõenditele? Ja ta ütles: Jah, ma eitan, kui te ei näita mulle tunnustähte.
- 46 Ja nüüd, sündis, et Alma ütles temale: Vaata, ma olen kurb sinu kõvasüdamelisuse pärast, jah, et sa ikka veel seisad vastu tõe vaimule, et sinu hing võib saada hävitatud.
- 47 Aga vaata, on parem, et sinu hing kaotatakse, kui et sa oled vahendiks, mis juhib paljusid hingi hävitusse sinu valetavate ja meelitavate sõnade kaudu; seepärast, kui sa eitad veel kord, vaata, Jumal lööb sind, nii et sa jääd tummaks, nii et sa kunagi enam ei ava oma suud, et sa ei petaks enam seda rahvast.
- 48 Nüüd, Korihor ütles temale: Ma ei eita Jumala olemasolu, aga ma ei usu, et Jumal on olemas, ja ma ütlen ka, et sina ei tea, kas Jumal on olemas, ja kui sa mulle tunnustähte ei näita, siis ma ei usu.
- 49 Nüüd, Alma ütles temale: Selle ma annan sulle tunnustäheks, et sind lüüakse tummaks vastavalt minu sõnadele; ja ma ütlen, et Jumala nimel lüüakse sind tummaks, nii et sa ei saa enam kõnelda.
- 50 Nüüd, kui Alma oli öelnud need sõnad, jäi Korihor tummaks, nii et ta ei saanud enam kõnelda, vastavalt Alma sõnadele.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 Ja nüüd, kui ülemkohtunik seda nägi, sirutas ta välja oma käe ja kirjutas Korihorile, öeldes: Kas sa oled nüüd veendunud Jumala väes? Kelle peal sa oleksid soovinud Almat oma tunnustähte näitavat? Kas sa oleksid tahtnud, et ta oleks vaevanud teisi, et näidata sulle tunnustähte? Vaata, ta on näidanud sulle tunnustähte ja nüüd, kas sa ikka veel vaidled?

52 Ja Korihor sirutas välja oma käe ja kirjutas, öeldes: Ma tean, et ma olen tumm, sest ma ei saa rääkida; ja ma tean, et seda ei saanud minu peale tuua miski muu kui Jumala vägi; jah, ma olen alati teadnud, et Jumal on olemas.

53 Ent vaata, kurat on mind petnud, sest ta ilmus mulle ingli kujul ja ütles mulle: Mine ja võida tagasi see rahvas, sest nad on kõik läinud eksiteele tundmata Jumala järele! Ja ta ütles mulle: Jumalat ei ole olemas; jah, ja ta õpetas mulle, mida mul tuleb ütelda. Ja ma olen õpetanud tema sõnu; ja ma õpetasin neid seepärast, et need meeldisid lihalikule meelele; ja ma õpetasin neid kuni selleni välja, et mind saatis suur edu, nii et ma tõesti uskusin, et need on õiged; ja sel põhjusel seisin ma vastu tööle kuni selleni välja, et tõin enda peale selle suure needuse.

54 Nüüd, kui ta oli seda öelnud, palus ta härdalt, et Alma paluks Jumalalt, et needus võetaks tema pealt ära.

55 Aga Alma ütles temale: Kui see needus sinu pealt ära võetaks, eksitaksid sa taas selle rahva südameid; seepärast, sündigu sulle just nii, nagu tahab Issand.

56 Ja sündis, et needust ei võetud Korihori pealt ära, vaid ta aeti välja ja ta käis majast majja, kerjates endale süüa.

57 Nüüd, teavet sellest, mis oli juhtunud Korihoriga, levitati koheselt üle kogu maa; jah, ülemkohtunik saatis läkituse kõigile selle maa inimestele, teatades nendele, kes olid uskunud Korihori sõnu, et nad peavad kiiresti meelt parandama või muidu tulevad needsamad kohtuotsused ka nende peale.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 Ja sündis, et nad kõik veendusid Korihori pahelises, seepärast pöördusid nad kõik taas Issanda poole ja see lõpetas Korihori süü sarnased süüteod. Ja Korihor käis ringi majast majja, kerjates enda elamiseks süüa.

59 Ja sündis, et kui ta käis rahva hulgas ringi, jah, rahva seas, kes oli eraldanud ennast nefilastest ja kutsus end soramlasteks, keda juhtis mees, kelle nimi oli Soram – ja kui ta nende seas ringi käis, vaata, joosti talle otsa ja ta trambiti maha kuni selleni välja, et ta suri.

60 Ja nõnda me näeme nende lõppu, kes moonutavad Issanda teid, ja nõnda me näeme, et kurat ei toeta oma lapsi viimsel päeval, vaid veab nad kiiresti alla põrgusse.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Nüüd, sündis, et pärast Korihori lõppu Alma, saanud teateid, et soramlased moonutasid Issanda teid ja et Soram, kes oli nende juht, juhtis rahva südameid kummardama tumme ebajumalaid, siis jäi ta süda taas haigeks rahva süütegude pärast.
- 2 Sest Almale valmistas suurt muret teadmise süütegudest tema rahva seas; seepärast oli ta süda äärmiselt kurb soramlaste eraldumise pärast nefilastest.
- 3 Nüüd, soramlased olid kogunenud maale, mida nad kutsusid Antioonumiks, mis asus ida pool Sarahemla maad, mis ulatus peaaegu mererannani, mis oli lõuna pool Jersoni maad, mis piirnes ka lõunapoolse kõnnumaaga, milline kõnnumaa oli täis laamanlasi.
- 4 Nüüd, nefilased kartsid väga, et soramlased astuvad ühendusse laamanlastega ja et see oleks suur kaotus nefilaste poolel.
- 5 Ja nüüd, kuna sõna jutlustamisel oli suur kalduvus suunata rahvast tegema seda, mis on õiglane – jah, sel oli olnud võimsam mõju inimeste meelele kui mõõgal või millelgi muul, mis nendega oli juhtunud – seepärast pidas Alma otstarbekaks, et nad peaksid Jumala sõna jõu järele proovima.
- 6 Seepärast ta võttis endaga kaasa Ammoni ja Aaroni ja Omneri; ja Himni ta jättis kirikusse Sarahemlas; aga esimesed kolm võttis ta endaga kaasa ja samuti Amuleki ja Seesromi, kes olid Melekis; ja ta võttis kaasa ka kaks oma poega.
- 7 Nüüd, kõige vanemat oma poegadest ta ei võtnud kaasa, ja tema nimi oli Heelaman; aga nende nimed, keda ta endaga kaasa võttis, olid Siblon ja Korianton; ja need on nende nimed, kes läksid temaga kaasa soramlaste sekka neile sõna jutlustama.
- 8 Nüüd, soramlased olid lahku löönud nefilastest; seepärast neile oli jutlustatud Jumala sõna.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Kuid nad olid langenud suurtesse eksitustesse, sest nad ei tahtnud jälgida, kas nad peavad kinni Jumala käskudest ja tema määrustest vastavalt Moosese seadusele.
- 10 Ka ei pidanud nad kinni kiriku usulistest toimingutest iga päev palvetada ja anuda Jumalat, et nad ei langeks kiusatusse.
- 11 Jah, lühidalt, nad moonutasid Issanda teid väga paljudel juhtudel; seepärast, Alma ja tema vennad läksid nende maale sel põhjusel, et jutlustada nendele sõna.
- 12 Nüüd, kui nad olid jõudnud nende maale, vaata, nägid nad oma suureks hämmastuseks, et soramlased olid ehitanud palvemaju ja et nad kogunesid kokku ühel päeval nädalas, millist päeva nad nimetasid Issanda päevaks, ja nad kummardasid viisil, millist Alma ja tema vennad polnud kunagi varem näinud;
- 13 sest neil oli nende palvemaja keskele ehitatud koht, koht seismiseks, mis oli kõrgel pea kohal ja mille tippu mahtus vaid üks inimene.
- 14 Seepärast, kes iganes soovis Jumalat kummardada, pidi tulema ette ja astuma selle tippu ja sirutama oma käed välja taeva poole ning hüüdma valju häälega, öeldes:
- 15 Püha, püha Jumal; me usume, et sina oled Jumal ja me usume, et sa oled püha ja et sa olid vaim ja et sa oled vaim ja et sa oled vaim igavesti.
- 16 Püha Jumal, me usume, et sa oled eraldanud meid meie vendadest, ja me ei usu meie vendade pärimusse, mis on nende edasi antud nende isade lapsikusest; aga me usume, et sa oled valinud meid oma pühadeks lasteks ja sa oled teinud meile ka teatavaks, et Kristust ei tule.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Aga sa oled seesama eile, täna ja igavesti ja sa oled valinud meid, et me saaksime päästetud, kuna kõik meie ümber on valitud, et sinu vihast saada visatud alla põrgusse; selle pühaduse eest, oo Jumal, me täname sind ja me täname sind ka, et oled valinud meid, nii et meid ei saa eksiteele juhtida meie vendade rumalate pärimuste järgi, mis seovad neid usuga Kristusesse, mis juhivad nende südameid rändama kaugele sinust, meie Jumalast.

18 Ja taas me täname sind, oo Jumal, et me oleme valitud ja püha rahvas. Aamen.

19 Nüüd, sündis, et kui Alma ja ta vennad ja ta pojad olid kuulnud neid palveid, olid nad üliväga hämmastunud.

20 Sest vaata, iga mees läks ja ütles sellesama palve.

21 Nüüd, seda kohta nad kutsusid Rameumptomiks, mis tõlgitult on püha alus.

22 Nüüd, sellelt aluselt ütlesid nad, iga mees, täpselt sama palve Jumalale, tänades oma Jumalat, et tema on neid valinud ja et ta ei ole juhtinud neid eksiteele nende vendade pärimuste järgi ja et nende südameid ei ole petetud uskuma tulevatesse asjadesse, millest nad midagi ei tea.

23 Nüüd, pärast seda, kui kõik inimesed olid niiviisi oma tänu avaldanud, läksid nad tagasi oma kodudesse, mitte kunagi rääkides oma Jumalast enne, kui nad olid kogunenud taas pühale alusele, et avaldada oma tänu nende kombe kohaselt.

24 Nüüd, kui Alma seda nägi, täitus ta süda murega, sest ta nägi, et nad on paheline ja rikutud rahvas; jah, ta nägi, et nende südamed on kinni kullas ja hõbedas ja kõikisugu peentes kaupades.

25 Jah, ja ta nägi ka, et nende süda on uhkust täis kuni suure hooplemiseni välja.

26 Ja ta tõstis oma hääle taeva poole ja hüüdis, öeldes: Oo, kui kaua, oo Issand, sa talud, et sinu teenijad elavad siin all lihas, et näha sellist suurt pahelistsust inimlaste seas?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

27 Vaata, oo Jumal, nad hüüavad sinu poole ja siiski on nende südamed uhkusest neelatud. Vaata, oo Jumal, nad hüüavad sinu poole oma suuga ja samal ajal on nad ennast täis kuni ülimalt määrani välja, suurustades maailma tühistest asjadega.

28 Vaata, oo mu Jumal, nende kalleid rõivaid ja nende sõrmuseid ja nende käevõrusid ja nende kuldehteid ja kõiki nende hinnalisi asju, millega nad on end ehtinud; ja vaata, nende südamed on nende küljes kinni ja siiski nad hüüavad sinu poole ja ütlevad – Me täname sind, oo Jumal, sest me oleme sinu valitud rahvas, samas kui teised hukuvad.

29 Jah, ja nad ütlevad, et sa oled neile ilmutanud, et Kristust ei tule.

30 Oo Issand Jumal, kui kaua sa talud sellist pahelisust ja truudusetust selle rahva seas? Oo Issand, anna mulle jõudu, et ma võiksin taluda oma jõuetust. Sest ma olen jõuetu ja selline pahelisus selle rahva seas teeb mulle hingevalu.

31 Oo Issand, mu süda on äärmiselt kurb; tröösti mu hinge Kristuses. Oo Issand, anna mulle, et mul oleks jõudu, et ma võiksin kannatlikkusega taluda neid kannatusi, mis saavad mulle osaks selle rahva süütegude pärast!

32 Oo Issand, tröösti mu hinge ja anna mulle edu ja samuti mu kaastöölistele, kes on minuga – jah, Ammonile ja Aaronile ja Omnerile ja ka Amulekile ja Seesromile ja samuti minu kahele pojale – jah, tröösti tõepoolest neid kõiki, oo Issand. Jah, tröösti nende hingi Kristuses.

33 Anna neile, et neil oleks jõudu, et nad võiksid taluda oma kannatusi, mis saavad neile osaks selle rahva süütegude pärast!

34 Oo Issand, anna meile, et tuues neid taas sinu juurde Kristuses, saadaks meid edu!

35 Vaata, oo Issand, nende hinged on väärtuslikud ja paljud nende seast on meie vennad; seepärast, anna meile, oo Issand, väge ja tarkust, et me võiksime tuua need meie vennad taas sinu juurde!

36 Nüüd, sündis, et kui Alma oli öelnud need sõnad, pani ta oma käed kõikide nende peale, kes olid koos temaga. Ja vaata, kui ta pani oma käed nende peale, täitusid nad Püha Vaimuga.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

37 Ja pärast seda läksid nad üksteisest lahku, mõtlemata enda peale, mida nad söövad või mida nad joo-
vad või mida nad selga panevad.

38 Ja Issand hoolitses nende eest, et nad ei tunneks
nälga ega kannataks janu; jah, ja ta andis neile ka
jõudu, et nad ei peaks taluma mingisuguseid kannata-
tusi, muidu kui et need poleks neelatud rõõmust
Kristuses. Nüüd, see oli Alma palve järgi; ja seda see-
pärast, et ta palvetas usuga.

And after that they did separate themselves one
from another, taking no thought for themselves what
they should eat, or what they should drink, or what
they should put on.

And the Lord provided for them that they should
hunger not, neither should they thirst; yea, and he
also gave them strength, that they should suffer no
manner of afflictions, save it were swallowed up in
the joy of Christ. Now this was according to the
prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 Ja sündis, et nad läksid ja hakkasid jutlustama rahvale Jumala sõna, astudes sisse nende palvemajadesse ja nende kodudesse; jah, ja nad jutlustasid sõna koguni nende tänavatel.
- 2 Ja sündis, et pärast rohket vaevanagemist nende seas hakkas neil olema edu inimeste vaese klassi hulgas; sest vaata, need olid oma viletsate rõivaste pärast palvemajadest välja aetud –
- 3 seepärast ei lubatud neil siseneda nende palvemajadesse Jumalat kummardama, kuna neisse suhtuti kui roojasusse; seepärast, nad olid vaesed, jah, nende vennad suhtusid neisse kui prahti; seepärast, nad olid vaesed maailma asjade poolest; ja nad olid ka vaesed oma südames.
- 4 Nüüd, kui Alma õpetas ja rääkis rahvale Oniida kõrgendikul, tuli tema juurde suur rahvahulk, kes olid need, kellest me oleme rääkinud, kes olid vaesed oma südames nende vaesuse pärast selle maailma asjade suhtes.
- 5 Ja nad tulid Alma juurde ja see, kes oli nende seas tähtsaim, ütles temale: Vaata, mida peaksid tegema need minu vennad, keda kõik inimesed põlgavad nende vaesuse pärast, jah, ja eriti teevad seda meie preestrid, sest nad on ajanud meid välja meie palvemajadest, mille ehitamiseks me oleme teinud tublisti tööd omaenda kätega; ja nad on meid välja ajanud meie äärmise vaesuse pärast ja meil ei ole kohta, kus kummardada oma Jumalat; ja vaata, mida me peame tegema?
- 6 Ja nüüd, kui Alma seda kuulis, pöördus ta ümber, näoga otse tema poole, ja ta vaatas suure rõõmuga, sest ta nägi, et nende kannatused olid neid tõepoolest alandanud ja nad olid valmis kuulama sõna.
- 7 Seepärast ei öelnud ta enam midagi ülejäänud rahvahulgale, vaid sirutas välja oma käe ja hüüdis nendele, keda ta nägi, kes tõepoolest pattu kahetsesid, ja ütles neile:
- 8 Ma näen, et te olete vagad südames, ja kui nõnda, siis te olete õnnistatud.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 Vaata, teie vend on küsinud: Mida me peame teema? – Sest meid on välja aetud meie palvemajadest, nii et me ei saa kummardada oma Jumalat.
- 10 Vaata, ma ütlen teile: kas te arvate, et te ei saa kummardada Jumalat mujal kui ainult teie palvemajades?
- 11 Ja pealegi ma tahaksin küsida, et kas te arvate, et te ei pea kummardama oma Jumalat rohkem kui üks kord nädalas?
- 12 Ma ütlen teile, et see on hea, et teid on teie palvemajadest välja aetud, et te võiksite olla alandlikud ja et te võiksite õppida tarkust; sest on hädavajalik, et te õpiksite tarkust; sest selle pärast, et teid on välja aetud, et teie vennad teid teie äärmise vaesuse pärast põlgavad, olete te jõudnud südame vagaduseni, sest teid on sunnitud olema alandlikud.
- 13 Ja nüüd, kuna te olete sunnitud olema alandlikud, olete te õnnistatud, sest vahel otsib inimene, kui ta on sunnitud olema alandlik, meelearandust; ja nüüd, tõesti, kes iganes parandab meelt, leiab halastust; ja see, kes leiab halastust ja peab vastu lõpuni, see päästetakse.
- 14 Ja nüüd, nagu ma teile ütlesin, et kuna teid on sunnitud olema alandlikud, olete te õnnistatud; kas te ei arva, et rohkem õnnistatud on need, kes end sõna pärast ise tõepoolest alandavad?
- 15 Jah, see, kes end tõepoolest ise alandab ja parandab meelt oma pattudest ja peab vastu lõpuni, see on õnnistatud – jah, palju rohkem õnnistatud kui need, keda sunnitakse olema alandlikud nende äärmise vaesuse pärast.
- 16 Seepärast, õnnistatud on need, kes alandavad end ise, ilma et neid sunnitaks olema alandlikud, või õigemini, teiste sõnadega, õnnistatud on need, kes usuvad Jumala sõna ja saavad ristitud ilma südame tõrkumiseta; jah, ilma et neid peaks tooma teadma või nimelt sundima teadma sõna, enne kui nad usuvad.
- 17 Jah, paljud ütlevad: Kui sa näitad meile tunnustähte taevast, siis me teame kindlalt, siis me usume.
- 18 Nüüd, ma küsin, kas see on usk? Vaata, ma ütlen teile: Ei; sest kui inimene midagi teab, siis ei ole tal mingit põhjust uskuda, sest ta teab seda.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

- 19 Ja nüüd, kui palju rohkem neetud on see, kes teab Jumala tahet ja ei tee seda, kui see, kes ainult usub või kellel on ainult põhjust uskuda ja langeb üleastumiste küüsi?
- 20 Nüüd, seda asja te peate otsustama. Vaata, ma ütlen teile, et see on ühest küljest võttes samasugune nagu teisest ja see saab olema igale inimesele tema tegude järgi.
- 21 Ja nüüd, nagu ma usu kohta ütlesin – usk ei ole täiuslik teadmine asjadest; seepärast, kui teil on usku, siis te loodate asjadele, mida pole näha, mis on õiged.
- 22 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile ja ma soovin, et te peaksite meeles, et Jumal on halastav kõikide vastu, kes usuvad tema nimesse; seepärast ta soovib kõigepealt, et te usuksite, jah, nimelt tema sõnasse.
- 23 Ja nüüd, ta annab edasi oma sõna inglite kaudu meestele, jah, mitte ainult meestele, vaid ka naistele. Nüüd, see ei ole veel kõik; väikestele lastele antakse sageli sõnu, mis ajavad segadusse targad ja õpetatud.
- 24 Ja nüüd, mu armsad vennad, kuna te olete soovitud minult teada saada, mida te peaksite tegema, kuna te olete vaevatud ja välja aetud – nüüd, ma ei soovi, et te arvaksite, et ma kavatsen teie üle kohut mõista; kui, siis ainult selle järgi, mis on õige –
- 25 sest ma ei mõtle, et te kõik olete olnud sunnitud end alandama; sest ma tõesti usun, et teie seas on mõned, kes alandaksid end, ükskõik millises olukorras nad ka oleks.
- 26 Nüüd, nagu ma usu kohta ütlesin – et see ei ole täiuslik teadmine – just samuti on see ka minu sõnadega. Algul saate te nende õigsuses täiuslikult kindlad olla sama vähe kui usk on täiuslik teadmine.
- 27 Aga vaata, kui te ärkate ja äratate oma võimed, kogu ni proovile panemaks minu sõnu, ja rakendate piisut usku, jah, kui te ei suuda koguni rohkemat, kui vaid soovida uskuda, siis laske sel soovil endas töötada kuni selleni välja, et te usute sellisel viisil, et te saate anda koha osale minu sõnadest.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

- 28 Nüüd, võrdleme sõna seemnega. Nüüd, kui te anate koha, et seeme võiks saada külvatud teie südamesse, vaata, kui see on õige seeme ehk hea seeme ja kui te oma uskmatuset tõttu ei heida seda välja, nii et te panete vastu Issanda Vaimule, vaata, hakkab see teie rinnas paisuma; ja kui te tunnete neid paisumise liigutusi, siis te hakkate isekeskis ütleva – On paratamatu, et see on hea seeme ehk see sõna on hea, sest see hakkab avardama mu hinge; jah, see hakkab valgustama mu mõistmist; jah, see hakkab olema mulle isuäratav.
- 29 Nüüd, vaata, kas see ei suurendaks teie usku? Ma ütlen teile: Jah; ometi ei ole sellest kasvanud täiuslikku teadmist.
- 30 Aga vaata, kui seeme paisub ja võrsub ja hakkab kasvama, siis te peate ütleva, et seeme on hea; sest vaata, see paisub ja võrsub ja hakkab kasvama. Ja nüüd, vaata, kas see ei tugevda teie usku? Jah, see tugevdab teie usku, sest te ütlete: Ma tean, et see on hea seeme; sest vaata, see võrsub ja hakkab kasvama.
- 31 Ja nüüd, vaata, kas te olete kindlad, et see on hea seeme? Ma ütlen teile: Jah, sest iga seeme kannab vilja omaenda kujul.
- 32 Seepärast, kui siis seeme kasvab, on see hea, aga kui see ei kasva, siis, vaata, see ei ole hea; seepärast visatakse see ära.
- 33 Ja nüüd, vaata, kuna te olete selle proovile pannud ja istutanud seemne ja see paisub ja võrsub ning hakkab kasvama, siis te peate teadma, et seeme on hea.
- 34 Ja nüüd, vaata, kas teie teadmine on täiuslik? Jah, teie teadmine on täiuslik selles asjas, ja teie usk on soikus; ja seda seepärast, et te teate, sest te teate, et sõna on paisutanud teie hinge, ja te teate ka, et see on üles võrsunud, nii et teie mõistmine hakkab saama valgustatud ja teie meel hakkab avarduma.
- 35 Oo, kas see ei ole siis tõeline? Ma ütlen teile: Jah, kuna see on valgus; ja mis iganes on valgus, on hea, sest see on märgatav, seepärast te peate teadma, et see on hea; ja nüüd, vaata, kas teie teadmine on täiuslik pärast seda, kui te olete maitsnud seda valgust?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

- 36 Vaata, ma ütlen teile: Ei; samuti ei peaks te kõrvalle heitma oma usku, sest te olete rakendanud oma usku ainult selleks, et istutada seeme, et te võiksite üritada järele proovida, et teada, kas seeme on hea.
- 37 Ja vaata, kui puu hakkab kasvama, te ütlete: Hoolitseme selle eest suure hoolega, et see võiks juurduda, et see võiks üles kasvada ja kanda meile vilja. Ja nüüd, vaata, kui te hoolitsete selle eest suure hoolega, siis see juurdub ja kasvab üles ja kannab vilja.
- 38 Aga kui te jätate puu hooletusse ega mõtle selle eest hoolitsemisele, vaata, see ei juurdu, ja kui päikesuumus tuleb ning seda kõrvetab, kuna sellel ei ole juurt, see kuivab ära ja te tõmbate selle välja ja viskate minema.
- 39 Nüüd, see ei ole mitte sellepärast, et seeme ei olnud hea, ega ole ka sellepärast, et selle vili ei oleks ihaldatav; vaid see on sellepärast, et teie maa on viljatu ja te ei taha hoolitseda puu eest, seepärast ei saa te sellelt vilja.
- 40 Ja nõnda, kui te ei taha hoolitseda sõna eest, oodates usk silmis selle vilja, ei saa te kunagi korjata elupuud vilja.
- 41 Aga kui te hoolitsete sõna eest, jah, hoolitsete puu eest, kui see hakkab kasvama tänu teie usule, suure usinuse ja kannatlikkusega, oodates selle vilja, see juurdub; ja vaata, see saab olema puu, mis ulatub igavikulisse ellu.
- 42 Ja tänu teie usinusele ja teie usule ja teie kannatlikkusele selle sõna eest hoolitsemisel, et see võiks teis juurduda, vaata, peagi korjate te selle vilja, mis on kõige hinnalisem, mis on magusam kõigest magusast ja mis on valgem kõigest valgest; jah, ja puhutam kõigest puhtast, ja te toitute rõõmuga sellest viljast, kuni kõht saab täis, nii et teil ei ole nälga ega ole teil janu.
- 43 Siis, mu vennad, lõikate te tasu oma usu ja oma usinuse ja kannatlikkuse ja pikameelsuse eest, millega te ootasite, et puu hakkab teie jaoks vilja kandma.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorseth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Nüüd, pärast seda, kui Alma oli öelnud need sõnad, saatsid nad temale sõnumi, soovides teada, kas nad peaksid uskuma ühte Jumalat, et saada seda vilja, millest ta oli rääkinud, ehk kuidas nad peaksid külutama selle seemne ehk sõna, millest ta oli rääkinud, mille kohta ta ütles, et see peab olema külvatud nende südamesse; ehk mil moel peaksid nad hakkama rakendama oma usku.
- 2 Ja Alma ütles neile: Vaata, te olete öelnud, et te ei saanud kummardada oma Jumalat, kuna teid on teie palvemajadest välja aetud. Aga vaata, ma ütlen teile, kui te arvate, et te ei saa Jumalat kummardada, siis te eksite väga ja peaksite uurima pühakirju; kui te arvate, et need on teile seda õpetanud, siis te ei mõista neid.
- 3 Kas teil on meeles, et te olete lugenud, mida Seenos, vana aja prohvet, on öelnud palve ehk kummardamise kohta?
- 4 Sest ta ütles: Sa oled halastav, oo Jumal, sest sa oled kuulnud mu palvet koguni siis, kui ma olin kõnnumaal; jah, sa olid halastav, kui ma palusin nende eest, kes olid mu vaenlased, ja sa pöörasid nad minu poolele.
- 5 Jah, oo Jumal, ja sa olid minu vastu halastav, kui ma hüüdsin sinu poole oma põllul; kui ma hüüdsin sinu poole oma palves ja sina kuulsid mind.
- 6 Ja taas, oo Jumal, kui ma pöördusin tagasi oma majja, sa kuulsid mind mu palves.
- 7 Ja kui ma läksin oma kambrisse, oo Issand, ja palusin sind, sa kuulsid mind.
- 8 Jah, sa oled halastav oma laste vastu, kui nad hüüavad sinu poole, et neid kuuleksid sina, mitte aga inimesed; ja sina kuuled neid.
- 9 Jah, oo Jumal, sa oled olnud halastav minu vastu ja kuulnud mu hüüdu sinu koguduste keskel.
- 10 Jah, ja sa oled mind ka kuulnud, kui mu vaenlased on mind välja ajanud ja põlanud; jah, sa kuulsid mu hüüdeid ja olid vihane mu vaenlaste peale ja sa nuhtlesid neid oma vihas kiire hävitusega.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

- 11 Ja sa kuulsid mind mu kannatuste ja mu siiruse pärast; ja oma Poja pärast oled sa olnud minu vastu nii halastav, seepärast hüüan ma sinu poole kõigis oma kannatustes, sest sinus on mu rõõm, sest sa oled pööranud minult ära oma kohtuotsused oma Poja pärast.
- 12 Ja nüüd, Alma küsis neilt: Kas te usute neid pühakirju, mida nad vanal ajal on kirjutanud?
- 13 Vaata, kui te neid usute, siis te peate uskuma, mida Seenos ütles; sest vaata, ta ütles: Sa oled pööranud ära oma kohtuotsused oma Poja pärast.
- 14 Nüüd, vaadake, mu vennad, ma tahan küsida, kas te olete lugenud pühakirju? Kui te olete, siis kuidas te saate mitte uskuda Jumala Pojasse?
- 15 Sest ei ole kirjutatud, et Seenos üksi rääkis nendest asjadest, vaid ka Seenok rääkis nendest asjadest —
- 16 sest vaata, ta ütles: Sa oled vihane, oo Issand, selle rahva peale, sest et nad ei taha mõista sinu halastusi, mis sa oled lasknud neile osaks langeda oma Poja pärast.
- 17 Ja nüüd, mu vennad, te näete, et teinegi vana aja prohvet on tunnistanud Jumala Pojast ja kuna rahvas ei tahtnud mõista tema sõnu, viskasid nad ta kividega surnuks.
- 18 Ent vaata, see ei ole kõik; nemad ei ole ainsad, kes on rääkinud Jumala Pojast.
- 19 Vaata, temast rääkis Mooses; jah, ja vaata, kõnnu maal püstitati võrdkuju, et kes iganes seda vaatab, jääb elama. Ja paljud vaatasid ja jäid elama.
- 20 Ent vähesed mõistsid nende asjade tähendust ja seda oma kõvasüdamelisuse pärast. Kuid paljud olid nii paadunud, et nad ei tahtnud vaadata, seepärast nad hukkusid. Nüüd, põhjus, miks nad ei tahtnud vaadata, oli see, et nad ei uskunud, et see nad terveks teeb.
- 21 Oo mu vennad, kui te paraneksite ainult seeläbi, et te pöörate oma silmad, et saada terveks, kas te ei vaataks siis kiiresti või teeksite te uskmatuses pigem oma südame kõvaks ja oleksite nii laisad, et te ei pööraks oma silmi, nii et te hukkuksite?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Kui nõnda, siis tuleb teie peale häda; aga kui ei, siis pöörake oma silmad ja hakake uskuma Jumala Pojasse, et ta tuleb oma rahvast lunastama, ja et ta kannatab ja sureb, et lepitada nende patte; ja et ta tõuseb taas üles surnuist, mis teeb teoks ülestõusmise, nii et kõik inimesed seisavad tema ees kohtumõistmiseks sel viimsel päeval, kohtupäeval, oma tegude järgi.

23 Ja nüüd, mu vennad, ma soovin, et te istutaksite selle sõna oma südamesse ja kui see hakkab paisuma, koguni nõnda kosutage ka seda oma usuga. Ja vaata, see saab puuks, võrsudes teis üles igavikuliseks eluks. Ja seejärel andku Jumal teile, et teie kormad oleksid tema Poja üle rõõmustades kerged. Ja tõepoolest, kõike seda te võite teha, kui te tahate. Aamen.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui Alma oli rääkinud neile need sõnad, istus ta maha ja Amulek tõusis ja hakkas neid õpetama, öeldes:
- 2 Mu vennad, ma arvan, et see on võimatu, et te võiksite olla teadmatuses selle suhtes, mis on räägitud Kristuse tulemisest, kellest me õpetame, et ta on Jumala Poeg; jah, ma tean, et neid asju on teile rikkalikult õpetatud enne teie lahkulöömist meie seast.
- 3 Ja nagu te soovisite mu armsalt vennalt, et ta teeks teile teatavaks, mida te peaksite tegema oma kannatuste pärast; ja ta on teile natuke rääkinud, et teie meeli ette valmistada; jah, ja ta on õhutanud teid usule ja kannatlikkusele –
- 4 jah, koguni et teil oleks niigi palju usku, et istutada sõna oma südamesse, et te võiksite selle headuse proovile panna.
- 5 Ja me oleme näinud, et see suur küsimus, mis teil meeles mölgub, on see, kas sõna on Jumala Pojas või kas ei saa olema Kristust.
- 6 Ja te samuti nägite, et mu vend on tõestanud teile paljudel juhtudel, et sõna on Kristuses päästeks.
- 7 Mu vend on viidanud Seenose sõnadele, et lunastus tuleb Jumala Poja kaudu, ja samuti Seenoki sõnadele; ja ta on samuti toetunud Moosesele, et tõestada, et need asjad on õiged.
- 8 Ja nüüd, vaata, ma ise tunnistan teile, et need asjad on õiged. Vaata, ma ütlen teile, et ma tean, et Kristus tuleb inimlaste sekka, et võtta enda peale oma rahva üleastumised, ja et ta lepitab maailma patud; sest seda on rääkinud Issand Jumal.
- 9 Sest on otstarbekas, et tehakse lepitus, sest vastavalt Igavese Jumala suurele plaanile tuleb teha lepitus või muidu peab kogu inimkond vältimatult hukkuma; jah, kõik on paadunud; jah, kõik on langenud ja on kadunud ja peavad hukkuma ilma lepituseta, mille tegemine on otstarbekas.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Sest on otstarbekas, et oleks suur ja viimne ohverdus; jah, mitte inim- ega loomaohverdus ega ka mingisugune linnuohverdus; sest see ei saa olema inimese tehtud ohverdus, vaid see peab olema lõputu ja igavene ohverdus.
- 11 Nüüd, ei ole ühtegi inimest, kes võiks ohverdada oma verd, et lepitada teise patte. Nüüd, kui inimene mõrvab, vaata, kas meie seadus, mis on õiglane, võtab tema venna elu? Ma ütlen teile: Ei.
- 12 Aga seadus nõuab selle elu, kes on mõrvanud; seepärast ei saa olla midagi, mis oleks väiksem kui lõputu lepitus, mis oleks küllaldane maailma pattude eest.
- 13 Seepärast, on otstarbekas, et oleks suur ja viimne ohverdus, ja siis tuleb, või on otstarbekas, et tuleks lõpp verevalamisele; siis on Moosese seadus täidetud; jah, kõik see saab täidetud täpi- ja kriipsupealt ja midagi ei jää täitmata.
- 14 Ja vaata, see on kogu seaduse mõte ja iga pisiasi osutab sellele suurele ja viimsele ohverdusele ja see suur ja viimne ohverdus on Jumala Poeg; jah, lõputu ja igavene.
- 15 Ja nõnda ta toob päästet kõigile neile, kes usuvad tema nimesse; ja selle viimase ohverduse eesmärgiks on kutsuda esile halastuse sülem, mis ületab õigluse ja valmistab inimestele vahendid, mille läbi neil võiks olla usku meelearanduseks.
- 16 Ja nõnda saab halastus rahuldada õigluse nõuded ja ümbritseb nad kaitsvate kätega, samas kui see, kes ei rakenda usku meelearanduseks, on jäetud kaitsetuks kogu õigluse nõuete seaduse ees; seepärast ainult sellele, kellel on usku meelearanduseks, teostub suur ja igavene lunastusplaan.
- 17 Seepärast annaks Jumal teile, mu vennad, et teie võiksite hakata rakendama oma usku meelearanduseks, et te hakkaksite hüüdma tema püha nime, et ta osutaks teile halastust;
- 18 jah, hüüdke tema poole halastuse saamiseks, sest tema on vägev päästma.
- 19 Jah, alandage end ja jätkake palves tema poole!

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

20 Hüüdke tema poole, kui olete oma põldudel, jah, kõikide oma loomakarjade eest!

21 Hüüdke tema poole oma majades; jah, kogu oma kodakonna eest nii hommikul, keskpäeval kui õhtul!

22 Jah, hüüdke tema poole oma vaenlaste väe vastu!

23 Jah, hüüdke tema poole kuradi vastu, kes on kõige õigemeelsuse vaenlane!

24 Hüüdke tema poole oma põldude saagi eest, et teid saadaks sellega seoses edu!

25 Hüüdke oma põldude karjade eest, et need suureneksid!

26 Aga see ei ole kõik; te peate välja valama oma hinge oma kambrites ja oma salapaikades ja oma kõnnumaal.

27 Jah, ja kui te ei hüüa Issanda poole, siis laske oma südamel täituda ja pöörduge tema poole lakkamatus palves oma heaolu ja ka nende heaolu eest, kes teid ümbritsevad.

28 Ja nüüd, vaadake, mu armsad vennad, ma ütlen teile: ärge arvake, et see on kõik; sest pärast seda, kui te olete teinud kõike seda, kui te pöörate selja abivajajatele ja alastiolijatele ja ei külasta haigeid ja vaevatud ning ei jaga oma varandust, kui teil seda on, nendega, kes abi vajavad – ma ütlen teile, kui te ei tee seda, siis vaata, teie palve on asjatu ega ole teile mingiks kasuks ning te olete nagu silmakirjatsejad, kes eitavad usku.

29 Seepärast, kui teil ei ole meeles olla armastavad, siis te olete kui räbu, mille metallipuhastajad viskavad välja (kuna see on väärtusetu) ja mis tallatakse inimeste jalge alla.

30 Ja nüüd, mu vennad, ma tahaksin, et pärast seda, kui te olete saanud nii palju tunnistusi, nähes, et pühakirjad tunnistavad nendest asjadest, et te lähete ja kannate meelearanduse vilja.

31 Jah, ma tahaksin, et te läheksite ega teeks enam oma südant kõvaks, sest vaata, praegu on teie päästeaeg ja -päev; ja seepärast, kui te parandate meelt ja ei tee oma südant kõvaks, siis astub suur lunastusplaan teie jaoks otsekohe jõusse.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

- 32 Sest vaata, see elu on inimestele ettevalmistusaeg Jumalaga kohtumiseks; jah, vaata, selle elu päev on inimestele päev oma töö tegemiseks.
- 33 Ja nüüd, nagu ma teile juba varem ütlesin, kuna teil on olnud nii palju tunnistusi, seepärast, ma anun teid, et te ei lükkaks edasi oma meelearanduse päeva kuni lõpuni, sest pärast seda elu päeva, mis on meile antud, et valmistuda igavikuks, vaata, kui me ei kasuta oma aega hästi, kuni me oleme selles elus, siis tuleb pimeduse öö, mil ei saa teha mingit tööd.
- 34 Te ei saa öelda, kui te olete jõudnud sellesse hirmsasse kriisi, et ma parandan meelt, et ma pöördun tagasi oma Jumala juurde. Ei, te ei saa seda öelda, sest seesama vaim, mis valdab teie keha ajal, mil te lahku te sellest elust, selsamal vaimul on võim vallata teie keha selles igaveses maailmas.
- 35 Sest vaata, kui te olete lükanud oma meelearanduse päeva edasi kuni surmani välja, vaata, teist on saanud kuradi vaimu alamad ja ta pitseerib teid endale; seepärast, Issanda Vaim on teist eemaldunud ja tal ei ole teis mingit kohta ja kuradil on kõik võim teie üle ja see on paheliste lõplik seisund.
- 36 Ja seda ma tean, sest Issand on öelnud, et ta ei ela templites, mis ei ole pühad, vaid ta elab õigemeelsete südames; jah, ja samuti on ta öelnud, et õigemeelised saavad istuda tema kuningriigis, et mitte kunagi enam sealt lahkuda; kuid nende rõivad tuleb teha valgeks Talle vere läbi.
- 37 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma soovin, et te peaksite neid asju meeles ja et te teeniksite kartusega Jumala ees välja oma pääste ning et te enam ei eitaks Kristuse tulemist;
- 38 et te enam ei võitleks Püha Vaimu vastu, vaid võtaksite selle vastu ja võtaksite enda peale Kristuse nime; et te alandaksite end kuni põrmuni välja ja kummardaksite Jumalat, ükskõik kus te ka ei ole, vaimus ja tões ja et te elaksite iga päev tänulikkuses nende mitmete halastuste ja õnnistuste eest, mida ta teile annab.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

39 Jah, ja ma õhutan teid ka, mu vennad, et te oleksite pidevalt valvsad palves, et teid ei juhitaks eemale kuradi kiusatustega, et ta ei saaks teie üle võimust, et teist ei saaks tema alamad viimsel päeval, sest vaata, ta ei tasu teile millegi heaga.

40 Ja nüüd, mu armsad vennad, ma tahaksin teid ergutada olema kannatlikud ja et te peaksite vastu kõiksugu kannatustele; et te ei laimaks neid, kes ajavad teid välja teie äärmise vaesuse pärast, et teist ei saaks sellised patustajad nagu nemad;

41 vaid et teil oleks kannatlikkust ja et te taluksite neid kannatusi kindla lootusega, et ühel päeval saate te puhata kõigist oma kannatustest.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Nüüd, sündis, et kui Amulek oli need sõnad lõpetanud, eemaldusid nad rahvahulgast ja läksid Jersoni maale.
- 2 Jah, ja ka ülejäänud vennad tulid Jersoni maale pärast seda, kui nad olid jutlustanud sõna soramlastele.
- 3 Ja sündis, et pärast seda, kui lugupeetavam osa soramlastest oli isekeskis nende sõnade üle nõu pidanud, mida neile oli jutlustatud, said nad sõna pärast vihaseks, sest see hävitas nende pettuse; seepärast nad ei tahtnud neid sõnu kuulda võtta.
- 4 Ja nad saatsid sõnumid ja kutsusid kokku kõik rahva üle kogu maa ning pidasid nendega nõu sõnade üle, mida oli räägitud.
- 5 Nüüd, nende valitsejad ja nende preestrid ja nende õpetajad ei lasknud rahval teada midagi nende soovidest; seepärast nad uurisid salaja välja, mida rahvas mõtles.
- 6 Ja sündis, et kui nad olid teada saanud, mida kogu rahvas mõtles, siis need, kes olid sõnade poolt, mida Alma ja tema vennad olid rääkinud, aeti maalt välja; ja neid oli palju ja nad siirdusid samuti Jersoni maale.
- 7 Ja sündis, et Alma ja tema vennad kuulutasid neile.
- 8 Nüüd, soramlaste rahvas oli vihane Ammoni rahva peale, kes oli Jersonis, ja soramlaste ülemvalitseja, olles väga paheline mees, saatis sõnumi Ammoni rahvale, nõudes, et nad ajaksid oma maalt välja kõik need, kes tulid nende juurest üle nende maale.
- 9 Ja ta tõi nende vastu kuuldavale palju ähvardusi. Ja nüüd, Ammoni rahvas ei kartnud nende sõnu; seepärast nad ei ajanud neid välja, vaid võtsid vastu kõik soramlaste vaesed, kes tulid üle nende poolele, ja nad kosutasid neid ja riietasid neid ja andsid neile maid nende pärisosaks ja andsid neile vastavalt nende puudusele.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

10 Nüüd, see ärgitas soramlasi vihale Ammoni rahva vastu ja nad hakkasid laamanlastega läbi käima ning ärgitama ka neid vihale nende vastu.

11 Ja nõnda soramlased ja laamanlased hakkasid tegema ettevalmistusi sõjaks Ammoni rahva vastu ja ka nefilaste vastu.

12 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise seitsmeteistkümnnes aasta.

13 Ja Ammoni rahvas lahkus Jersoni maalt ja läks Meleki maale ja andis Jersoni maal ruumi nefilaste sõjaväele, et nad võiksid võidelda laamanlaste vägedega ja soramlaste vägedega; ja nõnda puhkes sõda laamanlaste ja nefilaste vahel kohtunike valitsemise kaheksateistkümnendal aastal; ja aruanne nende sõdadest antakse hiljem.

14 Ja Alma ja Ammon ja nende vennad ja samuti Alma kaks poega pöördusid tagasi Sarahemla maale pärast seda, kui nad olid olnud tööriistaks Jumala käes, tuues palju soramlasi meelesparandusele; ja kõik, kes toodi meelesparandusele, aeti oma maalt välja; kuid neil oli maid nende pärisosaks Jersoni maal ja nad haarasid relvad, et kaitsta ennast ja oma naisi ja lapsi ning oma maid.

15 Nüüd, Alma, olles kurb oma rahva süütegude pärast, jah, sõdade ja verevalamiste ja tülide pärast, mis nende seas olid; ja olles kuulutanud sõna ehk saatnud kuulutama sõna kõigile elanikele kõikides linnades ja nähes, et inimeste südamed hakkavad kõvaks muutuma ning et nad hakkavad sõna ranguse pärast pahandama, oli tema süda äärmiselt kurb.

16 Seepärast, ta lasi oma pojad kokku kutsuda, et anda neile igapähele eraldi korraldus nende asjade suhtes, mis puutuvad õigemeelsusesse. Ja meil on aruanne tema käskudest, mis ta neile andis vastavalt tema enda ülestähendustele.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Mu poeg, hoia oma kõrvad lahti minu sõnadele, sest ma tõotan sulle, et kui võrd sa pead kinni Jumala käskudest, saadab sind sellel maal edu.
- 2 Ma tahaksin, et sa teeksid nagu mina olen teinud, pidades meeles meie isade vangistust, sest nad olid orjuses ja mitte keegi teine ei saanud neid vabastada kui Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal; ja ta tõepoolest vabastas nad nende kannatus-test.
- 3 Ja nüüd, oo mu poeg Heelaman, vaata, sa oled noor ja seepärast, ma anun sind, et sa kuulaksid mu sõnu ja õpiksid minult, sest ma tean, et kes iganes paneb oma lootuse Jumalale, saab abi oma katsu-mustes ja oma hädades ja oma kannatustes ja ta tõs-tetakse üles viimsel päeval.
- 4 Ja ma ei tahaks, et sa mõtled, et ma võtan seda omast peast – mitte ajalikult, vaid vaimset, mitte li-halikust meelest, vaid Jumalalt.
- 5 Nüüd, vaata, ma ütlen sulle, et kui ma ei oleks Jumalast sündinud, ma ei oleks teadnud neid asju; aga Jumal on püha ingli suuga need asjad minule teatavaks teinud, mitte aga minu enda väärilisuse pä-rast;
- 6 sest ma käisin Moosia poegade ringi, püüdes hä-vitada Jumala kirikut; aga vaata, Jumal saatis oma püha ingli, et meid teel peatada.
- 7 Ja vaata, ta rääkis meile nagu kõuehäälega ja kogu maa värises meie jalge all; ja me kõik langesime ma-ha, sest Issanda kartus valdas meid.
- 8 Aga vaata, hääl ütles mulle: Tõuse! Ja ma tõusin ja seisin püsti ja nägin inglit.
- 9 Ja ta ütles mulle: Kui sa ka ise tahad hävida, ära püüa enam hävitada Jumala kirikut!
- 10 Ja sündis, et ma langesin maha ning kolm päeva ja kolm ööd ei saanud ma avada oma suud ega kasutada oma jäsemeid.

Alma 36

- My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.
- I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.
- And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.
- And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.
- Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;
- For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.
- And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.
- But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.
- And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.
- And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

- 11 Ja ingel rääkis mulle rohkem asju, mida mu vennad kuulsid, kuid mina neid ei kuulnud; sest kui ma kuulsin sõnu – Kui sa ka ise tahad hävida, ära püüa enam hävitada Jumala kirikut! – siis valdas mind selline suur hirm ja jahmatus, et mind võidakse hävitada, nii et ma langesin maha ega kuulnud enam midagi.
- 12 Ent mind piinas igavene piin, sest mu hing oli viimse piirini vaevatud ning piinatud kõikidest mu pattudest.
- 13 Jah, ma mäletasin kõiki oma patte ja süütegusid, mille pärast mind piinati põrgupiinadega; jah, ma nägin, et ma olin vastu hakanud oma Jumalale ja ei olnud kinni pidanud tema pühadest käskudest.
- 14 Jah, ja ma olin mõrvanud palju tema lapsi või õigemini juhtinud neid hävitusse; jah, ja lühidalt, nii suured olid olnud minu süüteod, et pelk mõte Jumala ette minemisest piinas mu hinge sõnulsetamatu õudusega.
- 15 Oo, mõtlesin ma, et ma võiksin olla ära aetud ja muutuksin olematuks nii hingelt kui ka kehalt, et mind ei viidaks seisma mu Jumala ette kohtumõistmiseks minu tegude põhjal.
- 16 Ja nüüd, kolm päeva ja kolm ööd piinas mind kogu neetud hinge valu.
- 17 Ja sündis, et kui ma olin nõnda vaevast piinatud, kui mind vaevas mälestus oma paljudest pattudest, vaata, mulle tuli meelde ka see, et ma olin kuulnud oma isa rahvale prohvetlikult kuulutamas ühe Jeesuse Kristuse, Jumala Poja tulemisest, et lepitada maailma patud.
- 18 Nüüd, kui mu meel klammerdus selle mõtte külge, hüüdsin ma oma südames: Oo Jeesus, sa Jumala Poeg, halasta minu peale, kes ma olen kibeduse sapis ning kelle ümber on igavikulised surmaahelad!
- 19 Ja nüüd, vaata, kui ma seda mõtlesin, ma ei mäletanud enam oma valu; jah, mälestus mu pattudest ei vaevanud mind enam.
- 20 Ja oo, millist rõõmu ja millist imepärast valgust ma nägin; jah, mu hing täitus rõõmuga, mis oli sama ääretu, kui oli olnud mu valu!

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

- 21 Jah, ma ütlen sulle, mu poeg, et ei saa olla midagi nii teravat ja nii kibedat, kui oli minu valu. Jah, ja taas ma ütlen sulle, mu poeg, et teisest küljest ei saa olla midagi nii oivalist ja sulnist, kui oli minu rõõm.
- 22 Jah, mulle tundus, et ma nägin, just nii nagu nägi meie isa Lehi, Jumalat istumas oma troonil, ümbritsetuna arvututest inglite hulkadest, laulmise ja oma Jumala ülistamise meeleolus, jah, ja mu hing igatses olla seal.
- 23 Aga vaata, mu jäsemed said oma jõu taas tagasi ja ma seisin oma jalgadel ning tegin rahvale ilmsiks, et ma olen Jumalast sündinud.
- 24 Jah, ja sellest ajast kuni praeguseni välja olen ma lakkamatult vaeva näinud, et ma võiksin tuua hingi meelearandusele, et ma võiksin tuua neid maitsma seda äärmiselt suurt rõõmu, mida maitsesin mina, et ka nemad võiksid olla Jumalast sündinud ja täituda Püha Vaimuga.
- 25 Jah, ja nüüd, vaata, oo mu poeg, Issand annab mulle minu vaevanägemise viljast äärmiselt suurt rõõmu;
- 26 sest selle sõna tõttu, mille ta on mulle andnud, vaata, on paljud Jumalast sündinud ja on maitsnud, nagu olen maitsnud mina, ja on näinud silmast silma, nagu olen näinud mina; seepärast teavad nad neid asju, millest ma olen rääkinud, nagu tean mina, ja see teadmine, mis minul on, on Jumalast.
- 27 Ja mind on toetatud igasugustes kannatustes ja raskustes; jah, ja kõiksugu kannatustes; jah, Jumal on vabastanud mind vanglast ja ahelaist ning surmast; jah, ja temale ma panen oma lootuse ja ta ikka veel vabastab mind.
- 28 Ja ma tean, et ta tõstab mind üles viimsel päeval, et elada koos temaga hiilguses; jah, ja ma ülistan teda igavesti, sest ta on toonud meie isad välja Egiptusest ja ta on neelanud egiptlased Punasesse merre; ja ta juhtis meie isad oma väega töötatud maale; jah, ja ta on vabastanud neid aeg-ajalt orjusest ja vangistusest.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Jah, ja samuti on ta toonud meie isad välja Jeruusalemma maalt ja on ka vabastanud neid oma igavikulise väega aeg-ajalt koguni tänase päevani välja orjusest ja vangistusest; ja ma olen alati meeles pidanud nende vangistust; jah, ja sinagi peaksid nende vangistust meeles pidama, nagu mina seda teinud olen.

30 Aga vaata, mu poeg, see ei ole kõik, sest sa peaksid teadma, nagu mina tean, et kuivõrd sa pead kinni Jumala käskudest, saadab sind sellel maal edu; ja sa peaksid ka teadma, et kuivõrd sa Jumala käskudest kinni ei pea, lõigatakse sind tema juurest ära. Nüüd, see on vastavalt tema sõnale.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 Ja nüüd, mu poeg Heelaman, ma käsin sind, et sa võtaks ülestähendused, mis on usaldatud minu hoolde;
- 2 ja ma käsin sind samuti, et sa teeksid ülestähendusi selle rahva kohta vastavalt sellele, nagu mina olen teinud Nefi plaatidele, ja pea pühaks kõiki neid asju, mida mina olen pidanud, just nagu mina olen neid pidanud; sest neid on säilitatud targal eesmärgil.
- 3 Ja need vaskplaadid, mis sisaldavad neid uurendusi, millel on ülestähendused pühakirjadest, millel on meie esiisade sugupuu koguni algusest peale –
- 4 vaata, meie isad on prohvetlikult kuulutanud, et neid peetakse ja antakse edasi ühelt põlvelt teisele ning neid peetakse ja hoitakse Issanda käega, kuni need jõuavad iga rahvuse, hõimu, keele ja rahvani, et nad saaksid teada saladustest, mis neis on.
- 5 Ja nüüd, vaata, kui neid hoitakse, siis peab nende sära alles jääma; jah, ja nende sära jääb alles; jah, ja samuti kõigi plaatide sära, mis sisaldavad seda, mis on püha kiri.
- 6 Nüüd, sa võid arvata, et see on minust rumal, aga vaata, ma ütlen sulle, et väikeste ja lihtsate asjadega saadetakse korda suuri asju ja paljudel juhtudel ajavad väikesed vahendid targad segadusse.
- 7 Ja Issand Jumal töötab vahenditega, et täide viia oma suuri ja igavesi eesmärke; ja väga väikeste vahenditega ajab Issand targad segadusse ja toob päästet paljudele hingedele.
- 8 Ja nüüd, seniajani on vastavalt Jumala tarkusele neid asju hoitud; sest vaata, need on avardanud selle rahva mälu, jah, ja veennud paljusid nende teede ekslikkuses ja toonud neid oma Jumala tundmisele nende hingede päästmiseks.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

- 9 Jah, ma ütlen sulle, et kui ei oleks neid asju, mida need ülestähendused sisaldavad, mis on nendel plaatidel, ei oleks Ammon ja tema vennad saanud veenda nii mitmeid tuhandeid laamanlasi nende isade pärimuste ebaõigsuses; jah, need ülestähendused ja nende sõnad tõid nad meelesparandusele; see tähendab, need tõid nad teadmisele Issandast, oma Jumalast, ja rõõmustama Jeesuse Kristuse, oma Lunastaja üle.
- 10 Ja kes teab, kas neist ei saa mitte vahendid, et tuua oma Lunastaja tundmisele mitmeid tuhandeid nende seast, jah, ja ka mitmeid tuhandeid meie kangekaelsetest vendadest nefilastest, kes teevad praegu oma südant kõvaks patus ja süütegudes?
- 11 Nüüd, neid saladusi ei ole mulle veel täielikult teada antud; seepärast ma hoidun ütlemast rohkem.
- 12 Ja olgu sellest küllalt, kui ma ütlen ainult, et need on hoitud targal otstarbel, milline otstarve on teada Jumalale, sest ta annab tarkuses nõu kõigis oma töödes ja tema rajad on sirged ning tema kulg üks igavene ring.
- 13 Oo, pea meeles, pea meeles, mu poeg Heelaman, kui ranged on Jumala käsud! Ja ta ütles: Kui te peate kinni minu käskudest, saadab teid sellel maal edu – aga kui te tema käskudest kinni ei pea, lõigatakse teid tema juurest ära.
- 14 Ja nüüd, pea meeles, mu poeg, et Jumal on usaldanud sinu hoolde need asjad, mis on pühad, mida ta on pidanud pühadena ja mida ta ka edaspidi peab ja hoiab targal otstarbel, mis tal on, et ta võiks näidata oma väge tulevastele põlvkondadele.
- 15 Ja nüüd, vaata, ma ütlen sulle prohvetliku kuulutamise vaimu läbi, et kui sa astud üle Jumala käskudest, siis vaata, need asjad, mis on pühad, võetakse Jumala väel sinult ära ja sind antakse üle Saatanale, et ta võiks sind sõeluda, nagu tuul sõelub aganaid.
- 16 Aga kui sa pead kinni Jumala käskudest ja teed nende asjadega, mis on pühad, nii, nagu Issand sul käsib (sest sa pead palves pöörduma Issanda poole kõigis asjus, mida sa peaksid nendega tegema), vaata, ükski maa ega põrgu vägi ei saa neid sinult võtta, sest Jumal on võimas täitma kõiki oma sõnu.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

- 17 Sest ta täidab kõik oma lubadused, mida ta sulle annab, sest et ta on täitnud oma lubadused, mida ta andis meie isadele.
- 18 Sest ta lubas neile, et ta hoiab neid asju oma targal otstarbel, et ta võiks näidata oma väge tulevastele põlvkondadele.
- 19 Ja nüüd, vaata, ühe eesmärgi on ta täitnud, tuues nimelt mitmed tuhanded laamanlased tõe tundmisele; ja ta on näidanud nende kaudu oma väge ja ta tahab ka edaspidi näidata nende kaudu oma väge tulevastele põlvkondadele; seepärast neid hoitakse.
- 20 Seepärast käsin ma sind, mu poeg Heelaman, et sa oleks usin kõikide mu sõnade täitmisel ja et sa oleks usin Jumala käskudest kinnipidamisel, nii nagu need kirjutatud on.
- 21 Ja nüüd, ma räägin sinule neist kahekümne neljast plaadist, et sa peaksid neid, nii et saladused ja pimedusetööd ja nende salajased teod ehk selle rahva salajased teod, kes on hävitatud, võiksid saada ilmsiks tehtud sellele rahvale; jah, et kõik nende mõrvamised ja röövimised ja nende rüüstamised ja kogu nende pahelisus ja jäledused võiksid saada ilmsiks tehtud sellele rahvale; jah, ja et sa hoiaksid neid tõlkijaid.
- 22 Sest vaata, Issand nägi, et tema rahvas hakkas tegema pimedusetööd; jah, tegema salajasi mõrvu ja jäledusi; seepärast Issand ütles, et kui nad meelt ei parranda, hävitatakse nad maa pinnalt.
- 23 Ja Issand ütles: Ma valmistan oma teenijale Gaselemile kivi, mis särab pimeduses valguseks, et ma võiksin paljastada oma rahvale, kes mind teenib, et ma võiksin paljastada neile nende vendade teod; jah, nende salajased teod, nende pimedusetööd ja nende pahelisuse ning jäledused.
- 24 Ja nüüd, mu poeg, need tõlkijad valmistati selleks, et läheks täide Jumala sõna, mis ta rääkis, öeldes:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

25 Ma toon pimedusest valguse kätte kõik nende salajased teod ja nende jäledused; ja kui nad ei paranda meelt, hävitan ma nad maa pinnalt; ja ma toon valguse kätte kõik nende saladused ja jäledused, igale rahvale, kes edaspidi seda maad valdab.

26 Ja nüüd, mu poeg, me näeme, et nad ei parandanud meelt; seepärast nad hävitati ja siamaani on Jumala sõna täide läinud; jah, nende salajased jäledused on pimedusest välja toodud ja meile teatavaks tehtud.

27 Ja nüüd, mu poeg, ma käsin sind, et sa pead hoidma enda teada kõik nende vanded ja nende lepingud ja nende kokkulepped, mida nad on teinud nende salajastes jäledustes; jah, ja kõik nende tunnustähed ja nende imeteod pead sa hoidma varjul selle rahva eest, nii et nad ei teaks nendest midagi, et nad juhuslikult ei langeks samuti pimedusse ja ei häviks.

28 Sest vaata, üle terve selle maa lasub needus, et hävitus tuleb kõikidele neile pimedusetöö tegijatele vastavalt Jumala väele, kui nad on täiesti küpsed; seepärast soovin ma, et seda rahvast ei hävitataks.

29 Seepärast pead sa hoidma need nende vannete ja nende lepingute salajased plaanid selle rahva eest varjul ja anna neile teada ainult nende pahelisusest ja nende mõrvadest ja nende jäledustest; ja sa õpeta neid põlgama sellist pahelisust ja jäledusi ning mõrvasid; ja sa õpeta neile ka, et need inimesed hävisid oma pahelisuse ja jäleduste ja mõrvade pärast.

30 Sest vaata, nad mõrvasid kõik Issanda prohvetid, kes tulid nende sekka, et kuulutada neile nende süütegudest; ja nende veri, keda nad mõrvasid, hüüdis Issanda, nende Jumala poole kättemaksu nende, kes olid nende mõrvajad; ja nõnda tulid Jumala kohtuotsused nende pimedusetööde ja salajaste liitude tegijate peale.

31 Jah, ja neetud olgu see maa igavesest ajast igavesti neile pimedusetöö ja salajaste liitude tegijatele kogu ni hävitamiseni välja, kui nad ei paranda meelt enne, kui nad saavad täiesti küpseks.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

- 32 Ja nüüd, mu poeg, pea meeles neid sõnu, mis ma olen sulle rääkinud; ära usalda neid salajasi plaane sellele rahvale, vaid õpeta neid tundma igavikulist viha patu ja süütegude vastu.
- 33 Jutlusta neile meeleparandust ja usku Issandasse Jeesusesse Kristusesse; õpeta neid olema alandlikud ja südames tasased ja vagad; õpeta neid vastu panema kõikidele kuradi kiusatustele usuga Issandasse Jeesusesse Kristusesse!
- 34 Õpeta neile, et nad ei väsiks kunagi heategudest, vaid oleksid südames tasased ja vagad, sest sellised leiavad rahu oma hingele.
- 35 Oo, pea meeles, mu poeg, ja õpi tarkust oma nooruses; jah, õpi oma nooruses kinni pidama Jumala käskudest!
- 36 Jah, ja hüüa Jumalat abiks kõiges; jah, kõik, mida sa teed, tee Issandale, ja kuhu iganes lähed, mine Issandaga; jah, olgu kõik sinu mõtted suunatud Issandale; jah, anna Issandale oma südame kiindumus igaveseks!
- 37 Kõikides oma toimetustes pea nõu Issandaga ja ta juhhib sind heale; jah, kui sa õhtul heidad puhkama, siis heida puhkama Issanda hoolde, et ta võiks valvata sinu üle, kui sa magad; ja kui sa tõused hommikul, olgu su süda täis tänu Jumalale; ja kui sa neid asju teed, siis sind tõstetakse üles viimsel päeval.
- 38 Ja nüüd, mu poeg, on mul natuke öelda selle eseme kohta, mida meie isad kutsuvad keraks või teenäitajaks – või meie isad nimetasid seda Liahoonaks, mis on tõlgitult kompass; ja selle valmistas Issand.
- 39 Ja vaata, ühegi inimese töö ei saa olla nii hoolikalt valmistatud. Ja vaata, see valmistati selleks, et näidata meie isadele, mis suunas neil tuleb kõnnumaal rännata.
- 40 Ja see töötas nende heaks vastavalt nende usule Jumalasse; seepärast, kui neil oli usku uskuda, et Jumal võib panna need osutid näitama teed, mida mööda nad peaksid minema, siis vaata, nõnda sündis; seepärast said nad Jumala väel selle ime ja ka palju teisi imesid päevast päeva.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Olgugi et need imed olid tehtud väikeste vahenditega, näitas see ometi neile imepäraseid tegusid. Nad olid pikaldased ja unustasid rakendada oma usku ja usinust ning siis need imepärsed teod lakkasid ja nad ei jõudnud oma teekonnal edasi.

42 Seepärast, nad virelesid kõnnumaal ehk ei rännanud otseteed ja kannatasid oma üleastumiste pärast nälga ja janu.

43 Ja nüüd, mu poeg, ma tahan, et sa mõistad, et need asjad ei ole mitte ilma tähenduseta, sest kui meie isad olid pikaldased pöörama tähelepanu sellele kompassile (nüüd, need asjad olid ajalikud), siis ei saanud neid edu; just samuti on asjadega, mis on vaimsed.

44 Sest vaata, sama kerge on pöörata tähelepanu Kristuse sõnale, mis näitab sulle otseteed igavesse õndsusse, kui meie isadel oli pöörata tähelepanu sellele kompassile, mis näitas neile otseteed tõotatud maale.

45 Ja nüüd, ma küsin, kas selles ei ole võrdkuju? Sest sama kindlasti, kui see suunanäitaja tõi meie isad, kui nad järgisid selle suunda, tõotatud maale, viivad Kristuse sõnad meid, kui me järgime nende näidatud suunda, üle sellest mureorust palju paremale tõotatud maale.

46 Oo mu poeg, ärgem olgem pikaldased, kuna tee on kerge; sest nõnda oli meie isadega; sest nõnda oli see valmistatud neile, et kui nad vaataksid, võiksid nad elada; just samuti on see meiega. Tee on valmistatud ja kui me vaatame, siis me võime elada igavesti.

47 Ja nüüd, mu poeg, vaata, et sa hoolitsed nende pühade asjade eest; jah, vaata, et sa tõstad oma pilgu Jumala poole ja elad. Mine selle rahva juurde ja kuuluta sõna ning ole arukas! Hüvasti, mu poeg!

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Alma 38

- 1 Mu poeg, hoia oma kõrvad lahti minu sõnadele, sest ma ütlen sulle, just nagu ma ütlesin Heelamanile, et kuivõrd sa pead kinni Jumala käskudest, saadab sind maal edu; ja kuivõrd sa Jumala käskudest kinni ei pea, lõigatakse sind tema juurest ära.
- 2 Ja nüüd, mu poeg, ma loodan, et saan tunda sinu üle suurt rõõmu sinu püsivuse ja Jumalale ustavuse pärast; sest nagu sa oled juba noorena hakanud lootma Issandale, oma Jumalale, just samuti, ma loodan, et sa jätkad tema käskudest kinnipidamist, sest õnnistatud on see, kes peab vastu lõpuni.
- 3 Ma ütlen sulle, mu poeg, et mul on olnud sinust suur rõõm sinu ustavuse ja sinu usinuse ja sinu kannatlikkuse ja sinu pikameelsuse pärast soramlaste rahva seas.
- 4 Sest ma tean, et sa olid ahelais; jah, ja ma tean ka, et sind visati kividega sõna pärast ja sa talusid kõike seda kannatlikult, sest Issand oli sinuga; ja nüüd, sa tead, et Issand vabastas sind.
- 5 Ja nüüd, mu poeg Siblon, ma tahan, et sa peaksid meeles, et sama palju, kui sa paned oma lootuse Jumalale, nimelt niisama palju aidatakse sind välja sinu katsumustest ja sinu raskustest ja sinu kannatustest ning sind tõstetakse üles viimsel päeval.
- 6 Nüüd, mu poeg, ma ei tahaks, et sa mõtled, et ma tean neid asju omast peast, vaid see on Jumala Vaim, mis on minus, kes teeb need asjad mulle teatavaks, sest kui ma ei oleks Jumalast sündinud, ei oleks ma sellest teada saanud.
- 7 Aga vaata, Issand saatis oma suurest halastusest oma ingli mulle kuulutama, et ma pean lõpetama hävitustöö tema rahva seas; jah, ja ma olen näinud inglit näost näkku ja ta rääkis minuga ja ta hääli oli kui kõuemürin ja see raputas kogu maad.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Ja sündis, et ma olin kolm päeva ja kolm ööd kõige kibedamas hingevalus ja ahastuses; ja ei saanud oma patte andeks mitte enne, kui ma palusin halastust Issandalt Jeesuselt Kristuselt. Aga vaata, ma hüüdsin teda ja leidsin rahu oma hingele.
- 9 Ja nüüd, mu poeg, ma olen jutustanud sulle seda, et sa õpiksid tarkust, et sa õpiksid minult, et ei ole olemas mingit teist teed ega vahendit, mille kaudu inimene võib saada päästetud, kui ainult Kristuses ja Kristuse kaudu. Vaata, tema on maailma elu ja valgus. Vaata, tema on tõe ja õigemeelsuse sõna.
- 10 Ja nüüd, nagu sa oled hakanud õpetama sõna, just samuti ma tahan, et sa jätkaksid õpetamist, ja ma tahan, et sa oleksid kõikides asjades usin ja mõõdukas.
- 11 Vaata, et sa ei ole uhkust täis; jah, vaata, et sa ei hoople omaenda tarkusega ega oma suure jõuga!
- 12 Kasuta julgust, aga mitte ülbust; ja vaata ka, et sa ohjeldad kõiki oma kirgi, et sa võiksid täituda armastusega; vaata, et sa hoidud laiskusest!
- 13 Ära palveta nagu soramlasted, sest sa oled näinud, et nad palvetavad, et inimesed kuuleksid ja et neid kiidetaks nende tarkuse pärast.
- 14 Ära ütle: Oo Jumal, ma tänan sind, et me oleme paremad, kui meie vennad; vaid pigem ütle: Oo Issand, andesta mulle mu vääritus ja pea meeles halastuses minu vendi – jah, alati tunnista oma vääritust Jumala ees.
- 15 Ja õnnistagu Issand su hinge ja võtku sind viimsel päeval vastu oma kuningriiki, et sa saaksid istuda rahus. Nüüd, mine, mu poeg, ja õpeta sõna sellele rahvale! Ole arukas! Hüvasti, mu poeg!

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 Ja nüüd, mu poeg, mul on sulle öelda natuke enamat, kui ma ütlesin sinu vennale; sest vaata, kas sa pole märganud oma venna püsivust, tema ustavust ja tema usinust Jumala käskudest kinnipidamisel? Vaata, kas ta ei ole sulle andnud head eeskju?
- 2 Sest sina ei pööranud minu sõnadele niipalju tähelepanu kui su vend soramlaste rahva keskel. Nüüd, see on see, mis mul on sinu vastu: sa hooplesid pidevalt oma jõu ja tarkusega.
- 3 Ja see ei ole kõik, mu poeg. Sa tegid seda, mis oli mulle kohutav; sest sa jätsid oma teenimistöö ja läksid Sironi maale laamanlaste piirides, hooa Isabeli juurde.
- 4 Jah, ta on röövinnud paljude südamed; aga see ei ole mingi vabandus sinule, mu poeg. Sa oleksid pidanud hoidma seda teenimistööd, mis sulle oli usaldatud.
- 5 Kas sa ei tea, mu poeg, et need asjad on jäledus Issanda silmis; jah, kõige jäledamad kõikidest pattudest peale süütu vere valamise või Püha Vaimu salgamise?
- 6 Sest vaata, kui sa salgad Püha Vaimu, kui sel on kord olnud koht sinus, ja sa tead, et sa teda salgad, siis vaata, see on patt, mis on andestamatu; jah, ja kes iganes mõrvab, hoolimata Jumala valgusest ja tundmisest, sellel ei ole kerge saada andestust; jah, ma ütlen sulle, mu poeg, et sellel ei ole kerge saada andestust.
- 7 Ja nüüd, mu poeg, ma sooviksin Jumalalt, et sa ei oleks süüdi nii suures kuriteos. Ma ei peatuks su kuritegudel, et vaevata su hinge, kui sellest ei oleks sulle kasu.
- 8 Aga vaata, sa ei saa varjata oma kuritegusid Jumala eest; ja kui sa ei paranda meelt, seisavad need tunnistusena sinu vastu viimsel päeval.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Nüüd, mu poeg, ma tahan, et sa parandaksid meelt ja loobuksid oma pattudest ega püüdleks enam oma silmahimude poole, vaid hoiduksid kõikidest nendest asjadest; sest kui sa seda ei tee, ei või sa mingil juhul pärida Jumala kuningriiki. Oo, pea meeles ja võta see endale kohustuseks ja hoidu sellistest asjadest!
- 10 Ja ma käsin sul võtta endale kohustuseks pidada oma ettevõtmistes nõu oma vanemate vendadega; sest vaata, sa oled veel noor ja sul on vaja, et su vendad sind kosutaksid. Ja pööra tähelepanu nende nõuannetele!
- 11 Ära lase end kõrvale juhtida tühistel või rumalatel asjadel; ära lase kuradil taas oma südant kõrvale juhtida nende paheliste hoorade järele! Vaata, oo mu poeg, kui suure süü sa töid soramlaste peale, sest kui nad nägid sinu käitumist, ei tahtnud nad uskuda minu sõnu.
- 12 Ja nüüd, Issanda Vaim ütleb mulle: Käsi oma lastel teha head, nii et nad ei juhataks paljude inimeste südameid hävitusse; seepärast käsin ma sind, mu poeg, Jumala kartuses, et sa hoiduksid oma süütegudest;
- 13 et sa pöörduksid kõigest oma meelest, väest ja jõust Issanda poole; et sa ei juhiks enam kellegi südant tegema kurja, vaid mine pigem nende juurde tagasi ja tunnista oma vigu ja seda väärust, mis sa oled teinud.
- 14 Ära otsi selle maailma rikkust ega tühiseid asju; sest vaata, sa ei saa neid endaga kaasa viia!
- 15 Ja nüüd, mu poeg, ma tahaksin sulle mõnevõrra rääkida Kristuse tuleku kohta. Vaata, ma ütlen sulle, et see on tema, kes tuleb tõepoolest ära võtma maailma patte; jah, ta tuleb kuulutama oma rahvale rõõmusõnumeid päästest.
- 16 Ja nüüd, mu poeg, see oli see teenimistöö, mida sind tegema kutsuti, kuulutama sellele rahvale neid rõõmusõnumeid, et ette valmistada nende meeli; või õigemini, et pääste võiks tulla neile, et nad võiksid ette valmistada oma laste meeli kuulama sõna tema tuleku ajal.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

- 17 Ja nüüd, ma kergendan veidi su meelt selle asja suhtes. Vaata, sa imestad, miks need asjad peavad olema teada nii kaua ette. Vaata, ma ütlen sulle: kas nüüdsel ajal ei ole mitte hingel Jumala silmis sama suur väärtus, kui on hingel tema tuleku ajal?
- 18 Kas ei ole ühtemoodi vajalik, et lunastusplaan tehtaks teatavaks nii sellele rahvale kui ka nende lastele?
- 19 Kas Issandal ei ole ühtemoodi kerge nüüdsel ajal saata oma inglit kuulutama neid rõõmusõnumeid nii meile kui ka meie lastele või pärast tema tulemist?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Nüüd, mu poeg, on mõnevõrra veel midagi, mida ma tahan sulle ütelda; sest ma tajun, et sinu meelt vae-
vab surnute ülestõusmise küsimus.
- 2 Vaata, ma ütlen sulle, et ei ole ülestõusmist – ehk
ma tahan öelda teiste sõnadega, et see surelikkus ei
riietu surematusesse, see rikutus ei riietu rikkumatu-
sesse – enne, kui pärast Kristuse tulemist.
- 3 Vaata, tema teeb teoks surnute ülestõusmise. Aga
vaata, mu poeg, ülestõusmist ei ole veel. Nüüd, ma il-
mutan sulle saladuse; ometi on palju saladusi, mis on
peidetud, nii et neid ei tea mitte keegi peale Jumala
enese. Aga ma näitan sulle üht asja, mille kohta ma
olen usinalt küsinud Jumalalt, et ma võiksin teada –
see puudutab ülestõusmist.
- 4 Vaata, on määratud aeg, millal kõik tõusevad sur-
nuist. Nüüd, keegi ei tea, millal see aeg tuleb; aga
Jumal teab aega, mis on määratud.
- 5 Nüüd, kas on üks kord või kaks korda või kolm
korda, kui inimesed tõusevad surnuist, see ei oma
tähtsust, sest Jumal teab kõiki neid asju; ja see rahul-
dab mind, kui tean, et see on nii – et on määratud
aeg, millal kõik tõusevad surnuist.
- 6 Nüüd, peab olema paratamatult aeg surmaaaja ja
ülestõusmise aja vahel.
- 7 Ja nüüd, ma tahaksin küsida, et mis saab inimeste
hingedest selle surmaaaja ja ülestõusmiseks määratud
aja vahepeal?
- 8 Nüüd, pole oluline, kas inimestele on ülestõus-
miseks määratud rohkem kui üks aeg, sest kõik ei su-
re ühekorraga ja see ei oma tähtsust; Jumalale on
kõik kui üks päev ja ainult inimestele on aeg mõõde-
tud.
- 9 Seepärast, inimestele on määratud aeg, mil nad
tõusevad surnuist, ja surmaaaja ja ülestõusmise aja
vahel on aeg. Ja nüüd, selle ajavahemiku kohta, see,
mis saab inimeste hingedest, on see, mille teadasaa-
miseks olen ma usinalt Issandalt järele pärinud, ja
see on see, mida ma tean.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say
unto thee; for I perceive that thy mind is worried
concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrec-
tion—or, I would say, in other words, that this mortal
does not put on immortality, this corruption does not
put on incorruption—until after the coming of
Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the
dead. But behold, my son, the resurrection is not yet.
Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless,
there are many mysteries which are kept, that no one
knoweth them save God himself. But I show unto
you one thing which I have inquired diligently of
God that I might know—that is concerning the resur-
rection.

Behold, there is a time appointed that all shall
come forth from the dead. Now when this time
cometh no one knows; but God knoweth the time
which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second
time, or a third time, that men shall come forth from
the dead, it mattereth not; for God knoweth all these
things; and it sufficeth me to know that this is the
case—that there is a time appointed that all shall rise
from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time
of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the
souls of men from this time of death to the time ap-
pointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time ap-
pointed for men to rise it mattereth not; for all do not
die at once, and this mattereth not; all is as one day
with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that
they shall rise from the dead; and there is a space be-
tween the time of death and the resurrection. And
now, concerning this space of time, what becometh
of the souls of men is the thing which I have in-
quired diligently of the Lord to know; and this is the
thing of which I do know.

- 10 Ja kui tuleb aeg, mil kõik tõusevad üles, siis nad saavad teada, et Jumal teab kõiki aegu, mis on inimestele määratud.
- 11 Nüüd, mis puutub hinge seisundisse surma ja ülestõusmise vahel – Vaata, ingel on mulle teatavaks teinud, et kõikide inimeste vaimud, niipea kui nad on lahkunud sellest surelikust kehast, jah, kõikide inimeste vaimud, on nad siis head või halvad, võetakse koju selle Jumala juurde, kes andis neile elu.
- 12 Ja siis sünnib, et nende vaimud, kes on õigemeelsed, võetakse vastu õnne seisundisse, mida kutsutakse paradiisiks, puhkeseisundiks, rahuseisundiks, kus nad puhkavad kõigist oma vaevadest ja kõigist murretsemistest ja kurvastamistest.
- 13 Ja siis sünnib, et paheliste vaimud, jah, need kes on halvad – sest vaata, neil ei ole mingit osa või annust Issanda Vaimust; sest vaata, nad valisid pigem halvad teod kui head; seepärast läks neisse kuradi vaim ja võttis võimust nende majas – ja nad aetakse välja kõige äärmisemasse pimedusse; seal on nutt ja kaebamine ning hammaste kiristamine ja seda nende endi süütegude pärast, sest kuradi tahe juhtis nad vangistusse.
- 14 Nüüd, see on paheliste hingede seisund; jah, nad on pimeduses ja hirmsas kartust täis ootamise seisundis, oodates Jumala raevu tulist meelepaha langevat nende peale; nõnda nad jäävad sellesse seisundisse, samuti nagu õigemeelsed paradiisi kuni nende ülestõusmise ajani.
- 15 Nüüd, on mõned, kes on mõistnud, et see hinge õnne seisund ja see häda seisund enne ülestõusmist on esimene ülestõusmine. Jah, ma nõustun, et seda võib nimetada ülestõusmiseks, vaimu või hinge tõusmiseks ja selle üleandmiseks kas õnne või õnnetuse seisundisse vastavalt sõnadele, mis on räägitud.
- 16 Ja vaata, taas on räägitud, et on esimene ülestõusmine, kõikide nende ülestõusmine, kes on olnud või kes on või kes saavad olema kuni Kristuse surnuist ülestõusmiseni.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignment to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

- 17 Nüüd, me ei arva, et see esimene ülestõusmine, millest on sellisel viisil räägitud, võib olla hingede ülestõusmine ja nende üleandmine kas õnne või õnnetuse seisundisse. Sa ei või arvata, et see tähendab seda.
- 18 Vaata, ma ütlen sulle: Ei, vaid see tähendab nende hingede taasühinemist kehaga, nende, kes on elanud Aadama päevadest kuni Kristuse ülestõusmiseni.
- 19 Nüüd, kas nende hinged ja kehad, kellest on räägitud, ühinevad kõik ühekorraga, nii pahelised kui õigemeelsed, seda ma ei ütle; olgu sellest küllalt, kui ma ütlen, et nad kõik tulevad esile, ehk teiste sõnadega, nende ülestõusmine toimub enne nende ülestõusmist, kes surevad pärast Kristuse ülestõusmist.
- 20 Nüüd, mu poeg, ma ei ütle, et nende ülestõusmine tuleb Kristuse ülestõusmise ajal, vaid vaata, ma ütlen seda kui oma arvamust, et õigemeelsete hinged ja kehad ühinevad Kristuse ülestõusmisel ja tema taevaseeminemisel.
- 21 Aga kas see toimub tema ülestõusmise ajal või pärast seda, ma ei ütle; aga niipalju ma ütlen, et surma ja keha ülestõusmise vahel on aeg, ja hinge seisund on kas õnnes või õnnetuses ajani, mille Jumal on määranud surnute esiletulemiseks ja mõlema, hinge ning keha taasühinemiseks ja Jumala ette seismatoomiseks ja kohtumõistmiseks nende tegude järgi.
- 22 Jah, see toob kaasa nende asjade taastamise, millest on räägitud prohvetite suuga.
- 23 Hing taastatakse kehale ja keha hingele; jah, ja iga jäse ja liiges taastatakse oma kehale; jah, juuksekarvigi ei jää kaduma; vaid kõik asjad taastatakse nende õigel ja täiuslikul kujul.
- 24 Ja nüüd, mu poeg, see on taastamine, millest on räägitud prohvetite suuga.
- 25 Ja siis hiilgavad õigemeelsed Jumala kuningriigis.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignment to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

26 Aga vaata, hirmus surm tuleb pahelistele; sest nad surevad kõige selle suhtes, mis puutub õigemeel-
susesse; sest nad ei ole puhtad ja miski, mis pole pu-
has, ei või pärida Jumala kuningriiki; vaid nad on
välja aetud ja üle antud osa võtma oma tegude ehk
oma tööde viljast, mis on olnud halvad; ja nemad
joovad kibeda karika sademe.

But behold, an awful death cometh upon the
wicked; for they die as to things pertaining to things
of righteousness; for they are unclean, and no un-
clean thing can inherit the kingdom of God; but they
are cast out, and consigned to partake of the fruits of
their labors or their works, which have been evil;
and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 Ja nüüd, mu poeg, on mul natuke öelda taastamise kohta, millest on räägitud; sest vaata, mõned on väänanud pühakirju ja on seepärast kaugel eksiteel. Ja ma tajun, et ka sinu meelt on see asi vaevanud. Aga vaata, ma selgitan sulle seda.
- 2 Ma ütlen sulle, mu poeg, et Jumala õiglus nõuab, et oleks taastamise plaan, sest on nõutav, et kõik asjad oleksid taastatud nende õigesse korda. Vaata, on nõutav ja õiglane vastavalt Kristuse väele ja ülestõusmisele, et inimese hing oleks taastatud selle kehale ja et iga kehaosa oleks taastatud oma kohale.
- 3 Ja Jumala õiglus nõuab, et inimeste üle mõistetaks kohut nende tegude järgi, ja kui nende teod olid selles elus head ja nende südame soovid olid head, siis peavad nad ka viimsel päeval olema taastatud sellele, mis on hea.
- 4 Ja kui nende teod on halvad, siis nad taastatakse sellele, mis on halb. Seepärast, kõik asjad taastatakse nende õigesse korda, iga asi selle loomulikul kujul – surelikkus äratatakse surematusesse, rikutus rikumatusesse – äratatakse lõputusse õnne, et pärida Jumala kuningriik, või lõputusse õnnetusse, et pärida kuradi kuningriik, üks ühel, teine teisel pool –
- 5 üks äratatakse õnne seisundisse vastavalt sellele, kuidas ta on soovinud õnne, ehk sellesse, mis on hea vastavalt tema heasoovimisele; ja teine sellesse, mis on halb vastavalt tema halvasoovimisele; sest nagu ta on päev läbi halba teha soovinud, just samuti saab ta oma palgaks halva, kui saabub õhtu.
- 6 Ja nii on see ka teisest küljest. Kui ta on parandanud meelt oma pattudest ja soovinud õigemeelsust oma päevade lõpuni, siis just samuti tasutakse talle õigemeelsusega.
- 7 Need on need, keda Issand on lunastanud; jah, need on need, keda tuuakse välja, kes päästetakse sellest lõputust pimeduse ööst; ja nõnda nad seisavad või langevad, sest vaata, nad on iseeneste kohtumõistjad, kas teha head või halba.
- 8 Nüüd, Jumala määrused on muutmatud; seepärast, tee on valmistatud, et kes iganes tahab, võib kõndida seda mööda ja saada päästetud.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

- 9 Ja nüüd, vaata, mu poeg, ära riski enam ühtegi solvangut teha oma Jumala vastu nende õpetuse üksik-
asjade osas, milles sa oled siiani riskinud pattu teha.
- 10 Ära arva, et kuna on räägitud taastamisest, et sind taastatakse patust õnne! Vaata, ma ütlen sulle, pahelisus ei ole kunagi olnud õnn!
- 11 Ja nüüd, mu poeg, kõik inimesed, kes on loomulikus seisundis, ehk ma tahan öelda, et lihalikus seisundis, on kibeduse sapis ja süütegude ahelais; nad on maailmas ilma Jumalata ja on läinud vastuollu Jumala loomusega; seepärast, nad on seisundis, mis on vastuolus õnne loomusega.
- 12 Ja nüüd, vaata, kas taastamine tähendab siis seda, et asi võetakse loomulikust seisundist ja pannakse ebaloomulikku seisundisse ehk see pannakse oma olemusele vastandlikku olekusse?
- 13 Oo mu poeg, see ei ole nii, vaid taastamine tähendab ühendada halb taas halvaga või lihalik lihali-
kuga või kuratlik kuratlikuga – hea sellega, mis on hea; õigemeelne sellega, mis on õigemeelne; õiglane sellega, mis on õiglane; halastav sellega, mis on halastav.
- 14 Seepärast, mu poeg, vaata, et sa oled halastav oma vendade vastu; toimi õiglaselt; mõista kohut õigemeelselt ja tee alati head; ja kui sa seda kõike teed, siis saad sa oma tasu; jah, sulle taastatakse taas halastus; sulle taastatakse taas õiglus; sulle taastatakse taas õigemeelne kohtuotsus; ja sulle tasutakse taas heaga.
- 15 Sest see, mida sa saadad välja, pöördub taas sinu juurde tagasi ja taastatakse; seepärast, taastamine mõistab patustaja veelgi enam süüdi ega õigusta teda mitte sugugi.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 Ja nüüd, mu poeg, ma märkan, et on veel midagi, mis vaevab su meelt, mida sa ei mõista – ja see on Jumala õiglus patustaja karistamisel; sest sina püüad arvata, et on ebaõiglane jätta patustaja õnnetusse seisundisse.
- 2 Nüüd, vaata, mu poeg, ma selgitan sulle seda asja. Sest vaata, pärast seda, kui Issand Jumal saatis meie esimesed vanemad Eedeni aiast välja viljelema maad, millest nad olid võetud – jah, ta ajas inimese välja ja ta asetas Eedeni aia idapoolsesse otsa keerubid ja tuleleegina sähviva mõõga, mis pöördus igasse suunda, et kaitsta elupuud –
- 3 nüüd, me näeme, et inimene oli saanud Jumala sarnaseks, tundes head ja halba; ja et ta ei sirutaks oma kätt ega võtaks ka elupuust ega sööks ning elaks igavesti, asetas Issand Jumal keerubid ja tuleleegina sähviva mõõga, et ta ei sööks seda vilja –
- 4 ja nõnda me näeme, et inimesele on antud aeg, et meelt parandada; jah, prooviaeg, aeg meelt parandada ja Jumalat teenida.
- 5 Sest vaata, kui Aadam oleks kohe sirutanud oma käe ja söönud elupuust, oleks ta elanud igavesti vastavalt Jumala sõnale, ilma et tal oleks olnud mingit aega meelearanduseks; jah, ja ka Jumala sõna oleks olnud kehtetu ja suur päästmisplaan oleks nurjunud.
- 6 Aga vaata, inimesele oli määratud surra – seepärast, kui nad olid elupuust ära lõigatud, tuli nad ära lõigata ka maa pinnalt – ja inimene muutus kadunuks igaveseks; jah, nendest sai langenud inimene.
- 7 Ja nüüd, sa näed sellest, et meie esimesed vanemad olid Issanda juurest ära lõigatud nii ajalikult kui ka vaimselt; ja nõnda me näeme, et neist said alid omaenda tahte.
- 8 Nüüd, vaata, ei olnud otstarbekas, et inimene võidetaks tagasi sellest ajalikust surmast, sest see hävitaks suure õnneplaani.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Seepärast, kuna hing ei või kunagi surra ja langedamine oli toonud tervele inimkonnale nii vaimse kui ka ajaliku surma, mis tähendab, et nad olid Issanda juurest ära lõigatud, siis oli otstarbekas, et inimkond saaks vaimsest surmast tagasi võidetud.
- 10 Seepärast, kuna nad olid saanud loomult lihalikeks, iharateks ja kuratlikeks, sai see prooviseisund neile ettevalmistumise ajaks; sellest sai ettevalmistusaeg.
- 11 Ja nüüd, pea meeles, mu poeg, et kui ei oleks olnud lunastusplaani (jättes selle kõrvale), siis niipea, kui nad oleksid surnud, oleksid nende hinged õnnetud, olles Issanda juurest ära lõigatud.
- 12 Ja nüüd, ei olnud mingeid vahendeid inimeste tagasivõitmiseks sellest langenud seisundist, mille inimene oli enda peale toonud omaenda sõnakuulmatuse pärast.
- 13 Seepärast, õigluse järgi ei saanuks lunastusplaani teostada muidu kui ainult inimeste meelesparanduse tingimustel sel prooviajal, jah, sel ettevalmistusajal; sest ilma nende tingimusteta ei saaks halastus tegutseda, ilma et see õigluse töö hävitaks. Nüüd, õigluse tööd ei saa hävitada; kui nõnda, siis lakkaks Jumal olemast Jumal.
- 14 Ja nõnda me näeme, et kogu inimkond oli langenud ja nad olid õigluse haardes; jah, Jumala õigluse, mis määras, et nad on tema juurest igaveseks ära lõigatud.
- 15 Ja nüüd, halastuse plaani ei saanud ellu viia muidu kui siis, kui saab tehtud lepitus; seepärast Jumal ise lepitab maailma patud, et ellu viia halastuse plaani, et rahuldada õigluse nõudeid, et Jumal võiks olla täiuslik, õiglane Jumal ja ka halastav Jumal.
- 16 Nüüd, meelesparandus ei saanud tulla inimestele enne, kui oli karistus, mis samuti oli igavene, nagu hinge elu peab olema, määratud vastandiks õnneplaanile, mis ka on sama igavene kui hinge elu.
- 17 Nüüd, kuidas saab inimene meelt parandada, kui ta ei patusta? Kuidas saab ta patustada, kui ei ole seadust? Kuidas saab olla seadust, kui ei ole karistust?

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

18 Nüüd, oli määratud karistus ja antud õiglane seadus, mis tõi inimesele süümepiina.

19 Nüüd, kui ühtegi seadust ei oleks antud – kui inimene mõrvab, peab ta surema – kas ta kardaks, et ta peab surema, kui ta mõrvab?

20 Ja samuti, kui ei oleks antud ühtegi seadust patu vastu, ei kardaks inimesed patustada.

21 Ja kui ühtegi seadust ei oleks antud, kui inimesed patustaksid, siis mida võiksid õiglus või halastus teha, sest neil ei oleks mingeid nõudmisi loodu suhtes?

22 Aga seadus on antud ja karistus määratud ja meeleparandus lubatud; millist meeleparandust nõuab halastus; muidu nõuab õiglus loodut ja viib täide seaduse ja seadus määrab karistuse; kui ei, siis õigluse tööd saaksid hävitatud ja Jumal lakkaks olemast Jumal.

23 Aga Jumal ei lakka olemast Jumal ja halastus nõuab patukahetsejat ja halastus tuleb lepituse tõttu ja lepitus teeb teoks surnute ülestõusmise; ja surnute ülestõusmine toob inimesed tagasi Jumala juurde; ja nõnda taastatakse nad tema juurde kohtumõistmiseks seaduse ja õigluse kohaselt nende tegude järgi.

24 Sest vaata, õiglus paneb kõik oma nõudmised maksma ja ka halastus nõuab kõike, mis on tema oma; ja nõnda ei saa mitte keegi teine, kui vaid tõeline patukahetseja pääseda.

25 Mis, kas sa arvad, et halastus võib röövida õiglust? Ma ütlen sulle: Ei; mitte üks põrm. Kui nõnda, siis Jumal lakkaks olemast Jumal.

26 Ja nõnda Jumal teostab oma suured ja igavesed eesmärgid, mis olid valmistatud maailma rajamisest peale. Ja nõnda tuleb inimeste pääste ja lunastamine ja ka nende hävitamine ning õnnetus.

27 Seepärast, oo mu poeg, kes iganes tahab tulla, võib tulla ja juua elu vett vabalt; ja kes iganes ei taha tulla, seda ei sunnita tulema; kuid viimsel päeval taastatakse temale vastavalt tema tegudele.

28 Kui ta on soovinud teha halba ega ole oma päevil meelt parandanud, siis vaata, halba tehakse talle, vastavalt Jumala taastamisele.

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

- 29 Ja nüüd, mu poeg, ma soovin, et sa ei laseks neil asjadel endale enam muret teha ja lase ainult oma pattudel endale muret teha, selle murega, mis toob sind meelearandusele.
- 30 Oo mu poeg, ma soovin, et sa ei eitaks enam Jumala õiglust. Ära püüa end välja vabandada mitte kõige vähemal määral oma pattude pärast, eitades Jumala õiglust; vaid lase Jumala õiglusel ja tema halastusel ja tema pikameelsusel saada täielik võim oma südames ja lase sel alandlikkuses tuua end maa põrmu.
- 31 Ja nüüd, oo mu poeg, Jumal on kutsunud sind jutlustama sõna sellele rahvale. Ja nüüd, mu poeg, mine oma teed, kuuluta sõna tõe ja arukusega, et sa võiksid tuua hingi meelearandusele, et suur halastusplaan võiks nad endale nõuda. Ja Jumal andku sulle tõepoolest vastavalt minu sõnadele! Aamen.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 Ja nüüd, sündis, et Alma pojad läksid rahva sekka neile sõna kuulutama. Ja ka Alma ise ei saanud puhata ning läks samuti.
- 2 Nüüd, me ei ütle nende jutlustamise kohta enam rohkemat, kui et nad jutlustasid sõna ja tõde vastavalt prohvetliku kuulutamise ja ilmutuse vaimule; ja nad jutlustasid Jumala püha korra järgi, mille kaudu nad olid kutsutud.
- 3 Ja nüüd, ma tulen tagasi aruande juurde nefilaste ja laamanlaste vahelistest sõdadest kohtunike valitsemise kaheksateistkümnendal aastal.
- 4 Sest vaata, sündis, et soramlastest said laamanlased; seepärast, nefilaste rahvas nägi kaheksateistkümnenda aasta alguses, et laamanlased on tulemas neid ründama; seepärast tegid nad ettevalmistusi sõjaks; jah, nad kogusid oma sõjaväed kokku Jersoni maale.
- 5 Ja sündis, et laamanlased tulid tuhandete kaupa ja nad tulid Antionumi maale, mis on soramlaste maa, ja mees nimega Serahemna oli nende juht.
- 6 Ja nüüd, kuna amalekid olid loomult pahelisemad ja mõrvarlikumad kui laamanlased ise, seepärast, Serahemna määras laamanlastele ülemjuhatajad ja nad kõik olid amalekid ja soramlased.
- 7 Nüüd, seda ta tegi, et hoida nende viha nefilaste vastu, nii et ta võiks nad oma kavatsuste teostamiseks endale allutada.
- 8 Sest vaata, ta kavatses ärgitada laamanlasi vihale nefilaste vastu; seda ta tegi, et anastada suurt võimu nende üle, ja samuti, et saada võimu nefilaste üle, tuues neid orjusesse.
- 9 Ja nüüd, nefilaste plaan oli kaitsta oma maid ja oma maju ja oma naisi ja oma lapsi, nii et nad võiksid hoida neid sattumast vaenlaste kätte; ja samuti, et nad võiksid hoida alles oma õigused ja oma eesõigused, jah, ja ka oma vabaduse, et nad võiksid kummardada Jumalat vastavalt oma soovile.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

- 10 Sest nad teadsid, et kui nad langevad laamanlaste kätte, siis kes iganes kummardab Jumalat vaimus ja tões, tõelist ja elavat Jumalat, selle laamanlased hävitavad.
- 11 Jah, ja nad teadsid ka laamanlaste suurt viha nende vendade vastu, kes olid anti-nefi-lehhi rahvas, keda kutsuti Ammoni rahvaks – ja need ei tahtnud haarata relvi, jah, nad olid sõlminud lepingu ja nad ei tahtnud seda murda – seepärast, kui nad peaksid langema laamanlaste kätte, nad hävitataks.
- 12 Ja nefilased ei tahtnud sel sündida lasta, et nad hävitatakse; seepärast andsid nad neile maavaldusi pärisosaks.
- 13 Ja Ammoni rahvas andis nefilastele suure osa oma varandusest nende sõjaväe toetamiseks; ja nõnda olid nefilased sunnitud üksi vastu seisma laamanlastele, kes olid segu Laamanist ja Lemuelist ja Ismaeli poegade ja kõikidest nendest, kes olid lahknenuid nefilastest, kes olid amalekid ja soramlased ja Noa preestrite järglased.
- 14 Nüüd, neid järglasi oli peaaegu sama palju kui nefilasi; ja nõnda olid nefilased sunnitud tülitsema oma vendadega koguni verevalamiseni välja.
- 15 Ja sündis, et kui laamanlaste sõjaväed olid kogunenud Antioonumi maale, siis vaata, nefilaste sõjaväed olid valmis neid kohtama Jersoni maal.
- 16 Nüüd, nefilaste juht ehk see mees, kes oli määratud nefilaste ülemjuhatajaks – nüüd, ülemjuhatajale allus kogu nefilaste sõjavägi – ja tema nimi oli Moroni.
- 17 Ja Moroni võttis enda peale kogu käsutamise ja nende sõdade juhtimise. Ja ta oli ainult kakskümmend ja viis aastat vana, kui teda määrati nefilaste vägede ülemjuhatajaks.
- 18 Ja sündis, et ta kohtas laamanlasi Jersoni piirides ja ta rahvas oli relvastatud mõõkade ja saablitega ja kõikisugu sõjariistadega.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

- 19 Ja kui laamanlaste sõjaväed nägid, et Nefi rahvas
või et Moroni oli varustanud oma rahva rinnaturviste
ja käekaitsetega; jah, ja ka kilpidega, et kaitsta nende
päid, ja samuti olid nad pannud selga paksud riided
–
- 20 nüüd, Serahemna sõjavägi ei olnud ühegi sellise
asjaga ette valmistunud; neil olid ainult mõõgad ja
saablid, vibud ja nooled, kivid ja lingud; ja nad olid
alasti peale naha, mis oli seotud nende niuetele; jah,
kõik peale soramlaste ja amalekkide olid alasti.
- 21 Ent neid ei olnud varustatud rinnakilpide ega kil-
pidega – seepärast, nad kartsid väga nefilaste sõjavä-
gesid nende kaitserüüde pärast vaatamata sellele, et
neid oli palju rohkem kui nefilasi.
- 22 Vaata, nüüd, sündis, et nad ei julgenud tulla nefi-
laste vastu Jersoni piirides; seepärast nad lahkusid
Antioonumi maalt kõnnumaale ja jätkasid oma tee-
konda kõnnumaal kaugelt ümber Siidoni jõe allika-
te, et nad võiksid minna Manti maale ja võtta see maa
oma valdusse, sest nad ei arvanud, et Moroni sõjavä-
gi teab, kuhu nad läksid.
- 23 Ent sündis, et niipea, kui nad olid lahkunud kõn-
numaale, saatis Moroni salakuulajad kõnnumaale
nende laagrit jälgima; ja teades Alma prohvetlikke
kuulutusi, saatis Moroni ka mõned mehed tema
juurde, soovides, et ta küsiks Issandalt, kuhu nefilas-
te väed peaksid minema, et kaitsta end laamanlaste
vastu.
- 24 Ja sündis, et Almale tuli Issanda sõna ja Alma tea-
tas Moroni sõnumitoojatele, et laamanlaste sõjaväed
marsivad kõnnumaa kaudu ringiga, et nad võiksid
minna Manti maale, et alustada rünnakut rahva nõr-
gema osa vastu. Ja need sõnumitoojad läksid ning
viisid sõnumi Moronile.

And when the armies of the Lamanites saw that
the people of Nephi, or that Moroni, had prepared
his people with breastplates and with arm-shields,
yea, and also shields to defend their heads, and also
they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared
with any such thing; they had only their swords and
their cimeters, their bows and their arrows, their
stones and their slings; and they were naked, save it
were a skin which was girded about their loins; yea,
all were naked, save it were the Zoramites and the
Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor
shields—therefore, they were exceedingly afraid of
the armies of the Nephites because of their armor,
notwithstanding their number being so much greater
than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not
come against the Nephites in the borders of Jershon;
therefore they departed out of the land of Antionum
into the wilderness, and took their journey round
about in the wilderness, away by the head of the
river Sidon, that they might come into the land of
Manti and take possession of the land; for they did
not suppose that the armies of Moroni would know
whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed
into the wilderness Moroni sent spies into the
wilderness to watch their camp; and Moroni, also,
knowing of the prophecies of Alma, sent certain men
unto him, desiring him that he should inquire of the
Lord whither the armies of the Nephites should go to
defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came
unto Alma, and Alma informed the messengers of
Moroni, that the armies of the Lamanites were
marching round about in the wilderness, that they
might come over into the land of Manti, that they
might commence an attack upon the weaker part of
the people. And those messengers went and deliv-
ered the message unto Moroni.

- 25 Nüüd, Moroni, jättes osa oma sõjaväest Jersoni maale, juhuks kui osa laamanlasi tuleb sellele maale ja võtab linna oma valdusse, võttis ülejäänud osa oma sõjaväest ja marssis Manti maale.
- 26 Ja ta lasi koguneda selles maaosas kõikidel inimestel laamanlaste vastu võitlema, et kaitsta oma maid ja oma kodumaad, oma õigusi ja oma vabadusi; seepärast olid nad laamanlaste tulekuks valmis.
- 27 Ja sündis, et Moroni lasi varjata oma sõjaväge orus, mis oli Siidoni jõe kalda lähedal, mis oli Siidoni jõe läänekaldal kõnnumaal.
- 28 Ja Moroni paigutas ümberringi salakuulajad, et ta võiks teada, millal laamanlaste leer saabub.
- 29 Ja nüüd, kuna Moroni teadis laamanlaste kavatsusi, et nende kavatus oli hävitada nende vennad või alistada nad ja tuua nad orjusesse, et nad võiksid luua endale kuningriigi üle kogu maa.
- 30 Ja ta teadis ka, et nefilaste ainus soov oli hoida alles oma maavaldused ja oma vabadus ja oma kirik; seepärast ei pidanud ta patuks kaitsta end sõjakavalusega; seepärast, ta sai oma salakuulajate kaudu teada, millise tee laamanlased valivad.
- 31 Seepärast, ta jagas oma sõjaväe ja osa viis ta alla orgu ja varjas neid idas ja Rippla kõrgendikust lõuna pool.
- 32 Ja ülejäänud osa varjas ta läänepoolses orus, Siidoni jõest lääne pool ja nõnda edasi Manti maa piirideni välja.
- 33 Ja paigutanud nõnda oma sõjaväe oma äranägemise järgi, oli ta valmis neid kohtama.
- 34 Ja sündis, et laamanlased lähenesid põhja poolt kõrgendikku, kus osa Moroni sõjaväest end varjas.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

35 Ja kui laamanlased olid möödunud Ripla kõrgendikust ja jõudsid orgu ning hakkasid ületama Siidoni jõge, siis sõjavägi, kes varjas end lõuna pool kõrgendikku, keda juhtis mees nimega Lehhi ja ta juhtis oma sõjaväe edasi ning piiras laamanlased ümber ida poolt nende selja tagant.

36 Ja sündis, et laamanlased, kui nad nägid nefilasi selja tagant tulemas, pöörasid end ümber ja hakkasid Lehhi sõjaväega võitlema.

37 Ja tapatöö algas mõlemal poolel, aga see oli kohutavam laamanlaste keskel, sest kuna nad olid paljad, olid nad kaitsetud nefilaste mõõkade ja saablite raskete löökide vastu, mis tõid surma peaaegu iga löögiga.

38 Samas kui teisel poolel, nefilaste seas, langes aegajalt nende mõõkade läbi ja verekaotuse tõttu mõni mees, kuna nende tähtsamad kehaosad olid kaitstud ehk nende eluliselt tähtsamad kehaosad olid kaitstud laamanlaste hoopide eest nende rinnakilpide ja nende käekaitsete ja nende peakaitsetega, ja nõnda jätkasid nefilased tapatööd laamanlaste seas.

39 Ja sündis, et laamanlased löid kartma selle suure hävitustöö pärast enda hulgas kuni selleni välja, et nad hakkasid põgenema Siidoni jõe poole.

40 Ja Lehhi ja ta mehed jälitasid neid ning Lehhi ajas nad Siidoni vetesse ja nad ületasid Siidoni veed. Ja Lehhi hoidis oma vägesid Siidoni jõe kaldal, et nad ei saaks jõge ületada.

41 Ja sündis, et Moroni ja tema sõjavägi kohtasid laamanlasi orus teisel pool Siidoni jõge ning hakkasid neid ründama ja tapma.

42 Ja laamanlased põgenesid taas nende eest Manti maa poole ja Moroni sõjavägi kohtas neid taas.

43 Nüüd, sel korral võitlesid laamanlased ülimalt ägedalt; jah, mitte kunagi varem pole laamanlasi nähtud võitlemas sellise ülimalt ägeda jõu ja julgusega; ei, koguni mitte aegade algusest saadik.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

44 Ja neid innustasid soramlased ja amalekid, kes olid nende ülemjuhatajad ja juhid, ning Serahemna, kes oli nende ülemjuhataja ehk nende kõrgem juhataja ja käskija; jah, nad võitlesid kui lohed ja paljud nefilastest tapeti nende käega; jah, sest nad löid pooleks paljude peakaitset ja torkasid läbi paljude rinna- ja kaelakaitset ja nad raiusid ära paljude käsivarred; ja nõnda löid laamanlased oma metsikus vihas.

45 Ometi olid nefilased innustatud paremast aatest, sest nemad ei võidelnud ainuvalitsemise ega võimu pärast, vaid nad võitlesid oma kodude ja oma priiuste, oma naiste ja oma laste ja kogu oma omandi pärast; jah, oma kummardamistavandite ja oma kiriku pärast.

46 Ja nad tegid seda, mida nad pidasid oma kohuseks, mis neil on oma Jumala ees; sest Issand oli öelnud neile ja ka nende isadele nii: Kuivõrd te ei ole süüdi esimeses kallaletungis ega teises, ei pea te laskma oma vaenlase käel end tappa.

47 Ja taas, Issand on öelnud: Kaitske oma perekondi koguni verevalamiseni välja! Seepärast, sel põhjusel võitlesid nefilased laamanlastega, et kaitsta iseend ja oma perekondi ja oma maid, oma kodumaad ja oma õigusi ning oma usku.

48 Ja sündis, et kui Moroni mehed nägid laamanlaste metsikust ja viha, olid nad nende eest tagasi kokkumas ja põgenemas. Ja Moroni, tajudes nende kavatsust, saatis välja teate ja tiivustas nende südameid nende mõtetega – jah, mõtetega oma maadest, oma priiusest, jah, orjusest vabana olemisest.

49 Ja sündis, et nad pöördusid laamanlaste vastu ja nad hüüdsid ühel häälel Issanda, oma Jumala poole oma priiuse ja oma orjusest vabana olemise eest.

50 Ja nad hakkasid laamanlastele jõuga vastu panema ja selsamal tunnil, kui nad hüüdsid Issandat oma vabaduse pärast, hakkasid laamanlased nende eest põgenema, ja nad põgenesid kuni Siidoni veteni välja.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

51 Nüüd, laamanlasi oli arvukamalt, jah, rohkem kui kahekordne nefilaste arv; ometi aeti neid taga, nii et nad olid sunnitud kogunema kokku orgu Siidoni jõe kaldale.

52 Seepärast piiras Moroni sõjavägi nad ümber, jah, nimelt mõlemal pool jõge, sest vaata, idas olid Lehhi mehed.

53 Seepärast, kui Serahemna nägi Lehhi mehi ida pool Siidoni jõge ja Moroni vägesid lääne pool Siidoni jõge, et nefilased neid olid ümber piiranud, haaras neid hirm.

54 Nüüd, Moroni, kui ta nägi nende hirmu, käskis oma meestel verevalamine lõpetada.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 Ja sündis, et nad peatusid ja tõmbusid mõnevõrra tagasi. Ja Moroni ütles Serahemnale: Vaata, Serahemna, et me ei soovi olla verevalajad. Te teate, et te olete meil käes, ometi me ei taha teid tappa.
- 2 Vaata, me ei ole tulnud teie vastu sõdima, et valada teie verd võimu saamiseks, samuti ei taha me panna ühtegi teist orjajaks. Ent see on just see põhjus, miks teie olete tulnud meie vastu; jah, ja te olete meie peale vihased meie usundi pärast.
- 3 Aga nüüd, te näete, et Issand on meiega, ja te näete, et ta on andnud teid meie kätte. Ja nüüd, ma tahan, et te mõistaksite, et see on sündinud meile meie usundi pärast ja meie usu pärast Kristusesse. Ja nüüd, te näete, et te ei saa hävitada seda meie usku.
- 4 Nüüd, te näete, et see on tõeline Jumala usk; jah, te näete, et Jumal toetab ja peab ülal ja hoiab meid niikaua, kuni me oleme ustavad temale ja oma usule ja oma usundile; ja Issand ei lase iialgi sündida, et meid hävitataks, kui me ei lange üleastumiste küüsi ega salga oma usku.
- 5 Ja nüüd, Serahemna, ma käsin sind selle kõikvõimsa Jumala nimel, kes on teinud meie käed tugevaks, nii et me oleme saanud võimu teie üle oma usu läbi, oma usundi läbi ja oma kummardamistavandite läbi ja oma kiriku läbi ja püha toetuse läbi, mille me võlgname oma naistele ja oma lastele, selle priiuse läbi, mis seob meid meie maadega ja meie kodumaaga; jah, ja ka Jumala püha sõna alalhoidmise läbi, millele me võlgname kõik oma õnne, ja kõige selle läbi, mis on meile kõige kallim –
- 6 jah, ja see ei ole kõik; ma käsin teid kogu teie ellujäämissoovi juures, et te loovutate meile oma sõjariistad ja me ei vala teie verd, vaid me jätame teid elu, kui te lähete oma teed ja ei tule enam meie vastu sõdima.
- 7 Ja nüüd, kui te ei tee seda, vaata, te olete meie käes ja ma käsin oma mehi, et nad tungiksid teile kallale ja tekitaksid teie kehadele surmahaavu, nii et te hävitate; ja siis me näeme, kellel on võim selle rahva üle; jah, me näeme, keda viiakse orjusesse.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

8 Ja nüüd, sündis, et kui Serahemna oli kuulnud neid sõnu, astus ta ette ja loovutas oma mõõga ja oma saabli ja oma vibu Moroni kätte ja ütles temale: Vaata, siin on meie sõjariistad; me loovutame need teile, ent me ei nõustu teile andma vannet, mille kohta me teame, et me seda murrame ja samuti meie lapsed; aga võtke meie sõjariistad ja lubage meil lahku da kõnnumaale; muidu me jätame oma mõõgad endale ja kas hukkume või võidame.

9 Vaata, me ei ole teie usku; me ei usu, et see on Jumal, kes on andnud meid teie kätte, vaid me usume, et see on teie kavalus, mis on hoidnud teid meie mõõkade eest. Vaata, teie rinnakilbid ja teie kilbid on teid hoidnud.

10 Ja nüüd, kui Serahemna oli lõpetanud nende sõnade rääkimise, andis Moroni mõõga ja sõjariistad, mis ta oli saanud, Serahemnale tagasi, öeldes: Vaata, me lõpetame võitluse.

11 Nüüd, ma ei saa tagasi võtta sõnu, mis ma olen rääkinud; seepärast nii tõesti, kui Issand elab, te ei lahku siit muidu kui vandega, et te ei pöördu enam tagasi meie vastu sõdima. Nüüd, kuna te olete meie kätes, siis me kas valame maa peale teie vere või te alistute tingimustele, mida ma esitasin.

12 Ja nüüd, kui Moroni oli öelnud need sõnad, võttis Serahemna oma mõõga tagasi ja ta oli Moroni peale vihane ja ta sööstis ette, et Moronit tappa; aga kui ta tõstis oma mõõga, vaata, lõi üks Moroni sõduritest selle ta käest tõepoolest maha ja see murdus käepidemest; ja ta lõi ka Serahemnat nii, et ta lõi küljest tema skalbi ja see kukkus maha. Ja Serahemna taganes nende eest oma sõdurite keskele.

13 Ja sündis, et sõdur, kes seisis lähedal, kes oli löönud küljest Serahemna skalbi, võttis skalbi juukseidpidi maast ja pani selle oma mõõga otsa ning sirutas selle nende poole, öeldes neile valju häälega:

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimenter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

14 Just nagu on maha langenud see skalp, mis on teie pealiku skalp, nii langete maha ka teie, kui te ei loovuta oma sõjariistu ja ei lahku siit rahulepinguga.

15 Nüüd, paljud, kui nad kuulsid neid sõnu ja nägid mõõga otsas skalpi, olid hirmust löödud; ja paljud astusid ette ja viskasid oma sõjariistad Moroni jalge ette ning sõlmisid rahulepingu. Ja kõigil, kes sõlmisid rahulepingu, lubati lahkuda kõnnumaale.

16 Nüüd, sündis, et Serahemna sai äärmiselt vihaseks ja ta ärgitas oma ülejäänud sõdureid vihale, et need võitleksid nefilaste vastu veelgi ägedamalt.

17 Ja nüüd, Moroni oli vihane laamanlaste kangekaelsuse pärast; seepärast käskis ta oma sõjameestel neid rünnata ja nad tappa. Ja sündis, et nad hakkasid neid tapma; jah, ja laamanlased võitlesid oma mõõkadega ja oma jõuga.

18 Kuid vaata, nende paljad kehad ja katmata pead olid nefilaste teravate mõõkade ees kaitsetud; ja vaata, neid läbistati ja löödi, jah, ja nad langesid nefilaste mõõkade ees äärmiselt kiiresti ning nad hakkasid maha langema just nii, nagu Moroni sõdur oli prohveticult kuulutanud.

19 Nüüd, kui Serahemna nägi, et nad kõik on hukkumas, hüüdis ta vägevalt Moronit, lubades, et tema ja samuti ta rahvas sõlmib nendega lepingu, kui nad jätaavad ülejäänud ellu, et nad mitte kunagi enam ei tule nende vastu sõdima.

20 Ja sündis, et Moroni lasi taas rahva seas tapatöö lõpetada. Ja ta võttis laamanlastelt sõjariistad ja pärast seda, kui nad olid sõlminud temaga rahulepingu, lubati neil lahkuda kõnnumaale.

21 Nüüd, nende surnuid ei loetud kokku nende suure arvu pärast; jah, surnute arv oli äärmiselt suur nii nefilaste kui ka laamanlaste poolel.

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

22 Ja sündis, et nad viskasid oma surnud Siidoni vette ja need triivisid edasi ja mattusid mere sügavustesse.

23 Ja nefilaste ehk Moroni sõjaväed pöördusid tagasi ja tulid oma kodudesse ja oma maadele.

24 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kaheksateistkümnnes aasta. Ja nõnda lõppes Alma ülestähendus, mis oli kirjutatud Nefi plaatidele.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Aruanne Nephi rahvast ja nende sõdadest ja labkbelidest Heelamani päevil vastavalt Heelamani ülestähendustele, mida ta kirjutas oma päevil.

Alma 45

- 1 Vaata, nüüd, sündis, et Nephi rahvas oli äärmiselt rõõmus, et Issand oli taas neid päästnud nende vaenlaste käest, seepärast nad tänasid Issandat, oma Jumalat; jah, nad paastusid palju ja palvetasid palju ja nad kummardasid Jumalat äärmiselt suure rõõmuga.
- 2 Ja Nephi rahva kohtunike valitsemise üheksateistkümnendal aastal sündis, et Alma tuli oma poja Heelamani juurde ja ütles temale: Kas sa usud sõnu, mida ma rääkisin sulle nendest ülestähendustest, mis on kirjutatud?
- 3 Ja Heelaman ütles temale: Jah, ma usun.
- 4 Ja taas ütles Alma: Kas sa usud Jeesusesse Kristusesse, kes tuleb?
- 5 Ja tema ütles: Jah, ma usun kõiki sõnu, mida sa oled rääkinud.
- 6 Ja taas ütles Alma temale: Kas sa pead kinni minu käskudest?
- 7 Ja tema ütles: Jah, ma pean kogu oma südamest kinni sinu käskudest.
- 8 Siis ütles Alma temale: Önnistatud oled sina ja Issand laseb edul sind sellel maal saata.
- 9 Aga vaata, mul on midagi sulle prohvetlikult kuulutada; aga mida ma sulle prohvetlikult kuulutan, seda ära tee teatavaks; jah, seda, mida ma sulle prohvetlikult kuulutan, ei tehta teatavaks mitte enne, kui see prohvetlik kuulutus on täide läinud; seepärast kirjuta üles need sõnad, mis ma ütlen.
- 10 Ja need on need sõnad: Vaata, ma tajun, et seesama rahvas, nefilased, vastavalt minus olevale ilmumise vaimule, kaldub uskmatusse, neljasaja aasta möödudes ajast, mil Jeesus Kristus teeb end nendele ilmsiks.
- 11 Jah, ja siis nad näevad sõdu ja katku, jah, nälga ja verevalamist kuni selleni välja, et Nephi rahvas sureb välja –

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 jah, ja seda seepärast, et nad kalduvad uskmatusse ja pimedusetöödele ja iharusse ja kõiksugu süütegudele; jah, ma ütlen sulle, et kuna nad patustavad nii suure valguse ja teadmise vastu, jah, ma ütlen sulle, et sellest päevast alates ei jõua lahkuda koguni kogu neljas põlvkondki, enne kui tulevad need suured süüteod.
- 13 Ja kui saabub see suurpäev, vaata, tuleb üsna pea aeg, mil neid, kes on praegu, või nende seemet, kes on praegu arvatud Nefi rahva hulka, ei arvata enam Nefi rahva hulka.
- 14 Aga kes iganes jääb järele ega saa hävitatud sel suurel ja kardetaval päeval, arvatakse laamanlaste hulka ja saavad nende sarnasteks, kõik peale mõne, keda kutsutakse Issanda jüngriks; ja neid laamanlased jälitavad kuni selleni välja, et nad hävitatakse. Ja nüüd, süütegude pärast läheb see prohvetlik kuulutus täide.
- 15 Ja nüüd, sündis, et kui Alma oli öelnud neid asju Heelamanile, õnnistas ta teda ja ka oma teisi poegi; ja õigemeelsete heaks õnnistas ta ka maad.
- 16 Ja ta ütles: Nõnda ütleb Issand Jumal – Neetud olgu maa, jah, see maa, igale rahvusele, hõimule, keelele ja rahvale, hävituseks neile, kes tegutsevad paheliselt, kui nad on täiesti küpsed; ja nagu ma olen öelnud, nõnda sünnib; sest see on Jumala needus ja õnnistus maale, sest Issand ei saa vaadata patule vähimagi mööndusega.
- 17 Ja nüüd, kui Alma oli öelnud need sõnad, ta õnnistas kirikut; jah, kõiki neid, kes sellest ajast peale usuksid kindlaks jäävad.
- 18 Ja kui Alma oli seda teinud, lahkus ta Sarahemla maalt, otsekui läheks Meleki maale. Ja sündis, et temast ei kuulnud enam kunagi; tema surmast või matmisest ei tea me midagi.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

19 Vaata, me teame seda, et ta oli õigemeelne mees, ja kirikus käis ringi sõna, et Vaim on ta üles võtnud või Issanda käsi on tema matnud just nagu Moosese. Aga vaata, pühakiri ütleb, et Issand võttis Moosese enda juurde, ja me arvame, et ta võttis ka Alma vaimus enda juurde; seepärast, sel põhjusel ei tea me tema surmast ja matmisest midagi.

20 Ja nüüd, Nefi rahva kohtunike valitsemise üheksateistkümnenda aasta algul sündis, et Heelaman läks rahva hulka, et neile sõna kuulutada.

21 Sest vaata, nende sõdade pärast laamanlastega ja paljude väikeste lahkkelide ja rahutuste pärast, mis olid olnud rahva seas, osutus otstarbekaks, et Jumala sõna kuulutataks nende seas, jah, ja et eeskiri tehtaks kogu kirikule.

22 Seepärast, Heelaman ja tema vennad läksid, et taas rajada kirik kogu maal, jah, igas linnas üle kogu maa, mida valdas Nefi rahvas. Ja sündis, et nad määrasid preestrid ja õpetajad kõikidele kirikutele üle kogu maa.

23 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui Heelaman ja tema vennad olid kirikutele määranud preestrid ja õpetajad, tekkisid nende seas lahkkelid ja nad ei tahtnud pöörata tähelepanu Heelamani ja tema vendade sõnadele;

24 vaid nad läksid uhkeks, olles oma südames iseenast täis oma äärmiselt suure rikkuse pärast; seepärast nad said iseendi silmis rikkaks ega tahtnud pöörata tähelepanu nende sõnadele, et kõndida laitmatult Jumala ees.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 Ja sündis, et kõik, kes ei tahtnud kuulda võtta Heelamani ja tema vendade sõnu, kogunesid kokku oma vendade vastu.
- 2 Ja nüüd, vaata, nad olid äärmiselt vihased, nii et nad olid otsustanud nad tappa.
- 3 Nüüd, nende juht, kes olid vihased oma vendade peale, oli suur ja tugev mees ja tema nimi oli Amalikia.
- 4 Ja Amalikia soovis saada kuningaks; ja need inimesed, kes olid vihased, soovisid samuti, et ta oleks nende kuningas; ja suurem osa nendest olid maa alamkohtunikud ja nad taotlesid võimu.
- 5 Ja nad olid juhitud Amalikia meelitustest, et kui nad toetaksid teda ja seaksid ta endi kuningaks, teeks ta neist rahva valitsejad.
- 6 Nõnda oli Amalikia meelitanud nad erimeelsustesse, vaatamata Heelamani ja tema vendade jutlustamisele; jah, vaatamata nende äärmiselt suurele hoolitsemisele kiriku eest, sest nad olid kiriku ülempreestrid.
- 7 Ja kirikus oli palju neid, kes uskusid Amalikia meelitussõnu, seepärast kaldusid nad koguni kirikust kõrvale; ja nõnda olid Nefi rahva asjalood äärmiselt ebakindlad ja ohtlikud, hoolimata sellest suurest võidust, mis neil oli olnud laamanlaste üle, ja nende suurest rõõmust, mis neil oli olnud tänu nende vabastamisele Issanda käega.
- 8 Nõnda me näeme, kui kiiresti inimlapsed unustavad Issanda, oma Jumala, jah, kui kärmed on nad tegema süütegusid ja laskma end kurjast eksiteele juhtida.
- 9 Jah, ja me näeme ka, kui palju pahelisust võib üks väga paheline inimene põhjustada inimlaste seas.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hear-ken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and es-tablish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissen-sions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceed-ingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do for-get the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the chil-dren of men.

- 10 Jah, me näeme, et Amalikia, kuna ta oli kavalate plaanidega mees ja rohkete meelitussõnadega mees, et ta eksitas paljude inimeste südamed tegutsema paheliselt; jah, ja püüdma hävitada Jumala kirikut ja hävitama vabaduse alust, mille Jumal oli neile andnud ehk millise õnnistuse Jumal oli saatnud maa palgele õigemeelsete pärast.
- 11 Ja nüüd, sündis, et kui Moroni, kes oli nefilaste sõjavägede ülemjuhataja, oli kuulnud neist lahkkelidest, sai ta vihaseks Amalikia peale.
- 12 Ja sündis, et ta käristas puruks oma kuue ja võttis selle küljest tüki ning kirjutas sellele – Meie Jumala, meie usundi ja vabaduse ja meie rahu, meie naiste ja meie laste meelespidamiseks – ja ta kinnitas selle teiba otsa.
- 13 Ja ta kinnitas oma peakaitse ja oma rinnakilbi ja oma kilbid ning võõtas oma kaitserüü oma niuete ümber, ja ta võttis teiba, mille otsas oli tema purukskäristatud kuub (ja ta kutsus seda vabaduse tähiseks) ja ta kummardus maani ja ta palvetas vägevalt oma Jumala poole, et vabaduse õnnistused jääksid tema vendadele nii kauaks, kui leidub veel kristlasi, et seda maad oma valduses hoida –
- 14 sest nõnda kutsusid kõiki tõelisi Kristusesse uskujaid, kes kuulusid Jumala kirikusse, need, kes kirikusse ei kuulunud.
- 15 Ja need, kes kuulusid kirikusse, olid ustavad; jah, kõik need, kes olid tõelised Kristusesse uskujad, võtsid rõõmsalt enda peale Kristuse nime ehk kristlaste nime, nagu neid kutsuti nende usu pärast Kristusesse, kes pidi tulema.
- 16 Ja seepärast, Moroni palvetas sel ajal, et Jumal soosiks kristlaste aadet ja maa vabadust.
- 17 Ja sündis, et kui ta oli oma hinge Jumalale välja valanud, nimetas ta kogu maa, mis oli lõuna pool Laastamise maad, jah, ja lühidalt, kogu maa nii põhja kui ka lõuna pool – valitud maaks ja vabaduse maaks.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

- 18 Ja ta ütles: Kindlasti Jumal ei luba, et meid, kes me oleme põlatud seepärast, et võtame enda peale Kristuse nime, maha tallataks ja hävitataks enne, kui me toome selle ise endi peale oma üleastumistega.
- 19 Ja kui Moroni oli öelnud need sõnad, läks ta rahva sekka, lehvitates õhus oma kuuest rebitud tükki, nii et kõik võiksid näha kirjutust, mille ta oli kirjutanud rebitud tükile, ja hüüdes valju häälega, öeldes:
- 20 Vaadake, kes iganes tahab seda tähist maal hoida, astugu ette Issanda jõul ja sõlmigu leping, et nad hoiavad oma õigusi ja oma usundit, et Issand Jumal võiks neid õnnistada!
- 21 Ja sündis, et kui Moroni oli kuulutanud neid sõnu, vaata, tuli rahvas joostes kokku, kaitserüü võõtatud niuete ümber, rebides oma rõivad märgiks ehk lepinguks, et nad ei hülga Issandat, oma Jumalat; ehk teiste sõnadega, kui nad peaksid Jumala käskudest üle astuma ehk langema üleastumiste küüsi ja häbene-ma võtta enda peale Kristuse nime, siis rebigu Issand nad puruks, just nagu nemad rebisid oma rõivad.
- 22 Nüüd, see oli leping, mille nad tegid, ja nad viskasid oma riided Moroni jalge ette, öeldes: Me teeme lepingu oma Jumalaga, et meid hävitatagu just nagu meie vendi põhjapoolsel maal, kui me langeme üleastumiste küüsi; jah, kui me langeme üleastumiste küüsi, võib tema visata meid meie vaenlaste jalge ette, koguni nagu meie oleme visanud oma riided jalge alla tallamiseks sinu jalge ette.
- 23 Moroni ütles nendele: Vaadake, me oleme Jaakobi seemne jääk; jah, me oleme Joosepi seemne jääk, kelle kuue ta vennad rebisid paljudeks tükkideks; jah, ja nüüd, vaadake, pidagem meeles kinni pidada Jumala käskudest või muidu me vennad rebivad me rõivad ja meid heidetakse vanglasse või müüakse või tapetakse.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Jah, Joosepi jäägina hoidkem oma vabadust; jah, pidagem meeles Jaakobi sõnu enne tema surma, sest vaadake, ta nägi, et osa Joosepi kuue jäagist oli säilinud ega olnud kōdunenud. Ja ta ütles – Just nagu see mu poja rõiva jääk on säilinud, nii hoiab Jumala käsi minu poja seemne jääki ja võtab endale, samas kui ülejäänud osa Joosepi seemnest hukkub just nagu ta rõiva jääk.

25 Nüüd, vaadake, see valmistab mu hingele kurbust; ometi mu hing rõõmustab mu poja üle tema seemne selle osa pärast, kes võetakse Jumala juurde.

26 Nüüd, vaadake, see oli Jaakobi kõne.

27 Ja nüüd, kes teab, kas Joosepi seemne jäägi see osa, kes hukkub nagu ta rõivas, on need, kes on meist lahknenu? Jah, ja nimelt me ise oleme need, kui me ei jää kindlaks usule Kristusesse.

28 Ja nüüd, sündis, et kui Moroni oli öelnud need sõnad, ta läks ja saatis teate ka maa kõikidesse osadesse, kus olid lahkkelid, ja kogus kokku kõik inimesed, kellel oli soov säilitada oma vabadust, et seista Amalikia ja nende vastu, kes olid lahknenu ja keda nimetati amalikialasteks.

29 Ja sündis, et kui Amalikia nägi, et Moroni rahvas on arvukam kui amalikialased – ja ta nägi ka, et ta rahvas kahtleb, kas nende ettevõtmine selle aatega seoses on ikka õiglane – seepärast, kartes, et ta ei saavuta oma eesmärki, võttis ta oma rahva seast need, kes tahtsid, ja lahkus Nefi maale.

30 Nüüd, Moroni ei pidanud otstarbekaks, et laamanlased saavad tugevamaks; seepärast otsustas ta Amalikia rahva ära lõigata ehk võtta ja tuua nad tagasi ning surmata Amalikia; jah, sest ta teadis, et ta ärgitaks laamanlasi nende vastu vihale ja paneks neid tulema nende vastu võitlema; ja ta teadis, et Amalikia teeks seda, et ta võiks saavutada oma eesmärgid.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Seepärast pidas Moroni otstarbekaks võtta oma sõjaväed, kes olid kogunenud ja relvastunud ja sõlminud lepingu rahu hoidmiseks – ja sündis, et ta võttis oma sõjaväe ja marssis oma telkidega kõnnumaal, et ära lõigata Amalikia tee kõnnumaal.

32 Ja sündis, et ta tegi oma tahte kohaselt ja marssis edasi kõnnumaale ja suundus Amalikia vägede poole.

33 Ja sündis, et Amalikia põgenes väikese rühma oma sõjameestega ja ülejäänud langesid Moroni kätte ning viidi tagasi Sarahemla maale.

34 Nüüd, Moroni oli mees, keda ülemkohtunikud ja rahvas olid kohale määranud, seepärast oli tal vägi kehtestada ja rakendada oma tahtmist mööda nefilaste vägede üle võimu.

35 Ja sündis, et ta lasi surmata kõik amalikialased, kes ei tahtnud sõlmida lepingut vabaduse aate toetuseks, et nad võiksid säilitada vaba valitsemisvõimu; ja vaid vähesed keeldusid vabaduse lepingust.

36 Ja sündis ka, et ta lasi heisata vabaduse tähise kõikidesse tornidesse, mis olid kogu maal, mis oli nefilaste valduses; ja nõnda püstitas Moroni nefilaste seas vabaduse lipu.

37 Ja neil oli maal taas rahu ja nõnda säilitasid nad rahu peaaegu kuni kohtunike valitsemise üheksateistkümnenda aasta lõpuni.

38 Ja Heelaman ja ülempreestrid säilitasid korra ka kirikus; jah, koguni neli aastat oli neil kirikus suur rahu ja rõõm.

39 Ja sündis, et paljud surid, uskudes kindlalt, et Issand Jeesus Kristus oli lunastanud nende hinged; nõnda lahkusid nad maailmast rõõmuga.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Ja mõned surid palavikku, mis oli mõnel aastaajal sellel maal väga sagedane – kuid siiski mitte nii palju palavikku, sest Jumal oli valmistanud suurepärase omadustega taimi ja juuri, et kõrvaldada haiguste põhjuseid, millele inimesed olid kliima tõttu vastuvõtlikud –

41 vaid paljud surid kõrgesse ikka; ja need, kes surid usus Kristusesse, on temas õnnelikud, nii nagu meil on põhjust arvata.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Nüüd, me pöördume oma ülestähendustes tagasi Amalikia ja nende juurde, kes olid põgenenud koos temaga kõnnumaale; sest vaata, ta oli võtnud need, kes läksid temaga kaasa, ja läks Nefi maale laamanlaste sekka ja ärgitas seal laamanlasi vihale Nefi rahva vastu, nii et laamanlaste kuningas saatis läkituse üle kogu oma maa, kogu oma rahva sekka, et nad koguneksid taas kokku, et minna võitlema nefilaste vastu.
- 2 Ja sündis, et kui läkitus oli nendeni jõudnud, olid nad äärmiselt hirmunud; jah, nad kartsid pahanda da kuningat ja nad kartsid ka minna võitlema nefilaste vastu, kartes kaotada oma elu. Ja sündis, et nad ei tahtnud, ehk suurem osa neist ei tahtnud kuninga käskudele kuuletuda.
- 3 Ja nüüd, sündis, et kuningas vihastas nende sõnakuulmatuse pärast; seepärast andis ta Amalikiale sõjaväe selle osa juhtimise, kes kuuletus tema käskudele, ja käskis tal minna ja sundida neid relvi haarama.
- 4 Nüüd, vaata, see oli Amalikia soov; sest kuna ta oli väga osav inimene tegema halba, seepärast septses ta oma südames valmis plaani laamanlaste kuninga troonilt tõukamiseks.
- 5 Ja nüüd, ta oli saanud oma juhtimise alla need laamanlased, kes olid kuninga poolt; ja ta püüdis võita nende poolehoidu, kes ei olnud kuulekad; seepärast läks ta paika, mida kutsuti Oniidaks, sest sinna olid kõik laamanlased põgenenud; sest nad nägid sõjaväge tulemas ja arvates, et nad tulevad neid hävitama, seepärast põgenesid nad Oniidasse, relvastuspaika.
- 6 Ja nad olid määranud ühe mehe olema kuningas ja juht nende üle, olles teinud oma meeles kindla otsuse, et neid ei sunnita minema nefilaste vastu.
- 7 Ja sündis, et nad olid kogunenud kokku mäe tippu, mida kutsuti Antipaseks, et ette valmistuda lahinguks.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Nüüd, Amalickial ei olnud plaanis nendega võidelda vastavalt kuninga käskudele; vaid vaata, tema kavatsus oli võita laamanlaste vägede poolehoid, et ta võiks asetada ennast nende etteotsa ja tõugata troonilt kuningas ning võtta kuningriik oma valdusse.
- 9 Ja vaata, sündis, et ta lasi oma sõjaväel püstitada telgid orgu, mis oli Antipase mäe läheduses.
- 10 Ja sündis, et kui saabus öö, saatis ta salajase saadiku Antipase mäele, soovides, et nende juht, kes olid mäel, kelle nimi oli Lehonti, et ta tuleks alla mäe jalamile, sest ta soovis temaga rääkida.
- 11 Ja sündis, et kui Lehonti sai sõnumi, ei julgenud ta minna mäe jalamile. Ja sündis, et Amalikia saatis taas teist korda sõna, soovides, et ta tuleks alla. Ja sündis, et Lehonti ei tulnud, ja ta saatis taas kolmandat korda sõna.
- 12 Ja sündis, et kui Amalikia mõistis, et tal ei õnnestu saada Lehontit mäest alla tulema, läks ta ise üles mäkke, peaaegu Lehonti laagri juurde ja ta saatis taas neljandat korda oma sõnumi Lehontile, soovides, et ta tuleks alla ja tooks oma valvurid endaga kaasa.
- 13 Ja sündis, et kui Lehonti oli tulnud oma valvuritega alla Amalikia juurde, siis soovis Amalikia, et ta tuleks öösel oma sõjaväega alla ja piiraks ümber need mehed nende laagris, keda kuningas oli andnud tema käsutada, ja et ta annab nad Lehonti kätte, kui ta teeks tema (Amalikia) kogu sõjaväe teiseks juhatajaks.
- 14 Ja sündis, et Lehonti tuli oma meestega alla ja piiras ümber Amalikia mehed, nii et enne, kui nad päeva koidikul ärkasid, olid nad Lehonti sõjaväest ümber piiratud.
- 15 Ja sündis, et kui nad nägid, et nad olid ümber piiratud, palusid nad Amalikiat, et ta lubaks neid minna oma vendade poolele, et neid ei hävitataks. Nüüd, just seda Amalikia sooviski.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Ja sündis, et ta andis üle oma mehed, vastupidiselt kuninga käsule. Nüüd, seda Amalikia sooviski, et ta võiks viia täide oma plaani kuninga troonilt tõukamiseks.

17 Nüüd, laamanlastel oli tavaks, et kui nende ülemjuhataja oli surma saanud, määrata teine juht nende ülemjuhatajaks.

18 Ja sündis, et Amalikia lasi ühel oma teenijal Lehontile jaokaupa mürki anda, nii et ta suri.

19 Nüüd, kui Lehonti oli surnud, määrasid laamanlastes Amalikia oma juhiks ja oma ülemjuhatajaks.

20 Ja sündis, et Amalikia marssis oma vägedega (sest ta oli saavutanud oma soovi) Nefi maale, Nefi linna, mis oli pealinn.

21 Ja kuningas tuli oma valvuritega välja temaga kohtuma, sest ta arvas, et Amalikia oli täitnud tema käsud ja et Amalikia oli kogunud kokku nii suure sõjaväe, et minna võitlema nefilaste vastu.

22 Aga vaata, kui kuningas tuli välja temaga kohtuma, lasi Amalikia oma teenijatel kuningaga kohtuma minna. Ja nad läksid ja kummardusid kuninga ees, nagu annaks au tema vägevusele.

23 Ja sündis, et kuningas sirutas oma käe, et tõsta neid üles, nagu oli laamanlastel tavaks, rahu märgiks, millise tava nad olid üle võtnud nefilastelt.

24 Ja sündis, et kui ta oli esimese üles tõstnud, vaata, see torkas kuningat südamesse; ja ta langes maha.

25 Nüüd, kuninga teenijad põgenesid ja Amalikia teenijad tõstsid kisa, öeldes:

26 Vaata, kuninga teenijad on torganud teda südamesse ja ta on maha langenud ning nad on põgenenud; vaata, tulge ja vaadake!

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 Ja sündis, et Amalikia käskis oma vägesid edasi minna ja vaadata, mis oli kuningaga juhtunud, ja kui nad jõudsid kohale ja leidsid kuninga lamamas oma vere sees, teeskles Amalikia viha ja ütles: Kes iganes armastas kuningat, mingi ja jälitagu tema teenijaid, et nad tappa.

28 Ja sündis, et kõik need, kes armastasid kuningat, kui nad neid sõnu kuulsid, läksid ja jälitasid kuninga teenijaid.

29 Nüüd, kui kuninga teenijad nägid sõjaväge neid jälitamas, haaras neid taas hirm ja nad põgenesid kõnnumaale ning jõudsid Sarahemla maale ja ühinesid Ammoni rahvaga.

30 Ja sõjavägi, kes neid jälitas, pöördus tagasi, olles neid asjata jälitanud; ja nõnda võitis Amalikia pettusega rahva südamed.

31 Ja sündis, et järgmisel päeval sisenes ta oma sõjaväega Nephi linna ja võttis linna oma valdusse.

32 Ja nüüd, sündis, et kuninganna, kui ta oli kuulnud, et kuningas on tapetud – sest Amalikia oli saatnud saadiku kuninganna juurde talle teatama, et kuninga teenijad on kuninga tapnud, et ta on neid oma sõjaväega jälitanud, kuid asjata, ja nad pääsesid põgenema –

33 seepärast, kui kuninganna oli saanud selle teate, saatis ta sõna Amalikiale, soovides temalt, et ta heidaks armu linna rahvale; ja ta samuti soovis, et ta tuleks tema juurde; ja ta samuti soovis, et ta võtaks endaga kaasa tunnistajad, kes annaksid tunnistust kuninga surmast.

34 Ja sündis, et Amalikia võttis kaasa sellesama teenija, kes oli kuninga tapnud, ja kõik need, kes olid koos temaga, ja läks sisse kuninganna juurde, kohta, kus ta istus; ja nad kõik tunnistasid temale, et kuninga tapsid tema enda teenijad; ja nad ütlesid ka: Nad on põgenenud; kas see mitte ei tunnista nende vastu? Ja nõnda nad veensid kuningannat kuninga surmasuhtes.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Ja sündis, et Amalikia püüdis võita kuninganna poolehoidu ja võttis ta endale naiseks; ja nõnda oma pettuse ja kavalate teenijate toetusega sai ta endale kuningriigi; jah, ta tunnistati kuningaks üle kogu maa, kogu laamanlaste rahva keskel, kes koosnesid laamanlastest ja lemuellastest ja ismaellastest ja kõikidest nefilaste teisitimõtlejatest alates Nefi valitsemisest kuni nüüdse ajani.

36 Nüüd, need teisitimõtlejad, kellel oli seesama nefilaste õpetus ja seesama teave, jah, saanud õpetust samade Issanda teadmiste osas, ometi, nii imelik kui see ka pole, ei läinud kaua aega pärast nende lahknemist, kui nad muutusid paadunumaks ja patukahetsematumaks ja metsikumaks, pahelisemaks ja julmemaks kui laamanlased – imades endasse laamanlaste pärimusi, andes teed laiskusele ja kõikisugu iharusele; jah, täielikult unustades Issanda, oma Jumala.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 Ja nüüd, sündis, et niipea, kui Amalikia oli saanud endale kuningriigi, hakkas ta tiivustama laamanlaste südameid Nefi rahva vastu; jah, ta määras mehi laamanlastele nende tornidest nefilaste vastu rääkima.
- 2 Ja nõnda ta tiivustas nende südameid nefilaste vastu, nii et kohtunike valitsemise üheksateistkümnenda aasta lõpupoolel, olles oma plaanid siamaani täide viinud, jah, olles tehtud laamanlaste kuningaks, püüdis ta saada ka kogu maa valitsejaks; jah, ja kõikide inimeste, kes olid sellel maal, nii nefilaste kui ka laamanlaste.
- 3 Seepärast oli ta oma plaani täide viinud, sest ta oli teinud kõvaks laamanlaste südamed ja pimedaks nende meeled ja ärgitanud neid vihale, nii et ta oli kogunud kokku arvuka väehulga, et minna võitlema nefilaste vastu.
- 4 Sest ta oli kindlalt otsustanud oma rahva suure arvu tõttu vallutada nefilased ja tuua nad orjusesse.
- 5 Ja nõnda ta määras ülemjuhatajateks soramlased, kuna nemad teadsid kõige rohkem nefilaste tugevust ja nende pelgupaikasid ja nende linnade kõige nõrgemaid kohti; seepärast määras ta nad oma sõjavägede ülemjuhatajateks.
- 6 Ja sündis, et nad võtsid oma laagri ja liikusid kõnnumaal edasi Sarahemla maa suunas.
- 7 Nüüd, sündis, et sel ajal, kui Amalikia oli nõnda saanud võimu pettuse ja valelikkuse teel, oli Moroni teiselt poolt valmistanud ette rahva meelt olema usstav Issandale, oma Jumalale.
- 8 Jah, ta oli tugevdanud nefilaste vägesid ja püstitanud väikseid kindluseid ehk pelgupaiku, kuhjates ümberringi muldvalle, et kaitsta oma vägesid, ja samuti ehitades kivimüüre oma linnade ja oma maa piiride ümber, jah, kogu maa ümber, et neid ümbritseda.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

- 9 Ja nende kõige nõrgematesse kindlustesse ta paigas rohkem mehi ja nõnda ta kindlustas ja tugevdas maad, mida nefilased valdasid.
- 10 Ja nõnda ta tegi ettevalmistusi, et kaitsta nende vabadust, maavaldusi, naisi ja lapsi ning rahu ja et nad võiksid elada Issandale, oma Jumalale, ja et nad võiksid hoida seda, mida nende vaenlased nimetasid kristlaste aateks.
- 11 Ja Moroni oli tugev ja vägev mees; ta oli mees täiusliku mõistmisega; jah, mees, kes ei tundnud heameelt verevalamisest; mees, kelle hing rõõmustas oma maa vabaduse ja priiuse üle ning oma vendade vangistusest ja orjusest vabana olemise üle.
- 12 Jah, mees, kelle süda paisus tänulikkusest oma Jumala vastu nende rohkete eriliste võimaluste ja õnnistuste eest, mida ta tema rahvale jagas; mees, kes nägi äärmiselt palju vaeva oma rahva heaolu ja kaitsmise nimel.
- 13 Jah, ja ta oli mees, kes oli vankumatu usus Kristusesse, ja ta oli vandega vandunud kaitsta oma rahvast, oma õigusi ja oma maad ja oma usundit kuni verekaotuseni välja.
- 14 Nüüd, nefilasi oli õpetatud kaitsma end oma vaenlaste vastu kuni verevalamiseni välja, kui vaja; jah, ja neid oli õpetatud ka mitte kunagi kallale tungima, jah, ja mitte kunagi tõstma mõõka muidu kui vaenlaste vastu, muidu kui selleks, et hoida oma elu.
- 15 Ja neil oli selline usk, et nõnda tehes laseb Jumal edul neid maal saata, ehk teiste sõnadega, kui nad on ustavad Jumala käskudest kinni pidamisel, siis laseb ta edul neid maal saata; jah, hoiatab neid, et nad põgeneksid või valmistuksid sõjaks, vastavalt nende hädahüdele;
- 16 ja samuti, et Jumal teeb neile teatavaks, kuhu nad peavad minema, et kaitsta end oma vaenlaste eest, ja nii tehes Issand päästab nad; ja see oli Moroni usk ja tema süda rõõmutses selle üle; mitte verevalamise, vaid heade tegude, oma rahva hoidmise, jah, Jumala käskudest kinnipidamise, jah, ja süütegudele vastu seismise üle.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

- 17 Jah, tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et kui kõik inimesed oleksid olnud ja oleksid ja alati saaksid olema nagu Moroni, vaata, põrgu väed ise oleksid igavesti kõigutatud; jah, kuradil ei oleks mitte kunagi võimu inimlaste südamete üle.
- 18 Vaata, ta oli mees nagu Moosia poeg Ammon; jah, ja nimelt nagu teisedki Moosia pojad, jah, ja samuti nagu Alma ja tema pojad, sest nad olid kõik Jumala mehed.
- 19 Nüüd, vaata, Heelaman ja tema vennad ei olnud rahvale mitte sugugi vähem kasulikud kui Moroni; sest nad jutlustasid Jumala sõna ja nad ristasid meeleparanduseks kõik inimesed, kes iganes nende sõnu kuulda võtsid.
- 20 Ja nõnda nad läksid ja tänu nende sõnadele rahvas alandas end, nii et Issand neid kõrgelt soosis, ja nõnda ei olnud nende seas sõdu ega tülisid koguni neli aastat.
- 21 Aga nagu ma ütlesin, üheksateistkümnenda aasta lõpupoole, jah, hoolimata rahust nende enda keskel, olid nad sunnitud vastu oma tahtmist võitlema oma vendade laamanlastega.
- 22 Jah, ja lühidalt, nende sõjad laamanlastega ei lõppenud mitmeid aastaid, hoolimata nende suurest vastumeelsusest.
- 23 Nüüd, nad olid kurvad, et pidid haarama relvad laamanlaste vastu, sest nad ei tundnud heameelt verevalamisest; jah, ja see ei olnud kõik – nad olid kurvad, et nad olid vahendiks nii paljude oma vendade saatmisel sellest maailmast igavesse maailma, ette valmistumata oma Jumala kohtamiseks.
- 24 Ometi ei saanud nad lasta endalt elu võtta, et nende naisi ja lapsi ei tapaks julmalt ja halastamatult need, kes olid kunagi olnud nende vennad, jah, ja nad olid lahknenud nende kirikust ja olid jätnud nad ning olid läinud neid hävitama, ühinedes laamanlastega.
- 25 Jah, nad ei võinud taluda seda, et nende vennad rõõmustaksid nefilaste verest, seni kui on veel kedagi, kes peab kinni Jumala käskudest, sest Issanda lubadus oli, et kui nad peavad kinni tema käskudest, saadab neid sellel maal edu.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inasmuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 Ja nüüd, sündis, et üheksateistkümnenda aasta ühe-teistkümnenda kuu kümnendal päeval nähti laamanlaste sõjavägesid lähenemas Ammoniiha maale.
- 2 Ja vaata, linn oli uuesti üles ehitatud ja Moroni oli paigutanud sõjaväe linna piiridele ja nad olid püstitanud muldvalli ümberringi, et kaitsta end laamanlaste noolte ja kivide eest; sest vaata, nad võitlesid kivide ja nooltega.
- 3 Vaata, ma ütlesin, et Ammoniiha linn oli uuesti üles ehitatud. Ma ütlen teile, jah, et see oli osaliselt uuesti ehitatud; ja kuna laamanlased olid selle kord hävitanud rahva süütegude pärast, nad arvasid, et see saab taas neile kergeks saagiks.
- 4 Aga vaata, kui suur oli nende pettumus; sest vaata, nefilased olid kaevanud muldvalli endi ümber, mis oli nii kõrge, et laamanlased ei saanud visata oma kive ja oma nooli nende pihta, et need võiksid neid kahjustada; ka ei saanud nad neile läheneda mujalt kui ainult nende sissepääsu kaudu.
- 5 Nüüd, sel korral olid laamanlaste ülemjuhatajad ülimalt hämmastunud nefilaste tarkuse üle oma turvapaikade ettevalmistamisel.
- 6 Nüüd, laamanlaste juhid olid arvanud, et nende suure arvu tõttu, jah, nad arvasid, et neil peaks olema eelis neile kallale tungides, nagu nad olid siiani teinud; jah, ja nad olid samuti varustanud end kilpidega ja rinnakilpidega ja nad olid samuti teinud endile nahast rõivad; jah, väga paksud rõivad, et katta oma alasti olekut.
- 7 Ja olles nõnda ette valmistanud, arvasid nad, et nad suudavad kergesti vallutada ja alistada oma vennad orjaikkesse või neid tappa ja maha nottida vastavalt oma heaksarvamisele.
- 8 Aga vaata, nende suurimaks hämmastuseks olid nefilased nende vastu ette valmistunud viisil, mida kunagi varem polnud tuntud Lehhi laste hulgas. Nüüd, nad olid valmistunud laamanlaste vastu, et sõdida Moroni juhtnööride kohaselt.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

- 9 Ja sündis, et laamanlased ehk amalikialased olid ülimalt hämmastunud nende sõjaks ettevalmistumise viisi üle.
- 10 Nüüd, kui kuningas Amalikia oleks tulnud Nefi maalt oma sõjaväe eesotsas, oleks ta vast lasknud laamanlastel nefilasi Ammoniiha linna juures rünnata; sest vaata, ta ei hoolinud oma rahva verest.
- 11 Aga vaata, Amalikia ise ei tulnud võitlema. Ja vaata, tema ülemjuhatajad ei julgenud rünnata nefilasi Ammoniiha linnas, sest Moroni oli muutnud asjatoimetusi nefilaste seas, nii et laamanlased pettusid nende varjupaikades ja nad ei saanud neid rünnata.
- 12 Seepärast taganesid nad kõnnumaale ja võtsid oma laagri ja marssisid Noa maa suunas, oletades, et see on järgmine parim koht, kus nefilaste vastu minna.
- 13 Sest nad ei teadnud, et Moroni oli kindlustanud ehk oli ehitanud turvakantsid igasse linna üle kogu maa; seepärast, nad marssisid Noa maa suunas kindla plaaniga; jah, nende ülemjuhatajad astusid ette ja andsid vande, et nad hävitavad selle linna rahva.
- 14 Aga vaata, nende hämmastuseks Noa linn, mis siiani oli olnud nõrk koht, oli nüüd Moroni tegevuse vahendusel muutunud tugevaks; jah, ületades tugevuselt koguni Ammoniiha linna.
- 15 Ja nüüd, vaata, see oli Moroni tarkus, sest ta arvas, et neid Ammoniiha linna juures ära hirmutatakse; ja kuna Noa linn oli siiani olnud maa nõrgim koht, seepärast marsisid nad sinna võitlema; ja nõnda läks tema soovide järgi.
- 16 Ja vaata, Moroni oli määranud Lehi selle linna sõjameeste ülemjuhatajaks ja see oli seesama Lehi, kes võitles laamanlastega Siidoni jõest ida pool olevas orus.
- 17 Ja nüüd, vaata, sündis, et kui laamanlased said teada, et Lehi on linnas ülemjuhataja, olid nad taas pettunud, sest nad kartsid Lehhit üliväga; ometi nende ülemjuhatajad olid vandunud vandega linna rünnata; seepärast, nad tõid oma väed välja.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

18 Nüüd, vaata, laamanlased ei pääsenud nende turvakantsidesse mujalt kui ainult sissekäigu kaudu – vallide kõrguse pärast, mis olid püstitatud, ja vallikraavi sügavuse pärast, mis oli kaevatud ümberringi, välja arvatud sissekäigu juures.

19 Ja nõnda olid nefilased valmis hävitama kõik need, kes peaksid üritama üles ronida, et siseneda kindlusesse mingit muud teed kaudu, visates üle valli nende pihta kive ja nooli.

20 Nõnda olid nad valmis, jah, osa nende kõige tugevamatest meestest, et mõökade ja lingudega maha lüüa kõik, kes peaksid üritama tulla nende turvapai-ka sissekäigu kaudu; ja nõnda olid nad valmis, et kaitsta end laamanlaste vastu.

21 Ja sündis, et laamanlaste juhid töid oma sõjaväed sissekäigu ette ja hakkasid nefilastega võitlema, et pääseda nende turvapaika; aga vaata, neid löödi aegajalt tagasi, nii et neid tapeti tohututes tapatalgutes.

22 Nüüd, kui nad leidsid, et nad ei saa nefilastest jagu sissekäigu kaudu, hakkasid nad üles kaevama nende muldvalle, et oma vägede jaoks läbipääsu teha, et neil oleks võrdne võimalus võitlemiseks; aga vaata, nendes püüdlustes löödi nad maha kivide ja nooltega, mida nende pihta visati; ja selle asemel, et nende vallikraave täita, kiskudes alla muldvalle, täideti need ääreni nende surnute ja haavatute kehadega.

23 Nõnda oli nefilastel kõik võim oma vaenlaste üle; ja nõnda püüdsid laamanlased hävitada nefilasi, kuni kõik nende ülemjuhatajad olid surma saanud; jah, ja rohkem kui tuhat laamanlast oli tapetud, samas kui ei olnud ainsatki nefilaste hinge, kes oli tapetud.

24 Umbes viiskümmend olid haavatud, kes olid sissekäigu juures laamanlaste noolte ees kaitsetuks jäänud; aga nad olid kaitstud oma kilpide ja oma rinnakilpide ja oma peakaitsetega, nii et nende haavad olid jalgadel, millest paljud olid väga tõsised.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

25 Ja sündis, et kui laamanlased nägid, et kõik nende ülemjuhatajad olid tapetud, põgenesid nad kõnnu-
maale. Ja sündis, et nad pöördusid tagasi Nefi maale,
et teatada oma kuningale Amalikiale, kes oli sünnilt
nefilane, nende suurest kaotusest.

26 Ja sündis, et ta oli äärmiselt vihane oma rahva pea-
le, sest ta ei olnud suutnud täide viia oma soovi nefi-
laste suhtes; ta ei olnud saanud alistada neid orjaik-
kesse.

27 Jah, ta oli äärmiselt vihane ja ta needis Jumalat ja
ka Moronit, vandudes vandega, et ta joob tema verd;
ja seda seepärast, et Moroni oli pidanud kinni
Jumala käskudest, tehes ettevalmistusi oma rahva
kaitsmiseks.

28 Ja sündis, et teiselt poolt tänas Nefi rahvas
Issandat, oma Jumalat, tema võrratu väe eest, mida ta
näitas neid nende vaenlase käest päästes.

29 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise
üheksateistkümnese aasta.

30 Jah, ja nende seas valitses pidev rahu ning kirikut
saatis äärmiselt suur edu nende tähelepanu ja usinu-
se tõttu, mida nad osutasid Jumala sõna suhtes, mida
neile kuulutasid Heelaman ja Siblön ja Korianton ja
Ammon ja tema vennad; jah, ja kõik need, kes olid
pühitsetud ametisse Jumala püha korra järgi, olles
ristitud meeleparanduseks ja saadetud rahva sekka
jutlustama.

And it came to pass, that when the Lamanites saw
that their chief captains were all slain they fled into
the wilderness. And it came to pass that they re-
turned to the land of Nephi, to inform their king,
Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning
their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry
with his people, because he had not obtained his de-
sire over the Nephites; he had not subjected them to
the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse
God, and also Moroni, swearing with an oath that he
would drink his blood; and this because Moroni had
kept the commandments of God in preparing for the
safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the
people of Nephi did thank the Lord their God, be-
cause of his matchless power in delivering them
from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of
the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them,
and exceedingly great prosperity in the church be-
cause of their heed and diligence which they gave
unto the word of God, which was declared unto them
by Helaman, and Shiblön, and Corianton, and
Ammon and his brethren, yea, and by all those who
had been ordained by the holy order of God, being
baptized unto repentance, and sent forth to preach
among the people.

Alma 50

- 1 Ja nüüd, sündis, et Moroni ei katkestanud ettevalmistusi sõjaks ehk oma rahva kaitsmiseks laamanlaste eest, sest ta lasi oma vägedel kohtunike valitsemise kahekümnenda aasta alguses alustada mullahunnikute kaevamisega kõikide linnade ümber üle kogu maa, mis oli nefilaste valduses.
- 2 Ja nende muldvallide harja lasi ta katta puiduga, jah, mehekõrguste puitehitistega ümber linnade.
- 3 Ja nendele puitehitistele lasi ta püstitada puidule ümberringi teivaspiirde; ja see oli tugev ja kõrge.
- 4 Ja ta lasi püstitada tornid, mis ulatusid kõrgemale neist teivasrajatisest, ja nendesse tornidesse ta lasi ehitada turvapaigad, et laamanlaste kivid ja nooled ei saaks neid vigastada.
- 5 Ja nad olid varustatud, et heita selle tipust kive vastavalt oma soovile ja oma jõule ning tappa see, kes püüab läheneda linna müüridele.
- 6 Nõnda valmistas Moroni vaenlaste tuleku vastu ette kindlusi kõikide linnade ümber üle kogu maa.
- 7 Ja sündis, et Moroni lasi oma vägedel minna idapoolsele kõnnumaale; jah, ja nad läksid ja ajasid kõik laamanlased, kes olid idapoolsel kõnnumaal, nende oma maadele, mis olid lõuna pool Sarahemla maad.
- 8 Ja Nefi maa ulatus idamerest otsejoores läände.
- 9 Ja sündis, et kui Moroni oli ajanud kõik laamanlased välja idapoolselt kõnnumaalt, mis oli nende maa-valdustest põhja pool, lasi ta Sarahemla maa ja selle ümbruses olevate maade elanikel minna idapoolsele kõnnumaale kuni merekaldani välja ja võtta maa oma valdusse.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 Ja ta paigutas ka sõjaväed lõunasse nende valduste piiridele ja lasi neil püstitada kindlustusi, et nad võiksid kaitsta oma sõjavägesid ja oma rahvast oma vaenlaste kätte langemast.

11 Ja nõnda ta löikas ära kõik laamanlaste tugipunktid idapoolsel kõnnumaal, jah, ja ka läänes, kindlustades nefilaste ja laamanlaste vahelist piiri Sarahemla maa ja Nefi maa vahel läänemerest alates piki Siidoni jõe suuet – nefilased valdasid kogu põhjapoolset maad; jah, tõepoolest kogu maad, mis oli põhja pool Küllusliku maad, oma tahtmist mööda.

12 Nõnda Moroni oma vägedega, mis tema tegevusega kaasneva turvatunde tõttu iga päevaga suurenesid, üritas laamanlastelt ära lõigata jõu ja võimu endi maavaldustel, nii et neil ei oleks nende maavaldustel mingit võimu.

13 Ja sündis, et nefilased hakkasid rajama linna ja panid linnale nimeks Moroni ja see asus idamere lähedal, ja see oli lõuna pool laamanlaste valduste piiril.

14 Ja nad hakkasid samuti rajama linna Moroni linna ja Aaroni linna vahele, ühendades Moroni ja Aaroni piirid, ja nad panid linnale ehk maale nimeks Nefiha.

15 Ja selsamal aastal hakkasid nad ka ehitama paljusid linnu põhjas, ühte neist erilisel viisil, mida nad kutsusid Lehniks, mis asus põhjas mereranniku lähedal.

16 Ja nõnda lõppes kahekümnes aasta.

17 Ja nii heal järjel oli Nefi rahvas Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne esimese aasta alguses.

18 Ja neid saatis äärmiselt suur edu ja nad said äärmiselt rikkaks; jah, ja nad paljunesid ning kasvasid maal tugevaks.

19 Ja nõnda me näeme, kui halastav ja õiglane on kõik, mida Issand teeb, täites kõik oma sõnad inimlastele; jah, me võime näha, et nimelt nüüdsel ajal on ta sõnad tõeks saanud, mida ta rääkis Lehstile, öeldes:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephiah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Õnnistatud oled sina ja su lapsed; ja neid õnnistatakse. Kuivõrd nad peavad kinni minu käskudest, saadab neid sellel maal edu. Aga pea meeles, et kui võrd nad minu käskudest kinni ei pea, löigatakse nad Issanda juurest ära.

21 Ja me näeme, et need lubadused on Nefi rahvale õigeks osutunud; sest need on olnud nende vaidlused ja nende tülid, jah, nende mõrvad ja nende rüüstamised, nende ebajumalakummardamine, nende hooaramised ja nende jäledused, mida leidus nende seas, mis tõi neile nende sõjad ja nende hävitused.

22 Ja need, kes pidasid Issanda käskudest ustavalt kinni, päästeti kõikidel aegadel, samas kui tuhanded nende pahelised vennad on antud orjusesse või hukkunud mõõga läbi või kaldunud uskmatusse ja segunenud laamanlastega.

23 Aga vaata, Nefi päevadest saadik ei ole Nefi rahval olnud kunagi õnnelikumat aega kui Moroni päevil, jah, nüüd, praegusel ajal, kohtunike valitsemise kahekümne esimesel aastal.

24 Ja sündis, et ka kohtunike valitsemise kahekümne teine aasta lõppes rahu; jah, samuti kahekümne kolmas aasta.

25 Ja sündis, et kohtunike valitsemise kahekümne neljanda aasta alguses oleks ka olnud rahu Nefi rahva seas, kui ei oleks olnud tüli, mis sündis nende keskel Lehhi maa ja Moriantoni maa pärast, mis ühinesid Lehhi maa piiridel; mis mõlemad olid piiril mere ranniku lähedal.

26 Sest vaata, inimesed, kes valdasid Moriantoni maad, nõudsid endale osa Lehhi maast; seepärast hakkas nende vahel tekkima äge tüli, nii et Moriantoni rahvas haaras relvad oma vendade vastu ja otsustas nad mõõgaga tappa.

27 Aga vaata, inimesed, kes valdasid Lehhi maad, põgenesid Moroni laagrisse ja palusid temalt abi; sest vaata, nemad ei olnud ülekohtused.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

28 Ja sündis, et kui Moriantoni rahvas, keda juhtis mees, kelle nimi oli Morianton, märkas, et Lehhi rahvas on põgenenud Moroni laagrisse, kartsid nad väga, et Moroni sõjavägi neid ründab ja nad hävitab.

29 Seepärast, Morianton pani nendele südamele põgeneda maale, mis oli põhja pool, mis oli kaetud suurte veekogudega, ja võtta oma valdusse maa, mis oli põhja pool.

30 Ja vaata, nad oleksid selle plaani teostanud (mis oleks andnud suurt põhjust kurtmiseks), ent vaata, Morianton, olles väga ägeda iseloomuga, seepärast sai ta vihaseks ühe oma teenijanna peale ja läks talle kallale ning löi teda kõvasti.

31 Ja sündis, et too põgenes ja tuli Moroni laagrisse ning jutustas Moronile selle kohta kõik ja ka nende kavatsustest põgeneda põhjapoolsele maale.

32 Nüüd, vaata, rahvas, kes oli Küllusliku maal, või õigemini Moroni kartis, et nad võtavad kuulda Moriantoni sõnu ja ühinevad tema rahvaga ja nõnda saaks too need maaosad oma valdusse, mis tooks kaasa tõsised tagajärjed Nefi rahvale; jah, millised tagajärjed võiksid viia nende vabaduse kukutamiseni.

33 Seepärast saatis Moroni sõjaväe koos laagriga Moriantoni rahvale teele ette, et takistada nende põgenemist põhjapoolsele maale.

34 Ja sündis, et nad ei jõudnud nendest ette enne, kui nad olid tulnud Laastamise maa piirile, ja seal nad peatasid nad kitsas läbipääsus, mis viis mere kaudu põhjapoolsele maale, jah, läänepoolse ja idapoolse mere vahelt.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 Ja sündis, et sõjavägi, mille Moroni saatis, mida juhtis mees, kelle nimi oli Teankum, kohtas Moriantoni rahvast; ja nii kangekaelne oli Moriantoni rahvas (olles innustatud tema pahelisusest ja tema meelitavatest sõnadest), et nende vahel algas võitlus, milles Teankum surmas Moriantoni ja võitis tema sõjaväe ja võttis nad vangideks ning pöördus tagasi Moroni laagrisse. Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne neljas aasta.

36 Ja nõnda toodi Moriantoni rahvas tagasi. Ja kui nad olid teinud lepingu rahu pidamiseks, võisid nad tagasi minna Moriantoni maale; ja nende ja Lehhi rahvas ühendati ning ka neile anti tagasi nende maa- valdused.

37 Ja sündis, et samal aastal, kui oli taastatud rahu Nefi rahvale, suri Nefiha, teine ülemkohtunik, kes oli täitnud kohtujärge täiusliku laitmatusega Jumala ees.

38 Ometi oli ta keeldunud võtmast Almalt enda kätte neid ülestähendusi ja neid asju, mida Alma ja tema esiisad olid pidanud kõige pühamateks; seepärast andis Alma need oma pojale Heelamanile.

39 Vaata, sündis, et Nefiha poeg määrati täitma kohtujärge oma isa asemel; jah, ta määrati ülemkohtunikuks ja valitsejaks rahva üle, vande ja püha talitusega õigemeelselt kohut mõistma ja rahu ja rahva vabadust säilitama ning võimaldama neil nende püha eesõigusena Issandat, oma Jumalat, kummardada; jah, toetama ja säilitama Jumala aadet kõik oma päevad ja tooma pahelised õigusemõistmisele vastavalt nende kuriteole.

40 Nüüd, vaata, tema nimi oli Pahoran. Ja Pahoran täitis oma isa koha ja hakkas valitsema Nefi rahvast kahekümne neljanda aasta lõpul.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 Ja nüüd, Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne viienda aasta alguses sündis, et kui nad olid kehtestanud rahu Lehhi rahva ja Moriantoni rahva vahel nende maade suhtes ja alustanud kahekümne viiendat aastat rahu;
- 2 ei saanud nad ometi maal kaua täit rahu säilitada, sest rahva seas tekkisid tülid ülemkohtunik Pahorani pärast; sest vaata, osa rahvast soovis, et mõnda teatud punkti seadusest muudetak.
- 3 Ent vaata, Pahoran ei tahtnud muuta ega lubanud seadusesse parandusi teha; seepärast, ta ei võtnud kuulda neid, kes saatsid oma hääle palvega seaduse muutmiseks.
- 4 Seepärast, need, kes soovisid seaduse muutmist, olid tema peale vihased ja soovisid, et ta ei oleks enam maa ülemkohtunik; seepärast tõusis selle üle äge vaidlus, mis aga ei viinud verevalamiseni.
- 5 Ja sündis, et neid, kes soovisid, et Pahoran võetaks kohtujärgelt maha, kutsuti kuningameesteks, sest nad soovisid, et seadust muudetak, nii et oleks võimalik kukutada vaba valitsemisvõim ja panna maa valitsema kuningas.
- 6 Ja need, kes soovisid, et Pahoran jääks maa ülemkohtunikuks, nimetasid ennast vabadusemeesteks; ja nõnda tekkis nende keskel lõhenemine, sest vabadusemehed olid vandunud ehk sõlminud lepingu, et alal hoida vaba valitsemisvõimu kaudu oma õigusi ja oma usundi eesõigusi.
- 7 Ja sündis, et see nende tüliküsimus lahendati rahvahääletusega. Ja sündis, et rahvas hääletas vabadusemeeste poolt ja Pahoran jäi edasi kohtujärjele, mis põhjustas palju rõõmu Pahorani vendade seas ja ka suure osa vaba rahva seas, kes sundisid ka kuningamehed vaikima, nii et need ei julgenud enam vastu olla, vaid olid sunnitud vabaduse aadet toetama.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

- 8 Nüüd, need, kes olid kuningate poolt, olid kõrgest soost ja nad püüdsid saada kuningaks; ja neid toetasid need, kes püüdsid saada rahva üle väge ja võimu.
- 9 Aga vaata, see oli ohtlik aeg sellisteks tülideks Nefi rahva keskel; sest vaata, Amalikia oli taas ärgitanud laamanlaste rahva südamed nefilaste rahva vastu ja ta oli kogumas sõjamehi igast maanurgast ja relvastas neid ja valmistus sõjaks kõige usinusega, sest ta oli vandunud, et ta joob Moroni verd.
- 10 Aga vaata, me saame näha, et tema lubadus, mille ta oli andnud, oli mõtlematu; ometi ta valmistas end ja oma vägesid ette, et minna võitlema nefilaste vastu.
- 11 Nüüd, tema väed ei olnud nii suured, nagu need siiani olid olnud, kuna nii mitmed tuhanded olid tapetud nefilaste käega; kuid nende suurest kaotusest hoolimata oli Amalikia kogunud imekspandavalt suure sõjaväe, nii et ta ei kartnud tulla alla Sarahemla maale.
- 12 Jah, tõepoolest, Amalikia ise tuli alla laamanlaste eesotsas. Ja see oli kohtunike valitsemise kahekümne viiendal aastal ja see oli samal ajal, kui nad hakkasid lahendama tüliküsimust, mis puudutas ülemkohtunik Pahorani.
- 13 Ja sündis, et kui mehed, keda kutsuti kuninga-meesteks, kuulsid, et laamanlased on tulemas nende vastu võitlema, olid nad oma südames rõõmsad ja nad keeldusid relvi haaramast, sest nad olid ülemkohtuniku peale ja ka vaba rahva peale nii vihased, et nad ei tahtnud haarata relvi, et kaitsta oma maad.
- 14 Ja sündis, et kui Moroni seda nägi ja nägi ka, et laamanlased on tulemas üle maa piiri, oli ta ülimalt vihane nende inimeste kangekaelsuse pärast, kelle hoidmiseks ta oli nii suure usinusega vaeva näinud; jah, ta oli ülimalt vihane; tema hing oli täis viha nende vastu.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

15 Ja sündis, et ta saatis palvekirja rahva häälega maa valitsejale, soovides, et ta loeks seda ja annaks temale (Moronile) võimu, et sundida neid teisitimõtlejaid kaitsma oma maad või saata neid surma.

16 Sest tema esimeseks mureks oli niisuguste tülide ja lahkhelide lõpetamine rahva seas, sest vaata, see oli senini olnud kõigi nende hävituste põhjuseks. Ja sündis, et vastavalt rahva häälele ta sai loa.

17 Ja sündis, et Moroni andis käsu, et tema sõjavägi läheks nende kuningameeste vastu, et suruda maha nende uhkus ja nende suursugusus ja teha nad maatasa, või siis nad haaraku relvad ja toetagu vabaduse aadet.

18 Ja sündis, et Moroni väed marssisid nendele vastu ja nad surusid maha nende uhkuse ja nende suursugususe, nii et kui nad tõstsid oma sõjariistad, et võidelda Moroni meeste vastu, said nad maha löödud ja maatasa tehtud.

19 Ja sündis, et neli tuhat nendest teisitimõtlejatest löödi maha mõõgaga ja need nende juhtidest, keda ei tapetud lahingus, võeti kinni ja heideti vanglasse, sest kohtumõistmiseks nende üle ei olnud sel hetkel aega.

20 Ja ülejäänud nendest teisitimõtlejatest alistusid pigem vabaduse lipule, kui lasid end mõõgaga maha lüüa; ja nad olid sunnitud heiskama vabaduse tähise oma tornidesse ja oma linnades ja haarama oma maa kaitseks relvad.

21 Ja nõnda tegi Moroni lõpu nendele kuningameestele, nii et enam ei tuntud kedagi kuningameeste nime järgi; ja nõnda ta tegi lõpu nende inimeste kangekaelsusele ja uhkusele, kes väitsid olevat suursugust verd; seevastu nad sunniti olema alandlikud nagu nende vennad ja võitlema vapralt, et mitte sattuda orjusesse.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Vaata, sündis, et kui Moroni oli nõnda maha surumas sõdu ja tülisid omaenda rahva seas ja allutamas neid rahule ja ühiskondlikule korrale ja tegemas korraldusi sõja ettevalmistamiseks laamanlaste vastu, vaata, olid laamanlased tulnud Moroni maale, mis asus mereäärsetel piirimaadel.
- 23 Ja sündis, et nefilased ei olnud Moroni linnas piisavalt tugevad; seepärast Amalikia ajas nad välja, tappes paljud. Ja sündis, et Amalikia võttis linna oma valdusse; jah, ta võttis ära kõik nende kindlustused.
- 24 Ja need, kes põgenesid Moroni linnast, jõudsid Nefiha linna; ja ka Lehhi linna rahvas kogunes ja tegi ettevalmistusi ja oli valmis laamanlasi lahinguga vastu võtma.
- 25 Ent sündis, et Amalikia ei lubanud laamanlastel minna võitlema Nefiha linna vastu, vaid hoidis neid mererannikul, jättes mehi igasse linna, et neid hoida ja kaitsta.
- 26 Ja nõnda ta jätkas, võttes oma valdusse palju linnu, Nefiha linna ja Lehhi linna ja Moriantoni linna ja Omneri linna ja Giidi linna ja Muleki linna, mis kõik olid mereranniku idapiiril.
- 27 Ja nõnda olid laamanlased enda kätte saanud tänu Amalikia kavalusele ja nende rohkearvulisusele nii palju linnu, mis kõik olid tugevalt kindlustatud Moroni kindlustusviisi järgi; millest kõik said laamanlaste kindlustusteks.
- 28 Ja sündis, et nad marssisid Küllusliku maa piiridesse, ajades nefilasi endi ees ning tappes paljusid.
- 29 Ent sündis, et nad kohtasid Teankumit, kes oli tapnud Moriantoni ja oli tõkestanud tema rahvast põgenemisel.
- 30 Ja sündis, et ta takistas ka Amalikiat, kui too marssis oma arvuka sõjaväega, et võtta oma valdusse Küllusliku maa ja ka põhjapoolne maa.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

- 31 Aga vaata, too sai pettumuse osaliseks, kui Teankum ja tema mehed ta tagasi löid, sest nad olid suurepärased sõjamehed; sest iga Teankumi mees ületas laamanlasi oma jõu ja oma sõjaosavuse poolest, nii et nad saavutasid laamanlastega võrreldes ülekaalu.
- 32 Ja sündis, et nad ründasid neid korduvalt, nii et nad surmasid neid kuni pimeduseni välja. Ja sündis, et Teankum ja tema mehed püstitasid oma telgid Küllusliku maa piiridesse ja Amalikia püstitas oma telgid merekalda lähedale, ja niiviisi peletati neid eemale.
- 33 Ja sündis, et kui saabus öö, hiilisid Teankum ja tema teenija ööpimeduses salaja välja ning läksid Amalikia laagrisse; ja vaata, uni oli võtnud nende üle võimust nende suure kurnatuse pärast, mille olid põhjustanud päeva tööd ja kuumus.
- 34 Ja sündis, et Teankum hiilis salaja kuninga telki ja torkas talle oda südamesse; ja ta põhjustas silmapilkselt kuninga surma, nii et too ei äratanud üles oma teenijaid.
- 35 Ja ta pöördus taas salaja tagasi oma laagrisse ja vaata, tema mehed magasid ja ta äratas nad üles ning jutustas neile kõike seda, mis ta oli teinud.
- 36 Ja ta lasi oma vägedel olla valmis juhuks, kui laamanlased on üles ärganud ja tungivad neile kallele.
- 37 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne viies aasta ja nõnda lõppesid Amalikia päevad.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 Ja nüüd, Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne kuuendal aastal sündis, vaata, kui laamanlased ärkasid esimese kuu esimesel hommikul, vaata, nad leidsid Amalikia surnuna tema enda telgis; ja nad nägid ka, et Teankum oli valmis nendega sel päeval lahingusse astuma.
- 2 Ja nüüd, kui laamanlased seda nägid, haaras neid hirm ja nad loobusid oma plaanist marssida põhjapoolsele maale ja taganesid kogu oma sõjaväega Muleki linna ning otsisid kaitset oma kindlustest.
- 3 Ja sündis, et Amalikia vend määrati rahva kuningaks ja tema nimi oli Ammoron; nõnda kuningas Ammoron, kuningas Amalikia vend, määrati valitsema tema asemel.
- 4 Ja sündis, et ta andis käsu, et ta rahvas hoiaks enda käes need linnad, mis nad olid vallutanud verevalamisega; sest nad ei olnud saanud enda kätte ühtegi linna ilma suure verekaotuseta.
- 5 Ja nüüd, Teankum nägi, et laamanlased olid otsustanud hoida enda käes neid linnu, mis nad olid vallutanud, ja neid maaosasid, mis nad olid saanud oma valdusse, ja nähes ka nende tohutut arvu, ei pidanud Teankum otstarbekaks üritada neid rünnata nende kindlustes.
- 6 Aga ta pidas oma mehi ümberringi nagu sõjaks ettevalmistusi tehes; jah, ja tõepoolest valmistas ta end nende vastu kaitsma, püstitades ümberringi müüre ja valmistades varjupaiku.
- 7 Ja sündis, et ta jätkas nõnda sõjaks ettevalmistamist, kuni Moroni saatis suuremal hulgal mehi tema sõjaväge tugevdama.
- 8 Ja Moroni saatis temale ka korraldusi, et ta peaks hoidma enda juures kõik vangid, kes langesid tema kätte; sest kuna laamanlased olid võtnud palju vange, siis ta peaks hoidma kõiki laamanlastest vange kui lunaraha nende eest, keda laamanlased olid vangid võtnud.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

- 9 Ja ta saatis temale ka korraldused, et ta peab kindlustama Küllusliku maa ja kaitsma seda kitsast maa-riiba, mis viib põhjapoolsele maale, et laamanlased ei saaks seda tugipunkti endale ja neil poleks võimu neid igast küljest kimbutada.
- 10 Ja Moroni saatis ka sõna, soovides, et ta oleks seda maaosa kaitstes ustav ja et ta otsiks igat võimalust anda seal rooska laamanlastele, niipalju kui on tema võimuses, nii et ta ehk kavalusega või mõnel muul viisil võiks tagasi saada need linnad, mis olid nende käest ära võetud; ja et ta kindlustaks ja tugevdaks ka ümberkaudseid linnu, mis ei olnud laamanlaste kätte langenud.
- 11 Ja ta ütles temale samuti: Ma tuleksin sinu juurde, kuid vaata, laamanlased ründavad meid läänemere poolsel piiril, ja vaata, ma lähen neile vastu, seepärast ei saa ma teie juurde tulla.
- 12 Nüüd, kuningas (Ammoron) oli lahkunud Sarahemla maalt ja oli teatanud kuningannale oma venna surmast ja oli kogunud suure hulga mehi kokku ning oli marssinud nefilaste vastu läänemere piiril.
- 13 Ja nõnda ta püüdis nefilasi pidevalt rünnata ja tõmmata osa nende sõjaväest ära sellesse maaosasse, kuna ta oli käskinud neid, kelle ta oli jätnud valdama linnu, mis ta oli vallutanud, et nad ründaksid nefilasi pidevalt ka idamere äärsetel piiridel ning võtaksid oma valdusse nende maast niipalju, kui nad suudavad, vastavalt oma vägede tugevusele.
- 14 Ja nõnda olid nefilased sellises ohtlikus olukorras Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne kuuenda aasta lõpus.
- 15 Aga vaata, kohtunike valitsemise kahekümne seitsmendal aastal sündis, et Teankum, Moroni käsul – kes oli moodustanud sõjaväe maa lõuna- ja läänepiiride kaitseks ja oli alustanud oma marssi Küllusliku maa suunas, et ta võiks abistada oma meestega Teankumit nende kaotatud linnade tagasi-vallutamisel –

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

16 ja sündis, et Teankum oli saanud korraldused rünnata Muleki linna ja kui võimalik, see tagasi võtta.

17 Ja sündis, et Teankum tegi ettevalmistusi Muleki linna ründamiseks ja marssimaks oma sõjaväega laamanlaste vastu; aga ta nägi, et oli võimatu neid vallutada seni, kuni nad olid oma kindlustes; seepärast loobus ta oma plaanidest ja pöördus taas tagasi Küllusliku linna, et oodata Moroni tulekut, et ta saaks oma sõjaväele jõudu juurde.

18 Ja sündis, et Moroni saabus oma sõjaväega Küllusliku maale Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne seitsmenda aasta lõpupoolel.

19 Ja kahekümne kaheksanda aasta alguses Moroni ja Teankum ja paljud kõrgematest ülemjuhatajatest pidasid sõjanõu – mida nad peaksid tegema, et panna laamanlasi tulema välja võitlema nende vastu; või et nad võiksid neid mingil moel meelitada välja nende kindlustest, nii et nad saavutaksid nendega võrreldes ülekaalu ja vallutaksid tagasi Muleki linna.

20 Ja sündis, et nad saatsid saadikud laamanlaste sõjaväe juurde, kes kaitses Muleki linna, nende juhi juurde, kelle nimi oli Jaakob, soovides, et ta tuleks oma sõjaväega välja kohtama neid kahe linna vahelisel tasandikul. Ent vaata, Jaakob, kes oli soramlane, ei tahtnud oma sõjaväega välja tulla, et kohata neid tasandikul.

21 Ja sündis, et Moronil ei olnud mingit lootust nende kohtamiseks võrdsel pinnal, seepärast, tal oli plaan, et ta võiks laamanlased nende kindlustest välja meelitada.

22 Seepärast lasi ta Teankumil võtta ühe väikese meesterühma ja marssida mereranna lähedale; ja Moroni ja tema sõjavägi marssisid ööpimeduses kõnnumaale, Muleki linnast lääne poole; ja nõnda, kui laamanlaste valvurid järgmisel päeval Teankumi avastasid, jooksid nad ja jutustasid sellest Jaakobile, oma juhile.

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

23 Ja sündis, et laamanlaste väed marssisid Teankumi vastu, oletades, et nad tänu oma arvukusele vallutavad Teankumi tema sõjameeste vähese arvu pärast. Ja kui Teankum nägi laamanlaste vägesid tulemas välja tema vastu, hakkas ta mööda mereranda põhja poole taganema.

24 Ja sündis, et kui laamanlased nägid, et ta hakkas põgenema, said nad julgust ja jälitasid neid jõuliselt. Ja kui Teankum oli nõnda ära juhtimas laamanlasi, kes neid asjata jälitasid, vaata, käskis Moroni, et üks osa tema sõjaväest, kes oli temaga, läheks linna ja võtaks selle oma valdusse.

25 Ja nõnda nad tegid ning tapsid kõik need, kes olid jäänud linna kaitsma; jah, kõik need, kes ei tahtnud loovutada oma sõjariistu.

26 Ja nõnda oli Moroni osaga oma sõjaväest saanud oma valdusse Muleki linna, kui ta läks ülejäänutega vastu laamanlastele, kui nad peaksid tagasi pöörduma Teankumit jälitamast.

27 Ja sündis, et laamanlased jälitasid Teankumit, kuni nad jõudsid Küllusliku linna lähedale, ja siis kohtasid neid Lehhi ja väike sõjavägi, kes oli jäetud kaitsma Küllusliku linna.

28 Ja nüüd, vaata, kui laamanlaste ülemjuhatajad nägid Lehhit tulemas oma sõjaväega nende vastu, põgenesid nad suures segaduses, kartes, et nad ei jõua võib-olla tagasi Muleki linna, enne kui Lehhi neile järele jõuab; sest nad olid oma rännakust väsinud ja Lehhi mehed olid välja puhanud.

29 Nüüd, laamanlased ei teadnud, et Moroni on oma sõjaväega nende selja taga; ja kõik, mida nad kartsid, olid Lehhi ja tema mehed.

30 Nüüd, Lehhi ei soovinud neile järele jõuda enne, kui nad kohtavad Moronit ja tema sõjaväge.

31 Ja sündis, et enne, kui laamanlased olid kaugele taganenud, piirasid nefilased nad ümber, Moroni mehed ühelt poolt ja Lehhi mehed teiselt poolt, ning kõik nad olid värsked ja täis jõudu; aga laamanlased olid oma pikast rännakust väsinud.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

- 32 Ja Moroni käs kis oma meestel neile kallale tungida, kuni nad oma sõjariistad loovutavad.
- 33 Ja sündis, et Jaakob, olles nende juht, olles ka so ramlane ja võitmatu vaimuga, juhtis laamanlased äärmise raevuga Moroni vastu võitlema.
- 34 Kuna Moroni neil teel ees seisis, seepärast otsustas Jaakob nad tappa ja endale Muleki linna tee läbi murda. Aga vaata, Moroni ja ta mehed olid võimsamad; seepärast ei andnud nad laamanlastele teed.
- 35 Ja sündis, et nad võitlesid mõlemal poolel äärmiselt ägedalt ja mõlemal poolel langesid paljud; jah, ja Moroni sai haavata ja Jaakob sai surma.
- 36 Ja Lehhi oma tugevate meestega sündis neid tagant sellise raevuga, et tagumised laamanlased loovutasid oma sõjariistad, ja ülejäänud, olles äärmises segaduses, ei teadnud, kuhu minna või keda rünnata.
- 37 Nüüd, Moroni, nähes nende segadust, ütles neile: Kui te toote oma sõjariistad ja loovutate need, vaadake, lõpetame me teie vere valamise.
- 38 Ja sündis, et kui laamanlased kuulsid neid sõnu, astusid ette nende ülemjuhatajad, kõik need, keda polnud tapetud, ja viskasid oma sõjariistad maha Moroni jalgade ette ning käskisid ka oma mehi, et need teeksid sedasama.
- 39 Ent vaata, paljud ei tahtnud seda, ja need, kes ei tahtnud loovutada oma mõõka, võeti kinni ja seoti ning nende sõjariistad võeti neilt ära ja nad sunniti marssima koos oma vendadega edasi Küllusliku maale.
- 40 Ja nüüd, vangivõetute arv ületas langenute arvu; jah, rohkem, kui oli mõlemal poolel tapetuid.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 Ja sündis, et nad panid laamanlastest vangide juurde valvurid ja sundisid neid minema ja matma oma surnud, jah, ja samuti nefilaste surnud, kes olid langedud; ja Moroni pani mehed neid sel ajal valvama, kui nad oma töid teevad.
- 2 Ja Moroni läks Lehhiga Muleki linna ja võttis üle linna juhtimise ning andis selle Lehhile. Nüüd, vaata, see Lehhi oli mees, kes oli olnud Moroniga suuremas osas kõigis tema lahingutes ja ta oli Moroni sarnane mees ning nad rõõmustasid teineteise kaitstuse üle; jah, nad armastasid teineteist ja neid armastas ka kogu Nefi rahvas.
- 3 Ja sündis, et pärast seda, kui laamanlased olid lõpetanud oma surnute ja ka nefilaste surnute matmise, viidi nad tagasi Küllusliku maale ja Moroni korralduse kohaselt lasi Teankum neil alustada tööd vallikraavi kaevamisega Küllusliku maa ehk linna ümber.
- 4 Ja ta lasi neil ehitada kraavi sisekaldale puitrinna-tise; ja nad viskasid kraavist mulda vastu puitrinna-tist; ja nõnda panid nad laamanlased tööd tegema, kuni nad olid ümbritsenud Küllusliku linna ümber-ringi äärmiselt kõrge ja tugeva puit- ja muldmüüri-ga.
- 5 Ja pärast seda sai sellest linnast äärmiselt tugev kindlus ja selles linnas valvasid nad vangivõetud laamanlasi; jah, nimelt müüride vahel, mille nad olid lasknud neil oma kätega ehitada. Nüüd, Moroni oli sunnitud laamanlased tööle panema, sest neid oli kerge valvata, kui nad töötasid, ja juhul, kui ta peaks laamanlasi ründama, läheks tal tarvis kõiki oma väesalku.
- 6 Ja sündis, et Moroni oli nõnda saavutanud võidu laamanlaste ühe suurima sõjaväe üle ja oli saanud Muleki linna oma valdusse, mis oli üks tugevamaid laamanlaste tugipunkte Nefi maal, ja nõnda ta oli ka ehitanud kindluse, et hoida oma vange.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

7 Ja sündis, et ta sel aastal enam ei üritanud võidelda laamanlastega, aga ta pani oma mehed tegema ettevalmistusi sõjaks, jah, ja rajama kindlustusi, et kaitsa end laamanlaste vastu, jah, ja samuti päästma oma naisi ja oma lapsi näljast ja kannatustest ning varustama toiduga oma vägesid.

8 Ja nüüd, sündis, et Moroni äraolekul mingi salasepitsuse pärast nefilaste seas, mis tekitas nende seas lahkhelisid, olid laamanlaste väed lõunas läänemere ääres võtnud nefilastelt ära mõningaid maid; jah, nii et laamanlased olid saanud selles maaosas mõned nende linnad oma valdusse.

9 Ja nõnda süütegude pärast nende endi seas, jah, lahkhelide ja salasepitsuste pärast nende endi keskel sattusid nad kõige ohtlikumasse olukorda.

10 Ja nüüd, vaata, mul on üht-teist öelda Ammoni rahva kohta, kes alguses olid laamanlased, kuid Ammoni ja tema vendade või õigemini Jumala väe ja sõnaga pöörati nad Issandasse; ja nad toodi Sarahemla maale ning sellest ajast peale olid neid kaitsnud nefilased.

11 Ja nende vandetootuse pärast ei olnud neil lastud haarata relvi oma vendade vastu, sest nad olid andnud vande enam mitte kunagi verd valada ja vastavalt oma vandele oleksid nad hukkunud; jah, nad oleksid andnud ennast oma vendade kätte, kui mitte Ammon ja tema vennad ei oleks tundnud nende vastu kaastunnet ja äärmiselt suurt armastust.

12 Ja sel põhjusel toodi nad Sarahemla maale ja nefilased kaitsesid neid alati.

13 Ent sündis, et kui nad nägid ohtu ja paljusid kannatusi ja katsumusi, mida nefilased nende pärast talusid, olid nad liigutatud kaastundest ja soovisid haarata oma maa kaitseks relvad.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

14 Ent vaata, kui nad olid valmis haarama oma sõjariistu, talitsesid Heelaman ja tema vennad neid veenmisega, sest nad olid murdmas vannet, mille nad olid andnud.

15 Ja Heelaman kartis, et nii tehes kaotavad nad oma hinged; seepärast kõik need, kes olid sõlminud selle lepingu, olid sunnitud pealt vaatama, kuidas nende vennad oma käesolevas ohtlikus olukorras oma kannatustest läbi kahlavad.

16 Ent vaata, sündis, et neil oli palju poegi, kes ei olnud sõlminud lepingut, et nad ei haara sõjariistu endi kaitseks oma vaenlaste vastu; seepärast kogunesid nad nüüd kokku, kõik need, kes olid võimelised relva kandma, ja nad kutsusid end nefilasteks.

17 Ja nad sõlmisid lepingu, et nad võitlevad nefilaste vabaduse eest, jah, et nad kaitsevad maad kas või oma elu hinnaga; jah, nimelt lubasid nad lepinguga, et nad ei loobu iialgi oma vabadusest, vaid võitlevad alati, et kaitsta nefilasi ning ennast orjusesse sattumise eest.

18 Nüüd, vaata, oli kaks tuhat noort meest, kes sõlmisid selle lepingu ja haarasid oma sõjariistad, et kaitsta oma maad.

19 Ja nüüd, vaata, nagu neist senini ei olnud kunagi nefilastele kahju olnud, said nad nüüd, sel ajahetkel, ka suureks toeks; sest nad haarasid oma sõjariistad ja tahtsid, et Heelaman oleks nende juht.

20 Ja nad olid kõik noored mehed ning nad olid äärmiselt vaprad, mis puutub julgusesse ja samuti jõuse ning tegutsemistahtesse, ent vaata, see pole veel kõik – nad olid mehed, kes olid alati ustavad kõiges, mis iganes neile usaldati.

21 Jah, nad olid tõe ja arukuse mehed, sest neid oli õpetatud kinni pidama Jumala käskudest ja kõndima tema ees laitmatult.

22 Ja nüüd, sündis, et Heelaman marssis oma kahe tuhande noore sõduri eesotsas, et toetada inimesi maa piiril lõunas läänemere ääres.

23 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne kaheksas aasta.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 Ja nüüd, sündis, et kohtunike valitsemise kahekümne üheksanda aasta alguses saatis Ammoron Moronile sõna sooviga, et ta vahetaks vange.
- 2 Ja sündis, et Moroni rõõmustas ääretult selle ettepaneku üle, sest ta tahtis saada neid toiduvarusid, mis läksid laamanlastest vangide elatuseks, oma rahva toetuseks, ja ta tahtis saada ka oma rahvast oma sõjaväe tugevdamiseks.
- 3 Nüüd, laamanlased olid vangistanud palju naisi ja lapsi, ja Moroni vangide hulgas ehk vangide hulgas, keda Moroni oli võtnud, ei olnud ainsatki naist ega last; seepärast otsustas Moroni kasutada kavalust, et saada laamanlastelt nii palju nefilastest vange kui võimalik.
- 4 Seepärast kirjutas ta kirja ja saatis selle ära Ammoroni teenijaga, samaga, kes oli toonud kirja Moronile. Nüüd, need on sõnad, mis ta kirjutas Ammoronile, öeldes:
- 5 Vaata, Ammoron, ma olen kirjutanud sulle ühteist selle sõja kohta, mida sa oled pidanud minu rahva vastu, või õigemini, mida sinu vend on pidanud nende vastu ja mida sa pärast tema surma oled ikka veel otsustanud jätkata.
- 6 Vaata, ma tahaksin sulle mõnevõrra rääkida Jumala õiglusest ja tema kõikvõimsa viha mõõgast, mis ripub sinu kohal, kui sa oma meelt ei paranda ja ei tagane oma vägedega oma maadele ehk sellele maale, mis on sinu valduses, mis on Nefi maa.
- 7 Jah, ma tahaksin rääkida sulle nendest asjadest, kui sa oled võimeline neid kuulda võtma; jah, ma tahaksin rääkida sulle sellest hirmsast põrgust, mis ootab, et vastu võtta selliseid mõrvareid, nagu sina ja su vend seda olete olnud, kui te ei paranda meelt ja ei loobu oma mõrvarlikest kavatsustest ja ei pöördu oma vägedega tagasi oma maadele.
- 8 Aga kuna sa oled need asjad kord juba hüljanud ja oled võidelnud Issanda rahva vastu, koguni nõnda võin ma oletada, et sa teed seda taas.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

- 9 Ja nüüd, vaata, me oleme valmis teid vastu võtma; jah, ja kui sa oma kavatsustest ei loobu, vaata, siis te tõmbate endile selle Jumala viha, kelle te olete hüljanud, kuni teie täieliku hävitamiseni välja.
- 10 Aga nii tõesti, kui Issand elab, ründavad meie väed teid, kui te ei tagane, ja peagi nuheldakse teid surmaga, sest me võtame tagasi oma linnad ja oma maad; jah, ja me kaitseme oma usundit ja oma Jumala aadet.
- 11 Ent vaata, ma arvan, et ma kõnelen sulle sellest asjata; ehk ma arvan, et sa oled põrgu laps; seepärast lõpetan ma oma kirja, öeldes sulle, et ma ei vaheta vange muudel tingimustel, kui et sa annad ühe mehe ja tema naise ja ta lapsed ühe vangiga vastu; kui asi nii on, et sa teed seda, siis ma vahetan.
- 12 Ja vaata, kui sa seda ei tee, tulen ma oma vägedega teie vastu; jah, ma relvastan koguni oma naised ja oma lapsed ja tulen sinu vastu ning ma jälitan sind koguni su enda maani, mis on meie esimene pärandmaa; jah, ja saab olema veri vere vastu, jah, elu elu vastu; ning ma võitlen teiega kuni selleni välja, et teid hävitatakse maa pinnalt.
- 13 Vaata, ma olen vihane ja samuti mu rahvas; te olete üritanud meid mõrvata ja me oleme vaid püüdnud end kaitsta. Aga vaata, kui te veel üritate meid hävitada, siis üritame meie hävitada teid; jah, ja me valjutame tagasi oma maa, oma esimese pärandmaa.
- 14 Nüüd, ma lõpetan oma kirja. Mina olen Moroni; ma olen nefilaste rahva juht.
- 15 Nüüd, sündis, et Ammoron, kui ta oli saanud selle kirja, sai vihaseks ja ta kirjutas Moronile teise kirja, ja need on sõnad, mida ta kirjutas, öeldes:
- 16 Mina olen Ammoron, laamanlaste kuningas; ma olen selle Amalikia vend, kelle te olete mõrvanud. Vaata, ma maksan tema vere eest teile kätte, jah, ja ma ründan teid oma vägedega, sest ma ei karda sinu ähvardusi.
- 17 Sest vaata, teie isad tegid oma vendadele ülekohut, nii et nad röövisid neilt õiguse valitsemisvõimule, kui see kuulus õiguse järgi nendele.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 Ja nüüd, vaata, kui te panete oma relvad maha ja alistute nende valitsemisele, kellele valitsemisvõim õigusega kuulub, siis ma lasen oma rahval relvad maha panna ja nad ei sõdi enam.

19 Vaata, sina oled öelnud palju ähvardusi mulle ja mu rahvale; aga vaata, me ei karda sinu ähvardusi.

20 Ometi olen ma rõõmuga nõus vahetama vange sinu nõudmise kohaselt, et ma võiksin hoida oma toidupoolist oma sõjameestele, ja me peame sõda, mis saab olema igavene, kas seni, kuni nefilased alistuvad meie valitsemisele, või kuni nad on igavesti hävitatud.

21 Ja mis sellesse Jumalasse puutub, kelle te ütlete, et me olevat hüljanud, vaata, me ei tunne sellist isikut ega tunne ka teie; aga kui on nõnda, et niisugune isik on olemas, siis meie ei tea muud, kui et ta on loonud meid sama hästi kui teidki.

22 Ja kui on nõnda, et on olemas kurat ja põrgu, vaata, kas ta ei saada siis teid sinna elama koos minu vennaga, kelle te olete mõrvanud, kelle kohta sa oled vihjanud, et ta on läinud niisugusesse kohta? Aga vaata, nendel asjadel ei ole tähtsust.

23 Mina olen Ammoron ja selle Sorami järglane, keda sinu isad sundisid ja tõid välja Jeruusalemmast.

24 Ja nüüd, vaata, ma olen vapper laamanlane; vaata, seda sõda on peetud selleks, et maksta kätte neile tehtud nurjatuste eest ning hoida ja saada endale nende õigused valitsemisvõimule; ja ma lõpetan oma kirja Moronile.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Nüüd, sündis, et kui Moroni oli saanud selle kirja, sai ta veel vihasemaks, sest ta teadis, et Ammoronil on täiuslik teadmine oma pettusest; jah, ta teadis, et Ammoron teab, et see, mis pani teda Nefi rahva vastu sõda pidama, ei olnud õiglane aade.
- 2 Ja ta ütles: Vaata, ma ei vaheta vange Ammoroniga, kui ta ei loobu oma kavatsustest, nagu ma olen öelnud oma kirjas; sest ma ei lase sündida, et ta saaks rohkem võimu, kui tal juba on.
- 3 Vaata, ma tean paika, kus laamanlased valvavad minu rahvast, kelle nad on vangi võtnud; ja kuna Ammoron ei taha soostuda sellega, mis ma oma kirjas esitasin, siis vaata, ma talitan temaga vastavalt oma sõnadele; jah, ma külvan nende seas surma, kuni nad paluvad rahu.
- 4 Ja nüüd, sündis, et kui Moroni oli öelnud need sõnad, lasi ta oma meeste seas otsida, et äkki leiab ta nende seast mehe, kes on Laamani järglane.
- 5 Ja sündis, et nad leidsid ühe, kelle nimi oli Laaman, ja ta oli üks selle kuninga teenijatest, kelle Amalikia oli mõrvanud.
- 6 Nüüd, Moroni lasi Laamanil ja ühel oma väikesel meesterühmal minna vangivalvurite juurde, kes valvasid nefilasi.
- 7 Nüüd, nefilasi valvati Giidi linnas; seepärast Moroni määras Laamani ja lasi väikesel meesterühmal temaga kaasa minna.
- 8 Ja kui õhtu saabus, läks Laaman valvurite juurde, kes valvasid nefilasi, ja vaata, nad nägid teda tulemas ja hõikasid teda; aga ta ütles neile: Ärge kartke, vaadake, ma olen laamanlane! Vaadake, me oleme põgenenud nefilaste juurest ja nad magavad, ja vaadake, me võtsime neilt veini ja tõime endaga kaasa.
- 9 Nüüd, kui laamanlased kuulsid neid sõnu, võtsid nad ta rõõmuga vastu ja nad ütlesid temale: Anna meile oma veini, et me saaksime juua; me oleme rõõmsad, et te võtsite veini kaasa, sest me oleme kurnatud.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Aga Laaman ütles neile: Hoidkem oma veini selleks, kui me läheme lahingusse nefilaste vastu! Aga need sõnad tekitasid neis ainult veel suurema soovi veini juua;

11 sest nad ütlesid: Me oleme kurnatud, seepärast joogem veini ja peagi saame me kätte oma veinianuse, mis annab meile jõudu, et saaksime minna nefilaste vastu.

12 Ja Laaman ütles neile: Te võite teha, nagu soovite.

13 Ja sündis, et nad jõid ohtralt veini ja see maitses neile hästi, seepärast jõid nad seda veelgi rohkem; ja see oli kange, kuna see oli valmistatud õiges kanguses.

14 Ja sündis, et nad jõid ja olid lõbusad, ja peagi olid nad kõik purjus.

15 Ja nüüd, kui Laaman ja ta mehed nägid, et nad olid kõik purjus ja olid sügavas unes, pöördusid nad tagasi Moroni juurde ja jutustasid temale kõigest, mis oli juhtunud.

16 Ja nüüd, see kõik oli Moroni plaani kohaselt. Ja Moroni oli varustanud oma mehed sõjariistadega ja ta läks Giidi linna, kui laamanlased olid sügavas unes ning purjus; ja nad viskasid vangidele sõjariistad, nii et nad kõik relvastati;

17 jah, koguni nende naistele ja kõigile nende lastele, kes olid võimelised sõjariista käsitsemaks, kui Moroni oli kõik need vangid relvastanud; ja kõik see toimus kõige sügavamas vaikuses.

18 Kui nad aga oleksid äratanud laamanlased, vaata, nad olid purjus ja nefilased oleksid võinud nad tappa.

19 Ent vaata, see ei olnud Moroni soov; ta ei tundnud heameelt mõrvamisest või verevalamisest, vaid ta tundis heameelt sellest, et saab päästa oma rahva hävitusest; ja sel põhjusel, et mitte olla ebaõiglane, ei tahtnud ta rünnata laamanlasi ega hävitada neid siis, kui need on purjus.

20 Aga ta oli saavutanud oma soovi, sest ta oli relvastanud nefilastest vangid, kes olid linna müüride vahel, ja ta oli andnud neile võimaluse võtta oma valdusse müüride vahele jääv ala.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inasmuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

- 21 Ja seejärel lasi ta meestel, kes olid koos temaga, veidi tagasi tõmbuda ja laamanlaste väed ümber piirata.
- 22 Nüüd, vaata, seda tehti öösel, nii et kui laamanlaste hommikul ärkasid, nägid nad, et nefilased on nad väljastpoolt ümber piiranud ja seespool olid nende vangid relvastatud.
- 23 Ja nõnda nad nägid, et nefilastel oli võim nende üle ja neis oludes nad leidsid, et ei ole otstarbekas nefilastega võidelda; seepärast nõudsid nende ülemjuhatajad nende käest sõjariistad ja nad tõid need välja ja viskasid need nefilaste jalge ette, paludes halastust.
- 24 Nüüd, vaata, see oli Moroni soov. Ta võttis nad sõjavangideks ja võttis linna oma valdusse ning lasi vabastada kõik vangid, kes olid nefilased, ja need ühinesid Moroni sõjaväega ning olid tema sõjaväele suureks toeks.
- 25 Ja sündis, et ta pani laamanlased, kelle ta oli vangi võtnud, alustama tööd Giidi linna ümber olevate kindlustuste tugevdamisel.
- 26 Ja sündis, et kui ta oli Giidi linna oma soovi kohaselt kindlustanud, lasi ta viia oma vangid Küllusliku linna ja ta valvas ka seda linna äärmiselt suure väesalgaga.
- 27 Ja sündis, et kõigist laamanlaste salasepitsustest hoolimata hoidsid nad kinni ja kaitsesid kõiki vange, keda nad olid vangi võtnud, ja nad hoidsid oma valduses ka kogu seda maa-ala ja eelist, mille nad olid tagasi saanud.
- 28 Ja sündis, et nefilased hakkasid taas olema võidukad ja tagasi võitma oma õigusi ja oma eesõigusi.
- 29 Mitmel korral üritasid laamanlased neid ööpimesuses ümber piirata, kuid nendes püüdlustes jäid neil paljud mehed vangi.
- 30 Ja nad üritasid mitmel korral anda nefilastele veini, et nad võiksid hävitada neid mürgiga või neid purju jootes.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

31 Ent vaata, nefilased ei olnud pikaldased meeles pidama Issandat, oma Jumalat, sellel oma kannatuse ajal. Nad ei langenud laamanlaste lõksu; jah, nad ei joonud nende veini, enne kui nad olid andnud seda mõnele laamanlasest vangile.

32 Ja nõnda nad olid ettevaatlikud, et neile ei antaks mingit mürki; sest kui nende vein mürgitaks laamanlase, siis see mürgitaks ka nefilase; ja nõnda nad proovisid järele kõik nende vägijoogid.

33 Ja nüüd, sündis, et Moroni pidas otstarbekaks teha ettevalmistusi Moriantoni linna ründamiseks; sest vaata, laamanlased olid oma tööga Moriantoni linna kindlustanud, kuni sellest oli saanud ülimalt tugev kindlus.

34 Ja nad tõid sellesse linna pidevalt uusi vägesid ja ka uusi toiduvarusid.

35 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kahekümne üheksas aasta.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 Ja nüüd, sündis, et kohtunike valitsemise kolmekümnenda aasta alguses, esimese kuu teisel päeval sai Moroni Heelamanilt kirja, kus ta esitas ülevaate rahva olukorrast selles maaosas.
- 2 Ja need on sõnad, mis ta kirjutas, öeldes: Mu väga armastatud vend Moroni, nii Issandas kui ka meie sõjakannatustes; vaata, mu armastatud vend, mul on natuke sulle jutustada meie sõjapidamisest selles maaosas.
- 3 Vaata, kaks tuhat nende meeste poegadest, keda Ammon tõi Nephi maalt – nüüd, sa tead ju, et need olid Laamani järglased, kes oli meie isa Lehhi kõige vanem poeg;
- 4 nüüd, mul ei tarvitse korrata sulle nende pärimustest või nende uskmatusest, sest sa tead ise kõigest sellest –
- 5 seepärast piisab, kui ma jutustan sulle, et kaks tuhat neist noortest meestest on haaranud oma sõjariistad ja nad tahtsid, et mina oleksin nende juht, ja me oleme tulnud, et kaitsta oma maad.
- 6 Ja nüüd, sa tead ka sellest lepingust, mille tegid nende isad, et nad ei haara sõjariistu oma vendade vastu, et valada verd.
- 7 Ent kahekümne kuuendal aastal, kui nad nägid meie kannatusi ja meie katsumusi nende pärast, olid nad valmis murdma seda lepingut, mille nad olid teinud, ja olid valmis haarama sõjariistu meie kaitseks.
- 8 Aga ma ei lubanud neil seda lepingut murda, mille nad olid teinud, sest ma arvasin, et Jumal tugevdab meid, nii et me ei pea enam kannatama selle pärast, et nad peavad kinni sellest vandest, mille nad on andnud.
- 9 Aga vaata, on üks asi, mille üle me võime suurt rõõmu tunda. Sest vaata, kahekümne kuuendal aastal marssisin mina, Heelaman, nende kahe tuhande noore mehe eesotsas Juudea linna, et abistada Antipust, kelle sa olid määranud rahva juhiks selles maaosas.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 Ja ma lasin oma kahel tuhandel pojalt (sest nad on väärt, et neid kutsuda poegadeks) liituda Antipuse sõjaväega, millise jõu üle Antipus väga rõõmustas; sest vaata, laamanlased olid tema sõjaväge vähendanud, sest nende väed olid tapnud suurel hulgal meie mehi, mis annab meile põhjust leinamiseks.
- 11 Ometi me trööstime end, et nad surid oma maa ja oma Jumala aate nimel; jah, ja nad on õnnelikud.
- 12 Ja laamanlased olid võtnud ka palju vange, kes kõik on ülemjuhatajad, sest kedagi teist nad ei jätanud ellu. Ja me arvame, et nad on nüüd, sel hetkel, Nefi maal; see on nii, kui neid ei ole tapetud.
- 13 Ja nüüd, need on linnad, mis laamanlased on saanud oma valdusse, valades nii paljude meie vaprate meeste verd:
- 14 Manti maa ehk Manti linn ja Seesromi linn ja Kumeni linn ja Antipara linn.
- 15 Ja need on linnad, mis neil olid, kui ma saabusin Juudea linna ja leidsin Antipuse ja tema mehed kõigest jõust tööd tegemas, et linna kindlustada.
- 16 Jah, ja nad olid kurnatud nii ihult kui vaimult, sest nad olid võidelnud sangarlikult päeval ja rassinud ööpimeduses, et hoida oma linna enda käes; ja nõnda nad olid talunud kõiksugu kannatusi.
- 17 Ja nüüd, nad olid otsustanud kas võita või surra selles paigas; seepärast on sul põhjust arvata, et see väike jõud, mille ma endaga tõi, jah, need minu pojad tõi neile suurt lootust ja palju rõõmu.
- 18 Ja nüüd, sündis, et kui laamanlased nägid, et Antipus oli saanud oma sõjaväele jõudu juurde, olid nad sunnitud Ammoroni käsu kohaselt mitte minema võitlema Juudea linna ehk meie vastu.
- 19 Ja nõnda soosis Issand meid, sest kui nad oleksid meid rünnanud selles meie nõrkuses, oleksid nad võinud võib-olla meie väikese sõjaväe hävitada; aga nõnda hoiti meid alles.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Ammoron käskis neil hoida enda käes neid linnu, mis nad olid vallutanud. Ja nõnda lõppes kahekümne kuues aasta. Ja kahekümne seitsmenda aastal alguses olime me oma linna ja ka iseennast kaitseks ette valmistanud.

21 Nüüd, me soovisime, et laamanlased ründaksid meid; sest me ei tahtnud neid rünnata nende kindlustes.

22 Ja sündis, et me pidasime kõikjal salakuulajaid, et valvata laamanlaste liikumisi, et nad ei saaks meist mööda minna ei ööpimeduses ega ka päeval, et rünnata meie teisi linnu, mis on põhja pool.

23 Sest me teadsime, et nendes linnades ei olda küllalt tugevad, et nendega kohtuda; seepärast me soovisime neile peale langeda selja tagant, kui nad meist mööduvad, ja nõnda peatada nad tagant, samal ajal, kui neid kohatakse eestpoolt. Me uskusime, et me võime neist võitu saada, kuid vaata, selles tuli meil pettuda.

24 Nad ei julgenud meist mööduda kogu oma sõjaväega ega julgenud ka osaga, kartuses, et nad ei ole küllalt tugevad ja võivad lüüa saada.

25 Ka ei julgenud nad marssida Sarahemla linna vastu ega julgenud ületada Siidoni jõge selle ülemjooksul, et minna Nefiha linna.

26 Ja nõnda nad otsustasid oma vägedega hoida enda käes need linnad, mis nad olid vallutanud.

27 Ja nüüd, selle aasta teisel kuul sündis, et minu kahe tuhande poja isad saatsid meile palju toiduvarusid.

28 Ja meile saadeti ka kaks tuhat meest Sarahemla maalt. Ja nõnda me olime ette valmistatud kümne tuhande mehega ning neile ja ka nende naistele ja nende lastele mõeldud toiduvarudega.

29 Ja laamanlased, nähes meie vägesid nõnda päevast päeva suurenemas ja toiduvarusid meile toeks saabus, hakkasid nad kartma ja välja tungima, et kui võimalik, meile saabuvatele toidu- ja jõuvarudele lõpp teha.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Nüüd, kui me nägime, et laamanlased hakkavad sel viisil rahutuks muutuma, tekkis meil soov kasutada nende vastu sõjakavalust; seepärast käskis Antipus mul marssida oma väikeste poegadega naaberlinna, nagu me viiksime naaberlinna toiduvarusid.

31 Ja meil tuli marssida Antipara linna lähedalt, nagu läheksime sellest kaugemal asuvasse linna mereäärsetel piirimaadel.

32 Ja sündis, et me marssisime edasi nõnda, nagu läheksime oma toiduvarusdega sinna linna.

33 Ja sündis, et Antipus tuli välja ühe osaga oma sõjaväest, jättes ülejäänud linna kaitsma. Aga ta ei tulnud välja enne, kui mina olin asunud teele oma väikesse sõjaväega ja jõudnud Antipara linna lähedale.

34 Ja nüüd, Antipara linna oli paigutatud laamanlaste kõige tugevam sõjavägi, jah, kõige arvukam.

35 Ja sündis, et kui nad olid saanud oma salakuulajatelt teate, tulid nad oma sõjaväega välja ja marssisid meile vastu.

36 Ja sündis, et me põgenesime nende eest põhja poole. Ja nõnda me juhtisime ära laamanlaste kõige võimsama sõjaväe;

37 jah, koguni märkimisväärsesse kaugusesse, nii et kui nad nägid Antipuse sõjaväge end kõigest väest jälitamas, ei pöördunud nad ei paremale ega vasakule, vaid jätkasid oma teekonda otsejoones meie järel; ja me arvame, et nende kavatsuseks oli tappa meid enne, kui Antipus neile järele jõuab, ja seda selleks, et meie inimesed neid ümber ei piiraks.

38 Ja nüüd, Antipus, nähes meie ohtu, kiirustas oma sõjaväge. Aga vaata, oli öö; seepärast ei jõudnud nad meile järele ega jõudnud Antipus neile järele; seepärast jäime me ööseks laagrisse.

39 Ja sündis, et hommikul enne koitu, vaata, laamanlased jälitasid meid. Nüüd, me polnud piisavalt tugevad, et nendega võidelda; jah, ma ei saanud lubada, et mu väikesed pojad langevad nende kätte; seepärast jätkasime me oma marssi ja suundusime kõnnumaale.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Nüüd, nad ei julgenud pöörata ei paremale ega vasakule, kartes, et nad piiratakse ümber; ka mina ei tahtnud pöörata ei paremale ega vasakule, kartes, et nad saavad mind kätte ja me ei saa neile vastu panna, vaid saame surma ja nemad pääsevad põgenema; ja nõnda me põgenesime kõnnumaal kogu selle päeva kuni pimeduseni välja.

41 Ja sündis, et kui saabus taas hommikuvalgus, nägime me laamanlasi lähenemas ja me põgenesime nende eest.

42 Ent sündis, et nad ei järgnenud meile kuigi kaugemale, enne kui nad peatusid, ja see oli seitsmenda kuu kolmanda päeva hommikul.

43 Ja nüüd, me ei teadnud, kas Antipus oli neile järele jõudnud, kuid ma ütlesin oma meestele: Vaadake, me ei tea, kas nad on peatunud selleks, et me läheksime nende vastu, et nad võiksid püüda meid oma lõksu;

44 seepärast, mida te ütlete, mu pojad, kas te tahate minna nende vastu sõdima?

45 Ja nüüd, ma ütlen sulle, mu armas vend Moroni, et ma ei ole mitte kunagi näinud nii suurt julgust, ei, mitte kogu Nefi rahva hulgas.

46 Sest nagu ma olin alati kutsunud neid oma poegadeks (sest nad olid kõik väga noored), just samuti ütlesid nad mulle: Isa, vaata, meie Jumal on meiega ja ta ei lase sündida, et me langeme; niisiis, lase meil minna; me ei surmaks oma vendi, kui nad jätaksid meid rahule; seepärast lase meil minna, et nad ei saaks võitu Antipuse sõjaväe üle.

47 Nüüd, nad ei olnud mitte kunagi võidelnud, ometi ei kartnud nad surma ja nad mõtlesid rohkem oma isade vabadusele kui oma elule; jah, nende emad olid neile õpetanud, et kui nad ei kahtle, siis Jumal päästab nad.

48 Ja nad kordasid mulle oma emade sõnu, öeldes: Me ei kahtle, et meie emad teadsid seda.

49 Ja sündis, et ma pöördusin tagasi oma kahe tuhandega nende laamanlaste vastu, kes olid meid jälitanud. Ja nüüd, vaata, Antipuse sõjavägi oli jõudnud neile järele ja alanud oli hirmus võitlus.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Antipuse sõjavägi, olles kurnatud pikast marssimisest nii lühikese aja jooksul, oli langemas laamanlaste kätte; ja kui ma ei oleks oma kahe tuhandega tagasi pöördunud, oleksid need saavutanud oma eesmärgi.

51 Sest Antipus oli langenud mõõga läbi ja paljud tema juhid väsimuse tõttu, mille oli põhjustanud nende marssimise kiirus – seepärast Antipuse mehed, olles segaduses oma juhtide langemisest, hakkasid laamanlaste ees taanduma.

52 Ja sündis, et laamanlased said sellest julgust ja hakkasid neid taga ajama; ja nõnda olid laamanlased neid jälitamas suure jõuga, kui Heelaman tuli nende selja tagant oma kahe tuhandega ja hakkas neid ääretul hulgal tapma, nii et kogu laamanlaste sõjavägi peatus ja pöördus Heelamani vastu.

53 Nüüd, kui Antipuse rahvas nägi, et laamanlased on end ringi pööranud, kogusid nad oma mehed kokku ja ründasid laamanlasi taas selja tagant.

54 Ja nüüd, sündis, et meie, Nefi rahvas, Antipuse rahvas ja mina oma kahe tuhandega, piirasime laamanlased sisse ja surmasime neid, jah, nii et nad olid sunnitud loovutama oma sõjariistad ja andma ka ennast sõjavangi.

55 Ja nüüd, sündis, et kui nad olid meile alla andnud, vaata, ma lugesin üle need noored mehed, kes olid võidelnud koos minuga, kartes, et paljud nendest on tapetud.

56 Ent vaata, minu suureks rõõmuks polnud nende seast langenud mitte ükski hing; jah, ja nad olid võidelnud nagu Jumala jõuga; jah, mitte kunagi ei ole nähtud mehi võitlemas sellise imepärase jõuga; ja nad tungisid laamanlastele kallale sellise võimsa väega, et nad kohutasid neid; ning sel põhjusel andsid laamanlased end sõjavangideks.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 Ja kuna meil ei olnud vangide jaoks kohta, kus me oleksime saanud neid valvata, et neid laamanlaste vägedest eemal hoida; seepärast saatsime me nad Sarahemla maale ja osa Antipuse mehi, kes polnud langenud, läksid koos nendega, ja ülejäänud ma võtsin ja liitsin oma noorte ammonlastega ja me läksime tagasi Juudea linna.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 Ja nüüd, sündis, et ma sain kirja kuningas Ammoronilt, milles ta teatas, et kui ma vabastan need meie võetud sõjavangid, siis tema annab meile Antipara linna.
- 2 Ent mina saatsin kuningale kirja, et me oleme kindlad, et meie jõud on piisavad, et vallutada Antipara linn oma jõuga, ja vangide tagastamine selle linna eest ei oleks tark tegu; ja me anname vangid tagasi ainult vahetuse korras.
- 3 Ja Ammoron lükkas mu kirja tagasi, sest ta ei tahtnud vange vahetada; seepärast hakkasime me tege-ma ettevalmistusi Antipara linna vastu minekuks.
- 4 Ent Antipara elanikud lahkusid linnast ja põgenesid oma teistesse linnadesse, mida nad valdasid, et kindlustada neid; ja nõnda langes Antipara linn meie kätte.
- 5 Ja nõnda lõppes kohtunike valitsemise kaheküm-ne kaheksas aasta.
- 6 Ja sündis, et me saime kahekümne üheksanda aas-ta alguses Sarahemla maalt ja selle ümber olevalt maalt toiduvarusid ja ka täiendust meie sõjaväele, ar-vult kuus tuhat meest, lisaks kuuskümmend am-monlaste poega, kes olid tulnud, et liituda oma ven-dadega, mu väikese kahe tuhande mehelise salgaga. Ja nüüd, vaata, me olime tugevad, jah, ja meile oli toodud ka külluses toiduvarusid.
- 7 Ja sündis, et meie soov oli pidada võitlust sõjaväe-ga, mis oli pandud kaitsma Kumeni linna.
- 8 Ja nüüd, vaata, ma näitan sulle, et me viisime pea-gi oma soovi täide; jah, oma tugeva väega, või osaga oma tugevast väest, piirasime me ööpimeduses üm-ber Kumeni linna veidi enne seda, kui nad pidid saa-ma toiduvarusid.
- 9 Ja sündis, et me olime laagris linna ümber mit-meid öid; aga me magasime oma mõõkadel ja valva-sime, et laamanlased ei saaks meid ööpimeduses rünnata ega tappa, mida nad mitmeid kordi üritasid; aga nii sageli, kui nad seda üritasid, valati nende verd.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would de-liver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our pris-oners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did sur-round, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they at-tempted this their blood was spilt.

10 Lõpuks nende toiduvarud saabusid ja nad olid valmis ööpimeduses linna sisenema. Aga meie polnud laamanlased, vaid nefilased; seepärast, me võtsime nad kinni ja võtsime ära nende toiduvarud.

11 Ja vaatamata sellele, et laamanlased olid niiviisi nende abist ära lõigatud, olid nad ikka veel kindlalt otsustanud linna enda käes hoida; seepärast osutus otstarbekaks, et me võtame need toiduvarud ja saadame need Juudeasse ja oma vangid Sarahemla maa-
le.

12 Ja sündis, et ei möödunud palju päevi, kui laamanlased hakkasid kaotama lootust abile; seepärast andsid nad linna meie kätte ja nõnda olime me teostanud oma plaani Kumeni linna vallutamiseks.

13 Ent sündis, et meil oli nii palju vange, et me olime sunnitud oma tohutule arvule vaatamata kasutama kogu oma väge nende valvamiseks või nad tapma.

14 Sest vaata, nad tahtsid suure hulgaga välja murda ja nad võitlesid kividega ja kaigastega või ükskõik millise asjaga, mis nad kätte said, nii et me surmasime neid üle kahe tuhande pärast seda, kui nad olid andnud end sõjavangideks.

15 Seepärast osutus meile otstarbekaks lõpetada nende elu või valvata neid, mõök käes, teel Sarahemla maale; ja ka meie toiduvaru jätkus vaid oma rahvale, hoolimata sellest, mis me olime võtnud laamanlastelt.

16 Ja nüüd, selles ohtlikus olukorras oli nende sõjavangide saatuse üle otsustamine väga tõsine asi; ometi otsustasime me saata nad Sarahemla maale; seepärast valisime me osa oma meestest ja tegime neile ülesandeks viia vangid Sarahemla maale.

17 Ent sündis, et nad tulid järgmisel päeval tagasi. Ja nüüd, vaata, me ei küsinudki neilt vangide kohta; sest vaata, laamanlased ründasid meid ja nad pöördusid tagasi õigel ajal, et päästa meid nende kätte langemast. Sest vaata, Ammoron oli saatnud neile abiks uued toiduvarud ja ka suurel hulgal sõjamehi.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, inasmuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 Ja sündis, et need mehed, keda me vangidega kaa-
sa saatsime, saabusid õigel ajal, et neid peatada, ku-
na nad olid meist võitu saamas.

19 Aga vaata, mu väike kahe tuhande ja kuuekümnene
salk võitles kõige meeletlikumalt; jah, nad
seisid kindlalt laamanlastele vastu ja surmasid kõik
need, kes neile vastu panid.

20 Ja kui ülejäänud osa meie sõjaväest oli valmis
laamanlaste eest taanduma, vaata, need kaks tuhat ja
kuuskümmend olid vankumatud ja kartmatud.

21 Jah, ja nad olid sõnakuulelikud ja täitsid tähelepa-
nelikult ja täpselt käsu iga sõna; jah, ja see sündis
neile tõepoolest vastavalt nende usule ja ma pidasin
meeles sõnu, mis nad mulle ütlesid, mis nende emad
olid neile õpetanud.

22 Ja nüüd, vaata, need minu pojad ja need mehed,
kes olid valitud vange edasi toimetama, olid need,
kellele me võlgneme selle suure võidu; sest need olid
nemad, kes võitsid laamanlased; seepärast aeti nad
tagasi Manti linna.

23 Ja me hoidsime oma Kumeni linna enda käes ning
ei saanud kõik surma mõõga läbi; ometi me olime
kandnud suuri kaotusi.

24 Ja sündis, et kui laamanlased olid põgenenud,
andsin ma kohe käsu, et minu mehed, kes olid haa-
vata saanud, toodaks surnute seast, ja ma lasin nen-
de haavad kinni siduda.

25 Ja sündis, et minu kahe tuhande kuuekümnest
olid kakssada minestanud verekaotuse pärast; ometi,
vastavalt Jumala headusele ja meie suureks hämmas-
tuseks ja samuti ka meie terve sõjaväe rõõmuks mitte
ükski hing nendest ei hukkunud; jah, ja ei olnud
nende hulgas ka ühtki hinge, kellel poleks olnud pal-
ju haavu.

26 Ja nüüd, nende ellujäämine hämmastas kogu meie
sõjaväge; jah, et neile heideti armu, samal ajal kui tu-
hat meie vendadest said surma. Ja me kirjutame selle
õigusega Jumala imepärase väe arvele nende äärmi-
selt suure usu pärast sellesse, millesse neid on õpeta-
tud uskuma – et on olemas õiglane Jumal ja kes iga-
nes ei kahtle, neid hoitakse tema imepärasel väel.

And it came to pass that those men whom we sent
with the prisoners did arrive in season to check
them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and
sixty fought most desperately; yea, they were firm
before the Lamanites, and did administer death unto
all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to
give way before the Lamanites, behold, those two
thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform ev-
ery word of command with exactness; yea, and even
according to their faith it was done unto them; and I
did remember the words which they said unto me
that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those
men who had been selected to convey the prisoners,
to whom we owe this great victory; for it was they
who did beat the Lamanites; therefore they were
driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all
destroyed by the sword; nevertheless, we had suf-
fered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had
fled, I immediately gave orders that my men who had
been wounded should be taken from among the
dead, and caused that their wounds should be
dressed.

And it came to pass that there were two hundred,
out of my two thousand and sixty, who had fainted
because of the loss of blood; nevertheless, according
to the goodness of God, and to our great astonish-
ment, and also the joy of our whole army, there was
not one soul of them who did perish; yea, and nei-
ther was there one soul among them who had not re-
ceived many wounds.

And now, their preservation was astonishing to
our whole army, yea, that they should be spared
while there was a thousand of our brethren who
were slain. And we do justly ascribe it to the miracu-
lous power of God, because of their exceeding faith
in that which they had been taught to believe—that
there was a just God, and whosoever did not doubt,
that they should be preserved by his marvelous
power.

- 27 Nüüd, see on nende usk, kellest ma olen rääkinud; nad on noored ja nende meel on kindel ja nad panevad jätkuvalt oma lootuse Jumalale.
- 28 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui me olime nõnda hoolitsenud oma haavatud meeste eest ja matnud oma surnud ja ka laamanlaste surnud, keda oli palju, vaata, siis me küsitlesime Giidi vangide kohta, kellega koos nad olid hakanud minema Sarahemla maale.
- 29 Nüüd, Giid oli selle salga ülemjuhataja, kes oli määratud neid valve all maale viima.
- 30 Ja nüüd, need on sõnad, mida Giid mulle ütles: Vaata, me asusime oma vangidega teele Sarahemla maale. Ja sündis, et me kohtasime oma sõjaväe salakuulajaid, keda oli saadetud jälgima laamanlaste laagrit.
- 31 Ja nad hüüdsid meile, öeldes – Vaata, laamanlaste väed marsivad Kumeni linna suunas; ja vaata, nad lähevad neid ründama, jah, ja hävitavad meie rahva.
- 32 Ja sündis, et meie vangid kuulsid nende hüüdu; mis andis neile julgust; ning nad hakkasid meile vastu.
- 33 Ja sündis, et nende vastuhaku pärast me pöörasime oma mõõgad nende vastu. Ja sündis, et nad jooksid hulgakesi meie mõõkade otsa, misjuures suurem osa nendest sai surma ja ülejäänud murdsid läbi ja põgenesid meie käest.
- 34 Ja vaata, kui nad olid põgenenud ja me ei saanud neid kätte, siis me asusime kiirelt teele Kumeni linna suunas ja vaata, me saabusime õigel ajal, et abistada oma vendi linna hoidmisel.
- 35 Ja vaata, meid päästeti taas oma vaenlaste käest. Ja õnnistatud on meie Jumala nimi, sest vaata, see on tema, kes meid päästis; jah, kes on teinud selle suure teo meie heaks.
- 36 Nüüd, sündis, et kui mina, Heelaman, olin kuulnud neid Giidi sõnu, täitusin ma ülimalt rõõmuga tänu Jumala headusele, kes meid hoidis, nii et kõik meist ei hukkuks; jah, ja ma usun, et nende hinged, kes on tapetud, on pääsenud oma Jumala rahusse.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 Ja vaata, nüüd, sündis, et meie järgmine eesmärk oli saada enda kätte Manti linn; aga vaata, meil oma väikeste salkadega ei olnud mingit võimalust neid linnast välja meelitada. Sest vaata, nad mäletasid seda, mida me olime siiani teinud; seepärast ei saanud me neid nende kindlustest välja meelitada.
- 2 Ja nad olid nii palju arvukamad kui meie sõjavägi, et me ei julgenud minna ning rünnata neid nende kindlustes.
- 3 Jah, ja meile osutus otstarbekaks rakendada oma mehi nende maaosade enda käes hoidmisel, mis me olime endale tagasi võitnud; seepärast osutus meile otstarbekaks oodata, et saada lisajõude Sarahemla maalt ja ka uusi toiduvarusid.
- 4 Ja sündis, et nii ma saatsin saadiku meie maa valitseja juurde, et tutvustada talle meie rahva olukorda. Ja sündis, et me ootasime, et saada toiduvarusid ja lisajõude Sarahemla maalt.
- 5 Aga vaata, sellest oli meil vähe kasu, sest laamanlased said samuti suuri lisajõude päevast päeva ja ka palju toiduvarusid; ja selline oli meie olukord sel ajal.
- 6 Ja laamanlased korraldasid aeg-ajalt väljatunge meie vastu, otsustades kavalusega meid hävitada; ometi ei saanud me nendega võidelda nende varjupaikade ja nende kindluste pärast.
- 7 Ja sündis, et me ootasime nendes rasketes tingimustes mitmeid kuid kuni selleni välja, et olime toidupuuduse tõttu juba hukkumas.
- 8 Ent sündis, et me saime toitu, mis saadeti meile kahetuhandese abiväe valve all; ja see on kogu abi, mis me saime, et kaitsta end ja oma maad langemast vaenlaste kätte; jah, et võidelda lugematu arvu vaenlaste vastu.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 Ja nüüd, me ei teadnud, mis on meie kitsikuse põhjus ehk selle põhjus, miks meile ei saadetud rohkem lisajõude; seepärast olime me mures ja ka täis hirmu, et meie maad tabavad Jumala kohtuotsused meie kukutamiseks ja täielikuks hävitamiseks.
- 10 Seepärast valasime me oma hinge palves Jumala ette, et ta tugevdaks meid ja päästaks meid meie vaenlaste käest; jah, ja samuti annaks meile jõudu, et me võiksime tagasi võita oma linnad ja oma maad ja oma valdused oma rahvale toeks.
- 11 Jah, ja sündis, et Issand, meie Jumal, andis meile kinnituse, et ta päästab meid; jah, nõnda, et ta rääkis rahu meie hingele ja andis meile suure usu ning pani meid lootma, et meie päästmine tuleb tema kaudu.
- 12 Ja me kogusime julgust oma väikese väesalgaga, mille me olime saanud, ja me olime kindlalt otsustanud võita oma vaenlased ja kaitsta oma maid ja valdusi ja oma naisi ja lapsi ning oma vabaduse aadet.
- 13 Ja nõnda me läksime kogu oma jõuga laamanlaste vastu, kes olid Manti linnas, ja me püstitasime oma telgid kõnnumaa serva, mis oli linna lähedal.
- 14 Ja sündis, et kui laamanlased järgmisel päeval nägid, et me oleme kõnnumaa piiril, mis oli linna lähedal, saatsid nad oma salakuulajaid meie ümber, et nad võiksid teada saada meie sõjaväe suurust ja tugevust.
- 15 Ja sündis, et kui nad nägid, et me ei ole arvult tugevad, ja kartes, et me võime nad ära lõigata nende abist, kui nad ei tule välja võitlema meie vastu ega surma meid; ja samuti oletades, et nad võivad meid oma rohkearvulise sõjaväega kergesti hävitada, seepärast hakkasid nad tegema ettevalmistusi, et tulla välja meie vastu võitlema.
- 16 Ja kui me nägime, et nad tegid ettevalmistusi välja meie vastu tulemiseks, vaata, lasin ma Giidil peita end vähese arvu meestega kõnnumaale, ja samuti, et Teomner ja väike arv mehi peidaksid end samuti kõnnumaale.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

- 17 Nüüd, Giid ja tema mehed olid paremal pool ja teised vasakul; ja kui nad olid nõnda end peitnud, siis vaata, mina jäin oma ülejäänud sõjaväega sellesse samasse kohta, kuhu me olime kõigepealt püstitanud oma telgid valmistumaks ajaks, millal laamanlased tulevad välja võitlema.
- 18 Ja sündis, et laamanlased tulid oma rohkearvulise sõjaväega välja meie vastu. Ja kui nad olid tulnud ning olid valmis meile mõõkadega kallale tungima, lasin ma oma meestel, neil, kes olid koos minuga, kõnnumaale taganeda.
- 19 Ja sündis, et laamanlased järgnesid meile suure kiirusega, sest neil oli ülisuur soov meid kätte saada, et meid tappa; seepärast järgnesid nad meile kõnnumaale; ja me läksime Giidi ja Teomneri vahelt läbi, nõnda et laamanlased neid ei avastanud.
- 20 Ja sündis, et kui laamanlased olid möödunud, ehk kui sõjavägi oli möödunud, tulid Giid ja Teomner oma peidupaikadest välja ja lõikasid ära laamanlaste salakuulajad, et nad ei saaks linna tagasi pöörduda.
- 21 Ja sündis, et kui nad olid nad ära lõiganud, ruttasid nad linna ja ründasid valvureid, kes olid jäetud linna kaitsma, nii et nad hävitasid nad ja võtsid linna oma valdusse.
- 22 Nüüd, see sündis seepärast, et laamanlased olid lasknud juhtida kõnnumaale kogu oma sõjaväe peale mõnede valvurite.
- 23 Ja sündis, et Giid ja Teomner olid seeläbi nende kindluse enda valdusse saanud. Ja sündis, et pärast seda, kui me olime palju kõnnumaal rännanud, võtsime me suuna Sarahemla maa poole.
- 24 Ja kui laamanlased nägid, et nad lähevad Sarahemla maa suunas, olid nad üliväga hirmul, et on tehtud plaan nende hävitusse juhtimiseks; seepärast hakkasid nad taas kõnnumaale taganema, jah, koguni sama teed pidi tagasi, mida mööda nad olid tulnud.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inasmuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

25 Ja vaata, oli öö ja nad püstitasid oma telgid, sest laamanlaste ülemjuhatajad arvasid, et nefilased on oma rännakust kurnatud, ja arvates, et nad olid ajanud taga kogu nende sõjaväge, seepärast ei mõelnud nad kordagi Manti linnale.

26 Nüüd, sündis, et öö tulekul ei lasknud ma oma meestel magada, vaid käskisin neil teist teed mööda Manti maa suunas minna.

27 Ja selle meie öise rännaku tõttu, vaata, olime me järgmisel päeval laamanlastest ette jõudnud, nii et me saabusime Manti linna enne neid.

28 Ja nõnda sündis, et selle sõjakavaluse abil võtsime me Manti linna oma valdusse ilma verevalamiseta.

29 Ja sündis, et kui laamanlaste väed saabusid linna lähedale ja nägid, et me oleme valmis nendega kohtuma, olid nad üliväga hämmastunud ja hirmust rabatud, nii et nad põgenesid kõnnumaale.

30 Jah, ja sündis, et laamanlaste väed põgenesid kogu sellest maaosast. Aga vaata, nad viisid endaga kaasa maalt välja palju naisi ja lapsi.

31 Ja need linnad, mis laamanlased olid vallutanud, on sel hetkel kõik meie valduses; ja meie isad ja meie naised ja meie lapsed on pöördumas oma kodudesse, kõik peale nende, keda laamanlased on vangi võtnud ja ära viinud.

32 Aga vaata, meie väed on liiga väikesed, et hoida enda käes nii palju linnu ja nii suuri valdusi.

33 Aga vaata, me usaldame oma Jumalat, kes on andnud meile võidu nende maade üle, nii et me oleme tagasi saanud need linnad ja need maad, mis olid meie omad.

34 Nüüd, me ei tea põhjust, miks valitsus ei anna meile lisajõude, ja ka need mehed, kes meie juurde tulid, ei tea, miks me ei ole saanud suuremaid lisajõude.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

- 35 Vaata, me ei tea, kas sul on olnud ebaõnne ja oled tõmmanud sõjaväed sellesse maaosasse; kui nõnda, siis me ei soovi nuriseda.
- 36 Ja kui see ei ole nõnda, vaata, siis me kardame, et valitsuses on tekkinud mingi lõhenemine, et nad ei saada rohkem mehi meile appi; sest me teame, et neid on rohkem, kui nad on meile saatnud.
- 37 Aga vaata, see ei oma tähtsust – me usume, et Jumal päästab meid, hoolimata meie vägede nõrkusest; jah, ja päästab meid meie vaenlaste käest.
- 38 Vaata, see on kahekümne üheksanda aasta lõpp ja meie maad on meie valduses; ja laamanlased on põgenenud Nefi maale.
- 39 Ja need Ammoni rahva pojad, kellest ma olen nii kiitvalt rääkinud, on minuga Manti linnas ja Issand on neid toetanud, jah, ja hoidnud neid langemast mõõga läbi, nii et tõepoolest mitte ükski hing pole tapetud.
- 40 Aga vaata, nad on saanud palju haavu; ometi jäävad nad kindlaks sellele vabadusele, millega Jumal on nad vabaks teinud, ja nad peavad rangelt meeles Issandat, oma Jumalat, päevast päeva; jah, nad jälgivad, et nad peavad jätkuvalt kinni tema määrustest ja tema kohtuotsustest ja tema käskudest; ja neil on tugev usk prohvetlikesse kuulutustesse selle kohta, mis on tulemas.
- 41 Ja nüüd, mu armas vend Moroni, hoidku sind Issand, meie Jumal, kes on meid lunastanud ja teinud meid vabaks, pidevalt enda juures; jah, ja soosigu ta seda rahvast kuni selleni välja, et teil oleks edu kõige selle oma valdusse saamisel, mis laamanlased on meilt ära võtnud, mis olid mõeldud meie ülalpidamiseks. Ja nüüd, vaata, ma lõpetan oma kirja. Mina olen Alma poeg Heelaman.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Nüüd, sündis, et Nefi rahva kohtunike valitsemise kolmekümmendal aastal, pärast seda, kui Moroni oli saanud ja lugenud Heelamani kirja, oli ta üliväga rõõmus selle heaolu üle; jah, selle ülisuure edu üle, mis Heelamanil oli olnud kaotatud maade tagasivõitmisel.
- 2 Jah, ja ta teatas sellest kogu oma rahvale kogu selles maaosas, kus ta oli, et ka nemad võiksid rõõmustada.
- 3 Ja sündis, et ta saatis koheselt kirja Pahoranile, soovides, et ta laseks kokku koguda mehed, et tugevdada Heelamani ehk Heelamani sõjaväge, nii et tal oleks kergem enda käes hoida seda maaosa, mille tagasivõitmisel oli teda saatnud niivõrd imepärane edu.
- 4 Ja sündis, et kui Moroni oli saatnud selle kirja Sarahemla maale, hakkas ta taas plaani tegema, kuidas kätte saada ülejäänud valdusi ja linnu, mida laamanlased olid neilt võtnud.
- 5 Ja sündis, et kui Moroni tegi nõnda ettevalmistusi, et minna võitlema laamanlaste vastu, siis vaata, laamanlased ründasid Nefiha rahvast, kes olid kogunenud kokku Moroni linnast ja Lehhi linnast ja Moriantoni linnast.
- 6 Jah, nimelt need, kes olid sunnitud põgenema Manti maalt ja seda ümbritsevatelt maadelt, olid tulnud ja liitunud selles maaosas olevate laamanlastega.
- 7 Ja nõnda, olles ülimalt rohkearvulised, jah, ja saades päevast päeva lisajõude, tulid nad Ammoroni käsul Nefiha rahva vastu ja nad hakkasid neid tapma ülisuurtes tapatalgutes.
- 8 Ja nende väed olid nii rohkearvulised, et ülejäänud osa Nefiha rahvast oli sunnitud nende eest põgenema ja nad tõepoolest tulid ja liitusid Moroni sõjaväega.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

- 9 Ja nüüd, kuna Moroni oli arvanud, et Nefiha linna saadetakse mehi, et abistada rahvast, et alles hoida seda linna, ja teades, et oli kergem hoida linna langemast laamanlaste kätte kui seda neilt tagasi valutada, arvas ta, et nad võivad kergesti seda linna enda käes hoida.
- 10 Seepärast hoidis ta kogu oma sõjaväge nendes kohtades, mida ta oli tagasi võitnud.
- 11 Ja nüüd, kui Moroni nägi, et Nefiha linn oli kaotatud, oli ta ülimalt kurb ja hakkas kahtlema, kas nad mitte ei lange oma vendade kätte rahva pahelisuse pärast.
- 12 Nüüd, nii oli ka kõikide tema ülemjuhatajatega. Ka nemad kahtlesid ja imestasid rahva pahelisuse pärast ja seda laamanlaste edu pärast nende ees.
- 13 Ja sündis, et Moroni sai vihaseks valitsuse peale nende ükskõiksuse pärast oma maa vabaduse suhtes.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 Ja sündis, et ta kirjutas taas maa valitsejale, kes oli Pahoran, ja need on sõnad, mida ta kirjutas, öeldes: Vaata, ma suunan oma kirja Pahoranile Sarahemla linnas, kes on maa ülemkohtunik ja valitseja, ja ka kõigile neile, keda see rahvas on valinud valitsema ja juhatama selle sõja asju.
- 2 Sest vaata, mul on neile öelda mõndagi süüdimõistvat, sest vaata, te ise teate, et teid on määratud koguma mehi ja relvastama neid mõõkadega ja saablitega ja kõiksugu sõjariistadega ning saatma neid laamanlaste vastu, ükskõik missugusest maaosast nad meie maale ka ei tuleks.
- 3 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et mina ise ja ka minu mehed ja samuti Heelaman ja tema mehed, oleme kannatanud ülimalt suurt vaeva; jah, nimelt nälga, janu ja kurnatust ning kõiksugu erinevaid kannatusi.
- 4 Aga vaata, kui see oleks kõik, mida me oleme kannatanud, siis me ei nuriseks ega kaebaks.
- 5 Aga vaata, tapatalgud meie rahva seas on olnud suured; jah, tuhanded on langenud mõõga läbi, samas kui oleks võinud olla teisiti, kui te oleksite andnud meie vägedele küllaldaselt lisajõude ja abistanud neid. Jah, teie ükskõiksus meie vastu on olnud suur!
- 6 Ja nüüd, vaata, me tahame teada selle ülskõiksuse põhjust; jah, me tahame teada seda põhjust, miks te olete nii mõtlematud.
- 7 Kas te mõtlete istuda oma troonidel mõtlematus tardumuses, samas kui teie ümber levib teie vaenlaste tapatöö? Jah, samas kui nad tapavad tuhandeid teie vendi –
- 8 jah, nimelt neid, kes on lootnud teilt kaitset, jah, kes on pannud teid kohale, kus te oleksite võinud neid abistada; jah, te oleksite võinud saata nendele vägesid, et neid toetada, ja oleksite päästnud tuhandeid nendest langemast mõõga läbi.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 Aga vaata, see ei ole kõik – te pole neile andnud oma toiduvarusid, nii et paljud on võidelnud ja valanud oma verd, sest nad on nii väga soovinud selle rahva heaolu; jah, ja seda nad on teinud, olles näljast kokku varisemas, kuna teie olite nende vastu ülimalt ükskõiksed.

10 Ja nüüd, mu armastatud vennad – sest te peaksite olema armastatud; jah, ja te oleksite pidanud end usinamalt selle rahva heaolu ja vabaduse nimel tagant ärgitama; aga vaata, te olete nad hooletusse jätanud, nii et tuhandete veri tuleb kättemaksuks teie pea peale; jah, sest Jumal teab kõiki nende appikarjaid ja kõiki nende kannatusi –

11 vaata, kas te saate arvata, et te võite istuda oma troonidel ja Jumala ülima headuse pärast ei pea te midagi tegema ja ta päästab teid? Vaata, kui te olete seda arvanud, siis te olete arvanud asjata.

12 Kas te arvate, et kuna nii paljud teie vendadest on tapetud, et see on sündinud nende pahelisuse pärast? Ma ütlen teile, et kui te olete nii arvanud, siis te olete arvanud asjata; sest ma ütlen teile, et paljud on langenud mõõga läbi ja vaadake, seda teie süüdimõistmiseks.

13 Sest Issand laseb õigemeelsetel surra, et tema õigus ja kohtumõistmine võiks tulla paheliste peale; seepärast ei tarvitse teil arvata, et õigemeelsed on kadunud, sellepärast et nad on tapetud, vaid vaata, nad pääsevad Issanda, oma Jumala rahusse.

14 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et ma kardan ülimalt, et Jumala kohtuotsused tulevad selle rahva peale nende ülima loiduse pärast; jah, nimelt meie valitsuse loiduse ja nende ülima ükskõiksuse pärast nende vendade suhtes, jah, nende suhtes, kes on tapetud.

15 Sest ilma pahelisuseta, mis kõigepealt algas meie juhtide juures, me oleksime võinud vastu panna oma vaenlastele, nii et nad ei oleks meist võitu saanud.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Jah, ilma sõjata, mis puhkes meie endi keskel; jah, ilma nende kuningameesteta, kes põhjustasid nii palju verevalamist meie endi hulgas; jah, sel ajal, kui me omavahel tülitsetime, kui me oleksime ühendanud oma jõu, nagu me seniajani oleme teinud; jah, kui need kuningamehed ei oleks ihaldanud väge ja võimu meie üle; kui nad oleksid olnud ustavad meie vabaduse aatele ja ühinenud meiega ning läinud vastu meie vaenlastele selle asemel, et haarata oma mõõgad meie vastu, mis põhjustas nii palju verevalamist meie endi keskel; jah, kui me oleksime läinud nende vastu Issanda jõul, oleksime me oma vaenlased hajanud, sest see oleks sündinud vastavalt tema sõna täidminekule.

17 Aga vaata, nüüd, laamanlased ründavad meid, võttes meie maad oma valdusse, ja nad mõrvavad meie rahvast mõõgaga, jah, meie naise ja meie lapsi, ja samuti viies neid ära vangistusse, pannes neid kannatama kõiksugu kannatusi ja seda nende suure pahelisuse pärast, kes otsivad teiste üle väge ja võimu, jah, nimelt nende kuningameeste pärast.

18 Aga miks ma peaksin rääkima palju sellest asjast? Sest me ei tea, kas te mitte ise ei ihalda võimu. Me ei tea, kas te ka ise ei ole oma maa reeturid.

19 Või on see nõnda, et te olete meid hooletusse jätanud, sest te olete meie maa südames ja teie ümber on kõik turvaline, et te ei lase saata meile toitu ega ka mehi meie sõjavägede tugevdamiseks?

20 Kas te olete unustanud Issanda, oma Jumala kärsid? Jah, kas te olete unustanud meie isade vangistuse? Kas te olete unustanud need paljud korrad, kus meid on päästetud meie vaenlaste käest?

21 Või kas te oletate, et Issand ikka vabastab meid, samas kui me istume oma troonidel ja ei kasuta neid vahendeid, millega Issand on meid varustanud?

22 Jah, kas te istute laiseldes, samal ajal, kui teie ümber on tuhanded, jah, ja kümned tuhanded need, kes istuvad samuti laiseldes, samas kui ümberringi maa piiridel langevad tuhanded mõõga läbi, jah, on haavatud ja jooksevad verd?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Kas te arvate, et Jumal peab teid süütuteks, kui te istute vaikselt ja vaatate kõike seda pealt? Vaata, ma ütlen teile: Ei! Nüüd, ma tahan, et te peaksite meeles, et Jumal on öelnud, et esmalt puhastatagu astja seestpoolt ja siis puhastatagu astja ka väljastpoolt.

24 Ja nüüd, kui te ei paranda meelt sellest, mida te olete teinud ega asu innukalt tegutsema ja ei saada toitu ja mehi meile ja ka Heelamanile, et ta võiks toetada neid meie maa osasid, mis ta on tagasi võitnud ning et me võiksime ka tagasi vallutada oma ülejäänud valdused nendes osades, vaata, on otstarbekas, et me ei võitle enam laamanlastega, enne kui me oleme esmalt puhastanud oma astja seestpoolt, jah, nimelt tähtsad isikud meie valitsemisvõimu eesotsas.

25 Ja kui te mu kirja nõudmist ei rahulda ja ei tule välja ega näita mulle tõelist vabaduse vaimu ja ei püüa tugevdada ning kindlustada meie vägesid ja anda neile toitu nende ülalpidamiseks, vaata, siis ma jätan osa oma vabadusemeestest seda osa meie maast enda käes hoidma, ja ma jätan neile Jumala jõu ja õnnistused, et mitte ükski teine vägi ei saaks töötada nende vastu –

26 ja seda nende ülimalt usu ja nende kannatlikkuse tõttu nende ahistustes –

27 ja ma tulen teie juurde, ja kui teie seas on keegi, kes soovib vabadust, jah, kui on säilinud kas või vabaduse sädemekene, siis vaata, ma ärgitan teie seas mässu, koguni kuni need, kes tahavad anastada väge ja võimu, on hävitatud.

28 Jah, vaata, ma ei karda teie võimu ega teie volitust, vaid ma kardan oma Jumalat; ja tema käskude kohaselt võtan ma oma maa aate kaitseks mõõga, ja teie süütegude pärast oleme me kannatanud nii suuri kaotusi.

29 Vaata, on aeg, jah, see aeg on käes, et õigluse mõõk ripub teie kohal, kui te ei tee midagi, et kaitsta oma maad ja oma väikesi; jah, see langeb teie peale ning nuhtleb teid kuni teie täieliku hävitamiseni välja.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 Vaata, ma ootan teilt abi; ja kui te meile abi ei an-
na, vaata, siis ma tulen teie juurde, tõepoolest
Sarahemla maale, ja löön teid mõõgaga, nii et teil ei
ole enam võimu takistada selle rahva edenemist oma
vabaduse aate nimel.

31 Sest vaata, Issand ei lase teil elada ja kasvada tuge-
vaks oma süütegudes, et hävitada tema õigemeelset
rahvast.

32 Vaata, kas te kujutate ette, et Issand heidab teile
armu ja tuleb oma kohtumõistmisega laamanlaste
vastu, kuna just nende isade pärimus on see, mis on
põhjustanud nende viha; jah, ja see on kahekordis-
tunud tänu neile, kes on meist lahknunud, kui samas
teie süütegude põhjuseks on teie armastus au ja maa-
ilma tühiste asjade vastu?

33 Te teate, et te astute üle Jumala seadustest, ja te
teate, et te trambite need oma jalge alla. Vaata, Issand
ütleb mulle: Kui need, keda te olete määranud oma
valitsejateks, ei paranda meelt oma pattudest ega
süütegudest, siis minge võitlema nende vastu.

34 Ja nüüd, vaata, mina, Moroni, olen sunnitud kinni
pidama oma Jumala käskudest vastavalt lepingule,
mille ma olen teinud; seepärast ma tahan, et te
peaksite ustavalt kinni Jumala sõnast ja saadaksite
kiiresti mulle oma toiduvarusid ja oma mehi ja sa-
muti ka Heelamanile.

35 Ja vaata, kui te seda ei tee, tulen ma kiiresti teie
juurde; sest vaata, Jumal ei lase sündida, et me sure-
me nälga; seepärast annab ta meile osa teie toidupoo-
lisest, kui see peaks sündima koguni mõõga läbi.
Nüüd, vaadake, et te täidate Jumala sõna.

36 Vaata, mina olen Moroni, teie ülemjuhataja. Ma ei
otsi võimu, vaid et seda maha kiskuda. Ma ei otsi
maailma au, vaid oma Jumala hiilgust ja oma maa
vabadust ja heaolu. Ja nõnda ma lõpetan oma kirja.

Behold, I wait for assistance from you; and, except
ye do administer unto our relief, behold, I come unto
you, even in the land of Zarahemla, and smite you
with the sword, insomuch that ye can have no more
power to impede the progress of this people in the
cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall
live and wax strong in your iniquities to destroy his
righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare
you and come out in judgment against the
Lamanites, when it is the tradition of their fathers
that has caused their hatred, yea, and it has been re-
doubled by those who have dissented from us, while
your iniquity is for the cause of your love of glory
and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and
ye do know that ye do trample them under your feet.
Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye
have appointed your governors do not repent of their
sins and iniquities, ye shall go up to battle against
them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, ac-
cording to the covenant which I have made to keep
the commandments of my God; therefore I would
that ye should adhere to the word of God, and send
speedily unto me of your provisions and of your
men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you
speedily; for behold, God will not suffer that we
should perish with hunger; therefore he will give
unto us of your food, even if it must be by the sword.
Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek
not for power, but to pull it down. I seek not for
honor of the world, but for the glory of my God, and
the freedom and welfare of my country. And thus I
close mine epistle.

Alma 61

- 1 Vaata, nüüd, sündis, et varsti pärast seda, kui Moroni oli saatnud oma kirja ülemvalitsejale, sai ta kirja Pahoranilt, ülemvalitsejalt. Ja need on sõnad, mida ta sai:
- 2 Mina, Pahoran, kes ma olen selle maa ülemvalitseja, saadan need sõnad Moronile, sõjaväe ülemjuhatajale. Vaata, ma ütlen sulle, Moroni, et ma ei rõõmusta teie suurte kannatuste üle, jah, need kurvastavad mu hinge.
- 3 Aga vaata, on selliseid, kes rõõmustavad teie kannatuste üle, jah, nii et nad on hakanud vastu mulle ja ka neile minu rahva seast, kes on vabadusemehed; jah, ja need, kes on üles tõusnud, on ülimalt arvukad.
- 4 Ja nemad on need, kes on püüdnud minult kohtu järge ära võtta, kes on olnud nende suurte süütegude põhjuseks; sest nad on kasutanud palju meelitusi ja nad on juhtinud eksiteele paljude inimeste südamed, mis on meie ränkade kannatuste põhjuseks; ja nad on endale hoidnud meie toiduvarusid ja on heidutanud meie vabadusemehi, nii et need ei ole tulnud teie juurde.
- 5 Ja vaata, nad on ajanud mu ära ja ma olen põgeneanud Giideoni maale nii paljude meestega, kui mul oli võimalik saada.
- 6 Ja vaata, ma olen saatnud läkituse üle kogu selle maaosa; ja vaata, mehed kogunevad iga päev oma relvadega meie ümber, et kaitsta oma maad ja oma vabadust ja kätte maksta meile tehtud nurjatuste eest.
- 7 Ja neid on tulnud meile nii suurel hulgal, et need, kes meile vastu hakkasid, on sunnitud end kaitsma; jah, nii et nad kardavad meid ega julge tulla meie vastu võitlema.
- 8 Nad on saanud oma valdusse Sarahemla maa ehk linna; nad on määranud endale kuninga ja ta on kirjutanud laamanlaste kuningale kirja, milles ta on teinud temaga liidu; millises liidus ta on nõustunud kaitsma Sarahemla linna, arvates, et see kaitse võimaldab laamanlastel vallutada ülejäänud osa maast ja teda asetatakse selle rahva kuningaks, kui laamanlastel on selle vallutanud.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

- 9 Ja nüüd, oma kirjas oled sa mind hukka mõistnud, aga sellest pole midagi; ma ei ole vihane, vaid rõõmustan su südame suuruse üle. Mina, Pahoran, ei otsi võimu, vaid tahan ainult pidada kohtujärge, et ma võiksin hoida alles oma rahva õigused ja vabaduse. Mu hing jääb kindlaks sellele vabadusele, millega Jumal on meid vabaks teinud.
- 10 Ja nüüd, vaata, me paneme pahelisusele vastu kogu verevalamiseni välja. Me ei valaks laamanlaste verd, kui nad püsiksid omaenda maal.
- 11 Me ei valaks oma vendade verd, kui nad ei hakkaks meile vastu ega haaraks meie vastu mõõka.
- 12 Me alistuksime orjaikkele, kui seda nõuaks Jumala õiglus või kui tema käsiks meil nii teha.
- 13 Aga vaata, ta ei käsi meil alistuda oma vaenlastele, vaid et me paneksime oma lootuse temale ja tema vabastab meid.
- 14 Seepärast, mu armas vend Moroni, pangem vastu halvale; ja millise halva vastu me ei saa oma sõnadega, jah, sellised nagu vastuhakk ja lahkkelid, selle vastu mingem oma mõõkadega, et me võiksime hoida oma vabadust, et me võiksime rõõmustada selle suurepärase eesõiguse üle oma kiriku näol ning oma Lunastaja ja oma Jumala aate üle.
- 15 Seepärast, tule ruttu mõne mehega minu juurde ja jäta ülejäänud mehed Lehhi ja Teankumi juhtimise alla; anna neile võim juhtida sõda selles maaosas vastavalt Jumala Vaimule, mis on ka vabaduse vaim, mis nendes on.
- 16 Vaata, ma olen saatnud neile veidi toiduvarusid, et nad ei hukkuks, kuni sa saad tulla minu juurde.
- 17 Kogu oma teel siia kokku kõik sõjajõud, mis sa saad, ja me läheme ruttu nende teisitimõtlejate vastu oma Jumala jõus vastavalt usule, mis meis on.
- 18 Ja me võtame oma valdusse Sarahemla linna, et me saaksime Lehhile ja Teankumile rohkem toitu saata; jah, Issanda jõul me läheme nende vastu ja me lõpetame need suured süüteod.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 Ja nüüd, Moroni, ma rõõmustan, et ma sain sinu kirja, sest ma olin veidi mures, et mida me peaksime tegema, et kas oleks meist õiglane minna oma vendade vastu.

20 Aga sina oled öelnud, et Issand on käskinud sul nende vastu minna, kui nad oma meelt ei paranda.

21 Vaata, et sa tugevdad Lehhit ja Teankumit Issandas; ütle neile, et nad ei kardaks, sest Jumal päästab nad, jah, ja ka kõik need, kes jäävad kindlaks sellele vabadusele, millega Jumal on nad vabaks teinud. Ja nüüd, ma lõpetan oma kirja oma armsale vennale Moronile.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Moroni oli saanud selle kirja, sai ta süda julgust ja täitus ülisuure rõõmuga Pahorani ustavuse pärast, et tema ei olnud samuti oma maa vabaduse ja aate reetur.
- 2 Aga ta leinas samuti ülimalt nende süütegude pärast, kes olid Pahorani kohtujärjelt ära tõuganud; jah, lühidalt, nende pärast, kes olid vastu hakanud oma maale ja ka oma Jumalale.
- 3 Ja sündis, et Moroni võttis väikese rühma mehi vastavalt Pahorani soovile ja andis ülejäänud osa oma sõjaväest Lehhi ja Teankumi käsutusse ning alustas marssi Giideoni maa suunas.
- 4 Ja ta tõstis vabaduse lipu igas paigas, kuhu ta jõudis, ja ta kogus kokku kõik sõjajõud, mis ta sai kogu oma rännaku ajal Giideoni maale.
- 5 Ja sündis, et tuhanded kogunesid tema lipu ümber ja haarasid oma mõõgad, et kaitsta oma vabadust, et nad ei satuks orjusse.
- 6 Ja nõnda, kui Moroni oli oma rännaku ajal kogunud kokku kõik mehed, kelle ta sai, jõudis ta Giideoni maale ja ühendades oma sõjajõud Pahorani omadega, said nad ülimalt tugevaks, koguni tugevamaks kui Paakuse mehed, kes oli nende teisitimõtlejate kuningas, kes olid ajanud vabadusemehed Sarahemla maalt välja ja olid võtnud maa oma valdusse.
- 7 Ja sündis, et Moroni ja Pahoran läksid oma sõjavägedega Sarahemla maale ja läksid linna ründama ning kohtasid Paakuse mehi, nii et nad astusid võitlusse.
- 8 Ja vaata, Paakus sai surma ja ta mehed võeti vangi ning Pahoran pandi kohtujärjele tagasi.
- 9 Ja Paakuse meeste üle mõisteti kohut seaduse järgi ja samuti nende kuningameeste üle, kes olid kinni võetud ja vanglasse heidetud; ja nad hukati vastavalt seadusele; jah, need Paakuse mehed ja need kuningamehed, kes ei tahtnud haarata relvi oma maa kaitseks, vaid oleksid võidelnud selle vastu, surmati.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

- 10 Ja nõnda oli otstarbekas, et seda seadust rangelt järgitaks nende maa kaitstuse pärast; jah, ja kes iganes leiti salgamas nende vabadust, see hukati viivitamatult vastavalt seadusele.
- 11 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kolmekümnes aasta; Moroni ja Pahoran olid taastanud rahu Sarahemla maal omaenda rahva seas, karistades surmaga kõiki neid, kes ei olnud ustavad vabaduse aatele.
- 12 Ja Nefi rahva kohtunike valitsemise kolmekümne esimese aasta algul sündis, et Moroni lasi saata otsekohe toiduvarusid ja samuti kuue tuhande mehelise sõjaväe Heelamanile, et aidata teda selle maaosa hoidmisel.
- 13 Ja ta lasi ka saata kuue tuhande mehelise sõjaväe küllaldase toiduhulgaga Lehhi ja Teankumi sõjavägede juurde. Ja sündis, et seda tehti, et kindlustada maad laamanlaste vastu.
- 14 Ja sündis, et Moroni ja Pahoran, jättes suure hulga mehi Sarahemla maale, alustasid rännakut suure hulga meestega Nefiha maa suunas, olles kindlalt otsustanud selles linnas olevad laamanlased vallutada.
- 15 Ja sündis, et kui nad olid teel selle maa poole, vangistasid nad suure hulga laamanlasi ja tapsid neist paljud ning võtsid ära nende toiduvarud ja nende sõjariistad.
- 16 Ja sündis, et pärast seda, kui nad olid nad kinni võtnud, lasid nad neil sõlmida lepingu, et nad ei haara enam kunagi sõjariistu nefilaste vastu.
- 17 Ja kui nad olid teinud selle lepingu, nad saatsid nad elama Ammoni rahva juurde, ja neid, keda ei tapetud, oli arvult umbes neli tuhat.
- 18 Ja sündis, et kui nad olid nad ära saatnud, jätkasid nad oma rännakut Nefiha maa suunas. Ja sündis, et kui nad olid tulnud Nefiha linnani, püstitasid nad oma telgid Nefiha lagendikele, mis on Nefiha linna ligidal.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephiah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

- 19 Nüüd, Moroni soovis, et laamanlased tuleksid välja legendikule nende vastu võitlema; aga laamanlased, teades nende ülimalt suurest julgusest ja nähes nende suurt hulka, seepärast ei julgenud nad tulla välja nende vastu; seepärast ei tulnud nad võitlema sel päeval.
- 20 Ja kui saabus öö, läks Moroni ööpimeduses välja ja ronis üles müürile, et välja uurida, missuguses linnas laamanlased oma sõjaväega laagris on.
- 21 Ja sündis, et nad olid idapoolse sissekäigu juures ja nad kõik magasid. Ja nüüd, Moroni pöördus oma sõjaväe juurde tagasi ja lasi neil valmistada kiiresti tugevad köied ja redelid, mida lasta müüri pealt alla müüride vahele.
- 22 Ja sündis, et Moroni käskis oma meestel minna ja ronida üles müürile ning laskuda alla linna sellesse, jah, nimelt läänepoolsesse ossa, kus laamanlased oma sõjaväega laagris ei olnud.
- 23 Ja sündis, et nad laskusid kõik ööpimeduses alla linna tugevate köite ja redelite abil; nõnda, et nad olid hommiku saabudes kõik linna müüride vahel.
- 24 Ja nüüd, kui laamanlased ärkasid ja nägid, et Moroni sõjavägi on müüride vahel, olid nad ülimalt kohkunud, nii et nad põgenesid värava kaudu välja.
- 25 Ja nüüd, kui Moroni nägi, et nad tema eest põgenesid, käskis ta oma meestel neile vastu minna, ja nad surmasid paljud ja piirasid ümber paljud teised ning võtsid nad vangi; ja ülejäänud põgenesid Moroni maale, mis asus mereäärsetel piirimaadel.
- 26 Nõnda Moroni ja Pahoran olid saanud oma valdusse Nefiha linna, ilma et oleksid kaotanud ühtki hinge; ja palju laamanlasi oli tapetud.
- 27 Nüüd, sündis, et paljud vangistatud laamanlased soovisid ühineda Ammoni rahvaga ja saada vabaks rahvaks.
- 28 Ja sündis, et kõik, kes soovisid seda teha, said selleks loa vastavalt oma soovile.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 Seepärast, kõik laamanlastest vangid ühinesid Ammoni rahvaga ja hakkasid usinasti tööd tegema, viljeledes maad, kasvatades kõiksugu teravilja ja pudulojuste ja veisekarju; ja nõnda olid nefilased vabane-
nud suurest koormast; jah, nii et nad olid vabane-
nud kõikidest laamanlastest vangidest.

30 Nüüd, sündis, et Moroni, pärast seda, kui ta oli võtnud Nefiha linna oma valdusse, olles võtnud pal-
ju vange, mis vähendas ülimalt laamanlaste vägesid, ja olles tagasi saanud palju nefilasi, kes olid vangi
võetud, mis tugevdas ülimalt Moroni sõjaväge; see-
pärast lahkus Moroni Nefiha maalt Lehhi maale.

31 Ja sündis, et kui laamanlased nägid, et Moroni oli tulemas nende vastu, kokkusid nad taas ja põgenesid Moroni sõjaväe eest.

32 Ja sündis, et Moroni ja tema sõjavägi jälitasid neid linnast linna, kuni nad kohtasid Lehhit ja Teankumit; ja laamanlased põgenesid Lehhi ja Teankumi eest kuni mereäärsete piirideni välja, kuni nad jõudsid Moroni maale.

33 Ja laamanlaste väed kogunesid kõik kokku, nii et nad olid kõik üheskoos Moroni maal. Nüüd, Ammoron, laamanlaste kuningas, oli samuti koos nendega.

34 Ja sündis, et Moroni ja Lehhi ja Teankum olid ümber ringi Moroni maa piiril oma vägedega laagris, nii et laamanlased olid sisse piiratud lõunapoolse kõnnumaa äärsel piiril ja idapoolse kõnnumaa äärsel piiril.

35 Ja nõnda asusid nad ööseks laagrisse. Sest vaata, nefilased ja ka laamanlased olid pikast rännakust kurnatud; seepärast ei plaaninud nad sellel ööl ühtegi sõjakavalust, peale Teankumi; sest tema oli ülimalt vihane Ammoroni peale, niivõrd et ta süüdistas Ammoroni ja tema venda Amalikiat selle nende ja laamanlaste vahelise suure ja kauakestva sõja algatamises, mille tõttu oli olnud nii palju sõdu ja verevalamist; jah, ja nii palju näljahäda.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

- 36 Ja sündis, et Teankum oma vihas läks välja laamanlaste laagrisse ja lasi ennast üle linnamüüri alla. Ja ta läks kõiega ühest kohast teise, nii et ta leidis kuninga ja ta viskas tema pihta oda, mis tabas teda südame lähedale. Aga vaata, kuningas äratas oma teenijad enne, kui ta suri, nii et need jälitasid Teankumit ning surmasid ta.
- 37 Nüüd, sündis, et kui Lehhi ja Moroni said teada, et Teankum on surnud, olid nad ülimalt kurvad; sest vaata, ta oli olnud mees, kes oli võidelnud vapralt oma maa eest, jah, tõeline vabaduse sõber; ja ta oli talunud väga palju ülimalt raskeid kannatusi. Aga vaata, ta oli surnud ja oli läinud kõige maailma teed.
- 38 Nüüd, sündis, et Moroni läks järgmisel päeval välja ja ründas laamanlasi, nii et nad tapsid neid suurtes tapatalgutes ja nad ajasid nad maalt välja, ja nad põgenesid, koguni nii, et nad ei tulnud enam sel korral tagasi nefilaste vastu.
- 39 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kolmekümne esimene aasta ja nõnda oli neil olnud sõdu ja verevalamist ja näljahäda ja kannatusi mitmeid aastaid.
- 40 Ja Nefi rahva keskel oli olnud mõrvu ja tülisid ja lahkkelisid ning kõiksugu süütegusid; ometi õigemeelsete pärast, jah, õigemeelsete inimeste palvete pärast heideti neile armu.
- 41 Ent vaata, nefilaste ja laamanlaste vahelise ülimalt kaua kestnud sõja tõttu olid paljud muutunud paa-dunuks, selle ülimalt kaua kestnud sõja tõttu; ja paljud olid muutunud veelgi heasüdamlikumaks oma kannatuste pärast, nii et nad alandasid end Jumala ees koguni alandlikkuse sügavusse.
- 42 Ja sündis, et pärast seda, kui Moroni oli kindlustanud maa need osad, mis olid laamanlaste ees kõige kaitsetumad, kuni need olid küllalt tugevad, pöördus ta tagasi Sarahemla linna; ja ka Heelaman pöördus tagasi oma pärandmaale, ja Nefi rahva seas kehtestati taas kord rahu.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 Ja Moroni andis oma sõjaväe käsutamise oma poja kätte, kelle nimi oli Moroniha, ja läks oma majja, et ta võiks veeta ülejäänud elupäevad rahu.

44 Ja Pahoran pöördus tagasi kohtujärjele; ja Heelaman võttis taas enda kanda rahvale Jumala sõna jutlustamise, sest nii paljude sõdade ja tülide pärast oli osutunud otstarbekaks, et kirikus loodaks taas eeskiri.

45 Seepärast, Heelaman ja tema vennad asusid kuulutama Jumala sõna suure väega, veenmaks paljusid inimesi nende pahelisuses, mis pani neid parandama meelt oma pattudest ja saama ristitud Issanda, nende Jumala ees.

46 Ja sündis, et nad rajasid Jumala kiriku taas üle kogu maa.

47 Jah, ja seaduse suhtes tehti ümberkorraldusi. Ja neile valiti kohtunikud ja ülemkohtunikud.

48 Ja Nefi rahvast hakkas maal taas saatma edu ja nad hakkasid paljunema ja maal taas ülimalt tugevaks kasvama. Ja nad hakkasid saama ülimalt rikkaks.

49 Aga hoolimata oma rikkusest, jõust või edust ei olnud nad oma enesehinnangu tõttu uhkust täis ega olnud nad pikaldased meeles pidama Issandat, oma Jumalat; vaid nad olid tema ees ülimalt alandlikud.

50 Jah, nad pidasid meeles, kui suuri asju oli Issand neile teinud, et ta oli vabastanud neid surmast ja aheleist ja vanglatest ja kõiksugu kannatustest ja ta oli päästnud neid nende vaenlaste käest.

51 Ja nad palvetasid lakkamatult Issanda, oma Jumala poole, nii et Issand õnnistas neid vastavalt oma sõnale, nii et nad kasvasid tugevaks ja neid saatis maal edu.

52 Ja sündis, et kõik see leidis aset. Ja Heelaman suri Nefi rahva kohtunike valitsemise kolmekümne viien- dal aastal.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 Ja Nefi rahva kohtunike valitsemise kolmekümne kuuenda aasta algul sündis, et Siblon võttis oma hoolle alla need pühad esemed, mille Alma oli andnud Heelamanile.
- 2 Ja ta oli õiglane mees ja kõndis laitmatult Jumala ees ning ta püüdis tähelepanelikult teha alati head, pidada kinni Issanda, oma Jumala käskudest; ja samuti toimus tema vend.
- 3 Ja sündis, et ka Moroni suri. Ja nõnda lõppes kohtunike valitsemise kolmekümne kuues aasta.
- 4 Ja sündis, et kohtunike valitsemise kolmekümne seitsmendal aastal suur hulk inimesi, arvult koguni viis tuhat ja nelisada meest oma naiste ja lastega, lahkusid Sarahemla maalt maale, mis asus põhja pool.
- 5 Ja sündis, et Haagot, kes oli ülimalt teadmisjanuline mees, seepärast ta läks ja ehitas endale Küllusliku maa piiril ülimalt suure laeva, Laastamise maa ligidale, ja lasi selle vette läänemerre, kitsa maariba juures, mis viis põhjapoolsele maale.
- 6 Ja vaata, paljud nefilased läksid selle laeva peale ja asusid teele suurte toiduvarudega, ja ka paljud naised ja lapsed läksid kaasa; ja nad võtsid suuna põhja poole. Ja nõnda lõppes kolmekümne seitsmes aasta.
- 7 Ja kolmekümne kaheksandal aastal ehitas see mees veel laevu. Ja ka esimene laev pöördus tagasi ja veel rohkem inimesi läks selle peale ja nad võtsid kaasa ka suured toiduvarud ning asusid taas teele põhjapoolse maa suunas.
- 8 Ja sündis, et mitte keegi ei kuulnud nendest enam. Ja me arvame, et nad uppusid mere sügavusse. Ja sündis, et veel üks teine laev sõitis välja, aga me ei tea, kuhu see läks.
- 9 Ja sündis, et sellel aastal läksid paljud inimesed põhjapoolsele maale. Ja nõnda lõppes kolmekümne kaheksas aasta.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

10 Ja kohtunike valitsemise kolmekümne üheksandal aastal sündis, et ka Siblon suri ja Korianton oli läinud laevaga põhjapoolsele maale, et viia toiduvarusid sinna maale läinud inimestele.

11 Seepärast oli Siblonil otstarbekas anda need pühad esemed enne oma surma Heelamani pojale, keda kutsuti Heelamaniks, saanud nime oma isa nime järgi.

12 Nüüd, vaata, kõik need uurendused, mis olid Heelamani valduses, kirjutati ja saadeti inimlaste sekka üle kogu maa, peale nende osade, mida Alma oli saata keelanud.

13 Ometi tuli neid esemeid pidada pühadeks ja anda edasi ühelt põlvelt teisele; seepärast, sel aastal, anti need enne Sibloni surma Heelamanile.

14 Ja sündis ka sellel aastal, et mõned teisitimõtlejad olid läinud laamanlaste poolele ja neid ärgitati taas vihale nefilaste vastu.

15 Ja samuti selsamal aastal tulid nad rohkearvulise sõjaväega, et sõdida Moroniiha rahva vastu ehk Moroniiha sõjaväe vastu, kus nad said lüüa ja aeti taas tagasi nende oma maadele, kannatades suuri kaotusi.

16 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kolmekümne üheksas aasta.

17 Ja nõnda lõppes Alma ja tema poja Heelamani ja ka Sibloni, kes oli tema poeg, aruanne.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

Heelamani raamat

Aruanne nefilastest. Nende sõjad ja tülid ja nende labkbelid. Ja ka paljude pühade probvetite probvetlikud kuulutused enne Kristuse tulekut vastavalt Heelamani ülestäbendustele, kes oli Heelamani poeg, ja ka vastavalt tema poegade ülestäbendustele kuni Kristuse tulekuni välja. Ja ka paljud laamanlased pöörduvad usule. Aruanne nende usulepöördumise. Aruanne laamanlaste õigemeelsusest ning nefilaste pabelisusest ja jäledustest vastavalt Heelamani ja tema poegade ülestäbendusele, mida kutsutakse Heelamani raamatuks, kuni Kristuse tulekuni välja ja nii edasi.

Heelamani 1

- 1 Ja nüüd, vaata, sündis, et Nefi rahva kohtunike valitsemise neljakümnenda aasta algul hakkas nefilaste seas ilmne tõsine raskus.
- 2 Sest vaata, Pahoran oli surnud ja läinud kõige maailma teed; seepärast tõusis seal tõsine tüli, kes neist vendadest, kes olid Pahorani pojad, peaks asuma kohtujärjele.
- 3 Nüüd, need on nende nimed, kes taotlesid kohtujärge, kes panid ka rahva tülitsema: Pahoran, Paanki ja Pakuumeni.
- 4 Nüüd, need ei ole kõik Pahorani pojad (sest tal oli neid palju), vaid need on need, kes tülitsevad kohtujärje pärast; seepärast, nende pärast jagunes rahvas kolmeks.
- 5 Ometi sündis, et Pahoran määrati rahvahääletusel Nefi rahva ülemkohtunikuks ja valitsejaks.
- 6 Ja sündis, et Pakuumeni, kui ta nägi, et ta ei saanud kohtujärge, ühines rahva valikuga.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

- 7 Ent vaata, Paanki ja see osa rahvast, kes tahtsid teda oma valitsejaks, olid ülimalt vihased; seepärast, ta oli valmis meelitama inimesi oma vendadele vastu hakkama.
- 8 Ja sündis, et kui ta oli seda tegemas, vaata, ta võeti kinni ja viidi kohtu ette rahva tahtmist mööda ja mõisteti surma, sest ta oli hakanud vastu ja üritanud hävitada rahva vabadust.
- 9 Nüüd, kui need inimesed, kes tahtsid, et ta oleks nende valitseja, nägid, et ta mõisteti surma; seepärast nad vihastasid ja vaata, nad saatsid ühe Kiskuumeni koguni Pahorani kohtujärje juurde ja ta mõrvas Pahorani, kui too kohtujärjel istus.
- 10 Ja Pahorani teenijad jälitasid teda; aga vaata, Kiskuumen põgenes nii kiiresti, et keegi ei jõudnud talle järele.
- 11 Ja ta läks nende juurde, kes olid teda saatnud, ja nad kõik sõlmisid lepingu, jah, vandudes oma igavikulise Looja juures, et nad ei räägi mitte kellelegi, et Kiskuumen oli mõrvanud Pahorani.
- 12 Seepärast, Kiskuumenit Nefi rahva seas ei teatud, sest Pahorani mõrvamise ajal oli ta maskeeritud. Ja Kiskuumen ja tema jõuk, kes olid temaga lepingu sõlminud, segunesid rahva sekka, nii et neid kõiki ei võidud leida; ent kõik, kes leiti, mõisteti surma.
- 13 Ja nüüd, vaata, Pakuumeni määrati vastavalt rahvahääletusele rahva ülemkohtunikuks ja valitsejaks, valitsema oma venna Pahorani asemel, ja see oli tema õigus. Ja kõik see sündis kohtunike valitsemise neljakümnendal aastal; ja sellel oli lõpp.
- 14 Ja kohtunike valitsemise neljakümne esimesel aastal sündis, et laamanlased olid kogunud kokku loendamatu sõjaväe ja relvastanud nad mõökade ja saablite ja vibude ja nooltega ja peakaitsete ja rinnakilpidega ning kõikisugu erinevate kilpidega.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

- 15 Ja nad tulid taas alla, et võiksid astuda lahingusse nefilaste vastu. Ja neid juhtis mees, kelle nimi oli Koriantumr; ja ta oli Sarahemla järglane ning ta oli teisitimõtleja nefilaste hulgast; ja ta oli suur ja vägev mees.
- 16 Seepärast, laamanlaste kuningas, kelle nimi oli Tubalot, kes oli Ammoroni poeg, oletas, et Koriantumr, kes oli vägev mees, võib seista nefilaste vastu oma jõuga ja samuti oma suure tarkusega, nii et teda saates saaks ta võimu nefilaste üle –
- 17 seepärast ärgitas ta neid vihale ja ta kogus kokku oma väed ja ta määras Koriantumri nende juhiks ja käskis, et nad marsiksid Sarahemla maale nefilaste vastu võitlema.
- 18 Ja nii paljude tülide ja nii paljude raskuste pärast valitsuses sündis, et nad ei olnud pidanud Sarahemla maal küllaldast valvet; sest nad olid arvanud, et laamanlased ei julge tulla nende maa südamesse, et rünnata suurt Sarahemla linna.
- 19 Ent sündis, et Koriantumr marssis oma rohkearvulise väe eesotsas ja ründas linna elanikke ja nende marssimine oli ülimalt kiire, nii et nefilased ei jõudnud oma sõjaväge kokku koguda.
- 20 Seepärast lõi Koriantumr maha linna sissekäigu juures olevad vahid ja marssis kogu oma sõjaväega linna ning nad surmasid igäihe, kes neile vastu hakkas, nii et nad võtsid kogu linna oma valdusse.
- 21 Ja sündis, et Pakuumeni, kes oli ülemkohtunik, põgenes Koriantumri eest kuni linnamüürideni välja. Ja sündis, et Koriantumr lõi ta vastu müüri, nii et ta suri. Ja nõnda lõppesid Pakuumeni päevad.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

- 22 Ja nüüd, kui Koriantumr nägi, et Sarahemla linn on tema valduses, ja nägi, et nefilased olid nende eest põgenenud ja olid tapetud ja olid kinni võetud ning olid vanglasse heidetud, ja et ta oli saanud oma valdusse kõige tugevama kindluse kogu maal, sai ta oma südames julgust, nii et ta oli valmis minema kogu maa vastu.
- 23 Ja nüüd, ta ei viibinud kaua Sarahemla maal, vaid ta marssis suure sõjaväega tõepoolest Küllusliku linna suunas; sest ta oli otsustanud minna ja raiuda endale mõõgaga tee, et ta võiks saada oma valdusse maa põhjapoolsed osad.
- 24 Ja arvates, et nende kõige suurem jõud on maa keskel, seepärast marssis ta edasi, andmata neile aega end kokku koguda muidu kui väikesteks salkadeks; ja sellisel viisil nad ründasid neid ja tapsid nad maha.
- 25 Aga vaata, see Koriantumri marss läbi maa keskosa andis Moronihale suure eelise nende ees hoolimata tapetud nefilaste suurest arvust.
- 26 Sest vaata, Moronihale oli arvanud, et laamanlased ei julge tulla maa keskele, vaid et nad ründavad piiriäärseid linnu, nagu nad olid siiani teinud; seepärast oli Moronihale pannud nende tugevad väed neid ümberkaudseid piiriäärseid kohti kaitsma.
- 27 Aga vaata, laamanlased ei löönud kartma, nii nagu ta tahtis, vaid tulid maa keskossa ja vallutasid pealinna, milleks oli Sarahemla linn, ja marssisid läbi maa kõige tähtsamate osade, tappes rahvast suurtes tapalugudes, nii mehi kui ka naisi ja lapsi, võttes oma valdusse palju linnu ja palju kindlusi.
- 28 Aga kui Moronihale oli selle avastanud, saatis ta otsekohe Lehi koos sõjaväega ringiga teele, et peatada nad enne, kui nad jõuavad Küllusliku maale.
- 29 Ja nõnda ta tegi; ja ta peatas nad enne, kui nad jõudsid Küllusliku maale, ja ta võitles nendega, nii et nad hakkasid taganema Sarahemla maa suunas.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

- 30 Ja sündis, et Moronihah takistas nende taganemist ja võitles nendega, nii et sellest tuli ülimalt verine lahing; jah, paljud tapeti ja nende tapetute seast leiti ka Koriantumr.
- 31 Ja nüüd, vaata, laamanlased ei saanud taganeda mitte üheski suunas, ei põhja ega lõuna, ei ida ega lääne suunas, sest nefilased olid nad igast küljest ümber piiranud.
- 32 Ja nõnda oli Koriantumr juhtinud laamanlased nefilaste keskele, nii et nad olid nefilaste võimuses, ja ta ise oli tapetud ning laamanlased andsid end nefilaste kätte.
- 33 Ja sündis, et Moronihah võttis Sarahemla linna taas oma valdusse ja lasi neil laamanlastel, kes olid vangi võetud, maalt rahus lahkuda.
- 34 Ja nõnda lõppes kohtunike valitsemise neljakümne esimene aasta.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, inso-much that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Sarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Heelamani 2

- 1 Ja kohtunike valitsemise neljakümne teisel aastal sündis, et pärast seda, kui Moronihah oli taas taastanud rahu nefilaste ja laamanlaste vahel, vaata, ei olnud kedagi, kes oleks täitnud kohtujärge; seepärast tekkis rahva seas taas tüli selle üle, kes peaks täitma kohtujärge.
- 2 Ja sündis, et Heelaman, kes oli Heelamani poeg, määrati rahvahääletuse kaudu kohtujärge täitma.
- 3 Aga vaata, Kiskuumen, kes oli mõrvanud Pahorani, ootas võimalust, et ka Heelaman hävitada; ja ta sai toetust oma jõugult, kes oli sõlminud lepingu, et mitte keegi ei saaks teada tema pahelisusest.
- 4 Sest seal oli üks Gadianton, kes oli ülimalt asjatundlik paljude sõnade rääkimises ja ka oma pettuses, et jätkata salajasi mõrva- ja röövimistöid; seepärast sai temast Kiskuumeni jõugu juht.
- 5 Seepärast meelitas ta neid ja ka Kiskuumenit, et kui nad panevad tema kohtujärjele, annab ta kõikidele tema jõuku kuulujatele väe ja võimu rahva seas; seepärast püüdis Kiskuumen Heelamani hävitada.
- 6 Ja sündis, et kui ta oli teel kohtujärje juurde, et Heelaman hävitada, vaata, üks Heelamani teenija, olles olnud ööpimeduses väljas ja saanud ennast maskeerides teada nendest plaanidest, mida see jõuk oli sepitsenud Heelamani hävitamiseks –
- 7 ja sündis, et ta kohtas Kiskuumenit ja andis talle märgi; seepärast andis Kiskuumen talle teada oma soovist, soovides, et ta juhatataks ta kohtujärje juurde, et ta võiks Heelamani mõrvata.
- 8 Ja kui Heelamani teenija oli saanud teada kõik, mis oli Kiskuumeni südames ja kuidas tema eesmärgiks oli mõrvata ja et ka kõikide nende eesmärgiks, kes kuulusid tema jõuku, oli mõrvata ja röövida ja saada võimu (ja see oli nende salaplaan ja nende vandenõu), ütles Heelamani teenija Kiskuumenile: Läheme edasi kohtujärje juurde!

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

- 9 Nüüd, see meeldis Kiskuumenile ülimalt, sest ta mõtles, et ta saab nüüd oma plaani täide viia; ent vaata, kui nad olid teel kohtujärje juurde, torkas Heelamani teenija Kiskuumenile koguni südamesse, nii et ta langes ühegi oigeta surnult maha. Ja ta jooksis ja jutustas Heelamanile kõik, mida ta oli näinud ja kuulnud ja teinud.
- 10 Ja sündis, et Heelaman saatis valvurid seda röövlijõuku ja salamõrvareid kinni võtma, et nad vastavalt seadusele hukata.
- 11 Aga vaata, kui Gadianton märkas, et Kiskuumen ei tulnud tagasi, lõi ta kartma, et ta hukatakse; seepärast ta käskis, et ta jõuk järgneks temale. Ja nad põgenesid salajast teed mööda maalt välja kõnnumaale; ja nõnda, kui Heelaman saatis mehed neid kinni võtma, ei leitud neid mitte kusagilt.
- 12 Ja rohkem räägitakse sellest Gadiantonist hiljem. Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise neljakümne teine aasta.
- 13 Ja vaata, selle raamatu lõpus te näete, et see Gadianton põhjustas Nefi rahva kukutamise, jah, peaaegu täieliku hävituse.
- 14 Vaata, ma ei mõtle mitte Heelamani raamatu lõpu, vaid ma mõtlen Nefi raamatu lõppu, kust ma olen võtnud kogu aruande, mis ma olen kirjutanud.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Heelamani 3

- 1 Ja nüüd, sündis, et kohtunike valitsemise neljakümne kolmandal aastal ei olnud Nefi rahva keskel mingit muud tüli kui pisut uhkeldamist kirikus, mis põhjustas veidi lahkkelisid rahva seas, kuid need asjad saadi korda neljakümne kolmanda aasta lõpus.
- 2 Ja neljakümne neljandal aastal ei olnud rahva seas tülisid; ega olnud ka palju tülisid neljakümne viiendal aastal.
- 3 Ja neljakümne kuuendal aastal sündis, jah, oli palju tülisid ja palju lahkkelisid, mille ajal oli ülimalt palju neid, kes lahkusid Sarahemla maalt, ja nad läksid põhjapoolsele maale, et pärida maad.
- 4 Ja nad rändasid ülimalt kaugele, nii et nad jõudsid suurte veekogude ja paljude jõgede juurde.
- 5 Jah, ja nad levisid tõepoolest maa kõikidesse osadesse, mis iganes osad polnud laastatud ja ilma puiduta paljude elanike pärast, kes olid maad enne valanud.
- 6 Ja nüüd, ükski osa maast polnud laastatud millegi muu kui vaid puidu poolest; aga selle rahva suure hävituse pärast, kes oli varem seda maad asustanud, kutsuti seda laastatuks.
- 7 Ja selle maa palgel oli vaid vähe puitu, ometi inimesed, kes sinna tulid, said ülimalt asjatundlikeks tsemendiga töötamises; seepärast ehtasid nad majad, milles nad elasid, tsemendist.
- 8 Ja sündis, et nad paljunesid ja levisid ja tulid lõunapoolselt maalt põhjapoolsele maale ja levisid, nii et nad hakkasid katma kogu maa pinda lõunamerest kuni põhjamereni, läänemerest kuni idamereni.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

- 9 Ja inimesed, kes olid põhjapoolsel maal, elasid telkides ja tsementmajades ja nad lasid kõikidel maa palgel sirguvatel puudel kasvada, et saada aja jooksul puitu oma majade, jah, linnade ja templite ja palvemajade ja pühamute ning kõikisugu hoonete ehitamiseks.
- 10 Ja sündis, et kuna puitu oli põhjapoolsel maal ülimalt napilt, saadeti seda sinna laevadega.
- 11 Ja nõnda said põhjapoolsel maal elavad inimesed ehitada palju linnu nii puust kui ka tsemendist.
- 12 Ja sündis, et paljud Ammoni rahva seast, kes olid päritolult laamanlased, läksid samuti sellele maale.
- 13 Ja nüüd, paljud selle rahva seast on pidanud selle rahva tegemiste kohta palju ülestähendusi, kus puudutatakse neid üksikasjalikult ja väga ulatuslikult.
- 14 Aga vaata, sajandikkugi osa selle rahva tegemistest, jah, aruannet laamanlastest ja nefilastest ning nende sõdadest ja tülidest ja lahkheidest ning nende jutlustamisest ja nende prohvetlikest kuulutamistest ja nende laevasõitudest ja nende laevade ehitamisest ning nende templite ja palvemajade ja nende pühamute ehitamisest ning nende õigemeelsusest ja nende pahelisusest ja nende mõrvadest ja nende röövimistest ja nende rüüstamistest ning kõikisugu jäledustest ja hooramistest ei saa mahutada sellesse raamatusse.
- 15 Aga vaata, on palju kõikisugu raamatuid ja ülestähendusi ja neid on kirjutanud peamiselt nefilased.
- 16 Ja nefilased on neid edasi andnud ühelt põlvelt teisele, kuni nad langesid üleastumiste küüsi ja neid mõrvati, rüüstati ja jahiti ja aeti taga ja tapeti ja hautati maa pinnal ning segati laamanlastega, kuni neid ei kutsutud enam nefilasteks, ja nad on muutunud paheliseks ja metsikuks ja julmaks, jah, nad on koguni muutunud laamanlasteks.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robberings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 Ja nüüd, ma tulen taas tagasi oma aruande juurde; seepärast, see, millest ma olen rääkinud, sündis pärast suuri tülisid ja rahutusi ja sõdu ja lahkheliseid Nefi rahva keskel.

18 Kohtunike valitsemise neljakümne kuues aasta lõppes.

19 Ja sündis, et maal oli ikka veel suur tüli, jah, tõepoolest, neljakümne seitsmendal aastal ja ka neljakümne kaheksandal aastal.

20 Ometi valitses Heelaman kohtujärjel õigluse ja erapooletusega; jah, ta jälgis, et peab kinni Jumala seadustest ja otsustest ja käskudest; ja ta tegi lakamatult seda, mis oli Jumala silmis õige; ja ta kõndis oma isa teed, nii et teda saatis maal edu.

21 Ja sündis, et tal oli kaks poega. Vanemale ta pani nimeks Nefi ja nooremale Lehhi. Ja nad kasvasid Issandale.

22 Ja sündis, et Nefi rahva kohtunike valitsemise neljakümne kaheksanda aasta lõpupoole hakkasid sõjad ja tülid Nefi rahva seas vähehaaval lakkama.

23 Ja kohtunike valitsemise neljakümne üheksandal aastal sündis, et maal oli kehtestatud pidev rahu, peale salajaste liitude, mille röövel Gadianton oli rjanud maa tihedamini asustatud osades, mis sel ajal ei olnud teada neile, kes olid valitsuse eesotsas; seepärast ei hävitatud neid sellelt maalt.

24 Ja sündis, et samal aastal saatis kirikut ülisuur edu, nii et tuhanded liitusid kirikuga ja said ristitud meelearanduseks.

25 Ja nii suur oli kiriku edu ja nii palju õnnistusi oli antud rahvale, et koguni ülempreestrid ja õpetajadki olid äärmiselt hämmastunud.

26 Ja sündis, et Issanda tööd saatis edu, nii et paljud hinged, jah, koguni kümned tuhanded ristiti ja nad ühinesid Jumala kirikuga.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

- 27 Nõnda me võime näha, et Issand on halastav kõikide vastu, kes hüüavad siira südamega tema püha nime.
- 28 Jah, nõnda me näeme, et taeva värav on avatud kõikidele, nimelt nendele, kes usuvad Jeesuse Kristuse nimesse, kes on Jumala Poeg.
- 29 Jah, me näeme, et kes iganes soovib, võib haarata kinni Jumala sõnast, mis on elav ja võimas, mis lõhestab kõik kuradi kavalused ja püünised ja riukad ning juhib Kristuse inimese kitsal ja ahtal teel üle igavikulisest viletsuse kuristikust, mis on valmistatud neelama pahelisi –
- 30 ja juhib nende hinged, jah, nende surematud hinged Jumala paremale käele taevariiki istuma koos Aabrahami ja Iisaki ja Jaakobiga ning kõikide meie pühade isadega, et mitte enam sealt välja minna.
- 31 Ja sel aastal oli Sarahemla maal pidev rõõmustamine ja kõikides ümbritsevates piirkondades, tõepoolest kogu maal, mis oli nefilaste valduses.
- 32 Ja sündis, et ülejäänud osa neljakümne üheksandast aastast oli seal rahu ja ülisuur rõõm; jah, ja ka kohtunike valitsemise viiekümnendal aastal oli seal pidev rahu ja suur rõõm.
- 33 Ja ka kohtunike valitsemise viiekümne esimesel aastal oli seal rahu peale uhkuse, mis hakkas tungima kirikusse – mitte Jumala kirikusse, vaid nende inimeste südamesse, kes avalikult tunnistasid, et nad kuuluvad Jumala kirikusse –
- 34 ja nad olid uhkust täis koguni selleni välja, et nad kiusasid taga paljusid oma vendi. Nüüd, see oli suur kurjus, mille pärast alandlikum osa rahvast kannatas suure tagakiusamise all ja neil tuli läbi kahlata paljudest vaevadest.
- 35 Ometi nad paastusid ja palvetasid sageli ning kasvasid üha tugevamaks alandlikkuses ning üha kindlamaks usus Kristusesse, kuni nende hinged täitusid rõõmu ja lohutusega; jah, kuni selleni välja, et nende südamed said puhastatud ja pühitsetud, milline pühitsemine tuleb sellest, et nad andsid oma südamed Jumalale.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

36 Ja sündis, et ka viiekümne teine aasta lõppes rahus peale ülimalt suure kõrkuse, mis oli siginenud rahva südamesse; ja seda nende ülimalt suure rikkuse ja nende edu pärast maal; ja see kõrkus kasvas nende sees päevast päeva.

37 Ja kohtunike valitsemise viiekümne kolmandal aastal sündis, et Heelaman suri ja tema vanem poeg Nephi hakkas valitsema tema asemel. Ja sündis, et ta täitis kohtujärke õiglaselt ja erapooletult; jah, ta pidas kinni Jumala käskudest ning kõndis oma isa teid mööda.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Heelamani 4

- 1 Ja viiekümne neljandal aastal sündis, et kirikus oli palju lahkkelisid ja ka rahva seas oli tüli, nii et oli palju verevalamist.
- 2 Ja mässumeelne osa tapeti ja aeti maalt välja ning nad läksid laamanlaste kuninga juurde.
- 3 Ja sündis, et nad püüdsid ärgitada laamanlasi sõdi-ma nefilaste vastu; kuid vaata, laamanlased olid üli-malt hirmunud, nii et nad ei tahtnud nende teisiti-mõtlejate sõnu kuulda võtta.
- 4 Ent sündis, et kohtunike valitsemise viiekümne kuuendal aastal oli teisitimõtlejaid, kes läksid nefi-laste poolelt üle laamanlaste poolele, ja koos nende teistega õnnestus neil ärgitada neid vihale nefilaste vastu; ja kogu selle aasta nad valmistusid sõjaks.
- 5 Ja viiekümne seitsmendal aastal tulid nad nefilaste vastu võitlema ja nad alustasid tapatööd; jah, nii et neil õnnestus kohtunike valitsemise viiekümne ka-heksandal aastal saada oma valdusse Sarahemla maa; jah, ja samuti kõik maad koguni selle maani välja, mis oli Küllusliku maa ligidal.
- 6 Ja nefilased ja Moroniiha väed aeti koguni Küllusliku maale;
- 7 ja seal nad kindlustasid end laamanlaste vastu lää-nemerest koguni idamereni välja; see oli nefilastele ühe päeva teekond liinil, mille nad olid kindlustanud ja kuhu asetanud oma väed põhjapoolset maad kaits-ma.
- 8 Ja nõnda need nefilastest teisitimõtlejad olid laamanlaste rohkearvulise sõjaväe abiga saanud oma valdusse kõik nefilaste valdused lõunapoolsel maal. Ja kõik see toimus kohtunike valitsemise viiekümne kaheksandal ja üheksandal aastal.
- 9 Ja sündis, et kohtunike valitsemise kuuekümmen-dal aastal Moroniihal õnnestus oma sõjaväega palju maad tagasi võita; jah, nad said tagasi palju linnu, mis olid langenud laamanlaste kätte.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, inso-much that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

- 10 Ja kohtunike valitsemise kuuekümnese esimesel aastal sündis, et neil õnnestus tagasi saada koguni pooled kõikidest nende valdustest.
- 11 Nüüd, seda nefilaste suurt kaotust ja suuri tapatalguid, mis olid nende seas, ei oleks juhtunud, kui ei oleks olnud seda pahelisust ja jäledusi, mis nende keskel oli; jah, ja seda leidus ka nende seas, kes tunnistasid avalikult, et kuuluvad Jumala kirikusse.
- 12 Ja see oli nende südame uhkuse pärast, nende üli-suure rikkuse pärast, jah, see oli nende vaeste rõhumise pärast, keeldudes andmast toitu näljastele ja rõivaid alastiolijatele ja lüües oma alandlikke vendi põsele, pilgates seda, mis on püha, eitades prohvetliku kuulutamise ja ilmutuse vaimu, mõrvates, rüüstates, valetades, varastades, rikkudes abielu, tõstes mässu suurte tülidega ja lahkudes Nefi maale laamanlaste hulka –
- 13 ja selle suure pahelisuse ja oma jõuga hooplemise pärast jäeti nad nende oma jõu varale; seepärast ei olnud neil edu, vaid neid vaevati ja löödi ning laamanlased ajasid neid taga, kuni nad olid kaotanud peaaegu kõik oma maad.
- 14 Aga vaata, Moroniha jutlustas rahvale palju asju nende süütegude pärast; ja samuti Nefi ja Lehhi, kes olid Heelamani pojad, jutlustasid palju asju rahvale, jah, ja nad kuulutasid neile prohvetlikult palju asju nende süütegude kohta ja sellest, mis on nende peale tulemast, kui nad oma pattudest meelt ei paranda.
- 15 Ja sündis, et nad parandasid meelt, ja kuivõrd nad parandasid meelt, hakkas neid saatma edu.
- 16 Sest kui Moroniha nägi, et nad meelt parandasid, sõandas ta neid juhtida paigast paika ja linnast linna kuni selleni välja, et nad olid tagasi võitnud poole oma varast ja poole kõikidest oma maadest.
- 17 Ja nõnda lõppes kohtunike valitsemise kuuekümnese esimene aasta.
- 18 Ja kohtunike valitsemise kuuekümnese teisel aastal sündis, et Moroniha ei saanud enam rohkem valdusi laamanlastelt tagasi vallutada.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

- 19 Seepärast loobusid nad oma plaanist ülejäänud osa oma maadest tagasi vallutada, sest laamanlased olid nii arvukad, et nefilastel oli võimatu nende üle rohkem võimu saada; seepärast kasutas Moronihah kõiki oma vägesid, et hoida alles neid alasid, mida ta oli vallutanud.
- 20 Ja sündis, et nefilased kartsid väga laamanlaste suure arvu pärast, et laamanlased saavad neist võitu ja tallavad nad maha ning surmavad ja hävitavad.
- 21 Jah, neile hakkasid meenuma Alma prohvetlikud kuulutused ja ka Moosia sõnad ja nad nägid, et nad olid olnud kangekaelne rahvas ja et nad olid pidanud Jumala käske eimillekski;
- 22 ja olid muutnud ja jalge alla trampinud Moosia seadused ehk selle, mille Issand käskis tal rahvale anda; ja nad nägid, et nende seadused on rikutud ja et nad on muutunud paheliseks rahvaks, nii et nad on pahelised just nagu laamanlased.
- 23 Ja nende süütegude pärast oli hakanud kirik kahanema; ja nad hakkasid umbusklikult suhtuma prohvetliku kuulutamise vaimu ja ilmutuse vaimu; ning nad olid silmitsi Jumala kohtuotsustega.
- 24 Ja nad nägid, et nad olid jäänud nõrgaks nagu nende vennad laamanlased, ja et Issanda Vaim enam ei hoidnud neid; jah, see oli neist eemaldunud, sest Issanda Vaim ei ela templites, mis ei ole pühad –
- 25 seepärast lõpetas Issand nende hoidmise oma ime-lisel ja võrratul väel, sest nad olid langenud uskmatuse ja hirmsa pahelisuse seisundisse; ja nad nägid, et laamanlased on ülimalt arvukamad kui nemad, ja et kui nad ei hoia Issanda, oma Jumala poole, siis nad peavad möödapääsmatult hukkuma.
- 26 Sest vaata, nad nägid, et laamanlaste jõud on sama suur kui nende jõud, nimelt mees mehe vastu. Ja nõnda olid nad langenud sellesse suurde üleastumisse; jah, nõnda olid nad oma üleastumiste pärast muutunud nõrgaks vaid mõne aasta jooksul.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Heelamani 5

- 1 Ja sündis, et samal aastal, vaata, loovutas Nefi kohtujärje mehele, kelle nimi oli Kesoram.
- 2 Sest kuna nende seadused ja nende valitsemisviimud määrati rahva hääle põhjal ja neid, kes valisid halva, oli rohkem kui neid, kes valisid hea, seepärast olid nad küpsemas hävituseks, sest seadused olid muutunud rikutuks.
- 3 Jah, ja see polnud veel kõik; nad olid kangekaelne rahvas, nii et neid ei saadud valitseda seaduse ega õiglusega, muidu kui see oleks olnud neile hävituseks.
- 4 Ja sündis, et Nefi oli nende süütegudest väga väsinud ja ta loovutas kohtujärje ja võttis endale kohustuse jutlustada Jumala sõna kõik oma ülejäänud päevad, ja samuti tema vend Lehhi kõik oma ülejäänud päevad.
- 5 Sest nad pidasid meeles neid sõnu, mida nende isa Heelaman oli neile rääkinud. Ja need on sõnad, mida ta rääkis:
- 6 Vaadake, mu pojad, ma soovin, et te peaksite meeles kinni pidada Jumala käskudest; ja ma tahan, et te kuulutaksite rahvale neid sõnu. Vaadake, ma olen andnud teile meie esimeste vanemate nimed, kes lahkusid Jeruusalemma maalt; ja seda ma olen teinud, et kui te peate meeles oma nimesid, siis te võite pidada meeles neid; ja kui te peate meeles neid, te võite pidada meeles nende tegusid; ja kui te peate meeles nende tegusid, te võite teada, kuidas on öeldud ja ka kirjutatud, et need olid head.
- 7 Seepärast, mu pojad, ma tahan, et te teeksite seda, mis on hea, et teie kohta öeldaks ja ka kirjutataks, just nagu on öeldud ja kirjutatud nende kohta.
- 8 Ja nüüd, mu pojad, vaadake, mul on natuke teilt veel midagi soovida, milliseks sooviks on, et te ei teeks seda mitte hooplemiseks, vaid et te teeksite seda, et koguda endile aaret taevasse, jah, aaret, mis on igavene ja mis mitte kunagi ei hävi; jah, et te saaksite selle hinnalise igavese elu anni, mille kohta meil on põhjust arvata, et see on antud meie isadele.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 Oo, pidage meeles, pidage meeles, mu pojad, sõnu, mida kuningas Benjamin rääkis oma rahvale; jah, pidage meeles, et ei ole ühtegi teist teed ega vahendit, mille abil inimene saab olla päästetud, kui ainult läbi Jeesuse Kristuse lepitava vere, kes tuleb; jah, pidage meeles, et ta tuleb lunastama maailma.
- 10 Ja pidage meeles ka sõnu, mida Amulek rääkis Seesromile Ammoniiha linnas; sest ta ütles temale, et Issand tuleb kindlasti oma rahvast lunastama, aga et ta ei tule neid lunastama nende pattudes, vaid lunastab neid nende pattudest.
- 11 Ja temale on Isa andnud väe lunastada neid nende pattudest meelesparanduse pärast; seepärast on ta saatnud oma inglid kuulutama sõnumit meelesparanduse tingimustest, mis toob neile Lunastaja väe nende hingede päästmiseks.
- 12 Ja nüüd, mu pojad, pidage meeles, pidage meeles, et oma Lunastaja kaljule, kes on Kristus, Jumala Poeg, peate te ehitama oma aluse; et kui kurat saadab välja oma vägevad tuuled, jah, oma nooled keeristuules, jah, kui kogu tema rahe ja tema vägev torm peksavad teid, ei ole sel mingit võimu teie üle, et tõmmata teid alla lõputu häda ja viletsuse kuristikku, tänu kaljule, millele te olete ehitanud, mis on kindel alus, alus, millele ehitades inimesed ei saa langeda.
- 13 Ja sündis, et need olid sõnad, mida Heelaman õpetas oma poegadele; jah, ta õpetas neile palju asju, mida ei ole kirjutatud, ja ka palju asju, mis on kirjutatud.
- 14 Ja nad pidasid meeles tema sõnu; ja seepärast läksid nad teele, pidades kinni Jumala käskudest, et õpetada Jumala sõna kogu Nefi rahva seas, alates Küllusliku linnast;
- 15 ja sealt läksid nad Giidi linna; ja Giidi linnast Muleki linna;
- 16 ja tõepoolest ühest linnast teise, kuni nad olid käinud kõikjal Nefi rahva seas, kes oli lõunapoolsel maal; ja sealt läksid nad Sarahemla maale, laamanlaste sekka.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

17 Ja sündis, et nad jutlustasid suure väega, nii et nad ajasid segadusse paljusid nendest teisitimõtlejatest, kes olid nefilaste poolelt üle läinud, nii et nad tulid ja tunnistasid üles oma patud ja said ristitud meeleparanduseks ja pöördusid otsekohe tagasi nefilaste juurde, et püüda heastada neid nurjatusi, mida nad olid neile teinud.

18 Ja sündis, et Nefi ja Lehhi jutlustasid laamanlastele sellise suure väe ja volitusega, sest neile oli antud vägi ja volitus, et nad võiksid rääkida, ja neile oli ka antud, millest nad peaksid rääkima –

19 seepärast nad rääkisid, hämmastades laamanlasi väga, veendes neid, nii et kaheksa tuhat laamanlast, kes olid Sarahemla maal ja selle ümbruses, ristiti meeleparanduseks ja nad veendusid oma isade pärimuste pahelisuses.

20 Ja sündis, et Nefi ja Lehhi läksid sealt edasi Nefi maa suunas.

21 Ja sündis, et laamanlaste sõjavägi võttis nad kinni ja heitis vanglasse; jah, tööpoolest samasse vanglasse, kuhu Limhi teenijad olid heitnud Ammoni ja tema vennad.

22 Ja pärast seda, kui nad olid palju päevi ilma toiduta vanglas olnud, vaata, nad läksid vanglasse neile järele, et nad võiksid neid ära tappa.

23 Ja sündis, et Nefi ja Lehhi ümber oli nagu tuli, kogu niigi, et nad ei julgenud oma kätt nende külge panna, kartes, et tuli neid põletab. Ometi ei põlenud Nefi ja Lehhi ära; ja nad seisid otsekui tule keskel ja ei põlenud ära.

24 Ja kui nad nägid, et nende ümber oli tulesammas ja et see ei põletanud neid, said nende südamed sellest julgust.

25 Sest nad nägid, et laamanlased ei julgenud panna oma kätt nende külge; ka ei julgenud nad tulla neile lähedale, vaid nad seisid nagu hämmastusest tummaks lööduna.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

- 26 Ja sündis, et Nephi ja Lehi astusid ette ja hakkasid rääkima neile, öeldes: Ärge kartke, sest vaadake, see on Jumal, kes on näidanud teile seda imelist asja, milles on teile näidatud, et te ei saa panna oma käsi meie külge, et meid tappa.
- 27 Ja vaata, kui nad olid öelnud need sõnad, värises maa üliväga ja vangla müürid rappusid, otsekui oleksid need valmis kokku varisema; aga vaata, need ei varisenud. Ja vaata, need, kes olid vanglas, olid laamanlased ja nefilased, kes olid teisitimõtlejad.
- 28 Ja sündis, et neid varjas pimedusepilv ja neid haaras kohutav tõsine hirm.
- 29 Ja sündis, et otsekui pimedusepilve kohalt tuli hääl, öeldes: Parandage meelt, parandage meelt ja ärge püüdke enam hävitada minu teenijaid, keda ma olen saatnud teile kuulutama häid sõnumeid!
- 30 Ja sündis, et kui nad kuulsid seda häält ja märkasid, et see ei ole kõuehääl, ka mitte vali, kärarikas hääl, vaid vaata, see oli täiusliku pehmuse tasane hääl, otsekui sosin, ja see tungis sügavale hingepõhjani välja –
- 31 ja hoolimata hääle pehmusest, vaata, värises maa üliväga ja vanglamüürid rappusid taas, otsekui oleksid need valmis maha varisema; ja vaata, pimedusepilv, mis neid varjas, ei hajunud –
- 32 ja vaata, hääl tuli taas, öeldes: Parandage meelt, parandage meelt, sest taevariik on lähedal; ja ärge püüdke enam hävitada mu teenijaid! Ja sündis, et maa värises taas ja müürid rappusid.
- 33 Ja veel kolmandatki korda tuli hääl ja rääkis neile imepäraseid sõnu, mida inimene ei saa väljendada; ja müürid rappusid taas ja maa värises, otsekui oleks see valmis lõhenema.
- 34 Ja sündis, et pimedusepilve pärast, mis neid kattis, ei saanud laamanlased põgeneda; jah, ja nad olid ka hirmust kanged.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Nüüd, nende seas oli üks, kes oli sünnilt nefilane, kes oli kord kuulunud Jumala kirikusse, aga oli nendest lahku löönud.

36 Ja sündis, et ta pööras end ümber, ja vaata, ta nägi läbi pimedusepilve Nefi ja Lehhi nägusid; ja vaata, need hiilgasid ülimalt just nagu inglite näod. Ja ta nägi, et nad tõstsid oma silmad taeva poole ja nad seisis seal nagu rääkides või tõstes oma häält mingi isiku poole, keda nad näevad.

37 Ja sündis, et see mees hüüdis rahvahulgale, et nad pöördusid ja vaataksid. Ja vaata, neile oli antud vägi, et nad pöördusid ja vaatasid ja nad nägid Nefi ja Lehhi nägusid.

38 Ja nad ütlesid mehele: Vaata, mida kõik need asjad tähendavad ja kellega need mehed räägivad?

39 Nüüd, mehe nimi oli Amminaadab. Ja Amminaadab ütles nendele: Nad räägivad Jumala inglitega.

40 Ja sündis, et laamanlased ütlesid temale: Mida me peaksime tegema, et see pimedusepilv kaoks ega varjaks meid enam?

41 Ja Amminaadab ütles neile: Te peate parandama meelt ja hüüdma hääle poole kuni selleni välja, et te saate usku Kristusesse, kellest Alma ja Amulek ja Seesrom teile õpetasid; ja kui te seda teete, siis läheb pimedusepilv teie kohalt ära ega kata teid enam.

42 Ja sündis, et nad kõik hakkasid hüüdma selle hääle poole, kes oli pannud maa värisema, jah, nad hüüdsid kuni selleni välja, et pimedusepilv hajus.

43 Ja sündis, et kui nad pöörasid oma silmad sinna poole ja nägid, et pimedusepilv on hajunud neid katmast; vaata, siis nad nägid, et nende, jah, iga hinge ümber oli tulesammas.

44 Ja Nefi ja Lehhi olid nende keskel; jah, nad olid ümber piiratud; jah, nad olid nagu leegitseva tule keskel; siiski ei teinud see neile viga, ka ei süüdanud tuli vanglamüüre ja nad täitusid selle rõõmuga, mis on väljendamatu ja täis kirkust.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 Ja vaata, Jumala Püha Vaim tuli taevast alla ja võttis koha nende südames ja nad täitusid nagu tulega ning nad võisid rääkida imepärasteid sõnu.

46 Ja sündis, et neile tuli hääl, jah, meeldiv hääl, nagu oleks see olnud sosin, öeldes:

47 Rahu, rahu olgu teiega teie usu pärast minu Armastatu vastu, kes on olnud maailma rajamisest peale!

48 Ja nüüd, kui nad seda kuulsid, tõstsid nad oma silmad otsekui nägemaks, kust see hääl tuleb; ja vaata, nad nägid taevaid avanevat; ja inglid tulid taevast alla ning teenisid nende seas.

49 Ja seal oli umbes kolmsada hinge, kes neid asju nägid ja kuulsid; ja neil kästi minna ja mitte imestada ega kahelda.

50 Ja sündis, et nad läksid ja teenisid rahva seas, kuulutades kogu ümbruskonnas kõikidest asjadest, mida nad olid kuulnud ja näinud, nii et nad veensid suuremat osa laamanlastest nende suurte tõendite pärast, mis nad olid saanud.

51 Ja kõik, kes veendusid, panid maha oma sõjariistad ja ka oma viha ja oma isade pärimused.

52 Ja sündis, et nad andsid nefilastele nende maavaldused tagasi.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Heelamani 6

- 1 Ja sündis, et kui oli lõppenud kohtunike valitsemise kuuekümmne teine aasta, olid juhtunud kõik need asjad, ja laamanlased, suurem osa neist, olid muutunud õigemeelseks rahvaks, nii et nende usu kindluse ja vankumatuse pärast ületas nende õigemeelsus nefilaste oma.
- 2 Sest vaata, oli palju nefilasi, kes olid muutunud paadunuks ja patukahetsematuks ja täiesti paheliseks, nii et nad hülgasid Jumala sõna ja kogu jutlustamise ja prohvetliku kuulutamise, mis nende sekka tulid.
- 3 Ometi oli kiriku rahval suur rõõm laamanlaste usulepöördumise pärast, jah, Jumala kiriku pärast, mis oli rajatud nende keskel. Ja nad olid üksteisega osaduses ja rõõmustasid koos ning nende rõõm oli suur.
- 4 Ja sündis, et paljud laamanlased tulid Sarahemla maale ja kuulutasid Nefi rahvale, kuidas nad olid usule pöördunud, ja õhutasid neid usule ning meeleparandusele.
- 5 Jah, ja paljud jutlustasid ülimalt suure väe ja võimuga, tuues paljud neist alla alandlikkuse sügavusse, nii et nendest said Jumala ja Talle alandlikud järgijad.
- 6 Ja sündis, et paljud laamanlased läksid põhjapoolsele maale ja ka Nefi ja Lehhi läksid põhjapoolsele maale, et jutlustada rahvale. Ja nõnda lõppes kuuekümmne kolmas aasta.
- 7 Ja vaata, kogu maal oli rahu, nii et nefilased võisid minna ükskõik millisesse maa osasse nad soovisid, kas nefilaste või laamanlaste sekka.
- 8 Ja sündis, et ka laamanlased võisid minna, kuhu iganes soovisid, kas laamanlaste või nefilaste sekka; ja nõnda nad suhtlesid üksteisega vabalt, et osta ja müüa ning saada kasu vastavalt oma soovile.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, inasmuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, inasmuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 Ja sündis, et nad said ülimalt rikkaks, nii laamanlased kui ka nefilased; ja neil oli ülimalt rikkalikult kulda ja hõbedat ja kõiksugu hinnalisi metalle nii lõuna- kui ka põhjapoolset maal.
- 10 Nüüd, lõunapoolset maad kutsuti Lehhi maaks ja põhjapoolset maad kutsuti Muleki maaks Sidkija poja järgi, sest Issand tõi Muleki põhjapoolsele maale ja Lehhi lõunapoolsele maale.
- 11 Ja vaata, mõlemal maal oli kõiksugu kulda ja hõbedat ja igasugust hinnalist maaki; ja oli ka oskustöölisi, kes töötlesid kõiksugu hinnalist maaki ja puhastasid seda; ja nõnda said nad rikkaks.
- 12 Nad kasvasid rohkesti vilja põhjas ja lõunas, ja nad edenesid üliväga põhjas ja lõunas. Ja nad paljunesid ja kasvasid maal ülimalt tugevaks. Ja nad kasvasid palju pudulajuste ja veisekarju, jah, palju nuumloomi.
- 13 Vaata, nende naised töötasid ja ketrasid ning valmistasid kõiksugu peenelt põimitud linast ja igasugust riidet, et katta oma paljast ihu. Ja nõnda möödus kuuekümne neljas aasta rahu.
- 14 Ja ka kuuekümne viiendal aastal oli neil suur rõõm ja rahu; jah, palju jutlustamist ning prohvetlikku kuulutamist selle kohta, mis oli tulemas. Ja nõnda möödus kuuekümne viies aasta.
- 15 Ja sündis, et kohtunike valitsemise kuuekümne kuuendal aastal, vaata, mõrvas tundmatu käsi Kesorami, kui ta istus kohtujärjel. Ja sündis, et samal aastal mõrvati ka tema poeg, kelle rahvas oli määranud tema asemele. Ja nõnda lõppes kuuekümne kuues aasta.
- 16 Ja kuuekümne seitsmenda aasta alguses hakkas rahvas taas muutuma ülimalt paheliseks.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Sest vaata, Issand oli õnnistanud neid maailma rikkusega nii kaua, kui nad ei olnud ärgitatud vihale, sõdadele ega verevalamisele; seepärast hakkasid nende südamed kiinduma nende rikkusesse; jah, nad hakkasid taotlema kasu, nii et üks võiks teisest üle olla; seepärast hakkasid nad toime panema salamõrvu ja röövima ja rüüstama, et nad võiksid saada kasu.

18 Ja nüüd, vaata, need mõrvarid ja rüüstajad olid jõugus, mille olid moodustanud Kiskuumen ja Gadianton. Ja nüüd, oli sündinud, et paljud, nimelt nefilaste hulgast, olid Gadiantoni jõugus. Aga vaata, nad olid arvukamad laamanlaste pahelisema osa keskel. Ja neid kutsuti Gadiantoni röövlikeks ja mõrvariteks.

19 Ja nemad olid need, kes mõrvasid ülemkohtunik Kesorami ja tema poja sel ajal, kui nad olid kohtujärgel; ja vaata, neid ei leitud.

20 Ja nüüd, sündis, et kui laamanlased märkasid, et nende keskel oli röövleid, muutusid nad ülimalt kurvaks ja kasutasid iga vahendit, mis nende võimuses oli, et nad maa pinnalt hävitada.

21 Aga vaata, Saatan ärgitas üles suurema osa nefilaste südamed, nii et nad ühinesid nende röövlijõukudega ja sõlmsid nende lepinguid ja andsid nende vandeid, et nad kaitsevad ja hoiavad üksteist, ükskõik millistesse rasketesse olukordadesse nad ka ei satuks, et nad ei peaks kannatama oma mõrvade ja oma rüüstamiste ja oma varguste pärast.

22 Ja sündis, et neil olid omad märgid, jah, omad salajased märgid ja omad salajased sõnad, ja seda seepärast, et nad võiksid ära tunda venna, kes oli sõlminud lepingu, et ükskõik mida pahelist tema vend ka ei teeks, ei saaks ta kahju oma vennalt ega ka neilt, kes kuuluvad tema jõuku, kes on sõlminud selle lepingu.

23 Ja nõnda nad võisid mõrvata ja rüüstata ja varastada ja hoorata ning panna toime kõikisugu pahelisust vastupidiselt oma maa seadustele ja ka oma Jumala seadustele.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 Ja kes iganes nendest, kes kuulus nende röövlijõuku, peaks maailmale teatavaks tegema nende pahed ja nende jäledused, peab kohtu ees vastust andma; mitte nende maa seaduste järgi, vaid vastavalt nende pahelisuse seadustele, mille andsid Gadianton ja Kiskuumen.

25 Nüüd, vaata, need olid need salajased vanded ja lepingud, mille kohta Alma andis oma pojale käsu neid mitte maailmale teatavaks teha, et need ei võiks saada vahendiks rahva hävitusse viimisel.

26 Nüüd, vaata, need salajased vanded ja lepingud ei sattunud Gadiantoni kätte ülestähendustest, mis olid üle antud Heelamanile; vaid vaata, need pani Gadiantoni südamesse seesama olend, kes ahvatles meie esimesi vanemaid sööma keelatud vilja –

27 jah, seesama olend, kes tegi salasepitsusi Kainiga, et kui too mõrvab oma venna Aabeli, siis maailm ei saa sellest teada. Ja sellest ajast peale on ta teinud salasepitsusi Kainiga ja tema järgijatega.

28 Ja see on sama olend, kes pani inimeste südamesse mõtte ehitada piisavalt kõrge torn, et ulatuda taevasse. Ja see oli sama olend, kes ahvatles inimesi, kes tulid torni juurest sellele maale; kes levitas pimeduseid ning jäledusi üle kogu maa palge, kuni ta vedas rahva alla täielikku hävitusse ja igavikulisse põrgusse.

29 Jah, see on sama olend, kes pani Gadiantoni südamesse mõtte jätkata pimeduse- ja salamõrvatööd; ja seda on ta teinud inimese algusest peale kuni tänase päevani välja.

30 Ja vaata, see on tema, kes on kõige patu algataja. Ja vaata, ta jätkab oma pimeduse- ja salamõrvatöid ja annab nende salasepitsused ja nende vanded ja nende lepingud ning nende hirmsad kurjuseplaanid edasi põlvest põlve vastavalt sellele, kui palju ta saab võimust inimlaste südameis.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Ja nüüd, vaata, ta oli saanud nefilaste südamete üle suure võimu; jah, nii et nad olid muutunud ülimalt pahelisteks, jah, suurem osa neist olid pöördunud ära õigemeelsuse teelt ja trampisid Jumala käsud oma jalge alla ja pöördusid omaenda teedele ja püstitasid endile oma kullast ja hõbedast ebajumalaid.

32 Ja sündis, et kõik need süüteod jõudsid nendeni mõne aastaga, nii et suurem osa sellest jõudis nendeni Nefi rahva kohtunike valitsemise kuuekümneseitsmendal aastal.

33 Ja nad kasvasid oma süütegudes ka kuuekümnese kaheksandal aastal, õigemeelsetele suureks kurvasutuseks ja kurtmise põhjuseks.

34 Ja nõnda me näeme, et nefilased hakkasid kalduma uskmatusse ja kasvama pahelisuses ning jäledustes, samas kui laamanlased hakkasid ülimalt kasvama Jumala tundmises; jah, nad hakkasid kinni pidama tema seadustest ja käskudest ja kõndima tema ees tões ja laitmatuses.

35 Ja nõnda me näeme, et Issanda Vaim hakkas eemalduma nefilastest nende südamete pahelisuse ja kõvaduse pärast.

36 Ja nõnda me näeme, et Issand hakkas valama oma Vaimu laamanlaste peale, kuna nad nii kergesti ja meelsasti uskusid tema sõnu.

37 Ja sündis, et laamanlased jälitasid Gadiantoni röövljõuku ja nad jutlustasid Jumala sõna nende pahelisema osa keskel, nii et see röövljõuk hävitati laamanlaste seast sootuks.

38 Ja teisest küljest sündis, et nefilased tugevdasid ja toetasid neid, alustades nende pahelisemast osast, kuni nad olid levinud üle kogu nefilaste maa ja olid ära meelitanud suurema osa õigemeelsetest; kuni nad hakkasid uskuma nende tegudesse ja osa võtma nende röövsaagist ning ühinema nendega nende salamõrvades ja -liitudes.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Ja nõnda said röövlid täielikult võimust valitsemis-
võimu üle, nii et nad trampisid oma jalge alla ja löid
ja muserdasid vaeseid ja tasaseid ja alandlikke
Jumala järgijaid ning pöörasid neile selja.

40 Ja nõnda me näeme, et nad olid hirmsas olukorras
ja nad olid küpsemas igavikuliseks hävituseks.

41 Ja sündis, et nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike
valitsemise kuuekümne kaheksas aasta.

And thus they did obtain the sole management of
the government, insomuch that they did trample un-
der their feet and smite and rend and turn their
backs upon the poor and the meek, and the humble
followers of God.

And thus we see that they were in an awful state,
and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and
eighth year of the reign of the judges over the people
of Nephi.

NEFI, HEELAMANI POJA PROHVETLIK KUULUTUS –
Jumal äbvardab Nefi rahvast, et ta nubtleb neid oma vihas täieliku hävitusega, kui nad ei paranda meelt oma pabedest. Jumal lööb Nefi rahvast katkuga; nad parandavad meelt ja pöörduvad tema poole. Laamanlane Saamuel kuulutab probvetlikult nefilastele.

Heelamani 7

- 1 Vaata, nüüd, sündis, et nefilaste rahva kohtunike valitsemise kuuekümne üheksandal aastal Nefi, Heelamani poeg, pöördus põhjapoolselt maalt tagasi Sarahemla maale.
- 2 Sest ta oli olnud inimeste seas, kes olid põhjapoolsel maal, ja oli neile jutlustanud Jumala sõna ning kuulutanud neile prohvetlikult palju asju.
- 3 Ja nad hülgasid kõik tema sõnad, nii et ta ei saanud enam nende seas viibida, vaid pöördus tagasi oma sünnimaale.
- 4 Ja nähes rahvast sellises hirmsas pahelisuse olukorras ja neid Gadiantoni röövleid valitsemas kohtujärjel – olles anastanud maal väe ja võimu; lükates kõrvale Jumala käsud ning olemata vähimaski tema ees õiged; tegemata mingit õiglust inimlastele;
- 5 mõistes õigemeelsed süüdi nende õigemeelsuse pärast; lastes süüdlastel ja pahelistel karistamatult minna nende raha pärast; ja pealegi lastes neil olla valitsemisvõimu eesotsas, et valitseda ja teha oma tahtmist mööda, et nad võiksid saada kasu ja maailma hiilgust, ja pealegi, et nad võiksid kergemini rikkuda abielu ja varastada ja tappa ja teha omaenda tahtmist mööda –
- 6 nüüd, see suur süü oli tulnud nefilaste peale paari aasta jooksul; ja kui Nefi nägi seda, paisus ta süda rinnas kurvastusest ja ta hüüdis oma hinge valus:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF
HELAMAN—*God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.*

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

7 Oo, et mu päevad oleksid olnud minu isa Nefi päevil, mil ta alles lahkus Jeruusalemma maalt, et ma oleksin saanud rõõmustada koos temaga töötatud maal; toona oli tema rahvas kergesti õpetatav, kindel pidama kinni Jumala käskudest ja aeglane laskma end juhtida süütegudesse; ja nad olid kiired kuulda võtma Issanda sõna –

8 Jah, kui minu päevad oleksid olnud neil päevil, siis oleks mu hing rõõmustanud minu vendade õigemeelsuse üle.

9 Aga vaata, minu osaks on elada praegusel ajal ja mu hing täitub kurbusega minu vendade pahelisuse pärast.

10 Ja vaata, nüüd, see sündis tornis, mis oli Nefi aias, mis oli Sarahemla linna peaturule viiva maantee ääres; seepärast, Nefi oli kummardunud tornis, mis oli aias, mis oli samuti aiavärava ligidal, millest tee mööda viis.

11 Ja sündis, et sealt möödusid mõned inimesed ja nad nägid Nefit, kui ta oli tornis oma hinge Jumalale välja valamas, ja nad jooksid ja jutustasid rahvale, mida nad olid näinud, ning rahvast kogunes suurel hulgal, et saada teada nii suure inimeste pahelisuse pärast leinamise põhjust.

12 Ja nüüd, kui Nefi tõusis, nägi ta rahvahulka, kes oli kokku kogunenud.

13 Ja sündis, et ta avas oma suu ja ütles neile: Vaata, miks te olete kokku kogunenud? Kas seepärast, et ma võiksin teile jutustada teie süütegudest?

14 Jah, sest et ma olen tulnud oma torni, et ma võiksin Jumalale hinge välja valada ülisuure kurbuse pärast oma südames, mille põhjuseks on teie süüteod!

15 Ja minu leinamise ning kurtmise pärast te olete kogunenud ja imestate; jah, ja teil on suur vajadus imestada; jah, te peaksite imestama, kuna te olete andnud end ära, nii et kurat on saanud haarde teie südames.

16 Jah, kuidas te võisite järele anda selle ahvatlemisele, kes üritab paisata teie hinged alla igavikulisse viletsusse ning lõputusse õnnetusse?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

- 17 Oo, parandage meelt, parandage meelt! Miks te tahate surra? Pöörduge, pöörduge Issanda oma Jumala poole! Miks ta on teid hüljanud?
- 18 Seepärast, et te olete oma südame kõvaks teinud; jah, te ei taha kuulda võtta hea karjase häält; jah, te olete ta endi vastu vihale ärritanud.
- 19 Ja vaata, kui te ei paranda meelt, siis selle asemel, et teid kokku koguda, vaata, ta hajutab teid, nii et te jääte koerte ja metsloomade saagiks.
- 20 Oo, kuidas te võisite unustada oma Jumala selsamal päeval, mil ta teid vabastas?
- 21 Aga vaata, see on selleks, et saada kasu, et saada inimestelt kiitust; jah, ja et te võiksite saada kulda ja hõbedat. Ja te olete kinnitanud oma südame rikkuse ja selle maailma tühiste asjade külge, mille pärast te mõrvate ja rüüstate ja varastate ja annate valetunnistust oma ligimese vastu ning panete toime kõikisugu süütegusid.
- 22 Ja sel põhjusel tabab teid õnnetus, kui te oma meelt ei paranda. Sest kui te ei paranda meelt, siis vaata, see suur linn ja ka kõik need suured linnad ümberringi, mis asuvad meie maavaldusel, võetakse ära, nii et teil ei ole neis enam kohta; sest vaata, Issand ei anna teile enam jõudu vaenlastele vastu seista, nagu ta on teinud senini.
- 23 Sest vaata, nõnda ütleb Issand: Mina ei näita oma jõudu pahelistele, ei ühele rohkem kui teisele, peale nende, kes parandavad meelt oma pattudest ja võtavad kuulda minu sõnu. Nüüd seepärast, ma tahan, et te mõistaksite, mu vennad, et laamanlastel hakkab minema paremini kui teil, kui te meelt ei paranda.
- 24 Sest vaata, nad on õigemeelsemad kui teie, sest nad ei ole patustanud selle suure teadmise vastu, mille teie olete saanud; seepärast on Issand nende vastu halastav; jah, ta pikendab nende elupäevi ja paljundab nende seemet nimelt siis, kui teie olete täielikult hävitatud, kui te oma meelt ei paranda.
- 25 Jah, häda teile selle suure jäleduse pärast, mis on tulnud teie hulka ja te olete ühinenud sellega, jah, selle salajase röövlijõuguga, mille Gadianton rajas!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

26 Jah, õnnetus saab teile osaks selle uhkuse pärast, millel te olete lasknud tulla oma südamesse, mis on teinud teid kõrgimaks, kui on hea, teie ülimalt suure rikkuse pärast!

27 Jah, häda teile teie pahelisuse ja jäleduste pärast!

28 Ja kui te ei paranda meelt, te hukkute; jah, nimelt teie maad võetakse teilt ära ja teid hävitatakse maa pinnalt.

29 Vaata, nüüd, ma ei ütle seda omast peast, et need asjad sünnivad, sest ma ei tea neid asju omast peast; aga vaata, ma tean, et need asjad on õiged, sest Issand Jumal on teinud need mulle teatavaks, seepärast ma tunnistan, et nõnda sünnib.

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Heelamani 8

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Nephi oli öelnud need sõnad, vaata, olid seal mehed, kes olid kohtunikud, kes ka kuulusid salajasse Gadiantoni jõuku, ja nad olid vihased ning nad hüüdsid tema vastu, öeldes rahvale: Miks te ei võta seda meest kinni ega vii kohtu ette, et teda võidaks süüdi mõista vastavalt kuriteole, mida ta on teinud?
- 2 Miks te vaatate seda meest ja kuulate, kuidas ta laimab seda rahvast ja meie seadust?
- 3 Sest vaata, Nephi oli rääkinud neile nende seaduse rikutusest; jah, Nephi oli rääkinud palju sellist, mida ei saa kirjutada; ja ta ei rääkinud midagi, mis oli vastu Jumala käskudele.
- 4 Ja need kohtunikud olid tema peale vihased seepärast, et ta rääkis neile selgelt nende salajastest pimedusetöödest; ometi nad ei julgenud panna oma kätt tema külge, sest nad kartsid, et rahvas võib rääkida nende vastu.
- 5 Seepärast hüüdsid nad rahvale, öeldes: Miks te laste sellel mehel meid laimata? Sest vaadake, ta mõistab süüdi terve selle rahva, koguni hävitamisele; jah, ja samuti, et need meie suured linnad võetakse meilt ära, nii et meil ei olegi neis kohta.
- 6 Ja nüüd, me teame, et see on võimatu, sest vaata, me oleme võimsad ja meie linnad on suured, seepärast ei või meie vaenlased meie üle mingit võimu saada.
- 7 Ja sündis, et nõnda nad ärgitasid rahvast vihale Nephi vastu ja põhjustasid tülisid nende keskel; sest seal olid mõned, kes hüüdsid: Jätke see mees rahule, sest ta on hea mees ja see, mida ta ütleb, sünnib kindlasti, kui me meelt ei paranda;
- 8 jah, vaadake, kõik kohtuotsused, millest ta on meile tunnistanud, tulevad meie peale; sest me teame, et ta on tunnistanud õigesti meile meie süütegudest. Ja vaadake, neid on palju ja samahästi, kui ta teab meie süütegudest, teab ta ka seda, mis meile osaks saab;

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

- 9 Jah, ja vaata, kui ta ei oleks prohvet, ei saaks ta neist asjust tunnistada.
- 10 Ja sündis, et need inimesed, kes püüdsid Nefit hävitada, olid sunnitud hirmu pärast oma käsi tema külge mitte panema; seepärast hakkas ta neile taas rääkima, nähes, et ta oli võitnud mõnede silmis poolehoidu, nii et ülejäänud neist löid kartma.
- 11 Seepärast oli ta sunnitud rääkima neile rohkem, öeldes: Vaadake, mu vennad, kas te ei ole mitte lugenud, et Jumal andis ühele mehele, nimelt Moosesele väe, et lüüa Punase mere vett, ja see taandus kõrvale, nii et iisraellased, kes olid meie isad, tulid läbi mere mööda kuiva maad ja vesi sulgus üle egiptlaste sõjavägede ning neelas nad?
- 12 Ja nüüd, vaata, kui Jumal andis sellele mehele niisuguse väe, siis mispärast te peaksite vaidlema omavahel ja ütleva, et ta ei ole andnud minule mingit väge, mille läbi ma võin teada kohtuotsustest, mis tulevad teie peale, kui te meelt ei paranda?
- 13 Aga vaata, te ei eita mitte ainult minu sõnu, vaid te eitate ka kõiki neid sõnu, mida on rääkinud meie isad, ning samuti sõnu, mida on rääkinud see mees, Mooses, kellele oli nii suur vägi antud, jah, neid sõnu, mida ta on rääkinud Messia tulemisest.
- 14 Jah, kas ta mitte ei andnud tunnistust, et Jumala Poeg tuleb? Ja nii nagu ta tõstis kõnnumaal üles vaskse mao, just samuti tõstetakse üles ka see, kes tuleb.
- 15 Ja kõik, kes vaatasid selle mao poole, elasid; just samuti võivad kõik need, kes vaatavad usus Jumala Poja poole kahetseva vaimuga, jõuda koguni selle eluni välja, mis on igavene.
- 16 Ja nüüd, vaata, mitte ainult Mooses ei tunnistanud neist asjust, vaid ka kõik pühad prohvetid tema päevadest kuni Aabrahami päevadeni välja.
- 17 Jah, ja vaata, Aabraham nägi tema tulemist ja täiust rõõmuga ja rõõmustas.

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

- 18 Jah, ja vaadake, ma ütlen teile, et neist asjust teadis mitte ainult Aabraham, vaid juba enne Aabrahami päevi olid paljud, kes oli kutsutud Jumala korra järgi; jah, nimelt tema Poja korra järgi; ja seda seepärast, et näidata inimestele juba tuhandeid aastaid enne tema tulemist, et neile tõepoolest tuleb lunastus.
- 19 Ja nüüd, ma tahan, et te teaksite, et Aabrahami päevist saadik on nendest asjadest tunnistanud paljud prohvetid; jah, vaata, prohvet Seenos tunnistas sellest julgelt, mille pärast ta tapeti.
- 20 Ja vaata, ka Seenok ja ka Esias ja ka Jesaja ning Jeremija (Jeremija, kes oli seesama prohvet, kes tunnistas Jeruusalemma hävitamisest), ja nüüd me teame, et Jeruusalemm hävitati vastavalt Jeremija sõnadele. Miks siis mitte ei tule Jumala Poeg vastavalt tema prohveticule kuulutusele?
- 21 Ja nüüd, kas te tahate vaielda selle üle, et Jeruusalemm hävitati? Kas te tahate öelda, et Sidkija poegi ei tapetud, neid kõiki peale Muleki? Jah, ja kas te ei näe, et Sidkija seeme on meiega ja nad aeti välja Jeruusalemma maalt? Aga vaadake, see ei ole veel kõik –
- 22 meie isa Lehhi aeti Jeruusalemmast välja, sest ta tunnistas nendest asjadest. Ka Nefi tunnistas nendest asjadest, ja samuti tegid peaaegu kõik meie isad kuni tänase päevani välja; jah, nad on tunnistanud Kristuse tulemisest ja on oodanud ja on rõõmustanud tema aja üle, mis on tulemas.
- 23 Ja vaata, ta on Jumal ja ta on nendega ja ta tegi neile ilmsiks iseenda, et nad lunastati tema kaudu; ja nad andsid talle au selle pärast, mis on tulemas.
- 24 Ja nüüd, nähes, et te neid asju teate ja ei saa neid eitada, ilma et te valetaksite, seepärast selles te olete patustanud, sest te olete hüljanud kõik need asjad hoolimata nii paljudest tõendustest, mis te olete saanud; jah, te olete nimelt saanud kõik asjad nii taevas kui ka maa peal tunnistuseks, et need asjad on õiged.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

- 25 Aga vaata, te olete hüljanud tõe ja hakanud vastu oma pühale Jumalale; ja nüüd, praegusel ajal selle asemel, et talletada endi jaoks aardeid taevas, kus midagi ei rikne ja kuhu miski, mis pole puhas, sisse ei pääse, kuhjate te endile viha kohtupäeva jaoks.
- 26 Jah, nüüd, praegusel ajal olete te oma mõrvade ja oma hooruse ja pahelisuse pärast küpsemas igavikuliseks hävituseks; jah, ja kui te ei paranda meelt, tuleb see teile varsti.
- 27 Jah, vaata, see on tõepoolest praegu teie ukse ees; jah, minge kohtujärje juurde ja uurige järele; ning vaadake, teie kohtunik on mõrvatud ja ta lamab oma veres ja tema mõrvas ta vend, kes ihaldab kohtujärjel istuda.
- 28 Ja vaata, nad mõlemad kuuluvad teie salajasse jõuku, mille asutajaks on Gadianton ja see kuri, kes püüab hävitada inimeste hingi.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Heelamani 9

- 1 Vaata, nüüd, sündis, et kui Nefi oli rääkinud need sõnad, jooksid mõned mehed, kes olid nende seas, kohtujärje juurde; jah, tõepoolest, neid oli viis, kes läksid, ja nad ütlesid minnes isekeskis:
- 2 Vaata, nüüd, me saame kindlalt teada, kas see mees on prohvet ja kas Jumal on käskinud tal meile prohvetlikult kuulutada selliseid imepäraseid asju. Vaata, me ei usu, et ta on; jah, me ei usu, et ta on prohvet; ometi, kui see asi, mida ta on öelnud ülemkohtuniku kohta, on tõsi, et ta on surnud, siis me usume, et ka teised sõnad, mis ta on rääkinud, on õiged.
- 3 Ja sündis, et nad jooksid kõigest väest ja jõudsid kohtujärje juurde ja vaata, ülemkohtunik oli maha langenud ja lamas oma veres.
- 4 Ja nüüd, vaata, kui nad seda nägid, olid nad ülimalt hämmastunud, nii et nad langesid maha; sest nad ei olnud uskunud neid sõnu, mida Nefi oli ülemkohtunikust rääkinud.
- 5 Aga nüüd, kui nad nägid, nad uskusid ja neid haaras hirm, et kõik need kohtuotsused, millest Nefi oli rääkinud, tulevad rahva peale; seepärast nad värisesid ja langesid maha.
- 6 Nüüd, otsekohe, kui kohtunik oli mõrvatud – kui tema torkas surnuks ta valerõivais vend, kes põgenes, ja teenijad jooksid ning jutustasid rahvale, tõstes kisa mõrvast nende seas;
- 7 ja vaata, rahvas kogunes kohtujärje juurde – ja vaata, nende hämmastuseks nad nägid neid viit meest, kes olid maha langenud.
- 8 Ja nüüd, vaata, rahvas ei teadnud midagi sellest rahvahulgast, kes oli kogunenud Nefi aia juurde; seepärast ütlesid nad üksteisele: Need mehed on need, kes mõrvasid kohtuniku, ja Jumal on löönud neid, et nad ei saaks meie eest põgeneda.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

- 9 Ja sündis, et nad võtsid ja sidusid nad kinni ning heitsid nad vanglasse. Ja teade saadeti laiali, et kohtunik on tapetud ja et mõrvarid on kinni võetud ja vanglasse heidetud.
- 10 Ja sündis, et järgmisel päeval kogunes rahvas, et leinata ja paastuda suure ülemkohtuniku matusel, kes oli mõrvatud.
- 11 Ja nõnda olid tulnud matusele ka need kohtunikud, kes olid olnud Nefi aia juures ja kuulnud tema sõnu.
- 12 Ja sündis, et nad küsisid rahvalt, öeldes: Kus on need viis, keda saadeti küsima, kas ülemkohtunik on surnud? Ja nad vastasid ja ütlesid: Nendest viiest, keda te oma ütluse järgi saatsite, ei tea me midagi; seal aga on viis, kes on mõrvarid, kelle me heitsime vanglasse.
- 13 Ja sündis, et kohtunikud soovisid, et nad toodaks, ja nad toodi ning vaata, need olid need viis, kes olid saadetud; ja vaata, kohtunikud küsitlesid neid selle asja kohta ja nad jutustasid neile kõik, mis nad olid teinud, öeldes:
- 14 Me jooksimise ja jõudsimise kohtujärje juurde ja kui me nägime, et kõik on just nii, nagu Nefi oli tunnistanud, olime me hämmastunud, nii et me langesime maha; ja kui me olime oma hämmastusest toibunud, vaata, heitsid nad meid vanglasse.
- 15 Nüüd, mis puutub selle mehe mõrvamisse, siis meie ei tea, kes seda tegi, ja me teame ainult niipalju, et me jooksimise ja tulime siia, nagu te soovisite, ja vaata, ta oli surnud vastavalt Nefi sõnadele.
- 16 Ja nüüd, sündis, et kohtunikud seletasid asja rahvale ja nad hüüdsid Nefi vastu, öeldes: Vaadake, me teame, et see Nefi pidi olema kellegagi kokku leppinud, et kohtunik tappa ja et ta võiks siis kuulutada seda meile, et ta võiks meid pöörata oma usku, et ta võiks teha end suureks meheks, Jumalast valituks ja prohvetiks.
- 17 Ja nüüd, vaadake, me tabame selle mehe ja ta tunnistab üles oma süü ja teeb meile teatavaks kohtuniku õige mõrvari.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

18 Ja sündis, et need viis said matusepäeval vabaks. Ometi noomisid nad kohtunikke nende sõnade pärast, mis need olid rääkinud Nefi vastu, ja vaidlesid nendega ükshaaval, nii et nad ajasid nad segadusse.

19 Ometi käskisid need Nefi kinni võtta ja siduda ja tuua rahvahulga ette, ja nad hakkasid teda kõiksugu viisil küsitlema, et panna teda enesele vastu rääkima, nii et nad võiksid ta surma mõista –

20 öeldes temale: Sa oled kaassüüdlane; kes on see mees, kes on sooritanud selle mõrva? Räägi nüüd meile ja tunnista üles oma süü; öeldes: Vaata, siin on raha ja me kingime sulle ka elu, kui sa räägid meile ja tunnistad üles selle kokkuleppe, mille sa temaga tegid.

21 Aga Nefi ütles neile: Oo teie rumalad, teie südames ümberlõikamatud, teie pimedad ja kangekaelsed inimesed, kas te teate, kui kaua Issand, teie Jumal, laseb teil käia sellel teie patusel teel?

22 Oo, te peaksite hakkama uluma ja leinama suure hävituse pärast, mis teid juba nüüd ees ootab, kui te meelt ei paranda.

23 Vaata, te ütlete, et ma olen kokku leppinud ühe mehega, et ta mõrvaks Seesorami, meie ülemkohtuniku. Aga vaadake, ma ütlen teile, et see tuleb sellest, et ma olen tunnistanud teile, et te saaksite sellest teada; jah, nimelt tunnistuseks teile, et ma teadsin pahelisusest ja jäledustest, mis teie seas on.

24 Ja kuna ma olen seda teinud, siis te ütlete, et ma olen kokku leppinud ühe mehega, et ta teeks seda; jah, kuna ma näitasin teile seda märki, te olete minu peale vihased ja püüate minult elu võtta.

25 Ja nüüd, vaata, ma näitan teile veel ühe tunnustähe ja vaatan, kas te püüate ka selles mind hävitada.

26 Vaata, ma ütlen teile: Minge Seantumi majja, kes on Seesorami vend, ja öelge temale:

27 Kas Nefi, teesklev prohvet, kes kuulutab prohvetlikult selle rahva kohta nii palju halba, on sinuga kokku leppinud, nii et sa oled mõrvanud Seesorami, kes on sinu vend?

28 Ja vaata, ta ütleb teile: Ei!

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seesoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seesoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seesoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

29 Ja te öelge temale: Kas sina tapsid oma venna?

30 Ja ta seisab hirmunult ja ei tea, mida öelda. Ja vaata, ta salgab teile; ja ta teeb, nagu ta oleks hämmastunud; ometi ta kinnitab teile, et ta on süütu.

31 Aga vaata, te peate teda uurima ja te leiate tema mantli hõlmadelt verd.

32 Ja kui te seda näete, öelge: Kust see veri tuleb? Kas me mitte ei tea, et see on sinu venna veri?

33 Ja siis ta väriseb ja kahvatub, just nagu tabaks teda surm.

34 Ja siis te öelge: Selle hirmu ja selle kahvatuse pärast, mis on tulnud su näole, vaata, me teame, et sa oled süüdi.

35 Ja siis haarab teda veel suurem hirm ja siis ta tunnistab teile üles ega eita enam, et ta on sooritanud selle mõrva.

36 Siis ta ütleb teile, et mina, Nephi, ei tea sellest midagi muudu, kui see on antud mulle Jumala väe kaudu. Ja siis te teate, et ma olen aus mees ja et Jumal on mind teie juurde saatnud.

37 Ja sündis, et nad läksid ja tegid just nii, nagu Nephi oli neile öelnud. Ja vaata, sõnad, mis ta oli öelnud, olid õiged; sest vastavalt neile ta salgas ja vastavalt tema sõnadele tunnistas ta end ka süüdi.

38 Ja ta pandi tunnistama, et tema ise oli tõeline mõrvar, nii et viis meest lasti vabaks ja samuti ka Nephi.

39 Ja olid mõned nefilased, kes uskusid Nephi sõnu; ja olid ka mõned, kes uskusid nende viie tunnistuse tõtu, sest nemad olid vanglas olles usule pöördunud.

40 Ja nüüd, rahva seas olid mõned, kes ütlesid, et Nephi on prohvet.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

41 Ja oli teisi, kes ütlesid: Vaata, ta on jumal, sest kui ta ei oleks jumal, ei oleks ta võinud kõiki neid asju teada. Sest vaata, ta on jutustanud meile meie südame mõtteid ja on jutustanud meile muudki; ja ta on koguni teinud meile teatavaks meie ülemkohtuniku õige mõrvvari.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Heelamani 10

- 1 Ja sündis, et rahva hulgas tekkis lahknemine, nii et nad jagunesid sinna-tänna ja läksid oma teed, jättes Nefi üksi, nagu ta seal nende keskel seisnud oli.
- 2 Ja sündis, et Nefi läks oma teed oma maja poole, mõtiskledes asjade üle, mida Issand oli temale näidanud.
- 3 Ja sündis, et samal ajal, kui ta nõnda oma mõtetes oli – olles väga masendunud nefilaste rahva pahelisusest, nende salajastest pimedusetöödest ja nende mõrvamistest ja nende rüüstamistest ja kõiksugu süütegudest – ja sündis, et kui ta nõnda mõtisklemas oli, vaata, tuli temale hääl, öeldes:
 - 4 Õnnistatud oled sina, Nefi, selle eest, mis sa oled teinud, sest ma olen näinud, kuidas sa oled väsimatult kuulutanud sellele rahvale sõna, mida ma olen sulle andnud. Ja sa ei ole kartnud neid ega ole püüdnud päästa iseenda elu, vaid sa oled otsinud minu tahtet ja püüdnud kinni pidada minu käskudest.
 - 5 Ja nüüd, kuna sa oled teinud seda sellise väsimatusega, vaata, ma õnnistan sind alatiseks ja ma teen sind vägevaks sõnas ja teos, usus ja töös; jah, kuni selleni välja, et kõik sündigu sulle vastavalt sinu sõnale, sest sina ei palu seda, mis on minu tahtmise vastu.
 - 6 Vaata, sina oled Nefi ja mina olen Jumal. Vaata, ma kuulutan sulle oma inglite juuresolekul, et sina saad väe selle rahva üle ja lööd maad näljaga ja katkuga ja hävitusega vastavalt selle rahva pahelisusele.
 - 7 Vaata, ma annan sulle väe, et mille iganes sa pitseerid maa peal, saab pitseeritud taevas, ja mille iganes sa lahti päästad maa peal, saab lahti päästetud taevas, ja nõnda on sul vägi selle rahva seas.
 - 8 Ja nõnda, kui sa ütled sellele templile, et see lõhenegu kaheks, siis nii sünnib.
 - 9 Ja kui sa ütled sellele mäele: Muutu madalaks ja tasaseks, siis nii sünnib.
 - 10 Ja vaata, kui sa ütled, et Jumal nuhtleb seda rahvast, siis nii sünnib.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 Ja nüüd, vaata, ma käsin sind, et sa läheksid ja kuulutaksid sellele rahvale, et nõnda ütleb Issand Jumal, kes on Kõikvõimas: Kui te meelt ei paranda, nuheldakse teid koguni hävituseni välja.
- 12 Ja vaata, nüüd, sündis, et kui Issand oli rääkinud neid sõnu Nefile, ta peatus ega läinud omaenda majja, vaid pöördus tagasi rahvahulga juurde, kes oli hajutatud maa palgel, ja hakkas kuulutama neile Issanda sõna, mida oli talle räägitud nende hävitamisest, kui nad meelt ei paranda.
- 13 Nüüd, vaata, hoolimata sellest suurest imest, mis Nefi oli teinud, rääkides neile ülemkohtuniku surmast, tegid nad oma südame kõvaks ega võtnud Issanda sõnu kuulda.
- 14 Seepärast kuulutas Nefi neile Issanda sõna, öeldes: Kui te ei paranda meelt, siis nõnda ütleb Issand: teid nuheldakse koguni hävituseni välja.
- 15 Ja sündis, et kui Nefi oli kuulutanud neile neid sõnu, vaata, tegid nad ikka veel oma südame kõvaks ega tahtnud tema sõnu kuulda võtta; seepärast laimasi nad teda ja püüdsid oma kätt talle külge panna, et nad võiksid ta vanglasse heita.
- 16 Ent vaata, Jumala vägi oli temaga ja nad ei saanud teda kinni võtta, et teda vanglasse heita, sest Vaim võttis ja viis ta nende juurest ära.
- 17 Ja sündis, et nõnda ta läks Vaimus edasi ühe rahvahulga juurest teise juurde, kuulutades Jumala sõna kuni selleni välja, et ta oli kuulutanud seda neile kõikidele ehk saatnud selle edasi kogu rahvale.
- 18 Ja sündis, et nad ei tahtnud tema sõnu kuulda võtta; ja tekkisid tülid, nii et nad jagunesid üksteise vastu ning hakkasid üksteist mõõgaga tapma.
- 19 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise seitsmekümne esimene aasta.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Heelamani 11

- 1 Ja nüüd, kohtunike valitsemise seitsmekümne teisel aastal sündis, et tülid suurenesid, nii et sõjad olid üle kogu maa, kogu Nefi rahva keskel.
- 2 Ja see oli see salajane röövljõuk, kes jätkas seda hävituse ja kurjuse tööd. Ja see sõda kestis kogu selle aasta ja see jätkus ka seitsmekümne kolmandal aastal.
- 3 Ja sündis, et sel aastal hüüdis Nefi Issanda poole, öeldes:
- 4 Oo Issand, ära lase sel rahval hävida mõõga läbi, vaid pigem, oo Issand, lase maale tulla näljahädal, et ärgitada neid meeles pidama Issandat, oma Jumalat, ja ehk nad parandavad meelt ja pöörduvad sinu poole.
- 5 Ja nõnda sündis vastavalt Nefi sõnadele. Ja suur näljahäda tabas maad kogu Nefi rahva seas. Ja nõnda jätkus näljahäda seitsmekümne ja neljandal aastal ja hävitustöö mõõga läbi lõppes, aga muutus väga rängaks näljahäda läbi.
- 6 Ja see hävitustöö jätkus ka seitsmekümne viiendal aastal. Sest maad nuhelti nõnda, et see oli kuiv ega kandnud teravilja ajal teravilja; ja tervet maad nuhelti nimelt nii laamanlaste kui ka nefilaste poole, nii et neid nuhelti nõnda, et maa pahelisemates osades hukkus neid tuhandete kaupa.
- 7 Ja sündis, et inimesed nägid, et nad olid nälga suremas, ja neile hakkas meelde tulema Issand, nende Jumal, ja neile meenusid Nefi sõnad.
- 8 Ja rahvas hakkas paluma oma ülemkohtunikke ja oma juhte, et nad ütleksid Nefile: Vaata, me teame, et sa oled Jumala mees, ja seepärast hüüa Issanda, meie Jumala poole, et ta pööraks meilt selle näljahäda, et kõik sõnad, mis sa oled rääkinud meie hävitamisest, ei läheks täide.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 Ja sündis, et kohtunikud ütlesid neid sõnu Nefile, nagu soovitud. Ja sündis, et kui Nefi nägi, et rahvas on meelt parandanud ja end kotiriides alandanud, hüüdis ta taas Issandale, öeldes:

10 Oo Issand, vaata, see rahvas parandab meelt ja nad on endi seast minema ajanud Gadiantoni röövljõugu, nii et need on välja surnud ja on peitnud oma salajased plaanid maa sisse.

11 Nüüd, oo Issand, nende alandlikkuse pärast, kas sa pööraksid nende pealt ära oma viha ja laseksid vaigistada oma viha nende paheliste inimeste hävitamise läbi, keda sa oled juba hävitanud?

12 Oo Issand, kas sa pööraksid ära oma viha; jah, oma tulise viha ja laseksid sel näljahädal lõppeda sellel maal?

13 Oo Issand, kas sa võtaksid mind kuulda ja laseksid sündida minu sõnade järgi ja saadaksid vihma maa pinnale, et see annaks vilja, ja teravilja ajal teravilja?

14 Oo Issand, sa võtsid kuulda minu sõnu, kui ma ütlesin: Lase tulla näljahädal, et võiks lõppeda mõõga katk; ja ma tean, et sa tahad nüüd praegusel ajal minu sõnu kuulda võtta, sest sa ütlesid: Kui see rahvas meelt parandab, siis ma heidan neile armu.

15 Jah, oo Issand, ja sa näed, et nad on parandanud meelt selle näljahäda ja katku ja hävituse pärast, mis on tulnud nende peale.

16 Ja nüüd, oo Issand, kas sa pööraksid ära oma viha ja prooviksid taas, kas nad teenivad sind? Ja kui nõnda, oo Issand, saad sa neid õnnistada vastavalt oma sõnadele, mis sa oled öelnud.

17 Ja sündis, et seitsmekümne kuuendal aastal pööras Issand rahva pealt ära oma viha ja lasi maa peale sadada vihma, nii et see andis viljakandmise ajal vilja. Ja sündis, et teravilja ajal andis see teravilja.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 Ja vaata, rahvas rõõmustas ja ülistas Jumalat ja terve maa pale oli täis rõõmustamist; ja nad ei püüdnud enam hävitada Nefit, vaid austasid teda kui suurt prohvetit ja Jumala meest, kellele oli antud suur Jumala vägi ja volitus.

19 Ja vaata, Lehi, tema vend, ei jäänud mitte põrmugi temast maha, mis puutub õigemeelsusesse.

20 Ja nõnda sündis, et Nefi rahvast hakkas maal taas saatma edu ja nad hakkasid üles ehitama oma laastatud paiku ja hakkasid paljunema ja levima kuni selleni välja, et nad katsid terve maa palge niihästi põhja pool kui ka lõuna pool, läänemerest kuni idamereni.

21 Ja sündis, et seitsmekümne kuues aasta lõppes rahu. Ja seitsmekümne seitsmes aasta algas rahu ja kirik levis üle terve maa palge ja suurem osa rahvast, nii nefilased kui ka laamanlased, kuulusid kirikusse; ja neil oli ülimalt suur rahu maal; ja nõnda lõppes seitsmekümne seitsmes aasta.

22 Ja neil oli rahu ka seitsmekümne kaheksandal aastal peale mõne tüli õpetuse üksikasjade osas, mis prohvetid olid paika pannud.

23 Ja seitsmekümne üheksandal aastal tekkis suur tüli. Ent sündis, et Nefi ja Lehi ja paljud nende vennad, kes teadsid õigeid õpetuse üksikasju, kuna nad said iga päev palju ilmutusi, seepärast jutlustasid nad rahvale, nii et nad tegid nende tülile lõpu selsamal aastal.

24 Ja sündis, et Nefi rahva kohtunike valitsemise kaheksakümnendal aastal oli teatud arv Nefi rahva seast pärit teisitimõtlejaid, kes olid mõned aastad tagasi läinud üle laamanlaste poolele ja võtnud endi peale laamanlaste nime, ja samuti teatud arv laamanlaste tõelisi järglasi, keda need ehk need teisitimõtlejad olid vihale ärgitanud, seepärast alustasid nad oma vendadega sõda.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Ja nad mõrvasid ja rüüstasid; ja nad tõmbusid seejärel tagasi mägedesse ja kõnnumaale ning salajas-tesse kohtadesse, peites end, et neid ei avastataks, saades iga päev endile lisa, kuivõrd oli lahkulööjaid, kes nende juurde läksid.

26 Ja nõnda ajapikku, jah, koguni mitte eriti paljude aastate jooksul, sai neist ülimalt suur röövlijõuk; ja nad otsisid välja kõik Gadiantoni salaplaanid; ja nõnda said neist Gadiantoni röövlid.

27 Nüüd, vaata, need röövlid tegid suurt laastamis- tööd, jah, tõepoolest suurt hävitustööd Nefi rahva seas ja ka laamanlaste rahva seas.

28 Ja sündis, et oli otstarbekas teha lõpp sellele hävi- tustööle; seepärast saadeti tugevatest meestest koos- nev sõjavägi kõnnumaale ja mägedesse, et see röövli- jõuk üles otsida ja nad hävitada.

29 Aga vaata, samal aastal sündis, et nad aeti tagasi koguni omaenda maadele. Ja nõnda lõppes Nefi rah- va kohtunike valitsemise kaheksakümnes aasta.

30 Ja sündis, et kaheksakümne esimese aasta algul nad läksid taas võitlema selle röövlijõugu vastu ja hä- vitasid paljusid; ja ka neid ennast nuheldi suure hä- vitusega.

31 Ja nad olid taas sunnitud kõnnumaalt ja mägedest oma maadele tagasi pöörduma nende röövlite üli- malt suure arvu pärast, kes olid nuhtluseks mägedes ja kõnnumaal.

32 Ja sündis, et nii lõppes see aasta. Ja röövlid lisan- dusid ikka veel ja kasvasid tugevaks, nii et nad hak- kasid vastu tervele nefilaste ja ka laamanlaste sõja- väele ja nad tekitasid kogu maa palgel rahva seas suurt hirmu.

33 Jah, sest nad käisid paljudes kohtades maal ja te- gid seal suurt hävitustööd; jah, nad tapsid paljusid ja viisid teisi, eriti nende naisi ja lapsi, kõnnumaale vangi.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiv- ing daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the moun- tains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inso- much that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Nüüd, see suur halb, mis tuli rahvale nende süütegude pärast, ärgitas neid taas mäletama Issandat, oma Jumalat.

35 Ja nõnda lõppes kohtunike valitsemise kaheksakümne esimene aasta.

36 Ja kaheksakümne teisel aastal hakkasid nad taas unustama Issandat, oma Jumalat. Ja kaheksakümne kolmandal aastal kasvasid nad tugevaks süütegudes. Ja kaheksakümne neljandal aastal ei parandanud nad oma teguviise.

37 Ja sündis, et kaheksakümne viiendal aastal kasvas nende uhkus ja nende pahelisus üha tugevamaks; ja nõnda olid nad taas küpsemas hävituseks.

38 Ja nõnda lõppes kaheksakümne viies aasta.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Heelamani 12

- 1 Ja nõnda me näeme, kui valelikud ja samuti ebakindlad on inimlaste südamed; jah, me võime näha, et Issand oma suures lõpmatus headuses õnnistab ja laseb edul saata neid, kes panevad oma lootuse temale.
- 2 Jah, ja me võime näha, et just siis, kui ta laseb edul oma rahvast saata, jah, nende põllusaagi, nende pudulojuste ja nende veisekarjade ja kulla ja hõbeda ja kõikisugu igat liiki ja sorti hinnaliste asjade lisandumisega; jättes nad ellu ja päästes neid nende vaenlaste käest; pehmendades nende vaenlaste südant, et nad ei kuulutaks neile sõdu; jah, ja lühidalt, tehes kõik oma rahva heaoluks ja õnneks; jah, siis tuleb aeg, et nad teevad oma südame kõvaks ja unustavad Issanda, oma Jumala, ja trambivad Püha oma jalge alla – jah, ja seda oma mugavuse ja oma ülimalt suure edu pärast.
- 3 Ja nõnda me näeme, et kui Issand ei talitse oma rahvast paljude kannatustega, jah, kui ta neid ei nuhtle surma ja hirmuga ja näljahäda ja kõikisugu katkuga, siis nad ei pea teda meeles.
- 4 Oo, kui rumalad ja kui tühised ja kui halvad ja kui kuratlikud ja kui kärmed toime panema süütegusid ja kui aeglased tegema head on inimlapsed; jah, kui kärmed kuulda võtma vanakurja sõnu ja kinnitama oma südant maailma tühiste asjade külge!
- 5 Jah, kui kärmed olema uhkust täis; jah, kui kärmed hooplega ja tegema kõike seda, mis on süütegu; ja kui aeglased on nad mäletama Issandat, oma Jumalat, ja hoidma oma kõrvu lahti tema nõuannetele, jah, kui aeglased kõndima tarkuse radadel!
- 6 Vaata, nad ei soovi, et Issand, nende Jumal, kes on nad loonud, neid juhiks ja valitseks; vaatamata tema suurele headusele ja tema halastusele nende vastu, nad peavad tema nõuandeid eimillekski ja nad ei taha, et ta oleks nende juht.
- 7 Oo, kui suur on inimlaste tühisus; jah, nad on tööpoolest vähem kui maa põrm.
- 8 Sest vaata, maa põrm liigub sinna ja tänna ning lõheneb tükkideks meie suure ja igavikulise Jumala käsul.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

9 Jah, vaata, tema hää! paneb kõikuma ja värisema künkad ja mäed.

10 Ja tema hääle väe tõttu nad purunevad ja muutuvad tasaseks, jah, just nagu org.

11 Jah, tema hääle väe tõttu rappub terve maa;

12 jah, tema hääle väe tõttu kõiguvad alused kuni üdini välja.

13 Jah, ja kui ta ütleb maale: Liigu! siis see liigub.

14 Jah, kui ta ütleb maale: Mine tagasi, et see pikendaks päeva mitme tunni võrra! siis nõnda sünnib;

15 ja nõnda läheb maa tagasi tema sõna kohaselt ja inimesele paistab, nagu seisaks päike paigal; jah, ja vaata, see on nii, sest kindlasti on maa see, mis liigub, ja mitte päike.

16 Ja vaata, samuti, kui ta ütleb suure sügavuse vetele: Kuiva! siis nõnda sünnib.

17 Vaata, kui ta ütleb sellele mäele: Tõsta end ja tule ja lange selle linna peale, nii et see saab maetud! vaata, siis nõnda sünnib.

18 Ja vaata, kui inimene peidab maasse aarde ja Issand ütleb: Olgu see neetud selle süütegude pärast, kes selle peitis! vaata, see neetakse.

19 Ja kui Issand ütleb: Ole neetud, nii et ükski inimene ei leiaks sind nüüdsest ajast peale ja igavesti! vaata, mitte ükski inimene ei saa seda nüüdsest ja igavesti.

20 Ja vaata, kui Issand ütleb inimesele: Oma süütegude pärast saad sa neetud igavesti! siis nõnda sünnib.

21 Ja kui Issand ütleb: Oma süütegude pärast lõigatakse sind minu juurest ära! siis laseb ta sel sündida.

22 Ja häda sellele, kellele ta seda ütleb, sest nii sünnib sellele, kes paneb toime süüteguisid, ja teda ei saa päästa; seepärast, mee! parandust on kuulutatud sel põhjusel, et inimesed võiksid pääseda.

23 Seepärast, need, kes parandavad meelt ja võtavad kuulda Issanda, oma Jumala hää!t, on õnnistatud, sest nemad on need, kes päästetakse.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

24 Ja annaks Jumal oma suures täiuses, et inimesed võiks tuua meelesparandusele ja headele tegudele, et neid võiks taastada armus armule nende tegude järgi.

25 Ja ma tahan, et kõik inimesed võiksid saada päästetud. Aga me loeme, et sel suurel ja viimsel päeval leidub neid, kes heidetakse kõrvale, jah, kes aetakse Issanda juurest minema.

26 Jah, kes antakse üle lõputu viletsuse seisukorda, viies täide sõnad, mis ütlevad: Need, kes on teinud head, saavad igavikulise elu; ja need, kes on teinud halba, saavad igavikulise needuse. Ja nõnda see on. Aamen.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Laamanlase Saamueli prohvetlik kuulutus nefilastele.

Heelamani 13

- 1 Ja nüüd, sündis, et kaheksakümne kuuendal aastal jäid nefilased ikka veel pahelisusesse; jah, suurde pahelisusesse, samal ajal kui laamanlased jälgisid täpselt Jumala käskudest kinnipidamist Moosese seaduse järgi.
- 2 Ja sündis, et sel aastal tuli keegi laamanlane Saamuel Sarahemla maale ja hakkas rahvale jutlustama. Ja sündis, et ta jutlustas mitmeid päevi rahvale meelesparandusest ja nad ajasid ta maalt välja ja ta oli valmis oma maale tagasi pöörduma.
- 3 Aga vaata, temale tuli Issanda hääl, et ta pöörduks taas tagasi ja kuulutaks rahvale prohvetlikult seda, mis iganes tema südamesse tuleb.
- 4 Ja sündis, et nad ei lubanud tal linna siseneda; see pärast ta läks ja ronis üles müürile ja sirutas välja oma käe ning hüüdis valju häälega ja kuulutas rahvale prohvetlikult, mida iganes Issand tema südamesse pani.
- 5 Ja ta ütles nendele: Vaadake, mina, laamanlane Saamuel, räägin Issanda sõnu, mis tema paneb minu südamesse; ja vaata, ta on pannud mu südamesse, et öelda sellele rahvale, et õigluse mõök ripub selle rahva kohal ja enne, kui on möödunud nelisada aastat, langeb õigluse mõök selle rahva peale.
- 6 Jah, raske hävitus ootab seda rahvast ja tuleb kindlasti sellele rahvale, ja seda rahvast ei saa päästa miski muu kui ainult meelesparandus ja usk Issandasse Jeesusesse Kristusesse, kes kindlasti tuleb maailma ja kannatab palju asju ning kes tapetakse tema rahva eest.
- 7 Ja vaata, seda on mulle ilmutanud Issanda ingel ja ta tõi rõõmusõnumeid minu hingele. Ja vaata, mind saadeti teie juurde kuulutama seda ka teile, et ka teie saaksite rõõmusõnumeid; ent vaata, te ei tahtnud mind vastu võtta.

The prophecy of Samuel, the Lamanite, to the Nephites.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Seepärast, nõnda ütleb Issand: Nefilaste kõvasüdamelisuse pärast ma võtan neilt oma sõna ära ja tõmban tagasi nendelt oma Vaimu ega talu neid enam ja ma pööran nende vendade südamed nende vastu, kui nad meelt ei paranda.
- 9 Ja enne, kui nelisada aastat on möödunud, ma lasen neid karistada; jah, ma nuhtlen neid mõõga ja näljahäda ja katkuga.
- 10 Jah, ma nuhtlen neid oma tulises vihas ja teie vaenlasi on veel neljandas põlvkonnas, kes elavad, et näha teie täielikku hävitamist; ja see sünnib kindlasti, kui te ei paranda meelt, ütleb Issand, ja nemad neljandast põlvkonnast saavad teie hävituse põhjustajateks.
- 11 Aga kui te parandate meelt ja pöördute tagasi Issanda, oma Jumala poole, pööran ma oma viha ära, ütleb Issand; jah, nõnda ütleb Issand, õnnistatud on need, kes parandavad meelt ja pöörduvad minu poole, aga häda sellele, kes ei tee meelega parandust.
- 12 Jah, häda sellele suurele Sarahemla linnale, sest vaata, see on päästetud õigemeelsete pärast; jah, häda sellele suurele linnale, sest ma tajun, ütleb Issand, et on paljud, jah, koguni suurem osa sellest suurest linnast, kes teevad oma südame minu vastu kõvaks, ütleb Issand.
- 13 Aga õnnistatud on need, kes meelt parandavad, sest neile heidan ma armu. Aga vaata, kui ei oleks õigemeelseid, kes on selles suures linnas, vaata, siis ma laseksin taevast alla tulla tulel ja selle hävitada.
- 14 Aga vaata, õigemeelsete pärast on sellele armu heidetud. Kuid vaata, tuleb aeg, ütleb Issand, et kui te ajate õigemeelsed endi seast välja, siis olete te küpsed hävitamiseks; jah, häda sellele suurele linnale pahelisuse ja jäleduste pärast, mis selles on.
- 15 Jah, ja häda Giideoni linnale pahelisuse ja jäleduste pärast, mis selles on.
- 16 Jah, ja häda kõikidele linnadele, mis on ümberkaudsel maal ja mis on nefilaste valduses, selle pahelisuse ja jäleduste pärast, mis neis on.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

- 17 Ja vaata, needus tuleb sellele maale, ütleb Vägede Issand, nende inimeste pärast, kes sellel maal asuvad, jah, nende pahelisuse ja nende jäleduste pärast.
- 18 Ja sünnib, ütleb Vägede Issand, jah, meie suur ja tõeline Jumal, et see, kes peidab maasse aardeid, ei leia neid enam maa suure needuse pärast, muidu kui ta on õigemeelne inimene ja peidab selle Issanda hoolde.
- 19 Sest ma tahan, ütleb Issand, et nad peidavad oma aarded minule, ja neetud olgu need, kes ei peida oma aardeid minule, sest ükski ei peida oma aardeid minule peale õigemeelsete; ja see, kes ei peida oma aardeid minule, on neetud, ja samuti ka aare, ning maa needuse tõttu ei lunasta seda mitte keegi.
- 20 Ja saabub päev, mil nad peidavad oma varanduse, sest nende süda on kinni rikkuse küljes, ja kuna nende süda on kinni rikkuse küljes ja nad peidavad oma varanduse, kui nad põgenevad vaenlaste eest; kuna nad ei peida neid minule, siis olgu nad neetud ja ka nende varandus; ja sel päeval neid nuheldakse, ütleb Issand.
- 21 Vaadake, teie, selle suure linna rahvas, ja võtke kuulda minu sõnu; jah, võtke kuulda sõnu, mida ütleb Issand; sest vaadake, ta ütleb, et te olete neetud oma rikkuse pärast ja ka teie rikkus on neetud, kuna teie südamed on nende küljes kinni ja te ei ole võtnud kuulda selle sõnu, kes selle teile andis.
- 22 Teil ei ole meeles Issand, teie Jumal, nendes asjades, millega ta on teid õnnistanud, vaid teil on alati meeles teie rikkus, aga mitte tänada Issandat, oma Jumalat, nende eest; jah, teie süda ei ole pöördunud Issanda poole, vaid see paisub suurest uhkusest, nii et te hooplete ja uhkustate, täis kadedust, tüli, pahahtlikkust, tagakiusamist ja mõrvu ning kõikisugu süütegusid.
- 23 Sel põhjusel on Issand Jumal lasknud needusel tulla maale ja ka teie rikkuse peale, ning seda teie süütegude pärast.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

- 24 Jah, häda sellele rahvale, sest see aeg on käes, et te ajate välja prohvetid ja pilkate neid ja loobite neid kividega ja tapate neid ja panete toime kõiksugu süütegusid nende suhtes, just nagu tehti vanal ajal.
- 25 Ja nüüd, kui te räägite, te ütlete: Kui meie elupäevad oleksid olnud meie vana aja isade päevil, me ei oleks tapnud prohveteid; me ei oleks loopinud neid kividega ega ajanud neid välja.
- 26 Vaadake, te olete halvemad kui nemad, sest nii tõesti, kui Issand elab, kui teie keskele tuleb prohvet ja kuulutab teile Issanda sõna, mis tunnistab teie pattudest ja süütegudest, te saate tema peale vihaseks ja ajate ta välja ning püüate igal viisil teda hävitada; jah, te ütlete, et ta on valeprohvet ja et ta on patustaja ning kuradist, kuna ta tunnistab, et teie teod on halvad.
- 27 Aga vaadake, kui inimene tuleb teie juurde ja ütleb: Tehke seda ja see ei too mingit süüd; tehke toda ja teil ei tule kannatada; jah, ta ütleb: Kõndige oma südame uhkuse järgi; jah, kõndige oma silmade uhkuse järgi ja tehke, mida iganes teie süda soovib – kui inimene tuleb teie juurde ja ütleb seda, siis te võtate ta vastu ja ütlete, et ta on prohvet.
- 28 Jah, te ülistate teda ja annate temale osa oma varandusest; te annate temale oma kulda ja oma hõbedat ning riietate ta hinnaliste rõivastega, ja kuna ta räägib teile meelitavaid sõnu ja ütleb, et kõik on hästi, siis te ei leia temas mingit süüd.
- 29 Oo sa paheline ja rikutud põlvkond; sa paadunud ja kangekaelne rahvas, kui kaua te arvate, et Issand teid talub? Jah, kui kaua te lasete end juhtida rumalatel ja pimedatel juhtidel? Jah, kui kaua te valite pigem pimeduse kui valguse?
- 30 Jah, vaadake, Issanda viha on juba süttinud teie vastu; vaadake, ta on ära neednud maa teie süütegude pärast.
- 31 Ja vaadake, tuleb aeg, mil ta neab teie rikkuse, et see muutub nii libedaks, et te ei saa seda hoida ja teie vaesuse päevadel ei saa te seda säilitada.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 Ja teie vaesuse päevadel te hüüate Issanda poole ja te hüüate asjata, sest teie laastamine on juba tulnud teie peale ja teie hävitamine on kindel; ja siis te nutate ja ulute sel päeval, ütleb Vägede Issand. Ja siis te kurdate ja ütlete:

33 Oo, oleksin ma meelt parandanud ja ei oleks surmanud prohveteid ja loopinud neid kividega ja ajanud neid välja! Jah, sel päeval te ütlete: Oo, et me oleksime pidanud meeles Issandat, meie Jumalat, sel päeval, mil ta andis meile meie rikkuse, ja siis ei oleks see muutunud libedaks, et peaksime selle kaotama; sest vaata, meie rikkus on meilt läinud.

34 Vaata, me paneme tööriista siia ja järgmisel päeval on see kadunud; ja vaata, meie mõõgad on võetud meilt päeval, mil otsisime neid võitlemiseks.

35 Jah, me oleme peitnud oma aarded ja need on libisenud meilt ära maa needuse pärast.

36 Oo, et me oleksime meelt parandanud sel päeval, mil meile tuli Issanda sõna; sest vaata, maa on neetud ja kõik asjad on muutunud libedaks ja me ei saa neid käes hoida.

37 Vaata, meie ümber on deemonid; jah, me oleme ümber piiratud selle inglitest, kes on püüdnud hävitada meie hinge. Vaata, meie süüteod on suured! Oo Issand, kas sa ei saaks oma viha meie pealt ära pöörata? Ja selline on teie kõne neil päevil.

38 Aga vaata, teie prooviaja päevad on möödas; te olete edasi lükanud oma päästepäeva, kuni on igavesti liiga hilja ja teie hävitamine on tehtud kindlaks; jah, sest te olete kõik oma elupäevad taotlenud seda, mida te ei ole suutnud omandada, ja te olete otsinud õnne, pannes toime süütegusid, mis on loomuvastane sellele õigemeelsusele, mis on omane meie suurele ja Igavesele Peamehele.

39 Oo teie, maa rahvas, kui te kuulaksite minu sõnu! Ja ma palun, et Issanda viha pöörduks teie pealt ära ja et te teeksite meelesparanduse ja saaksite päästetud.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Heelamani 14

- 1 Ja nüüd, sündis, et laamanlane Saamuel kuulutas prohvetlikult veel palju rohkem asju, millest ei saa kirjutada.
- 2 Ja vaata, ta ütles nendele: Vaata, ma annan teile tunnustähe, sest viis aastat veel ja vaata, siis tuleb Jumala Poeg lunastama kõiki neid, kes usuvad tema nimesse.
- 3 Ja vaata, ma annan teile tunnustäheks tema tulemise ajast selle: sest vaata, taevast on suured valgused, nii et tema tulemise eelsel ööl ei ole pimedust, nii et inimesele näib, nagu oleks päev.
- 4 Seepärast, on üks päev ja öö ja päev, otsekui oleks üks päev ja ööd ei olekski; ja see on teile tunnustäheks, sest te teate tõusvast päikesest ja ka selle loojaminekust; seepärast teate te kindlalt, et on kaks päeva ja üks öö; ometi öö ei pimene; ja see on öö enne tema sündimist.
- 5 Ja vaata, tõuseb uus täht, selline, mida te mitte kunagi ei ole näinud, ja see on samuti teile tunnustäheks.
- 6 Ja vaata, see ei ole veel kõik, vaid taevasse tuleb palju tunnustähti ja imetegusid.
- 7 Ja sünnib, et te olete kõik hämmastunud ja imestate, nii et te langete maha.
- 8 Ja sünnib, et kes iganes usub Jumala Pojasse, see saab igavikulise elu.
- 9 Ja vaata, nõnda on Issand käskinud mind oma ingli kaudu, et ma tuleksin ja räägiksin teile neid asju; jah, ta on käskinud, et ma kuulutaksin teile prohvetlikult neist asjadest; jah, ta on öelnud mulle: Hüüa sellele rahvale, parandage meelt ja valmistage Issandale teed!
- 10 Ja nüüd, kuna ma olen laamanlane ja olen rääkinud teile sõnu, mida Issand on käskinud mul öelda, ja kuna need olid teie suhtes karmid, olete te minu peale vihased ja püüate hävitada mind ja olete ajanud mind välja endi hulgast.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 Ja te kuulete minu sõnu, sest selle kavatsusega olen ma tulnud üles selle linna müüridele, et te võiksite kuulda ja teada Jumala kohtuotsustest, mis ootavad teid teie süütegude pärast, ja samuti, et te võiksite teada meeleparanduse tingimusi:
- 12 ja samuti, et te võiksite teada Jeesuse Kristuse tulemisest, kes on Jumala Poeg, taeva ja maa Isa, kõikide asjade Looja algusest peale; ja et te võiksite teada tema tulemise tunnustähti eesmärgiga uskuda tema nimesse.
- 13 Ja kui te usute tema nimesse, siis te parandate meelt kõikidest oma pattudest, et te võiksite seeläbi saada need andeks tema teenete kaudu.
- 14 Ja vaata, ma annan teile veel ühe tunnustähe, jah, tunnustähe tema surma kohta.
- 15 Sest vaata, ta peab kindlasti surema, et võiks tulla pääste; jah, tal on vajalik ja otstarbekas surra, et teha teoks surnute ülestõusmine, et seeläbi saaks tuua inimesi Issanda juurde.
- 16 Jah, vaata, see surm teeb teoks ülestõusmise ja lunastab kogu inimkonna esimesest surmast, mis on vaimne surm; sest kogu inimkond, olles Aadama langemisest saadik ära lõigatud Issanda juurest, on arvatud surnuks nii ajalikus kui ka vaimses tähenduses.
- 17 Ent vaata, Kristuse ülestõusmine lunastab inimkonna, jah, koguni terve inimkonna ja toob nad tagasi Issanda juurde.
- 18 Jah, ja see viib täide meeleparanduse tingimuse, et kes iganes meelt parandab, seda ei raiuta maha ega visata tulle; aga kes iganes ei paranda meelt, raiutakse maha ja visatakse tulle; ja neile tuleb taas vaimne surm, jah, teine surm, sest nad on taas ära lõigatud sellest, mis puutub õigemeelsusse.
- 19 Seepärast parandage meelt, parandage meelt, et te seda teades ja mitte tehes selle järgi ei tõmbaks enesele süüdimõistmist ja teid ei viidaks alla sellesse teise surma.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and cometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

- 20 Aga vaata, nagu ma rääkisin teile teisest tunnustähest, tema surma tunnustähest, siis vaata, sel päeval, mil ta sureb, pimeneb päike ja keeldub andmast teile oma valgust; ja samuti kuu ja tähed; ja selle maa palgel ei ole kolm päeva mingit valgust, nimelt ajast, mil ta sureb, kuni ajani, mil ta taas surnuist tõuseb.
- 21 Jah, sel ajal, kui ta hinge heidab, müristab ja lööb mitmeid tunde välku ja maa rappub ja väriseb, ning kaljud, mis on selle maa palgel, nii pealpool kui ka allpool maad, mis, te teate, on praegu kindlad ehk suurem osa sellest on üks kindel tervik, purunevad;
- 22 jah, need lõhestatakse kaheks ja sellest ajast peale leitakse neid kihtidena ja pragunenutena ja murdunud kildudena kogu maa palgel, jah, nii pealpool kui ka allpool maad.
- 23 Ja vaata, tõusevad tugevad tormid ja paljud mäed tehakse madalaks, oru sarnaseks, ja paljud kohad, mida praegu kutsutakse orgudeks, muutuvad mägedeks, mille kõrgus on suur.
- 24 Ja paljud maanteed purunevad ning paljud linnad laastatakse.
- 25 Ja paljud hauad avanevad ja annavad tagasi paljud surnud; ja paljud pühad ilmutavad end paljudele.
- 26 Ja vaata, nõnda on ingel mulle rääkinud; sest ta ütles mulle, et müristab ja lööb välku mitmeid tunde.
- 27 Ja ta ütles mulle, et see kõik sünnib müristamise ja välgu ja tormi ajal ja et pimedus katab tervet maad kolm päeva.
- 28 Ja ingel ütles mulle, et paljud näevad veel suuremaid asju kui need, et nad võiksid uskuda, et need tunnustähed ja need imeteod sünnivad kogu selle maa palgel, et inimlaste seas ei oleks põhjust uskmatuseks –

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 ja seda sel eesmärgil, et kes iganes usub, võiks saada päästetud, ja kes iganes ei usu, neile võiks saada osaks õiglane kohtuotsus; ja samuti, et kui nad mõistetakse süüdi, on nad oma süüdimõistmise ise endi peale toonud.

30 Ja nüüd, pidage meeles, pidage meeles, mu vennad, et kes iganes hukkub, see hukkub iseenese läbi; ja kes iganes paneb toime süütegusid, teeb seda iseenesele; sest vaata, te olete vabad; teil on lubatud tegeutseda iseenda eest; sest vaata, Jumal on andnud teile teadmise ja ta on teinud teid vabaks.

31 Ta on andnud teile, et te võite eristada head halvast, ja ta on andnud teile, et te võite valida elu või surma; ja te võite teha head ja saada taastatud sellesse, mis on hea, ehk lasta endale taastada seda, mis on hea; või te võite teha halba ja lasta endale taastada seda, mis on halb.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Heelamani 15

- 1 Ja nüüd, mu armsad vennad, vaadake, ma kuulutan teile, et kui te meelt ei paranda, jäetakse teie majad teile laastatuks.
- 2 Jah, kui te meelt ei paranda, siis on teie naistel suur põhjus leinata päeval, mil nad imetavad, sest te püüate põgeneda ja pelgupaika ei ole; jah, ja häda nendele, kes last ootavad, sest nad on rasked ega saa põgeneda; seepärast, nad tallatakse maha ja jäetakse hukkuma.
- 3 Jah, häda sellele rahvale, keda kutsutakse Nefi rahvaks, kui nad meelt ei paranda, kui nad näevad kõiki neid tunnustähti ja imetegusid, mida neile näidatakse; sest vaata, nad on olnud Issanda valitud rahvas; jah, Nefi rahvast on ta armastanud ja ta on ka talitsenud neid; jah, nende süütegude päevadel ta talitses neid, kuna ta armastab neid.
- 4 Aga vaadake, mu vennad, laamanlasi on ta vihanud, sest nende teod on olnud pidevalt halvad ja seda nende isade pärimuste pahelisuse pärast. Aga vaata, pääste on tulnud nende nefilaste jutlustamise kaudu ja sel eesmärgil on Issand nende elupäevi pikendanud.
- 5 Ja ma tahan, et te näeksite, et suurem osa nendest on oma kohustuste rajal ja nad kõnnivad ettevaatlikult Jumala ees ja jälgivad, et peavad kinni tema käskudest ja tema määrustest ja tema kohtuotsustest vastavalt Moosese seadusele.
- 6 Jah, ma ütlen teile, et suurem osa neist teeb seda ja nad püüavad väsimatu usinusega, et nad võiksid tuua oma ülejäänud vennad tõe tundmisele; seepärast liituvad paljud nendega iga päev.
- 7 Ja vaata, te teate ise, sest te olete olnud selle tunnistajaks, et kõik need, kes on toodud tõe tundmisele ja teadmisele nende isade pahelistest ja jäledatest pärimustest ning on juhitud uskuma pühakirju, jah, pühade prohvetite prohvetlikke kuulutusi, mis on kirjutatud, mis juhivad neid uskuma Issandasse ja meelesparandusele, milline usk ning meelesparandus toovad neile südamete muutuse –

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 seepärast, kõik, kes nii kaugele on tulnud, te teate ise, et nad on kindlad ja vankumatud usus ja selles, millega nad on vabaks tehtud.
- 9 Ja te teate ka, et nad on maha matnud oma sõjariistad ja nad kardavad neid välja võtta, et sellega mingil viisil mitte patustada; jah, te võite näha, et nad kardavad patustada – sest vaadake, nad lasevad oma vaenlastel end maha tallata ja tappa ega taha tõsta oma mõõka nende vastu, ja seda nende usu pärast Kristusesse.
- 10 Ja nüüd, nende püsivuse pärast, kui nad usuvad sellesse, mida nad usuvad, sest nende kindluse pärast, kui nad on kord valgustatud, vaadake, Issand õnnistab neid ja pikendab nende päevi, hoolimata nende süütegudest –
- 11 jah, kui nad peaksid koguni uskmatusse kalduma, pikendab Issand nende elupäevi, kuni tuleb aeg, millest meie isad on rääkinud ja ka prohvet Seenos ja paljud teised prohvetid, et meie vennad laamanlased tuuakse taas tõe tundmisele –
- 12 jah, ma ütlen teile, et Issanda lubadused laienevad viimasel ajal meie vendadele laamanlastele; ja vaatamata paljudele kannatustele, mis neil on, ja hoolimata sellest, et neid aetakse maa pinnal sinna-tänna ja jälitatakse ja lüüakse ja hajutatakse laiali ilma ühegi varjupaigata, on Issand nende vastu halastav.
- 13 Ja seda prohvetliku kuulutuse järgi, et neid toodaks taas õigele teadmisele, mis on teadmine nende Lunastajast ja nende suurest ja tõelisest karjast, ning arvatakse tema lammaste hulka.
- 14 Seepärast ma ütlen teile, et neil läheb paremini kui teil, kui te meelt ei paranda.
- 15 Sest vaata, kui neid vägevaid tegusid, mida teile näidati, oleks näidatud neile, jah, neile, kes on kaldunud uskmatusse oma isade pärimuste pärast, te võite ise näha, et siis ei oleks nad enam kunagi uskmatusse kaldunud.
- 16 Seepärast, ütleb Issand: Ma ei hävita neid täielikult, vaid lasen neil päeval, mil ma seda targaks pean, minu juurde tagasi pöörduda, ütleb Issand.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

17 Ja nüüd, vaata, Issand ütleb nefilaste rahva kohta: Kui nad ei paranda meelt ega tee tähelepanelikult minu tahtmist, hävitan ma nad täielikult, ütleb Issand, nende uskmatusel pärast, hoolimata nendest mitmetest vägevatest tegudest, mis ma olen nende seas teinud, ja nii tõesti, kui Issand elab, need asjad sünnivad, ütleb Issand.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Heelamani 16

- 1 Ja nüüd, sündis, et paljud kuulsid laamanlase Saamueli sõnu, mida ta linnamüüridel rääkis. Ja kõik, kes tema sõnu uskusid, läksid ja otsisid Nefit; ja kui nad olid tulnud ja ta leidnud, tunnistasid nad temale oma patud ega salanud neid, soovides, et nad ristitaks Issandale.
- 2 Ent kõik, kes ei uskunud Saamueli sõnu, said tema peale vihaseks; ja nad loopisid müürile tema pihta kive ja paljud lasid tema suunas ka nooli, kui ta müüri seisis; aga Issanda Vaim oli temaga, nii et nad ei saanud talle oma kivide ega nooltega pihta.
- 3 Nüüd, kui nad nägid, et nad ei saa talle pihta, oli veelgi rohkem neid, kes uskusid tema sõnu, nii et nad läksid Nefi juurde, et saada ristitud.
- 4 Sest vaata, Nefi ristas ja kuulutas prohvetlikult ja jutlustas, hüüdes rahvale meelesparandust, näidates tunnustähti ja imetegusid, tehes rahva seas imesid, et nad saaksid teada, et Kristus on varsti tulemas –
- 5 jutustades neile asjadest, mis varsti sünnivad, et nende saabumise ajal nad võiksid teada ja mäletada, et see tehti neile teatavaks juba varem uskumise eesmärgil; seepärast kõik, kes uskusid Saamueli sõnu, läksid Nefi juurde, et saada ristitud, sest nad tulid ja parandasid meelt ning tunnistasid oma patte.
- 6 Aga suurem osa nendest ei uskunud Saamueli sõnu; seepärast, kui nad nägid, et nad ei saa teda tabada oma kivide ja oma nooltega, hüüdsid nad oma väejuhtidele, öeldes: Võtke see mees ja siduge kinni, sest vaadake, temas on kurat ja kuradi väe pärast, mis temas on, ei saa me teda tabada oma kivide ja oma nooltega; seepärast võtke ja siduge ta kinni ja viige ta minema.
- 7 Ja kui nad läksid sinna, et panna oma käed tema külge, vaata, heitis ta end müürilt alla ja põgenes nende maadelt, jah, koguni omaenda maale välja ja hakkas jutlustama ja prohvetlikult kuulutama omaenda rahva seas.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

- 8 Ja vaata, temast ei kuulnud nefilaste seas enam mitte kunagi; ja nõnda olid rahva lood.
- 9 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise kaheksakümne kuues aasta.
- 10 Ja nõnda lõppes ka kohtunike valitsemise kaheksakümne seitsmes aasta, mil suurem osa rahvast jäi oma uhkusesse ja pahelisusesse ja väiksem osa kõndis ettevaatlikumalt Jumala ees.
- 11 Ja sellised olid olud ka kohtunike valitsemise kaheksakümne kaheksandal aastal.
- 12 Ja kohtunike valitsemise kaheksakümne üheksandal aastal oli rahva oludes vaid vähe muutusi peale selle, et rahvas hakkas olema paadunum süütegudes ja tegema üha rohkem ja rohkem seda, mis on vastuolus Jumala käskudega.
- 13 Ent sündis, et kohtunike valitsemise üheksakümnendal aastal anti rahvale suuri tunnustähti ja imetegusid ja prohvetite sõnad hakkasid täide minema.
- 14 Ja inglid ilmusid inimestele, tarkadele inimestele, ja kuulutasid neile rõõmusõnumeid suurest rõõmust; nõnda hakkasid pühakirjad sel aastal täide minema.
- 15 Ometi, rahvas hakkas oma südant kõvaks tegema, kõik, peale kõige usklikuma osa nendest, nii nefilastest kui ka laamanlastest, ja nad hakkasid toetuma iseenda jõule ja iseenese tarkusele, öeldes:
- 16 Mõned asjad nii paljude hulgast nad võisid ju arvata õigesti; aga vaata, me teame, et kõik need suured ja imepärsed tööd, millest on räägitud, ei saa aset leida.
- 17 Ja nad hakkasid arutama ja vaidlema isekeskis, öeldes:
- 18 Et ei ole mõeldav, et tuleb selline isik nagu Kristus; kui aga nii juhtub ja ta on Jumala Poeg, taeva ja maa Isa, nagu on räägitud, siis miks ta ei näita ennast meile samuti kui nendele, kes on Jeruusalemmas?
- 19 Jah, miks ta ei näita ennast sel maal samamoodi nagu Jeruusalemma maal?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 Aga vaata, me teame, et see on üks paheline pärimus, mille on pärandanud meile meie isad, et panna meid uskuma mingisse suurde ja imepärasesse asja, mis peab sündima, ent mitte meie keskel, vaid maal, mis on kaugel eemal, maal, mida me ei tunne; seepärast saavad nad hoida meid teadmatuses, sest me ei saa oma silmaga tunnistada, et see on tõsi.

21 Ja nad teostavad kurja kavaluse ja salapärase kunsti abil midagi väga salapärast, mida me ei mõista, mis alandab meid olema nende sõnade teenijad ja ka nende teenijad, sest me sõltume nendest, et nad meile sõna õpetaksid; ja nõnda nad hoiavad meid teadmatuses kõik meie elupäevad, kui me neile järele anname.

22 Ja veel palju rohkem asju kujutasid inimesed ette oma südames, mis olid rumalad ja tühised ja nad olid väga häiritud, sest Saatan ärgitas pidevalt neid toime panema süütegusid; jah, ta käis ringi, levitades kuulujutte ja tülisid kogu maa palgel, et ta võiks teha inimeste südamed kõvaks selle vastu, mis oli hea, ja selle vastu, mis oli tulemas.

23 Ja vaatamata Issanda rahva seas tehtud tunnustähedele ja imetegudele ning paljudele imedele, mida nad tegid, sai Saatan inimeste südames suure haarde kogu maa palgel.

24 Ja nõnda lõppes Nefi rahva kohtunike valitsemise üheksakümnes aasta.

25 Ja nõnda lõppes Heelamani raamat vastavalt Heelamani ja tema poegade ülestähendustele.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Kolmas Nefi

Heelamani poja Nefi poja

Nefi raamat

Ja Heelaman oli Heelamani poeg, kes oli Alma poeg, kes oli Alma poeg, kes oli Nefi järeltulija, kes oli Lehi poeg, kes labkus Jeruusalemmast Sidkija, Juuda kuninga esimesel valitsemisaastal.

3. Nefi 1

- 1 Nüüd, sündis, et üheksakümne esimene aasta oli lõppenud ja see oli kuussada aastat sellest ajast, mil Lehi lahkus Jeruusalemmast; ja see oli samal aastal, kui Lakooneus oli maa ülemkohtunik ja valitseja.
- 2 Ja Nefi, Heelamani poeg, oli lahkunud Sarahemla maalt, jättes oma vanima poja Nefi hoolde vaskplaadid ja kõik ülestähendused, mida oli kirjutatud, ja kõik need esemed, mida oli peetud pühana Lehi Jeruusalemmast lahkumisest saadik.
- 3 Siis ta lahkus maalt ja seda, kuhu ta läks, ei tea mitte ükski inimene; ja tema poeg Nefi pidas ülestähendusi tema asemel, jah, ülestähendust selle rahva kohta.
- 4 Ja sündis, et üheksakümne teise aasta algul, vaata, hakkasid prohvetite prohvetlikud kuulutused täielikumalt täide minema; sest rahva seas hakati näitama suuremaid tunnustähti ja suuremaid imesid.
- 5 Kuid olid mõned, kes hakkasid ütlema, et see aeg on möödas, mil need sõnad, millest laamanlane Saamuuel oli rääkinud, oleksid pidanud täide minema.
- 6 Ja nad hakkasid rõõmustama oma vendade kulul, öeldes: Vaadake, aeg on möödas ja Saamueli sõnad ei ole täide läinud; seepärast, teie rõõm ja teie usk selle asja suhtes on olnud asjatu.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Ja sündis, et nad tegid suurt lärmi kogu maal; ja need inimesed, kes uskusid, muutusid väga kurvaks, et võib-olla neid asju, millest oli räägitud, ei sünnigi.
- 8 Aga vaata, nad ootasid kindlalt seda päeva ja seda ööd ning seda päeva, mis peaks olema nagu üks päev, otsekui ööd ei olekski, et nad võiksid teada, et nende usk ei olnud asjatu.
- 9 Nüüd, sündis, et uskmatud olid määranud päeva, mil kõik need, kes usuvad nendesse pärimustesse, surmatakse, kui ei ilmu tunnustähte, mida prohvet Saamuel oli kuulutanud.
- 10 Nüüd, sündis, et kui Nepi, Nepi poeg, nägi seda rahva pahelisust, oli ta süda ülimalt kurb.
- 11 Ja sündis, et ta läks välja ja kummardus maha ja hüüdis vägevalt Jumala poole oma rahva pärast, jah, nende pärast, keda ähvardas hävitus, kuna nad uskusid oma isade pärimustesse.
- 12 Ja sündis, et ta hüüdis vägevalt Issanda poole terve see päev; ja vaata, temale tuli Issanda hääl, öeldes:
- 13 Tõsta oma pea ja ole rõõmus; sest vaata, aeg on lähedal ja tänasel ööl antakse tunnustäht ja homme ma tulen maailma, et näidata maailmale, et ma täidan kõik, mida ma olen lasknud rääkida oma pühade prohvetite suuga.
- 14 Vaata, ma tulen omade juurde, et täita kõik, mida ma olen teada andnud inimlastele maailma rajamisest peale, ja teha nii Isa kui ka Poja tahet – Isa tahet minu pärast ja Poja tahet oma liha pärast. Ja vaata, aeg on lähedal ja täna öösel antakse tunnustäht.
- 15 Ja sündis, et sõnad, mis tulid Nefile, läksid täide nii, nagu need olid räägitud; sest vaata, päikese loojudes ei tulnud pimedust ja inimesed hämmastusid, kuna öö saabudes polnud pime.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

- 16 Ja oli palju neid, kes polnud uskunud prohvetite sõnu, kes langesid maha ja olid otsekui surnud, sest nad teadsid, et suur hävitusplaan, mida nad olid valmistanud nende jaoks, kes uskusid prohvetite sõnu, oli nurjunud, sest see tunnustäht, mis oli antud, oli juba lähedal.
- 17 Ja nad hakkasid mõistma, et Jumala Poeg peab peagi ilmuma; jah, lühidalt, kõik inimesed kogu maa palgel läänest idani, nii põhjapoolsel kui ka lõunapoolsel maal olid ülimalt hämmastunud, nii et nad langesid maha.
- 18 Sest nad teadsid, et prohvetid olid tunnistanud nendest asjadest palju aastaid ja et tunnustäht, mis oli antud, oli juba käes; ja nad hakkasid kartma oma süütegude ja uskmatuse pärast.
- 19 Ja sündis, et terve see öö ei tulnud pimedust, vaid oli valge nagu keskpäeval. Ja sündis, et päike tõusis taas hommikul vastavalt oma õigele korrale ja nad teadsid, et see on päev, mil Issand sünnib, tänu tunnustähele, mis oli antud.
- 20 Ja see, jah, kõik, iga pisiasi, oli sündinud prohvetite sõnade kohaselt.
- 21 Ja sündis ka, et ilmus uus täht, vastavalt sõnale.
- 22 Ja sündis, et Saatan hakkas sellest ajast peale levitama valesid rahva keskel, et teha nende südamed kõvaks, kavatsusega, et nad ei usuks neid tunnustähti ega imetegusid, mida nad olid näinud; aga nendest valedest ja pettustest hoolimata suurem osa rahvast uskus ning pöördus Issandasse.
- 23 Ja sündis, et Nephi ja ka paljud teised läksid rahva sekka, ristides meeleparanduseks, millega leidis aset suur pattude andekssaamine. Ja nõnda oli rahval taas maal rahu.
- 24 Ja ei olnud tülisid peale mõnede, kes hakkasid jutlustama, püüdes pühakirja abil tõestada, et ei ole enam otstarbekas järgida Moosese seadust. Nüüd, selles asjas nad eksisid, kuna nad ei mõistnud pühakirja.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

25 Ja sündis, et nad pöördusid peagi ja veendusid, et neil polnud õigus, sest neile anti teada, et seadus ei ole veel täidetud ja et iga pisiasi selles peab täituma; jah, neile tuli sõna, et see peab saama täidetud; jah, et mitte üks kübe ei kao enne, kui kõik saab täidetud; seepärast anti neile samal aastal teada nende eksimusest ja nad tunnistasid oma vigu.

26 Ja nõnda möödus üheksakümne teine aasta, tuues rahvale rõõmusõnumeid tänu tunnustähtedele, mis sündisid vastavalt kõikide pühade prohvetite prohvetliku kuulutuse sõnadele.

27 Ja sündis, et ka üheksakümne kolmas aasta möödus rahus, peale Gadiantoni röövlite, kes elasid mägedes, kes olid maale nuhtluseks; sest nende kindlused ja nende salajased paigad olid nii tugevad, et rahvas ei suutnud neid vallutada; seepärast panid nad toime palju mõrvu ja tapsid rahva seast paljusid.

28 Ja sündis, et üheksakümne neljandal aastal hakkas nende arv suuresti kasvama, sest nende juurde põgenesid paljud teisitimõtledjad nefilased, mis põhjustas palju muret neile nefilastele, kes maale alles jäid.

29 Ja ka laamanlastel oli põhjust suureks kurvastamiseks, sest vaata, neil oli palju lapsi, kes kasvasid suureks ja kellel vanust juurde tuli, nii et nad said iseseisvaks, ja mõned, kes olid soralased, juhtisid neid eemale oma valedes ja meelitussõnadega nende Gadiantoni röövlitega liituma.

30 Ja nõnda vaevati ka laamanlasi ning pealekasvava põlvkonna pahelisuse pärast hakkas nende usk ja õigemeelsus nõrgenema.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3. Nefi 2

- 1 Ja sündis, et nõnda möödus ka üheksakümne viies aasta ja rahvas hakkas unustama neid tunnustähti ja imetegusid, mida nad olid kuulnud, ja hakkas üha vähem imeks panema tunnustähte või imetegu taevast, nii et nende süda hakkas muutuma kõvaks ja meel pimestuma ning nad lakkasid uskumast seda, mida nad olid kuulnud ja näinud –
- 2 tühine ettekujutus südames, et seda tehti inimese ja kuradi väega, et ära juhtida ja petta inimeste südameid; ja nõnda sai Saatan taas võimust inimeste südamele üle, nii et ta tegi pimedaks nende silmad ja pani nad uskuma, et Kristuse õpetus on rumal ja tühine.
- 3 Ja sündis, et rahvas hakkas kasvama tugevaks pahelisuses ja jäledustes; ja nad ei uskunud, et antaks veel rohkem tunnustähti või imetegusid; ja Saatan käis ringi, eksitades inimeste südameid, viies neid kiusatusse ja pannes neid tegema suurt kurja maa peal.
- 4 Ja nõnda möödus üheksakümne kuues aasta; ja ka üheksakümne seitsmes aasta; ja ka üheksakümne kaheksas aasta; ja ka üheksakümne üheksas aasta.
- 5 Ja sada aastat oli möödunud ka arvates Moosia päevadest, kes oli Nefi rahva kuningas.
- 6 Ja kuussada üheksa aastat oli möödunud sellest ajast, mil Lehhi lahkus Jeruusalemmast.
- 7 Ja üheksa aastat oli möödunud sellest ajast, mil anti tunnustäht, millest prohvetid olid rääkinud, et Kristus tuleb maailma.
- 8 Nüüd, nefilased hakkasid arvestama oma aega ajast, mil tunnustäht anti, ehk Kristuse tulemisest; seepärast, möödunud oli üheksa aastat.
- 9 Ja Nefi, kes oli selle Nefi isa, kelle hoole all olid ülestähendused, ei pöördunud tagasi Sarahemla maale ega võidud teda leida kusagilt kogu maal.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

- 10 Ja sündis, et rahvas jäi ikka pahelisusesse hoolimata rohkest jutlustamisest ja prohvetlikust kuulustamisest, mis nende sekka saadeti; ja nõnda möödus ka kümnes aasta; ja ka üheteistkümnes aasta möödus süütegudes.
- 11 Ja sündis, et kolmeteistkümnendal aastal hakkas olema sõda ja tülisid kogu maal, sest Gadiantoni röövlid olid muutunud nii rohkearvuliseks ja nad surmasid nii palju inimesi ja laastasid nii palju linnu ning külvasid nii palju surma ja veresaunu kogu maal, et osutus otstarbekaks, et kogu rahvas, nii nefilased kui laamanlased, haaraksid nende vastu relvad.
- 12 Seepärast, kõik laamanlased, kes olid pöördunud Issandasse, ühinesid oma vendade nefilastega ja olid sunnitud haarama relvi enda ja oma naiste ja laste elu kaitseks nende Gadiantoni röövlite vastu, jah, ja samuti, et säilitada oma õigusi ja kiriku ja kummardamise eesõigusi ning vabadust ja iseseisvust.
- 13 Ja sündis, et enne, kui see kolmeteistkümnes aasta oli lõppenud, ähvardas nefilasi täielik hävitus selle sõja pärast, mis oli muutunud ülimalt rängaks.
- 14 Ja sündis, et need laamanlased, kes olid ühinenud nefilastega, loeti nefilaste hulka;
- 15 ja needus võeti nende pealt ära ja nende nahk muutus valgeks nagu nefilastel;
- 16 ja nende noortest meestest ja tütardest sirgusid ülimalt kenad ja nad arvati nefilaste hulka ja neid hakati kutsuma nefilasteks. Ja nõnda lõppes kolmeteistkümnes aasta.
- 17 Ja sündis, et neljateistkümnenda aasta algul jätkus sõda röövlite ja Nepi rahva vahel ning muutus ülimalt rängaks; ometi saavutas Nepi rahvas röövlite suhtes eelise, nii et nad ajasid need oma maalt välja mägedesse ja nende salajastesse paikadesse.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Ja nõnda lõppes neljateistkümnes aasta. Ja viieteistkümnendal aastal nad tulid taas Nefi rahvast ründama ja Nefi rahva pahelisuse ja nende rohkete tülide ja lahkhelide pärast said Gadiantoni röövlid palju eeliseid nende ees.

19 Ja nõnda lõppes viieteistkümnes aasta ja nõnda oli rahvas paljude kannatuste olukorras; ja hävituse mõõk rippus nende kohal, nii et see oli valmis neid maha lööma, ja seda nende süütegude pärast.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3. Nefi 3

- 1 Ja nüüd, sündis, et Lakooneus, maa valitseja, sai kuuesteikümmendal aastal pärast Kristuse tulemist kirja röövljõugu juhilt ja pealikult; ja need on sõnad, mis olid kirjutatud, öeldes:
- 2 Lakooneus, maa õilsaim ja ülim valitseja, vaata, ma kirjutan sulle selle kirja ja avaldan sulle ülisuurt kiitust sinu vankumatuse eest ja ka sinu rahva vankumatuse eest selle kaitsmisel, mida te peate oma õiguseks ja vabaduseks; jah, te seisate hästi, otsekui toetaks teid mingi jumala käsi teie vabaduse ja teie vara ja teie maa kaitsmisel ehk selle kaitsmisel, mida te nõnda nimetate.
- 3 Ja mul oleks kahju, õilsaim Lakooneus, kui sa oleksid nii rumal ja tühine, et mõtleksid, et te võite vastu panna nii paljudele julgetele meestele, kes on minu käsutuses, kes seisavad praegu relvastatult ja ootavad suure kannatamatusega sõnu – Minge alla ja rünnake nefilasi ning hävitage nad!
- 4 Ja mina, teades nende vallutamatu vaimu neid lahinguväljal proovile pannes ja teades nende igavikulist viha teie vastu paljude nurjatuste pärast, mida te olete neile teinud; seepärast, kui nad teid ründaksid, nuhtleksid nad teid täieliku hävitusega.
- 5 Seepärast olen ma kirjutanud selle kirja, pitseerides selle oma käega, mõeldes teie heaolule teie vankumatuse pärast selles, mida te usute olevat õige, ja teie õilsa vaimu pärast lahinguväljal.
- 6 Seepärast ma kirjutan sulle, soovides, et te pigem loovutaksite sellele minu rahvale oma linnad, maad ja varad, kui et nad nuhtleksid teid mõõgaga ja teie peale tuleks hävitus.
- 7 Ehk teiste sõnadega, andke meile alla ja ühinege meiega ja saage tuttavaks meie salajaste töödega ja saage meie vendadeks, et te oleksite nagu meie – mitte meie orjad, vaid kõiges meie vennad ja kaaslased.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 Ja vaata, ma vannun sulle, et kui te teete seda vandega, siis teid ei hävitata; kui te aga seda ei tee, siis vannun mina sulle vandega, et järgmisel kuul käsin ma oma sõjavägedel tulla alla teie vastu ja nad ei hoiavad end tagasi ega heida armu, vaid tapavad teid ja lasevad mõõgal langeda teie peale, kuni te surete välja.

9 Ja vaata, mina olen Gidiaani; ja ma olen selle Gadiantoni salaühingu valitseja; ja ma tean, et see liit ja selle teod on head; ja need on vanast ajast ja need on pärandatud meile.

10 Ja ma kirjutan selle kirja sulle, Lakooneus, ja ma loodan, et te annate meile ära oma maad ja oma vara ilma verevalamiseta, et see minu rahvas, kes on lahkenud teist teie pahelisuse pärast, võiks tagasi saada oma õigused ja valitsemisvõimu, sest te võtsite nendelt õiguse valitsemisvõimule; aga kui te seda ei tee, maksan ma teile kätte nendele tehtud nurjatuste eest. Mina olen Gidiaani.

11 Ja nüüd, sündis, et kui Lakooneus sai selle kirja, oli ta ülimalt hämmastunud Gidiaani julgusest nõuda nefilaste maad endale ja samuti ähvardada rahvast ja lubada kätte maksta neile tehtud nurjatuste eest, kellele polnud kunagi nurjatused osaks saanud peale selle, et nad olid iseenda suhtes nurjatatud olnud, lüües lahku nende paheliste ja jäledate röövliite poolele.

12 Nüüd, vaata, see Lakooneus, valitseja, oli õiglane mees ja röövli nõudmised ja ähvardused ei hirmutanud teda; seepärast ei võtnud ta kuulda Gidiaani, röövliite pealiku kirja, vaid lasi oma rahval hüüda Issanda poole, et ta annaks neile jõudu ajaks, mil röövliid tulevad alla nende vastu.

13 Jah, ta saatis läkituse kogu rahvale, et nad koguksid oma naised ja oma lapsed, oma pudulojuste ja veisekarjad ja kõik oma varanduse peale oma maa ühte kohta.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 Ja ta käs kis neil ehitada enda ümber kindlustusi ja nende tugevus pidi olema ülimalt suur. Ja ta käs kis, et väed, nii nefilaste kui ka laamanlaste omad ehk kõikide nende omad, kes olid arvatud nefilaste hulka, oleksid paigutatud valvuritena ümberringi, et valvata ja kaitsta neid röövlite eest päeval ja ööl.

15 Jah, ta ütles neile: Nii tõesti, kui Issand elab, kui te ei paranda meelt kõigest oma süütegudest ega hüüa Issanda poole, te ei pääse mitte kuidagi nende Gadiantoni röövlite käest.

16 Ja nii suured ja imepärased olid Lakooneuse sõnad ja prohvetlikud kuulutused, et need tekitasid hirmu kogu rahva seas ja nad pingutasid kõigest väest, et teha Lakooneuse sõnade järgi.

17 Ja sündis, et Lakooneus määras kõikidele nefilaste vägedele ülemjuhatajad, kes juhiks id neid sel ajal, kui röövlid peaks id kõnnumaalt neile kallale tulema.

18 Nüüd, kõikide ülemjuhatajate seas määrati kõrgeim ja kõikide nefilaste vägede suur ülem, ja tema nimi oli Gidgidooni.

19 Nüüd, kõikidel nefilastel oli tavaks määrata oma ülemjuhatajateks (välja arvatud nende pahelisuse aegadel) keegi, kellel on ilmutuse ja ka prohvetliku kuulutamise vaim; seepärast, see Gidgidooni oli nende seas nii suur prohv et kui ka ülemkohtunik.

20 Nüüd, rahvas ütles Gidgidoonile: Palu Issandat ja lase meil minna üles mägedesse ja kõnnumaale, et me võiksime rünnata röövleid ja hävitada nad nende oma maadel!

21 Aga Gidgidooni ütles neile: Issand hoidku! sest kui me läheksime üles nende vastu, siis jätaks Issand meid nende kätte; seepärast valmistame me end ette oma maade keskosas ja me kogume kõik oma väed kokku ega lähe nende vastu, vaid ootame, kuni nad tulevad meie vastu; seepärast, nii tõesti, kui Issand elab, kui me nii teeme, ta annab nad meie kätte.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 Ja sündis, et seitsmeteistkümnendal aastal, aasta lõpupoole levis Lakooneuse läkitus üle kogu maa palge ja nad võtsid oma hobused ja oma vankrid ja oma kariloomad ja kõik oma puduloste ja veisekarjad ja oma teravilja ja kogu oma varanduse ning asusid teele tuhandete ja kümnete tuhandete kaupa, kuni nad kõik jõudsid kohta, mis oli määratud neile kokkukogunemiseks, et kaitsta end oma vaenlaste eest.

23 Ja maa, mis oli määratud, oli Sarahemla maa, ja maa, mis jäi Sarahemla maa ja Küllusliku maa vahele, jah, kuni Küllusliku maa ja Laastamise maa vahelise piirini.

24 Ja oli väga mitmeid tuhandeid inimesi, keda kutsuti nefilasteks, kes kogusid end kokku sellele maale. Nüüd, Lakooneus käskis neil koguneda lõunapoolsele maale suure needuse pärast, mis lasus põhjapoolse maa peal.

25 Ja nad kindlustasid end oma vaenlaste vastu ja nad elasid kõik koos ühel maal ja nad kartsid sõnu, mida Lakooneus oli rääkinud, nii et nad parandasid meelt kõikidest oma pattudest; ja nad saatsid oma palved üles Issanda, oma Jumala poole, et ta päästaks nad sel ajal, kui nende vaenlased tulevad nende vastu võitlema.

26 Ja nad olid ülimalt kurvad oma vaenlaste pärast. Ja Gidgidooni käskis, et nad valmistaksid kõikisugu sõjariistu ja et nad tugevdaksid end kaitserüüga ja suurte ja väikeste kilpidega vastavalt tema juhendamisele.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3. Nefi 4

- 1 Ja sündis, et kaheksateistkümnenda aasta lõpul olid röövliväed valmistunud lahinguks ja hakkasid tulema alla ja edasi tungima küngastelt ja mägedelt ja kõnnumaalt ja oma kindlustest ja oma salajastest paikadest ja hakkasid võtma oma valdusse maid, nii neid, mis olid lõuna pool, kui ka neid, mis olid põhja pool, ja hakkasid võtma oma valdusse kõiki maid, mis nefilased olid tühjaks jätnud, ja linnu, mis olid maha jäetud.
- 2 Aga vaata, maadel, mis nefilased olid maha jätnud, ei olnud metsloomi ega jahiloomi ja röövlitel ei olnud jahisaaki mujal kui kõnnumaal.
- 3 Ja toidupuuduse tõttu ei saanud röövlid elada mujal kui ainult kõnnumaal, sest nefilased olid jätnud oma maad tühjaks ning olid kogunud kokku oma pudulojuste ja veisekarjad ja kogu oma vara, ja nad olid kõik koos.
- 4 Seepärast, röövlitel ei olnud muud võimalust rüüstamiseks ja toidu saamiseks kui tulla nefilastega avalikku võitlusesse; ja nefilased olid kõik koos ja nad olid arvukad ning nad olid varunud endale toiduvaru ja hobuseid ja veiseid ja kõiksugu kariloomi, nii et nad võisid sellest elada seitse aastat ja selle aja jooksul nad lootsid röövlid maa palgelt hävitada; ja nõnda lõppes kaheksateistkümnenda aasta.
- 5 Ja sündis, et üheksateistkümnendal aastal leidis Gidiaani, et tal on otstarbekas minna võitlema nefilaste vastu, sest nad ei saanud hakkama muidu, kui ainult rüüstates ja röövides ja mõrvates.
- 6 Ja nad ei julgenud maa palgel laiali hajuda, et vilja kasvatada, kartes, et nefilased võivad neid rünnata ja nad tappa; seepärast andis Gidiaani oma vägedele käsu, et nad peavad sel aastal minema võitlema nefilaste vastu.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

- 7 Ja sündis, et nad tulid lahingusse, ja see oli kuuendal kuul; ja vaata, suur ja kohutav oli see päev, mil nad tulid lahingusse; ja nad olid võõratud röövlite kombe kohaselt; ja neil oli lambanahk niuete ümber ja nad olid värvitud verega ja nende pead olid põetud ja neil olid kiivrid peas; ja suur ja kohutav oli Gidiaani sõjavägede välimus nende kaitserüü pärast ja seepärast, et nad olid verega värvitud.
- 8 Ja sündis, et kui nefilaste väed nägid, milline oli Gidiaani sõjavägi, langesid nad kõik maha ja tõstsid oma hüüded Issanda, oma Jumala poole, et ta heidaks neile armu ja päästaks nad nende vaenlaste käest.
- 9 Ja sündis, et kui Gidiaani väed seda nägid, hakkasid nad rõõmust kõva häälega hõiskama, kuna arvasid, et nefilased olid langenud maha kartusest nende vägede hirmuäratavuse ees.
- 10 Aga selles nad pettusid, sest nefilased ei kartnud neid, vaid nad kartsid oma Jumalat ja palusid temalt kaitset; seepärast, kui Gidiaani väed tormasid neile kallale, olid nad valmis nendega kohtuma, jah, nad võtsid nad vastu Issanda jõul.
- 11 Ja sellel kuuendal kuul algas lahing; ja see lahing oli suur ja kohutav, jah, suured ja kohutavad olid need tapatalgud, nii et selliseid tapatalguid pole kunagi teatud Lehhi rahva keskel sellest ajast saadik, mil ta lahkus Jeruusalemmast.
- 12 Ja hoolimata ähvardustest ja vannetest, mis Gidiaani oli vandunud, vaata, nefilased löid neid, nii et nad nende ees taganesid.
- 13 Ja sündis, et Gidgidooni käskis oma vägedel neid jälitada kuni kõnnumaa piirini ja et nad ei heidaks armu kellelegi, kes tee peal nende kätte langeb; ja nõnda nad jälitasid neid ja surmasid neid kõnnumaa piirini, kuni nad olid Gidgidooni käsu täitnud.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, inasmuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, inasmuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

- 14 Ja sündis, et Gidiaanit, kes oli vapralt vastu pannud ja võidelnud, jälitati põgenemisel, ja kuna ta oli võitlemisest kurnatud, saadi ta kätte ning tapeti. Ja selline oli röövel Gidiaani lõpp.
- 15 Ja sündis, et nefilaste väed pöördusid taas tagasi oma turvapaika. Ja sündis, et see üheksateistkümnnes aasta möödus ja röövlid ei tulnud uuesti võitlema; ka ei tulnud nad uuesti kahekümnendal aastal.
- 16 Ja kahekümne esimesel aastal nad ei tulnud lahingusse, vaid nad tulid igast küljest, et piirata ümber Nefi rahvas; sest nad arvasid, et kui nad löikavad Nefi rahva ära nende maadest ja piiravad nad sisse igast küljest, ja kui nad löikavad nad ära kõikidest nende välispidistest eelistest, siis nad saavad neid sundida alistuma vastavalt oma soovidele.
- 17 Nüüd, nad olid määranud endile teise juhi, kelle nimi oli Semnariia; seepärast oli see Semnariia, kes käskis, et nefilased tuleb ümber piirata.
- 18 Aga vaata, see tuli nefilastele kasuks; sest röövlitel oli võimatu jätkata piiramist nii kaua, et see oleks nefilastele mõju avaldanud, nende paljude toiduvarude tõttu, mis nad olid varunud,
- 19 ja kuna röövlitel olid puudulikud toiduvarud; sest vaata, neil ei olnud toiduks midagi muud peale liha, mida nad said kõnnumaalt.
- 20 Ja sündis, et jahisaak jäi kõnnumaal üha napimaks, nii et röövlid olid nälga suremas.
- 21 Ja nefilased marssisid pidevalt välja nii päeval kui ka ööpimeduses, rünnates nende vägesid ning lüües neid maha tuhandete ja kümnete tuhandete kaupa.
- 22 Ja nõnda soovis Semnariia rahvas sellest plaanist loobuda suure hävituse pärast, mis sai neile osaks nii ööpimeduses kui ka päeval.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

- 23 Ja sündis, et Semnariia andis oma rahvale käsu piiramine lõpetada ning minna põhjapoolse maa kõige kaugematesse osadesse.
- 24 Ja nüüd, Gidgidooni, olles teadlik nende plaanist ja teades, et nad on toidupuuduse pärast ning nende seas olnud suurte tapatalgute tõttu nõrgaks jäänud; seepärast saatis ta oma väed öösel välja ja löikas ära nende taganemistee ning paigutas oma väed nende taganemisteele.
- 25 Ja seda nad tegid öösel ja jõudsid röövlitest ette, nii et järgmisel päeval, kui röövlid oma teed alustasid, kohtasid nad nefilaste vägesid nii ees kui ka selja taga.
- 26 Ja need röövlid, kes olid lõunas, olid ka ära löigatud oma varjupaikadest. Ja kõik see toimus Gidgidooni käsul.
- 27 Ja mitmed tuhanded andsid end nefilastele vangi ja ülejäänud tapeti.
- 28 Ja nende juht Semnariia võeti kinni ja poodi puu otsa; jah, koguni selle latva, nii et ta suri. Ja kui nad olid ta üles poonud, nii et ta suri, langetasid nad puu maha ja hüüdsid valju häälega, öeldes:
- 29 Hoidku Issand oma rahvast õigemeelsuses ja südameilt pühana, et nad võiksid sundida maha langema kõiki, kes püüavad neid tappa võimu ja salajaste liitude pärast, just nii, nagu on maha langetatud see mees.
- 30 Ja nad rõõmustasid ja hüüdsid taas nagu ühest suust, öeldes: Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal kaitsku õigemeelsuses seda rahvast, nii kaua kui nad hüüavad enda kaitseks oma Jumala nime.
- 31 Ja sündis, et nad hakkasid kõik nagu ühest suust laulma ja ülistama oma Jumalat nende suurte tegude eest, mida ta oli teinud neile, hoides neid langemast nende vaenlaste kätte.
- 32 Jah, nad hüüdsid: Hosanna Kõigekõrgemale Jumalale! Ja nad hüüdsid: Önnistatud olgu Issanda, Kõikvõimsa Jumala, Kõigekõrgema Jumala nimi!

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 Ja nende süda paisus rõõmust, nii et nad valasid rohkesti pisaraid Jumala suure headuse pärast nende vaenlaste käest vabastamisel; ja nad teadsid, et nad päästeti igavikulisest hävitusest nende meeleparanduse ja alandlikkuse pärast.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3. Nefi 5

- 1 Ja nüüd, vaata, kogu Nefi rahva seas ei olnud ühtegi elavat hinge, kes oleks vähegi kahelnud kõikide nende pühade prohvetite sõnades, kes olid rääkinud, sest nad teadsid, et need sõnad peavad paratamatult täide minema.
- 2 Ja tänu paljudele tunnustähtedele, mis olid antud prohvetite sõnade kohaselt, nad teadsid, et peab olema otstarbekas, et Kristus on tulnud; ja tänu asjadele, mis olid juba sündinud, teadsid nad, et on paratamatu, et kõik sünnib vastavalt sellele, nagu on räägitud.
- 3 Seepärast hülgasid nad kõik oma patud ja jäledused ja hooramised ning teenisid Jumalat täie usinusega päeval ja ööl.
- 4 Ja nüüd, sündis, et kui nad olid kõik röövlid vangivõtnud, nii et mitte ükski, kes ei olnud tapetud, ei pääsenud põgenema, heitsid nad oma vangid vanglasse ja lasid neile jutlustada Jumala sõna; ja kõik, kes parandasid meelt oma pattudest ja sõlmisid lepingu, et nad mitte kunagi enam ei mõrva, lasti vabaks.
- 5 Kuid kõik, kes lepingut ei sõlminud ja kes kandsid ikka veel neid salamõrvu oma südames, jah, kõik, kes leiti oma vendadele ähvardusi hingamas, mõisteti süüdi ja neid karistati seaduse järgi.
- 6 Ja nõnda nad tegid lõpu kõikidele nendele pahelistele ja salajastele ning jäledatele liitudele, kus pandi toime nii palju pahelist ja nii palju mõrvu.
- 7 Ja nõnda möödus kahekümne teine aasta ja samuti kahekümne kolmas aasta ja kahekümne neljas ja kahekümne viies aasta ja nõnda möödusid kakskümmend viis aastat.
- 8 Ja palju oli toimunud sellist, mis mõnede silmis oli suur ja imepärane; ometi ei saa kõike seda kirjutada sellesse raamatusse; jah, see raamat ei suuda mahutada sajandikkugi sellest, mis on toime pandud nii paljude inimeste seas kahekümne viie aasta jooksul.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 Aga vaata, on olemas ülestähendused, mis sisaldavad kõiki selle rahva tegemisi; ja lühema, aga tõepärase aruande kirjutas Nephi.
- 10 Seepärast olen ma teinud oma ülestähenduse neist asjadest Nephi ülestähenduse järgi, mis on uurendatud plaatidele, mida kutsuti Nephi plaatideks.
- 11 Ja vaata, ma teen ülestähenduse plaatidele, mis ma olen oma kätega valmistanud.
- 12 Ja vaata, minu nimi on Mormon ja ma olen saanud oma nime Mormoni maa järgi, maa järgi, kus Alma rajas rahva seas kiriku; jah, esimese kiriku, mis rajati nende seas pärast nende üleastumist.
- 13 Vaata, ma olen Jeesuse Kristuse, Jumala Poja jün-ger. Ta on mind kutsunud kuulutama tema sõna tema rahva seas, et nad võiksid saada igavikulise elu.
- 14 Ja on osutunud otstarbekaks, et ma teeksin Jumala tahtmist mööda ülestähenduse nendest asjadest, mida on tehtud, et nende palved, kes on siit lahkunud, kes olid pühad, täituksid vastavalt nende usule –
- 15 jah, väikese ülestähenduse selle kohta, mis on toimunud alates sellest ajast, kui Lehhi lahkus Jeruusalemmast, kuni praeguse ajani välja.
- 16 Seepärast teen ma oma ülestähenduse nende aruannete põhjal, mille on andnud need, kes olid enne mind, kuni minu päevade alguseni.
- 17 Ja siis teen ma ülestähenduse sellest, mida ma olen näinud oma silmaga.
- 18 Ja ma tean, et see ülestähendus, mida ma teen, on õige ülestähendus ja tõde; ometi on palju asju, mida me oma keele pärast ei ole võimelised kirjutama.
- 19 Ja nüüd, ma teen lõpu oma sõnadele, mis ma ise-endast rääkisin, ja jätkan oma aruande andmist asjadest, mis on olnud enne mind.
- 20 Mina olen Mormon ja ma olen puhas Lehhi järglane. Mul on põhjust ülistada oma Jumalat ja oma Päästjat Jeesust Kristust, et ta tõi meie isad välja Jeruusalemma maalt (ja mitte keegi ei teadnud sellest peale tema enda ja nende, kelle ta sellelt maalt välja tõi) ja et ta on andnud minule ja minu rahvale nii palju teadmisi meie hingede päästmiseks.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

21 Ta on tõepoolest õnnistanud Jaakobi koda ja on olnud halastav Joosepi seemne vastu.

22 Ja sedavõrd, kuivõrd Lehhi lapsed on pidanud kinni tema käskudest, on ta neid õnnistanud ja lasknud edul neid saata vastavalt oma sõnale.

23 Jah, ja ta toob tõepoolest Joosepi seemne jäägi taas teadmisele Issandast, nende Jumalast.

24 Ja nii tõesti, kui Issand elab, kogub ta maa neljast ilmakaarest kokku kogu Jaakobi seemne jäägi, kes on hajutatud laiali üle kogu maa pinna.

25 Ja nagu ta on sõlminud lepingu kogu Jaakobi kojaga, just samuti täidetakse see leping, mille ta on sõlminud Jaakobi kojaga, tema poolt heaks arvatud ajal, taastades kogu Jaakobi koja selle lepingu tundmisele, mille ta on nendega sõlminud.

26 Ja siis nad tunnevad oma Lunastajat, kes on Jeesus Kristus, Jumala Poeg; ja siis nad kogutakse kokku maa neljast ilmakaarest nende enda maadele, kust nad olid hajutatud; jah, nii tõesti, kui Issand elab, nõnda saab olema. Aamen.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3. Nefi 6

- 1 Ja nüüd, sündis, et kogu Nefi rahvas pöördus tagasi oma maadele kahekümne kuuendal aastal, iga mees oma perega, oma pudulojuste ja veisekarjadega, oma hobuste ja teiste loomadega ja kõigega, mis temale kuulus.
- 2 Ja sündis, et nad ei olnud kõiki oma toiduvarusid ära söönud, seepärast võtsid nad endaga kaasa kõik, mida nad ei olnud ära tarvitanud, kõik oma teravilja, oma kulla ja oma hõbeda ja kõik oma hinnalised asjad, ja nad pöördusid tagasi oma maadele ja oma varanduste juurde nii põhjas kui ka lõunas, nii põhjapoolisel maal kui ka lõunapoolisel maal.
- 3 Ja neile röövlitele, kes olid sõlminud lepingu, et säilitada maal rahu, kes soovisid jääda laamanlasteks, nad andsid maad vastavalt nende arvule, et nad võiksid elada oma tööst; ja nõnda kehtestasid nad rahu kogu maal.
- 4 Ja neid hakkas taas saatma edu ja nad hakkasid saama vägevaks; ja kahekümne kuues ja kahekümne seitsmes aasta möödusid ja maal valitses kõva kord, ja nad olid loonud oma seadused vastavalt võrdõigusslikkusele ja õiglusele.
- 5 Ja nüüd, kogu maal ei olnud midagi rahva jätkuvat edu takistamas, juhul kui nad ei lange üleastumiste küüsi.
- 6 Ja nüüd, need olid Gidgidooni ja kohtunik Lakooneus ja need, kes olid määratud juhtideks, kes olid kehtestanud maal selle suure rahu.
- 7 Ja sündis, et paljud linnad ehitati uuesti üles ja paljud vanad linnad tehti korda.
- 8 Ja ehitati palju maanteid ja rajati palju teid, mis viisid linnast linna ja ühelt maalt teisele maale ja ühest kohast teise.
- 9 Ja nõnda möödus kahekümne kaheksas aasta ning rahva seas valitses püsiv rahu.
- 10 Ent kahekümne üheksandal aastal sündis, et rahva keskel hakkas tekkima lahkkelisid ja mõned läksid uhkust täis ning hooplesid oma ülimalt suure rikkusega, jah, koguni suurte tagakiusamisteni välja.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

- 11 Sest sellel maal oli palju kaupmehi ja ka palju seadusetundjaid ja palju ametnikke.
- 12 Ja rahvas hakkas eralduma klassidesse oma rikkuse ja õppimisvõimaluste järgi; jah, mõned olid harimatud oma vaesuse tõttu ja teised said suuri teadmisi tänu oma rikkusele.
- 13 Mõned olid uhkust täis ja teised olid ülimalt alandlikud; mõned vastasid sõimule sõimuga, samas kui teised võtsid vastu sõimu ja tagakiusamise ja kõiksugu kannatused ega hakanud neid vastu laimama, vaid olid Jumala ees alandlikud ja pattukahetsevad.
- 14 Ja nõnda tekkis kogu maal suur ebavõrdsus, nii et kirik hakkas lõhenema, jah, nii et kolmekümnendal aastal oli kirik lõhenenud kogu maal, välja arvatud mõnede laamanlaste seas, kes olid pöördunud õigesse usku ega taganenud sellest, sest nad olid kindlad ja vankumatud ning kõrvalekaldumatud, soovides kogu usinusega kinni pidada Issanda käskudest.
- 15 Nüüd, rahva süütegusid põhjustas see – Saatanal oli suur vägi, et ärgitada inimesi toime panema kõiksugu süütegusid ja muuta neid uhkusest ennast täis olevateks, tekitades neis kiusatust otsida väge ja võimu ja rikkust ning maailma tühiseid asju.
- 16 Ja nõnda juhtis Saatan inimeste südamed ära kõiksugu süütegusid toime panema; seepärast said nad nautida rahu ainult mõned aastad.
- 17 Ja nõnda, kolmekümnenda aasta algul – rahvas, olles pikemaks ajaks jäetud kuradi kiusatuste mõju alla, nii et ta juhtis neid, kuhu iganes soovis, ja lasi neil toime panna kõiksugu süütegusid, mida ta soovis – ja nõnda selle kolmekümnenda aasta algul olid nad kohutavas pahelisuse seisundis.
- 18 Nüüd, nad ei patustanud teadmatult, sest nad teadsid, mida Jumal neilt tahab, kuna neile oli seda õpetatud; seepärast hakkasid nad tahtlikult Jumalale vastu.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

- 19 Ja nüüd, see oli Lakooneuse, Lakooneuse poja päevil, sest Lakooneus asus oma isa kohale ja valitses rahvast sel aastal.
- 20 Ja sinna ilmus mehi, kes olid taevast innustatud ja saadetud, ning nad seisisid rahva seas kogu maal, jutlustades ja tunnistades julgelt rahva pattudest ja süütegudest ning tunnistades neile lunastusest, mille Issand teeb oma rahva heaks, ehk teiste sõnadega Kristuse ülestõusmisest; ja nad tunnistasid julgelt tema surmast ja kannatustest.
- 21 Nüüd, rahva seas oli palju neid, kes olid ülimalt vihased nende peale, kes nendest asjadest tunnistasid; ja need, kes olid vihased, olid peamiselt ülemkohtunikud ja need, kes olid olnud ülempreestrid ja seadusetundjad; jah, kõik need, kes olid seadusetundjad, olid vihased nende peale, kes nendest asjadest tunnistasid.
- 22 Nüüd, ei olnud ühtegi seadusetundjat ega kohtunikku ega ülempreestrit, kellel oleks olnud võimu kedagi surma mõista, ilma et nende süüdimõistvale otsusele oleks alla kirjutanud maavalitseja.
- 23 Nüüd, oli palju neid, kes sellest, mis puutus Kristusesse, julgelt tunnistasid, kelle kohtunikud kinni võtsid ja salaja surmasid, nii et maavalitseja sai nende surmast teada alles pärast nende surma.
- 24 Nüüd, vaata, oli maa seaduste vastane, et keegi surmatakse ilma maavalitsejalt saadud võimuta –
- 25 seepärast jõudis Sarahemla maale maavalitsejale kaebus nende kohtunike peale, kes olid Issanda prohvetid seadusevastaselt surma mõistnud.
- 26 Nüüd, sündis, et nad võeti kinni ja toodi kohtuniku ette, et rahva antud seaduse kohaselt mõista kohtu kuritöö eest, mida nad olid teinud.
- 27 Nüüd, sündis, et neil kohtunikel oli palju sõpru ja sugulasi; ja ülejäänud, jah, tõepoolest peaaegu kõik seadusetundjad ja ülempreestrid kogunesid ning ühinesid seaduse kohaselt kohtu alla antud kohtunike sugulastega.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 Ja nad sõlmisid üksteisega lepingu, jah, nimelt lepingu, mille andsid vana aja inimesed, millise lepingu tegija ning andja oli kurat, et ühineda kõige õigemeelsuse vastu.

29 Seepärast ühinesid nad Issanda rahva vastu ja sõlmisid lepingu, et neid hävitada ja päästa need, kes olid süüdi mõrvas, õiguse haardest, mida oldi valmis seaduse kohaselt ellu viima.

30 Ja nad ei tunnistanud seadust ja oma maa õigusi; ja nad sõlmisid üksteisega lepingu, et hävitada valitseja ja panna troonile kuningas, et maal ei oleks enam vabadust, vaid et see alluks kuningaile.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3. Nefi 7

- 1 Nüüd, vaata, ma näitan teile, et nad ei pannud kuningat maa üle valitsema, vaid samal aastal, jah, kolmekümnendal aastal nad surmasid kohtujärjel, jah, mõrvasid maa ülemkohtuniku.
- 2 Ja rahvas oli jagunenud üksteise vastu ja nad eraldasid üksteisest suguharudesse; iga mees oma perekonnaga ja oma sugulastega ja sõpradega; ja nõnda hävitasid nad maa valitsemisvõimu.
- 3 Ja iga suguharu määras endale pealiku või juhi, ja nõnda said neist suguharud ja suguharude juhid.
- 4 Nüüd, vaata, nende seas ei olnud ühtegi meest, kellel poleks olnud palju pereliikmeid ja palju sugulasi ja sõpru; seepärast olid nende suguharud ülimalt suured.
- 5 Nüüd, kõik see sündis ja nende seas ei olnud veel sõdu; ja kogu see süü oli saanud rahvale osaks seepärast, et nad andsid end Saatana võimu alla.
- 6 Ja valitsemisvõimu määrused hävitati nende sõprade ja sugulaste salajaste liitude pärast, kes mõrvasid prohvetid.
- 7 Ja nad tekitasid maal suurt tüli, nii et õigemeelsem osa rahvast muutus peaaegu kõik paheliseks; jah, nende seas olid vaid mõned õigemeelsed inimesed.
- 8 Ja nõnda polnud veel kuut aastatki möödunud sellest, kui suurem osa rahvast oli pöördunud oma õigemeelsusest nagu koer oma okse juurde või nagu emisporisse püherdama.
- 9 Nüüd, see salajane liit, mis oli toonud rahva peale nii suure süü, kogus end kokku ja pani oma pealikuks mehe, keda nad kutsusid Jaakobiks;
- 10 ja nad kutsusid teda oma kuningaks; seepärast sai temast selle pahelise jõugu kuningas ja ta oli üks tähtsamaid, kes andis oma hääle prohvetite vastu, kes tunnistasid Jeesusest.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Ja sündis, et nad ei olnud arvult nii tugevad kui rahva suguharud, kes olid ühinenud, kuid kelle juhitud kehtestasid omad seadused, igaüks vastavalt oma suguharule; ometi olid nad vaenlased; kuigi nad ei olnud õigemeelne rahvas, ühendas neid viha nende vastu, kes olid sõlminud lepingu valitsemisvõimu kukutamiseks.

12 Seepärast, kui Jaakob nägi, et nende vaenlased olid neist arvukamad, seepärast tema, olles jõugu kuningas, käskis oma rahval põgeneda maa kõige põhjapoolsemasse ossa ja rajada seal endale kuningriiki, kuni teisitimõtlejad nendega ühinevad (sest ta meelitas neid, et sinna tuleb palju teisitimõtlejaid) ja nad saavad küllalt tugevaks, et võidelda rahva suguharudega; ja nii nad tegidki.

13 Ja nii kiire oli nende minek, et seda ei saanud takistada enne, kui nad olid jõudnud rahva haardeulatusest välja. Ja nõnda lõppes kolmekümnes aasta ja nõnda olid Nefi rahva asjad.

14 Ja kolmekümne esimesel aastal sündis, et nad olid jagunenud suguharudesse, iga mees koos oma perekonna, sugulaste ja sõpradega; ometi olid nad jõudnud kokkuleppele, et ei sõdi üksteisega; kuid nad ei olnud ühinenud oma seaduste ega valitsemisviisi poolest, sest need põhinesid nende pealike ja nende juhtide otsustel. Aga nad kehtestasid väga ranged seadused, mis keelasid ühte suguharu teise vastu eksimast, nii et mõningal määral oli neil maal rahu; ometi, nende südamed olid ära pöördunud Issandast, nende Jumalast, ja nad loopisid prohveiteid kividega ja ajasid neid endi seast välja.

15 Ja sündis, et Nefi – keda olid külastanud inglid ja samuti Issanda hääl, kes oli seepärast näinud ingleid ja oma silmaga tunnistanud ja saanud endale väe, et ta võiks teada Kristuse teenimistööst, ja olnud ka oma silmaga tunnistajaks rahva kiirele tagasipöördumisele õigemeelsuse juurest pahelisuse ja jäleduste juurde;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 seepärast, tundes muret nende kõvasüdamelisuse ja nende meelepimeduse pärast – läks selsamal aastal nende sekka ja hakkas julgelt tunnistama meelega-
randusest ja pattude andekssaamisest usu läbi
Issandasse Jeesusesse Kristusesse.
- 17 Ja ta õpetas neile palju asju ja kõike seda ei saa kir-
jutada ja osa sellest ei oleks küllalt; seepärast ei ole
sellest kirjutatud selles raamatus. Ja Nefi õpetas väe
ja suure volitusega.
- 18 Ja sündis, et nad olid tema peale vihased, nimelt
seepärast, et temal oli suurem vägi kui nendel, sest
neil ei olnud võimalik tema sõnu mitte uskuda, sest
tema usk Issandasse Jeesusesse Kristusesse oli nii
suur, et inglid teenisid teda iga päev.
- 19 Ja Jeesuse nimel ajas ta välja kuradeid ja rüvedaid
vaime; ja ta äratas koguni oma venna surnuist pärast
seda, kui rahvas oli teda kividega loopinud ja ta oli
surma saanud.
- 20 Ja rahvas nägi seda ja oli selle tunnistajaks ning oli
tema peale vihane tema väe pärast; ja ta tegi rahva
nähes Jeesuse nimel ka palju muid imesid.
- 21 Ja sündis, et kolmekümne esimene aasta möödus
ja vaid üksikud pöördusid Issandasse; kuid kõik, kes
olid usule pöördunud, teatasid tööpoolest rahvale, et
nad olid osa saanud Jumala võimust ja Vaimust, mis
oli Jeesuses Kristuses, kellesse nad uskusid.
- 22 Ja kõik, kellest olid kuradid välja aetud ja kes said
terveks haigustest ja jõuetusest, tegid tööpoolest rah-
vale ilmsiks, et neid oli mõjutanud Jumala Vaim ja
nad olid saanud terveks; ning nad näitasid ka tun-
nustähti ja tegid rahva seas mõne ime.
- 23 Nõnda möödus ka kolmekümne teine aasta. Ja
Nefi hüüdis rahvale kolmekümne kolmanda aasta al-
guses ja ta jutlustas neile meelega-
randusest ja pattu-
de andekssaamisest.
- 24 Nüüd, ma tahan, et te peaksite ka meeles, et ei ol-
nud mitte ühtegi inimest, keda toodi meelega-
randusele, kes ei saanud veega ristitud.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commence-
ment of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Seepärast, Nefi pühitses mehi teenimistöole, et kõik need, kes tulevad nende juurde, ristitaks veega, ja seda tunnistuseks ja tõenduseks Jumala ees ja rahvale, et nad on meelt parandanud ja saanud oma pattude andeks.

26 Ja selle aasta alguses oli palju neid, keda ristiti meelearanduseks; ja nõnda möödus suurem osa aastast.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3. Nefi 8

- 1 Ja nüüd, sündis, et vastavalt meie ülestähendusele, ja me teame, et meie ülestähendus on õige; sest vaata, see, kes ülestähendust pidas, oli õiglane mees, sest ta tegi tõepoolest Jeesuse nimel palju imesid; ja ei olnud ühtegi inimest, kes oleks saanud teha imesid Jeesuse nimel muidu, kui ta oleks igas piasjas oma süüst puhas –
- 2 ja nüüd, sündis, et kui see mees pole teinud ühtegi viga meie ajaarvestuses, siis oli möödunud kolmekümne kolmas aasta;
- 3 ja rahvas hakkas suure tõsidusega ootama tunnustähte, mille oli andnud laamanlane prohvet Saamuel, jah, seda aega, mil maa palet peaks katma kolmepäevane pimedus.
- 4 Ja rahva keskel hakkas tekkima palju kahtlusi ja vaidlusi, vaatamata sellele, et oli antud nii palju tunnustähti.
- 5 Ja sündis, et kolmekümne neljanda aasta esimese kuu neljandal päeval tõusis tugev torm, selline, millest ei olnud kogu maal kunagi varem nähtud.
- 6 Ja oli ka suur ja hirmus maru ning hirmus müristamine, nii et see raputas kogu maad, otsekui oleks see valmis lõhenema.
- 7 Ja sähvisid ülimalt teravad välgunooled, milliseid poldud mitte kunagi nähtud kogu maal.
- 8 Ja Sarahemla linn võttis tuld.
- 9 Ja Moroni linn vajus meresügavusse ja selle elanikud uppusid.
- 10 Ja maa paiskus Moronihah linna peale nii, et linna asemele tekkis suur mägi.
- 11 Ja lõunapoolsel maal oli suur ja hirmus hävitus.
- 12 Aga vaata, suurem ja kohutavam hävitus oli põhjapoolsel maal; sest vaata, terve maa pale oli muutunud tormi ja keeristuulte ja müristamiste ja välgu ja ülimalt tugeva maavärina pärast.

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 Ja maanteed murdusid ja tasased teed said rikutud ja palju siledaid kohti muutus konarlikeks. And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.
- 14 Ja paljud suured ja tähtsad linnad olid vajunud ja paljud põlesid ja paljud vappusid, kuni nende hooned varisesid maha ja nende elanikud said surma ja elukohad jäid tühjaks. And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.
- 15 Ja olid mõned linnad, mis jäid alles, aga nende kahjustused olid ülimalt suured ja paljud inimesed neis said surma. And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.
- 16 Ja olid mõned, kelle viis ära keeristuul, ning ükski inimene ei tea, kuhu nad läksid, vaid nad teavad üksnes seda, et nad viidi ära. And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.
- 17 Ja nõnda moondus tormide ja müristamiste ja välgu ning maavärina pärast terve maa pale. And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.
- 18 Ja vaata, kaljud lõhenesid kaheks; need murdusid kogu maa palgel, nii et neid leiti murdunud kildude-na ja kihtidena ja pragunenutena kogu maa palgel. And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, in-somuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.
- 19 Ja sündis, et kui müristamised ja välk ja torm ja maru ja maavärinad lakkasid – sest vaata, need kestsid umbes kolm tundi ja mõned ütlesid, et need kestsid kauem; ometi toimusid kõik need suured ja kohutavad asjad umbes kolme tunni jooksul; ja siis, vaata, maa palgel oli pimedus. And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.
- 20 Ja sündis, et kogu maa palet kattis tihe pimedus, nii et elanikud, kes ei olnud langenud, võisid tunda pimeduse vinet; And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, in-somuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;
- 21 ja pimeduse tõttu ei saanud olla valgust, ei küün-laid ega tõrvikuid; ka ei saadud süüdata tuld peenikeste ja ülimalt kuivade puudega, nõnda et seal ei olnud üldse valgust. And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;
- 22 Ja ei olnud näha mingit valgust, ei tuld ega kuma, ei päikest, ei kuud ega tähti, sest nii suur oli pimeduse udu, mis oli maa palgel. And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Ja sündis, et kestis kolm päeva, kui ei olnud näha valgust; ja kogu rahva seas valitses pidevalt suur lein ja nutt ja ulumine; jah, suured olid rahva oiged piimeduse ja suure hävituse pärast, mis oli neid tabanud.

24 Ja ühes kohas kuuldi neid hüüdmas, öeldes: Oo, et me oleksime meelt parandanud enne seda suurt ja kohutavat päeva, ja siis oleks meie vendadele armu heidetud ja nad ei oleks põlenud selles suures Sarahemla linnas.

25 Ja teises kohas kuuldi neid hüüdmas ja leinamas, öeldes: Oo, et me oleksime meelt parandanud enne seda suurt ja kohutavat päeva ja poleks tapnud ega kividega loopinud prohveteid ega oleks neid välja ajanud; siis oleks meie emadele ja meie kenadele tütardele ja meie lastele armu heidetud ning nad ei oleks selles suures Moronihah linnas maha maetud. Ja nõnda oli rahva ulumine suur ja kohutav.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3. Nefi 9

- 1 Ja sündis, et kõikide maa elanike seas kogu selle maa palgel kuuldi häält, mis hüüdis:
- 2 Häda, häda, häda sellele rahvale, häda kogu maa elanikele, kui nad ei paranda meelt; sest kurat naerab ja tema inglid rõõmustavad minu rahva kenade poegade ja tütarde surma üle; ja oma süüteo ja jäleduste pärast on nad langenud!
- 3 Vaata, selle suure Sarahemla linna ja selle elanikud olen ma tulega põletanud.
- 4 Ja vaata, selle suure Moroni linna olen ma lasknud vajuda meresügavustesse ja selle elanikel olen ma lasknud uppuda.
- 5 Ja vaata, selle suure Moroniiha linna ja selle elanikud olen ma katnud maaga, et peita nende süüteod ja nende jäledused oma palge eest, et prohvetite ja pühade veri ei tõuseks enam minuni nende vastu.
- 6 Ja vaata, Gilgali linnal ma olen lasknud vajuda ja selle elanikud olen lasknud matta maasügavustesse;
- 7 jah, ja Oniiha linna ja selle elanikud ja Mookumi linna ja selle elanikud ja Jeruusalemma linna ja selle elanikud; ja ma olen lasknud vetel tulla üles nende asemele, et peita nende pahelisuus ja jäledused oma palge eest, et prohvetite ja pühade veri ei tõuseks enam üles minuni nende vastu.
- 8 Ja vaata, Gadiandi linna ja Gadiomna linna ja Jaakobi linna ja Gimgimno linna, kõikidel nendel olen ma lasknud vajuda ning teinud mägesid ja orge nende asemele, ja nende elanikud olen ma matnud maasügavustesse, et peita nende pahelisuus ja jäledused oma palge eest, et prohvetite ja pühade veri ei tõuseks enam üles minuni nende vastu.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Ja vaata, selle suure Jaakobugati linna, mille oli rajanud kuningas Jaakobi rahvas, olen ma lasknud tulega põletada nende pattude ja nende pahelisuse pärast, mis ületas kogu maa pahelisuse, nende salamõrvade ja -liitude pärast; sest nemad olid need, kes hävitasid minu rahva rahu ja maa valitsemisvõimu; see pärast lasin ma nad põletada, et hävitada nad oma palge eest, et prohvetite ja pühade veri ei tõuseks enam üles minuni nende vastu.

10 Ja vaata, Laamani linna ja Joosi linna ja Gaadi linna ja Kiskuumeni linna ja nende elanikud olen ma lasknud põletada tulega nende pahelisuse pärast, sest nad ajasid välja prohvetid ja loopisid kividega neid, keda ma saatsin neile kuulutama nende pahelisusest ja nende jäledustest.

11 Ja kuna nad ajasid need kõik välja, nii et nende seas ei olnud enam ühtegi õigemeelset, saatsin ma alla tule ja hävitasin nad, et nende pahelisus ja jäledused oleksid minu palge eest peidetud, et prohvetite ja pühade veri, keda ma saatsin nende sekka, ei hüüaks mulle põrmust nende vastu.

12 Ja palju suuri hävitusi olen ma lasknud sellele maale ja sellele rahvale tulla nende pahelisuse ja nende jäleduste pärast.

13 Oo kõik teie, kellele on armu heidetud, kuna te olite õigemeelsemad kui nemad; kas te nüüd tulete tagasi minu juurde ja parandate meelt oma pattudest ning pöördute usule, et ma võiksin teid terveks teha?

14 Jah, tõesti, ma ütlen teile, kui te tulete minu juurde, saate te igavese elu. Vaata, minu halastuse käsi vars on sirutatud teie poole ja kes iganes tuleb, selle ma võtan vastu; ja õnnistatud on need, kes tulevad minu juurde.

15 Vaata, mina olen Jeesus Kristus, Jumala Poeg. Mina lõin taevad ja maa ja kõik, mis neis on. Ma olin Isaga algusest peale. Mina olen Isas ja Isa on minus ja minus on Isa austanud oma nime.

16 Ma tulin omade juurde ja omad ei võtnud mind vastu. Ja pühakirjad minu tulemisest on täide läinud.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 Ja kõikidel, kes on mind vastu võtnud, olen ma lasknud saada Jumala poegadeks; ja just samuti teen ma kõikidele, kes usuvad minu nimesse; sest vaata, minu kaudu tuleb lunastus ja minus on Moosese seadus täidetud.
- 18 Mina olen maailma valgus ja elu. Mina olen Alfa ja Oomega, algus ja lõpp.
- 19 Ja te ei pea mulle enam ohverdama verd valades; jah, teie ohvrid ja põletusohvrid tuleb lõpetada, sest ma ei võta vastu ühtegi teie ohverdust ega põletusohvrit.
- 20 Ja tooge mulle ohvriks murtud süda ja kahetsev vaim! Ja kes iganes tuleb minu juurde murtud südame ja kahetseva vaimuga, selle ristin ma tule ja Püha Vaimuga, just nagu laamanlasi ristiti usu pärast minusse oma usulepöördumise ajal tule ja Püha Vaimuga ja nad ei teadnud seda.
- 21 Vaata, ma olen tulnud maailma, et tuua maailmale lunastust, et päästa maailm patust.
- 22 Seepärast, ma võtan vastu igäühe, kes parandab meelt ja tuleb minu juurde nagu väike lapsuke, sest selliste päralt on Jumala kuningriik. Vaata, selliste eest olen ma oma elu andnud ja olen selle taas võtnud; seepärast parandage meelt ja tulge minu juurde, te maa ääred ja saage päästetud!

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3. Nefi 10

- 1 Ja nüüd, vaata, sündis, et kõik maa inimesed kuulsid neid sõnu ja olid selle tunnistajaks. Ja pärast neid sõnu valitses maal mitmeid tunde vaikus;
- 2 sest nii suur oli rahva hämmastus, et nad lakkasid kurtmast ja ulumast oma surmasaanud sugulaste pärast; seepärast valitses kogu maal mitmeid tunde vaikus.
- 3 Ja sündis, et hääl tuli rahvale taas ja kõik inimesed kuulsid ja olid selle tunnistajaks, ja see ütles:
- 4 Oo teie, nende suurte linnade elanikud, mis on langenud, teie, kes te olete Jaakobi järglased, jah, kes te olete Iisraeli kojast, kui sageli ma olen teid kogunud, nagu kana kogub oma tibud oma tiibade alla, ja olen teid kosutanud.
- 5 Ja taas, kui sageli ma olen tahtnud teid koguda, nagu kana kogub oma tibud oma tiibade alla, jah, oo teie Iisraeli koja rahvas, kes te olete langenud, jah, oo Iisraeli koja rahvas, nii teie, kes te asute Jeruusalemmas, kui ka teie, kes te olete langenud; jah, kui sageli ma olen tahtnud teid koguda, nagu kana kogub oma tibud, aga teie ei tahtnud.
- 6 Oo Iisraeli koda, kellele ma olen armu heitnud, kui sageli ma tahan teid koguda, nagu kana kogub oma tibud oma tiibade alla, kui te parandate meelt ja naasete kogu südamest minu juurde.
- 7 Aga kui mitte, oo Iisraeli koda, siis jäävad teie elukohad tühjaks kuni selle ajani, mil täidetakse teie isadega tehtud leping.
- 8 Ja nüüd, sündis, et kui rahvas oli kuulnud neid sõnu, vaata, nad hakkasid taas nutma ja uluma oma sugulaste ja sõprade kaotuse pärast.
- 9 Ja sündis, et nõnda möödusid kolm päeva. Ja oli hommik ja pimedus hajus maa palgelt ja maa lakkas värisemast ja kaljud lakkasid lõhenemast ja hirmsad oiged lõppesid ning kogu see kohutav müra lakkas.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

- 10 Ja maa tõmbus taas kokku, jäädes paigale; ja ellu-
jäetud inimeste lein ja nutt ja kaeblemine lõppes; ja
nende lein muutus rõõmuks ning nende kurtmine
ülistuseks ja tänuks Issandale Jeesusale Kristusele,
nende Lunastajale.
- 11 Ja siia maani olid need pühakirjad täide läinud,
mida prohvetid olid rääkinud.
- 12 Ja õigemeelsem osa inimestest pääses, ja nemad
olid need, kes olid vastu võtnud prohvetid ja ei loopi-
nud neid kividega; ja nemad olid need, kes ei olnud
valanud pühade verd, kellele heideti armu –
- 13 ja neile oli heidetud armu ja nad polnud vajunud
ega mattunud maa alla; ja nad ei uppunud meresü-
gavustesse ja nad ei põlenud tules, ka ei kukkunud
midagi nende peale ega litsunud neid surnuks, sa-
muti ei viinud neid kaasa keeristuul; ning nad ei
mattunud suitsu- ja pimeduse uttu.
- 14 Ja nüüd, mõistku igäüks, kes loeb; see, kellel on
pühakirjad, uurigu neid ja nähku ja vaadaku, kas
kõik need surmad ja hävitamine tule ja suitsuga ja
maru ja keeristuultega ning maa avanemisega, mis
neid neelas, ja kõik need asjad ei ole mitte paljude
pühade prohvetite prohvetlike kuulutuste täidemi-
nek?
- 15 Vaata, ma ütlen teile: Jah, paljud tunnistasid nen-
dest Kristuse tulemise aegsetest asjadest ja nad tape-
ti, kuna nad neist asjadest tunnistasid.
- 16 Jah, prohvet Seenos tunnistas nendest asjadest ja
samuti Seenok rääkis nendest asjadest, sest nad tun-
nistasid eriti meist, kes me oleme nende seemne
jääk.
- 17 Vaata, ka meie isa Jaakob tunnistas Joosepi seem-
ne jäägist. Ja vaata, kas me ei ole Joosepi seemne
jääk? Ja kas mitte seda, mis tunnistab meist, ei ole
kirjutatud vaskplaatidele, mis meie isa Lehhi tõi kaa-
sa Jeruusalemmast?

And the earth did cleave together again, that it
stood; and the mourning, and the weeping, and the
wailing of the people who were spared alive did
cease; and their mourning was turned into joy, and
their lamentations into the praise and thanksgiving
unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which
had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people
who were saved, and it was they who received the
prophets and stoned them not; and it was they who
had not shed the blood of the saints, who were
spared—

And they were spared and were not sunk and
buried up in the earth; and they were not drowned in
the depths of the sea; and they were not burned by
fire, neither were they fallen upon and crushed to
death; and they were not carried away in the whirl-
wind; neither were they overpowered by the vapor of
smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he
that hath the scriptures, let him search them, and see
and behold if all these deaths and destructions by
fire, and by smoke, and by tempests, and by whirl-
winds, and by the opening of the earth to receive
them, and all these things are not unto the fulfilling
of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of
these things at the coming of Christ, and were slain
because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things,
and also Zenock spake concerning these things, be-
cause they testified particularly concerning us, who
are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning
a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not
we a remnant of the seed of Joseph? And these things
which testify of us, are they not written upon the
plates of brass which our father Lehi brought out of
Jerusalem?

18 Ja sündis, et kolmekümne neljanda aasta lõpul, vaata, ma näitan teile, et Nefi rahvas, kellele oli heidetud armu, ja samuti need, keda kutsuti laamanlasteks ja kellele oli armu heidetud, neile sai osaks suur soosing ja nende peade peale valati suured õnnistused, nii et varsti pärast Kristuse taevasseminekut tegi ta end tõepoolest nendele ilmsiks –

19 näidates neile oma keha ja teenides nende seas; ja aruanne tema teenimisest antakse hiljem. Seepärast selleks korraks teen ma oma sõnadele lõpu.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inasmuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

*Jeesus Kristus näitas end Nephi rahvale, kui rahva-
hulk oli kogunenud Küllusliku maale ja teenis nende
seas; ja ta näitas end neile järgmisel viisil.*

3. Nephi 11

- 1 Ja nüüd, sündis, et suur hulk Nephi rahvast kogunes templi ümber, mis oli Küllusliku maal; ja nad olid isekeskis imestunud ning hämmingus ja näitasid üksteisele seda suurt ja imepärast muutust, mis oli toimunud.
- 2 Ja nad rääkisid ka sellest Jeesusest Kristusest, kelle surmast oli antud tunnustäht.
- 3 Ja sündis, et sel ajal, kui nad nõnda üksteisega vestlesid, kuulsid nad häält, nagu oleks see tulnud taevast; ja nad vaatasid ringi; sest nad ei mõistnud seda häält, mida nad kuulsid; ja see ei olnud karm hääl, samuti ei olnud see vali hääl; ometi vaatamata sellele, et see oli tasane hääl, tungis see kuuljate sisse-musse, nii et nende kehas ei olnud ühtegi osa, mida see ei pannud vabisema; jah, see tungis neile kuni hingepõhjani välja ning pani nende südamed põlema.
- 4 Ja sündis, et nad kuulsid taas häält ja nad ei mõistnud seda.
- 5 Ja taas, kolmandat korda kuulsid nad häält ja nad avasid oma kõrva, et seda kuulda; ja nende pilgud olid suunatud hääle poole ning nad vaatasid vankumatult taeva poole, kust hääl tuli.
- 6 Ja vaata, kolmandal korral nad mõistsid häält, mida nad kuulsid, ja see ütles neile:
- 7 Vaadake mu Armastatud Poega, kellest mul on hea meel, kelles ma olen austanud oma nime – kuulake teda!

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 Ja sündis, et mõistes suunasid nad oma pilgud taas üles taeva poole ja vaata, nad nägid taevast alla las-
kumas ühte Meest ja ta oli riidetatud valgesse rüüsse
ja ta tuli alla ning seisis nende keskel; ja kogu rahva-
hulga pilgud olid suunatud temale ja nad ei julgenud
avada oma suud, koguni üksteisele, ega teadnud, mi-
da see tähendab, sest nad arvasid, et see on ingel, kes
on neile ilmunud.

9 Ja sündis, et ta sirutas välja oma käe ja kõneles
rahvale, öeldes:

10 Vaadake, mina olen Jeesus Kristus, kellest prohve-
tid tunnistasid, et ta tuleb maailma!

11 Ja vaadake, mina olen maailma valgus ja elu; ja ma
olen joonud sellest kibedast karikast, mille Isa mulle
andis, ja olen austanud Isa, võttes enda peale maail-
ma patud, millega ma olen alistunud kõigis asjus Isa
tahtmisele algusest peale.

12 Ja sündis, et kui Jeesus oli öelnud need sõnad, lan-
ges kogu rahvahulk maha; sest neile meenus, et sel-
lest oli nende seas prohvetlikult kuulutatud, et
Kristus näitab ennast neile pärast oma taevassemine-
kut.

13 Ja sündis, et Issand rääkis neile, öeldes:

14 Tõuske ja tulge minu juurde, et te võiksite pista
oma käed minu külje sisse, ja samuti, et te võiksite
katsuda naelte jälgi minu kätel ja minu jalgadel, et te
võiksite teada, et mina olen Iisraeli Jumal ja terve
maa Jumal ja et mind tapeti maailma pattude pärast.

15 Ja sündis, et rahvahulk läks ja nad pistisid oma
käed tema külje sisse, ja katsusid naelte jälgi tema
kätel ja tema jalgadel; ja seda nad tegid, astudes üks-
haaval ette, kuni nad kõik olid käinud ja oma silma-
ga näinud ja oma kätega katsunud ning teadsid kind-
lalt ja andsid tunnistust, et see on tema, kelle tulemi-
sest olid prohvetid kirjutanud.

16 Ja kui nad kõik olid käinud ja olid ise tunnistanud,
hüüdsid nad ühel häälel, öeldes:

And it came to pass, as they understood they cast
their eyes up again towards heaven; and behold, they
saw a Man descending out of heaven; and he was
clothed in a white robe; and he came down and stood
in the midst of them; and the eyes of the whole mul-
titude were turned upon him, and they durst not
open their mouths, even one to another, and wist not
what it meant, for they thought it was an angel that
had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his
hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets tes-
tified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the
world; and I have drunk out of that bitter cup which
the Father hath given me, and have glorified the
Father in taking upon me the sins of the world, in the
which I have suffered the will of the Father in all
things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken
these words the whole multitude fell to the earth; for
they remembered that it had been prophesied among
them that Christ should show himself unto them af-
ter his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them
saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust
your hands into my side, and also that ye may feel the
prints of the nails in my hands and in my feet, that ye
may know that I am the God of Israel, and the God of
the whole earth, and have been slain for the sins of
the world.

And it came to pass that the multitude went forth,
and thrust their hands into his side, and did feel the
prints of the nails in his hands and in his feet; and
this they did do, going forth one by one until they
had all gone forth, and did see with their eyes and
did feel with their hands, and did know of a surety
and did bear record, that it was he, of whom it was
written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had wit-
nessed for themselves, they did cry out with one ac-
cord, saying:

17 Hosianna! Önnistatud olgu Kõrgeima Jumala nimi! Ja nad langesid maha Jeesuse jalge ette ja kummardasid teda.

18 Ja sündis, et ta rääkis Nefi (sest Nefi oli rahva seas) ja ta käskis tal ette astuda.

19 Ja Nefi tõusis ja läks ette ning kummardus Issanda ees ja suudles tema jalgu.

20 Ja Issand käskis tal tõusta. Ja ta tõusis ning seisis tema ees.

21 Ja Issand ütles temale: Ma annan sulle väe, et sa ristiksid selle rahva, kui ma olen taas tõusnud üles taevasse.

22 Ja Issand kutsus veel teisi ja ütles nendele samal viisil; ja ta andis neile väe ristida. Ja ta ütles neile: Sel kombel te peate ristima ja teie seas ei tohi olla mingeid vaidlusi.

23 Tõesti, ma ütlen teile, et kes iganes parandab meelt oma pattudest teie sõnade tõttu ja soovib saada ristitud minu nimel, need te ristige sel kombel – Vaadake, te minge ja seiske vees ja ristige neid minu nimel!

24 Ja nüüd, vaadake, need on sõnad, mida te peate ütleva, kutsudes neid nimepidi ja öeldes:

25 Minule Jeesuselt Kristuselt antud volitusega ristin ma sind Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel. Aamen.

26 Ja siis te kastke nad vee alla ja nad tulgu taas veest välja.

27 Ja niiviisi te ristige minu nimel; sest vaadake, tõesti, ma ütlen teile, et Isa ja Poeg ja Püha Vaim on üks; ja mina olen Isas ja Isa minus ja Isa ja mina oleme üks.

28 Ja nii, nagu ma olen teid käskinud, nõnda te ristige. Ja teie keskel ärgu olgu mingeid vaidlusi, nagu on olnud senini; ka ärgu olgu teie keskel vaidlusi minu õpetuse üksikasjade üle, nagu on olnud senini.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

29 Sest tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et see, kellel on tüli vaim, ei ole minust, vaid on kuradist, kes on tüli-de isa, ja tema ärgitab inimeste südameid vihas üks-teisega tülitsema.

30 Vaadake, see ei ole minu õpetus, et ärgitada ini-meste südameid vihas üksteise vastu; vaid minu õpe-tus on, et sellised asjad peavad kaduma.

31 Vaadake, tõesti, tõesti, ma ütlen teile: Ma kuulutan teile oma õpetust.

32 Ja see on minu õpetus ja see on õpetus, mille Isa on mulle andnud; ja mina annan tunnistust Isast ja Isa annab tunnistust minust ja Püha Vaim annab tunnistust Isast ja minust; ja mina annan tunnistust, et Isa käsib kõikidel inimestel igal pool meelt paran-dada ja minusse uskuda.

33 Ja kes iganes usub minusse ja saab ristitud, see päästetakse; ja nemad on need, kes pärivad Jumala kuningriigi.

34 Ja kes iganes ei usu minusse ega saa ristitud, saab olema neetud.

35 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et see on minu õpetus ja ma annan tunnistust, et see on Isalt; ja kes iganes usub minusse, usub ka Isasse; ja temale annab Isa minust tunnistust, sest ta külastab teda tule ja Püha Vaimuga.

36 Ja nõnda annab Isa tunnistust minust ja Püha Vaim annab temale tunnistust Isast ja minust, sest Isa ja mina ja Püha Vaim oleme üks.

37 Ja taas ma ütlen teile, et te peate meelt parandama ja saama väikese lapse sarnaseks ning saama ristitud minu nimel või muidu ei saa te mingil juhul neid as-ju vastu võtta.

38 Ja taas ma ütlen teile, et te peate meelt parandama ja saama ristitud minu nimel ning saama väikese lap-se sarnaseks või muidu ei saa te mingil moel pärida Jumala kuningriiki.

39 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et see on minu õpetus ja kes iganes ehitab sellele, ehitab minu kaljule, ja põrgu väravad ei saa temast võitu.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and be-lieve in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall in-herit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not bap-tized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doc-trine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and be-come as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doc-trine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

40 Ja kes iganes kuulutab rohkem või vähem kui see ja kehtestab selle minu õpetusena, see on kurjast ega ole ehitatud minu kaljule, vaid ta ehitab liivasele alusele ja põrgu väravad seisavad avatuna, et niisugust vastu võtta, kui veeujutused tulevad ja tuuled rasivad neid.

41 Seepärast, minge selle rahva sekka ja kuulutage sõnu, mida mina olen rääkinud, maa äärteni välja!

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3. Nefi 12

- 1 Ja sündis, et kui Jeesus oli rääkinud neid sõnu Nefile ja nendele, kes olid kutsutud (nüüd, neid, kes olid kutsutud ja kes olid saanud väe ja volituse ristimiseks, oli kaksteist) ja vaata, ta sirutas käe rahvahulga poole ja hüüdis nendele, öeldes: Õnnistatud olete teie, kui te pöörate tähelepanu nende kaheteistkümne sõnadele, kelle mina olen teie seast valinud, et nad teid õpetaksid ja oleksid teie teenijad; ja neile ma olen andnud väe, et nad võivad teid veega ristida, ja pärast seda, kui teid on veega ristitud, vaadake, siis ristin mina teid tule ja Püha Vaimuga; seepärast õnnistatud olete teie, kui te usute minusse ja saate ristitud pärast seda, kui te olete mind näinud ja teate, et mina olen.
- 2 Ja taas, rohkem õnnistatud on need, kes usuvad teie sõnadesse, kuna te tunnistate, et te olete mind näinud ja et te teate, et mina olen. Jah, õnnistatud on need, kes usuvad teie sõnadesse ja laskuvad alandlikkuse sügavustesse ja saavad ristitud, sest neid külastatakse tule ja Püha Vaimuga ning nad saavad oma patud andeks.
- 3 Jah, õnnistatud on vaimust vaesed, kes tulevad minu juurde, sest nende päralt on taevariik.
- 4 Ja taas, õnnistatud on kõik, kes leinavad, sest nemad trööstitakse.
- 5 Ja õnnistatud on tasased, sest nemad pärivad maa.
- 6 Ja õnnistatud on kõik need, kellel on nälg ja janu õigemeelsuse järele, sest nemad täidetakse Püha Vaimuga.
- 7 Ja õnnistatud on halastavad, sest nemad saavad halastust.
- 8 Ja õnnistatud on kõik puhtad südamed, sest nemad saavad näha Jumalat.
- 9 Ja õnnistatud on kõik rahutoojad, sest neid hüütakse Jumala lasteks.
- 10 Ja õnnistatud on kõik need, keda taga kiusatakse minu nime pärast, sest nende päralt on taevariik.
- 11 Ja õnnistatud olete teie, kui inimesed teid minu pärast laimavad ja taga kiusavad ja valetades räägivad teist kõiksugu halba;

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

- 12 sest teile saab osaks suur rõõm ja te saate ülimalt rõõmsaks, sest teie palk on suur taevas; sest nõnda on nad taga kiusanud prohveteid, kes olid enne teid.
- 13 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile: Ma lasen teil olla maa sool; aga kui sool kaotab oma maitse, millega saab teha maa soolaseks? Sool ei kõlba siis enam millekski muuks kui välja visata ja inimeste jalge alla tallata.
- 14 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile: Ma lasen teil olla selle rahva valguseks. Ei saa jääda varjule linn, mis asetseb mäe otsas.
- 15 Vaadake, kas inimesed süütavad küünla ja panevad selle vaka alla? Ei, vaid küünlajalale, ja see annab valgust kõikidele, kes majas on;
- 16 seepärast laske oma valgusel nõnda paista selle rahva ees, et nad näeksid teie häid tegusid ja annaksid au teie Isale, kes on taevas.
- 17 Äрге arvake, et ma olen tulnud tühistama seadust või prohveteid! Ma ei ole tulnud neid tühistama, vaid täitma.
- 18 Sest tõesti, ma ütlen teile, et mitte üks täpp ega kriips pole seadusest kadunud, vaid see kõik on minus täide läinud.
- 19 Ja vaadake, ma olen andnud teile oma Isa seaduse ja käsud, et te usuksite minusse ja et te parandaksite meelt oma pattudest ning tuleksite minu juurde muratud südame ja kahetseva vaimuga. Vaadake, käsud on teie ees ja seadus on täidetud.
- 20 Seepärast tulge minu juurde ja saage päästetud; sest tõesti, ma ütlen teile, et kui te ei pea kinni minu käskudest, mis ma nüüd olen teile andnud, ei pääse te mingil juhul taevariiki.
- 21 Te olete kuulnud, et vana aja inimesed on öelnud ja see on ka teie ees kirjas, et sa ei tohi tappa ja kes iganes tapab, sellel on oht saada Jumala kohtumõistmise osaliseks.
- 22 Kuid mina ütlen teile, et igäüks, kes on oma venna peale vihane, sellel on oht saada tema kohtumõistmise osaliseks. Ja kes iganes oma vennale ütleb: Raka! on oht sattuda Suurkohtu alla; aga kes iganes ütleb: Sa jõle! on põrgutule ohus.

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Seepärast, kui te tulete minu juurde või soovite tulla minu juurde ja teile meenub, et teie vennal on midagi teie vastu –

24 minge oma venna juurde ja leppige enne oma vennaga ja tulge siis minu juurde kogu südamest ja ma võtan teid vastu.

25 Leppige kiiresti oma vastasega, niikaua kui te temaga teel olete, et vastane teid kinni ei võtaks ja teid ei heidetaks vanglasse.

26 Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle: Sa ei pääse sealt mingil moel enne, kui oled ära maksnud viimsegi senini. Ja kui te olete vanglas, kas saate siis maksta ühtegi seninit? Tõesti, tõesti, ma ütlen teile: Ei.

27 Vaata, vana aja inimesed on kirjutanud, et sa ei tohi abielu rikkuda;

28 aga mina ütlen teile, et kes iganes naise peale vaatab teda himustades, on juba abielu rikkunud temaga oma südames;

29 vaata, ma annan teile käsu, et te ei tohi lubada ühelgi niisugusel asjal tulla oma südamesse;

30 sest on parem, et te keelaksite endale need asjad, millega te võtate üles oma risti, kui et teid heidetaks põrgusse.

31 On kirjutatud, et kes iganes oma naise enesest lahutab, see andku temale lahutuskiri.

32 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et igaüks, kes oma naise enesest lahutab muul põhjusel kui hooruse pärast, paneb teda abielu rikkuma; ja kes iganes lahutatud naisega abiellub, rikub abielu.

33 Ja veel on kirjutatud: Sa ei tohi valet vanduda, vaid pea Issandale oma vanded;

34 aga tõesti, tõesti, ma ütlen teile: Ärge üldse vanduge, ei taeva juures, sest see on Jumala aujürg, ega maa juures, sest see on tema jalajäri;

35 ärge vanduge ka oma pea juures, sest te ei saa ühtki juuksekarva teha valgeks ega mustaks,

37 vaid teie kõne olgu: Jah, jah, või: Ei, ei; sest mis üle selle on, see on halb.

38 Ja vaata, on kirjutatud, et silm silma vastu ja hamba hamba vastu.

39 Aga mina ütlen teile: Ärge pange vastu halvale, vaid kui keegi teid lööb vastu teie paremat põske, siis pöörake temale ka teine;

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also;

40 ja sellele, kes tahab seaduse järgi teiega kohut käia
ja võtta teie vammuse, andke talle ka oma kuub.

41 Ja kes teid sunnib kaasas käima ühe penikoorma,
sellega minge kaks.

42 Andke sellele, kes teilt palub, ja ärge pöörduge
kõrvale sellest, kes teilt tahab laenata!

43 Ja vaata, on kirjutatud ka, et sa pead armastama
oma ligimest ja vihkama oma vaenlast;

44 aga vaata, mina ütlen teile: Armastage oma vaen-
lasi, õnnistage neid, kes teid neavad, tehke head nei-
le, kes teid vihkavad, ja palvetage nende eest, kes
teid pahatahtlikult ära kasutavad ja teid taga kiu-
savad;

45 et te võiksite olla oma taevase Isa lapsed, sest tema
laseb oma päikesel tõusta halbade ja heade üle.

46 Seepärast need asjad, mis olid vanast ajast, mis
olid seaduse all, on minus täidetud.

47 Vana on möödunud ja kõik asjad on saanud
uueks.

48 Seepärast ma soovin, et te oleksite täiuslikud just
nagu mina või nagu teie Isa, kes on taevas, on täius-
lik.

And if any man will sue thee at the law and take
away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love
thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies,
bless them that curse you, do good to them that hate
you, and pray for them who despitefully use you and
persecute you;

That ye may be the children of your Father who is
in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil
and on the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have be-
come new.

Therefore I would that ye should be perfect even
as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3. Nefi 13

- 1 Tõesti, tõesti, ma ütlen, et ma soovin, et te annaksite armastuse ande vaestele; kuid vaadake ette, et te armastuse ande ei jaga inimeste ees, et neile silma paisata; muidu ei ole teil palka oma Isalt, kes on taevas.
- 2 Seepärast, kui sa armastuse ande annad, siis ära puhu enese ees sarve, nagu silmakirjatsejad teevad palvemajades ja tänavatel, et inimesed neid ülistaksid. Tõesti, ma ütlen teile, et neil on oma tasu käes.
- 3 Vaid kui sina armastuse ande annad, siis ärgu su vasak käsi teadku, mida su parem käsi teeb;
- 4 et sinu armastuse annid oleksid salajas ja su Isa, kes näeb salajasse, tasub sulle ise avalikult.
- 5 Ja kui te palvetate, siis ärge olge nagu silmakirjatsejad; sest need armastavad palvetada seistes palvemajades ja tänavate nurkadel, et nad paistaksid inimestele silma. Tõesti, ma ütlen teile, et neil on oma tasu käes.
- 6 Ent sina, kui sa palvetad, siis mine oma kambrisse, ja kui sa oled sulgenud oma ukse, palu oma Isa, kes on salajas, ja sinu Isa, kes näeb salajasse, tasub sinule avalikult.
- 7 Aga kui te palvetate, siis ärge asjatult korrutage nõnda nagu paganad, sest nad arvavad, et neid kuulatakse nende paljude sõnade tõttu.
- 8 Ärge seepärast saage nende sarnaseks, sest teie Isa teab, mida te vajate, enne, kui te teda palute.
- 9 Teie palvetage seepärast niiviisi: Meie Isa, kes oled taevas, pühitsetud olgu Sinu nimi.
- 10 Sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nõnda ka maa peal.
- 11 Ja anna meile andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele.
- 12 Ja ära saada meid kiusatusse, vaid päästa meid halvast.
- 13 Sest sinu on riik ja vägi ja au igavesti! Aamen.
- 14 Sest kui teie annate andeks inimestele nende eksimused, siis annab teie taevane Isa ka teile andeks;
- 15 aga kui te inimestele nende eksimusi andeks ei anna, siis ei anna ka teie Isa teie eksimusi andeks.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 Pealegi, kui te paastute, siis ärge jääge kurvapalge-
liseks, nõnda nagu silmakirjatsejad; sest nad teevad
oma palge näotumaks, et rahvas näeks neid paastu-
vat. Tõesti, ma ütlen teile, neil on oma tasu käes.

17 Vaid kui sina paastud, siis võia oma pea ja pese
oma pale,

18 et su paastumine ei oleks nähtav inimestele, vaid
sinu Isale, kes on salajas, ja sinu Isa, kes näeb sala-
jasse, tasub sinule avalikult.

19 Ärge koguge endile varandusi maa peale, kus koi
ja rooste neid rikuvad ja kus vargad sisse murravad
ning varastavad;

20 vaid koguge endile varandusi taevasse, kus koi ega
rooste ei riku ja kus vargad sisse ei murra ega varas-
ta.

21 Sest kus su varandus on, seal on ka su süda.

22 Ihu valgus on silm; seepärast, kui sinu silm on pü-
hendunud, saab kõik su ihu täis valgust.

23 Aga kui sinu silm on halb, siis saab kogu su ihu
täis pimedust. Seepärast, kui valgus, mis on sinus, on
pimedus, kui suur on siis see pimedus!

24 Ükski ei või teenida kahte isandat, sest tema kas
vihkab üht ja armastab teist või hoiab ühe poole ega
hooli teisest. Te ei või teenida Jumalat ja mammonat.

25 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli rääkinud need
sõnad, ta vaatas kaheteistkümne poole, keda ta oli
valinud, ja ütles neile: Pidage meeles sõnu, mida ma
olen rääkinud! Sest vaadake, teie olete need, keda ma
olen valinud teenima selle rahva seas. Seepärast ma
ütlen teile: Ärge olge mures oma elu pärast, mida
süüa või mida juua; ega oma ihu pärast, mida selga
panna. Eks elu ole enam kui liha ja ihu enam kui riid-
ded?

26 Vaadake taevalinde, sest nad ei külva ega lõika ega
kogu aitadesse, siiski teie taevane Isa toidab neid.
Kas te pole mitte palju paremad kui nemad?

27 Aga kes teie seast võib muretsemisega oma pikku-
sele ühegi küünra jätkata?

28 Ja miks te muretsete riituse pärast? Pange tähele
lilli väljal, kuidas need kasvavad; need ei tee tööd ega
ketra;

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of
a sad countenance, for they disfigure their faces that
they may appear unto men to fast. Verily I say unto
you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and
wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto
thy Father, who is in secret; and thy Father, who
seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth,
where moth and rust doth corrupt, and thieves break
through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven,
where neither moth nor rust doth corrupt, and
where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be
also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine
eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be
full of darkness. If, therefore, the light that is in thee
be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will
hate the one and love the other, or else he will hold to
the one and despise the other. Ye cannot serve God
and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spo-
ken these words he looked upon the twelve whom he
had chosen, and said unto them: Remember the
words which I have spoken. For behold, ye are they
whom I have chosen to minister unto this people.
Therefore I say unto you, take no thought for your
life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet
for your body, what ye shall put on. Is not the life
more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, nei-
ther do they reap nor gather into barns; yet your
heavenly Father feedeth them. Are ye not much bet-
ter than they?

Which of you by taking thought can add one cubit
unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider
the lilies of the field how they grow; they toil not,
neither do they spin;

29 ja ometi ma ütlen teile, et Saalomongi kõiges oma
hiilguses pole olnud nõnda ehitud kui üks nendest.
30 Mispärast, kui nüüd Jumal rohtu väljal, mis täna
on ja homme ahju visatakse, nõnda riietab, just samuti
riietab ta ka teid, kui te ei ole nõdrausulised.
31 Seepärast ärge olge mures, öeldes: Mida me sööme?
või: Mida me joomme? või: Millega me riietume?
32 Sest teie taevane Isa teab, et te seda kõike vajate.
33 Ent otsige esiti Jumala kuningriiki ja tema õigemeelsust,
ja seda kõike antakse teile pealegi.
34 Seepärast ärge olge mures homse pärast, sest homme
päev muretsseb ise enese asjade eest. Päevale on küllalt
omast halvast.

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory,
was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is,
and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you,
if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3. Nefi 14

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli rääkinud need sõnad, pöördus ta taas rahvahulga poole ja avas neile uuesti oma suu, öeldes: Tõesti, tõesti, ma ütlen teile: Ärge mõistke kohut, et teie üle ei mõistetaks kohut!
- 2 Sest missuguse kohtuga teie kohut mõistate, niisugusega mõistetakse teile kohut; ja missuguse mõõduga te mõõdate, niisugusega mõõdetakse ka teile.
- 3 Ja miks sa näed pindu, mis on sinu venna silmas, kuid palki omas silmas sa ei pane tähele?
- 4 Või kuidas sa ütled oma vennale: Lase ma tõmban pinnu sinu silmast – ja vaata, palk on su omas silmas?
- 5 Sa silmakirjatseja, tõmba esiti palk omast silmast, ja siis sa näed selgelt tõmmata pindu välja oma venna silmast.
- 6 Ärge andke seda, mis on püha, koertele, ja ärge heitke oma pärle sigade ette, et nad neid ei sõtkuks oma jalge alla ega pöörduks ja teid kisuks!
- 7 Paluge, ja teile antakse; otsige ja te leiate; koputage, siis avatakse teile!
- 8 Sest igaüks, kes palub, see saab, ja kes otsib, see leiab, ja kes koputab, sellele avatakse;
- 9 või missugune inimene on teie seast, kes, kui tema poeg palub leiba, annaks temale kivi?
- 10 Või kui ta palub kala, annaks ta temale mao?
- 11 Kui nüüd teie, kes olete halvad, mõistate anda häid ande oma lastele, kui palju enam teie Isa, kes on taevas, annab häid ande neile, kes temalt paluvad?
- 12 Seepärast, kõik, mida te tahate, et inimesed teile teevad, tehke ka neile, sest see on seadus ja prohveteid!
- 13 Minge sisse kitsast väravast, sest avar on värav ja lai on tee, mis viib hävitusse, ja palju on neid, kes sealt sisse lähevad;
- 14 kuna kitsas on värav ja ahtake on tee, mis viib ellu, ja pisut on neid, kes selle leiavad.
- 15 Hoiduge valeprohveteist, kes tulevad teie juurde lammaste riideis, aga seestpidi on nad kiskjad hundi!

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 Nende viljadest te tunnete neid. Ega inimene nopi viinamarju kibuvitsust või viigimarju ohakaist?

17 Just samuti kannab iga hea puu head vilja, aga rikutud puu kannab halba vilja.

18 Hea puu ei saa kanda halba vilja ega rikutud puu kanda head vilja.

19 Iga puu, mis ei kanna head vilja, raiutakse maha ja visatakse tulle.

20 Mispärast, nende viljadest te tunnete nad ära.

21 Mitte igauks, kes minule ütleb: Issand, Issand, ei saa taevariiki, vaid see, kes teeb mu Isa tahtmist, kes on taevas.

22 Paljud ütlevad minule tol päeval: Issand, Issand, kas me ei ole sinu nimel prohvetlikult kuulutanud ja sinu nimel ajanud välja kuradeid ja sinu nimel teinud palju vägevaid tegusid?

23 Ja siis ma tunnistan neile avalikult: Ma ei ole kunagi teid tundnud, taganege minust, te süütegude toimepanijad!

24 Seepärast, igauks nüüd, kes neid mu sõnu kuuleb ja teeb nende järgi, seda ma võrdlen mõistliku mehega, kes ehitas oma koja kaljule –

25 ja tuli sadu ja tulid vetevood ja puhusid tuuled ja söötsid vastu seda koda; aga see ei langenud, sest see oli rajatud kaljule.

26 Ja igauks, kes neid minu sõnu kuuleb, aga ei tee nende järele, on võrreldav rumala mehega, kes ehitas oma koja liivale –

27 ja tuli sadu ja tulid vetevood ja puhusid tuuled ja söötsid vastu seda koda, ja ta langes, ja tema langedmine oli suur.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3. Nefi 15

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli lõpetanud need sõnad, lasi ta oma silmadel üle rahvahulga käia ja ütles neile: Vaadake, te olete kuulnud, mida ma õpetasin enne, kui ma läksin üles Isa juurde; seepärast, igaühe, kes peab neid mu sõnu meeles ja teeb nende järgi, tema ma tõstan üles viimsel päeval.
- 2 Ja sündis, et kui Jeesus oli öelnud need sõnad, ta tajus, et mõned nende seas olid hämmingus ja imetasid, mida ta tahab teha Moosese seadusega; sest nad ei mõistnud sõnu, et vana on kadunud ja et kõik on saanud uueks.
- 3 Ja ta ütles nendele: Ärge imestage, et ma ütlesin teile, et vana on kadunud ja et kõik on saanud uueks.
- 4 Vaadake, ma ütlen teile, et seadus, mis anti Moosesele, on täidetud.
- 5 Vaadake, mina olen see, kes andis seaduse, ja mina olen see, kes tegi lepingu oma Iisraeli rahvaga; seepärast, seadus on minus täidetud, sest mina olen tulnud seadust täitma; seepärast on sellel lõpp.
- 6 Vaadake, ma ei tühista prohveteid; sest kõik, mis minus ei ole täidetud, tõesti, ma ütlen teile: see läheb kõik täide.
- 7 Ja kui ma ütlesin teile, et vana on kadunud, ei tühista ma seda, mis on räägitud asjadest, mis on tulemas.
- 8 Sest vaadake, leping, mille ma olen teinud oma rahvaga, ei ole veel kõik täidetud; aga seadus, mis anti Moosesele, lõppes minus.
- 9 Vaadake, mina olen seadus ja valgus. Vaadake mind ja pidage vastu lõpuni ja te elate; sest sellele, kes peab vastu lõpuni, ma annan igavese elu.
- 10 Vaadake, ma olen andnud teile käsud; seepärast pidage kinni minu käskudest. Ja see on seadus ja prohvetid, sest nad tõepoolest tunnistasid minust.
- 11 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli rääkinud need sõnad, ütles ta neile kaheteistkümmele, keda ta oli valinud:
- 12 Teie olete minu jüngrid; ja teie olete valguseks sellele rahvale, kes on Joosepi koja jääk.

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

13 Ja vaadake, see on teie pärandmaa ja Isa on andnud selle teile.

14 Ja mitte ühelgi ajal ei ole Isa andnud mulle käsku, et ma räägiksin sellest teie vendadele Jeruusalemmas.

15 Ka ei ole Isa kunagi andnud mulle käsku, et ma räägiksin neile teistest Iisraeli koja suguharudest, keda Isa on maalt ära juhatanud.

16 Niipalju Isa käskis mind, et ma ütleksin neile:

17 Et minul on ka teisi lambaid, kes ei ole sellest karjast; ka nemad pean ma tooma ja nad saavad kuulda minu häält; ja siis on üks kari ja üks karjane.

18 Ja nüüd, kangekaelsuse ja uskmatuse pärast nad ei mõistnud minu sõna; seepärast käskis Isa mul neile sellest enam mitte rääkida.

19 Aga tõesti, ma ütlen teile, et Isa on käskinud mind ja ma räägin seda teile, et teid lahutati neist nende süütegude pärast; seepärast oma süütegude pärast ei tea nad teist midagi.

20 Ja tõesti, ma ütlen teile veel, et Isa on lahutanud nendest teisi suguharusid ja nende süütegude pärast ei tea nad nendest midagi.

21 Ja tõesti, ma ütlen teile, et teie olete need, kellest ma ütlesin: Mul on ka teisi lambaid, kes ei ole sellest karjast; ka nemad ma pean tooma ja nad saavad kuulda minu häält, ja siis on üks kari ja üks karjane.

22 Ja nad ei mõistnud mind; sest nad arvasid, et need on paganad; sest nad ei saanud aru, et paganad peavad nende jutlustamise kaudu saama usule pöördunud.

23 Ja nad ei mõistnud mind, kui ma ütlesin, et nad saavad kuulda minu häält; ja nad ei mõistnud mind, et paganad ei kuule ühelgi ajal minu häält – et ma ei tee end nendele ilmsiks muidu, kui Püha Vaimu läbi.

24 Aga vaadake, teie olete niihästi kuulnud minu häält kui ka näinud mind; ja teie olete minu lambad ja teid loetakse nende hulka, keda Isa on minule andnud.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3. Nefi 16

- 1 Ja tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et mul on teisi lambaid, kes ei ole sellelt maalt, ka mitte Jeruusalemma maalt, ka mitte ühestki maaosast selle maa ümbrusest, kus ma olen teeninud.
- 2 Sest need, kellest ma räägin, on need, kes ei ole veel kuulnud minu häält; ka ei ole ma ühelgi ajal end nende ilmsiks teinud.
- 3 Aga ma olen saanud Isalt käsu minna nende juurde, et nad kuuleksid minu häält ja oleksid arvatud minu lammaste hulka, nii et oleks üks kari ja üks karjane; seepärast ma lähen end neile näitama.
- 4 Ja ma käsin teil kirjutada need sõnad pärast seda, kui ma olen läinud; nii et kui on nõnda, et minu rahvas Jeruusalemmas, need, kes on mind näinud ja saatnud mind minu teenimistöös, ei palu Isalt minu nimel, et nad läbi Püha Vaimu saaksid teada teist ja ka teistest suguharudest, kellest nad ei tea midagi, et need sõnad, mida te kirjutate, oleksid hoitud ja tehtaks ilmsiks paganatele, nii et paganate täiuse kaudu võiks nende seemne jäägi, kes hajutatakse üle kogu maa pinna nende uskmatuse pärast, kokku koguda ehk tuua teadmisele minust, nende Lunastajast.
- 5 Ja siis ma kogun nad maa neljast ilmakaarest ja siis ma täidan lepingu, mille Isa on teinud kõikide Iisraeli koja inimestega.
- 6 Ja õnnistatud on paganad tänu nende usule minusse, Pühas Vaimus ja Pühast Vaimust, kes tunnistab neile minust ja Isast.
- 7 Vaadake, nende usu pärast minusse, ütleb Isa, ja teie uskmatuse pärast, oo Iisraeli koda, tuleb tõde viimsel ajal paganatele, nii et nende asjade täius tehakse neile teatavaks.
- 8 Aga häda uskmatutele paganate seas, ütleb Isa – sest olgugi, et nad on tulnud selle maa palgele ja on hajutanud minu rahva, kes on Iisraeli kojast, ja minu rahvas, kes on Iisraeli kojast, on välja aetud nende seast ja tallatud nende jalge alla;

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 ja Isa halastuse tõttu paganate vastu ja ka Isa koh-
tuotsuste tõttu minu rahvale, kes on Iisraeli kojast,
tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et pärast kõike seda, ja
ma olen lasknud oma rahvast, kes on Iisraeli kojast,
lüüa ja vaevata ja tappa ja nende seast välja ajada
ning saada nende vihaaluseks ja nende seas paha-
meele puhangu ja pilkamise osaliseks –

10 ja nõnda käsib Isa mul teile öelda: Sel päeval, mil
paganad patustavad minu evangeeliumi vastu ja
hülgevad minu evangeeliumi täiuse, ja oma südame-
te uhkuses peavad end kõikidest rahvustest ja terve
maailma inimestest ülemateks ning on täis kõiksugu
valetamisi ja pettusi ja pahategusid ja kõiksugu sil-
makirjalikkust ja mõrvu ja preestripettusi ja hoora-
misi ja salajasi jäledusi; ja kui nad teevad kõike seda
ja hülgevad minu evangeeliumi täiuse, vaata, ütleb
Isa, siis ma toon oma evangeeliumi täiuse nende
seast ära.

11 Ja siis on mul meeles leping, mille ma tegin oma
rahvaga, oo Iisraeli koda, ja ma viin oma evangeeliu-
mi neile.

12 Ja ma näitan sulle, oo Iisraeli koda, et paganatel ei
ole võimu teie üle; aga mul on meeles teiega tehtud
leping, oo Iisraeli koda, ja te saate tundma minu
evangeeliumi täiust.

13 Aga kui paganad teevad meeleparanduse ja tule-
vad minu juurde tagasi, ütleb Isa, vaata, siis nad ar-
vatakse minu rahva hulka, oo Iisraeli koda!

14 Ja ma ei lase oma rahval, kes on Iisraeli kojast,
minna nende sekka ja neid maha tallata, ütleb Isa.

15 Aga kui nad ei tule minu juurde ega võta kuulda
minu häält, siis ma lasen neil, jah, ma lasen oma rah-
val, oo Iisraeli koda, minna nende sekka ja tallata
nad maha, ja nad saavad olema kui sool, mis on
maitse kaotanud, mis ei kõlba siis millekski muuks
kui väljaviskamiseks ja mu rahva jalge alla talla-
miseks, oo Iisraeli koda!

And because of the mercies of the Father unto the
Gentiles, and also the judgments of the Father upon
my people who are of the house of Israel, verily, ver-
ily, I say unto you, that after all this, and I have
caused my people who are of the house of Israel to be
smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be
cast out from among them, and to become hated by
them, and to become a hiss and a byword among
them—

And thus commandeth the Father that I should say
unto you: At that day when the Gentiles shall sin
against my gospel, and shall reject the fulness of my
gospel, and shall be lifted up in the pride of their
hearts above all nations, and above all the people of
the whole earth, and shall be filled with all manner
of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all
manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts,
and whoredoms, and of secret abominations; and if
they shall do all those things, and shall reject the ful-
ness of my gospel, behold, saith the Father, I will
bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I
have made unto my people, O house of Israel, and I
will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that
the Gentiles shall not have power over you; but I will
remember my covenant unto you, O house of Israel,
and ye shall come unto the knowledge of the fulness
of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me,
saith the Father, behold they shall be numbered
among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the
house of Israel, to go through among them, and
tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken
unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my
people, O house of Israel, that they shall go through
among them, and shall tread them down, and they
shall be as salt that hath lost its savor, which is
thenceforth good for nothing but to be cast out, and
to be trodden under foot of my people, O house of
Israel.

- 16 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et nõnda on Isa mind käskinud – et ma pean andma selle maa sellele rahvale pärisosaks.
- 17 Ja siis lähevad täide prohvet Jesaja sõnad, mis ütlevad:
- 18 Su valvurid tõstavad häält; nad hõiskavad üheskoos, sest nad näevad silmast silma, kui Issand toob tagasi Siioni.
- 19 Rõõmustage, laulge üheskoos, te Jeruusalemma varemehed; sest Issand on trööstinud oma rahvast, ta on lunastanud Jeruusalemma!
- 20 Issand on paljastanud oma püha käsivarre kõigi rahvaste silme all ja kõik maa ääred saavad näha Jumala päästet.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3. Nefi 17

- 1 Vaata, nüüd sündis, et kui Jeesus oli rääkinud need sõnad, vaatas ta taas üle rahvahulga ja ütles neile: Vaadake, minu aeg on lähedal.
- 2 Ma tajun, et te olete nõrgad, et te ei mõista kõiki minu sõnu, mida Isa on käskinud mul praegu teile rääkida.
- 3 Seepärast, minge oma kodudesse ja mõtisklege selle üle, mida ma olen öelnud, ja paluge Isa minu nimel, et te võiksite seda mõista, ja valmistage oma meel ette homseks päevaks ja ma tulen taas teie juurde.
- 4 Aga nüüd ma lähen Isa juurde, ja samuti lähen end näitama Iisraeli kadunud suguharudele, sest Isale nad ei ole kadunud, sest tema teab, kuhu ta on nad viinud.
- 5 Ja sündis, et kui Jeesus oli nõnda rääkinud, lasi ta silmadel taas üle rahvahulga käia ning nägi, et inimesed olid pisarais ja vaatasid ainiti teda, nagu paludes teda pisut kauem nendega koos olla.
- 6 Ja ta ütles neile: Vaadake, mu süda on täis kaastunnet teie vastu!
- 7 Kas teie seas on haigeid? Tooge nad siia! Kas on teist keegi jalutu või pime või lonkur või vigane või pidalitõbine või kes on kuivanud või kes on kurt või kes on mingil muul moel vaevatud? Tooge nad siia ja ma teen nad terveks, sest ma tunnen teile kaasa; mu süda on täis halastust.
- 8 Sest ma tajun, et te soovite, et ma näitaksin teile, mida ma olen teinud teie vendadele Jeruusalemmas, sest ma näen, et teie usk on piisav selleks, et ma võiksin teid terveks teha.
- 9 Ja sündis, et kui ta oli nõnda rääkinud, läks kogu rahvahulk üksmeelselt tema juurde koos oma haigete ja vaevatudega ja oma jalutute ja oma pimedate ja oma tummadega ja kõikide nendega, kes olid mingil moel vaevatud; ja ta tegi nad terveks, igapähe, keda tema juurde toodi.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Ja nad kõik, nii need, keda tervendati, kui ka need, kes olid terved, kummardusid tema jalge ette ja kummardasid teda; ja kõik, kes rahvahulgast hoolimata tulla said, suudlesid tema jalgu, nii et nad pesid tema jalgu oma pisaratega.

11 Ja sündis, et ta käskis neil tuua nende väikesed lapsed.

12 Nii nad tõid oma väikesed lapsed ja panid nad maha tema ümber ja Jeesus seisis nende keskel; ja rahvahulk andis teed, kuni nad kõik olid tema juurde toodud.

13 Ja sündis, et kui nad kõik olid tema juurde toodud ja Jeesus seisis keskel, käskis ta rahvahulka, et nad laskuksid põlvili maha.

14 Ja sündis, et kui nad olid põlvili laskunud, oigas Jeesus endamisi ja ütles: Isa, ma olen mures Iisraeli koja rahva pahelisuse pärast.

15 Ja kui ta oli öelnud need sõnad, laskus ta ka ise põlvili maha ja vaata, ta palvetas Isa poole, ja seda, mida ta palus, ei saa kirjutada, ja rahvahulk, kes teda kuulis, annab sellest tunnistust.

16 Ja nad annavad tunnistust niiviisi: Ei ole enne kellegi silm näinud ega kõrv kuulnud nii suuri ja imepäraseid asju, nagu meie nägime ja kuulsime Jeesust Isale rääkimas.

17 Ja ükski keel ei suuda rääkida ja ükski inimene ei saa kirjutada ega saa inimeste südamed mõista nii suuri ja imepäraseid asju, nagu meie nägime ja samuti kuulsime Jeesust rääkimas; ja mitte keegi ei suuda kujutleda seda rõõmu, mis täitis meie hinge sel ajal, kui me kuulsime teda palumas Isa meie eest.

18 Ja sündis, et kui Jeesus oli lõpetanud palvetamise Isa poole, ta tõusis; aga nii suur oli rahvahulga rõõm, et nad sellest nõrkesid.

19 Ja sündis, et Jeesus rääkis neile ja palus neil tõusta.

20 Ja nad tõusid maast ja ta ütles neile: Õnnistatud olete teie oma usu pärast. Ja nüüd, vaadake, mu rõõm on täielik.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 Ja kui ta oli öelnud neid sõnu, ta nuttis, ja rahvahulk andis sellest tunnistust, ja ta võttis ükshaaval nende väikesed lapsed ja õnnistas neid ja palus Isa nende eest.

22 Ja kui ta oli seda teinud, ta nuttis taas;

23 ja ta kõneles rahvahulgale ja ütles neile: Vaadake oma väikesi!

24 Ja kui nad vaatasid, et näha, suunasid nad oma silmad taeva poole ning nad nägid taevaid avanemas ja nad nägid ingleid laskumas taevast nagu tule keskelt; ja nad tulid alla ja ümbritsesid need väikesed ja nende ümber oli tuli; ning inglid teenisid nende seas.

25 Ja rahvahulk nägi ja kuulis ning andis tunnistust; ja nad teavad, et nende tunnistus on õige, sest nad kõik, igaüks neist, nägi ja kuulis; ja neid oli umbes kaks tuhat ja viissada hinge; ja nende hulgas oli mehi, naisi ja lapsi.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3. Nefi 18

- 1 Ja sündis, et Jeesus käskis oma jüngritel tuua talle leiba ja veini.
- 2 Ja sel ajal, kui nad olid leiba ja veini toomas, käskis ta rahvahulgale maha istuda.
- 3 Ja kui jüngrid olid tulnud leiva ja veiniga, võttis ta leiva ja murdis ning õnnistas seda; ja ta andis jüngritele ja käskis neil süüa.
- 4 Ja kui nad olid söönud ja nende kõhud olid täis, ta käskis neil anda rahvahulgale.
- 5 Ja kui rahvahulk oli söönud ja nende kõhud olid täis, ütles ta jüngritele: Vaadake, üks teie seast pühitsetakse ametisse, ja temale ma annan väe leiva murdmiseks ja selle õnnistamiseks ja andmiseks minu kiriku rahvale, kõigile neile, kes usuvad ja saavad ristitud minu nimel.
- 6 Ja jälgige alati, et te teete, just nagu mina olen teinud, just nagu mina olen murdnud leiba ja seda õnnistanud ning andnud seda teile!
- 7 Ja tehke seda minu ihu mälestuseks, mida ma olen teile näidanud. Ja see olgu tunnistuseks Isale, et te peate mind alati meeles. Ja kui te peate mind alati meeles, on minu Vaim teiega.
- 8 Ja sündis, et kui ta oli öelnud need sõnad, käskis ta oma jüngritel karikast veini võtta ja seda juua ja ka rahvahulgale anda, et nad võiksid sellest juua.
- 9 Ja sündis, et nad tegid nii ja jõid sellest ning nende janu sai kustutatud; ja nad andsid rahvahulgale ning nemad jõid ja nende janu sai kustutatud.
- 10 Ja kui jüngrid olid seda teinud, ütles Jeesus neile: Õnnistatud olete teie selle tõttu, mida te olete teinud, sest see on minu käskude täitmine ja see tunnistab Isale, et te soovite teha seda, mida ma olen teil käskinud.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 Ja tehke seda alati neile, kes parandavad meelt ja on ristitud minu nimel; ja te tehke seda minu vere mälestuseks, mis ma olen valanud teie eest, et te võiksite tunnistada Isale, et te peate mind alati meeles. Ja kui te peate mind alati meeles, on minu Vaim teiega.
- 12 Ja ma annan teile käsu, et te peate seda tegema. Ja kui te teete seda alati, siis te olete õnnistatud, sest te olete ehitatud minu kaljule.
- 13 Kuid kes iganes teie seast teeb rohkem või vähem kui seda, need ei ole ehitatud minu kaljule, vaid on ehitatud liivasele alusele; ja kui tuleb sadu ja tulevad veteveed ja tuuled puhuvad ja sööstavad vastu neid, siis nad langevad ja põrgu väravad on avatud, et neid vastu võtta.
- 14 Seepärast õnnistatud olete teie, kui te peate kinni minu käskudest, mis Isa on mul käskinud teile anda.
- 15 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et te peate alati valvel olema ja palvetama, et kurat ei viiks teid kiusatusse ega juhiks teid ära vangistusse.
- 16 Ja nii, nagu mina olen teie seas palvetanud, just samuti palvetage ka teie minu kirikus minu rahva seas, kes parandavad meelt ja on ristitud minu nimel. Vaadake, mina olen valgus; ma olen andnud teile eeskujugu.
- 17 Ja sündis, et kui Jeesus oli rääkinud oma jüngritele need sõnad, pöördus ta taas rahvahulga poole ja ütles nendele:
- 18 Vaata, tõesti, tõesti, ma ütlen teile, te peate olema alati valvel ja palvetama, et te ei langeks kiusatusse; sest Saatan soovib teid endale, et ta võiks teid sõeluda kui nisu.
- 19 Seepärast peate te alati palvetama Isa poole minu nimel;
- 20 ja mida te iganes palute Isalt minu nimel, mis on õige, uskudes, et te seda saate, vaata, see antakse teile.
- 21 Palvetage oma peredes Isa poole alati minu nimel, et teie naised ja teie lapsed oleksid õnnistatud.
- 22 Ja vaadake, te peate tihti kokku tulema; ja te ei tohi keelata kellelgi tulla teie juurde, kui te kogunete, vaid lubage neil teie juurde tulla ja ärge neid keelake;

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

- 23 vaid palvetage nende eest ja ärge ajage neid välja; ja kui on nõnda, et nad tulevad teie juurde tihti, siis paluge nende eest Isa minu nimel.
- 24 Seepärast, hoidke oma valgus kõrgel, et see võiks paista maailmale! Vaadake, mina olen see valgus, mida te peate kõrgel hoidma – see, mida te olete näinud mind tegemas. Vaadake, te näete, et ma olen palunud Isa, ja teie kõik olete tunnistanud.
- 25 Ja te näete, et ma pole kellelgi teist käskinud ära minna, vaid pigem olen teil käskinud tulla minu juurde, et te võiksite katsuda ja näha; just samuti tehke teie maailmale; ja igäüks, kes seda käsku rikub, laseb end viia kiusatusse.
- 26 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli öelnud need sõnad, pööras ta oma silmad taas jüngerite poole, kelle ta oli valinud, ja ütles neile:
- 27 Vaadake, tõesti, tõesti, ma ütlen teile: Ma annan teile veel ühe käsu ja siis ma pean minema oma Isa juurde, et ma võiksin täita teised käsud, mis ta on mulle andnud.
- 28 Ja nüüd, vaadake, see on see käsk, mille ma annan teile, et te ei lase mitte kellelgi teadlikult ebaväärilisena minu lihast ja verest osa saada, kui te seda jagate;
- 29 sest kes iganes sööb ja joob minu liha ja verd ebaväärilisena, sööb ja joob needust oma hingele; seepärast, kui te teate, et keegi ei ole vääriline sööma ja jooma minu liha ja verd, siis te keelake teda.
- 30 Ometi ärge ajage teda välja endi seast, vaid teenige teda ja paluge minu nimel Isa tema eest; ja kui on nõnda, et ta parandab meelt ja saab ristitud minu nimel, siis te võtke ta vastu ja andke talle minu liha ja verd.
- 31 Aga kui ta ei paranda meelt, siis ärgu loetagu teda minu rahva hulka, et ta ei saaks hävitada minu rahvast, sest vaadake, ma tunnen oma lambaid ja kõik nad on loetud.

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

32 Ometi, ärge ajage teda välja oma palvemajadest või jumalakummardamise kodadest, sest selliseid te teenige edasi, sest te ei tea, kas nad ehk pöörduvad tagasi ja parandavad meelt ning tulevad minu juurde kogu südamest ja ma teen nad terveks ja teie olete vahendiks neile päästmise toomisel.

33 Seepärast, pidage kinni sõnadest, mis ma olen teile käsuks andnud, et teile ei saaks osaks süüdimõistmine, sest häda sellele, kelle Isa süüdi mõistab.

34 Ja ma annan teile need käsud nende vaidluste pärast, mis teie seas on olnud. Ja õnnistatud olete teie, kui teie keskel ei ole vaidlusi.

35 Ja nüüd, ma lähen Isa juurde, kuna on otstarbekas, et ma lähen teie pärast Isa juurde.

36 Ja sündis, et kui Jeesus oli nendele sõnadele lõpu teinud, puudutas ta oma käega ükshaaval neid jüngrid, keda ta oli valinud, kuni ta oli tõepoolest puudutanud neid kõiki, ja samal ajal, kui ta neid puudutas, ta rääkis neile.

37 Ja rahvahulk ei kuulnud neid sõnu, mida ta rääkis; seepärast ei andnud nad tunnistust; ent jüngrid andsid tunnistust, et ta andis neile väe Püha Vaimu andmiseks. Ja edaspidi ma näitan teile, et see tunnistus on õige.

38 Ja sündis, et kui Jeesus oli neid kõiki puudutanud, tuli pilv ja varjas rahvahulga, nii et nad ei näinud Jeesust.

39 Ja sel ajal, kui nad olid pilve varjus, ta lahkus nende juurest ja tõusis taevasse. Ja jüngrid nägid ja andsid tunnistust, et ta taas taevasse tõusis.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3. Nefi 19

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli taevasse tõusnud, läks rahvahulk laiali ja iga mees võttis oma naise ja oma lapsed ning läks oma koju tagasi.
- 2 Ja koheselt, veel enne pimedat tulekut levis kuuldu rahva seas, et rahvahulk oli näinud Jeesust ja et ta oli teeninud nende seas ja et ta näitavat end ka järgmisel päeval rahvahulgale.
- 3 Jah, ja tõepoolest kogu öö levis kuuldu Jeesusest; ja teadet levitati rahva seas, nii et oli palju, jah, ülimalt suur arv neid, kes nägid terve öö üliväga vaeva, et olla järgmisel päeval selles kohas, kus Jeesus pidi end rahvahulgale näitama.
- 4 Ja sündis, et kui rahvahulk oli järgmisel päeval kokku kogunenud, vaata, siis Nefi ja tema vend, kelle ta oli äratanud surnuist, kelle nimi oli Timoteos, ja ka tema poeg, kelle nimi oli Joonas, ja ka Matooni ja Matoniiha, tema vend, ja Kuumen ja Kumenuoni ja Jeremija ja Semnon ja Joonas ja Sidkija ning Jesaja – nüüd, need olid Jeesuse valitud jüngrite nimed – ja sündis, et nad astusid ette ja seisid rahvahulga keskel.
- 5 Ja vaata, rahvahulk oli nii suur, et nad lasid nad jagada kaheteistkümnesse rühma.
- 6 Ja need kaksteist õpetasid rahvahulka ja vaata, nad lasid rahvahulgal põlvitada maha maa pinnale ja paluda Isa Jeesuse nimel.
- 7 Ja ka jüngrid palusid Isa Jeesuse nimel. Ja sündis, et nad tõusid püsti ja teenisid rahva seas.
- 8 Ja kui nad olid õpetanud neidsamu sõnu, mida Jeesus oli rääkinud – miski ei erinenud sõnadest, mis Jeesus oli rääkinud – vaata, nad põlvitasid taas ja palusid Isa Jeesuse nimel.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

- 9 Ja nad palusid seda, mida nad kõige rohkem soovisid; ja nad soovisid, et neile antaks Püha Vaim.
- 10 Ja kui nad olid nõnda palunud, nad läksid vee äärde ja rahvahulk järgnes neile.
- 11 Ja sündis, et Nephi läks vette ja ta ristiti.
- 12 Ja ta tõusis veest üles ja hakkas ristima. Ja ta ristis kõik need, keda Jeesus oli valinud.
- 13 Ja sündis, et kui nad kõik olid ristitud ja olid veest välja tulnud, langes Püha Vaim nende peale ja nad täitusid Püha Vaimu ja tulega.
- 14 Ja vaata, nende ümber oli nagu tuli ja see tuli taevast alla ja rahvahulk nägi seda ja andis tunnistust; ja inglid tulid taevast alla ning teenisid nende seas.
- 15 Ja sündis, et kui inglid olid jüngrid teenimas, vaata, Jeesus tuli ja seisis nende keskel ning teenis nende seas.
- 16 Ja sündis, et ta kõneles rahvahulgale ja käskis, et nad laskuksid taas põlvili maa peale ja et ka tema jüngrid laskuksid põlvili maa peale.
- 17 Ja sündis, et kui nad kõik põlvitasid maha, käskis ta oma jüngrid palvetada.
- 18 Ja vaata, nad hakkasid palvetama ja nad palusid Jeesust, kutsudes teda oma Issandaks ja oma Jumalaks.
- 19 Ja sündis, et Jeesus lahkus nende keskelt ja läks veidi maad eemale ning kummardus maha, ja ta ütles:
- 20 Isa, ma tänan sind, et sa oled andnud Püha Vaimu nendele, keda ma olen valinud; ja see on nende usu pärast minusse, et ma olen neid maailmast valinud.
- 21 Isa, ma palun sind, et sa annaksid Püha Vaimu kõigile neile, kes usuvad nende sõnadesse.
- And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.
- And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.
- And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.
- And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.
- And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.
- And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.
- And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.
- And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.
- And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.
- And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.
- And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:
- Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.
- Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

- 22 Isa, sa oled andnud neile Püha Vaimu, kuna nad usuvad minusse; ja sa näed, et nad usuvad minusse, kuna sa kuuled neid ja nad palvetavad minu poole; ja nad palvetavad minu poole, kuna ma olen nendega.
- 23 Ja nüüd, Isa, ma palun sind nende eest ja ka kõiki nende eest, kes usuvad nende sõnadesse, et nad usuksid minusse, nii et mina võiksin olla nendes, nagu sina, Isa, oled minus, et me võiksime olla üks.
- 24 Ja sündis, et kui Jeesus oli nõnda palvetanud Isa poole, tuli ta oma jüngrite juurde, ja vaata, nemad jätkasid ikka veel lakkamatult palvetamist tema poole; ja nad ei kasutanud palju sõnu, sest see, mida nad pidid paluma, oli neile antud, ja nad olid täidetud sooviga.
- 25 Ja sündis, et Jeesus õnnistas neid, kui nad tema poole palvetasid; ja tema pale naeratas neile ja ta palge valgus paistis nende peale ja vaata, nad olid sama valged kui Jeesuse pale ja tema rõivad; ja vaata, nende valgedus ületas kõik valge, jah, tõepoolest maa peal ei saa olla midagi nii valget, kui oli nende valgedus.
- 26 Ja Jeesus ütles nendele: Palvetage edasi; ja nad ei lakanud palvetamast.
- 27 Ja ta lahkus nende juurest taas ja läks veidi maad eemale ning kummardus maha; ja ta palus taas Isa, öeldes:
- 28 Isa, ma tänan sind, et sa oled puhastanud need, keda ma olen valinud nende usu pärast, ja ma palun nende eest ja samuti nende eest, kes usuvad nende sõnadesse, et nad võiksid saada puhastatud minus usu läbi nende sõnadesse, just nagu nemad on minus puhastatud.
- 29 Isa, ma ei palu maailma eest, vaid nende eest, keda sa oled andnud mulle maailmast nende usu pärast, et nad võiksid saada puhastatud minus, et ma võiksin olla nendes nagu sina, Isa, oled minus, et me võiksime olla üks, et ma võiksin olla nendes austatud.
- 30 Ja kui Jeesus oli öelnud need sõnad, tuli ta taas oma jüngrite juurde; ja vaata, nad palvetasid tema poole vankumatult ja lakkamatult; ja ta naeratas neile taas ja vaata, nad olid valged just nagu Jeesus.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

- 31 Ja sündis, et ta läks taas veidi maad eemale ja palvetas Isa poole;
- 32 ja keel ei suuda rääkida neid sõnu, millega ta palvetas, ega saa inimene kirjutada neid sõnu, millega ta palvetas.
- 33 Ja rahvahulk kuulis ja annab tunnistust; ja nende südamed olid avatud ja nad mõistsid oma südames neid sõnu, millega ta palvetas.
- 34 Ometi olid need sõnad, millega ta palvetas, nii suured ja imepärased, et neid ei saa inimesed ei kirjutada ega öelda.
- 35 Ja sündis, et kui Jeesus oli palvetamise lõpetanud, tuli ta taas jüngrite juurde ja ütles nendele: Nii suurt usku ei ole ma mitte kunagi näinud juutide juures; mispärast, nende uskmatuse pärast ei saanud ma näidata neile nii suuri imesid.
- 36 Tõesti, ma ütlen teile, et mitte keegi nendest ei ole näinud nii suuri asju, kui olete näinud teie, ega ole nad kuulnud nii suuri asju, kui teie olete kuulnud.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3. Nefi 20

- 1 Ja sündis, et ta käskis rahvahulgal ja ka oma jüngritel palvetamine lõpetada. Ja ta käskis neil mitte ladata palvetamast oma südames.
- 2 Ja ta käskis neil üles tõusta ja oma jalgadel püsti seista. Ja nad tõusid ning seisid oma jalgadel.
- 3 Ja sündis, et ta murdis taas leiba ja õnnistas seda ja andis jüngritele süüa.
- 4 Ja kui nad olid söönud, käskis ta neil murda leiba ja anda rahvahulgale.
- 5 Ja kui nad olid andnud rahvahulgale, andis ta nendele ka veini juua ja käskis neil rahvahulgale anda.
- 6 Nüüd, ei jüngrid ega rahvahulk polnud toonud ei leiba ega veini;
- 7 aga ta tõepoolest andis neile leiba süüa ja ka veini juua.
- 8 Ja ta ütles neile: See, kes sööb seda leiba, sööb minu ihust oma hingele; ja see, kes joob seda veini, joob minu verest oma hingele; ja tema hing ei nälgigi ega janune mitte kunagi, vaid on täidetud.
- 9 Nüüd, kui kogu rahvahulk oli söönud ja joonud, vaata, nad olid täis Vaimu; ja nad hüüdsid ühel häälel ning andsid au Jeesusele, keda nad nägid ja kuulsid.
- 10 Ja sündis, et kui nad kõik olid Jeesusele au andnud, ütles ta neile: Vaadake, nüüd ma täidan käsu, mille Isa on mulle andnud selle rahva kohta, kes on Iisraeli koja jääk.
- 11 Pidage meeles, et ma rääkisin teile ja ütlesin, et kui Jesaja sõnad täide lähevad – vaadake, need on kirja pandud, need on teie ees, seepärast uurige neid –
- 12 ja tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et kui nad täituvad, siis on täidetud leping, mille Isa on teinud oma rahvaga, oo Iisraeli koda.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

- 13 Ja siis kogutakse idast ja läänest ning lõunast ja põhjast kokku üle terve maa pinna laiali hajutatud jäägid ja nad tuuakse teadmisele Issandast, nende Jumalast, kes on nad lunastanud.
- 14 Ja Isa on käskinud mul anda see maa teile pärisoaks.
- 15 Ja ma ütlen teile, et kui paganad ei paranda meelt pärast seda õnnistust, mille nad saavad pärast seda, kui nad on hajutanud minu rahva –
- 16 siis teie, kes olete Jaakobi koja jääk, lähete nende sekka; ja te olete nende keskel, keda on palju; ja te olete nende seas kui lõvi metsloomade seas ja kui noor lõvi lambakarjas, kes karja seast läbi minnes tallab maha ja kisub tükkideks ja ükski ei saa neid päästa.
- 17 Sinu käsi on tõstetud sinu vastaste vastu ja kõik sinu vaenlased lõigatakse ära.
- 18 Ja ma kogun oma rahva kokku, nagu mees kogub vilja rehealusesse.
- 19 Sest ma teen oma rahvale, kellega Isa on teinud lepingu, jah, ma teen sulle raudsarve ja vasksõrad. Ja sa purustad paljud rahvad; ja ma pühitsen nende kasu Issandale ja nende rikkused kogu maa Issandale. Ja vaata, mina olen see, kes teeb seda.
- 20 Ja sünnib, ütleb Isa, et sel päeval ripub nende kohal mu õigluse mõök; ja kui nad ei paranda meelt, siis langeb see nende peale, ütleb Isa, jah, tõepoolest, kõikide paganarahvaste peale.
- 21 Ja sünnib, et ma sean oma rahva jalule, oo Iisraeli koda.
- 22 Ja vaata, ma sean selle rahva jalule sellel maal, et täita leping, mille ma tegin teie isa Jaakobiga, ja see on Uus Jeruusalemm. Ja taeva väed on selle rahva keskel; jah, tõepoolest, mina olen teie keskel.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 Vaadake, mina olen see, kellest rääkis Mooses, öeldes: Prohveti, minu sarnase äratav Issand, teie Jumal, teie teie vendade hulgast; teda te peate kuulama kõiges, mis ta iganes teile ütleb. Ja sünnib, et iga hing, kes ei taha seda prohvetit kuulata, lõigatakse rahva seast ära.
- 24 Tõesti, ma ütlen teile, jah, ja kõik prohvetid alates Saamuelist ja nendest, kes on olnud pärast teda, kõik, kes on rääkinud, on tunnistanud minust.
- 25 Ja vaadake, teie olete prohvetite lapsed ja teie olete Iisraeli kojast; ja teie olete selle lepingu osalised, mille Isa tegi teie isadega, öeldes Aabrahamile: Ja sinu seemne kaudu saavad õnnistatud kõik maa suguharud.
- 26 Isa on mind äratanud esmalt teile ja saatnud mind teid õnnistama, igäüht teist oma süütegudest ära pöörates, ja seda seepärast, et te olete lepingu lapsed –
- 27 ja pärast seda, kui teid on õnnistatud, täidab Isa lepingu, mille ta tegi Aabrahamiga, öeldes: Sinu seemne kaudu saavad õnnistatud kõik maa suguharud – valades Püha Vaimu paganate peale minu kaudu, milline õnnistus paganatele teeb nad kõigist vägevamateks, nii et nad hajutavad minu rahva, oo Iisraeli koda.
- 28 Ja neist saab roosk selle maa rahvale. Ometi, kui nad on vastu võtnud minu evangeeliumi selle täiuses ja kui nad siis teevad oma südame kõvaks minu vastu, siis ma pööran nende süüteod nende endi peade peale, ütleb Isa.
- 29 Ja ma pean meeles lepingut, mille ma olen teinud oma rahvaga; ja ma olen teinud nendega lepingu, et ma kogun nad kokku minu poolt heaksarvatud ajal, et ma annan taas neile pärisosaks nende isade maa, mis on Jeruusalemma maa, mis on nendele tootatud maa igavesti, ütleb Isa.
- 30 Ja sünnib, et tuleb aeg, mil neile jutlustatakse minu evangeeliumi täiust;
- 31 ja nad usuvad minusse, et ma olen Jeesus Kristus, Jumala Poeg, ja paluvad Isa minu nimel.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Siis nende valvurid tõstavad häält ja hõiskavad üheskoos, sest nad näevad silmast silma.

33 Siis Isa kogub nad taas kokku ja annab Jeruusalemma neile pärandmaaks.

34 Siis nad hakkavad rõõmustama – Laulge üheskoos, te Jeruusalemma varemed, sest Isa on trööstinud oma rahvast, ta on lunastanud Jeruusalemma!

35 Isa on paljastanud oma püha käsivarre kõigi rahvaste silme all ja kõik maa ääred saavad näha Isa päästet; ja Isa ja mina oleme üks.

36 Ja siis läheb täide see, mis on kirjutatud: Ärka, ärka taas ja ehi end oma jõuga, oo Siion! Pane selga oma ilusad riided, oo Jeruusalemm, püha linn! Sest nüüdsest peale ei tule sinu sisse enam ümberlõikamatu ega see, kes pole puhas.

37 Raputa end põrmust; tõuse üles, istu, oo Jeruusalemm; vabasta end oma kaela köidikutest, oo vangistatud Siioni tütar!

38 Sest nõnda ütleb Issand: Te olete ennast müünud eimillegi eest ja rahata teid lunastatakse.

39 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et minu rahvas saab teadma minu nime; jah, sel päeval nad teavad, et mina olen see, kes räägib.

40 Ja siis nad ütlevad: Kui armsad on mägede peal tema sammud, kes toob neile häid sõnumeid, kes kuulutab rahu; kes toob neile häid sõnumeid heast, kes kuulutab päästet, kes ütleb Siionile: Sinu Jumal valitseb!

41 Ja siis kaigub hüüd: Lahkuge, lahkuge, minge sealt ära, ärge puudutage seda, mis pole puhas; minge ära selle keskelt; olge puhtad, te Issanda astjate kandjad!

42 Sest teil ei ole vaja minna tõtates ega põgenedes; sest Issand käib teie ees ja Iisraeli Jumal on teie taga.

43 Vaata, mu teenija toimib mõistlikult; teda ülendatakse ja ülistatakse ja ta saab väga kõrgeks.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

- 44 Nagu paljud olid sinu üle hämmastunud – ta oli
näost nii räsitud, rohkem kui ükski inimene, ja oma
kujult rohkem kui inimesepojad –
- 45 nõnda ta piserdab palju rahvaid; kuningad sulge-
vad oma suu tema ees, sest mida neile ei ole räägitud,
seda nad saavad näha; ja mida nad ei ole kuulnud,
selle üle tuleb neil mõelda.
- 46 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, see kõik sünnib, just
nagu Isa on mind käskinud. Siis täidetakse see le-
ping, mille Isa on teinud oma rahvaga, ja siis on
Jeruusalemm taas asustatud minu rahvaga ja see on
nende pärandmaa.

As many were astonished at thee—his visage was
so marred, more than any man, and his form more
than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall
shut their mouths at him, for that which had not
been told them shall they see; and that which they
had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall
surely come, even as the Father hath commanded
me. Then shall this covenant which the Father hath
covenanted with his people be fulfilled; and then
shall Jerusalem be inhabited again with my people,
and it shall be the land of their inheritance.

3. Nefi 21

- 1 Ja tõesti, ma ütlen teile: Ma annan teile tunnustähe, et te teaksite aega, mil need asjad on aset leidmas – et ma kogun oma rahva nende kauaaegselt hajutatusest, oo Iisraeli koda, ja rajan taas oma Siioni nende keskele;
- 2 ja vaadake, see on see asi, mille ma annan teile tunnustäheks – sest tõesti, ma ütlen teile, et kui need asjad, mis ma teile kuulutan ja mida ma edaspidi teile kuulutan ise ja Püha Vaimu väel, mille Isa teile annab, tehakse teatavaks paganatele, et nad teaksid sellest rahvast, kes on Jaakobi koja jääk, ja sellest minu rahvast, kelle nad hajutavad;
- 3 tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kui Isa teeb need asjad neile teatavaks ja see tuleb nende kaudu Isalt teile;
- 4 sest on Isa tarkus, et nad seatakse sisse sellel maal ja saavad jalule seatud vaba rahvana Isa väe kaudu, nii et need asjad võiksid nendelt esile tulla teie seemne jäägile, et saaks täidetud Isa leping, mille ta on sõlminud oma rahvaga, oo Iisraeli koda;
- 5 seepärast, kui need teod ja teod, mida tehakse teie seas edaspidi, tulevad paganatelt esile teie seemnele, kes kaldub uskmatusse süütegude pärast;
- 6 sest Isa on pidanud vajalikuks, et see tuleks esile paganatelt sel põhjusel, et ta võiks näidata paganatele oma väge, nii et paganad, kui nad ei tee oma südant kõvaks, võiksid parandada meelt ja tulla minu juurde ja saada ristitud minu nimel ja teada minu õpetuse õigeid üksikasju, et nad võidaks arvata minu rahva hulka, oo Iisraeli koda;
- 7 ja kui need asjad sünnivad, nii et sinu seeme hakkab neist asjadest teadlik olema – see on neile tunnustäheks, et nad võiksid teada, et Isa töö on juba alanud selle lepingu täitmiseks, mille ta on teinud inimestega, kes on Iisraeli kojast.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

- 8 Ja kui saabub see päev, siis sünnib, et kuningad sulgevad oma suu, sest mida neile ei ole räägitud, seda nad saavad näha; ja mida nad ei ole kuulnud, selle üle tuleb neil mõelda.
- 9 Sest sel päeval teeb Isa minu pärast tööd, mis on nende seas suur ja imepärane töö; ja nende seas leidub selliseid, kes seda ei usu, kuigi inimene sellele kuulutab.
- 10 Ent vaata, minu teenija elu on minu kätes; seepärast ei tee nad talle viga, kuigi teda räsitakse nende pärast. Ometi ma teen ta terveks, sest ma näitan neile, et minu tarkus on suurem kui kuradi kavalus.
- 11 Seepärast sünnib, et need, kes ei taha uskuda minu, kes ma olen Jeesus Kristus, sõnu, mis Isa käsib tal tuua paganatele ja annab talle väe, et need paganatele tuua (see sünnib just nii, nagu Mooses ütles), lõigatakse nad ära minu rahva seast, kes on lepingurahvas.
- 12 Ja minu rahvas, kes on Jaakobi jääk, on paganate seas, jah, nende keskel kui lõvi metsloomade seas, kui noor lõvi lambakarjas, kes karja seast läbi minnes tallab maha ja kisub tükkideks ja ükski ei saa päästa.
- 13 Nende käsi on tõusnud nende vastaste vastu ja kõik nende vaenlased lõigatakse ära.
- 14 Jah, häda paganatele, kui nad meelt ei paranda; sest sel päeval sünnib, ütleb Isa, et ma lõikan ära sinu hobused sinu seast ja purustan sinu sõjavankrid;
- 15 ja ma lõikan ära sinu maa linnad ja purustan kõik su kindlused;
- 16 ja ma lõikan ära nõiakunsti sinu maalt ja sul ei ole enam ennustajaid.
- 17 Ka su nikerdatud kujud ma lõikan ära ja su seisvad kujud su keskel ja sa ei kummarda enam oma kätetööd;
- 18 ja su hiied ma kisun üles su keskel; nii hävitan ma su linnad.
- 19 Ja sünnib, et kõikidele valetamistele ja petmistele ja kadetsemistele ja riidlemistele ja preestripettusele ja hooramistele tehakse lõpp.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

20 Sest sünnib, ütleb Isa, et igäihe, kes sel päeval ei tee meelearandust ega tule minu Armastatud Poja juurde, lõikan ma oma rahva seast ära, oo Iisraeli koda;

21 ja ma rakendan nende suhtes kättemaksu ja raevu just nagu paganatele, sellist, millisest nad ei ole kuulnud.

22 Aga kui nad parandavad meelt ja võtavad kuulda minu sõnu ega tee oma südant kõvaks, siis rajan ma nende seas oma kiriku ja neist saavad lepingu osalised ja nad arvatakse Jaakobi jäägi hulka, kellele ma olen andnud selle maa pärisosaks;

23 ja nad abistavad minu rahvast, Jaakobi jääki, ja nii paljusid, kui Iisraeli kojast tulevad, et nad võiksid ehitada linna, mida kutsutakse Uueks Jeruusalemmaks.

24 Ja siis nad abistavad minu rahvast, et neid, kes on hajutatud kogu maa palgel, võidaks kokku koguda Uude Jeruusalemma.

25 Ja siis tuleb alla nende sekka taeva vägi ja minagi olen nende seas.

26 Ja siis algab Isa töö sel päeval, mil seda evangeeliumi jutlustatakse selle rahva jäägi seas. Tõesti, ma ütlen teile, et sel päeval algab Isa töö minu hajutatud rahva seas, jah, nimelt kadunud suguharude seas, kelle Isa on Jeruusalemmast ära juhtinud.

27 Jah, töö algab kõikide minu rahva hajutatute seas, kui Isa valmistab teed, et nad võiksid seeläbi tulla minu juurde, et nad võiksid hüüda Isa minu nimel.

28 Jah, ja siis algab töö kõikide rahvaste seas, kui Isa valmistab teed, et koguda oma rahvas koju nende pärandmaale.

29 Ja nad asuvad teele kõikide rahvaste keskelt; ja nad ei lähe tõtates ega lähe põgenedes, sest mina lähen nende ees, ütleb Isa, ja mina olen nende selja taga.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3. Nefi 22

- 1 Ja siis sünnib see, mis on kirjutatud: Laula, sigimatu, sina, kes sa pole sünnitanud; hakka laulma ja hüüa valjult, sina, kes sa pole olnud sünnitusvaludes; sest vallalisel on rohkem lapsi kui abielunaisel, ütleb Issand.
- 2 Tee avaraks oma telgipaik ja su elamute vaipu venitatagu; ära ole kokkuhoidlik; pikenda oma telginööre ja kinnita vaiu;
- 3 sest sa levid paremale ja vasakule ja su seeme pärib paganaid ja asustab tühje linnu.
- 4 Ära karda, sest sul ei ole vaja häbeneda; ja ära ole segaduses, sest sa ei jää häbisse; sest sa unustad oma noorpõlve häbi ja ei mäleta enam oma noorpõlve teotust ega mäleta oma lesepõlve teotust.
- 5 Sest sinu Looja, su mees, Vägede Issand on tema nimi; ja sinu Lunastaja, Iisraeli Püha – teda kutsutakse kogu maailma Jumalaks.
- 6 Sest Issand on sind kutsunud nagu hüljatud ja vaimult kurvastatud naist ning noort naist, kui sa olid tagasi lükatud, ütleb sinu Jumal.
- 7 Ma jätsin sind maha üürikeseks silmapilguks, aga ma kogun sind suure halastusega.
- 8 Väheses vihas ma peitsin oma palge silmapilguks su eest, aga ma halastan su peale igavikulise heldusega, ütleb Issand, sinu Lunastaja.
- 9 Sest see on minu jaoks Noa veed, sest nagu ma vandusin, et Noa veed ei ujuta enam maad; nõnda ma olen vandunud, et ma ei ole sinu peale vihane.
- 10 Sest mäed eemalduvad ja künkad liiguvad, aga minu lahkus sinu vastu ei kao, minu rahuleping ei kõigu, ütleb Issand, kellel on halastust sinu vastu.
- 11 Oo sina vaevatu, tormis vintsutatu ja trööstimatu! Vaata, ma laon su müüri ilusate värvidega ja rajan su aluse safiiridest.
- 12 Ja ma teen su aknad ahhaatidest ja sinu väravad granaatkividest ja kogu su müüri kalliskividest.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

- 13 Ja kõiki su lapsi õpetab Issand; ning suur saab ole-
ma su laste rahu.
- 14 Sind rajatakse õigemeelsuses; sa jääd eemale vägi-
vallast, sest sa ei karda, ja hirmust, sest see ei ligine
sulle.
- 15 Vaata, nad tõepoolest kogunevad sinu vastu, aga
mitte minu tahtel; ja need, kes kogunevad sinu vas-
tu, need langevad sinu pärast.
- 16 Vaata, ma olen loonud sepa, kes puhub ääsituld ja
valmistab vahendi oma tööks; ja mina olen loonud
hävitaja hävitama.
- 17 Aga ei saada edu ühtegi relva, mis valmistatakse si-
nu vastu; ja sa mõistad hukka kõik keeled, kes tule-
vad laimates sinu üle kohut mõistma. See on Issanda
teenijate pärisosa ja nende õigemeelsus tuleb minult,
ütleb Issand.

And all thy children shall be taught of the Lord;
and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou
shalt be far from oppression for thou shalt not fear,
and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against
thee, not by me; whosoever shall gather together
against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the
coals in the fire, and that bringeth forth an instru-
ment for his work; and I have created the waster to
destroy.

No weapon that is formed against thee shall pros-
per; and every tongue that shall revile against thee in
judgment thou shalt condemn. This is the heritage of
the servants of the Lord, and their righteousness is of
me, saith the Lord.

3. Nepi 23

- 1 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et te peaksite uurima neid asju. Jah, ma annan teile käsu, et te uuriksite neid asju usinalt, sest suured on Jesaja sõnad.
- 2 Sest ta tõepoolest rääkis kõigest, mis puutus minu rahvasse, kes on Iisraeli kojast; seepärast on paratamatu, et ta peab rääkima ka paganatele.
- 3 Ja kõik, mida ta rääkis, on olnud ja tuleb tõepoolest vastavalt sõnadele, mis ta rääkis.
- 4 Seepärast pöörake tähelepanu minu sõnadele; kirjutage üles, mis ma olen teile rääkinud, ning Isa määratud ajal ja tahtel lähevad need paganate kätte.
- 5 Ja kes iganes võtab kuulda minu sõnu ja parandab meelt ning saab ristitud, see päästetakse. Uurige prohveteid, sest paljud on tunnistanud nendest asjadest.
- 6 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli öelnud need sõnad, ta ütles neile taas pärast seda, kui ta oli seletanud neile kõiki pühakirju, mida nad olid saanud; ta ütles neile: Vaadake, ma tahan, et te paneksite kirja teised pühakirjad, mida te ei ole kirja pannud.
- 7 Ja sündis, et ta ütles Nefile: Too välja ülestähendus, mida te olete pidanud!
- 8 Ja kui Nepi oli toonud ülestähendused ja pannud need tema ette, heitis ta nendele pilgu ja ütles:
- 9 Tõesti, ma ütlen teile: Ma käskisin oma teenijat laamanlast Saamueli, et ta tunnistaks sellele rahvale, et sel päeval, mil Isa ülistab oma nime minus, paljud pühad tõusevad surnuist ja näitavad end paljudele ja teenivad nende seas. Ja ta ütles neile: Kas see ei olnud nii?
- 10 Ja tema jüngrid vastasid temale ja ütlesid: Jah, Issand, Saamuel kuulutas prohvetlikult vastavalt minu sõnadele ja need kõik läksid täide.
- 11 Ja Jeesus ütles neile: Millest see tuleb, et te ei ole seda kirja pannud, et paljud pühad tõusid üles ja näitasid end paljudele ja teenisid nende seas?
- 12 Ja sündis, et Nefi tuli meelde, et seda ei ole kirja pandud.

3 Nepi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

13 Ja sündis, et Jeesus käskis selle kirja panna; seepärast pandigi see kirja, nagu ta käskis.

14 Ja nüüd, sündis, et pärast seda, kui Jeesus oli seletanud koos kõiki pühakirju, mille nad olid kirja pannud, ta käskis neid, et nad õpetaksid seda, mida ta oli neile seletanud.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3. Nefi 24

- 1 Ja sündis, et ta käskis neil kirjutada need sõnad, mis Isa oli andnud Malakiale, milliseid ta pidi neile rääkima. Ja sündis, et pärast seda, kui need olid üles kirjutatud, ta selgitas neid. Ja need on need sõnad, mis ta neile rääkis, öeldes: Nõnda ütles Isa Malakiale: Vaata, ma läkitan oma sõnumitooja ja tema valmis- tab minu ees teed, ja äkitselt tuleb oma templisse Issand, keda te otsite, nimelt lepingu sõnumitooja, kellest te tunnete heameelt; vaata, ta tuleb, ütleb Vägede Issand.
- 2 Aga kes suudab taluda tema tulekupäeva ja kes jääb püsima tema ilmudes? Sest tema on nagu sulata- ja tuli ja nagu vanutajate leelis.
- 3 Ja ta istub nagu hõbedasulataja ja -puhastaja; ja ta puhastab Leevi poegi ja puhastab neid nagu kulda ja hõbedat, et nad võiksid tuua Issandale ohvrianni õi- gemeelsuses.
- 4 Siis meeldib Issandale Juuda ja Jeruusalemma ohvriand nagu vanal ajal ja ammuseil aastail.
- 5 Ja ma tulen teie juurde kohut mõistma ning olen kärmeks tunnistajaks nõidade ja abielurikkujate ja valevandujate vastu ja nende vastu, kes teevad liiga palgalisele palga poolest, lesknaisele ja vaeslapsele ja kes tõukavad võõra kõrvale ja kes ei karda mind, üt- leb Vägede Issand.
- 6 Sest mina olen Issand, mina ei muutu; seepärast teid, Jaakobi pojad, ei ole hävitatud.
- 7 Juba oma isade päevist alates olete te lahkunud mu talitustest ega ole neid pidanud. Pöörduge tagasi mi- nu juurde ja mina pöördun tagasi teie juurde, ütleb Vägede Issand. Aga teie ütlete: Kuidas me peaksime pöörduma?
- 8 Kas inimene võib Jumalalt varastada? Aga teie ole- te minult varastanud! Aga te ütlete: Kuidas me oleme sinult varastanud? Kümnnise ja annetustega!
- 9 Te olete needusega neetud, sest teie, tõepoolest ko- gu see rahvas, olete minult varastanud!

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; be- hold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Tooge kogu kümnis varaaita, et minu kojas oleks toidust, ja proovige mind nüüd sellega, ütleb Vägede Issand, kas ma ei ava teile taevaluuke ega kalla teile õnnistust, nii et ei ole küllalt ruumi, et seda vastu võtta!

11 Ja ma sõitlen teie pärast kahjurit ja ta ei hävita teie põlluvilja, ja samuti teie viinapuu ei lase oma vilja maha enne koristusaega, ütleb Vägede Issand.

12 Ja siis kutsuvad teid õnnistatuks kõik rahvad, sest te saate ihaldatud maaks, ütleb Vägede Issand.

13 Teie sõnad minu vastu on olnud karmid, ütleb Issand. Ometi te ütlete: Mida me oleme sinu vastu rääkinud?

14 Te olete öelnud: Asjatu on Jumalat teenida, ja mis kasu on sellest, et me oleme pidanud tema talitusi, ja et me oleme kõndinud leinates Vägede Issanda ees?

15 Ja nüüd, me kutsume uhkeid õnnelikeks: jah, need, kelle teod on pahelised, tõstetakse esile; jah, need, kes kiusavad Jumalat, koguni vabastatakse.

16 Siis need, kes kartsid Issandat, rääkisid sageli isekeskis, ja Issand pani tähele ning võttis kuulda; ja tema ees kirjutati meelespidamise raamatut nende heaks, kes kartsid Issandat ja mõtlesid tema nime peale.

17 Ja nad kuuluvad mulle, ütleb Vägede Issand, sel päeval, mil ma kogun oma kalliskivid; ja ma heidan neile armu, nõnda nagu mees heidab armu oma pojale, kes teda teenib.

18 Siis te tulete tagasi ja teete taas vahet õigemeelsel ja pahelisel, sellel, kes teenib Jumalat, ja sellel, kes teda ei teeni.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3. Nefi 25

- 1 Sest vaata, saabub päev, mis põleb nagu ahi; ja kõik uhked, jah, ja kõik, kes tegutsevad paheliselt, on nagu kõrred, ja see päev, mis tuleb, põletab nad, ütleb Vägede Issand, ega jäta neile ei juurt ega oksa.
- 2 Aga teile, kes te kardate minu nime, tõuseb Õigemeelsuse Poeg paranemisega tema tiibades; ja siis te lähete välja ja kasvate üles kui nuumvasikad latris.
- 3 Ja te tallate pahelisi, sest need saavad tuhaks teie jalataldade all sel päeval, mil ma teen seda, ütleb Vägede Issand.
- 4 Tuletage meelde mu teenija Moosese seadust koos määruste ja kohtuotsustega, mis ma temale andsin Hoorebil kogu Iisraeli jaoks!
- 5 Vaata, ma läkitan teile prohvet Eelija, enne kui tuleb Issanda päev, suur ja kardetav;
- 6 ja tema pöörab isade südamed laste poole ja laste südamed nende isade poole, et ma ei tuleks ja lööks maad needusega.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3. Nefi 26

- 1 Ja nüüd, sündis, et kui Jeesus oli rääkinud neid asju, ta seletas neid rahvahulgale; ja ta seletas neile kõigest, suurtest ja väikestest asjadest.
- 2 Ja ta ütleb: Need pühakirjad, mida teil ei olnud, käskis Isa mul teile anda, sest see oli tema tarkus, et need antakse tulevastele põlvedele.
- 3 Ja ta selgitas kõike lausa algusest peale kuni selle ajani, mil ta tuleb oma hiilguses – jah, tõepoolest kõikidest asjadest, mis tulevad maa pinnale, kuni selleni välja, mil algained sulavad põletavas kuumuses ja maa rullitakse kokku kui pärgamendirull ning taevad ja maa kaovad;
- 4 ja koguni selle suure ja viimse päevani välja, kui kõik rahvad ja kõik suguharud ja kõik rahvused ja keeled astuvad Jumala ette kohtumõistmiseks nende tegude järgi, olid need siis head või halvad –
- 5 kui need on head, igavikulise elu ülestõusmisele; aga kui need on halvad, siis needuse ülestõusmisele; olles kõrvuti üks ühel käel ja teine teisel käel vastavalt halastusele ja õiglusele ja pühadusele, mis on Kristuses, kes oli enne maailma algust.
- 6 Ja nüüd, sellesse raamatusse ei saa kirjutada sajanikkugi sellest, mida Jeesus tõepoolest rahvale õpetas.
- 7 Aga vaata, Nefi plaatidel on suurem osa sellest, mida ta rahvale õpetas.
- 8 Ja ma olen kirjutanud selle, mis on väiksem osa sellest, mis ta rahvale õpetas; ja ma olen kirjutanud seda kavatsusega, et see toodaks taas sellele rahvale paganatelt vastavalt sõnadele, mida Jeesus on rääkinud.
- 9 Ja kui nad on saanud selle, mida neil on otstarbekas saada kõigepealt oma usu proovilepanemiseks, ja kui on nii, et nad usuvad neid asju, siis tehakse neile ilmsiks ka suuremad asjad.
- 10 Ja kui on nõnda, et nad ei taha uskuda neid asju, siis hoitakse suuremad asjad nende eest varjul nende süüdimõistmiseks.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

- 11 Vaata, ma olin valmis kõike kirja panema, mis on Nefi plaatidele uurendatud, kuid Issand keelas selle ära, öeldes: Ma tahan proovile panna oma rahva usku.
- 12 Seepärast mina, Mormon, kirjutan seda, mida Issand on mul käskinud kirjutada. Ja nüüd, mina, Mormon, teen lõpu oma sõnadele ja jätkan kirjutamist sellest, millest mul on kästus.
- 13 Seepärast, ma tahan, et te näeksite, et Issand tõepoolest õpetas rahvast kolm päeva; ja pärast seda näitas ta end neile sageli ja murdis sageli leiba ja õnistas seda ning andis seda neile.
- 14 Ja sündis, et ta õpetas ja teenis rahvahulgas olevate laste seas, kellest on juba räägitud, ja ta päästis valla nende keeled ja nad rääkisid oma isadele suuri ja imepäraseid asju, koguni suuremaid, kui ta oli rahvale ilmutanud; ja ta päästis valla nende keeled, et nad võiksid rääkida.
- 15 Ja sündis, et pärast seda, kui ta oli taevasse tõusnud – näidates end neile teist korda – ja oli läinud Isa juurde; pärast seda, kui ta oli teinud terveks kõik nende haiged ja nende jalutud ja avanud nende pimedate silmad ja nende kurtide kõrvad ning oli tõepoolest teinud nende seas kõiksugu tervestegemisi ja äratanud ühe mehe surnuist ja oli näidanud nendele oma väge ning oli üles tõusnud Isa juurde –
- 16 vaata, siis järgmisel päeval sündis, et rahvahulk kogunes kokku ja nad nägid ja kuulsid neid lapsi, jah, koguni imikud avasid oma suu ja rääkisid imepäraseid asju; ja seda, mida nad rääkisid, pole ühelgi inimesel lubatud kirjutada.
- 17 Ja sündis, et jüngrid, kelle Jeesus oli valinud, hakkasid sellest ajast peale ristima ja õpetama kõiki, kes nende juurde tulid; ja kõik, kes ristiti Jeesuse nimel, täideti Püha Vaimuga.
- 18 Paljud nendest nägid ja kuulsid sõnulseletamatuid asju, millest ei ole lubatud kirjutada.
- 19 Ja nad õpetasid ja teenisid üksteist; ja neil oli kõik ühine ja igäüks kohtles teist inimest õiglaselt.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

20 Ja sündis, et nad tegid kõike, just nagu Jeesus oli neid käskinud.

21 Ja neid, kes said ristitud Jeesuse nimel, kutsuti Kristuse kirikuks.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3. Nefi 27

- 1 Ja sündis, et kui Jeesuse jüngrid rändasid ringi ja jutustasid sellest, mida nad olid kuulnud ja näinud ning ristisid Jeesuse nimel, sündis, et jüngrid kogunesid ning ühinesid vägevas palves ja paastumises.
- 2 Ja Jeesus näitas end neile taas, sest nad palusid Isa tema nimel; ja Jeesus tuli ja seisis nende keskel ja ütles neile: Mida te tahate, et ma teile annan?
- 3 Ja nad ütlesid temale: Issand, me tahame, et sa ütleksid meile nime, millega me kutsuksime seda kirikut; sest selle asja üle on rahva seas vaidlused.
- 4 Ja Issand ütles nendele: Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, mispärast peaks rahvas nurisema ja vaidlema selle asja üle?
- 5 Kas nad ei ole lugenud pühakirju, mis ütlevad, et te peate võtma enda peale Kristuse nime, mis on minu nimi? Sest selle nimega teid kutsutakse viimsel päeval;
- 6 ja kes iganes võtab enda peale minu nime ja peab vastu lõpuni, see päästetakse viimsel päeval.
- 7 Seepärast, mida te iganes teete, tehke seda minu nimel; seepärast nimetage kirik minu nimega ja hüüdke Isa poole minu nimel, et ta õnnistaks kirikut minu pärast.
- 8 Ja kuidas saab see olla minu kirik, muidu kui et seda kutsutakse minu nimega? Sest kui kirikut kutsutakse Moosese nimega, siis on see Moosese kirik; või kui seda kutsutakse mõne inimese nimega, siis on see selle inimese kirik; aga kui seda kutsutakse minu nimega, siis on see minu kirik, kui on nõnda, et see on ehitatud minu evangeeliumile.
- 9 Tõesti, ma ütlen teile, et te olete ehitatud minu evangeeliumile; seepärast nimetage kõiki asju, mida te iganes nimetate, minu nimega; seepärast, kui te hüüate Isa poole kiriku pärast, kui te teete seda minu nimel, siis Isa kuuleb teid;
- 10 ja kui on nõnda, et kirik on ehitatud minu evangeeliumile, siis Isa näitab selles omaenda tegusid.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

- 11 Aga kui see ei ole ehitatud minu evangeeliumile, vaid on ehitatud inimeste tegudele või kuradi tegudele, tõesti, ma ütlen teile, neil on rõõmu nende tegudest teatud ajaks ja peagi tuleb lõpp ja nad raiutakse maha ja visatakse tulle, kust pole mingit tagasipöördumist.
- 12 Sest nende teod järgnevad neile, sest oma tegude pärast on nad maha raiutud; seepärast pidage meeles asju, mida ma olen teile öelnud.
- 13 Vaadake, ma olen andnud teile oma evangeeliumi ja see on see evangeelium, mille ma olen andnud teile – et mina tuln maailma, et teha oma Isa tahet, sest minu Isa saatis mind.
- 14 Ja minu Isa saatis mind, et mind saaks tõsta üles ristile; ja pärast seda, kui mind tõsteti üles ristile, et ma saaksin siis tõmmata kõik inimesed enda juurde, et nii nagu inimesed tõstavad üles minu, just samuti tõstab Isa üles inimesed seisma minu ette, et nende üle mõistetakse kohut nende tegude põhjal, on need siis head või on need halvad –
- 15 ja sel põhjusel on mind üles tõstetud; seepärast, vastavalt Isa väele tõmban ma kõik inimesed enda juurde, et nende üle võiks kohut mõista nende tegude järgi.
- 16 Ja sünnib, et see, kes parandab meelt ja saab ristitud minu nimel, saab täidetud; ja kui ta peab vastu lõpuni, vaata, teda ma pean oma Isa ees süütuks sel päeval, kui ma tõusen kohut mõistma maailma üle.
- 17 Ja see, kes ei pea vastu lõpuni, see on see, kes raiutakse samuti maha ja visatakse tulle, kust nad Isa õigluse pärast ei saa enam tagasi pöörduda.
- 18 Ja see on sõna, mille ta on andnud inimlastele. Ja sel põhjusel viib ta täide need sõnad, mis ta on andnud, ja tema ei valeta, vaid viib täide kõik oma sõnad.
- 19 Ja miski, mis pole puhas, ei saa pääseda tema kuningriiki; seepärast ei pääse miski tema rahusse peale nende, kes on pesnud oma rõivad minu veres tänu oma usule ja meeleparandusele kõikidest oma pattudest ning oma ustavusele kuni lõpuni.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilled the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilled all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

- 20 Nüüd, see on käsk: Parandage meelt, kõik te maa ääred, ja tulge minu juurde ja saage ristitud minu nimel, et te võiksite olla pühitsetud Püha Vaimu vastuvõtmisega, et te võiksite seista märdumata minu ees viimsel päeval!
- 21 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, see on minu evangeelium; ja te teate, mida teil tuleb minu kirikus teha; sest neid tegusid, mida te olete näinud mind tegemas, tuleb ka teil teha, sest seda, mida te olete näinud mind tegemas, nimelt seda tuleb teha ka teil.
- 22 Seepärast, kui te seda teete, te olete õnnistatud, sest teid tõstetakse üles viimsel päeval.
- 23 Kirjutage üles, mida te olete näinud ja kuulnud, peale selle, mis on keelatud!
- 24 Kirjutage üles selle rahva tegemised, mida veel tehakse, just nii, nagu on kirjutatud sellest, mis on olnud!
- 25 Sest vaadake, nende raamatute põhjal, mis on kirjutatud ja mida tulevikus kirjutatakse, mõistetakse kohut selle rahva üle, sest nende kaudu saavad inimesed teada nende tegudest.
- 26 Ja vaata, Isa on kõik üles kirjutanud; seepärast nende raamatute põhjal, mida kirjutatakse, mõistetakse kohut maailma üle.
- 27 Ja teadke, et teie saate olema selle rahva kohtunikud kohtumõistmise järgi, mille ma teile annan ja mis on õiglane. Seepärast, missugused mehed te peaksite olema? Tõesti, ma ütlen teile, just nagu mina olen.
- 28 Ja nüüd, ma lähen Isa juurde. Ja tõesti, ma ütlen teile, mida iganes te palute Isalt minu nimel, see teile antakse.
- 29 Seepärast, paluge ja teile antakse; koputage ja teile avatakse; sest see, kes palub, see saab ja sellele, kes koputab, avatakse.
- 30 Ja nüüd, vaadake, minu rõõm teie pärast ja ka selle põlvkonna pärast on suur, koguni täiuseni välja; jah, ja nimelt Isa ja ka kõik pühad inglid rõõmustavad teie ja selle põlvkonna pärast; sest ükski nendest ei ole kadunud.
- 31 Vaadake, ma tahan, et te mõistaksite, sest ma pean silmas neid, kes on sellest põlvkonnast elus; ja ükski nendest ei kao ja nende üle tunnen ma täielikku rõõmu.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fullness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fullness of joy.

32 Aga vaadake, ma kurvastan neljanda põlvkonna pärast alates praegusest põlvkonnast, sest ta juhib nad ära vangistusse, just nagu oli hukatuse pojaga; sest nemad müüvad mind hõbeda ja kulla eest ja selle eest, mida rikub koi ja kuhu vargad sisse muravad ja varastavad. Ja sel päeval ma nuhtlen neid, pöörates tõepoolest nende teod nende endi vastu.

33 Ja sündis, et kui Jeesus oli lõpetanud need sõnad, ütles ta oma jüngritele: Minge sisse kitsast väravast; sest kitsas on värav ja ahtake on tee, mis viib ellu, ja vähe on neid, kes selle leiavad; aga avar on värav ja lai on tee, mis viib surma, ja paljud rändavad sellel teel, kuni saabub öö, mil ükski inimene ei saa tööd teha.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3. Nefi 28

- 1 Ja sündis, et kui Jeesus oli öelnud need sõnad, ta rääkis oma jüngritele ükshaaval, öeldes neile: Mida te soovite minult pärast seda, kui ma olen läinud Isa juurde?
- 2 Ja nad kõik peale kolme rääkisid, öeldes: Me soovime, et pärast seda, kui me oleme elanud inimese ea, et meie teenimistöö, millesse sa oled meid kutsunud, võiks lõppeda, et me võiksime kiiresti tulla sinu kuningriiki sinu juurde.
- 3 Ja ta ütles neile: Õnnistatud olete teie, et te seda minult soovite; seepärast, kui te olete seitsekümmend kaks aastat vanad, te tulete minu juurde minu kuningriiki ja minuga te leiata rahu.
- 4 Ja kui ta oli neile rääkinud, ta pöördus nende kolme poole ja ütles neile: Mida te tahate, et ma teeksin teie heaks, kui ma olen läinud Isa juurde?
- 5 Ja nad tundsid oma südames muret, sest nad ei julgenud rääkida temale sellest, mida nad soovisid.
- 6 Ja ta ütles neile: Vaadake, ma tean teie mõtteid ja te soovite seda, mida soovis minult Johannes, mu armastatud, kes saatis mind minu teenimistöö, enne kui juudid mind ristile tõstsid.
- 7 Seepärast, teie olete õnnistatud, sest te ei maitse kunagi surma, vaid te elate, et näha kõike, mida Isa inimlastele teeb, koguni kuni kõik asjad lähevad täide Isa tahtmist mööda, kui ma tulen oma hiilguses koos taeva vägedega.
- 8 Ja te ei kannata kunagi surma valu, vaid kui ma tulen oma hiilguses, muudetakse teid silmapilkselt surelikkusest surematusesse; ja siis olete te õnnistatud minu Isa kuningriigis.
- 9 Ja veel, sel ajal, kui te elate lihas, ei ole teil valu, ka mitte kurbust, muidu kui maailma pattude pärast; ja seda kõike ma teen selle pärast, mida te olete minult soovinud, sest te olete soovinud seda, et te võiksite tuua inimhingi minu juurde nii kaua, kui maailm püsib.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 Ja sel põhjusel saate te tundma täielikku rõõmu ja te võtate istet minu Isa kuningriigis; jah, teie rõõm saab olema täielik, just nagu Isa on andnud minulegi täieliku rõõmu, ja te saate olema just nagu mina, ja mina olen just nagu Isa; ning Isa ja mina oleme üks;

11 ja Püha Vaim annab tunnistust Isast ja minust; ja minu pärast annab Isa inimlastele Püha Vaimu.

12 Ja sündis, et kui Jeesus oli rääkinud need sõnad, puudutas ta igaüht neist oma sõrmega peale nende kolme, kes pidid jääma, ja seejärel ta lahkus.

13 Ja vaata, taevad avanesid ja nad võeti üles taevasse ja nad nägid ja kuulsid sõnulsetamatuid asju.

14 Ja neil on keelatud sellest rääkida; ka ei antud neile väge rääkida sellest, mida nad nägid ja kuulsid;

15 ja kas nad olid kehas või kehast väljas, nad ei osanud öelda; sest see näis neile otsekui nende kirkastumisenähtena, et nad muudeti sellest lihalikust kehast surematusse seisundisse, nii et nad said näha Jumala asju.

16 Ent sündis, et nad teenisid taas maa pinnal; ometi ei õpetanud nad seda, mida nad olid kuulnud ja näinud, selle käsu pärast, mis neile taevas antud oli.

17 Ja nüüd, ma ei tea, kas nad olid oma kirkastumise päevast peale surelikud või surematud.

18 Aga ülestähenduste põhjal, mis on antud, tean ma niipalju – nad käisid mööda maa palet ja teenisid kõikide inimeste seas, liites kirikuga kõik need, kes uskusid nende jutlustamist, neid ristides, ja kõik, kes ristiti, said Püha Vaimu.

19 Ja need, kes ei kuulunud kirikusse, heitsid neid vanglasse. Ja vanglad ei suutnud neid kinni hoida, sest need lõhenesid kaheks.

20 Ja neid visati alla maasügavusse; ent nad löid maad Jumala sõnaga, nii et tema väe läbi nad vabanesid maasügavusest, ja seepärast ei suutnud nad kaevata küllalt sügavaid auke, et neid kinni hoida.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

21 Ja kolm korda visati neid ahju, kuid nad ei saanud mingit viga.

22 Ja kaks korda visati neid metsloomade koopasse; ja vaata, nad mängisid metsloomadega nagu laps lambatallega ega saanud mingit viga.

23 Ja sündis, et nõnda nad käisid kogu Nefi rahva seas ja jutlustasid Kristuse evangeeliumist kõikidele inimestele maa palgel; ja nad pöördusid Issandasse ja ühinesid Kristuse kirikuga ning nõnda olid selle põlvkonna inimesed õnnistatud vastavalt Jeesuse sõnadele.

24 Ja nüüd, mina, Mormon, lõpetan mõneks ajaks nendest asjadest rääkimise.

25 Vaata, ma olin valmis panema kirja nende nimetsid, kes kunagi surma ei maitse, kuid Issand keelas selle; seepärast ei pane ma neid kirja, sest nad on maailma eest varjatud.

26 Aga vaata, mina olen neid näinud ja nad on mind teeninud.

27 Ja vaata, nad on paganate seas ja paganad ei tunne neid.

28 Nad on ka juutide seas ja juudid ei tunne neid.

29 Ja sünnib, et kui Issand oma tarkuses heaks arvab, teenivad nad kõikide Iisraeli hajutatud suguharude ja kõikide rahvaste, hõimude, keelte ja rahvaste seas ja toovad nende seast paljud hinged Jeesuse juurde, et nende soov võiks täide minna, ja ka Jumala veenva väe tõttu, mis neis on.

30 Ja nad on kui Jumala inglid, ja kui nad paluvad Isa Jeesuse nimel, võivad nad näidata end, ükskõik kellele nad heaks arvavad.

31 Seepärast, nad teevad suuri ja imepäraseid töid enne seda suurt ja tulevast päeva, kui kõik inimesed peavad tööpoolest seisma Kristuse kohtujärje ees.

32 Jah, koguni paganate seas teevad nad suure ja imepärase töö enne seda kohtupäeva.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

- 33 Ja kui teil oleksid kõik pühakirjad, mis annavad aruande kõikidest Kristuse imepäraestest tegudest, siis te teaksite, et vastavalt Kristuse sõnadele peavad need asjad tõepoolest sündima.
- 34 Ja häda sellele, kes ei taha kuulda võtta Jeesuse sõnu ja ka nende sõnu, kelle ta on valinud ja nende sekka saatnud; sest kes ei võta vastu Jeesuse sõnu ja nende sõnu, kelle ta on saatnud, see ei võta vastu teda; ja seepärast ei võta tema viimsel päeval vastu neid;
- 35 ja neile oleks olnud parem, kui nad ei oleks sündinud. Sest kas te arvate, et te võite tühistada selle solvatud Jumala õigluse, kes trambiti inimeste jalge alla, et seeläbi võiks tulla pääste?
- 36 Ja nüüd, vaata, kui ma rääkisin nendest, keda Issand oli valinud, jah, koguni nendest kolmest, kes tõmmati üles taevasse, et ma ei teadnud, kas nad puhastati surelikkusest surematusesse –
- 37 aga vaata, sellest ajast peale, kui ma kirjutasin, olen ma küsinud Issandalt ja ta on minule ilmsiks teinud, et nende kehas on pidanud paratamatult toimuma muutus või muidu tuleb neil maitsta surma;
- 38 seepärast, et nad ei maitseks surma, toimus nende kehas muutus, et nad ei kannataks valu ega kurbust, muidu kui maailma pattude pärast.
- 39 Nüüd, see muutus ei olnud võrdne sellega, mis toimub viimsel päeval; aga neis toimus muutus, nii et Saatan ei saanud võimu nende üle ega saanud neid kiusatusse ajada; ja nad pühitseti lihas, nii et nad muutusid pühadeks, ja maa jõud ei saanud neid mõjutada.
- 40 Ja sellisesse seisundisse nad peavad jääma kuni Kristuse kohtupäevani; ja sel päeval saab neile osaks suurem muutus ja nad võetakse vastu Isa kuningriiki, et sealt enam mitte lahkuda, vaid elada igavesti koos Jumalaga taevais.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3. Nefi 29

- 1 Ja nüüd, vaata, ma ütlen teile, et kui Issand peab oma tarkuses sobilikuks, et need sõnad tulevad paganatele vastavalt tema sõnale, siis te võite teada, et seda lepingut, mille Isa tegi Iisraeli lastega nende pärandmaadele tagasimineku kohta, on juba hakatud täitma.
- 2 Ja te võite teada, et Issanda sõnad, mis on pühade prohvetite kaudu räägitud, lähevad kõik täide; ja teil pole tarvis öelda, et Issand viivitab oma tulemisega Iisraeli laste juurde.
- 3 Ja teil pole tarvis kujutleda oma südames, et need sõnad, mis on räägitud, on asjatud, sest vaata, Issandal on meeles tema leping, mille ta on teinud oma Iisraeli koja rahvaga.
- 4 Ja kui te näete neid sõnu endi keskele tulemas, ei pea te enam põlgama Issanda tegusid, sest tal on oma õigluse mõök paremas käes; ja vaata, kui te tol päeval põlgate tema tegusid, siis laseb ta sel teid varsti tabada.
- 5 Häda sellele, kes põlgab Issanda tegusid; jah, häda sellele, kes eitab Kristust ja tema tegusid!
- 6 Jah, häda sellele, kes salgab Issanda ilmutusi ja ütleb, et Issand ei tegutse enam ilmutuste või prohvetlike kuulutuste kaudu või andide või keelte või tervekstegemiste või Püha Vaimu väe kaudu!
- 7 Jah, ja häda sellele, kes selleks, et saada kasu, ütleb tol päeval, et Jeesus Kristus ei saa teha ühtegi imet; sest sellest, kes nii teeb, saab kui hukatuse poeg, kelle jaoks Kristuse sõna järgi pole mingit halastust!
- 8 Jah, ja te ei pea enam põlgama ega narrima juute ega kedagi Iisraeli koja jäagist ega tundma nende vastu pahameelt; sest vaata, Issandal on meeles nendega tehtud leping ja ta teeb nendega nii, nagu ta on vandunud.
- 9 Seepärast ei pea te arvama, et te võite pöörata Issanda parema käe vasakule, et ta ei saaks mõista kohut lepingu täitumiseks, mille ta on teinud Iisraeli kojale.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3. Nefi 30

- 1 Võtke kuulda, oo te paganad, ja kuulge Jeesuse Kristuse, elava Jumala Poja sõnu, mida ta on käskinud minul teie kohta rääkida, sest vaadake, ta käskis minul kirjutada, öeldes:
- 2 Pöörduge, kõik te paganad, oma pahelistelt teedelt ja parandage meelt oma halbadest tegudest, valetamisest ja petmistest ja oma hooramistest ja oma salajastest jäledustest ja oma ebajumalakummardamisest ja oma mõrvamistest ja oma preestripettustest ja oma kadetsemistest ja oma tülitsemistest ja kogu oma pahelisusest ning jäledustest ja tulge minu juurde ja saage ristitud minu nimel, et te võiksite saada oma patud andeks ja täituda Püha Vaimuga, et teid võidaks arvata minu rahva hulka, kes on Iisraeli kofast.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Neljas Nefi

Jeesuse Kristuse Ühe Jüngrid Nefi Poja

Nefi raamat

Aruanne Nefi rabvast tema ülestäbenduse põhjal.

- 1 Ja sündis, et möödus kolmekümne neljas aasta ja samuti kolmekümne viies; ja vaata, Jeesuse jüngrid olid moodustanud Kristuse kiriku kõikjal üle kogu maa. Ja kõik, kes tulid nende juurde ja parandasid tõeliselt meelt oma pattudest, ristiti Jeesuse nimel; ja nad said ka Püha Vaimu.
- 2 Ja sündis, et kolmekümne kuuendal aastal olid inimesed kogu maa palgel kõik Issandasse pöördunud, nii nefilased kui laamanlased, ja nende keskel ei olnud tülisid ega vaidlusi ning iga inimene kohtles teist õiglaselt.
- 3 Ja nende seas oli kõik ühine; seepärast ei olnud rikkaid ega vaeseid, orje ega vabu, vaid nad kõik olid saanud vabaks ja osasaajateks taevasest annist.
- 4 Ja sündis, et möödus ka kolmekümne seitsmes aasta ja maal jätkus veel rahu.
- 5 Ja Jeesuse jüngrid tegid suuri ja imepäraseid töid, nii et nad tervendasid haigeid ja äratasid üles surnuid ja panid jalutud kõndima ja pimedad said nägemise ja kurdid kuulmise; ja nad tegid inimlaste seas kõikisugu imesid; ja nad ei teinud imesid muidu, kui ainult Jeesuse nimel.
- 6 Ja nõnda möödus kolmekümne kaheksas aasta ja samuti kolmekümne üheksas ja neljakümne esimene ja neljakümne teine, jah, kuni oli möödunud koguni neljakümne üheksas aasta ja samuti viiekümne esimene ja viiekümne teine; jah, ja oli möödunud koguni viiskümmend üheksa aastat.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 Ja Issand lasi neid maal saata ülimalt suurel edul; jah, nii et nad ehitasid taas linnu sinna, kus linnad olid ära põlenud.
- 8 Jah, koguni selle suure Sarahemla linna lasid nad uuesti üles ehitada.
- 9 Aga oli palju linnu, mis olid vajunud ja vesi oli tulnud nende asemele; seepärast ei saanud neid taastada.
- 10 Ja nüüd, vaata, sündis, et Nefi rahvas kasvas tugevaks ning paljunes ülimalt ruttu ja sellest sirgus ülimalt kena ja veetlev rahvas.
- 11 Ja nad võtsid naisi ja läksid mehele ja olid õnnistatud nende rohkete lubaduste kohaselt, mis Issand oli neile andnud.
- 12 Ja nad ei kõndinud enam Moosese seaduse toimingute ja talituste järgi, vaid nad kõndisid nende käskude järgi, mida nad olid saanud oma Issandalt ja oma Jumalalt, jätkates paastumises ja palvetamises ja kogunedes tihti, et palvetada ja ka Issanda sõna kuulata.
- 13 Ja sündis, et kogu rahva seas üle terve maa ei olnud mingit tülitsemist; aga Jeesuse jüngrid seas tehti vägevaid imesid.
- 14 Ja sündis, et möödus seitsmekümne esimene aasta ja ka seitsmekümne teine aasta, jah, ja lühidalt, kuni oli möödunud seitsmekümne üheksas aasta; jah, oli möödunud koguni sada aastat ning Jeesuse jüngrid, keda ta oli valinud, olid kõik läinud Jumala paradiisi peale nende kolme, kes pidid jääma, ja nende asemele pühitseti teised jüngrid; ja ka sellest põlvkonnast olid paljud lahkunud.
- 15 Ja sündis, et maal ei olnud mingit tülitsemist Jumala armastuse pärast, mis elas inimeste südames.
- 16 Ja ei olnud kadetsemist ega riidu ega rahutusi ega hooramist ega valetamist ega mõrvu ega mingit hirmurust; ja tõepoolest ei saanud olla õnnelikumat rahvast kõikide nende inimeste seas, keda Jumala käsi oli loonud.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

- 17 Ei olnud röövleid ega mõrvareid, ka ei olnud laamanlasi ega mingisuguseid -lasi, vaid kõik nad olid ühes Kristuse lapsed ja Jumala kuningriigi pärijad.
- 18 Ja kui õnnistatud nad olid! Sest Issand õnnistas neid kõigis nende toiminguis; jah, nad olid õnnistatud ja neid saatis edu koguni nii kaua, kuni oli möödunud sada kümme aastat; ja esimene põlvkond pärast Kristust oli lahkunud ja kogu maal ei olnud tülitsemist.
- 19 Ja sündis, et Nephi, see, kes kirjutas seda viimast ülestähendust (ja ta kirjutas selle Nephi plaatidele), suri ja tema poeg Amos kirjutas tema asemel; ja ta kirjutas seda samuti Nephi plaatidele.
- 20 Ja ta kirjutas seda kaheksakümmend ja neli aastat ja ikka veel oli maal rahu, peale ühe väikese osa rahvast, kes langes mässulisena kirikust ära ning oli võtnud endale laamanlaste nime; seepärast hakkas maal taas laamanlasi olema.
- 21 Ja sündis, et ka Amos suri (ja see oli sada ja üheksakümmend ja neli aastat pärast Kristuse tulekut) ja tema poeg Amos kirjutas ülestähendust tema asemel; ja ka tema kirjutas seda Nephi plaatidele ja seegi kirjutati Nephi raamatusse, mis ongi see raamat.
- 22 Ja sündis, et oli möödunud kakssada aastat; ja kogu teine põlvkond oli lahkunud peale mõne üksiku.
- 23 Ja nüüd, mina, Mormon, tahan, et te teaksite, et rahvas oli paljunenud, nii et nad olid levinud kogu maa palgel ja nad olid saanud ülimalt rikkaks oma edu tõttu Kristuses.
- 24 Ja nüüd, sel kahesaja esimesel aastal hakkas olema nende seas selliseid, kes olid uhkust täis, kandes muuhulgas kalleid rõivaid ja kõiksugu peeni pärleid ja maailma peeni asju.
- 25 Ja sellest ajast alates ei pidanud nad enam oma asju ega muud vara ühiseks.
- 26 Ja nad hakkasid jagunema klassidesse ning ehitama endile kirikuid, et kasu saada, ja nad hakkasid salgama Kristuse tõelist kirikut.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

- 27 Ja sündis, et kui oli möödunud kakssada ja kümme aastat, oli maal palju kirikuid; jah, palju kirikuid, kes väitsid, et nad tunnevad Kristust, ja siiski nad salgasid suurema osa tema evangeeliumist, nii et nad lubasid kõiksugu pahelisust ja andsid seda, mis on püha, sellele, kellele see oli vääritud pärast keelatud.
- 28 Ja see kirik kasvas ülimalt süütegude ja Saatana väe tõttu, kes oli saanud võimust nende südames.
- 29 Ja oli veel teine kirik, kes salgas Kristust; ja nad kiusasid taga tõelist Kristuse kirikut, nende alandlikkuse ja usu pärast Kristusesse ja nad põlgasid neid nende paljude imede pärast, mis nende seas tehti.
- 30 Seepärast kasutasid nad väge ja võimu Jeesuse jüngrite üle, kes viibisid nendega, ja nad heitsid neid vanglasse; aga Jumala sõna väe läbi, mis neis oli, lõhenesid vanglad kaheks ja nad läksid edasi, tehes nende seas vägevaid imesid.
- 31 Ometi ja hoolimata kõigist neist imedest tegi rahvas oma südame kõvaks ja püüdis neid tappa, just nagu juudid Jeruusalemmas püüdsid tappa Jeesust vastavalt tema sõnale.
- 32 Ja nad viskasid neid põlevatesse ahjudesse ja nad tulid välja viga saamata.
- 33 Ja nad viskasid neid ka metsloomade koopasse ja nad mängisid metsloomadega just nagu laps lambatallega ning nad tulid nende juurest tagasi mingit viga saamata.
- 34 Ometi tegi rahvas oma südame kõvaks, sest paljude preestrite ja valeprohvetite juhtimisel rajasid nad palju kirikuid ja panid toime kõiksugu süütegusid. Ja nad löid Jeesuse rahvast, aga Jeesuse rahvas ei löönud vastu. Ja nõnda kaldusid nad aastast aastasse uskmatusse ja pahelisusesse, kuni oli möödunud kogu kakssada ja kolmkümmend aastat.
- 35 Ja nüüd, sündis, et sellel aastal, jah, kahesaja kolmekümne esimesel aastal toimus rahva seas suur ja gunemine.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 Ja sündis, et sellel aastal tekkis rahvas, keda kutsuti nefilasteks, ja nad olid tõelised Kristusesse uskujad; ja nende hulgas olid need, keda laamanlased kutsusid jaakoblasteks ja jooseplasteks ja soramlasteks;

37 seepärast tõelisi Kristusesse uskujaid ja tõelisi Kristuse kummardajaid (kelle hulgas olid need kolm Jeesuse jüngrit, kes pidid jääma) kutsuti nefilasteks ja jaakoblasteks ja jooseplasteks ja soramlasteks.

38 Ja sündis, et neid, kes evangeeliumi hülgasid, kutsuti laamanlasteks ja lemuellasteks ja ismaellasteks; ja nad ei kaldunud uskmatusse – vaid hakkasid tahtlikult vastu Kristuse evangeeliumile; ja nad õpetasid oma lapsi, et nad ei usuks – nagu nende isad algusest peale kaldusid.

39 Ja see oli nende isade pahelisuse ja jäleduse pärast, just nagu oli alguses. Ja neid õpetati vihkama Jumala lapsi, just nagu laamanlasi oli õpetatud vihkama Nefi lapsi algusest peale.

40 Ja sündis, et oli möödunud kakssada ja nelikümmend ja neli aastat ja nõnda olid rahva lood. Ja pahelisem osa rahvast kasvas tugevaks ja muutus ülimalt arvukamaks kui Jumala rahvas.

41 Ja nad jätkasid üha kirikute ehitamist enestele ja ehtisid neid kõiksugu hinnaliste asjadega. Ja nõnda möödusid kakssada ja viiskümmend aastat ja ka kakssada ja kuuskümmend aastat.

42 Ja sündis, et pahelisem osa rahvast hakkas taas üles ehitama Gadiantoni salavandeid ja -liite.

43 Ja ka rahvas, keda kutsuti Nefi rahvaks, hakkas muutuma südames uhkeks oma ülisuure rikkuse pärast ja muutus tühiseks nagu nende vennad laamanlased.

44 Ja sellest ajast alates hakkasid jüngrid kurvastama maailma pattude pärast.

45 Ja sündis, et kui oli möödunud kolmsada aastat, olid nii Nefi rahvas kui laamanlased muutunud ülimalt paheliseks, teineteise sarnaseks.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 Ja sündis, et Gadiantoni röövlid levisid üle kogu maa palge ja polnud mitte ühtegi õigemeelset peale Jeesuse jüngrite. Ja nad kogusid külluslikult kulda ja hõbedat ning kauplesid kõiksugu asjadega.

47 Ja sündis, et kui oli möödunud kolmsada ja viis aastat (ja rahvas oli ikka veel pahelisuses), Amos suri ja tema vend Ammaron kirjutas ülestähendust tema asemel.

48 Ja sündis, et kui oli möödunud kolmsada ja kaks-kümmend aastat, peitis Ammaron, keda sundis Püha Vaim, ülestähendused, mis on pühad – jah, tõepoolest kõik pühad ülestähendused, mis olid põlvest põlve edasi antud, mis on pühad – kuni Kristuse tulemisest möödunud kolmesaja ja kahekümnenda aastani välja.

49 Ja ta peitis need Issanda hoolde, et need võiksid jõuda taas Jaakobi koja jäägini vastavalt Issanda prohvetlikele kuulutustele ja lubadustele. Ja nõnda lõpeb Ammaroni ülestähendus.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormoni raamat

Mormoni 1

- 1 Ja nüüd, mina, Mormon, teen ülestähenduse sellest, mida ma olen näinud ja kuulnud, ning kutsun seda Mormoni raamatuks.
- 2 Ja umbes samal ajal, kui Ammaron peitis ülestähendused Issandale, tuli ta minu juurde (ma olin siis umbes kümme aastat vana ja hakkasin saama mõningal määral õpetust oma rahva õppimisviisi järgi), ja Ammaron ütles minule: Ma tajun, et sa oled arukas laps ja kiire taibuga;
- 3 seepärast, ma tahan, et kui sa oled umbes kahekümne ja nelja aastane, et sa peaksid meeles seda, mida sa oled tähele pannud selle rahva kohta; ja kui sa oled nii vana, mine Antumi maale, künkale, mida kutsutakse Siimiks, ja seal ma olen talletanud Issandale kõik pühad uurendused selle rahva kohta.
- 4 Ja vaata, sa võta Nepi plaadid endale ja jäta teised kohta, kus need on; ja sa uurenda Nepi plaatidele kõik, mida sa oled tähele pannud selle rahva kohta.
- 5 Ja mina, Mormon, olles Nepi järglane (ja minu isa nimi oli Mormon), pidasin meeles seda, mida Ammaron käskis mul teha.
- 6 Ja sündis, et kui ma olin üksteist aastat vana, viis mu isa mind lõunapoolsele maale, koguni Sarahemla maale.
- 7 Terve maa pale oli kaetud hoonetega ja rahvas oli peaaegu sama arvukas kui mere liiv.
- 8 Ja sündis, et sel aastal algas sõda nefilaste vahel, kes koosnesid nefilastest ja jaakoblastest ja jooseplastest ja soramlastest; ja see sõda oli nefilaste ja laamanlaste ja lemuellaste ja ismaellaste vahel.
- 9 Nüüd, laamanlasi ja lemuellasi ja ismaellasi kutsuti laamanlasteks ja need kaks poolt olid nefilased ja laamanlased.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

- 10 Ja sündis, et sõda nende vahel algas Sarahemla piiril Siidoni vete lähedal.
- 11 Ja sündis, et nefilased olid kogunud suurel hulgal mehi, neid oli koguni üle kolmekümne tuhande. Ja sündis, et samal aastal pidasid nad mitmeid lahinguid, milles nefilased löid laamanlasi ja surmasid neist paljud.
- 12 Ja sündis, et laamanlased loobusid oma kavatsusest ja maal kehtestati rahu; ja rahu kestis umbes neli aastat, nii et seal ei olnud verevalamist.
- 13 Kuid kogu maa palgel võttis võimust pahelisus, nii et Issand võttis ära oma armastatud jüngrid ja rahva süütegude pärast lõppesid imed ning tervendamised.
- 14 Ja ei olnud ande Issandalt ja Püha Vaim ei tulnud mitte kellegi peale nende pahelisuse ja uskmatuses pärast.
- 15 Ja mina, olles viisteist aastat vana ja omajagu arukas, seepärast Issand külastas mind ja ma sain maitsa ja tunda Jeesuse headust.
- 16 Ja ma püüdsin jutlustada sellele rahvale, aga mu suu suleti ja mul keelati neile jutlustada; sest vaata, nad olid tahtlikult vastu hakanud oma Jumalale; ja armastatud jüngrid võeti maalt ära rahva süütegude pärast.
- 17 Aga ma jäin nende sekka, kuid mul keelati jutlustada neile nende kõvasüdamelisuse pärast; ja nende kõvasüdamelisuse pärast neeti maa nende pärast.
- 18 Ja need Gadiantoni röövlid, kes olid laamanlaste seas, olid maale nuhtluseks, nii et selle elanikud hakkasid peitma oma aardeid maasse ja need hakkasid käest libisema, kuna Issand oli maa neednud, nii et nad ei saanud neist kinni hoida ega neid endale jätta.
- 19 Ja sündis, et hakati tegelema nõiduse ja nõiakunsti ja maagiaga; ning kurja väge ärgitati tagant kogu maa palgel, koguni kuni täitusid kõik Abinadi ja ka laamanlase Saamueli sõnad.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormoni 2

- 1 Ja sündis, et samal aastal algas taas sõda nefilaste ja laamanlaste vahel. Ja kuigi ma olin noor, olin ma suurt kasvu; seepärast määras Nefi rahvas mind oma juhiks ehk oma vägede juhiks.
- 2 Seepärast sündis, et kuueteistkümnendal eluaastal läksin ma nefilaste sõjaväe ees laamanlaste vastu; seepärast kolmsada ja kakskümmend ja kuus aastat oli möödunud.
- 3 Ja sündis, et kolmesaja kahekümne seitsmendal aastal ründasid laamanlased meid ülimalt suure jõuga, nii et nad kohutasid minu vägesid; seepärast ei tahtnud need võidelda ja hakkasid taganema põhjapoolsete maade poole.
- 4 Ja sündis, et me jõudsime Angoola linna ja võtsime linna oma valdusse ning tegime ettevalmistusi, et kaitsta end laamanlaste vastu. Ja sündis, et me kindlustasime linna kogu oma jõuga; aga hoolimata kõigist meie kindlustustest ründasid laamanlased meid ja ajasid meid linnast välja.
- 5 Ja nad ajasid meid välja ka Taaveti maalt.
- 6 Ja me läksime edasi ning jõudsime Joosua maale, mis oli läänepiiril mereranniku lähedal.
- 7 Ja sündis, et me kogusime kokku oma rahva nii kiiresti kui võimalik, et saada neid ühtekokku.
- 8 Aga vaata, maa oli täis röövleid ja laamanlasi, ja hoolimata sellest suurest hävitusest, mis rippus minu rahva kohal, ei parandanud nad meelt oma halbadest tegudest; seepärast oli verd ja veresaunu üle kogu maa palge nii nefilaste poolel kui ka laamanlaste poolel ja see oli üks täielik pööre üle kogu maa palge.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

- 9 Ja nüüd, laamanlastel oli kuningas ja tema nimi oli Aaron; ja ta ründas meid oma neljakümne ja nelja tuhande mehelise sõjaväega. Ja vaata, ma panin talle vastu neljakümne ja kahe tuhandega. Ja sündis, et ma lõin teda oma sõjaväega, nii et ta põgenes minu eest. Ja vaata, kõik see oli toimunud ja kolmsada ja kolmkümmend aastat oli möödunud.
- 10 Ja sündis, et nefilased hakkasid meelt parandama oma süütegudest ja hakkasid hüüdma, just nagu prohvet Saamuel oli prohvetlikult kuulutanud; sest vaata, ükski inimene ei saanud pidada endale seda, mis talle kuulus, varaste ja röövlite ja mõrvarite ning maagia ja nõiakunsti pärast, mis maal oli.
- 11 Nõnda algas kogu maal nende asjade pärast lein ja kurtmine ja eriti Nefi rahva seas.
- 12 Ja sündis, et kui mina, Mormon, nägin nende kurtmist ja nende leina ja nende muret Issanda ees, hakkas minu süda minu sees rõõmustama, teades Issanda halastust ja pikameelsust; seepärast oletasin, et ta on nende vastu halastav, et nendest saab taas õigemeelne rahvas.
- 13 Aga vaata, see minu rõõm Jumala headuse pärast oli asjata, sest nende kurbus polnud meeleananduseks, vaid see oli pigem neetutele omane kurbus, sest Issand ei lase neil lõpmatult patustades õnne tunda.
- 14 Ja nad ei tulnud Jeesuse juurde murtud südame ja kahetseva vaimuga, vaid nad needsid Jumalat ja soovisid surra. Ometi nad võitlesid mõõgaga oma elu eest.
- 15 Ja sündis, et mu kurbus pöördus taas minu juurde tagasi ja ma nägin, et nende armupäevad olid möödunud, nii ajalikult kui ka vaimselt; sest ma nägin tuhandeid maha niidetuna avalikus vastuhakus oma Jumalale ja hunnikusse aetuna nagu sõnnik maa pargel. Ja nõnda oli möödunud kolmsada ja nelikümmend ja neli aastat.
- 16 Ja sündis, et kolmesaja neljakümne viiendal aastal hakkasid nefilased laamanlaste eest põgenema ja neid aeti taga, kuni nad jõudsid välja Jaasoni maale, enne kui oli võimalik nende taganemine peatada.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

17 Ja nüüd, Jaasoni linn oli selle maa lähedal, kuhu Ammaron oli talletanud ülestähendused Issandale, et neid ei hävitataks. Ja vaata, ma olen läinud vastavalt Ammaroni sõnale ja võtnud Nepi plaadid ning tegin ülestähenduse vastavalt Ammaroni sõnadele.

18 Ja Nepi plaatidele ma tegin täieliku aruande kogu pahelisusest ja jäledustest; aga ma hoidun täieliku aruande tegemisest kõigest nende pahelisusest ja jäledustest nende plaatidele, sest vaata, alatine pahelisuse ja jäleduste vaatepilt on olnud mul silme ees juba sellest ajast, kui ma olen olnud küllalt vana, et mõista inimeste teid.

19 Ja häda mulle nende pahelisuse pärast, sest mu süda on täis kurbust nende pahelisuse pärast kõik mu päevad; ometi ma tean, et mind tõstetakse üles viimisel päeval.

20 Ja sündis, et sel aastal Nepi rahvast taas jälitati ja aeti taga. Ja sündis, et meid aeti edasi, kuni olime jõudnud põhjapoolsele maale, mida kutsuti Seemiks.

21 Ja sündis, et me kindlustasime Seemi linna ja me kogusime sinna oma rahvast nii palju kui võimalik, et ehk me saame nad hävitusest päästa.

22 Ja sündis, et kolmesaja neljakümne kuuendal aastal hakkasid nad meid taas ründama.

23 Ja sündis, et ma kõnelesin oma rahvale ja kannustasin neid suure tarmukusega, et nad seisaksid vapralt vastu laamanlastele ja võitleksid oma naiste ja oma laste ja oma kodade ja oma kodude eest.

24 Ja mu sõnad andsid neile veidi julgust, nii et nad ei põgenenud laamanlaste eest, vaid seisid neile vapralt vastu.

25 Ja sündis, et me võitlesime kolmekümnetuhandlise sõjaväega viiekümnetuhandlise sõjaväe vastu. Ja sündis, et me seisime neile vastu sellise vankumatusena, et nad meie eest põgenesid.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

26 Ja sündis, et kui nad olid põgenenud, jälitasime me neid oma vägedega ja kohtasime neid taas ning lõime neid; ometi ei olnud Issanda jõud meiega, jah, meid oli jäetud omapead, nii et Issanda Vaim ei püsinud meis; seepärast olime me muutunud nõrkadeks nagu meie vennad.

27 Ja mu süda oli kurb minu rahva selle suure õnnetuse pärast nende pahelisuse ja jäleduste tõttu. Aga vaata, me läksime laamanlaste ja Gadiantoni röövlite vastu, kuni me olime oma pärandmaad taas oma valdusse võtnud.

28 Ja oli möödunud kolmsada ja nelikümmend ja üheksa aastat. Ja kolmesaja viiekümnendal aastal me tegime laamanlaste ja Gadiantoni röövlitega lepingu, mille põhjal me jagasime oma pärandmaad.

29 Ja laamanlased andsid meile põhjapoolse maa, jah, kuni selle kitsa läbikäiguni välja, mis viis lõunapoolsele maale. Ja meie andsime laamanlastele kogu lõunapoolse maa.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormoni 3

- 1 Ja sündis, et laamanlased ei tulnud uuesti võitlema enne, kui veel kümme aastat oli möödunud. Ja vaata, ma olin pannud oma rahva, nefilased, tööd tegema, et nende maid ja nende relvi võitluseks ette valmistada.
- 2 Ja sündis, et Issand ütles mulle: Hüüa sellele rahvale: Parandage meelt ja tulge minu juurde ja saage ristitud ja ehitage minu kirik taas üles ja teile heidetakse armu!
- 3 Ja ma hüüdsin sellele rahvale, kuid asjata; ja nad ei mõistnud, et see oli Issand, kes oli neile armu heitnud ning andnud neile võimaluse meelt parandada. Ja vaata, nad tegid oma südame kõvaks Issanda, oma Jumala vastu.
- 4 Ja sündis, et pärast seda, kui see kümnes aasta oli möödunud, nii et kokku kolmsada ja kuuskümmend aastat oli möödunud Kristuse tulekust, saatis laamanlaste kuningas mulle kirja, milles ta andis mulle teada, et nad valmistuvad taas meie vastu võitlema tulema.
- 5 Ja sündis, et ma käskisin oma rahvast koguneda Laastamise maale, linna, mis asus piiri ääres selle kitsa läbikäigu lähedal, mis viis lõunapoolsele maale.
- 6 Ja sinna me paigutasime oma väed, et me võiksime peatada laamanlaste väed, et nad ei saaks võtta ühtegi meie maad oma valdusse; seepärast kindlustasime me end nende vastu kogu oma jõuga.
- 7 Ja sündis, et kolmesaja kuuekümnendal aastal tulid laamanlased Laastamise linna meie vastu võitlema; ja sündis, et sel aastal me võitsime neid, nii et nad pöördusid taas tagasi oma maadele.
- 8 Ja kolmesaja kuuekümnendal aastal tulid nad taas võitlema. Ja me võitsime neid taas ning surmasime suure hulga neist ja nende surnud visati merre.
- 9 Ja nüüd, selle suure teo pärast, mis minu rahvas, nefilased, olid teinud, hakkasid nad hoopis oma jõuga ja hakkasid vanduma taevaste ees, et nad maksvad kätte oma vendade vere eest, keda olid tapnud nende vaenlased.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

10 Ja nad vandusid taevaste ja Jumala trooni nimel, et nad lähevad võitlema oma vaenlaste vastu ja lõikavad nad ära maa palgelt.

11 Ja sündis, et mina, Mormon, keeldusin täielikult sellest ajast peale olemast selle rahva ülem või juht nende pahelisuse ja jäleduse pärast.

12 Vaata, ma olin neid juhtinud; hoolimata nende pahelisusest olin ma palju kordi neid lahingusse juhtinud ja olin armastanud neid Jumala armastuse kohaselt, mis minus oli, kogu oma südamest; ja mu hing oli olnud päev läbi palves minu Jumalale nende eest välja valatud; ometi tegin ma seda nende kõvasüdamelisuse pärast ilma usuta.

13 Ja kolm korda olen ma vabastanud nad nende vaenlaste käest ja nad ei ole parandanud meelt oma pattudest.

14 Ja kui nad olid vandunud kõige nimel, mille meie Issand ja Päästja, Jeesus Kristus, oli neile ära keelanud, et nad lähevad oma vaenlaste vastu võitlema ja kätte maksma oma vendade vere eest, vaata, tuli minule Issanda hääl, öeldes:

15 Kättemaks on minu ja mina tasun; ja kuna see rahvas ei parandanud meelt pärast seda, kui ma olin nad vabastanud, vaata, lõigatakse nad maa pinnalt ära.

16 Ja sündis, et ma keeldusin täielikult minemast oma vaenlaste vastu; ja ma tegin, just nagu Issand oli mind käskinud; ja ma seisin kui juuresolev tunnistaja, et teha maailmale ilmsiks asjad, mida ma näen ja kuulen, Vaimu ilmsikstegemise järgi, mis on tunnistatud tulevatest asjadest.

17 Seepärast ma kirjutan teile, paganad, ja ka teile, Iisraeli koda, kui algab töö, et te teaksite valmistuda tagasipöördumiseks oma pärandmaale.

18 Jah, vaata, ma kirjutan kõikide maa äärteni välja; jah, teile, Iisraeli kaksteist suguharu, kelle üle mõistavad kohut teie tegude järgi need kaksteist, keda Jeesus valis oma jüngriteks Jeruusalemma maal.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

19 Ja ma kirjutan ka selle rahva jäägile, kelle üle mõistavad samuti kohut need kaksteist, keda Jeesus valis sellel maal; ja nende üle mõistavad kohut teised kaksteist, keda Jeesus valis Jeruusalemma maal.

20 Ja neid asju ilmutab mulle Vaim; seepärast ma kirjutan teile kõigile. Ja ma kirjutan teile sel põhjusel, et te võiksite teada, et te kõik peate seisma Kristuse kohtujärje ees, jah, iga hing, kes kuulub tervesse Aadama inim perekonda; ja te peate seisma, et teile mõistetaks kohut teie tegude põhjal, olid need siis head või halvad;

21 ja samuti, et te usuksite Jeesuse Kristuse evangeeliumi, mis saab olema teie keskel; ja ka et juudid, Issanda lepingurahvas, saavad teise tunnistaja tema kõrvale, keda nad nägid ja kuulsid, et Jeesus, kelle nad surmasid, oli tõeline Kristus ja tõeline Jumal.

22 Ja ma tahan, et ma võiksin veenda kõiki teid, maa ääred, meelt parandama ja valmistuma seisma Kristuse kohtujärje ees.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormoni 4

- 1 Ja nüüd, sündis, et kolmesaja kuuekümne kolmandal aastal lahkusid nefilased oma vägedega Laastamise maalt, et võidelda laamanlaste vastu.
- 2 Ja sündis, et nefilaste väed aeti taas tagasi Laastamise maale. Ja sel ajal, kui nad olid veel kurnatud, ründas neid värske laamanlaste sõjavägi ja neil oli äge lahing, nii et laamanlased võtsid oma valdusse Laastamise linna, surmasid palju nefilasi ning võtsid palju vange.
- 3 Ja ülejäänud põgenesid ning ühinesid Teankumi linna elanikega. Nüüd, Teankumi linn asus mereäärsetel piirimaadel ja see oli ka Laastamise linna lähedal.
- 4 Ja seepärast, et nefilaste väed läksid laamanlaste vastu, hakkasid nad lüüa saama, sest kui seda poleks sündinud, poleks laamanlased nende üle võimu saanud.
- 5 Aga vaata, Jumala kohtuotsused tabavad pahelisi; ja pahelisi karistatakse paheliste kaudu; sest need, kes ärgitavad inimlaste südant verevalamisele, on pahelised.
- 6 Ja sündis, et laamanlased tegid ettevalmistusi Teankumi linna ründamiseks.
- 7 Ja sündis, et kolmesaja kuuekümne neljandal aastal laamanlased ründasid Teankumi linna, et võtta ka Teankumi linn oma valdusse.
- 8 Ja sündis, et nefilased löid nad tagasi ning sundisid neid taganema. Ja kui nefilased nägid, et nad olid sundinud laamanlasi taganema, hooplesid nad taas oma jõuga ja nad läksid välja omal jõul ja võtsid taas oma valdusse Laastamise linna.
- 9 Ja nüüd, see kõik oli toimunud ja mõlemal poolel, niihästi nefilastel kui ka laamanlastel olid surma saanud tuhanded.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 Ja sündis, et kolmsada ja kuuskümmend ja kuus aastat oli möödunud ja laamanlased tulid taas võitlema nefilaste vastu; ja ikka ei parandanud nefilased meelt sellest halvast, mida nad olid teinud, vaid jätkasid oma pahelisuses.
- 11 Ja on võimatu keelel kirjeldada või inimesel kirja panna täiuslikku kirjeldust sellest vere ja veresauna õudsest pildist, mis nii nefilaste kui ka laamanlaste rahva seas oli; ja iga süda oli kõvaks muutunud, nii et nad tundsid pidevalt heameelt verevalamisest.
- 12 Ja vastavalt Issanda sõnadele ei ole mitte kunagi olnud nii suurt pahelisust Lehhi laste seas ega tõepoolest kogu Iisraeli koja seas, nagu oli selle rahva seas.
- 13 Ja sündis, et laamanlased võtsid oma valdusse Laastamise linna ja seda seepärast, et nende arv ületas nefilaste arvu.
- 14 Ja nad läksid edasi ka Teankumi linna vastu ja ajasid elanikud sealt välja ning võtsid palju vange, nii naisi kui ka lapsi, ja andsid neid ohvriannina oma ebajumalatele.
- 15 Ja sündis, et kolmesaja kuuekümnepäevase seitsmendal aastal said nefilased selle peale, et laamanlased olid ohverdanud nende naisi ja lapsi, nii vihaseks, et nad läksid ülisuures vihas laamanlaste vastu, nii et nad löid taas laamanlasi ja ajasid need oma maadelt välja.
- 16 Ja laamanlased ei tulnud uuesti nefilaste vastu enne, kui kolmesaja seitsmekümne viiendal aastal.
- 17 Ja sel aastal tulid nad kõikide oma vägedega nefilaste vastu ning neid ei loetud kokku nende suure arvu tõttu.
- 18 Ja sellest ajast peale ei saanud nefilased enam võimu laamanlaste üle, vaid neid hakati minema pühki nagu kastet päikese ees.
- 19 Ja sündis, et laamanlased tulid Laastamise linna vastu ja Laastamise maal peeti ülimalt ränk lahing, milles nad löid nefilasi.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 Ja nad põgenesid taas nende eest ja nad jõudsid Boasi linna; ja seal seisid nad laamanlastele vastu ülimalt vapralt, nii et laamanlased ei saanud neist võitu enne, kui nad olid tulnud teist korda.

21 Ja kui nad tulid teist korda, aeti nefilasi taga ning tapeti ülisuurtes tapatalgutes; nende naised ja lapsed ohverdati taas ebajumalatele.

22 Ja sündis, et nefilased põgenesid taas nende eest, võttes kaasa kõik elanikud nii linnadest kui ka küladest.

23 Ja nüüd, mina, Mormon, nähes, et laamanlased olid maad vallutamas; seepärast läksin ma Siimi künkale ja võtsin välja kõik ülestähendused, mis Ammaron oli peitnud Issandale.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, inasmuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormoni 5

- 1 Ja sündis, et ma läksin nefilaste sekka ja parandasin meelt sellest vandest, mille olin andnud, et ei aita neid enam kunagi; ja nad andsid taas oma väed minu käsutada, sest nad vaatasid minu poole, otsekui saaksin mina nad nende kannatustest vabastada.
- 2 Ent vaata, ma olin lootuseta, sest ma teadsin Issanda kohtuotsuseid, mis tulevad nende peale; sest nad ei parandanud meelt oma süütegudest, vaid võitlesid oma elu eest, hüüdmata selle Isiku poole, kes on nad loonud.
- 3 Ja sündis, et laamanlased ründasid meid, kui me olime põgenenud Jordani linna; aga vaata, nad löödi tagasi, nii et nad ei vallutanud linna sel korral.
- 4 Ja sündis, et nad ründasid meid taas ja me suutsime hoida linna oma valduses. Ja oli ka teisi linnu, mida nefilased valitsesid ning mille kindlused lõikasid nende teed ära, nii et nad ei saanud tungida meie ees asuvale maale, et hävitada meie maa elanikke.
- 5 Ent sündis, et laamanlased hävitasid kõik need maad, millest me olime möödunud ja mille elanikke ei kogutud kokku, ja põletasid nende linnad ja külad ning keskused tulega; ja nõnda möödus kolmesaja seitsmekümne üheksas aasta.
- 6 Ja sündis, et kolmesaja kaheksakümnendal aastal tulid laamanlased taas meie vastu võitlema ja me seisime vapralt neile vastu; aga see kõik oli asjata, sest nende arv oli nii suur, et nad tallasid Nefi rahva oma jalge alla.
- 7 Ja sündis, et me hakkasime taas põgenema ja need, kelle põgenemine oli kiirem kui laamanlaste oma, pääsesid, ja need, kelle põgenemine ei olnud kiirem kui laamanlaste oma, löödi maha ja hävitati.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

- 8 Ja nüüd, vaata, mina, Mormon, ei soovi vaevata inimeste hingi, heites nende ette selle hirmsa vere ja tapatalgute vaatepildi, mis oli asetatud minu silme ette; aga mina, teades, et see tuleb kindlasti teatavaks teha ja et kõike, mis on peidetud, peab ilmutatama katustelt –
- 9 ja samuti, et teadmine nendest asjadest peab tulema selle rahva jäägile ja ka paganatele, kelle kohta Issand on öelnud, et nad hajutavad selle rahva ja seda rahvast peetakse nende seas eimillekski – seepärast ma kirjutan väikese kokkuvõtte ega julge anda täit aruannet sellest, mida ma olen näinud, käsu pärast, mille ma olen saanud, ja samuti et te ei kurvas taks liialt selle rahva pahelisuse pärast.
- 10 Ja nüüd, vaata, seda ma räägin nende seemnele ja ka paganatele, kes hoolitsevad Iisraeli koja eest, kes mõistavad ja teavad, kust nende õnnistused tulevad.
- 11 Sest ma tean, et niisugused kurvastavad Iisraeli koja õnnetuse üle; jah, nad kurvastavad selle rahva hävituse pärast; nad kurvastavad, et see rahvas ei parandanud meelt, et Jeesus oleks võinud võtta nad oma embusse.
- 12 Nüüd, need asjad kirjutatakse Jaakobi koja jäägile; ja need kirjutatakse niiviisi, kuna Jumal teab, et pahelisus neid neile välja ei too; ja need tuleb peita Issandale, et need ilmuksid tema poolt heaksarvatud ajal.
- 13 Ja see on see käsk, mille ma olen saanud; ja vaata, need ilmuvad vastavalt Issanda käsule siis, kui ta oma tarkuses seda sobivaks peab.
- 14 Ja vaata, need lähevad uskmatutele juutide seas; ja lähevad sel eesmärgil – et neid võidaks veenda, et Jeesus on Kristus, elava Jumala Poeg; et Isa võib oma Armastatuima kaudu täide viia oma suure ja igavese eesmärgi, tuues tagasi juudid ehk kogu Iisraeli koja nende pärandmaale, mille Issand, nende Jumal, on neile andnud, et täita oma lepingut.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

- 15 Ja samuti, et selle rahva seeme võiks täielikumalt uskuda tema evangeeliumi, mis tuleb nendele paganatelt, sest see rahvas hajutatakse ja ta muutub tumedanahaliseks, roojaseks ja vastikuks rahvaks, sõnulkirjeldamatult hullemaks, kui on meie seas kunagi olnud, jah, kui on olnud koguni laamanlaste seas, ja seda nende uskmatuse ja ebajumalakummardamise pärast.
- 16 Sest vaata, Issanda Vaim on juba lakanud heitlemast nende isadega; ja nad on maailmas ilma Kristuseta ja Jumalata; ja neid aetakse sinna-tänna kui aganaid tuule käes.
- 17 Kord olid nad meeldiv rahvas ja neil oli karjaseks Kristus; jah, neid juhtis tõepoolest Jumal, Isa.
- 18 Aga nüüd, vaata, nüüd juhib neid Saatan, nagu tuul ajab aganaid või nagu laeva vintsutatakse lainetel ilma purje või ankruta või ilma milletagi, millega teda tüürida; ja just nagu see, nii on ka nemad.
- 19 Ja vaata, Issand on säilitanud nende õnnistused, mida nad oleksid võinud sellel maal saada, paganatele, kes võtavad maa oma valdusse.
- 20 Aga vaata, sünnib, et paganad ajavad neid taga ja hajutatavad nad; ja pärast seda, kui paganad on neid taga ajanud ja nad hajutanud, vaata, siis on Issandal meeles leping, mille ta tegi Aabrahamiga ja kogu Iisraeli kojaga.
- 21 Ja Issandal on meeles ka õigemeelsete palved, mis on nende eest üles tema ette saadetud.
- 22 Ja siis, oo te paganad, kuidas te võite Jumala väe ees püsima jääda, kui te ei paranda meelt ega pöördu ära oma halbadelt teedelt?
- 23 Kas te ei tea, et te olete Jumala kätes? Kas te ei tea, et tal on kõik vägi ja et maa tema suure käsu peale rullub kokku nagu pärgamendirull?
- 24 Seepärast, parandage meelt ja alandage end tema ees, et ta ei tuleks õigusega teie vastu, et Jaakobi seemne jääk ei tuleks teie sekka kui lõvi ja ei kisuks teid tükkideks ja ei ole kedagi, kes päästaks.

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightful people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormoni 6

- 1 Ja nüüd, ma lõpetan oma ülestähenduse oma rahva, nefilaste hävitusest. Ja sündis, et me jätkasime teed laamanlaste ees.
- 2 Ja mina, Mormon, kirjutasin laamanlaste kuningale kirja ja soovisin, et ta lubaks meil koguda meie rahva Kumoori maale, künka juurde, mille nimi on Kumoori, ja me võiksime seal nendega võidelda.
- 3 Ja sündis, et laamanlaste kuningas lubas mul teha, nagu ma soovisin.
- 4 Ja sündis, et me marssisime Kumoori maale ja püstitasime oma telgid Kumoori künka ümber; ja see oli paljude vete, jõgede ja allikate maal; ja siin oli meil lootust laamanlaste ees ülekaalu saavutada.
- 5 Ja kui oli möödunud kolmsada ja kaheksakümmend ja neli aastat, olime me kogunud kogu oma ülejäänud rahva Kumoori maale.
- 6 Ja sündis, et kui me olime kogunud kõik oma rahva kokku Kumoori maale, vaata, mina, Mormon, hakkasin vanaks jääma; ja teades, et see on mu rahva viimne võitlus, ja saanud Issandalt käsu, et ma ei laheks ülestähendustel, mille meie isad olid edasi andnud, mis olid pühad, langeda laamanlaste kätte (sest laamanlased hävitaksid need), seepärast kirjutasin ma selle ülestähenduse Nefi plaatidelt ja peitsin Kumoori künkasse kõik ülestähendused, mis Issanda käsi oli mulle usaldanud, peale nende mõne plaadi, mis ma andsin oma pojale Moroni.
- 7 Ja sündis, et minu rahvas oma naiste ja lastega nägid nüüd laamanlaste vägesid enda suunas tulevat; ja selles kohutavas surmahirmus, mis täidab kõikide paheliste inimeste rinda, ootasid nad nende saabumist.
- 8 Ja sündis, et nad tulid meiega võitlema, ja iga hinge täitis hirm nende suure arvu pärast.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

9 Ja sündis, et nad ründasid minu rahvast mõõkade ja vibude ja noolte ja kirveste ning kõiksugu sõjariistadega.

10 Ja sündis, et mu mehed raiuti maha, jah, nimelt minu kümme tuhat, kes olid koos minuga, ja mina langesin haavatult nende keskele ja nad läksid minust mööda, nii et nad ei teinud minu elule lõppu.

11 Ja kui nad olid läinud läbi ja maha raiunud kogu mu rahva peale kahekümne ja nelja meist (kelle hulgas oli mu poeg Moroni) ja meie, kes me olime jäänud ellu pärast oma rahva surma, nägime järgmisel päeval, kui laamanlased olid oma laagrisse tagasi läinud, Kumoori künka tipust seda kümnet tuhandet minu rahvast, kes olid maha raiutud ja keda mina olin juhtinud.

12 Ja me nägime ka seda kümnet tuhandet minu rahvast, keda oli juhtinud minu poeg Moroni.

13 Ja vaata, Gidgidoona kümme tuhat oli langenud ja ka tema nende keskel.

14 Ja Laama oli langenud koos oma kümne tuhandega; ja Gilgal oli langenud koos oma kümne tuhandega; ja Limha oli langenud koos oma kümne tuhandega; ja Jeeneum oli langenud koos oma kümne tuhandega; ja Kumeniha ja Moroniha ja Antioonium ja Siblom ja Seem ja Joos olid igaüks langenud koos oma kümne tuhandega.

15 Ja sündis, et olid veel kümme, kes langesid mõõga läbi, igaüks koos oma kümne tuhandega; jah, koguni kogu mu rahvas oli langenud peale nende kahekümne ja nelja, kes olid koos minuga, ja ka mõne, kes olid põgenenud lõunapoolsetele maadele, ja mõne, kes olid üle jooksnud laamanlaste poolele; ja nende liha ja luud ja veri vedelevad maa pinnal, jäetuna nende käe läbi, kes nad tapsid, maa peale kõdunema ja lagunema ja emasse maasse tagasi pöörduma.

16 Ja mu hing lõhenes ahastusest mu rahva langenute pärast ja ma hüüdsin:

17 Oo te kaunid, kuidas te võisite lahkuda Issanda teedelt! Oo te kaunid, kuidas te võisite hüljata selle Jeesuse, kes seisis avasüli, et teid vastu võtta!

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

- 18 Vaata, kui te ei oleks seda teinud, te ei oleks langedud. Aga vaata, te olete langenud ning ma leinan teie kaotuse pärast.
- 19 Oo te kaunid pojad ja tütreid, te isad ja emad, te abielumehed ja -naised, te kaunid, kuidas te küll võisite langeda!
- 20 Aga vaata, te olete läinud ja minu kurbus ei saa teid tagasi tuua.
- 21 Ja peagi saabub päev, mil teie surelikkus peab riietuma surematusesse, ja need kehad, mis on nüüd kõdunemas rikutuses, peavad peagi muutuma rikumatuteks kehadeks; ja siis tuleb teil seista Kristuse kohtujärje ees kohtumõistmiseks teie tegude järgi; ja kui on nõnda, et te olete õigemeelsed, siis te olete õnnistatud koos oma isadega, kes on läinud enne teid.
- 22 Oo, et te oleksite meelt parandanud enne, kui see suur hävitus teie peale tuli! Aga vaata, te olete läinud ja Isa, jah, taeva Igavene Isa teab teie olukorda ja ta talitab teiega oma õigluse ja halastuse kohaselt.

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now mouldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormoni 7

- 1 Ja nüüd, vaata, ma tahan rääkida veidi selle rahva jäägile, kellele on armu heidetud, kui on nõnda, et Jumal annab neile minu sõnad, et nad võiksid teada oma isade asjadest; jah, ma kõnelen teile, te Iisraeli koja jääk, ja need on sõnad, mida ma ütlen:
- 2 Teadke, et te olete Iisraeli kojast!
- 3 Teadke, et te peate tulema meelega parandusele või teid ei saa päästa!
- 4 Teadke, et te peate maha panema oma sõjariistad ja mitte tundma enam heameelt verevalamisest ning neid mitte enam haarama, muidu kui Jumal teid käsib!
- 5 Teadke, et te peate tulema teadmisele oma isadest ja parandama meelt kõikidest oma pattudest ja süütegudest ja uskuma Jeesusesse Kristusesse, et ta on Jumala Poeg ja et juudid ta tapsid ja et Isa väe läbi ta tõusis taas, mistõttu ta on saavutanud võidu haua üle ja temas on ka surma astel alla neelatud.
- 6 Ja ta teeb teoks surnute ülestõusmise, mis läbi inime peab tõusma, et seista tema kohtujärje ees.
- 7 Ja ta on teinud teoks maailma lunastuse, mis läbi sellel, kes leitakse kohtupäeval tema ees süüta, lastakse elada Jumala juures tema kuningriigis, et laulda koos kooridega ülal lakkamatuid ülistuslaule Isale ja Pojale ja Pühale Vaimule, kes on üks Jumal, õnnelikkuse seisundis, millel pole lõppu.
- 8 Seepärast parandage meelt ja saage ristitud Jeesuse nimel ja võtke kinni Kristuse evangeeliumist, mis pannakse teie ette mitte ainult selles ülestähenduses, vaid ka ülestähenduses, mis tuleb juutidelt paganatele, milline ülestähendus tuleb paganatelt teile.
- 9 Sest vaata, see siin on kirjutatud kavatsusega, et te võiksite uskuda seda teist, ja kui te usute seda teist, siis te usute ka seda siin; ja kui te usute seda, siis te saate teada oma isadest ja ka imepäraresetest tegudest, mida tehti nende seas Jumala väe läbi.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Ja te teate ka, et te olete Jaakobi seemne jääk; see-
päras on teid arvatud esimese lepingu rahva hulka;
ja kui on nõnda, et te usute Kristusesse ja saate risti-
tud kõigepealt veega, seejärel tule ja Püha Vaimuga,
järgnedes meie Päästja eeskujule, nii nagu tema on
meid käskinud, siis läheb teil kohtupäeval hästi.
Aamen.

And ye will also know that ye are a remnant of the
seed of Jacob; therefore ye are numbered among the
people of the first covenant; and if it so be that ye be-
lieve in Christ, and are baptized, first with water,
then with fire and with the Holy Ghost, following the
example of our Savior, according to that which he
hath commanded us, it shall be well with you in the
day of judgment. Amen.

Mormoni 8

- 1 Vaata, mina, Moroni, lõpetan oma isa Mormoni ülestähenduse. Vaata, mul on kirjutada ainult mõned asjad, mida mu isa on mul käskinud.
- 2 Ja nüüd, sündis, et pärast suurt ja kohutavat lahingut Kumoori juures, vaata, laamanlased jälitasid nefilasi, kes olid põgenenud lõunapoolsele maale, kuni nad kõik said hävitatud.
- 3 Ja nad tapsid ka minu isa ja vaid mina üksi olen jäänud kirjutama seda kurba lugu oma rahva hävitamisest. Aga vaata, nad on läinud ja mina täidan oma isa käsku. Ja kas nad mind surmavad, seda ma ei tea.
- 4 Seepärast ma kirjutan ja peidan ülestähendused maasse; ja kuhu ma lähen, sel pole tähtsust.
- 5 Vaata, minu isa on teinud selle ülestähenduse ja ta on pannud kirja, millisel eesmärgil. Ja vaata, ka mina kirjutaksin sellest, kui mul oleks plaatidel ruumi, kuid mul ei ole; ja mul ei ole metalli, sest ma olen üksinda. Mu isa ja kogu minu suguselts on langenud võitluses ja mul pole sõpru ega kohta, kuhu minna; ja kui kaua Issand lubab mul elada, ma ei tea.
- 6 Vaata, nelisada aastat on möödunud meie Issanda ja Päästja tulemisest.
- 7 Ja vaata, laamanlased on minu rahvast, nefilasi, taga ajanud linnast linna ja paigast paika kuni selleni välja, et neid ei ole enam, ja nende langemine on olnud suur; jah, suur ja imepärane on minu rahva, nefilaste hävitamine.
- 8 Ja vaata, see on Issanda käsi, mis on seda teinud. Ja vaata samuti, laamanlased on omavahel sõjajalal; ja kogu selle maa pale on üks pidev mörva ja verevalamise ring; ja mitte keegi ei tea, millal sõda lõpeb.
- 9 Ja nüüd, vaata, ma ei räägi nendest enam midagi, sest maa palgel pole kedagi peale laamanlaste ja röövlite.
- 10 Ja pole kedagi, kes tunneb tõelist Jumalat, peale Jeesuse jüngrite, kes viibisid maal, kuni rahva pahelelus oli nii suur, et Issand ei lubanud neil enam rahva juurde jääda; ja kas nad on veel maa palgel, ei tea ükski inimene.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

- 11 Aga vaata, minu isa ja mina oleme neid näinud ja nad on teeninud meie seas.
- 12 Ja kes iganes saab selle ülestähenduse ega mõista seda hukka selles olevate vigade pärast, see saab teada suuremaid asju kui need. Vaata, mina olen Moroni; ja kui oleks võimalik, teeksin ma kõik asjad teile teatavaks.
- 13 Vaata, ma lõpetan rääkimise sellest rahvast. Mina olen Mormoni poeg ja minu isa on Nefi järeltulija.
- 14 Ja mina olen see, kes peidab selle ülestähenduse Issandale; selle plaatidel ei ole mingit väärtust, Issanda käsu pärast. Sest ta tõepoolest ütleb, et ükski ei saa neid kasu saamiseks; ent neil olev ülestähendus on suure väärtusega; ja kes iganes toob selle valguse kätte, seda Issand õnnistab.
- 15 Sest kellelgi ei saa olla väge tuua seda valguse kätte, muidu kui selle annab talle Jumal; sest Jumal tahab, et seda tehtaks üksnes tema hiilgust või Issanda muistse ja kaua aega hajutatud olnud lepingurahva heaolu silmas pidades.
- 16 Ja õnnistatud on see, kes toob selle asja valguse kätte; sest see tuuakse pimedusest valguse kätte vastavalt Jumala sõnale; jah, see tuuakse maa seest välja ja see särab pimedusest ja tuleb inimestele teadmiseks; ja seda tehakse Jumala väega.
- 17 Ja kui seal on vigu, siis on need inimese vead. Aga vaata, meie ei tea ühtegi viga; ometi Jumal teab kõike; seepärast, see, kes hukka mõistab, vaadaku ta ette, et teda ei ähvardaks põrgutuli.
- 18 Ja see, kes ütleb: Näita mulle või sa saad lüüa – vaadaku ta ette, et ta ei käsiks teha seda, mille on keelanud Issand.
- 19 Sest vaata, see, kes mõistab kohut äkitselt, sellele mõistetakse kohut samuti äkitselt; sest tema tegude järgi on ka tema palk; seepärast, see, kes lööb, teda omakorda lööb Issand.
- 20 Vaata, mida pühakiri ütleb – inimene ei pea lööma ega kohut mõistma; sest kohtumõistmine on minu, ütleb Issand, ja ka kättemaks on minu ja mina tasun.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

21 Ja see, kes õhkab välja viha ja vaenu Issanda töö ja Issanda lepingurahva vastu, kes on Iisraeli koda, ja ütleb: Me hävitame Issanda töö ja Issand ei mäleta oma lepingut, mille ta on teinud Iisraeli kojaga – seda ähvardab oht saada maha raiutud ja tulle visatud;

22 sest Issanda igavesed eesmärgid veerevad edasi, kuni kõik tema lubadused täidetakse.

23 Uurige Jesaja prohvetlikke kuulutusi! Vaata, ma ei saa neid kirjutada. Jah, vaata, ma ütlen teile, et need pühad, kes on lahkunud enne mind, kes on hoidnud seda maad enda valduses, hüüavad, jah, koguni põrmust hüüavad nad Issanda poole; ja nii tõesti, kui Issand elab, peab ta meeles lepingut, mille ta nendega tegi.

24 Ja ta teab nende palveid, et need olid nende vendade eest. Ja ta teab nende usku, sest tema nimel said nad liigutada mägesid; ja tema nimel said nad panna maa värisema; ja tema sõna väel lasid nad variseda maha vanglatel; jah, koguni tuline ahi ei saanud neile viga teha ega metsloomad ega mürkmaod, tema sõna väe pärast.

25 Ja vaata, nende palved olid ka tema eest, kellel Issand laseb need asjad esile tuua.

26 Ja mitte kellelgi pole põhjust öelda, et need jäävad tulemata, sest need tulevad kindlasti, sest seda on öelnud Issand; sest need tulevad välja maa seest Issanda käega ja keegi ei saa seda takistada; ja see sünnib päeval, mil öeldakse, et imed on tehtud; ja see sünnib just nii, nagu räägiks keegi surnuist.

27 Ja see sünnib päeval, mil pühade veri hüüab Issanda poole salajaste liitude ja pimedusetööde pärast.

28 Jah, see sünnib päeval, mil Jumala väge eitatakse ja kirikud on rüvetatud ja on oma südames uhkust täis; jah, koguni päeval, mil kirikute juhtide ja õpetajate südameuhkus suureneb koguni nende vaenamiseni välja, kes kuuluvad nende kirikutesse.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

29 Jah, see sünnib päeval, mil saab kuulda tulekahjudest ja tormidest ja suitsupilvedest võorastel maadel;

30 ja on kuulda ka sõdadest, kuuldusi sõdadest ja maavärisemistest eri kohtades.

31 Jah, see sünnib päeval, mil maa pinnal on suured rüvetused; seal on mõrvad ja röövimised ja valetamine ja petmised ja hooramised ja kõiksugu jäledused; kui on paljud, kes ütlevad: Tee seda või toda ja see ei oma tähtsust, sest Issand hoiab selliseid ülal viimsel päeval. Aga häda sellistele, sest nad on kibeduse sapis ja süütegude ahelais.

32 Jah, see sünnib päeval, mil rajatakse kirikuid, mis ütlevad: Tulge minu juurde ja raha eest te saate andeks oma patud!

33 Oo te paheline ja rikutud ja kangekaelne rahvas, miks te olete eitanud endale kirikuid, et saada kasu? Miks te olete muutnud Jumala püha sõna, millega te võite tuua needuse oma hingele? Vaata, pange tähele Jumala ilmutusi; sest vaata, sel päeval tuleb aeg, mil kõik need asjad peavad täide minema.

34 Vaata, Issand on näidanud minule suuri ja imepäraseid asju sellest, mis varsti peab tulema, sel päeval, mil need asjad teie sekka ilmuvad.

35 Vaata, ma räägin teile, nii nagu te oleksite siinsamas ja ometi te ei ole. Aga vaata, Jeesus Kristus on näidanud teid mulle ja ma tean teie tegusid.

36 Ja ma tean, et te kõnnite ringi oma südame uhkuses; ja ei ole kedagi, kui vaid mõni, kes ei ole oma südames uhkust täis, kandes väga peeni rõivaid, tekitades kadedust ja põhjustades tülisid ja pahatahtlikkust ja tagakiusamist ning kõiksugu süütegusid; ja teie kirikud, jah, koguni igäüks neist on rüvetunud teie südame uhkuse pärast.

37 Sest vaata, te armastate raha ja oma vara ja oma peeni rõivaid ja oma kirikute kaunistusi rohkem, kui te armastate vaeseid ja abivajajaid, haigeid ja vaevatud.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

- 38 Oo te rüvetused, te silmakirjatsejad, te õpetajad, kes te müüte end selle eest, mis roostetab, miks te olete rüvetanud Jumala püha kiriku? Miks te häbene-
nete võtta enda peale Kristuse nime? Miks te ei mõt-
le, et lõputu õnn on rohkem väärt kui see viletsus,
mis kunagi ei sure; kas see on maailma kiituse pä-
rast?
- 39 Miks te ehite end sellega, millel pole elu, ent lasete
näljastel ja abivajajatel ja alastiolijatel ja haigetel ja
vaevatutel endist mööduda ega märka neid?
- 40 Jah, miks te ehitate endile salajasi jäledusi, et kasu
saada, ja panete lesknaisi Issanda ees leinama ja ka
vaeslapsi Issanda ees leinama ja ka nende isade ja
meeste vere maast Issanda poole hüüdma kättemak-
su teie peade peale?
- 41 Vaata, kättemaksu mõök ripub teie kohal ja varsti
tuleb aeg, et ta maksab teile kätte pühade vere eest,
sest ta ei talu enam kauem nende hüüdeid.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who
sell yourselves for that which will canker, why have
ye polluted the holy church of God? Why are ye
ashamed to take upon you the name of Christ? Why
do ye not think that greater is the value of an endless
happiness than that misery which never dies—be-
cause of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath
no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and
the naked, and the sick and the afflicted to pass by
you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations
to get gain, and cause that widows should mourn be-
fore the Lord, and also orphans to mourn before the
Lord, and also the blood of their fathers and their
husbands to cry unto the Lord from the ground, for
vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you;
and the time soon cometh that he avengeth the blood
of the saints upon you, for he will not suffer their
cries any longer.

Mormoni 9

- 1 Ja nüüd, ma räägin ka nendest, kes ei usu Kristusesse.
- 2 Vaata, kas te usute oma nuhtlemispäeval – vaata, kui tuleb Issand, jah, nimelt sel suurel päeval, mil maa rullitakse kokku nagu pärgamendirull ja algained sulavad lõõmavas kuumuses; jah, sel suurel päeval, mil teid tuuakse seisma Jumala Talle ette – kas te ütlete siis, et Jumalat ei ole olemas?
- 3 Kas te eitate siis veel Kristust või kas te saate vaadata Jumala Talle poole? Kas te kujutate ette, et te elate koos temaga oma süüst teadlikena? Kas te kujutate ette, et te oleksite selle püha Isikuga koos elades õnnelikud, kui teie hinge piinab süütunne, et te olete alati rikkunud tema seadusi?
- 4 Vaata, ma ütlen teile, et te oleksite õnnetumad, kui elaksite koos püha ja õiglase Jumalaga, tema ees oma roojasusest teadlikena, kui elades koos neetud hingedega põrgus.
- 5 Sest vaata, kui teid tuuakse vaatama oma katmatust Jumala ees ja ka Jumala hiilgust ja Jeesuse Kristuse pühadust, siis see süütab teie peal kustutamatu tuleleegi.
- 6 Oo te uskmatud, pöörduge Issanda poole; hüüdke vägevalt Isa poole Jeesuse nimel, et ehk leitakse teid määratumata, puhaste, kaunite ja valgetena, Talle verrega puhastatutena, sel suurel ja viimsel päeval.
- 7 Ja taas ma räägin teile, kes te eitate Jumala ilmutusi ja ütlete, et nende aeg on möödunud, et pole ilmutusi ega prohvetlikke kuulutusi ega ande ega terveks-tegemist ega keeltega kõnelemist ja keelte tõlkimist;
- 8 vaata, ma ütlen teile, et see, kes seda eitab, ei tunne Kristuse evangeeliumi; jah, ta ei ole lugenud pühakirju; kui on, siis ta ei mõista neid.
- 9 Sest kas me mitte ei loe, et Jumal on seesama eile, täna ja igavesti ja temas ei ole muutlikkust ega muutumise varjugi?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

- 10 Ja nüüd, kui te olete ette kujutanud endale jumalat, kes muutub ja kelles on muutumise vari, siis te olete endale ette kujutanud jumalat, kes ei ole imede Jumal.
- 11 Aga vaata, ma näitan teile imede Jumalat, nimelt Aabrahami Jumalat ja Iisaki Jumalat ja Jaakobi Jumalat, ja see on seesama Jumal, kes lõi taevad ja maa ja kõik, mis nendes on.
- 12 Vaata, ta lõi Aadama ja Aadama kaudu tuli inimese langemine. Ja inimese langemise pärast tuli Jeesus Kristus, nimelt Isa ja Poeg; ja Jeesuse Kristuse tõttu tuli inimese lunastus.
- 13 Ja inimese lunastuse tõttu, mis tuli Jeesuse Kristuse kaudu, on nad tagasi toodud Issanda juurde; jah, see on, kus kõik inimesed on lunastatud, kuna Kristuse surm teeb teoks ülestõusmise, mis toob lunastuse lõputust unest, millisest unest kõik inimesed Jumala väel äratatakse, kui pasun kõlab; ja nad tulevad välja, nii väikesed kui ka suured, ning kõik seisavad tema kohtujärje ees, olles lunastatud ja lahti päästetud sellest igavesest surma köidikust, mis surm on ajalik surm.
- 14 Ja siis saab neile osaks Püha kohtumõistmine; ja siis tuleb aeg, mil see, kes on roojane, jääb endiselt roojaseks; ja see, kes on õigemeelne, jääb endiselt õigemeelseks; see, kes on õnnelik, jääb endiselt õnnelikuks; ja see, kes on õnnetu, jääb endiselt õnnetuks.
- 15 Ja nüüd, oo kõik teie, kes olete endile ette kujutanud jumalat, kes ei saa teha mingeid imesid, ma tahan teilt küsida, et kas kõik need asjad on möödunud, millest ma olen rääkinud? Kas lõpp on juba käes? Vaata, ma ütlen teile: Ei; ja Jumal ei ole lakanud olemast imede Jumal.
- 16 Vaata, kas ei ole need asjad, mida Jumal on teinud, meie silmis imepärased? Jah, ja kes võib aru saada Jumala imepärasest tegudest?
- 17 Kes ütleb, et see ei olnud ime, et tema sõna läbi loodi taevas ja maa; ja et tema sõna väel loodi maa põrmust inimene; ja tema sõna väel on tehtud imesid?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

- 18 Ja kes ütleb, et Jeesus Kristus ei teinud palju vägevaid imesid? Ja palju vägevaid imesid tehti ka apostlite kätega.
- 19 Ja kui imesid tehti tookord, miks siis on Jumal lakanud olemast imede Jumal ja ometi jäänud muutumatuks Isikuks? Ja vaata, ma ütlen teile, et tema ei muutu; sest kui ta muutuks, lakkaks ta olemast Jumal; aga ta ei lakka olemast Jumal ja ta on imede Jumal.
- 20 Ja põhjus, miks ta ei tee enam imesid inimlaste seas, on see, et nad kalduvad uskmatusse ja lahkuvad õigelt teelt ega tunne seda Jumalat, keda nad peaksid usaldama.
- 21 Vaata, ma ütlen teile, et kes iganes usub Kristusesse ega kahtle, sellele antakse, mida iganes ta Isalt palub Kristuse nimel; ja see lubadus on antud kõigile, koguni maa äärteni välja.
- 22 Sest vaata, nõnda ütles Jeesus Kristus, Jumala Poeg, oma jüngritele, kes pidid alles jääma, jah, ja ka kõigile oma jüngritele rahvahulga kuuldes: Minge kogu maailma ja jutlustage evangeeliumi kõigele loodule;
- 23 ja see, kes usub ja keda ristitakse, see päästetakse, aga see, kes ei usu, see saab olema neetud;
- 24 ja need tunnustähed järgnevad neile, kes usuvad – minu nimel nad ajavad välja kuradeid, nad räägivad uusi keeli, nad tõstavad üles madusid ja kui nad jooavad midagi surmavat, ei tee see neile vigi; nad panevad käed haigete peale ja need paranevad;
- 25 ja kes iganes usub minu nimesse ilma milleski kahtlemata, sellele ma kinnitan kõik oma sõnad, koguni maa äärteni välja.
- 26 Ja nüüd, vaata, kes võib seista vastu Issanda tegudele? Kes võib eitada tema sõnu? Kes tõuseb Issanda kõikvõimsa väe vastu? Kes põlgab Issanda tegusid? Kes põlgab Kristuse lapsi? Vaadake, kõik teie, kes olete Issanda tegude põlgajad, sest teie panete imeks ja hukkute.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

27 Oo, siis, ärge põlake ja ärge imestage, vaid võtke kuulda Issanda sõnu ja paluge Isalt Jeesuse nimel, mida te iganes vajate. Ärge kahelge, vaid uskuge ja hakake pihta nagu vanadel aegadel ning tulge Issanda juurde kogu oma südamest ja teenige välja oma pääste tema ees kartuse ja värinaga.

28 Olge targad oma prooviaja päevil; vabastage end kõigest, mis pole puhas; ärge paluge selleks, et kuldada seda oma himudes, vaid paluge vankumatu kindlusega, et te ei annaks järele ühelegi kiusatusesele, vaid et te teeniksite tõelist ja elavat Jumalat.

29 Vaadake, et te ei saa ebaväärilisena ristitud; vaadake, et te ei võta ebaväärilisena Kristuse sakramenti; vaid vaadake, et te teete kõiki asju väärilisuses ja teete seda Jeesuse Kristuse, elava Jumala Poja nimel; ja kui te teete seda ja peate vastu lõpuni, siis teid ei aeta mingil juhul välja.

30 Vaata, ma räägin teile, nii nagu räägiksin surnuist, sest ma tean, et te saate minu sõnad.

31 Ärge mõistke mind süüdi minu ebatäiuslikkuse pärast, ka mitte minu isa tema ebatäiuslikkuse pärast ega neid, kes on kirjutanud enne teda; vaid pigem tänage Jumalat, et ta on teinud teile ilmsiks meie puudused, et te õpiksite olema targemad, kui meie oleme olnud.

32 Ja nüüd, vaata, me oleme kirjutanud selle ülestähenduse vastavalt oma teadmistele nende kirjatähedega, mida meie keskel nimetatakse muudetud egiptuse keeleks, mida me oleme käest kätte andnud ja muutnud meie kõneviisi kohaselt.

33 Ja kui meie plaadid oleksid olnud piisavalt suured, oleksime me kirjutanud heebrea keeles; aga me oleme ka heebrea keelt muutnud; ja kui me oleksime kirjutanud heebrea keeles, vaata, ei oleks teil meie ülestähendustes mingit ebatäiuslikkust.

34 Aga Issand teab, mida me oleme kirjutanud, ja ka seda, et ükski teine rahvas meie keelt ei tea; ja kuna ükski teine rahvas ei tea meie keelt, seepärast on ta valmistanud vahendid nende tõlkimiseks.

35 Ja nendest asjadest on kirjutatud, et me võiksimme puhastada oma rõivad oma vendade verest, kes on uskmatusse kaldunud.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

36 Ja vaata, see, mida me oleme soovinud oma vendade suhtes, jah, nimelt et neile taastataks teadmine Kristusest, vastab kõikide nende pühade palvetele, kes on maal elanud.

37 Ja annaks Issand Jeesus Kristus, et nende palvetele vastataks vastavalt nende usule ja Isa Jumal peaks meeles lepingut, mille ta tegi Iisraeli kojaga; ja õnnistagu ta neid igavesti usu läbi Jeesuse Kristuse nimesse. Aamen.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Eteri raamat

Ʒeredlaste ülestähendus, võetud kabekümne neljalt plaadilt, mille Limbi rahvas leidis kuningas Moosia päevil.

Eteri 1

- 1 Ja nüüd, mina, Moroni, jätkan aruande andmist nendest muistsetest elanikest, kes on hävitatud Issanda käega selle põhjapoolse maa palgel.
- 2 Ja ma võtan oma aruande kahekümne neljalt plaadilt, mille Limhi rahvas leidis, mida kutsutakse Eteri raamatuks.
- 3 Ja kuna ma usun, et esimene osa sellest ülestähendusest, mis jutustab maailma ning ka Aadama loomisest, ja aruanne sellest ajast kuni suure tornini välja ja mis iganes tolle ajani inimlaste seas toimus, on juutide käes –
- 4 seepärast ei kirjuta ma neid asju, mis toimusid Aadama päevadest kuni tolle ajani; vaid need on kirjas plaatidel; ja kes iganes need leiab, sellel on vägi saada kogu aruanne.
- 5 Aga vaata, ma ei anna täit aruannet, vaid ma annan ühe osa aruandest, tornist peale kuni tolle ajani, mil nad hävitati.
- 6 Ja ma annan oma aruande nõnda. See, kes kirjutas selle ülestähenduse, oli Eter ja ta oli Koriantori järglane.
- 7 Koriantor oli Moroni poeg.
- 8 Ja Moron oli Eetemi poeg.
- 9 Ja Eetem oli Aaha poeg.
- 10 Ja Aaha oli Seti poeg.
- 11 Ja Sett oli Sibloni poeg.
- 12 Ja Siblon oli Komi poeg.
- 13 Ja Kom oli Koriantumi poeg.
- 14 Ja Koriantum oli Amnigaada poeg.
- 15 Ja Amnigaada oli Aaroni poeg.
- 16 Ja Aaron oli Heartomi poja Heeti järglane.
- 17 Ja Heartom oli Liibi poeg.

The Book of Ether

The record of the Ʒaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblon.

And Shiblon was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

18 Ja Liib oli Kiisi poeg.
19 Ja Kiis oli Koromi poeg.
20 Ja Korom oli Leevi poeg.
21 Ja Leevi oli Kimi poeg.
22 Ja Kim oli Moriantoni poeg.
23 Ja Morianton oli Riplakiisi järglane.
24 Ja Riplakiis oli Seesi poeg.
25 Ja Sees oli Heeti poeg.
26 Ja Heet oli Komi poeg.
27 Ja Kom oli Koriantumi poeg.
28 Ja Koriantum oli Emeri poeg.
29 Ja Emer oli Oomeri poeg.
30 Ja Oomer oli Suuli poeg.
31 Ja Suul oli Kiibi poeg.
32 Ja Kiib oli Oriiha poeg, kes oli Jeredi poeg;

33 milline Jered tuli oma vennaga ja nende mõlema perekonnaga ning mõnede teiste ja nende perekondadega suure torni juurest ajal, mil Issand segas inimeste keele ja vandus oma vihas, et nad hajutatakse üle kogu maa pinna; ja Issanda sõna kohaselt rahvas hajutati.

34 Ja kuna Jeredi vend oli suur ja vägev mees, ja mees, keda Issand kõrgelt soosis, ütles Jered, tema vend, temale: Hüüa Issanda poole, et ta ei segaks meie keelt, nii et me ei mõista üksteise sõnu!

35 Ja sündis, et Jeredi vend hüüdis Issanda poole ja Issand halastas Jeredi peale; seepärast ei seganud ta Jeredi keelt; ja Jeredit ja tema venda ei aetud segadusse.

36 Siis ütles Jered oma vennale: Hüüa taas Issanda poole ja ehk ta pöörab ära oma viha nende pealt, kes on meie sõbrad, nii et ta ei sega nende keelt!

37 Ja sündis, et Jeredi vend hüüdis Issanda poole ja Issand halastas ka nende sõprade ja nende perekondade peale, nii et neid ei aetud segadusse.

And Lib was the son of Kish.
And Kish was the son of Corom.
And Corom was the son of Levi.
And Levi was the son of Kim.
And Kim was the son of Morianton.
And Morianton was a descendant of Riplakish.
And Riplakish was the son of Shez.
And Shez was the son of Heth.
And Heth was the son of Com.
And Com was the son of Coriantum.
And Coriantum was the son of Emer.
And Emer was the son of Omer.
And Omer was the son of Shule.
And Shule was the son of Kib.
And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 Ja sündis, et Jered rääkis oma vennale taas, öeldes: Mine ja küsi Issandalt, kas ta ajab meid maalt välja, ja kui ta ajab meid maalt välja, siis küsi temalt, kuhu me läheme! Ja kes teab, ehk Issand juhib meid maa- le, mis on parim kogu maailmas? Ja kui nõnda, siis olgem Issandale ustavad, et me saaksime selle endale pärisosaks.

39 Ja sündis, et Jeredi vend hüüdis Issanda poole, nii nagu Jeredi suu rääkis.

40 Ja sündis, et Issand kuulis Jeredi venda ja halastas tema peale ja ütles temale:

41 Mine ja kogu oma karjad, nii isas- kui emasloo- mad igast liigist, ja ka maa seemet igast liigist; ja oma perekonnad; ja samuti Jered, sinu vend, ja tema perekond; ja ka sinu sõbrad ja nende perekonnad ja Jeredi sõbrad ja nende perekonnad.

42 Ja kui sa oled seda teinud, mine nende ees alla or- gu, mis on põhja pool. Ja seal ma kohtun sinuga ja lähen sinu ees maale, mis on kõigist maailma maa- dest parim.

43 Ja seal ma õnnistan sind ja sinu seemet ja kasvatan endale üles sinu seemnest ja sinu venna seemnest ja nendest, kes lähevad sinuga, suure rahva. Ja kogu maa pinnal ei ole kedagi suuremat kui see rahvas, kelle ma endale sinu seemnest üles kasvatan. Ja nõn- da ma teen sinule, kuna sa oled hüüdnud minu poole pikka aega.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their fam- ilies.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is north- ward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great na- tion. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee be- cause this long time ye have cried unto me.

Eteri 2

- 1 Ja sündis, et Jered ja tema vend ja nende perekonnad ja ka Jeredi ja tema venna sõbrad ja nende perekonnad läksid orgu, mis oli põhja pool (ja oru nimi oli Nimrod, see sai oma nime ühe vägeva jahimehe järgi), oma karjadega, mis nad olid kogunud, isane ja emane igast liigist.
- 2 Ja nad panid ka välja püüniseid ja püüdsid taevalinde; ja nad valmistasid ka anuma, milles nad kandsid enestega kaasas vete kalu.
- 3 Ja nad kandsid kaasas ka deseretti, mis on tõlkes mee mesilane; ja nõnda nad kandsid kaasas mesilasperesid ja kõike seda, mis oli maa palgel, seemneid igast liigist.
- 4 Ja sündis, et kui nad olid jõudnud alla Nimrodi orgu, tuli Issand alla ja rääkis Jeredi vennale; ja ta oli pilve sees ning Jeredi vend ei näinud teda.
- 5 Ja sündis, et Issand käskis neil minna kõnnumaale, jah, sellisesse paika, kus inimene ei ole kunagi olnud. Ja sündis, et Issand läks nende ees ja rääkis nendega, seistes pilve sees, ja andis neile juhiseid, kuhu neil tuleb minna.
- 6 Ja sündis, et nad rändasid kõnnumaal ja ehitasid pargased, millega nad ületasid paljud veed, ja neid juhiti pidevalt Issanda käega.
- 7 Ja Issand ei tahtnud, et nad mere taga kõnnumaal pidama jäävad, vaid ta tahtis, et nad lähevad edasi koguni töötatud maale välja, mis on kõikidest maadest parim ja mida Issand Jumal oli hoidnud õigemeelse rahva jaoks.
- 8 Ja ta oli vandunud oma vihas Jeredi vennale, et kes iganes valdavad seda töötatud maad tollest ajast peale ja igavesti, peavad teenima teda, tõelist ja ainsat Jumalat, või muidu nad pühitakse ära, kui neid peaks tabama tema viha täius.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 Ja nüüd, me võime näha Jumala korraldusi selle maa suhtes, et see on tõotatud maa; ja ükskõik mis-sugune rahvas seda valdab, see peab teenima Jumalat või nad pühitakse ära, kui neid tabab tema viha täius. Ja tema viha täius tabab neid siis, kui nad on oma süütegudes küpseks saanud.
- 10 Sest vaata, see on maa, mis on kõikidest maadest parim; mispärast see, kes seda valdab, peab teenima Jumalat või ta pühitakse ära; sest see on Jumala igavikuline määrus. Ja see, et nad pühitakse ära, ei tule enne, kui maa laste seas on süü täius.
- 11 Ja see tuleb teile, oo te paganad, et te võiksite teada Jumala korraldusi – et te võiksite parandada meelt ja mitte jätkata oma süüs kuni selle täiuseni, et te ei tooks endi peale alla Jumala viha täiust, nagu maa elanikud on siiani teinud.
- 12 Vaata, see on parim maa ja ükskõik milline rahvas seda omab, on vaba orjusest ja vangistusest ja kõikidest teistest rahvustest taeva all, kui nad vaid teenivad maa Jumalat, kes on Jeesus Kristus, kes on ilmsiks tehtud selle kaudu, mida me oleme kirjutanud.
- 13 Ja nüüd, ma jätkan oma ülestähendusega, sest vaata, sündis, et Issand tõi Jeredi ja tema vennad kuni selle suure mereni välja, mis maid eraldab. Ja kui nad jõudsid mere äärde, püstitasid nad telgid ja nimetasid selle paiga Moriankumeriks; ja nad elasid telkides ja elasid mere kaldal telkides neli aastat.
- 14 Ja sündis, et neljanda aasta lõpul tuli Issand taas Jeredi venna juurde ja seisis pilve sees ning rääkis temaga. Ja Issand rääkis Jeredi vennaga kolm tundi ja talitses teda, kuna ta ei olnud pidanud meeles hüüda Issanda nime.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Ja Jeredi vend parandas meelt sellest halvast, mida ta oli teinud, ja hüüdis Issanda nime oma vendade eest, kes olid koos temaga. Ja Issand ütles temale: Ma annan sulle ja su vendadele teie patud andeks; kuid ärge enam patustage, sest pidage meeles, et minu Vaim ei heitle inimesega alati; mispärast, kui te patustate, kuni te saate täiesti küpseks, lõigatakse teid Issanda juurest ära. Ja need on minu mõtted sellest maast, mille ma annan teile pärisosaks; sest see maa saab olema kõikidest maadest parim.

16 Ja Issand ütles: Asuge tööle ja ehitage pargased, nii nagu te seni olete ehitanud! Ja sündis, et Jeredi vend asus tööle, ja samuti tema vennad, ja nad ehitasid pargased, nii nagu nad olid ehitanud, Issanda juhiste kohaselt. Ja need olid väikesed ja need olid vee peal kerged, kerged kui lind vee peal.

17 Ja need ehitati nii, et need olid ülimalt tihedad, nii et need pidasid koguni vett nagu anum; ja nende põhi oli veekindel nagu anum ja nende küljed olid veekindlad nagu anum ja nende otsad olid teravad ning nende lagi oli veekindel nagu anum; ja nende pikkus vastas puu pikkusele ja nende uks oli suletult veekindel nagu anum.

18 Ja sündis, et Jeredi vend hüüdis Issanda poole, öeldes: Oo Issand, ma olen ära teinud töö, mida sa mul teha käskisid, ja ma olen teinud pargased nii, nagu sa mind juhatasid.

19 Ja vaata, oo Issand, neis ei ole valgust; kuhu me tüürime? Ja pealegi me hukkume, sest me ei saa neis hingata muud kui seda õhku, mis neis on; seepärast me hukkume.

20 Ja Issand ütles Jeredi vennale: Vaata, tee avaus lakke ja samuti põhja; ja kui sa siis vajad õhku, ava avaus ja lase õhk sisse. Ja kui on nõnda, et teile tuleb sisse vett, vaata, siis sulgege avaus, et te veetulvas ei hukkuks.

21 Ja sündis, et Jeredi vend tegi nii, nagu Issand oli käskinud.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

22 Ja ta hüüdis taas Issanda poole, öeldes: Oo Issand, vaata, ma olen teinud, just nagu sa oled mind käskinud; ja ma olen ehitanud laevad oma rahvale, ja vaata, nendes ei ole valgust. Vaata, oo Issand, kas sa tahad, et me ületame selle suure vee pimeduses?

23 Ja Issand ütles Jeredi vennale: Mida sa tahad, et ma teeksin, et teil oleks teie laevades valgus? Sest vaata, teil ei saa olla aknaid, kuna need puruneksid tükkideks; samuti ei saa te kaasa võtta tuld, sest te ei saa minna tulevalgel.

24 Sest vaata, te saate olema nagu vaal keset merd; sest teie peale sööstavad lainevallid. Ometi ma toon teid meresügavusest taas välja; sest tuuled on läinud välja minu suust ja ka vihmad ja tulvavad veed olen saatnud välja mina.

25 Ja vaata, ma valmistan teid ette nendeks asjadeks; sest te ei saa ületada seda suurt sügavust, kui ma ei valmista teid ette merelainete vastu ja tuulte vastu, mis on liikvele läinud, ja tulvavate vete vastu, mis tulevad. Seepärast, mida te soovite, et ma teie jaoks valmistaaksin, et teil oleks valgust, kui te olete neelatud mere sügavustesse?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Eteri 3

- 1 Ja sündis, et Jeredi vend (ehitatud laevade arv oli nüüd kaheksa) läks mäele, mida nad kutsusid Selemi mäeks selle ülimalt suure kõrguse pärast, ja sulatas kaljust välja kuusteist väikest kivi; ja need olid valged ja puhtad just nagu läbipaistev klaas; ja ta kandis need oma käes mäe tippu ning hüüdis taas Issanda poole, öeldes:
- 2 Oo Issand, sa oled öelnud, et meil tuleb minna veetevoogude keskele. Nüüd, vaata, oo Issand, ja ära ole vihane oma teenija peale tema nõrkuse pärast sinu ees; sest me teame, et sa oled püha ja elad taevais ja et meie ei ole väärilised sinu ees; sest langemise pärast on meie loomus jätkuvalt halvaks muutunud; ometi, oo Issand, sa oled andnud meile käsu, et me peame hüüdma sinu poole, et me võiksime saada sinu käest vastavalt oma soovidele.
- 3 Vaata, oo Issand, sa oled löönud meid meie süütegude pärast ja oled ajanud meid välja ja need paljud aastad me oleme olnud kõnnumaal; ometi sa oled olnud meie vastu halastav. Oo Issand, vaata mu peale kaastundes ja pööra oma viha ära sellelt sinu rahvalt ja ära lase neil minna üle selle raevutseva sügavuse pimedas, vaid vaata neid asju, mis ma olen kaljust välja sulatanud.
- 4 Ja ma tean, oo Issand, et sinul on kõik vägi ja sa võid teha, mis sa iganes tahad inimese heaks; seepärast puuduta neid kive, oo Issand, oma sõrmega ja tee, et need võiksid särada pimeduses; ja need säravad meile laevades, mis me oleme ehitanud, et meil võiks olla valgus, kui me merd ületame.
- 5 Vaata, oo Issand, sa võid seda teha. Me teame, et sa oled võimeline näitama suurt väge, mis inimeste mõistmise järgi näib olevat väike.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 Ja sündis, et kui Jeredi vend oli öelnud need sõnad, vaata, Issand sirutas välja oma käe ja puudutas oma sõrmega ükshaaval kive. Ja eesriie võeti Jeredi venna silmade eest ja ta nägi Issanda sõrme ja see oli nagu inimese sõrm, nagu liha ja veri; ja Jeredi vend langes maha Issanda ees, sest hirm valdas teda.

7 Ja Issand nägi, et Jeredi vend oli maha langenud ja Issand ütles temale: Tõuse üles! Miks sa maha langesid?

8 Ja ta ütles Issandale: Ma nägin Issanda sõrme ja ma kartsin, et ta lööb mind, sest ma ei teadnud, et Issandal on liha ja veri.

9 Ja Issand ütles temale: Sinu usu pärast oled sa näinud, et ma võtan endale liha ja vere; ja kunagi pole inimene tulnud minu ette sellise ülisuure usuga, nagu sina oled; sest kui see ei oleks nii, ei oleks sa näinud minu sõrme. Kas sa nägid rohkem kui seda?

10 Ja ta vastas: Ei; Issand, näita ennast minule!

11 Ja Issand ütles temale: Usud sa neid sõnu, mida ma räägin?

12 Ja ta vastas: Jah, Issand, ma tean, et sa räägid tõtt, sest sina oled tõe Jumal ega saa valetada.

13 Ja kui ta oli öelnud need sõnad, vaata, Issand näitas end temale ja ütles: Kuna sa tead neid asju, oled sa lunastatud langemisest; seepärast on sind tagasi toodud minu ette; seepärast näitan ma end sulle.

14 Vaata, mina olen see, kes on ette valmistatud maailma rajamisest peale, et lunastada minu rahvast. Vaata, mina olen Jeesus Kristus. Mina olen Isa ja Poeg. Minus on elu kogu inimkonnal ja seda igaveseti, nimelt neil, kes usuvad minu nimesse; ja nad saavad minu poegadeks ja minu tütardeks.

15 Ja mitte kunagi ei ole ma ennast näidanud inimesele, kelle ma olen loonud, sest mitte kunagi ei ole inimene uskunud minusse nagu sina. Kas sa näed, et sa oled loodud minu enda näo järgi? Jah, tõepoolest, kõik inimesed on loodud alguses minu enda näo järgi.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

- 16 Vaata, see keha, mida sa nüüd näed, on minu vaimu keha, ja inimese olen ma loonud oma vaimu keha järgi; ja just nagu ma ilmun sulle vaimus, ilmun ma oma rahvale lihas.
- 17 Ja nüüd, nagu mina, Moroni, ütlesin, ma ei saa anda täielikku aruannet sellest, mis on kirjutatud, seepärast piisab, kui ma ütlen, et Jeesus näitas ennast sellele mehele vaimus, samal viisil ja samasuguses kehas, nagu ta näitas ennast nefilastele.
- 18 Ja ta teenis teda, just nagu ta teenis nefilaste seas; ja kõike seda ta tegi, et see mees teaks, et ta on Jumal, nende paljude suurte tööde pärast, mida Issand oli temale näidanud.
- 19 Ja selle mehe teadlikkuse pärast ei saanud teda hoida nägemast teispoole eesriiet; ja ta nägi Jeesuse sõrme, ja kui ta seda nägi, siis langes ta hirmus maha; sest ta teadis, et see oli Issanda sõrm, ja tal ei olnud enam usku, sest ta teadis mitte milleski kaheldes.
- 20 Mispärast, kuna tal oli see täiuslik teadmine Jumalast, ei saanud teda eemale hoida sellest, mis on teispoole eesriiet; seepärast nägi ta Jeesust ja Jeesus teenis teda.
- 21 Ja sündis, et Issand ütles Jeredi vennale: Vaata, ära lase neil asjadel, mida sa oled näinud ja kuulnud, minna maailma, kuni tuleb aeg, mil mina austan oma nime lihas; mispärast, sa pead talletama asjad, mida sa oled näinud ja kuulnud ning mitte näitama seda ühelegi inimesele.
- 22 Ja vaata, kui sa tuled minu juurde, siis kirjuta sellest ja pitseeri see, nii et mitte keegi ei saaks seda tõlkida; sest sa kirjutad seda sellises keeles, et seda ei saa lugeda.
- 23 Ja vaata, ma annan sinule need kaks kivi ja sa pitseeri ka need koos nende asjadega, mis sa kirjutad.
- 24 Sest vaata, selle keele, milles sa kirjutad, olen ma seganud; mispärast, ma lasen minu enda poolt heaksarvatud ajal neil kividel selgitada inimeste silmadele seda, mida sina kirjutad.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 Ja kui Issand oli öelnud need sõnad, näitas ta Jaredi vennale kõiki maa elanikke, kes olid olnud, ja ka kõiki, kes tulevad; ja ta ei varjanud neid tema silme eest koguni maa äärteni välja.

26 Sest ta oli öelnud temale juba varem, et kui ta usuks temasse, võiks ta näidata temale kõike – seda näidataks temale; seepärast ei saanud Issand temalt midagi tagasi hoida, sest ta teadis, et Issand võis näidata temale kõiki asju.

27 Ja Issand ütles temale: Kirjuta need asjad ja pitseeri need ja ma näitan neid inimestele minu enda poolt heaksarvatud ajal.

28 Ja sündis, et Issand käskis teda, et ta pitseeriks kinni need kaks kivi, mis ta oli saanud, ega näitaks neid enne, kui Issand näitab neid inimestele.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Eteri 4

- 1 Ja Issand käskis Jeredi vennal minna mäe otsast Issanda juurest alla ja kirjutada sellest, mis ta on näinud; ja neid keelati ilmutada inimlastele enne, kui alles pärast seda, kui ta tõstetakse üles ristile, ja sel põhjusel hoidis kuningas Moosia neid, et need ei tuleks maailma enne, kui Kristus on end oma rahvale näidanud.
- 2 Ja pärast seda, kui Kristus tõepoolest oli näidanud end oma rahvale, ta käskis, et need tehtaks ilmsiks.
- 3 Ja nüüd, pärast seda, on nad kõik kaldunud uskmatusse; ja pole kedagi peale laamanlaste, ja nemad on hüljanud Kristuse evangeeliumi; seepärast on mul kästud need taas maasse peita.
- 4 Vaata, ma olen kirjutanud nendele plaatidele needsamad asjad, mida nägi Jeredi vend; ja mitte kunagi pole tehtud ilmsiks suuremaid asju kui need, mis tehti ilmsiks Jeredi vennale.
- 5 Mispärast, Issand on käskinud mul need üles kirjutada; ja ma olen need kirjutanud. Ja ta käskis mind, et ma pean need kinni pitseerima, ja ta on käskinud mul samuti kinni pitseerida nende tõlkijad; mispärast, ma olen kinni pitseerinud tõlkijad vastavalt Issanda käsule.
- 6 Sest Issand ütles mulle: Need ei lähe paganate kätte enne seda päeva, kui nad parandavad meelt oma süütegudest ja saavad Issanda ees puhtaks.
- 7 Ja sel päeval, kui nad rakendavad minusse usku, ütleb Issand, just nagu tegi Jeredi vend, et nad võiksid saada pühitsetud minus, siis teen ma neile ilmsiks selle, mida nägi Jeredi vend, avaldades neile koguni kõik oma ilmutused, ütleb Jeesus Kristus, Jumala Poeg, taevaste ja maa ja kõige neis oleva Isa.
- 8 Ja neetud olgu see, kes võitleb Issanda sõna vastu; ja neetud olgu see, kes neid asju eitab; sest neile ma ei näita mingeid suuremaid asju, ütleb Jeesus Kristus; sest mina olen see, kes räägib.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Ja minu käsul avatakse ja suletakse taevad; ja minu sõna peale väriseb maa; ja minu käsul surevad selle elanikud just nõnda nagu tule läbi.
- 10 Ja see, kes ei usu minu sõnu, ei usu ka minu jüngerid; ja kui on nõnda, et ma ei räägi, otsustage ise; sest viimsel päeval te saate teada, et see, kes räägib, olen mina.
- 11 Aga sellel, kes usub neid asju, mida ma olen rääkinud, lasen ma saada osa oma Vaimu ilmsikstegemistest ja ta saab teadma ja annab tunnistust. Sest minu Vaimu kaudu ta saab teada, et need asjad on õiged, sest see veenab inimesi tegema head.
- 12 Ja mis iganes veenab inimesi tegema head, on minust; sest hea ei tule kelleltki muult kui minult. Mina olen see, kes juhib inimesi kõigele heale; see, kes ei taha uskuda minu sõnu, ei usu mind – et ma olen; ja see, kes ei taha uskuda mind, ei usu Isa, kes mind saatis. Sest vaata, mina olen Isa, mina olen maailma valgus ja elu ja tõde.
- 13 Tulge minu juurde, oo te paganad, ja ma näitan teile suuremaid asju, teadmist, mis on peidetud uskmatuse pärast.
- 14 Tulge minu juurde, oo te Iisraeli koda, ja teile tehakse ilmsiks, kui suuri asju on Isa teile hoiule pannud maailma rajamisest peale; ja uskmatuse pärast ei ole see teile osaks saanud.
- 15 Vaata, kui te rebite puruks selle uskmatuse loori, mis sunnib teid jääma teie kohutavasse pahelisusesse ja kõvasüdamelisusesse ja meelepimedusse, siis need suured ja imepärased asjad, mis on teie eest olnud peidetud maailma rajamisest peale – jah, kui te hüüate Isa poole minu nimel murtud südame ja kahetseva vaimuga, siis te saate teada, et Isal on meeles leping, mille ta tegi teie isadega, oo Iisraeli koda.
- 16 Ja siis minu ilmutused, mida ma olen lasknud oma teenijal Johannesel kirjutada, ilmutatakse kõikide rahvaste silmadele. Pidage meeles, kui te neid asju näete, et siis te teate, et aeg on lähedal, mil nad tõepoolest ilmsiks tehakse.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

- 17 Seepärast, kui te saate need ülestähendused, te võite teada, et Isa töö on alanud kogu maa palgel.
- 18 Seepärast, parandage meelt, kõik te maa ääred, ja tulge minu juurde ja uskuge minu evangeeliumisse ja saage ristitud minu nimel, sest see, kes usub ja on ristitud, päästetakse; aga see, kes ei usu, saab olema neetud; ja tunnustähed järgnevad neile, kes usuvad minu nimesse.
- 19 Ja õnnistatud on see, kes on leitud ustavana minu nimele viimsel päeval, sest ta tõstetakse üles, et elada selles kuningriigis, mis on valmistatud tema jaoks maailma rajamisest peale. Ja vaata, mina olen see, kes on seda rääkinud. Amen.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Eteri 5

- 1 Ja nüüd, mina, Moroni, olen kirjutanud need sõnad, mis mul kästi kirjutada, mälu järgi; ja ma olen jutustanud sulle asjadest, mille ma olen kinni pitseerinud; seepärast ära puutu neid, et neid tõlkida; sest see on sul keelatud, välja arvatud peagi vastavalt Jumala tarkusele.
- 2 Ja vaata, sulle võib saada osaks eriline võimalus näidata plaate nendele, kes aitavad kaasa selle töö esiletoomisel;
- 3 ja neid näidatakse Jumala väel kolmele; mispärast, nad teavad kindlalt, et need asjad on õiged.
- 4 Ja kolme tunnistaja suuga need asjad kinnitatakse; ja kolme tunnistus ja see töö, milles näidatakse Jumala väge ja ka tema sõna, millest Isa ja Poeg ja Püha Vaim annavad tunnistust – ja kõik see seisab tunnistusena maailma vastu viimsel päeval.
- 5 Ja kui on nõnda, et nad parandavad meelt ja tulevad Isa juurde Jeesuse nimel, võetakse nad vastu Jumala kuningriiki.
- 6 Ja nüüd, otsustage ise, kas mul ei ole nendeks asjadeks volitust; sest te saate teada, et mul on volitus, kui te näete mind ja me seisame viimsel päeval Jumala ees. Aamen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Eteri 6

- 1 Ja nüüd, mina, Moroni, jätkan ülestähendusega Jaredist ja tema vennast.
- 2 Sest sündis, et pärast seda, kui Issand oli ette valmistanud kivid, mis Jeredi vend oli kandnud üles mäele, tuli Jeredi vend mäelt alla ja ta pani kivid laevadesse, mis olid valmis, ühe kummassegi otsa; ja vaata, need andsid laevadesse valgust.
- 3 Ja nõnda lasi Issand kivil pimeduses särada, et anda valgust meestele, naistele ja lastele, et nad ei peaks pimeduses üle suurte vete minema.
- 4 Ja sündis, et kui nad olid varunud kõikisugu toidupoolist, et nad võiksid sellest elada vee peal olles, ja ka toitu oma pudulojuste ja veisekarjadele ja mis iganes elajaid või loomi või linde nad võisid kaasa võtta – ja sündis, et kui nad olid teinud kõike seda, läksid nad oma laevadesse ehk pargastesse ja suundusid merele, usaldades end Issanda, oma Jumala hoolde.
- 5 Ja sündis, et Issand Jumal lasi vete peal puhuda raevukal tuulel töötatud maa suunas, ja nõnda vintutati neid merelainetel tuulest aetuna.
- 6 Ja sündis, et palju kordi olid nad maetud meresügavustesse lainevallide pärast, mis murdusid nende peal, ja ka suurte ja kohutavate tormide pärast, mida tekitas raevukas tuul.
- 7 Ja sündis, et kui nad olid maetud sügavusse, ei teinud vesi neile kahju, sest nende laevad olid veekindlad nagu anumad ja nad olid ka veekindlad nagu Noa laev; seepärast, kui neid ümbritsesid paljud veed, hüüdsid nad Issanda poole ja ta tõi nad taas üles vete pinnale.
- 8 Ja sündis, et sel ajal, kui nad olid vee peal, ei lakanud tuul kunagi puhumast töötatud maa suunas; ja nõnda ajas tuul neid edasi.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

- 9 Ja nad laulsid ülistuslaule Issandale; jah, Jeredi vend laulis ülistuslaule Issandale ja ta tänas ja ülistas Issandat päev läbi; ja kui öö tuli, ei lakanud nad Issandat ülistamast.
- 10 Ja nõnda aeti neid edasi ja ükski merekoletis ei saanud neid murda ega vaalad räsida ja neil oli pidevalt valgust kas siis vee peal või vee all.
- 11 Ja nõnda aeti neid vee peal edasi kolmsada ja nelikümmend ja neli päeva.
- 12 Ja nad randusid töötatud maa rannikul. Ja kui nende jalad olid puudutanud töötatud maa randu, kummardusid nad maa palgel ja alandasid end Issanda ees ning valasid rõõmupisaraid Issanda ees tema õrna halastuse rohkuse pärast nende vastu.
- 13 Ja sündis, et nad käisid mööda maa palet ja hakkasid maad harima.
- 14 Ja Jeredil oli neli poega ja nende nimed olid Jaakom ja Gilga ja Maaha ja Oriiha.
- 15 Ja Jeredi vend sai samuti poegi ja tütreid.
- 16 Ja Jeredi ja tema venna sõpru oli umbes kakskümmend ja kaks hinge; ja nad said samuti poegi ja tütreid enne, kui nad jõudsid töötatud maale; ja see pärast hakkas neid olema palju.
- 17 Ja neid õpetati kõndima alandlikult Issanda ees; ja neid õpetati ka kõrgest.
- 18 Ja sündis, et nad hakkasid maa palgel levima ja paljunema ning maad harima; ja nad kasvasid maal tugevaks.
- 19 Ja Jeredi vend hakkas vanaks jääma ja nägi, et ta peab varsti hauda minema; mispärast ta ütles Jeredile: Kogugem oma rahvas kokku, et me võiksim nad üle lugeda ja nendelt teada saada, mida nad soovivad meilt enne, kui me läheme oma haudadesse.
- 20 Ja rahvas koguti vastavalt kokku. Nüüd, Jeredi venna poegade ja tütarde arv oli kakskümmend ja kaks hinge; ja Jeredi poegade ja tütarde arv oli kaksteist, temal oli neli poega.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

21 Ja sündis, et nad lugesid oma rahva üle; ja pärast seda, kui nad olid nad üle lugenud, soovisid nad nendelt teada saada, mida nad tahaksid, et nad teeksid enne, kui nad lähevad oma haudadesse.

22 Ja sündis, et rahvas soovis nendelt, et nad võiksid ühe oma poegadest kuningaks nende üle.

23 Ja nüüd, vaata, see kurvastas neid. Ja Jeredi vend ütles neile: See viib kindlasti vangistusse.

24 Aga Jered ütles oma vennale: Lase neil saada endale kuningas! Ja seepärast ütles ta neile: Valige endile meie poegade seast kuningas, keda iganes te tahate!

25 Ja sündis, et nad valisid nimelt Jeredi venna esmasündinu, ja tema nimi oli Paagag. Ja sündis, et ta keeldus ega tahtnud olla nende kuningaks. Ja rahvas tahtis, et tema isa teda sunniks, kuid tema isa ei teinud seda; ja ta käskis neid, et nad ei sunniks mitte ühtegi inimest neile kuningaks hakkama.

26 Ja sündis, et nad valisid kõiki Paagagi vendi ja nemed ei tahtnud.

27 Ja sündis, et ka Jeredi pojad ei tahtnud, nimelt kõik peale ühe; ja Oriiha võiti olema kuningaks rahva üle.

28 Ja ta hakkas valitsema ja rahvast hakkas saatma edu; ja nad said ülimalt rikkaks.

29 Ja sündis, et Jered suri ja tema vend samuti.

30 Ja sündis, et Oriiha kõndis alandlikult Issanda ees ja pidas meeles, kui suuri asju Issand oli teinud tema isale, ja ta õpetas ka oma rahvale, kui suuri asju Issand on teinud nende isadele.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Eteri 7

- 1 Ja sündis, et Oriiha mõistis kõik oma päevad maal kohut õigemeelselt ja tema elupäevi oli ülimalt palju.
- 2 Ja talle sündis poegi ja tütreid; jah, talle sündis kolmkümmend ja üks, kelle seas oli kakskümmend ja kolm poega.
- 3 Ja sündis, et talle sündis ka Kiib tema vanas eas. Ja sündis, et Kiib valitses tema asemel; ja Kiibile sündis Korihor.
- 4 Ja kui Korihor oli kolmkümmend ja kaks aastat vana, hakkas ta vastu oma isale ning läks ja elas Nehori maal; ja temale sündis poegi ja tütreid ja neist sirgusid ülimalt kenad; mispärast, Korihor tõmbas endaga kaasa palju inimesi.
- 5 Ja kui ta oli kogunud kokku sõjaväe, tuli ta Moroni maale, kus elas kuningas, ja võttis ta vangi, mis viis täide Jeredi venna sõnad, et nad viiakse vangistusse.
- 6 Nüüd, Moroni maa, kus kuningas elas, oli selle maa lähedal, mida nefilased kutsusid Laastamiseks.
- 7 Ja sündis, et Kiib elas vangistuses ja samuti tema rahvas, tema poja Korihori all, kuni ta sai väga vana; ometi sündis Kiibile Suul tema vanas eas, sel ajal, kui ta veel vangistuses oli.
- 8 Ja sündis, et Suul oli vihane oma venna peale; ja Suul kasvas tugevaks ja sai vägevaks, mis mehe jõuse puutub; ja ta oli ka vägev otsustusvõimelt.
- 9 Mispärast, ta läks Eefraimi künkale ja sulatas künkast välja ja tegi terasest mõõku nendele, keda ta oli endaga kaasa võtnud; ja pärast seda, kui ta oli nad mõõkadega relvastanud, pöördus ta tagasi Nehori linna ja alustas lahingut oma venna Korihoriga, mil moel ta sai kuningriigi enda kätte ning andis selle oma isale Kiibile tagasi.
- 10 Ja tänu sellele, mida Suul oli teinud, andis ta isa kuningriigi temale; seepärast hakkas ta valitsema oma isa asemel.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 Ja sündis, et ta mõistis kohut õigemeelselt ja ta laiendas oma kuningriiki kogu maa palgel, sest rahvas oli saanud ülimalt arvukaks.

12 Ja sündis, et ka Suulile sündis palju poegi ja tütreid.

13 Ja Korihor parandas meelt paljudest halbadest tegudest, mis ta oli teinud; mispärast, Suul andis talle võimu oma kuningriigis.

14 Ja sündis, et Korihoril oli palju poegi ja tütreid. Ja Korihori poegade seas oli üks, kelle nimi oli Noa.

15 Ja sündis, et Noa hakkas vastu kuningas Suulile ja ka oma isale Korihorile ja tõmbas enda poole oma venna Kohori ja samuti kõik tema vennad ja paljud rahva hulgast.

16 Ja ta pidas lahingu kuningas Suuli vastu, milles ta sai oma valdusse nende esimese pärandmaa; ja ta sai selle maaosa kuningaks.

17 Ja sündis, et ta pidas taas lahingu kuningas Suuli vastu; ja ta võttis kinni kuningas Suuli ja viis ta Moronisse vangi.

18 Ja sündis, et kui ta oli valmis teda tapma, hiilisid Suuli pojad ööpimeduses Noa kotta ja tapsid tema ja murdsid maha vangla ukse ja tõid oma isa välja ja panid ta tema troonile tema enda kuningriigis.

19 Mispärast, Noa poeg ehitas tema kuningriigi üles tema asemel; ometi ei saanud nad enam võimu kuningas Suuli üle ja rahvast, kes oli kuningas Suuli valitsemise all, saatis ülim edu ja see kasvas suureks.

20 Ja maa jagati ja seal oli kaks kuningriiki, Suuli kuningriik ja Kohori, Noa poja kuningriik.

21 Ja Kohor, Noa poeg, käskis oma rahval minna Suuli vastu võitluse, milles Suul neid võitis ning ta surmas Kohori.

22 Ja nüüd, Kohoril oli poeg, kelle nimi oli Nimrod; ja Nimrod andis Kohori kuningriigi Suulile üle ja võitis Suuli silmis poolehoiu; mispärast Suul soosis teda väga ja ta toimis Suuli kuningriigis vastavalt oma soovile.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 Ja Suuli valitsemise ajal tuli rahva sekka ka proh-
veteid, kelle oli saatnud Issand, kuulutades prohvete-
likult, et rahva pahelisus ja ebajumalakummardami-
ne toovad maale needuse ja nad tuleb hävitada, kui
nad meelt ei paranda.
- 24 Ja sündis, et rahvas laimas prohveteid ja pilkas
neid. Ja sündis, et kuningas Suul mõistis kohut kõigi
nende üle, kes prohveteid laimasid.
- 25 Ja ta kehtestas kogu maal seaduse, mis andis proh-
vititele võimu minna, kuhu iganes nad tahavad; ja
sel põhjusel toodi rahvas meeleparandusele.
- 26 Ja kuna rahvas parandas meelt oma süütegudest ja
ebajumalakummardamisest, heitis Issand neile armu
ja neid hakkas taas maal edu saatma. Ja sündis, et
Suul sai vanas eas poegi ja tütreid.
- 27 Ja Suuli päevil ei olnud enam sõdu ja ta pidas mee-
les neid suuri asju, mis Issand oli teinud tema isade-
le, tuues nad üle suure sügavuse töötatud maale;
mispärast ta mõistis kohut õigemeelselt kõik oma
päevad.

And also in the reign of Shule there came prophets
among the people, who were sent from the Lord,
prophesying that the wickedness and idolatry of the
people was bringing a curse upon the land, and they
should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile
against the prophets, and did mock them. And it
came to pass that king Shule did execute judgment
against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land,
which gave power unto the prophets that they
should go whithersoever they would; and by this
cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniqui-
ties and idolatries the Lord did spare them, and they
began to prosper again in the land. And it came to
pass that Shule begat sons and daughters in his old
age.

And there were no more wars in the days of Shule;
and he remembered the great things that the Lord
had done for his fathers in bringing them across the
great deep into the promised land; wherefore he did
execute judgment in righteousness all his days.

Eteri 8

- 1 Ja sündis, et temale sündis Oomer ja Oomer valitses tema asemel. Ja Oomerile sündis Jered ja Jeredile sündis poegi ja tütreid.
- 2 Ja Jered hakkas vastu oma isale ja läks ning elas Heeti maal. Ja sündis, et ta meelitas paljusid inimesi oma kavalate sõnadega, kuni ta oli võitnud enda poole pool kuningriiki.
- 3 Ja kui ta oli enda poole võitnud pool kuningriiki, läks ta lahingusse oma isa vastu ja ta viis oma isa vangistusse ning sündis teda vangistuses teenima;
- 4 ja nüüd, Oomeri valitsemispäevil oli ta pool oma elupäevadest vangistuses. Ja sündis, et talle sündis poegi ja tütreid, kelle hulgas olid Hesrom ja Koriantumr;
- 5 ja nad olid ülimalt vihased oma venna Jeredi tegude pärast, nii et nad kogusid kokku sõjaväe ja läksid Jeredi vastu lahingusse. Ja sündis, et nad läksid tema vastu lahingusse ööpimeduses.
- 6 Ja sündis, et kui nad olid tapnud Jeredi sõjaväe, olid nad valmis tapma ka teda ennast; ja ta anus neid, et nad ei tapaks teda ja ta annab kuningriigi üle oma isale. Ja sündis, et nad kinkisid talle elu.
- 7 Ja nüüd, Jered muutus ülimalt kurvaks kuningriigi kaotamise pärast, sest ta süda oli kiindunud kuningriiki ja maailma hiilgusesse.
- 8 Nüüd, Jeredi tütar, olles ülimalt nutikas ja nähes oma isa kurbust, mõtles välja plaani, millega ta võiks kuningriigi oma isale tagasi võita.
- 9 Nüüd, Jeredi tütar oli ülimalt kena. Ja sündis, et ta rääkis oma isaga ja ütles temale: Mispärast on mu isal nii palju muret? Kas ta ei ole lugenud ülestähendust, mille meie isad tõid üle suure sügavuse? Vaata, kas pole seal aruannet vana aja inimestest, kuidas nad oma salaplaanidega said endale kuningriike ning suurt hiilgust?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

- 10 Ja nüüd, seepärast, saatku mu isa Akiisi, Kimnori poja järele; ja vaata, ma olen ilus ja ma tantsin tema ees ja ma olen talle meele järgi, nii et ta soovib mind naiseks; mispärast, kui ta soovib sinult, et sa annaksid mind temale naiseks, siis sa ütle: Ma annan ta sulle, kui sa tood mulle minu isa, kuninga pea.
- 11 Ja nüüd, Oomer oli Akiisi sõber; mispärast, kui Jered oli saatnud Akiisi järele, tantsis Jeredi tütar tema ees, nii et ta oli talle meele järgi, nii et ta tahtis teda naiseks. Ja sündis, et ta ütles Jeredile: Anna ta minule naiseks!
- 12 Ja Jered ütles temale: Ma annan ta sulle, kui sa tood minule mu isa, kuninga pea.
- 13 Ja sündis, et Akiis kogus Jeredi kotta kõik oma sugulased ja ütles neile: Kas te vannute mulle, et te olete mulle ustavad asjas, mida ma soovin teilt?
- 14 Ja sündis, et nad kõik vandusid talle taeva Jumala nimel ja ka taeva nimel ja ka maa nimel ning oma pea nimel, et kes iganes keeldub andmast abi, mida Akiis soovib, kaotab oma pea; ja kes iganes teeb teatavaks, mida Akiis neile avaldab, see kaotab oma elu.
- 15 Ja sündis, et nõnda nad nõustusid Akiisiga. Ja Akiis andis neile vanded, mille olid andnud vana aja inimesed, kes otsisid samuti võimu, mida pärandati edasi juba Kainist alates, kes oli mõrvar algusest peale.
- 16 Ja kuradi väel hoiti neid üleval, et anda neid vandeid inimestele, et hoida neid pimeduses, et aidata sellistel, kes otsivad võimu, saada võimu ja mõrvata ja röövida ja valetada ja panna toime kõikisugu pahelisust ja hoorata.
- 17 Ja see oli Jeredi tütar, kes pani tema südamesse mõtte need vanad asjad üles otsida; ja Jered pani selle Akiisi südamesse; mispärast, Akiis andis need oma sugulastele ja sõpradele, juhtides neid eemale ilusate lubadustega tegema, mida iganes ta soovis.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 Ja sündis, et nad moodustasid salajase liidu otse-
kui vanal ajal; milline liit on Jumala silmis kõigest
kõige jäledam ja pahelisem;
- 19 sest Issand ei tegutse salajastes liitudes; ka ei soovi
ta, et inimene valaks verd, vaid on seda alati keela-
nud inimese algusest peale.
- 20 Ja nüüd, mina, Moroni, ei kirjuta üles nende van-
nete ja liitude olemust, sest mulle on antud teada, et
need on kõigi rahvaste seas ja need on laamanlaste
seas.
- 21 Ja need on põhjustanud selle rahva hävitamise,
kellest ma nüüd räägin, ja ka Nefi rahva hävitamise.
- 22 Ja ükskõik missugune rahvus toetab selliseid sala-
jasi liite, et saada võimu ja kasu, kuni need levivad
üle rahva, vaata, nad hävitatakse; sest Issand ei luba,
et tema pühade veri, mida nad valavad, alati maast
tema poole neile kättemaksu hüüab, ja ometi ei mak-
sa ta neile kätte.
- 23 Mispärast, oo te paganad, neid asju näidatakse tei-
le vastavalt Jumala tarkusele, et seeläbi te võiksite pa-
randada meelt oma pattudest ega lase saada enda üle
võimu neil mõrvarlikel liitudel, mis on üles ehitatud
selleks, et saada võimu ja kasu – ja töö, jah, hävituse
töö tabab teid, jah, nimelt Igavese Jumala õigluse
mõök langeb teie peale teie kukutamiseks ja hävitu-
seks, kui te lasete neil asjadel sündida.
- 24 Mispärast, Issand käsib teid, kui te näete neid asju
tulemas teie sekka, et te ärkaksite arusaamisele teie
hirmsast olukorrast selle salajase liidu pärast, mis on
teie seas; ehk häda sellele nende vere pärast, kes on
tapetud; sest nad hüüavad põrmust neile kättemak-
su, ja ka neile, kes on selle üles ehitanud.

And it came to pass that they formed a secret com-
bination, even as they of old; which combination is
most abominable and wicked above all, in the sight
of God;

For the Lord worketh not in secret combinations,
neither doth he will that man should shed blood, but
in all things hath forbidden it, from the beginning of
man.

And now I, Moroni, do not write the manner of
their oaths and combinations, for it hath been made
known unto me that they are had among all people,
and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this peo-
ple of whom I am now speaking, and also the de-
struction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret
combinations, to get power and gain, until they shall
spread over the nation, behold, they shall be de-
stroyed; for the Lord will not suffer that the blood of
his saints, which shall be shed by them, shall always
cry unto him from the ground for vengeance upon
them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that
these things should be shown unto you, that thereby
ye may repent of your sins, and suffer not that these
murderous combinations shall get above you, which
are built up to get power and gain—and the work,
yea, even the work of destruction come upon you,
yea, even the sword of the justice of the Eternal God
shall fall upon you, to your overthrow and destruc-
tion if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye
shall see these things come among you that ye shall
awake to a sense of your awful situation, because of
this secret combination which shall be among you;
or wo be unto it, because of the blood of them who
have been slain; for they cry from the dust for
vengeance upon it, and also upon those who built it
up.

25 Sest sünnib, et kes iganes seda üles ehitab, see püüab kukutada kõikide maade, rahvaste ja riikide vabadust; ja see põhjustab kõikide rahvaste hävitamise, sest selle on üles ehitanud kurat, kes on kõikide valede isa; nimelt seesama valetaja, kes pettis meie esimesi vanemaid, jah, nimelt seesama valetaja, kes on lasknud inimesel algusest peale mõrvata; kes on teinud inimeste südamed kõvaks, nii et nad on mõrvanud prohveteid ja loopinud neid kividega ja ajanud neid välja algusest peale.

26 Mispärast, mina, Moroni, olen saanud käsu kirjutada need asjad, et saada lahti halvast ja et tuleks aeg, mil Saatanal ei ole mingit võimu inimlaste südamete üle, vaid nad oleksid veendud tegema pidevalt head, et nad võiksid tulla kõige õigemeelsuse allikale ja saada päästetud.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Eteri 9

- 1 Ja nüüd, mina, Moroni, jätkan oma ülestähendust. Seepärast, vaata, sündis, et Akiisi ja tema sõprade salajaste liitude pärast, vaata, nad kukutasid Oomeri kuningriigi.
- 2 Ometi oli Issand Oomeri vastu halastav, ja samuti tema poegade ja tema tütarde vastu, kes ei püüdnud teda hävitada.
- 3 Ja Issand hoiatas Oomerit unes, et ta lahkuku maalt; mispärast, Oomer lahkus oma perekonnaga maalt ja rändas palju päevi ja ta jõudis Siimi künkani ja möödus sellest, ja jõudis paika, kus nefilased hävitati, ja sealt ta läks ida poole ja saabus kohta mererannikul, mida kutsuti Ablomiks, ja sinna ta püstitas oma telgi, ja samuti tegid tema pojad ja tütreid ja kogu tema kodakond peale Jeredi ja tema perekonna.
- 4 Ja sündis, et Jered võiti pahelise käega rahvale kuningaks ja ta andis oma tütre Akiisile naiseks.
- 5 Ja sündis, et Akiis püüdis oma äialt elu võtta ja ta pöördus nende poole, kellega ta oli vandunud muistsete vande, ja nad võtsid tema äialt pea, kui ta istus oma troonil oma rahvast vastu võtmas.
- 6 Sest nii suur oli olnud selle pahelise ja salajase ühingu levik, et see oli rikkunud kõikide inimeste südamed; seepärast mõrvati Jered tema troonil ja Akiis valitses tema asemel.
- 7 Ja sündis, et Akiis hakkas tundma kadedust oma poja vastu, seepärast pani ta tema vanglasse ja hoidis teda vähese toidu peal või ilma toiduta, kuni ta suri.
- 8 Ja nüüd, selle vend, kes kannatas surma (ja tema nimi oli Nimra), oli vihane oma isa peale selle pärast, mis ta isa oli tema vennale teinud.
- 9 Ja sündis, et Nimra kogus kokku väikese arvu mehi ja põgenes maalt välja ja läks ja elas koos Oomeriga.

Ether 9

And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.

Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.

And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.

And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.

And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 Ja sündis, et Akiis sai teisi poegi ja nad võitsid rahva südamed hoolimata sellest, et nad olid temale vandanud, et panevad toime kõiksugu süütegusid tema tahte kohaselt.

11 Nüüd, Akiisi rahvas soovis saada kasu, just nagu Akiis soovis saada võimu; mispärast, Akiisi pojad pakkusid neile raha, mille abil nad said suurema osa rahvast enda poolele.

12 Ja Akiisi poegade ja Akiisi vahel algas sõda, mis kestis mitmeid aastaid, jah, kuni peaaegu kogu kuningriigi rahva hävimiseni, jah, koguni kõigi peale kolmekümne hinge ja nende, kes põgenesid koos Oomeri kodakonnaga.

13 Mispärast, Oomerile anti taas tagasi tema pärandmaa.

14 Ja sündis, et Oomer hakkas vanaks jääma; ometi sai ta oma vanas eas Emeri ja ta võidis Emeri kuningaks valitsema enda asemel.

15 Ja pärast seda, kui ta oli võidnud Emeri kuningaks, nägi ta kaks aastat maal rahu ja ta suri, olles näinud väga palju päevi, mis olid täis kurbust. Ja sündis, et Emer valitses tema asemel ja käis oma isa jälgedes.

16 Ja Issand hakkas taas maalt needust ära võtma ja Emeri kodakonda saatis Emeri valitsemise all ülimeredu; ja kuuekümne ja kahe aasta vältel muutusid nad ülimalt tugevaks, nii et nad said ülimalt rikkaks –

17 ja neil oli kõiksugu vilja ja teravilja ja siidi ja peent linast riidet ja kulda ja hõbedat ja hinnalisi asju;

18 ja ka kõiksugu kariloomi, härgi ja lehmi ja lambaid ja sigu ja kitsi ja ka palju teisi loomaliike, mis on kasulikud inimese toiduks.

19 Ja neil oli ka hobuseid ja eesleid, ja oli elevantide ja kurelome ja kumomeid; kes kõik olid inimesele kasulikud, ja eriti elevantid ja kurelomid ja kumomid.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

- 20 Ja nõnda valas Issand oma õnnistusi sellele maale, mis oli kõikidest maadest parim; ja ta käskis, et kes iganes omab maad, peab omama seda Issandale või muidu nad hävitatakse, kui nad on küpsed süütegudes; sest sellistele, ütleb Issand: Ma valan välja oma viha täiuse.
- 21 Ja Emer mõistis kohut õigemeelselt kõik oma päevad ja talle sündis palju poegi ja tütreid; ja talle sündis Koriantum ja ta võidis Koriantumi valitsema enda asemel.
- 22 Ja pärast seda, kui ta oli võidnud Koriantumi enda asemel valitsema, elas ta neli aastat ja ta nägi maal rahu; jah, ja ta nägi koguni Õigemeelsuse Poega ning rõõmustas ja rõõmutses tolle aja üle; ja ta suri rahus.
- 23 Ja sündis, et Koriantum kõndis oma isa jälgedes ja ehitas palju vägevaid linnu ning andis oma rahvale seda, mis on hea, kõik oma päevad. Ja sündis, et tal ei olnud lapsi, kuni ta oli juba väga vana.
- 24 Ja sündis, et tema naine suri, olles sada ja kaks aastat vana. Ja sündis, et Koriantum võttis oma vanas eas endale naiseks noore neiu ja temale sündis poegi ja tütreid; mispärast, ta elas, kuni ta oli sada ja nelikümmend ja kaks aastat vana.
- 25 Ja sündis, et talle sündis Kom, ja Kom valitses tema asemel; ja ta valitses nelikümmend ja üheksa aastat ja temale sündis Heet; ja temale sündis ka teisi poegi ja tütreid.
- 26 Ja rahvas oli taas levinud üle kogu maa palge ja maa palgel hakkas taas valitsema ülimalt suur pahelisus ja Heet hakkas taas omaks võtma vana aja sala-plaane, et oma isa hävitada.
- 27 Ja sündis, et ta tõukas oma isa troonilt, sest ta tappis ta omaenda mõõgaga, ja ta valitses tema asemel.
- 28 Ja prohvetid tulid taas maale, hüüdes neile meeleparandust, et nad peavad valmistama Issandale teed või muidu tuleb maa palgele needus; jah, tuleb nimelt suur näljahäda, milles nad hävinevad, kui nad meelt ei paranda.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

- 29 Ent rahvas ei uskunud prohvetite sõnu, vaid ajas nad välja; ja mõned neist nad heitsid auku ja jätsid nad sinna hukkuma. Ja sündis, et nad tegid kõiki neid asju kuningas Heeti käsu kohaselt.
- 30 Ja sündis, et maal jõudis kätte suur toidupuudus ja elanikud hakkasid näljahäda pärast ülimalt ruttu surema, kuna maa pinnal ei sadanud vihma.
- 31 Ja maa palgele ilmusid ka mürkmaod ja salvasid palju inimesi. Ja sündis, et nende karjad hakkasid põgenema mürkmadude eest lõunapoolse maa suunas, mida nefilased kutsusid Sarahemlaks.
- 32 Ja sündis, et neid oli palju, kes teel hukkusid; ometi olid mõned, kes põgenesid lõunapoolsele maa-
le.
- 33 Ja sündis, et Issand ei lasknud madudel neid enam jälitada, vaid lasi neil tõkestada tee, et rahvas läbi ei pääseks, nii et kes iganes püüaks läbi pääseda, langes mürkmadude tõttu.
- 34 Ja sündis, et rahvas järgnes loomadele ning õgis nende korjuseid, kes teel langesid, kuni nad olid need kõik ära õginud. Nüüd, kui rahvas nägi, et nad peavad hukkuma, hakkasid nad parandama meelt oma süütegudest ja hüüdma Issanda poole.
- 35 Ja sündis, et kui nad olid küllalt alandanud end Issanda ees, saatis ta maa pinnale vihma ja rahvas hakkas taas toibuma ja põhjapoolsetel maadel hakkas kasvama vilju ja ka kõikidel maadel ümberringi. Ja Issand näitas neile oma väge, hoides neid näljahädast.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Eteri 10

- 1 Ja sündis, et Sees, kes oli Heeti järglane – sest Heet oli hukkunud näljahäda läbi ja samuti kogu tema kodakond peale Seesi – mispärast, Sees hakkas taas üles ehitama murtud rahvast.
- 2 Ja sündis, et Sees mäletas oma esiisade hävimist ja ta ehtas üles õigemeelse kuningriigi; sest tal oli meeles, mida Issand oli teinud, tuues Jeredi ja tema venna üle sügavuse; ja ta kõndis Issanda teid mööda; ja talle sündis poegi ja tütreid.
- 3 Ja tema vanim poeg, kelle nimi oli Sees, hakkas talle vastu; ometi Sees sai surma röövli käe läbi oma ülimalt suure rikkuse pärast, mis tõi taas rahu tema isale.
- 4 Ja sündis, et tema isa ehtas maa palgel üles palju linnu ja rahvas hakkas taas levima üle kogu maa palge. Ja Sees elas väga kõrge eani ja talle sündis Riplakiis. Ja ta suri ning Riplakiis valitses tema asemel.
- 5 Ja sündis, et Riplakiis ei teinud seda, mis on Issanda silmis õige, sest tal oli palju naisi ja liignaisi ja ta pani inimeste õlule seda, mida oli raske kanda; jah, ta maksustas neid raskete maksudega; ja maksudest ehtas ta palju avaraid hooneid.
- 6 Ja ta püstitas enesele ülimalt kauni trooni ja ta ehtas palju vanglaid ja need, kes ei tahtnud alluda maksudele, ta heitis vanglasse; ja kes ei olnud võimelised makse maksma, need ta heitis vanglasse; ja ta lasi neil teha pidevalt tööd nende ülalpidamiseks; ja kes keeldus töötamast, selle ta lasi surmata.
- 7 Mispärast, ta sai kogu oma peene töö tehtud, jah, koguni oma peene kulla lasi ta puhastada vanglas ja ta lasi vanglas teha kõiksugu oskuslikku tööd. Ja sündis, et ta vaevas rahvast oma hooramiste ja jäledustega.
- 8 Ja kui ta oli valitsenud nelikümmend ja kaks aastat, hakkas rahvas talle vastu; ja maal algas taas sõda, nii et Riplakiis surmati ja tema järglased aeti maalt välja.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

- 9 Ja sündis, et mitmeid aastaid hiljem kogus Morianton (olles Riplakiisi järglane) pagendatutest sõjaväe ja läks ning pidas lahingu rahva vastu; ja ta sai võimu paljudes linnades; ja sõda muutus ülimalt rängaks ja kestis mitmeid aastaid; ja ta sai võimu üle kogu maa ja ta seadis end kogu maa kuningaks.
- 10 Ja pärast seda, kui ta oli seadnud end kuningaks, kergendas ta rahva koormat, millega ta võitis poolehoiu rahva silmis ja nad võidsid ta oma kuningaks.
- 11 Ja ta tegi rahvale õiglust; kuid mitte iseendale oma paljude hooramiste pärast, mispärast, ta oli Issanda juurest ära lõigatud.
- 12 Ja sündis, et Morianton ehitas üles palju linna ja rahvas sai tema valitsemise ajal ülimalt rikkaks nii hoonete kui ka kulla ja hõbeda ja teravilja kasvatamise ja pudulojuste ja veisekarjade ja selliste asjade poolest, mis olid neile tagasi antud.
- 13 Ja Morianton elas väga kõrge eani ja siis sündis temale Kim; ja Kim valitses oma isa asemel; ja ta valitses kaheksa aastat ja tema isa suri. Ja sündis, et Kim ei valitsenud õigemeelselt, mispärast, Issand ei soosinud teda.
- 14 Ja tema vend hakkas talle vastu, mislābi ta viis tema vangistusse; ja ta oli vangistuses kõik oma päevad; ja talle sündis vangistuses poegi ja tütreid ja oma vanas eas sündis temale Leevi; ja ta suri.
- 15 Ja sündis, et Leevi teenis vangistuses pärast oma isa surma nelikümmend ja kaks aastat. Ja ta sõdis maa kuninga vastu, mislābi ta sai kuningriigi endale.
- 16 Ja pärast seda, kui ta oli saanud kuningriigi endale, ta tegi seda, mis on Issanda silmis õige; ja rahvas saatis maal edu; ja ta elas päris kõrge vanuseni ja temale sündis poegi ja tütreid; ja talle sündis ka Korom, kelle ta võidis kuningaks enda asemele.
- And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.
- And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.
- And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.
- And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.
- And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.
- And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.
- And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.
- And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

17 Ja sündis, et Korom tegi seda, mis on Issanda silmis hea, kõik oma päevad; ja talle sündis palju poegi ja tütreid; ja pärast seda, kui ta oli näinud palju päevi, ta suri, just nagu kõik muu maine; ja tema asemel valitses Kiis.

18 Ja sündis, et ka Kiis suri ja Liib valitses tema asemel.

19 Ja sündis, et ka Liib tegi seda, mis on hea Issanda silmis. Ja Liibi päevil mürkmaod hävitati. Mispärast, nad läksid lõunapoolsele maale rahvale toidupoolist küttima, sest maa oli metsloomi täis. Ja ka Liibist endast sai suur jahimees.

20 Ja nad ehitasid suure linna maakitsuse juurde, kohale, kus meri jagab maa kaheks.

21 Ja nad hoidsid lõunapoolset maad kõnnumaana, et saada jahisaaki. Ja terve põhjapoolse maa pale oli täis elanikke.

22 Ja nad olid ülimalt töökad ja nad ostsid ja müüsid ning kauplesid üksteisega, et nad võiksid kasu saada.

23 Ja nad töötlesid kõikisugu maake ja nad tegid kulda ja hõbedat ja rauda ja messingut ja kõikisugu metalle; ja nad kaevasid seda maa seest välja; mispärast, nad loopisid üles vägevad mullahunnikud, et saada kulla ja hõbeda ja raua ja vase maaki. Ja nad tegid kõikisugu peent tööd.

24 Ja neil oli siidi ja peenelt põimitud linast; ja nad valmistasid kõikisugu riidet, et nad võiksid katta oma paljast ihu.

25 Ja nad tegid kõikisugu tööriistu, et maad harida, et nii künda kui ka külvata, lõigata ja kõblata ja ka vilja peksta.

26 Ja nad tegid ka kõikisugu tööriistu, mille abil nad töötasid oma loomadega.

27 Ja nad tegid kõikisugu sõjariistu. Ja nad tegid kõikisugu ülimat hoolikust nõudvat tööd.

28 Ja kunagi pole ükski rahvas saanud olla rohkem õnnistatud kui nemad, ja Issanda käsi pole lasknud kedagi saata suuremal edul. Ja nad olid maal, mis oli kõikidest maadest parim, sest nõnda oli öelnud Issand.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

- 29 Ja sündis, et Liib elas palju aastaid ja temale sündis poegi ja tütreid; ja temale sündis ka Heartom.
- 30 Ja sündis, et Heartom valitses oma isa asemel. Ja kui Heartom oli valitsenud kakskümmend ja neli aastat, vaata, võeti kuningriik temalt ära. Ja ta teenis palju aastaid vangistuses, jah, koguni kõik oma ülejäänud päevad.
- 31 Ja temale sündis Heet ja Heet elas vangistuses kõik oma päevad. Ja Heetile sündis Aaron ja Aaron elas vangistuses kõik oma päevad; ja temale sündis Amnigaada ja Amnigaada elas samuti vangistuses kõik oma päevad; ja temale sündis Koriantum ja Koriantum elas vangistuses kõik oma päevad; ja temale sündis Kom.
- 32 Ja sündis, et Kom sai enda poole pool kuningriiki. Ja ta valitses poole kuningriigi üle nelikümmend ja kaks aastat; ja ta läks võitlema kuningas Amgiidi vastu ja nad võitlesid mitu aastat, mille jooksul Kom sai võitu Amgiidist ja sai võimu ülejäänud kuningriigi üle.
- 33 Ja Komi päevil hakkas maal olema röövleid ja nad võtsid omaks vanad plaanid ja andsid vandeid muistsete kombe kohaselt ning püüdsid taas kuningriiki hävitada.
- 34 Nüüd, Kom võitles palju nende vastu; ometi ta ei saanud neist võitu.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Eteri 11

- 1 Ja Komi päevil tulid ka paljud prohvetid ja kuulutasid prohvetlikult selle suure rahva hävitamisest, kui nad ei paranda meelt ega pöördu Issanda poole ning ei hülga oma mõrvu ja pahesid.
- 2 Ja sündis, et rahvas hülgas prohvetid ja nad põgenesid Komi juurde, et saada kaitset, sest rahvas püüdis neid hävitada.
- 3 Ja nad kuulutasid Komile prohvetlikult palju asju; ja ta oli õnnistatud kõik oma ülejäänud päevad.
- 4 Ja ta elas vana hea eani ja temale sündis Siblom; ja Siblom valitses tema asemel. Ja Siblomi vend hakkas talle vastu ja kogu maal algas ülimalt suur sõda.
- 5 Ja sündis, et Siblomi vend lasi surmata kõik prohvetid, kes kuulutasid prohvetlikult rahva hävitamisest.
- 6 Ja kogu maal oli suur häda, sest nad olid tunnistanud, et maad ja ka rahvast tabab suur needus ja et nende seas saab olema suur hävitus, niisugune, millist pole maa pinnal kunagi varem olnud, ja nende luud kuhjuvad maa palgel kui mullahunnikud, kui nad ei paranda meelt oma pahedest.
- 7 Ja nad ei võtnud kuulda Issanda häält oma paheliste liitude pärast; mispärast, kogu maal hakkas olema sõdu ja tülisid ning oli ka palju näljahäda ja katku, nii et seal oli suur hävitus, niisugune, millist pole maa pinnal kunagi varem teatud; ja kõik see sündis Siblomi päevil.
- 8 Ja rahvas hakkas parandama meelt oma süütegedest; ja kuivõrd nad seda tegid, halastas Issand nende peale.
- 9 Ja sündis, et Siblom tapeti ja Sett viidi vangistusse ja ta elas vangistuses kõik oma päevad.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

- 10 Ja sündis, et Aaha, tema poeg, sai endale kuningriigi ja ta valitses rahvast kõik oma päevad. Ja ta pani toime oma päevil kõikisugu süütegusid, millega ta põhjustas palju verevalamist ja tema päevi oli vähe.
- 11 Ja Eetem, olles Aaha järglane, sai kuningriigi; ja ka tema tegi oma elupäevil seda, mis on paheline.
- 12 Ja sündis, et Eetemi päevadel tulid paljud prohvetid ja kuulutasid taas rahvale prohvetlikult; jah, nad kuulutasid prohvetlikult, et Issand hävitab nad maa pinnalt täielikult, kui nad ei paranda meelt oma süütegudest.
- 13 Ja sündis, et rahvas tegi oma südame kõvaks ega tahtnud nende sõnu kuulda võtta; ja prohvetid leinasid ning eemaldusid rahva seast.
- 14 Ja sündis, et Eetem mõistis kohut paheliselt kõik oma päevad, ja temale sündis Moron. Ja sündis, et Moron valitses tema asemel; ja Moron tegi seda, mis on paheline Issanda ees.
- 15 Ja sündis, et rahva seas algas vastuhakk selle salajase liidu pärast, mis oli asutatud, et saada võimu ja kasu; ja nende keskelt tõusis mees, kes oli vägev süütegudes ja ta võitles Moroniga lahingus, milles ta kukutas pool kuningriiki; ja ta valitses poolt kuningriiki palju aastaid.
- 16 Ja sündis, et Moron kukutas tema ja sai kuningriigi taas endale.
- 17 Ja sündis, et tõusis üks teine vägev mees ja tema oli Jeredi venna järeltulija.
- 18 Ja sündis, et ta kukutas Moroni ja sai kuningriigi endale; mispärast, Moron elas vangistuses kõik oma ülejäänud päevad; ja temale sündis Koriantor.
- 19 Ja sündis, et Koriantor elas vangistuses kõik oma päevad.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

20 Ja Koriantori päevil tulid ka paljud prohvetid ja kuulutasid prohvetlikult suurtest ja imepärastest asjadest ja hüüdsid rahvale meeleparandust ja et kui nad meelt ei paranda, siis mõistab Issand Jumal nende üle kohut nende täielikuks hävitamiseks;

21 ja et Issand Jumal saadab või toob oma väega ühe teise rahva seda maad valdama, samal moel nagu ta tõi nende isad.

22 Ja nad hülgasid kõik prohvetite sõnad oma salapärsuse ja paheliste jäleduste pärast.

23 Ja sündis, et Koriantorile sündis Eter, ja ta suri, olles elanud kõik oma päevad vangistuses.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Eteri 12

- 1 Ja sündis, et Eteri päevad olid Koriantumri päevil; ja Koriantumr oli kogu maa kuningas.
- 2 Ja Eter oli Issanda prohvet; mispärast, Eter tuli Koriantumri päevil välja ja hakkas rahvale prohvetlikult kuulutama, sest Issanda Vaimu pärast, mis temas oli, ei saadud teda takistada.
- 3 Sest ta hüüdis hommikust kuni päikeseloojanguni välja, õhutades rahvast uskuma Jumalasse ja meelt parandama või muidu nad hävitatakse, öeldes neile, et usu läbi viiakse täide kõik asjad –
- 4 mispärast, kes usub Jumalasse, võib kindlalt loota paremale maailmale, jah, tõepoolest kohale Jumala paremal käel, milline lootus tuleb usust ja on ankruks inimeste hingedele, mis teeb nad kindlaks ja vankumatuks, olles alati tulvil häid tegusid, olles juhitud ülistama Jumalat.
- 5 Ja sündis, et Eter kuulutas rahvale prohvetlikult suuri ja imepäraseid asju, mida nad ei uskunud, kuna nad neid ei näinud.
- 6 Ja nüüd, mina, Moroni, tahan rääkida veidi nendest asjadest; ma tahan näidata maailmale, et usk on midagi, mida loodetakse ja mida ei nähta; mispärast, ärge vaielge, kuna te ei näe, sest te ei saa mingit tunnistust enne teie usu proovilepanemist.
- 7 Sest usu läbi näitas Kristus ennast meie isadele pärast seda, kui ta oli tõusnud surnuist; ja ta ei näidanud ennast neile enne, kui neil oli temasse usku; mispärast, on paratamatu, et mõnel oli temasse usku, sest ta ei näidanud end maailmale.
- 8 Aga inimeste usu pärast ta on näidanud end maailmale ja ülistanud Isa nime ja valmistanud tee, et see läbi teised võiksid osa saada taevasest annist, et nad võiksid loota neid asju, mida nad ei ole näinud.
- 9 Mispärast, ka teil võib olla lootust ja te võite olla annist osasaajad, kui teil on vaid usku.
- 10 Vaata, see oli usu läbi, et need vana aja mehed kutsuti Jumala püha korra järgi.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

- 11 Mispärast, usu läbi anti Moosese seadus. Aga oma Poja annis on Jumal valmistanud oivalisema tee ja usu läbi on see täide viidud.
- 12 Sest kui inimlaste seas ei ole usku, ei saa Jumal teha nende seas mingit imet; mispärast, ta ei näidanud end enne, kui nad uskusid.
- 13 Vaata, see oli Alma ja Amuleki usk, mis pani vangi maha varisema.
- 14 Vaata, see oli Nefi ja Lehhi usk, mis tõi muutuse laamanlastele, nii et nad ristiti tule ja Püha Vaimuga.
- 15 Vaata, see oli Ammoni ja tema vendade usk, mis tegi nii suure ime laamanlaste seas.
- 16 Jah, ja tõepoolest kõik need, kes tegid imesid, tegid neid usu läbi, koguni need, kes olid enne Kristust, ja ka need, kes olid pärast.
- 17 Ja see oli usu läbi, et kolm jüngrit said lubaduse, et nad ei maitse surma; ja nad ei saanud lubadust enne, kui nad uskusid.
- 18 Ja ka mingil ajal ei ole keegi teinud imesid enne, kui neil oli usk; mispärast nad uskusid kõigepealt Jumala Pojasse.
- 19 Ja olid paljud, kelle usk oli koguni enne Kristuse tulemist nii ülimalt tugev, et neid ei saanud hoida siinpool eesriiet, vaid nad tõepoolest nägid oma silmaga asju, mida nad olid näinud usu silmaga ja nad olid rõõmsad.
- 20 Ja vaata, me oleme näinud selles ülestähenduses, et üks nendest oli Jeredi vend; sest nii suur oli tema usk Jumalasse, et kui Jumal pistis välja oma sõrme, ei saanud ta peita seda Jeredi venna silme eest tema sõna pärast, mida ta oli rääkinud temale, millise sõna ta oli saanud usu läbi.
- 21 Ja pärast seda, kui Jeredi vend oli näinud Issanda sõrme lubaduse pärast, mille Jeredi vend oli saanud usu läbi, ei saanud Issand enam midagi tema pilgu eest hoida; mispärast ta näitas temale kõiki asju, sest teda ei saanud enam hoida eesriide taga.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

- 22 Ja usu läbi on minu isad saanud lubaduse, et need asjad tulevad nende vendadele paganate kaudu; seejärel on Issand mind käskinud, jah, nimelt Jeesus Kristus.
- 23 Ja ma ütlesin temale: Issand, paganad pilkavad neid asju meie nõrkuse pärast kirjutamises; sest Issand, sa oled teinud meid usu läbi vägevaks sõnas, aga sa ei ole teinud meid vägevaks kirjutamises, sest sa oled teinud, et kõik need inimesed võivad rääkida palju, tänu Pühale Vaimule, mille sa oled nendele andnud;
- 24 ja sa oled teinud meile nõnda, et käte kohmakuse pärast võime me kirjutada vaid vähe. Vaata, sa ei ole teinud meid vägevaks kirjutamises nagu Jeredi venna, sest sa tegid talle nõnda, et need asjad, mida ta kirjutab, olid koguni nii vägevad, nagu oled sina, et panna inimesi neid lugema.
- 25 Sa oled samuti teinud võimsaks ja suureks meie sõnad kuni selleni välja, et me ei suuda neid kirjutada; mispärast, kui me kirjutame, näeme me oma nõrkust ja me komistame oma sõnade paigutamisel; ja ma kardan, et paganad hakkavad meie sõnu pilkama.
- 26 Ja kui ma olin seda öelnud, rääkis Issand minule, öeldes: Narrid pilkavad, aga nad hakkavad leinama; ja minu arm on küllaldane tasastele, nii et nad ei kaota ära teie nõrkust;
- 27 ja kui inimesed tulevad minu juurde, ma näitan neile nende nõrkust. Ma annan inimestele nõrkust, et nad oleksid alandlikud; ja minu arm on küllaldane kõikidele inimestele, kes alandavad end minu ees; sest kui nad alandavad end minu ees ja neil on minusse usku, siis ma lasen nõrkadel asjadel saada nende jaoks tugevaks.
- 28 Vaata, ma näitan paganatele nende nõrkust ja ma näitan neile, et usk, lootus ja ligimesearmastus toovad minu juurde – kõige õigemeelsuse allikale.
- 29 Ja mina, Moroni, olles kuulnud neid sõnu, olin trööstitud ja ütlesin: Oo Issand, sinu õigemeelne tahesündigu, sest ma tean, et sa teed inimestele vastavalt nende usule;

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou werkest unto the children of men according to their faith;

30 sest Jeredi vend ütles Serini mäele: Liigu – ja see liikus. Ja kui tal ei oleks olnud usku, poleks see liikunud; mispärast sina tegutsed pärast seda, kui inimestel on usku.

31 Sest nõnda sa tegid end ilmsiks oma jüngritele; sest pärast seda, kui neil oli usku ja nad rääkisid sinu nimel, näitasid sa end nendele suures väes.

32 Ja ma mäletan samuti, et sa oled öelnud, et sa oled inimesele valmistanud koja, jah, koguni oma Isa eluasemete seas, millest inimesel võib olla suurepärasem lootus; mispärast inimene peab lootma või ta ei saa pärisosa paigas, mille sina oled valmistanud.

33 Ja taas, ma mäletan, et sa oled öelnud, et sa oled armastanud maailma koguni selleni välja, et sa oled andnud oma elu maailma eest, et võtta see taas, et valmistada paik inimestele.

34 Ja nüüd, ma tean, et see armastus, mis sinul on olnud inimeste vastu, on ligimesearmastus; mispärast, kui inimestel ei ole ligimesearmastust, ei saa nad pärida seda paika, mille sina oled valmistanud oma Isa eluasemetes.

35 Mispärast, seeläbi, mida sa oled öelnud, ma tean, et kui paganatel ei ole ligimesearmastust meie nõrkuse pärast, et sina paned nad proovile ja võtad ära nende talendi, jah, koguni selle, mille nad on saanud, ja annad nendele, kellel on rikkalikumalt.

36 Ja sündis, et ma palvetasin Issanda poole, et ta annaks paganatele armu, et neil oleks ligimesearmastust.

37 Ja sündis, et Issand ütles mulle: Kui neil ei ole ligimesearmastust, ei puutu see sinusse, sina oled olnud ustav; mispärast, sinu rõivad tehakse puhtaks. Ja kuna sina oled näinud oma nõrkust, tehakse sind tugevaks koguni selleni välja, et sa võid istet võtta paigas, mille mina olen valmistanud oma Isa eluasemetes.

38 Ja nüüd, mina, Moroni, jätan hüvasti paganatega, jah, ja ka oma vendadega, keda ma armastan, kuni me kohtume Kristuse kohtujärje ees, kus kõik inimesed saavad teadma, et minu rõivad pole määritud teie verrega.

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

39 Ja siis te teate, et mina olen näinud Jeesust ja et ta on rääkinud minuga näost näkku ja et ta rääkis mulle nendest asjadest lihtsas alandlikkuses, just nagu inimene räägib teisega, minu omas keeles.

40 Ja ainult vähe olen ma kirjutanud oma nõrkuse pärast kirjutamises.

41 Ja nüüd, ma soovitan teil otsida seda Jeesust, kellest prohvetid ja apostlid on kirjutanud, et Isa Jumala ja samuti Issanda, Jeesuse Kristuse arm ja Püha Vaim, kes neist tunnistust annab, võiksid olla ja jääda teisse igavesti. Aamen.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Eteri 13

- 1 Ja nüüd, mina, Moroni, jätkan, et lõpetada oma üles-tähendus selle rahva hävitamisest, kellest ma olen kirjutanud.
- 2 Sest vaata, nad hülgasid kõik Eteri sõnad; sest ta tõepoolest jutustas neile kõikidest asjadest inimese algusest peale; ja et pärast seda, kui veed olid selle maa palgelt taandunud, sai sellest kõikidest maadest parim maa, Issanda valitud maa; mispärast Issand tahab, et kõik inimesed, kes elavad selle maa palgel, teeniksid teda;
- 3 ja et see on Uue Jeruusalemma asukoht, mis tuleb taevast alla ja on Issanda püha pühamu.
- 4 Vaata, Eter nägi Kristuse päevi ja ta rääkis Uuest Jeruusalemmast sellel maal.
- 5 Ja ta rääkis ka Iisraeli kojast ja Jeruusalemmast, kust tuleb Lehi – pärast seda, kui see hävitatakse, ehitatakse see taas üles pühaks linnaks Issandale; mispärast, see ei saa olla uus Jeruusalemm, sest see on olnud juba vanal ajal; vaid see ehitatakse taas üles ja sellest saab Issanda püha linn; ja see ehitatakse Iisraeli kojale –
- 6 ja et Uus Jeruusalemm ehitatakse üles sellele maa-le, Joosepi seemne jäägile, mille jaoks on olnud võrdkuju;
- 7 sest nii, nagu Joosep tõi oma isa Egiptusemaale, just nõnda ta suri seal; mispärast, Issand tõi Joosepi seemne jäägi välja Jeruusalemma maalt, et olla Joosepi seemne vastu halastav, et nad ei hukkuks, just nagu ta oli halastav Joosepi isa vastu, et tema ei hukkuks.
- 8 Mispärast, Joosepi koja jääk ehitatakse üles sellel maal; ja see saab nendele pärandmaaks; ja nad ehitavad Issandale üles püha linna nagu vana aja Jeruusalemma; ja neid ei segata enam teistega, kuni tuleb lõpp, mil maa kaob.
- 9 Ja siis on uus taevas ja uus maa; ja nad on nagu vana, välja arvatud, et vana on kadunud ja kõik asjad on muutunud uueks.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come— after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 Ja siis tuleb Uus Jeruusalemm; ja õnnistatud on need, kes seal elavad, sest need on need, kelle rõivad on valged Talle vere läbi; ja need on need, kes on loetud selle Joosepi, kes oli Iisraeli kojast, seemne jäägi hulka.

11 Ja siis tuleb ka vana aja Jeruusalemm; ja selle elanikud, õnnistatud on nemad, sest nad on pestud Talle veres; ja nemad on need, kes olid hajutatud ja kogutud maa neljast ilmakaarest ja põhjamaadelt ja on osasaajad lepingu täitmisest, mille Jumal tegi nende isa Aabrahamiga.

12 Ja kui need asjad sünnivad, siis läheb täide pühakiri, mis ütleb, et need, kes olid esimesed, jäävad viimasteks, ja need, kes olid viimased, saavad esimesteks.

13 Ja ma olin valmis kirjutama rohkem, aga mind keelati; kuid suured ja imepärased olid Eteri prohvetlikud kuulutused; aga nemad pidasid teda eikellekski ja ajasid ta välja, ja ta peitis end päeval kaljukoopasse ja läks ööpimeduses välja, et jälgida, mis rahvale osaks saab.

14 Ja elades kaljukoopas, tegi ta ülejäänule sellest üles tähendusest, jälgides ööpimeduses rahvale osaks saanud hävitust.

15 Ja sündis, et selsamal aastal, mil ta rahva seast välja aeti, algas rahva seas suur sõda, sest oli palju neid, kes tõusid üles, kes olid vägevad mehed ja kes püüdsid hävitada Koriantumrit oma paheliste salaplaanidega, millest on räägitud.

16 Ja nüüd, Koriantumr, olles ise õppinud kõiki sõjakunste ja kõike maailma kavalust, mispärast, ta läks ta võitlema nende vastu, kes püüdsid teda hävitada.

17 Aga ta ei parandanud meelt ega ka tema kaunid pojad ega tütreid; ega ka Kohori kaunid pojad ja tütreid; ega ka Korihori kaunid pojad ja tütreid; ja lühidalt, kogu maa palgel ei olnud ühtegi kaunist poega ja tütart, kes parandanuks meelt oma pattudest.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

- 18 Mispärast, sündis, et esimesel aastal, kui Eter elas kaljukoopas, oli palju inimesi, kes tapeti nende salajaste liitude mõõga läbi, kes võitlesid Koriantumri vastu, et nad võiksid kuningriigi enda kätte saada.
- 19 Ja sündis, et Koriantumri pojad võitlesid palju ja valasid palju verd.
- 20 Ja teisel aastal tuli Eterile Issanda sõna, et ta läheks ja kuulutaks Koriantumrile prohvetlikult, et kui tema ja kogu ta kodakond meelt parandab, siis annab Issand talle ta kuningriigi ja heidab rahvale armu –
- 21 vastasel korral nad hävitatakse, ja kogu tema kodakond peale tema enda. Ja tema jääks elama ainult selleks, et näha prohvetlike kuulutuste täidemine mist, mis on räägitud selle kohta, et üks teine rahvas saab maa endale pärisosaks ja nemad matavad Koriantumri; ja hävitatakse kõik hinged peale Koriantumri.
- 22 Ja sündis, et Koriantumr ei parandanud meelt, samuti tema kodakond ega rahvas; ja sõjad ei lõppenud; ja nad püüdsid tappa Eterit, aga ta põgenes nende eest ja peitis end taas kaljukoopasse.
- 23 Ja sündis, et tõusis Sared ja tema võitles samuti Koriantumri vastu ja ta võitis teda, nii et kolmandal aastal ta vangistas tema.
- 24 Ja neljandal aastal Koriantumri pojad võitsid Saredit ja said kuningriigi taas oma isale.
- 25 Nüüd, kogu maa palgel algas sõda, iga mees oma jõuguga võitles selle eest, mida ta soovis.
- 26 Ja kogu maa palgel oli röövleid ja, lühidalt, kõik-sugu pahelisust.
- 27 Ja sündis, et Koriantumr oli ülimalt vihane Saredi peale ja ta läks oma vägedega tema vastu lahingusse ja nad kohtusid suures vihas; ja nad kohtusid Gilgali orus; ja lahing muutus ülimalt ägedaks.
- 28 Ja sündis, et Sared võitles tema vastu kolm päeva. Ja sündis, et Koriantumr lõi teda ja jälitas teda, kuni ta jõudis Hesloni tasandikele.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

29 Ja sündis, et Sared pidas temaga taas tasandikel lahingut, ja vaata, ta lõi Koriantumrit ning ajas ta taas tagasi Gilgali orgu.

30 Ja Koriantumr pidas taas Saredi vastu lahingut Gilgali orus, milles ta lõi Saredit ning tappis ta.

31 Ja Sared haavas Koriantumrit reide, nii et ta ei läinud enam lahingusse kaks aastat, mil kõik rahvas maa palgel valas verd ja mitte kedagi polnud neid ohjeldamas.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Eteri 14

- 1 Ja nüüd, rahva süütegude pärast hakkas kogu maale tulema suur needus, mistõttu kui mees pani oma tööriista või mõõga riulile või kohta, kus ta seda hoiab, vaata, järgmisel päeval ei suutnud ta seda leida, nii suur oli maa peal olev needus.
- 2 Mispärast igäüks hoidis oma kätega kinni sellest, mis oli tema oma, ega tahtnud midagi laenata teistelt ega teistele; ja iga mees hoidis oma mõõga käepidet oma paremas käes, et kaitsta oma vara ja oma elu ning oma naise ja lapsi.
- 3 Ja nüüd, pärast kahte aastat ja pärast Saredi surma, vaata, Saredi vend tõusis ja ta pidas lahingu Koriantumri vastu, milles Koriantumr lõi teda ja ajas teda taga kuni Akiisi kõnnumaani.
- 4 Ja sündis, et Saredi vend pidas tema vastu lahingut Akiisi kõnnumaal; ja lahing muutus ülimalt ägedaks ja mitmed tuhanded langesid mõõga läbi.
- 5 Ja sündis, et Koriantumr piiras kõnnumaad; ja Saredi vend marssis ööpimeduses kõnnumaalt välja ja surmas osa Koriantumri sõjaväest, kuna nad olid purjus.
- 6 Ja ta tuli Moroni maale ja seadis end Koriantumri troonile.
- 7 Ja sündis, et Koriantumr elas koos oma sõjaväega kõnnumaal kaks aastat, mille jooksul ta sai oma sõjaväele suurt tuge.
- 8 Nüüd, Saredi vend, kelle nimi oli Gilead, sai samuti oma sõjaväele palju jõudu juurde salajaste liitude tõttu.
- 9 Ja sündis, et tema ülempreester mõrvas ta sel ajal, kui ta oma troonil istus.
- 10 Ja sündis, et keegi salajastest liitudest mõrvas tema ühes salakäigus ja sai kuningriigi endale; ja tema nimi oli Liib; ja Liib oli suurt kasvu mees, suurem kui ükski teine mees rahva seas.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

- 11 Ja sündis, et Liibi esimesel aastal tuli Koriantumr Moroni maale ja pidas lahingu Liibi vastu.
- 12 Ja sündis, et ta võitles Liibiga, milles Liib lõi teda käsivarde, nii et ta sai haavata; ometi Koriantumri sõjavägi tungis edasi Liibile peale, nii et ta põgenes mereranniku ääremaaadele.
- 13 Ja sündis, et Koriantumr ajas teda taga; ja Liib hakkas temaga võitlema mererannikul.
- 14 Ja sündis, et Liib lõi Koriantumri sõjaväge, nii et nad põgenesid taas Akiisi kõnnumaale.
- 15 Ja sündis, et Liib ajas teda taga, kuni ta jõudis Agosi tasandikele. Ja Koriantumr oli võtnud kogu rahva endaga, kui ta põgenes Liibi eest sellesse maaosasse, kuhu ta põgenes.
- 16 Ja kui ta oli jõudnud Agosi tasandikule, asus ta võitlusse Liibiga ja ta lõi teda, kuni ta suri; ometi Liibi vend tuli Koriantumri vastu tema asemel ja lahing muutus ülimalt ägedaks, mille jooksul Koriantumr põgenes taas Liibi venna sõjaväe eest.
- 17 Nüüd, Liibi venna nimi oli Siis. Ja sündis, et Siis jälitas Koriantumrit ja ta vallutas palju linnu ja tappis naise ja ka lapsi ning ta põletas linnu.
- 18 Ja hirm Siisi ees haaras kogu maad; jah, hüüd läks üle kogu maa – Kes suudab seista Siisi sõjaväe ees? Vaata, ta pühib maad enda ees!
- 19 Ja sündis, et rahvas hakkas kogunema sõjavägedesse üle kogu maa palge.
- 20 Ja nad olid jagunenud; ja osa nendest põgenes Siisi sõjaväe juurde ja osa nendest põgenes Koriantumri sõjaväe juurde.
- 21 Ja nii suur ja kestav oli olnud sõda ja nii pikk oli olnud vaatepilt verevalamisest ja veresaunast, et terve maa pale oli kaetud surnukehadega.
- And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.
- And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.
- And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.
- And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.
- And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.
- And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.
- Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.
- And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land— Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!
- And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.
- And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.
- And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

22 Ja nii kärmas ja kiire oli sõda, et mitte kedagi polnud jäetud surnuid matma, vaid nad läksid edasi, verevalamisest verevalamiseni, jättes nii meeste, naiste kui ka laste surnukehad laiali maa palgele usside saagiks.

23 Ja nende hais levis maa palgel, koguni kogu maa palgel; mispärast, see hais hakkas rahvast nii päeval kui ka ööpimeduses häirima.

24 Ometi ei lõpetanud Siis Koriantumri jälitamist, sest ta oli vandunud kätte maksta Koriantumrile oma venna vere eest, kes oli tapetud, ja tühistada Issanda sõna, mis tuli Eterile, et Koriantumr ei lange mõõga läbi.

25 Ja nõnda me näeme, et Issand nuhtles neid oma viha täiuses ja nende pahelisus ja jäledused olid valmistanud tee nende igavikuliseks hävituseks.

26 Ja sündis, et Siis jälitas Koriantumrit itta kuni mereäärsete piirideni välja ja seal ta võitles Siisiga kolm päeva.

27 Ja nii hirmus oli hävitus Siisi sõjavägede hulgas, et rahvas hakkas kartma ja hakkas põgenema Koriantumri vägede eest; ja nad põgenesid Korihori maale ja pühkisid ära elanikud enda eest, kõik need, kes ei tahtnud nendega ühineda.

28 Ja nad püstitasid oma telgid Korihori orgu; ja Koriantumr püstitas oma telgid Suuri orgu. Nüüd, Suuri org oli Komnori künka lähedal; mispärast, Koriantumr kogus kokku oma sõjaväe Komnori künkale ja puhus pasunat Siisi vägedele, et kutsuda neid lahingusse.

29 Ja sündis, et nad tulid välja, ent aeti tagasi; ja nad tulid teist korda ja nad aeti taas teist korda tagasi. Ja sündis, et nad tulid taas kolmandat korda ning lahing muutus ülimalt ägedaks.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 Ja sündis, et Siis lõi Koriantumrit, nii et ta tekitas temale palju sügavaid haavu; ja Koriantumr nõrkas, olles kaotanud verd, ja ta kanti ära, otsekui oleks ta surnud.

31 Nüüd, meeste, naiste ja laste kaotus oli mõlemal poolel nii suur, et Siis käskis oma rahvast, et nad ei jälitaks Koriantumri vägesid; mispärast, nad pöördusid tagasi oma laagrisse.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Eteri 15

- 1 Ja sündis, et kui Koriantumr oli paranenud oma haavatest, tulid talle meelde sõnad, mida Eter oli talle rääkinud.
- 2 Ta nägi, et ligi kaks miljonit tema rahvast olid juba mõõga läbi tapetud ja ta hakkas oma südames kurvastama; jah, kaks miljonit vägevatest meestest olid tapetud, samuti ka nende naised ja nende lapsed.
- 3 Ta hakkas meelt parandama sellest halvast, mida ta oli teinud; talle tulid meelde sõnad, mida oli räägitud kõikide prohvetite suu kaudu, ja ta nägi, et need, iga pisiasi neist, oli siia maani täide läinud; ja tema hing leinas ning ei lasknud end trööstida.
- 4 Ja sündis, et ta kirjutas Siisile kirja, paludes teda, et ta heidaks rahvale armu ja siis ta loobuks kuningriigist inimeste elu pärast.
- 5 Ja sündis, et kui Siis oli saanud tema kirja, ta kirjutas kirja Koriantumrile, et kui ta annab end vangi, nii et ta võib ta tappa omaenda mõõgaga, jätab ta inimesed ellu.
- 6 Ja sündis, et rahvas ei parandanud meelt oma süütegudest ja Koriantumri rahvas oli Siisi rahva vastu vihale ärgitatud; ja Siisi rahvas oli vihale ärgitatud Koriantumri rahva vastu; mispärast, Siisi rahvas ründas Koriantumri rahvast.
- 7 Ja kui Koriantumr nägi, et ta on langemas, põgenes ta taas Siisi rahva eest.
- 8 Ja sündis, et ta jõudis Ripliankumi veteni, mis tõlkes on suur või kõikeületav; mispärast, kui nad jõudsid nende vete juurde, nad püstitasid oma telgid; ja ka Siis püstitas oma telgid nende lähedale; ja seepärast tulid nad järgmisel päeval võitlema.
- 9 Ja sündis, et nad pidasid ülimalt ränga lahingu, milles Koriantumr sai taas haavata ning ta nõrkas verakaotuse tõttu.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 Ja sündis, et Koriantumri väed surusid peale Siisi sõjavägedele, nii et nad võitsid neid, nii et nad sundisid neid enda ees põgenema; ja nad põgenesid lõunasse ja püstitasid oma telgid kohta, mida kutsuti Oogatiks.
- 11 Ja sündis, et Koriantumri sõjavägi püstitas oma telgid Raama künka juurde, ja see on seesama kün gas, kuhu minu isa Mormon peitis Issandale üles tähendused, mis olid pühad.
- 12 Ja sündis, et nad kogusid kokku kõik inimesed kogu maa palgel, kes ei olnud saanud surma, peale Eteri.
- 13 Ja sündis, et Eter nägi kõiki inimeste tegemisi; ja ta nägi, et inimesed, kes olid Koriantumri poolt, olid kogunenud Koriantumri sõjaväkke; ja inimesed, kes olid Siisi poolt, olid kogunenud Siisi sõjaväkke.
- 14 Mispärast, nad kogusid rahvast kokku nelja aasta vältel, et nad võiksid saada kõik, kes olid maa palgel, ja et nad võiksid saada kogu jõu, mis neil oli võimalik saada.
- 15 Ja sündis, et kui nad olid kõik kokku kogunenud, igauks selle sõjaväe juurde, millisega nad soovisid ühineda, koos oma naiste ja oma lastega – nii mehed, naised kui ka lapsed, olles varustatud sõjariistadega, omades kilpe ja rinnakilpe ja kiivreid ja olles rietatud sõjaks – marssisid nad välja üksteise vastu võitlema; ja nad võitlesid kogu selle päeva ega võitnud.
- 16 Ja sündis, et kui oli öö, olid nad kurnatud ja nad tõmbusid tagasi oma laagritesse; ja pärast seda, kui nad olid tagasi tõmbunud oma laagritesse, hakkasid nad kaeblema ja kurtma oma rahva surnute kaotuse pärast; ja nii tugevad olid nende hüüded, nende kaeblemine ja kurtmine, et õhk lausa kajas neist.
- 17 Ja sündis, et järgmisel päeval nad läksid taas lahingusse ja see päev oli suur ja hirmus; ometi nad ei võitnud, ja kui saabus taas öö, vapustasid nad õhku oma hüüete ja kaeblemise ja leinamisega oma rahva surnute kaotuse pärast.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Ja sündis, et Koriantumr kirjutas taas Siisile kirja, soovides, et ta ei tuleks taas võitlema, vaid et ta võtaks kuningriigi ja jätaks inimesed ellu.

19 Aga vaata, Issanda Vaim oli lakanud heitlemast nendega ja Saatanal oli täielik võim inimeste südamele üle; sest nad olid andunud kõvasüdamelisusele ja meelepimedusele, nii et nad hävitatakse; mispärast, nad läksid taas võitlema.

20 Ja sündis, et nad võitlesid kogu selle päeva ja kui saabus öö, nad magasid oma mõõkadel.

21 Ja järgmisel päeval nad võitlesid kuni öö saabumiseni välja.

22 Ja kui saabus öö, olid nad vihast joobunud just nagu mees, kes on joobunud veinist; ja nad magasid taas oma mõõkadel.

23 Ja järgmisel päeval nad võitlesid taas; ja kui öö saabus, olid nad kõik langenud mõõga läbi peale viiekümne ja kahe Koriantumri rahvast ning kuuekümne ja üheksa Siisi rahvast.

24 Ja sündis, et nad magasid sel ööl oma mõõkadel ja järgmisel päeval nad võitlesid taas ja nad võitlesid kõigest oma jõust oma mõõkade ja oma kilpidega kogu selle päeva.

25 Ja kui saabus öö, oli Siisi rahvast järel kolmkümmend ja kaks ning kakskümmend ja seitse Koriantumri rahvast.

26 Ja sündis, et nad sõid ja magasid ja valmistusid surmaks järgmisel päeval. Ja nad olid suured ja vägevad mehed, mis puutub inimjõusse.

27 Ja sündis, et nad võitlesid kolm tundi ja nad nõrkesid verekaotuse pärast.

28 Ja sündis, et kui Koriantumri mehed olid saanud küllalt jõudu, et nad võisid kõndida, olid nad valmis põgenema oma elu pärast; aga vaata, Siis tõusis ning ka tema mehed ja ta vandus oma vihas, et ta tapab Koriantumri või hukkub ise mõõga läbi.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 Mispärast, ta jälitas neid ja järgmisel päeval jõudis ta neile järele; ja nad võitlesid taas mõõgaga. Ja sündis, et kui nad kõik peale Koriantumri ja Siisi olid langenud mõõga läbi, vaata, Siis oli nõrkenud verekaotuse pärast.

30 Ja sündis, et pärast seda, kui Koriantumr oli toetunud oma mõõgale, et pisut puhata, lõi ta Siisil pea otsast.

31 Ja sündis, et kui ta oli Siisil pea otsast löönud, tõusis Siis oma kätele ja kukkus; ja püüdes pärast seda veel hinge tõmmata, ta suri.

32 Ja sündis, et Koriantumr langes maha ja jäi lamama nagu elutu.

33 Ja Issand rääkis Eteriga ja ütles temale: Mine välja! Ja ta läks välja ja nägi, et Issanda sõnad olid kõik täide läinud; ja ta lõpetas oma ülestähenduse; (ja mitte sajandikkugi pole ma kirjutanud) ja ta peitis need sellisel viisil, et Limhi rahvas need leidis.

34 Nüüd, viimased sõnad, mis Eter kirjutas, on need: Kas Issand tahab, et mind muudetakse või et ma kannatan Issanda tahet lihas, ei oma tähtsust, kui on nõnda, et ma olen päästetud Jumala kuningriiki. Aamen.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Moroni raamat

Moroni 1

- 1 Nüüd, mina, Moroni, pärast seda, kui ma olin lõpetanud Jeredi rahva aruande lühendamise, arvasin ma, et ma ei kirjuta enam, ent ma ei ole veel hukkunud; ja ma ei anna endast teada laamanlastele, et nad mind ei hävitaks.
- 2 Sest vaata, nende sõjad on nende seas ülimalt metsikud; ja oma viha tõttu surmavad nad iga nefilase, kes ei taha salata Kristust.
- 3 Ja mina, Moroni, ei taha Kristust salata; mispärast, ma rändan, kuhu iganes ma saan, et oma elu kaitsta.
- 4 Mispärast, ma kirjutan veel mõned asjad, vastupidiselt sellele, mida ma olen arvanud, sest ma ei mõelnud enam kirjutada; aga ma kirjutan veel mõned asjad, et ehk need võiksid olla väärtuslikud minu vendadele laamanlastele mõnel tulevasel päeval Issanda tahtmist mööda.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Kristuse sõnad, mida ta rääkis oma jüngritele, neile kaheteistkümmenele, keda ta oli valinud, kui ta pani oma käed nende peale –
- 2 ja ta kutsus neid nimepidi, öeldes: Pöörduge Isa poole minu nimel vägevas palves; ja pärast seda, kui te olete seda teinud, on teil vägi, et temale, kelle peale te panete oma käed, te annate Püha Vaimu; ja minu nimel peate te seda andma, sest nõnda teevad minu apostlid.
- 3 Nüüd, Kristus rääkis need sõnad neile oma esimese ilmumise ajal; ja rahvahulk ei kuulnud seda, ent jüngrid kuulsid seda; ja igäihe peale, kellele nad oma käed peale panid, langes Püha Vaim.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Viis, kuidas jüngrid, keda kutsuti kiriku vanema-
teks, pühitsesid ametisse preestraid ja õpetajaid –
- 2 pärast seda, kui nad olid palunud Kristuse nimel
Isa, asetasi nad oma käed nende peale ja ütlesid:
- 3 Jeesuse Kristuse nimel ma pühitsen sind preest-
riks (või kui see on õpetaja, ma pühitsen sind õpeta-
jaks), et jutlustada meelearandust ja pattude an-
dekssaamist Jeesuse Kristuse kaudu kestva usuga te-
ma nimesse kuni lõpuni. Aamen.
- 4 Ja niiviisi nad pühitsesid ametisse preestraid ja
õpetajaid vastavalt inimestele antud Jumala andidele
ja kutsetele; ja nad pühitsesid neid ametisse Püha
Vaimu väel, mis oli nendes.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the
elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name
of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a
priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a
teacher) to preach repentance and remission of sins
through Jesus Christ, by the endurance of faith on
his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and
teachers, according to the gifts and callings of God
unto men; and they ordained them by the power of
the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Viis, kuidas nende vanemad ja preestrid õnnistasid Kristuse liha ja verd kirikule; ja nad õnnistasid seda vastavalt Kristuse käskudele; mispärast, me teame, et see on õige viis; ja vanem või preester õnnistas seda –
- 2 ja nad laskusid põlvili koos kirikuga ja palusid Kristuse nimel Isa, öeldes:
- 3 Oo Jumal, Igavene Isa, me palume sind sinu Poja, Jeesuse Kristuse nimel õnnistada ja pühitseda see leib kõikide nende hingedele, kes söövad seda; et nad sööksid sinu Poja keha mälestuseks ja tunnistasid sinule, oo Jumal, Igavene Isa, et nad on nõus võtma enda peale sinu Poja nime ja teda alati meeles pidama ja kinni pidama tema käskudest, mis ta on andnud neile, et tema Vaim oleks alati nendega. Amen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Veini õnnistamisviis – vaata, nad võtsid karika ja ütlesid:
- 2 Oo Jumal, Igavene Isa, me palume sind sinu Poja, Jeesuse Kristuse nimel õnnistada ja pühitseda see vein kõikide nende hingedele, kes joovad seda, et nad teeksid seda sinu Poja vere mälestuseks, mis valati nende eest; et nad tunnistaksid sinule, oo Jumal, Igavene Isa, et nad peavad teda alati meeles, et tema Vaim oleks nendega. Aamen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 Ja nüüd, ma räägin ristimisest. Vaata, vanemad, preestrid ja õpetajad said ristitud; ja neid ei ristitud muidu, kui nad kandsid vilja, mis näitas, et nad olid selleks väärilised.
- 2 Ka ei võtnud nad kedagi ristimisele vastu muidu, kui nad tulid murtud südame ja kahetseva vaimuga ning tunnistasid kirikule, et nad on tõepoolest parandanud meelt kõikidest oma pattudest.
- 3 Ja mitte kedagi ei võetud ristimisele muidu, kui nad võtsid enda peale Kristuse nime, olles kindlalt otsustanud teenida teda lõpuni.
- 4 Ja pärast seda, kui nad olid vastu võetud ristimisele ja Püha Vaimu vägi oli neid mõjutanud ja puhastanud, loeti nad Kristuse kiriku rahva hulka; ja nende nimed märgiti üles, et neid võidakse meeles pidada ja kosutada Jumala hea sõnaga, et hoida neid õigel teel, et hoida neid pidevalt valvsana palves, toetudes üksnes Kristuse teenetele, kes on nende usu alustaja ning täidesaatja.
- 5 Ja kirik kohtus tihti, et paastuda ja palvetada ja rääkida üksteisega oma hingede heaolust.
- 6 Ja nad kohtusid tihti, et osa saada leivast ja veinist Issanda Jeesuse mälestuseks.
- 7 Ja nad jälgisid rangelt, et nende keskel ei oleks mingeid süütegusid; ja keda leiti tegemas ülekohut ja kolm kiriku tunnistajat mõistsid nad süüdi vanemate ees ja kui nad ei parandanud meelt ja ei tunnistanud üles, kustutati nende nimed ja neid ei loetud Kristuse rahva hulka.
- 8 Aga nii sageli, kui nad parandasid meelt ja otsisid andestust tõsise kavatsusega, neile ka andestati.
- 9 Ja kirik juhatas nende koosolekuid vastavalt sellele, kuidas Vaim neid mõjutas, ja Püha Vaimu väel; sest nii nagu Püha Vaimu vägi neid juhtis, kas jutlustama või õhutama või palvetama või anuma või laulma, just nõnda tehti.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 Ja nüüd, mina, Moroni, kirjutan mõned oma isa Mormoni sõnad, mis ta rääkis usust, lootusest ja ligimesearmastusest; sest ta rääkis rahvale niiviisi, kui ta õpetas neid palvemajas, mille nad olid ehitanud jumalakummardamise kohaks.
- 2 Ja nüüd, mina, Mormon, räägin teile, mu armsad vennad; ja Isa Jumala ja meie Issanda, Jeesuse Kristuse armust ja tema pühast tahtest, tema kutse anni tõttu minule on mul lubatud teile praegusel ajal rääkida.
- 3 Mispärast, ma tahan rääkida teile, kes te olete kirikust, kes te olete Kristuse rahuarmastavad järgijad ja kes te olete saanud piisava lootuse, mille kaudu te võite pääseda Issanda rahusse, sellest ajast ja edaspidi, kuni te saate puhata koos temaga taevas.
- 4 Ja nüüd, mu vennad, ma olen teinud teie suhtes sellise järelduse teie rahuarmastava elu pärast inimlaste seas.
- 5 Sest mul on meeles Jumala sõna, mis ütleb, et nende tegudest te tunnete neid; sest kui nende teod on head, siis on ka nemad head.
- 6 Sest vaata, Jumal on öelnud, et inimene, kes on halb, ei saa teha seda, mis on hea; sest kui ta toob ani või palvetab Jumala poole muidu kui tõsise kavatsusega, ei too see talle mingit kasu.
- 7 Sest vaata, seda ei arvata temale õigemeelsuseks.
- 8 Sest vaata, kui inimene, kes on halb, annab anni, teeb ta seda vastumeelselt; mispärast, see arvatakse temale samaks, nagu ta oleks anni endale hoidnud; mispärast teda arvatakse halvaks Jumala ees.
- 9 Ja samuti arvatakse inimesele halvaks seda, kui ta palvetab, ilma et tal oleks südames tõsine kavatus; jah, ja sellest pole talle mingit kasu, sest Jumal ei võta sellist vastu.
- 10 Mispärast, inimene, kes on halb, ei saa teha seda, mis on hea; ka ei anna ta head andi.
- 11 Sest vaata, kibe allikas ei saa anda head vett; ka ei saa hea allikas anda kibedat vett; mispärast, inimene, kes on kuradi teenija, ei saa järgneda Kristusele; ja kui ta järgneb Kristusele, ei saa ta olla kuradi teenija.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

- 12 Mispärast, kõik, mis on hea, tuleb Jumalalt; ja see, mis on halb, tuleb kuradilt; sest kurat on Jumala vaenlane ja võitleb pidevalt tema vastu ning kutsub ja meelitab patustama ja tegema pidevalt seda, mis on halb.
- 13 Aga vaata, see, mis on Jumalast, kutsub ja meelitab tegema pidevalt head; mispärast, kõik, mis kutsub ja meelitab tegema head ja armastama Jumalat ja teenima teda, on innustatud Jumalast.
- 14 Mispärast, vaadake ette, mu armsad vennad, et te ei otsustaks, et see, mis on halb, on Jumalalt, või et see, mis on hea ja on Jumalalt, on kuradilt.
- 15 Sest vaadake, mu vennad, teile on antud otsustada, et te võiksite eristada head halvast; ja moodus otsustamiseks on selge, et te võiksite teada täiusliku teadmise, nii nagu päevalgus erineb pimedast ööst.
- 16 Sest vaata, Kristuse Vaim on antud igale inimesele, et ta võiks eristada head halvast; mispärast, ma näitan teile, kuidas otsustada; sest kõik, mis kutsub tegema head ja veenab uskuma Kristusesse, on saadatud Kristuse väe ja anni läbi; mispärast te võite teada täiusliku teadmise, et see on Jumalast.
- 17 Aga kõik, mis veenab inimesi halba tegema ja mitte uskuma Kristusesse ja teda eitama ja mitte teenima Jumalat, siis te võite teada täiusliku teadmise, et see on kuradist; sest kurat tegutseb niiviisi, sest ta ei veena ühtegi inimest tegema head, ei, mitte kedagi; ka ei tee seda tema inglid; ka mitte need, kes allutavad end temale.
- 18 Ja nüüd, mu vennad, nähes, et te tunnete valgust, mille abil te võite otsustada – milline valgus on Kristuse valgus – vaadake ette, et te ei otsusta valesti; sest sellesama kohtuga, millega mõistate kohut teie, mõistetakse ka teile kohut.
- 19 Mispärast, ma palun teid, vennad, et te uuriksite usinalt Kristuse valguses, et te võiksite eristada head halvast; ja kui te haarate kinni kõigest heast ega mõista seda hukka, saab teist kindlasti Kristuse laps.
- 20 Ja nüüd, mu vennad, kuidas on võimalik, et te saate haarata kinni kõigest heast?
- 21 Ja nüüd jõuan ma selle usu juurde, millest ma lubasin rääkida; ja ma räägin teile, mil moel te saate haarata kinni kõigest heast.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

22 Sest vaata, Jumal, teades kõiki asju, olles igavikulisest igavikulisuseni, vaata, ta saatis ingleid teenima inimlaste sekka, et Kristuse tulemist ilmsiks teha; ja Kristuses tuleb iga hea asi.

23 Ja Jumal teatas ka prohvetitele omaenda suuga, et Kristus tuleb.

24 Ja vaata, eri teid pidi tegi ta inimlastele ilmsiks asjad, mis on head; ja kõik asjad, mis on head, tulevad Kristuselt; muidu oleksid inimesed langenud ja neile ei saaks tulla midagi head.

25 Mispärast, inglite teenimise ja iga sõna kaudu, mis lähtus Jumala suust, hakkasid inimesed rakendama usku Kristusesse; ja nõnda haarasid nad usu läbi kinni kõigest heast; ja see oli nõnda kuni Kristuse tulemiseni.

26 Ja pärast seda, kui ta oli tulnud, said inimesed ka päästetud usu läbi tema nimesse; ja usu läbi said neist Jumala pojad. Ja nii kindlasti, kui Kristus elab, rääkis ta neid sõnu meie isadele, öeldes: Mida iganes, mis on hea, te Isalt usus minu nimel palute, uskudes, et te saate, vaata, see antakse teile.

27 Mispärast, mu armsad vennad, kas imed on lakanud, kuna Kristus on tõusnud taevasse ja on istunud Jumala paremale käele, et nõuda Isalt tema halastuse õigust, mis tal on inimlastele?

28 Sest ta on täitnud seaduse nõudmised ja ta nõuab endale kõik need, kellel on temasse usku; ja need, kellel on temasse usku, hoiavad kinni kõigest heast; mispärast ta kostab inimlaste eest; ja ta elab taevais igavesti.

29 Ja kuna ta on teinud seda, mu armsad vennad, kas imed on siis lakanud? Vaadake, ma ütlen teile: Ei; ka inglid pole lakanud teenimast inimlaste seas.

30 Sest vaata, nad on tema alamad, et teenida vastavalt tema käsusõnale, näidates end nendele, kel on tugev usk ja kindel meel igas jumalikkuse vormis.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

- 31 Ja nende teenimise ülesanne on kutsuda inimesi meeleparandusele ja täita ja teha Isa lepingute tööd, mille ta on teinud inimlastega, et valmistada teed inimlaste seas, kuulutades Kristuse sõna Issanda valitud anumatele, et nad võiksid tunnistada temast.
- 32 Ja nõnda tehes valmistab Issand Jumal teed, et ülejäänud inimestel võiks olla usku Kristusesse ja et Pühal Vaimul võiks olla koht nende südames vastavalt tema väele; ja niiviisi täidab Isa lepingud, mille ta on inimlastega teinud.
- 33 Ja Kristus on öelnud: Kui teil on minusse usku, on teil vägi teha seda, mis iganes on minu arvates otstarbekas.
- 34 Ja ta on öelnud: Parandage meelt, kõik te maa ääred, ja tulge minu juurde ja saage ristitud minu nimel ja olgu teil usku minusse, et te võiksite saada päästetud!
- 35 Ja nüüd, mu armsad vennad, kui asi on nii, et need asjad, mis ma olen teile rääkinud, on õiged, ja Jumal näitab teile viimsel päeval väe ja suure hiilgusega, et need on õiged, ja kui need on õiged, kas imede päev on siis lõppenud?
- 36 Või on inglid lakanud ilmumast inimlastele? Või on ta keeldunud andmast nendele Püha Vaimu väge? Või kas ta kunagi teeb seda, niikaua kui kestab aeg või seisab maa või on selle palgel ükski inimene, keda päästa?
- 37 Vaata, ma ütlen teile: Ei, sest imesid tehakse usu läbi; ja usu läbi ilmuvad inglid ja teenivad inimeste seas; mispärast, kui need asjad on lakanud, häda inimlastele, sest see on uskmatuse pärast ja kõik on asjata.
- 38 Sest vastavalt Kristuse sõnadele ei saa ühtegi inimest päästa muidu, kui tal on usku tema nimesse; mispärast, kui need asjad on lakanud, siis on ka usk lakanud; ja hirmus on inimese olukord, sest nad on nii, nagu ei oleks mingit lunastust tehtud.
- 39 Aga vaadake, mu armsad vennad, ma mõtlen teist paremini, sest ma arvan, et teil on usku Kristusesse teie tasaduse pärast; sest kui teil ei ole usku temasse, siis te ei ole sobivad, et teid lugeda tema kiriku rahva hulka.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

40 Ja taas, mu armsad vennad, ma tahan rääkida teile lootusest. Kuidas te võite jõuda usule, kui teil ei ole lootust?

41 Ja mis see on, mida te loodate? Vaata, ma ütlen teile, Kristuse lepituse ja tema ülestõusmise väe läbi te saate lootust, et teid tõstetakse üles igavesse ellu ja seda tänu teie usule temasse vastavalt lubadusele.

42 Mispärast, kui inimesel on usku, siis tal peab tingimata olema lootus; sest ilma usuta ei või olla lootust.

43 Ja taas, vaata, ma ütlen teile, et tal ei saa olla usku ja lootust muidu, kui ta on tasane ja vaga südamega.

44 Kui nõnda, siis on tema usk ja lootus asjata, sest mitte keegi pole vastuvõetav Jumala ees kui vaid südames tasane ja vaga; ja kui inimene on südames tasane ja vaga ja tunnistab Püha Vaimu väel, et Jeesus on Kristus, siis peab tal tingimata olema ligimesearmastust; sest kui tal ei ole ligimesearmastust, siis ei ole ta mitte midagi; mispärast, tal peab tingimata olema ligimesearmastust.

45 Ja ligimesearmastus on pikameelne ja lahke ja ei kadesta ega ole iseennast täis, ei otsi omakasu, ei ole kergesti ärritatav, ei mõtle halba ega rõõmusta süütegudest, vaid rõõmustab tõest, kannatab kõik, usub kõik, loodab kõik, talub kõik.

46 Mispärast, mu armsad vennad, kui teil ei ole ligimesearmastust, siis ei ole te mitte midagi, sest ligimesearmastus ei hävi ilmaski. Mispärast, hoidke ligimesearmastust, mis on suurim kõigest, sest kõik peab hävima –

47 aga ligimesearmastus on Kristuse puhas armastus ja see kestab igavesti; ja kellel iganes leitakse seda olevat viimsel päeval, sellega on hästi.

48 Mispärast, mu armsad vennad, paluge Isa kogu südame jõuga, et te võiksite täituda selle armastusega, mida ta on andnud kõigile, kes on tema Poja, Jeesuse Kristuse tõelised järgijad; et te võiksite saada Jumala poegadeks; et kui ta ilmub, oleme me tema sarnased, sest me näeme teda, nii nagu ta on; et meil võiks olla see lootus; et me võiksimme saada puhastatud just nagu tema on puhas. Aamen.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 Kiri minu isalt, Mormonilt, kirjutatud minule, Moronile; ja see kirjutati minule varsti pärast minu kutsumist teenimistöole. Ja ta kirjutas mulle sel viisil, öeldes:
- 2 Mu armas poeg Moroni, ma rõõmustan väga, et sinu Issand Jeesus Kristus on mõelnud sinule ja on kutsunud sind oma teenistusse ja oma pühale tööle.
- 3 Ma mõtlen alati sinu peale oma palvetes, alati paludes Isa Jumalat tema Püha Lapse, Jeesuse nimel, et tema oma lõpmatus headuses ja armus hoiaks sind kestva usu läbi tema nimesse kuni lõpuni.
- 4 Ja nüüd, mu poeg, ma räägin sulle sellest, mis mind ülimalt kurvastab; sest mulle valmistab kurvastust, et teie seas on tõusnud vaidlused.
- 5 Sest kui ma olen kuulnud tõde, siis teie seas on olnud vaidlusi teie väikeste laste ristimise pärast.
- 6 Ja nüüd, mu poeg, ma soovin, et te näeksite usinasti vaeva, et see jäme viga teie seast kõrvaldataks; sest sel eesmärgil olen ma kirjutanud selle kirja.
- 7 Sest kohe pärast seda, kui ma olin kuulnud neid asju sinult, küsisin ma Issandalt selle kohta. Ja Püha Vaimu väel tuli mulle Issanda sõna, öeldes:
- 8 Kuula Kristuse, oma Lunastaja, oma Issanda ja oma Jumala sõnu. Vaata, ma ei tulnud maailma kutsuma meelesparandusele õigemeelseid, vaid patuseid; arsti ei vaja terved, vaid need, kes on haiged; mispärast, väikesed lapsed on terved, sest nad pole võimelised pattu tegema; mispärast, Aadama needus on neilt minu tõttu ära võetud, nii et sel ei ole nende üle võimu; ja ümberlõikamiseadus on minu tõttu kaotatud.
- 9 Ja niiviisi tegi Püha Vaim minule ilmsiks Jumala sõna; mispärast, mu armas poeg, ma tean, et see, et te ristite väikseid lapsi, on pühaduse teotus Jumala ees.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

- 10 Vaata, ma ütlen sulle, et seda te peate õpetama – meelearandust ja ristimist nendele, kes on vastutavad ja on võimelised patustama; jah, õpetage vanemaid, et nad peavad parandama meelt ja saama ristitud ning alandama end nii nagu nende väikesed lapsed, ja nad kõik päästetakse koos oma väikeste lastega.
- 11 Ja nende väikesed lapsed ei vaja mingit meelearandust ega ristimist. Vaata, ristimine on meelearanduseks, et täita käske pattude andekssaamiseks.
- 12 Aga väikesed lapsed on elavad Kristuses juba maailma rajamisest peale; kui ei oleks nõnda, siis oleks Jumal eelistav Jumal ja ka muutuv Jumal ning teeks vahet isikute vahel; sest kui palju väikesi lapsi on surnud ilma ristimata!
- 13 Mispärast, kui väikesed lapsed ei saaks päästetud ilma ristimiseta, oleksid nad pidanud minema lõputusse põrgusse.
- 14 Vaata, ma ütlen sulle, et see, kes arvab, et väikesed lapsed vajavad ristimist, on kibeduse sapis ja süütegude ahelais, sest tal ei ole usku, lootust ega ligimesearmastust; mispärast, kui ta lõigatakse ära ajal, mil ta nii mõtleb, peab ta minema alla põrgusse.
- 15 Sest hirmus pahelisis on arvata, et Jumal päästab ühe lapse ristimise pärast ja teine peab hukkuma, kuna ta pole ristitud.
- 16 Häda nendele, kes moonutavad niiviisi Issanda teid, sest nad hukuvad, kui nad meelt ei paranda. Vaata, ma räägin julgelt Jumala volitusega; ja ma ei karda, mida võib teha inimene, sest täiuslik armastus ajab välja kogu hirmu.
- 17 Ja ma olen täidetud ligimesearmastusega, mis on igavikuline armastus; mispärast, kõik lapsed on minule ühesugused; mispärast, ma armastan väikesi lapsi täiusliku armastusega ja nad on kõik ühesugused ning osasaajad päästest.
- 18 Sest ma tean, et Jumal ei ole eelistav Jumal, ka mitte muutuv isik; vaid ta on muutumatu kogu igavikust kogu igavikuni.
- 19 Väikesed lapsed ei saa meelt parandada; mispärast, on kohutav pahelisis keelata neile Jumala puhast halastust, sest tänu tema halastusele on nad kõik temas elavad.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

20 Ja see, kes ütleb, et väikesed lapsed vajavad ristimist, eitab Kristuse halastust ja tunnistab eimillekski tema lepituse ja tema lunastuse väe.

21 Häda sellistele, sest neid ähvardab surm, põrgu ja lõputu piin! Ma räägin seda julgelt; Jumal on mind käskinud. Kuulake neid ja pöörake neile tähelepanu või muidu seisavad need Kristuse kohtujärje ees teie vastu.

22 Sest vaata, kõik väikesed lapsed on elavad Kristuses ja ka kõik need, kes on ilma seaduseta. Sest lunastuse vägi tuleb kõigile neile, kellel seadust ei ole; mispärast, see, kes ei ole süüdi mõistetud ehk kes ei ole süüdimõistmise all, ei saa meelt parandada ja sellistele ei anna ristimine midagi –

23 vaid see on teotus Jumala ees, eitades Kristuse halastust ja tema Püha Vaimu väge ja pannes lootuse surnud tegudele.

24 Vaata, mu poeg, sellist asja ei peaks olema; sest meelearandus on nende jaoks, kes on süüdimõistmise all ja murtud seaduse needuse all.

25 Ja esimene meelearanduse vili on ristimine; ja ristimine tuleb läbi usu, et täita käske; ja käskude täitmine toob pattude andekssaamise;

26 ja pattude andekssaamine toob tasadust ja südame vagadust; ja tänu tasadusele ja südame vagadusele tuleb Püha Vaimu külastus, milline Trööstija täidab lootusega ja täiusliku armastusega, milline armastus kestab läbi usinuse palves kuni tuleb lõpp, mil kõik pühad elavad koos Jumalaga.

27 Vaata, mu poeg, ma kirjutan sulle taas, kui ma mitte ei lähe peagi laamanlaste vastu. Vaata, selle rahva ehk nefilaste rahva uhkus on saanud neile hävituseks, kui nad meelt ei paranda.

28 Palu nende eest, mu poeg, et meelearandus võiks jõuda nendeni! Aga vaata, ma kardan, et Vaim on lakanud nendega heitlemast; ja selles maaosas püüavad nad ka maha suruda kogu väge ja volitust, mis tuleb Jumalalt, ning nad eitavad Püha Vaimu.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

29 Ja pärast nii suure teadmise hülgamist, mu poeg, peavad nad varsti hukkuma prohvetlike kuulutuste täidminekuks, mida prohvetid rääkisid, samuti meie Päästja enda sõnade täideminemiseks.

30 Huvasti, mu poeg, kuni ma kirjutan sulle või näen sind taas. Aamen.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moroni 9

- 1 Mu armas poeg, ma kirjutan sulle taas, et sa teaksid, et ma olen veel elus; aga ma kirjutan natuke sellest, mis on valus.
- 2 Sest vaata, mul on olnud laamanlastega äge lahing, mida me ei võitnud; ja Arkeantos on langenud mõõga läbi ja samuti Luuram ja Emron; jah, ja me oleme kaotanud suure hulga oma parimatest meestest.
- 3 Ja nüüd, vaata, mu poeg, ma kardan, et laamanlased hävitavad selle rahva; sest nad ei paranda meelt ja Saatan ärgitab neid pidevalt vihale üksteise vastu.
- 4 Vaata, ma näen nendega pidevalt vaeva; ja kui ma räägin Jumala sõna teravusega, värisevad nad vihast minu vastu; ja kui ma ei kasuta teravust, teevad nad oma südame selle vastu kõvaks; mispärast, ma kardan, et Issanda Vaim on lakanud nendega heitlemast.
- 5 Sest nende viha on nii suur, et mulle paistab, et neil ei ole hirmu surma ees; ja nad on kaotanud armastuse üksteise vastu; ja nad janunevad lakkamatult vere ning kätemaksu järele.
- 6 Ja nüüd, mu armas poeg, nende paadumusest hoolimata nähkem usinalt vaeva; sest kui me lakkaksime vaeva nägemast, sattuksime me süüdimõistmise alla; sest meil on selles savielamus olles töö teha, et võiksime võita kõige õigemeelsuse vaenlast ja puhata hinge Jumala kuningriigis.
- 7 Ja nüüd, ma kirjutan veidi selle rahva kannatustest. Sest vastavalt teadmisele, mis ma olen saanud Amoronilt, vaata, laamanlastel on palju vange, keda nad võtsid Seriisa tornist; ja seal oli mehi, naisi ja lapsi.
- 8 Ja nende naiste mehed ja laste isad on nad tapnud; ja nad söödavad naisi nende meeste lihaga ja lapsi nende isade lihaga; ja kui nad neile üldse vett annavad, siis vaid veidi.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

- 9 Ja olgugi et see laamanlaste jäledus on suur, ei ületa see meie rahva oma Moriantumis. Sest vaata, nad on võtnud vangi palju laamanlaste tütreid; ja pärast seda, kui nad olid nendelt röövitud selle, mis on kõigest kõige kallim ja hinnalisem, mis on kõlbeline puhtus ja voores –
- 10 ja pärast seda, kui nad olid seda teinud, mõrvasid nad neid kõige julmemal kombel, piirates nende keha koguni surmani välja; ja pärast seda, kui nad olid seda teinud, õgisisid nad nende liha nagu metsloomad, oma kõvasüdamelisuse pärast; ja nad teevad seda vapruste märgiks.
- 11 Oo, mu armas poeg, kuidas võib selline rahvas, kes on kultuuritu –
- 12 (ja ainult mõned aastad on möödunud sellest, kui nad olid kultuurne ja meeldiv rahvas)
- 13 aga, oo mu poeg, kuidas selline rahvas, kelle nauding on nii rohkes jäleduses –
- 14 kuidas me võime oodata, et Jumal peatab kohtumõistmisel meie vastu oma käe?
- 15 Vaata, mu süda hüüab: Häda sellele rahvale! Tule kohut mõistma, oo Jumal, ja peida nende patud ja pahelisus ning jäledused oma palge eest!
- 16 Ja taas, mu poeg, on palju leski ja nende tütreid, kes on jäänud Seriisasse; ja selle osa toiduvarust, mida ei viinud ära laamanlased, vaata, viis ära Senefi sõjavägi ja jättis nad toidupoolist otsides kõikjal ringi hulkuma; ja paljud vanad naised nõrkevad teel ning surevad.
- 17 Ja sõjavägi, kes on minuga, on nõrk; ja laamanlaste sõjaväed on Seriisa ja minu vahel; ja kõik, kes on põgenenud Aaroni sõjaväe juurde, on langenud nende kohutava julmuse ohvriks.
- 18 Oo minu rahva kõlvatust! Nad on ilma korrata ja ilma halastuseta. Vaata, mina olen vaid inimene ja mul on vaid inimese jõud ja ma ei suuda enam oma käske maksma panna.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 Ja nad on saanud tugevaks oma pöörasuses; ja nad on ühtviisi julmad ega heida armu kellelegi, ei vana- le ega noorele; ja nad tunnevad heameelt kõigest muust kui see, mis on hea; ja meie naiste ja laste kannatused kogu selle maa palgel ületavad kõik; jah, keel ei suuda seda rääkida ega saa seda kirjutada.

20 Ja nüüd, mu poeg, ma ei peatu enam pikemalt sel- lel hirmsal vaatepildil. Vaata, sa tunnend selle rahva pahelisust, sa tead, et nad on ilma põhimõteteta ja tundetud; ja nende pahelisus ületab laamanlaste oma.

21 Vaata, mu poeg, ma ei saa soovitada neid Jumalale, ilma et ta mind lööks.

22 Aga vaata, mu poeg, ma soovitan sind Jumalale ja ma loodan Kristusele, et sind päästetakse; ja ma palun Jumalat, et ta jätaks sind ellu, et näha pealt te- ma rahva tagasipöördumist tema juurde või nende täielikku hävitamist; sest ma tean, et nad peavad hukkuma, kui nad ei paranda meelt ega pöördu ta- gasi tema juurde.

23 Ja kui nad hukkuvad, siis saab see olema nagu je- redlastegi puhul ajendatud nende südamesoovist ot- sida verd ja kättemaksu.

24 Ja kui on nõnda, et nad hukkuvad, me teame, et paljud meie vendadest on üle läinud laamanlaste poolele ja veel paljud lähevad üle nende poolele; mispärast, kirjuta mõningal määral midagi, kui sulle heidetakse armu ja mina hukkun ega näe sind; ent ma loodan, et ma saan sind varsti näha, sest mul on pühad ülestähendused, mille ma tahan sulle üle an- da.

25 Mu poeg, ole ustav Kristuses; ja ärgu need asjad, mida ma olen kirjutanud, kurvastagu sind, et sind surmani maha rõhuda; vaid Kristus tõstku sind üles ja tema kannatused ja surm ja tema ihu näitamine meie isadele ja tema halastus ja pikameelsus ja loo- tus tema hiilgusele ja igavesele elule puhaku sinu meeles igavesti.

26 Ja Isa Jumala arm, kelle troon on kõrgel taevais, ja meie Issanda Jeesuse Kristuse arm, kes istub tema väe paremal käel, kuni kõik asjad alistuvad temale, olgu ja jäägu sinuga igavesti! Aamen.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth ex- ceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this hor- rible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without prin- ciple, and past feeling; and their wickedness doth ex- ceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter de- struction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long- suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Nüüd, mina, Moroni, kirjutan veidi, nagu mulle tundub hea olevat; ja ma kirjutan oma vendadele laamanlastele; ja ma tahan, et nad teaksid, et rohkem kui nelisada ja kakskümmend aastat on möödunud ajast, kui anti tunnustäht Kristuse tulemisest.
- 2 Ja ma pitseerin kinni need ülestähendused pärast seda, kui ma olen rääkinud teile õhutusena mõned sõnad.
- 3 Vaata, ma tahan teid õhutada, et kui te loete neid asju, juhul kui te vastavalt Jumala tarkusele neid lugeda saate, et te peaksite meeles, kui halastav on Issand olnud inimlaste vastu Aadama loomisest kuni selle ajani välja, mil te need asjad saate, ja mõtiskleksite selle üle oma südames.
- 4 Ja kui te saate need asjad, tahan ma teid õhutada, et te küsiksite Jumalalt, Igaveselt Isalt, Kristuse nimel, kas need asjad ei ole mitte õiged; ja kui te küsite siira südamega, tõsise kavatsusega, uskudes Kristusesse, teeb ta teile selle kohta ilmsiks tõe Püha Vaimu väel.
- 5 Ja Püha Vaimu väel võite te teada tõe kõige kohta.
- 6 Ja mis iganes on hea, see on õige ja tõde; mispärast, miski, mis on hea, ei eita Kristust, vaid kinnitab, et ta on olemas.
- 7 Ja Püha Vaimu väel võite te teada, et ta on olemas; mispärast, ma tahan teid õhutada, et te ei eitaks Jumala väge; sest tema töötab väe kaudu vastavalt inimlaste usule samal moel täna ja homme ja igavesiti.
- 8 Ja taas, ma õhutan teid, mu vennad, et te ei eitaks Jumala ande, sest neid on palju; ja need tulevad samalt Jumalalt. Ja neid ande antakse erineval moel; aga sama on Jumal, kes teeb kõike kõigis; ja need on antud inimestele Jumala Vaimu ilmsikstegemiste kaudu, et neile kasu tuua.
- 9 Sest vaata, ühele on antud Jumala Vaimu kaudu, et ta võib õpetada tarkuse sõna;
- 10 ja teisele sama Vaimu kaudu, et ta võib õpetada teadmise sõna;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 ja teisele ülimalt suur usk; ja teisele terveksstege-
mise annid sama Vaimu kaudu;

12 ja taas teisele, et ta võib teha vägevaid imesid;

13 ja taas teisele, et ta võib prohvetlikult kuulutada
kõikide asjade kohta;

14 ja taas teisele võime näha ingleid ja teenivaid
vaime;

15 ja taas teisele võime kõnelda kõiksugu keeli;

16 ja taas teisele kõiksugu kõne ja erinevate keelte
tõlkimise;

17 ja kõik need annid tulevad Kristuse Vaimu kaudu
ja need tulevad igale inimesele eraldi tema tahtmist
mööda.

18 Ja ma tahan teid õhutada, mu armsad vennad, et te
peaksite meeles, et iga hea and tuleb Kristuselt.

19 Ja ma tahan teid õhutada, mu armsad vennad, et te
peaksite meeles, et tema on seesama eile, täna ja iga-
vesti ja et kõik need annid, millest ma olen rääkinud,
mis on vaimsed, ei kao kunagi, niikaua kuni maailm
püsib, välja arvatud inimlaste uskmatuse pärast.

20 Mispärast, peab olema usk; ja kui peab olema usk,
siis peab olema ka lootus; ja kui peab olema lootus,
siis peab olema ka ligimesearmastus.

21 Ja kui teil ei ole ligimesearmastust, ei saa te mingil
juhul pääseda Jumala kuningriiki; ka ei saa te pääse-
da Jumala kuningriiki, kui teil ei ole usku; ka siis
mitte, kui teil ei ole lootust.

22 Ja kui teil ei ole lootust, peate te paratamatult ole-
ma meeleheitel; ja meeleheide tuleb süütegudest.

23 Ja Kristus tõepoolest ütles meie isadele: Kui teil on
usku, saate te teha kõike, mis on mulle otstarbekas.

24 Ja nüüd, ma räägin kõikide maa äärteni välja – et
kui saabub päev, mil Jumala vägi ja annid kaovad
teie seast, siis on see teie uskmatuse pärast.

25 Ja häda inimlastele, kui asi nii on; sest siis ei ole
teie seas kedagi, kes teeb head, ei, mitte ühtegi. Sest
kui teie seas oleks ükski, kes teeb head, siis teeks ta
seda Jumala väe ja andide kaudu.

And to another, exceedingly great faith; and to an-
other, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty
miracles;

And again, to another, that he may prophesy con-
cerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and
ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of lan-
guages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ;
and they come unto every man severally, according
as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren,
that ye remember that every good gift cometh of
Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren,
that ye remember that he is the same yesterday, to-
day, and forever, and that all these gifts of which I
have spoken, which are spiritual, never will be done
away, even as long as the world shall stand, only ac-
cording to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must
be faith there must also be hope; and if there must be
hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be
saved in the kingdom of God; neither can ye be saved
in the kingdom of God if ye have not faith; neither
can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in de-
spair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have
faith ye can do all things which are expedient unto
me.

And now I speak unto all the ends of the earth—
that if the day cometh that the power and gifts of God
shall be done away among you, it shall be because of
unbelief.

And wo be unto the children of men if this be the
case; for there shall be none that doeth good among
you, no not one. For if there be one among you that
doeth good, he shall work by the power and gifts of
God.

- 26 Ja häda neile, kes jätavad need asjad tegemata ja surevad, sest nad surevad oma pattudes ja neid ei saa päästa Jumala kuningriiki; ja ma räägin seda vastavalt Kristuse sõnadele; ja ma ei valeta.
- 27 Ja ma õhutan teid neid asju meeles pidama; sest kiiresti tuleb aeg, mil te saate teada, et ma ei valeta, sest te näete mind Jumala kohtulaua ees; ja Issand Jumal ütleb teile: Kas ma mitte ei kuulutanud teile oma sõnu, mis see mees on kirja pannud, nagu hüüaks keegi surnute seast, jah, just nagu kõneleks keegi põrmust?
- 28 Ma kuulutan neid asju prohvetlike kuulutuste täitumiseks. Ja vaata, need lähtuvad igavikulise Jumala suust ja tema sõna kostub puhanguna põlvest põlve.
- 29 Ja Jumal näitab teile, et see, mida ma olen kirjutanud, on õige.
- 30 Ja taas, ma tahan teid õhutada, et te tuleksite Kristuse juurde ja hoiaksite kinni igast heast annist ega puudutaks halba andi ega midagi, mis pole puhas.
- 31 Ja ärka ning tõuse põrmust, oo Jeruusalemm; jah, ja pane selga oma ilusad riided, oo Siioni tütar; ja tugevda oma vaiu ja avarda oma piire igaveseks, et sa ei oleks enam segaduses, et Igavese Isa lepingud, mida ta on teinud sinuga, oo Iisraeli koda, võiksid saada täidetud!
- 32 Jah, tulge Kristuse juurde ja saage täiuslikuks temas ja keelake endale kõik jumalatu; ja kui te keelate endale kõike jumalatu ja armastate Jumalat kõigest oma väest, meelest ja jõust, siis on tema arm teile küllaldane, et tema armu kaudu te võite saada täiuslikuks Kristuses; ja kui te olete Jumala armu kaudu Kristuses täiuslikud, ei saa te mingil juhul eitada Jumala väge.
- 33 Ja taas, kui te olete Jumala armu kaudu Kristuses täiuslikud ega eita tema väge, siis pühitsetakse teid Jumala armust Kristuses Kristuse vere valamise kaudu, mis on Isa lepingus teie pattude andekssäämiseks, et te saaksite pühaks, ilma plekita.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 Ja nüüd, ma jätan kõigiga hüvasti. Ma lähen varsti puhkama Jumala paradiisi, kuni mu vaim ja keha taas ühinevad ja mind tuuakse võidukalt esile läbi õhu, et kohata teid suure Jehoova, nii elavate kui ka surnute Igavese Kohtumõistja meeldiva kohtujärje ees. Aamen.

Lõpp

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End